

BIULETYN

URZĘDU PATENTOWEGO

Wydawnictwo Urzędu Patentowego
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

Nr 14

Warszawa 1973

Urząd Patentowy PRL na podstawie art. 33 i art. 78 ustawy z dnia 19 października 1972 r. (Dz. U. Nr 43 poz. 272) w „Biuletynie Urzędu Patentowego” dokonuje ogłoszenia o zgłoszonych o udzielenie ochrony prawnej wynalazkach i wzorach użytkowych.

Ogłoszenia o zgłoszeniach drukowane są w „Biuletynie” w formie przedłożonej przez zgłaszających i zawierają następujące dane:

- oznaczenie klasy i podklasy według narodowej klasyfikacji patentowej,
- numer zgłoszenia wynalazku lub wzoru użytkowego,
- datę zgłoszenia wynalazku lub wzoru użytkowego,
- datę uprzedniego pierwszeństwa - jeżeli je zastrzeżono,
- imię i nazwisko lub nazwę zgłaszającego,
- miejsce zamieszkania lub siedzibę oraz kraj zgłaszającego,
- imię i nazwisko wynalazcy (współtwórców),
- tytuł wynalazku lub wzoru użytkowego,
- niezależne zastrzeżenia patentowe zgłoszenia, a do zgłoszeń dokonanych po 31 grudnia 1972 r. zamiast zastrzeżeń - skrót opisu wynalazku lub wzoru użytkowego wraz z figurą rysunku najlepiej obrazującego wynalazek lub wzór użytkowy.

W okresie sześciu miesięcy od daty ogłoszenia wynalazku lub wzoru użytkowego, osoby trzecie mogą:

- 1) osobiście zapoznawać się w Urzędzie Patentowym PRL z opisem wynalazku lub wzoru użytkowego, zastrzeżeniami patentowymi i ochronnymi, rysunkami wynalazku lub wzoru użytkowego oraz sporządzać z nich odpisy;
- 2) nadsyłać do Urzędu Patentowego uwagi co do istnienia przeszkód uniemożliwiających udzielenie patentu (świadczenia ochronnego).

Odpowiednio uzasadnione pod względem faktycznym (dokumentacja dowodowa) i prawnym uwagi należy nadsyłać w dwóch egzemplarzach na adres:

Urząd Patentowy PRL, 00-608 Warszawa, Aleje Niepodległości 188.

Ponadto w Urzędzie Patentowym można zamawiać odbitki kserograficzne dokumentów wymienionych w punkcie 19), przy czym w zamówieniu należy:

- a) podać numer „Biuletynu Urzędu Patentowego”, w którym dokonano ogłoszenia o zgłoszeniu,
- b) wskazać numer zgłoszenia, klasę patentową i tytuł wynalazku lub wzoru użytkowego.

Urząd Patentowy PRL podaje do wiadomości konta w **NBP**:

1. Urząd Patentowy PRL - NBP V **O/M** w **Warszawie**
konto: 1529-91-53856 cz. 54 dz. 91 rozdz. 9111 § 77 - opłaty związane z rejestracją i ochroną wynalazków, wzorów użytkowych, wzorów zdobniczych, znaków towarowych;
opłaty za skargi i odwołania;
2. Urząd Patentowy PRL, Centralny Ośrodek **Informacji Patentowej** - NBP V **O/M** w Warszawie
konto: 1529-91-53856 cz. 54 dz. 74 rozdz. 7511
§ 45 - wpłaty z tytułu sprzedaży wydawnictw.
§ 44 - wpłaty za usługi poligraficzne i mikrofilmowe.
3. Urząd Patentowy PRL - NBP V **O/M** w Warszawie
konto: 1529-98-53856 - wpłaty za powołanie biegłego.

Egzemplarze zdezaktualizowane można nabywać w Urzędzie Patentowym **PRL - Centralny Ośrodek Informacji Patentowej**, 00-608 Warszawa, Al. Niepodległości 188

URZĄD PATENTOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Egzemplarze zdezaktualizowane można nabyć w Urzędzie Patentowym PRL - Wydział Wydawnictw,
Warszawa, Al. Niepodległości **188**

Numer oddano do składu w styczniu 1973 r. Skład i druk ukończono w maju 1973 r. Ark. wyd. 24,52,
ark. druk. 18,5. Papier druk. sat. V kl. 70 g, 61X86.

Cena 45 **zł**

Nakład 2475 + 25 egz.

INDEKS 35436

Olsztyńskie Zakłady Graficzne im. Seweryna Pieniężnego - 10-417 Olsztyn, ul. Towarowa 2. Lz. 346/73.

BIULETYN

URZĘDU PATENTOWEGO

Warszawa, dnia 25 V. 1973 r.

Nr 14, Rok I

Ogłoszenia o zgłoszonych w Polsce

I. Wynalazkach do opatentowania

II. Wzorach użytkowych do zarejestrowania

I. WYNAŁAZKI

1a (P. 140675) 15.05.1970.

Instytut Metali Nieżelaznych, Gliwice, (Miroslaw Tadeusz Oktawiec, Halina Leszczyńska, Janusz Maciejewicz, Maria Norman-Wójcik, Zbigniew Leszczyński, Leszek Dobrowolski, Henryk Lichtenstajn, Zdzisław Kozubski).

Sposób flotacji rud metali nieżelaznych, znamienny tym, że do pulpy flotacyjnej wprowadza się jako odczynnik pianotwórczy mieszaninę uzyskiwaną w reakcji utleniania siarczku dwumetylowego do dwumetylosulfotlenku za pomocą roztworu wodoronadtlenku kumenu, zawierającą związki alkilobenzenowe i ich tlenowe pochodne, związki alkilo i arylosiarkowe i siarkowotlenowe, związki dwupierścieniowe i ich tlenowe i siarkowe pochodne.

c (P. 140573) 12.05.1970.

Instytut Przemysłu Szkła i Ceramiki, Warszawa, (Bożena Królak, Zbigniew Polesiński).

Sposób zagęszczania wodnych zawiesin kredy, otrzymanych podczas produkcji kredy metodami na mokro oraz stanowiących produkt odpadowy przy produkcji między innymi sody, wodorotlenku sodowego itp., znamienny tym, że do wodnej zawiesiny kredy dodaje się roztworu - flokulatora - skrobi hydrolizowanej w temperaturze około 100°C za pomocą NaOH w ciągu co najmniej 1 godz.

3b (P. 154559) 5.04.1972.

Pierwszeństwo: 5.04.1971
- Niemiecka Republika Federalna

Stotz und Co., Zurych, Szwajcaria, (Alfred Lauchner).

Wkładka usztywniająca do części odzieżowych, która wykazuje na swej powierzchni różne stopnie usztywnienia, znamienna tym, że składa się z tekstylnego materiału nośnego nasyczonego masą usztywniającą, która stanowi usieciowaną lub dającą się usieciować cieplnie substancję przy czym stopień usztywnienia tej substancji jest różny w różnych miejscach powierzchni wkładki usztywniającej, odpowiednio do wymaganego stopnia sztywności.

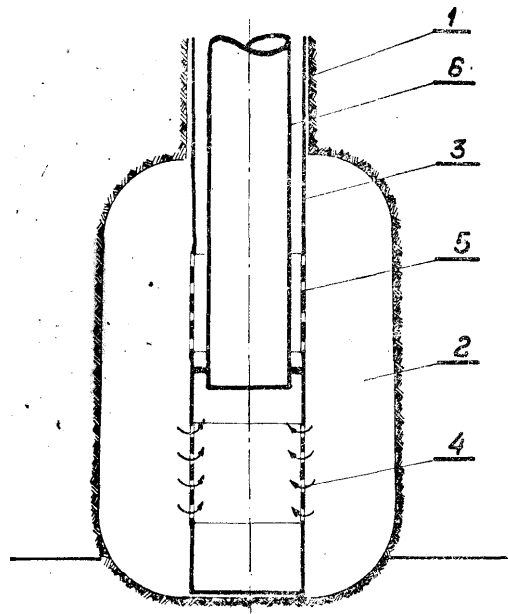
Sposób wytwarzania wkładki usztywniającej według zastrz. 1-3, znamienny tym, że płat włókienniczego materiału nośnego zaopatruje się w substancję dającą się na gorąco usieciować, po czym usztywnia się tę substancję przez przynajmniej jednorazowe pod-

grzanie strefowe do najmniej 100°C w czasie 60 sek., przed, w czasie lub po przycięciu wkładki usztywniającej.

5a (P. 149126) 30.06.1971.

Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica, Kraków, (Tadeusz Ociepa, Włodzimierz Piwowar).

Otwór eksploatacyjny do podziemnego wytopiania siarki o średnicy nieco większej od największej średnicy wodnej kolumny rurowej znamienny tym, że cylindryczna część (1) otworu eksploatacyjnego jest zakończona cylindryczną komorą przyspagową (2) o średnicy większej od strefy zasięgu niekorzystnego wpływu płuczki, przy czym długość komory (2) jest większa od sumy długości odcinków perforowanych (4 i 5) kolumny rurowej (3).

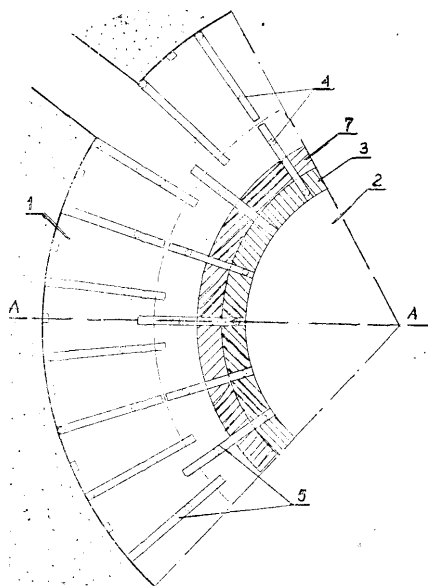


5c (P. 146391) 22.02.1971.

Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica (Instytut Ochrony Powierzchni Górniczej), Kraków, (Zygmunt Kowalczyk, Wacław Janusz, Jan Pielok, Marcin Borecki, Jerzy Rabsztyn, Jan Kułpiński).

Sposób zabezpieczania szybu przed ujemnymi skutkami eksploatacji znamienny tym, że miejsce przecięcia rury szybowej z eksploatowanym pokładem zabu-

dowuje się obudową hydrauliczną, o stałej podporności tak, aby uzyskać równomierne podparcie stropu na całej przestrzeni wnętrza przyszybowej, którą stanowi usunięta obudowa szybowa i obserwacyjny chodnik okrężny, przy czym założona obudowa hydrauliczna, tworzy wokół szybu poszerzony pas ochronny.



5c

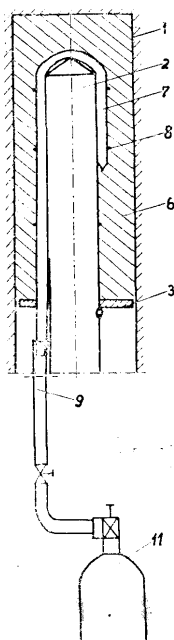
(P. 146480)

25.02.1971.

Politechnika Śląska im. W. Pstrowskiego, Gliwice, (Kazimierz Podgórski, Wiesław Zadęcki, Zenon Szczepaniak).

Sposób mocowania kotwi w otworze za pomocą spoiwa polegający na uprzednim wprowadzeniu do otworu spoiwa a następnie kotwi i podkładki znamiennej tym, że jako spoiwo (6) stosuje się mieszaninę wodnego roztworu krzemianu sodu i/lub wodnego roztworu krzemianu potasu z wypełniaczami mineralnymi, które utwardza się w otworze gazowym dwutlenkiem węgla dostarczającym do spoiwa (6) przez rurkę lub rurki (4), (7), (10) połączone rozłącznie z przewodem dopływowym (9).

Urządzenie do stosowania sposobu według zastr. 1, znamienne tym, że posiada rurkę (7) lub rurki (10) połączone rozłącznie z przewodem dopływowym (9) poniżej podkładki (3), przy czym rurka (7) lub rurki (10) połączone są z prętem kotwi (2) drutem (8) ewentualnie innym złączem.



6a

(P. 145970)

2.02.1971.

Pierwszeństwo: 3.02.1970 - Francja

Etat Francais. Represente par le Ministre d'Etat de la Defense Nationale Direction des Pondres, Paryż, Francja (Georges Henri Salomone).

Mieszanka do emulgowania produktów naftowych w celu wytworzenia pożywki dla mikroorganizmów, znamienne tym, że zawiera węglowodany, białka i kwas organiczny.

Sposób emulgowania produktów naftowych do postaci przetwarzalnej przez mikroorganizmy, znamienne tym, że 100 części wagowych produktów naftowych miesza się z 40—1000 części wagowych mieszanki zawierającej substancję zapewniającą pożywienie mikroorganizmom, wybraną spośród węglowodanów i białek z kwasem organicznym, a następnie rozcieńcza się wodą.

6a

(P. 146029)

5.02.1971.

Instytut Przemysłu Farmaceutycznego, Warszawa, (Konstancja Raczyńska-Bojanowska, Zbigniew Ruczaj, Grażyna Styczyńska, Leonard Karabin, Zofia Piekarska).

Sposób jednoczesnego wytwarzania bacytracyny i proteazy w procesie hodowli selektanta *Bacillus subtilis* I.A.L. znamienne tym, że hodowlę selektanta szczepu *Bacillus subtilis* I.A.L. prowadzi się na pożywkach zawierających źródło węgla i azotu oraz sole nieorganiczne, w temperaturze 28—36°C w ciągu 24—36 godzin, przy jednakowym lub zmiennym napowietrzaniu w ilości 80—150 mM₂/litr pożywki/godzinę i intensywnym mieszaniu, przy wartości pH 5,9—6,3 między 6—14 godziną procesu, a następnie stopniowym podnoszeniu pH do wartości 6,4—8,0 pod koniec procesu, a powstające w warunkach hodowli metabolity stymulują wytwarzanie bacytracyny i proteaz, które izoluje się, bacytracynę w postaci kompleksu z cynkiem przy wartości pH 5—7, a następnie proteazy przez zagęszczenie supernatantu i ewentualne frakcjonowanie wytrącanie.

6a

(P. 151011)

13.10.1971.

Pierwszeństwo: 14.10.1970 - Wielka Brytania.

Koninklijke Nederlandsche Gist-en, Spiritusfabriek N.V., Delft, Holandia, (Petrus Johannes Eygermans).

Sposób wytwarzania środka enzymatycznego w postaci proszku znamienne tym, że mieszaninę w postaci cieczy zawierającą enzym i środek wiążący rozprasza się działaniem siły odśrodkowej z identycznych zębów poruszających się po drodze kołowej w płaszczyźnie poziomej lub zasadniczo poziomej, przy czym końce zębów przystosowane są do tworzenia kropelek jednakowej wielkości, które rozproszone swobodnie, przelatują przez strefę chłodzącą zestalając się przy tym na cząstki zawierające enzym i środek wiążący.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastr. 1—12, znamienne tym, że zawiera poziomą tarczę obrotową o zasadniczo płaskiej powierzchni górnej, symetrycznie uzębioną na obwodzie, oraz środki do wytwarzania współśrodkowego z tarczą strumienia cieplej mieszaniny, spadającego w kształcie cylindrycznej firanki na górną powierzchnię tarczy w celu rozpraszania cieczy pod wpływem siły odśrodkowej z zębów na obwodzie tarczy.

6a

(P. 151421)

6.11.1971.

Pierwszeństwo: 7.11.1970
- Niemiecka Republika Federalna.

Farbwerke Hoechst Aktiengesellschaft vormals Meister Lucius u. Brüning, Frankfurt nad Menem, NRF, (Lothar Buschmann, Paul Präve, Dieter Sukatsch).

Sposób wytwarzania preparatu enzymu wspomagającego trawienie, znamienne tym, że się otrzymuje

transeliminazę kwasów pektynowych przez hodowanie *Bacillus polymyxa* na pożywce zawierającej węgiel i azot, a następnie wyodrębnić ją z kultury.

Preparat enzymu wspomagającego trawienie, znamienno tym, że zawiera trans-eliminazę kwasów pektynowych, który to enzym otrzymuje się przez hodowlę *Bacillus polymyxa*.

6a (P. 152512) 27.12.1971.

Pierwszeństwo: 28.12.1970 - NRF

Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft, Leverkusen, NRF, (Werner Frommer, Walter Puls, Dietmar Schäfer, Delf Schmidt).

Sposób inhibowania hydrolaz glikozydów, znamienno tym, że stosuje się inhibitory uzyskane z *Actinomycetes*, zwłaszcza *Actinoplanaceae* i *Streptomycetaceae*.

7a (P. 146383) 20.02.1971.

Pierwszeństwo: 23.02.1970
- Niemiecka Republika Demokratyczna.

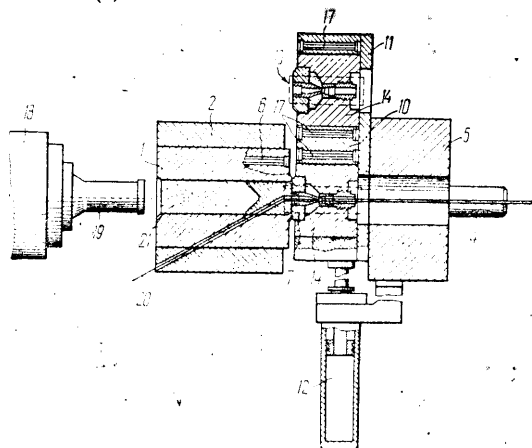
VEB Schwermaschinenbau - Kombinat „Ernst Thälmann”, Magdeburg, NRD.

Sposób ustalania poszerzenia wyrobu walcowanego, znamienno tym, że przepust w dowolnym kalibrze κ przepustu profilowego oblicza się ze związku sprowadza się wykorzystując warunki podobieństwa teorii plastyczności do przepustu płaskiego, a poszerzenie κ przepustu profilowego oblicza się ze związku $\kappa = (\beta - a) / c$ wskazującego zależność poszerzenia κ i poszerzenia β odpowiedniego przepustu płaskiego, przy czym a i c stanowią wielkości stałe, zależne tylko od odnośnej kolejności przepustów i kształtu geometrycznego kalibru.

7b (P. 147429) 8.04.1971.

Ivan Evdokimovich Kaplin, Nowosybirsk, Shimshan Shlemovich Khazin, Nowosybirsk, Juris Salimtanovich Bikteev, Nowosybirsk, Anatoly Nikitovich Mikhalev, Nowosybirsk, Gennady Safronovich Butin, Nowosybirsk, Alexandr Nikolaevich Chernov, Moskwa, Viktor Sergeevich Bykov, Nowosybirsk, Veniamin Pantaleevich Sovenko, Cheboxary, ZSRR.

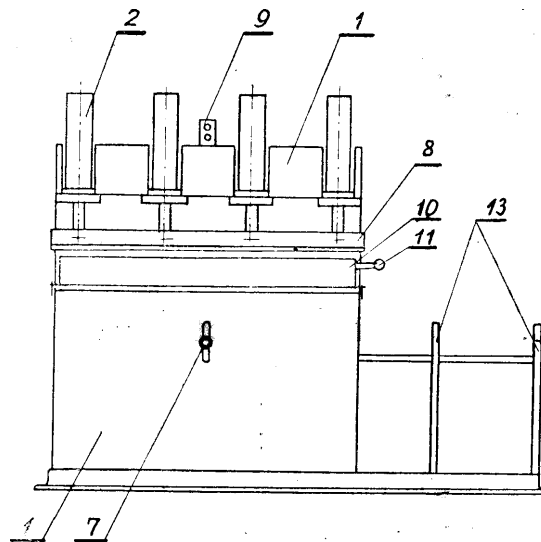
Prasa do wytwarzania dwuwarstwowych profili bez końca, zwłaszcza drutu stalowo-aluminiowego, przez naprasowywanie na półwyrób warstwy aluminium podczas przeciskania go przez materiał naprasowywany, umieszczony w ogrzewanym pojemniku, przy zachowaniu szczeliny między matrycą i trzpieniem mającym otwór, przez który jest przemieszczany półwyrób, za pomocą stempla umieszczonego współosiowo z trzpieniem i matrycą, znamienno tym, że matryca (8) i trzpień (9) są umieszczone kolejno za pojemnikiem (1) i są zaopatrzone we własne regulowane ogrzewacze (6).



7c (P. 146471) 25.02.1971.

Huta Aluminium „Konin”, Konin-Maliniec, (Hipolit Dragan, Józef Toboła).

Urządzenie do prostowania końcówek sworzni anodowych, znamienno tym, że posiada kilka a najkorzystniej cztery cylindry hydrauliczne (2) umieszczone szeregowo w górnej części konstrukcji połączone z sobą w jednym układzie hydraulicznym rurkowymi przewodami (5), których tłoczyska połączone są przegubowo z listwą (8), pod którą w dolnej części konstrukcji nośnej (1) znajduje się wyprofilowana szczelina (12) przykrywana ruchomą klapą (10).



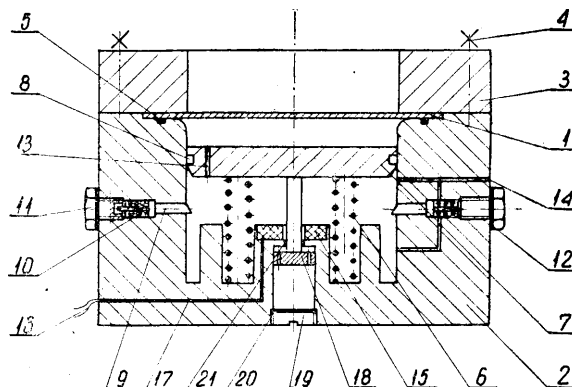
7c (P. 146474) 25.02.1971.

Instytut Mechaniki Precyzyjnej, Warszawa, (Ryszard Cedrowski).

Urządzenie do wybuchowego tłoczenia naczyń cienkościennych w ośrodku wodnym, złożone z matrycy z odpowiednio ukształtowanym dnem stałym oraz z dociskacza do dociskania półfabrykatu, znamienno tym, że matryca (2) ma dodatkowe ruchome dno (7), osadzone na jednej lub kilku sprężynach (6) lub amortyzatorach gumowych o podatności zależnej od wymaganej prędkości odkształcania półfabrykatu (1), znajdujących się pod dnem (7), przy czym półfabrykt (1) jest zaciśnięty między górną powierzchnią matrycy (2), a dociskaczem (3).

Odmiana urządzenia według zastrz. 1—3, znamienno tym, że zawiera dodatkowy element tłumiąco-amortyzujący w postaci elektromagnesu (15), hamującego ruch dna (7).

Odmiana urządzenia według zastrz. 1—3 lub 1—4, znamienno tym, że zawiera dodatkowy element tłumiąco-amortyzujący w postaci pływającego tłoczka tłumika drgań (18), wykorzystywanego również do regulacji prędkości ruchu dna (7) przez odpowiedni dobór średnicy otworów wykonanych w tłoczku tłumika.



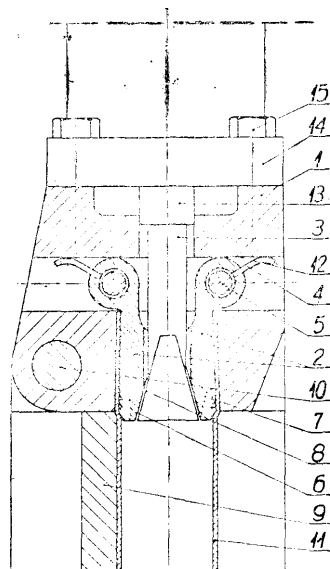
7c

(P. 146531)

24.02.1971.

POLMO Sanocka Fabryka Autobusów, Sanok, (Adam Kopiec).

Uchwyt do mocowania zwłaszcza na giętkach profili otwartych i zamkniętych, szczególnie rur o dowolnym kształcie, znamienne tym, że ma szczęki mocujące (2) połączone z korpusem (1), ciągnio rozporowe (3) znajdujące się wewnątrz szczęk mocujących (2), oraz sprężyny (4).



7f

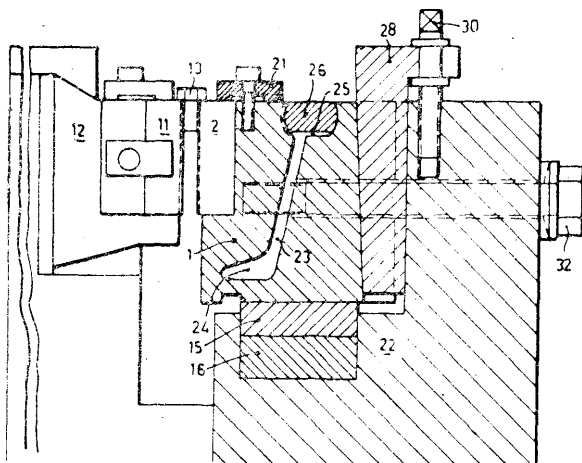
(P. 147413)

7.04.1971.

Pierwszeństwo: 9.04.1970 - Holandia.

Nedschroef Octrooi Maatschappij, NV Helmond, Holandia, (Gerardus Cornelis van de Meerendonk).

Urządzenie do walcowania gwintów za pomocą płaskich narzędzi walcowniczych umieszczonych w ramie urządzenia razem z narzędziem walcowniczym i uchwytem o ruchu posuwisto-zwrotnym przy czym uchwyt jest przesuwany w kierunku ku dołowi i do góry w stosunku do kierunku ruchu posuwisto-zwrotnego w celu uzyskania prawidłowej wysokości ruchu i w kierunku poprzecznym prostopadle do kierunku ruchu posuwisto-zwrotnego w celu osiągnięcia prawidłowej średnicy gwintu i w położeniu ukośnym w celu osiągnięcia jednolitego skoku gwintu na całej długości, znamienne tym, że uchwyt (1) przesuwający się ruchem posuwisto-zwrotnym zaopatrzony jest w szczelinę (23), która u dołu kończy się szczelinowym otworem (24) przechodzącym poziomo, a u góry kończy się szczeliną przystosowaną do umieszczenia nastawnego klina (26) przeznaczonego do regulowania szerokości szczeliny.



7g

(P. 147026)

20.03.1971.

Huta Batory, Chorzów Batory, (Henryk Matusiewicz, Jan Onderko, Franciszek Koj).

Kowadła do kucia wydłużającego stali i stopów o małej plastyczności, znamienne tym, że posiadają wykroje, które w przekroju poprzecznym wyznaczają linię eliptyczną, której odpowiada elipsa o stosunku półosi do półosi - 1,6 do 2,4 lub wykroje promienio-wo-rombowe, które w tej płaszczyźnie przekroju wyznaczają linię określoną łukiem łączącym dwa boki rombu nachylone pod kątem α w granicach $100-105^\circ$, wykreślonym promieniem stanowiącym 0,4 do 0,6-krotną wartość uśrednionego wymiaru poprzecznego materiału.

8a

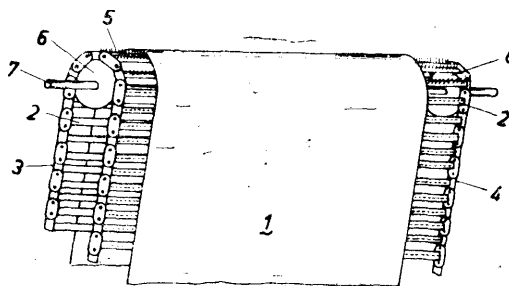
(P. 152033)

9.12.1971.

Pierwszeństwo: 9.12.1970 - NRF.

Eduard Küsters, Krefeld Forstwald, NRF, (Johannes Kutz).

Urządzenie do ciągłej obróbki miękkich wyrobów płaskich, zwłaszcza taśm z dzianych wyrobów włókienniczych, z runa i podobnych materiałów, w którym wyroby są prowadzone ruchem ciągłym w taśmie przebiegającej szczelnie w sąsiednich jarzmach, znamienne tym, że po obu stronach taśmy (1) są umieszczone wychylne i obracające się człony cięgłowe (3, 4) bez końca, tworzące ciąg pionowych jarzm, a do podpierania wyrobów przewidziane są prętowe elementy sztywne, umieszczone drabinkowo z małym odstępem pomiędzy obustronnymi członami cięglowymi (3, 4), przy czym sztywne elementy prętowe są wyposażane od strony, zwróconej w kierunku wyrobów płaskich, w wiele igieł (5) o równomiernej gęstości, skierowanych w stronę wyrobów.



8i

(P. 152530)

28.12.1971.

Pierwszeństwo: 30.12.1970 - Węgry.

Richter Gedeon Vegyeszeti Gyar R.T., Budapeszt, Węgry, (Janos Fari, Ivan Kralik, Maria Szucs).

Sposób prania wełny potnej w przemyśle włókienniczym, znamienne tym, że pranie wełny potnej prowadzi się w dowolnym znanym urządzeniu pralniczym, za pomocą dowolnego znanego środka piorącego jon-aktywnego i/lub niejonotwórczego, w obecności enzymu proteolitycznego lub enzymów proteolitycznych.

8k

(P. 139725)

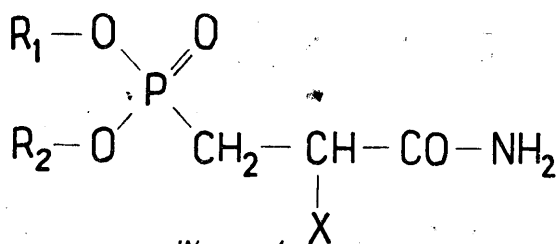
31.03.1970.

Pierwszeństwo: 31.03.1969 - Szwajcaria.

Ciba Societe Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób impregnacji przeciwogniowej włóknistych materiałów poliestrowo celulozowych, znamienne tym, że materiały nasycane są odpowiednim roztworem wodnym preparatu, stanowiącego produkt kondensacji związku b) przedstawiającego co najmniej jedną poli halogeno pochodną alifatycznego trójestru kwasu fosforowego, korzystnie trójalkilo- lub trójaryloestru kwasu fosforowego ze związkiem a), który to związek a) jest produktem otrzymywanym przez poddanie

a) co najmniej dwumetylowanej pochodnej związku azotowego ze związkiem b') o wzorze 1, w którym każde R_1 i R_2 oznacza rodnik alkilowy, alkenyloowy lub halogenoalkilowy o najwyżej 4 atomach węgla, X' oznacza rodnik metyloowy lub korzystnie atom wodoru, a następnie ze związkiem c') stanowiącym aldehyd mrówkowy lub związek zdolny do wydzielania aldehydu mrówkowego i ewentualną reakcję d') z alkanolem o najwyżej 4 atomach węgla, po czym impregnowany materiał suszy i poddaje obróbce cieplnej.



Wzor 1

8m

(P. 139726)

31.03.1970.

Pierwszeństwo: 3.04.1969 - Szwajcaria.

Ciba Societe Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób barwienia syntetycznych poliamidów linowych w masie, znamienny tym, że jako barwniki stosuje się kompleksy chromowe typu 1 : 2, które zawierają dwa barwniki rnonoazowe lub barwnik **monoazo**wy i disazowy związane kompleksowo z atomem chromu, przy czym w skład kompleksu może wchodzić tylko jeden barwnik azowy, zawierający w cząsteczce grupy sulfonowe, taki jak barwnik disazowy lub **o,o'-dwuhydroksymonoazowy** szeregu sulfonaftaleno-azonaftalenu lub kwasu **benzenoazonaftalenosulfono**wego.

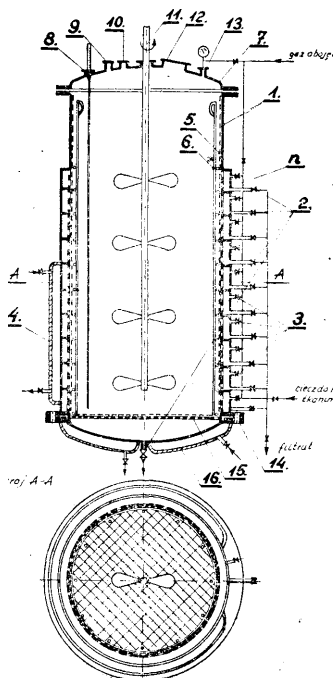
12d

(P. 140610)

14.05.1970.

Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Barwni-
ków, Zgierz, (Jan Stasiak).

Sposób filtrowania i odmywania pigmentów, barwników, półproduktów i innych związków chemicznych rozpuszczalnikami organicznymi lub wodą oraz zateżniania zawiesin wodnych, znamienny tym, że operacje te wykonuje się w urządzeniu, stanowiącym filtr z dużą powierzchnią boczną filtracji, składającą się z n ele-



mentów filtracyjnych, przy czym n oznacza liczbę całkowitą od 1 do 50.

Sposób filtrowania według zastrz. 1, znamienny tym, że zawieszinę pigmentu barwnika, półproduktu lub innego związku chemicznego w rozpuszczalniku organicznym lub w wodzie wprowadza się do nagrzanego urządzenia, w którym po ewentualnym pozostawieniu zawiesziny do odstania się na okres czasu, zależny od rodzaju zawiesiny, zachodzi sedimentacja cząstek stałych, po czym wykonuje się operację filtrowania, zamykając urządzenie i doprowadzając do niego obojętny sprężony gaz do wytworzenia właściwej różnicy ciśnień, a następnie otwierając pojedynczo lub grupowo kurki spustowe filtratu w kierunku od góry do dołu, ewentualnie otwierając wszystkie kurki równocześnie, przy czym operację filtrowania prowadzi się do momentu, gdy z kurków spustowych zaczyna wydobywać się gaz, po czym zamyka się kurki spustowe kolejno od góry.

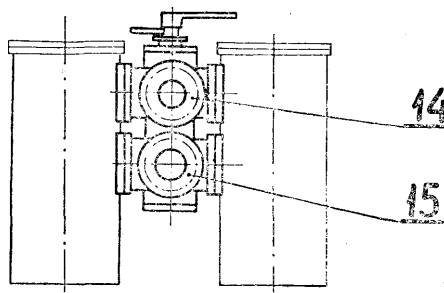
12d

(P. 145972)

3.02.1971.

Centralny Ośrodek Konstrukcyjno-Badawczy Przemysłu Okrętowego, Gdańsk, (Ryszard Dębicki, Henryk Wojciszko).

Mechanizm do przełączania komór filtra składający się z kurka sterującego i z podwójnego kurka roboczego, znamienny tym, że ma stożki (1) zwrócone do siebie mniejszymi podstawami połączone suwliwie kłem (2), zapewniającym ich równoczesny obrót wokół wspólnej osi, korpus (3) z króćcami (4), (5) dla przyłączania komór filtra i z wydrażonym otworem (6) prowadzącym do przestrzeni między stożkami (1), z otworami (7) prowadzącymi do przestrzeni między pokrywami (8) a stożkami (1), przy czym otwory (6), (7) służą dla doprowadzenia do korpusu (3) i odprowadzenia z korpusu (3) płynu filtrowanego rozdzielanego kurkiem sterującym a pobieranego z obiegu a najkorzystniej przez otwór (9), wydrażony w króćcu (5).



12e

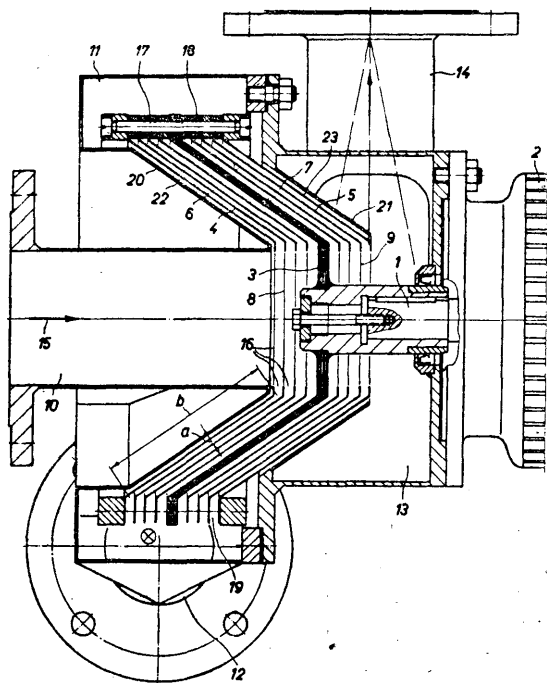
(P. 139322)

11.03.1970.

Pierwszeństwo: 14.03.1969 - Austria.

Vogelbusch Gesellschaft m.b. H. Wiedeñ, Austria,
(Josef Hosschneider).

Urządzenie do niszczenia piany przez rozdzielanie jej na cząsteczki gazu i cząsteczki cieczy za pomocą siły odśrodkowej, w którym piana jest przenoszona od środkowo w pierwszym stopniu dwustopniowego separatora odśrodkowego do zbiornika cieczy, a w drugim stopniu jest przenoszona dośrodkowo przynajmniej częściowo od cieczy uwolniony gaz do zbiornika gazu, znamienne tym, że każdy z obydwu stopni separatora odśrodkowego posiada przynajmniej jedną szczelinę (6, 7) ograniczoną wirującymi stożkowymi płaszczyznami obrotowymi (4, 5) o tworzących nachylonych w płaszczyźnie normalnej do osi obrotu, której szerokość (a) na całej jej długości (b) wynosi najwyżej 1 długości (b) mierzonej w kierunku tworzącej, przy czym wirnik (10) utworzony przez wirujące płaszczyzny obrotowe obraca się w nieruchomej obudowie, zawierającej zbiornik cieczy.



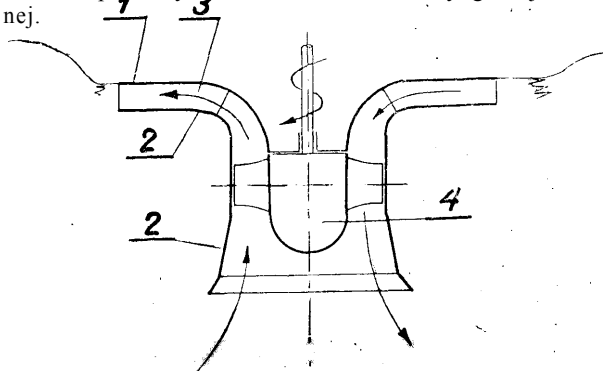
12e

(P. 140684)

16.05.1970.

Biuro Projektów Gospodarki Wodno-Ściekowej „Pro-san”, Warszawa, (Kazimierz Łukańko, Jān Sobieski, Janusz Olko).

Aerator powierzchniowy służący do napowietrzania cieczy, zwłaszcza w biologicznych procesach oczyszczania ścieków, posiadający wirnik pompujący lub wirnik odśrodkowy, lub też podnośnik pneumatyczny, znamieny tym, że wyposażony jest w jedną lub dwie nieruchome pierścieniowe kierownice strumieni wpływających lub wypływających, a każda z tych kierownic stanowi palisadę kierujących łopatek rozstawionych na całym obwodzie kierownicy, pomiędzy w przybliżeniu poziomymi elementami obudowy górnej i dolnej.



12e

(P. 150998)

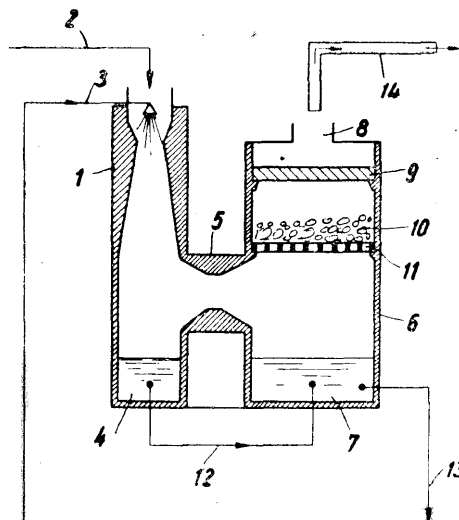
12.10.1971.

Pierwszeństwo: 15.10.1970
- Niemiecka Republika Federalna

Metallgesellschaft Aktiengesellschaft, Frankfurt, NRF, (Karl-Heinz Dörr, Hogo Grimm, Rolf Kola).

Absorber międzystopniowy do absorpcji trójtlenku siarki z ośrodków gazowych między stopniami kontaktowymi katalitycznej konwersji SO_2 do SO_3 , składający się z absorbera Venturiego i dodatkowego osadnika dla zawartych w gazie cząstek kwasu siarkowego, znamieny tym, że składa się ze znanego absorbera Venturiego (1), w którego górnej części umieszczony jest doprowadzający gaz przewód (2) i doprowadzający kwas siarkowy przewód (3), a w dolnej części odстойnik (4) na kwas siarkowy, nad którym umieszczony

jest pionowo zawirowywacz (5), który połączony jest ze znanym osadnikiem (6) dla cząstek kwasu siarkowego zawartego w gazie, zawierający na dnie poniżej otworu wlotowego zawirowywacza (5), odстойnik (7) na kwas siarkowy, a w górnej części otwór wylotowy (8) dla gazu.



12e

(P. 151000)

12.10.1971.

Pierwszeństwo: 15.10.1970
- Niemiecka Republika Federalna.

Metallgesellschaft Aktiengesellschaft, Frankfurt, NRF, (Karl Heinz Dörr, Hugo Grimm, Rolf Kola).

Sposób absorpcji składników gazowych z gazowych ośrodków za pomocą cieczy absorbujących, znamieny tym, że większa część absorpcji gazowych składników prowadzi się w pierwszym stopniu absorpcji, we współprądzie między gazowym ośrodkiem i cieczą absorbującą, a pozostała część absorpcji w drugim stopniu absorpcji, w przeciwprądzie między ośrodkiem gazowym i cieczą absorbującą.

12e

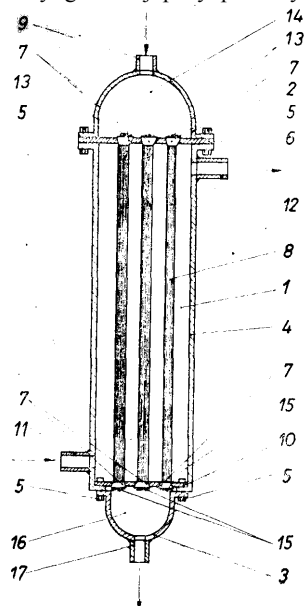
(P. 151120)

20.10.1971.

Pierwszeństwo: 22.10.1970
- Niemiecka Republika Demokratyczna

Deutsche Brennstoffinstitut **Freiberg**, Freiberg, NRD, (Manfred Schignitz, Manfred Gro, Friedrich Beyer, Johannes Garsika, Bernhard Kulin).

Sposób do oddzielania jednego i/ lub kilku składników z mieszaniny gazowej przy pomocy zbiornika ciś-



nieniowego, podzielonego przynajmniej na trzy gazoszczelne, ciśnieniowe komory oraz przez wykorzystanie rurek włoskowatych ze spolimerizowanego materiału, znamienny tym, że mieszanina gazowa przeznaczona do rozdzielania składników jest wtłaczana pod wysokim ciśnieniem do pustych przestrzeni rurek włoskowatych, przy czym oddzielany składnik przenika przez ścianki rurek włoskowatych od strony wewnętrznej ku zewnętrznej.

Urządzenie do prowadzenia sposobu według zastr. 1 i 2, znamienny tym, że zbiornik ciśnieniowy (1, 21) jest wyposażony we wlot (11, 31) do doprowadzania gazu odciażającego i w wylot (12, 32) służący do odprowadzania oddzielonych składników gazu oraz gazu odciażającego.

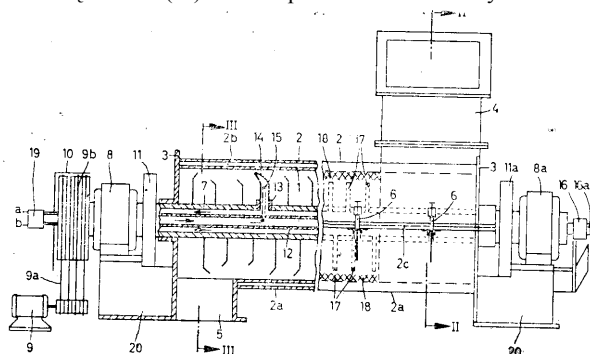
12e (P. 151723) 23.11.1971.

Pierwszeństwo: 24.11.1970, 23.03.1971 - NRF

Firma Draiserwerke GmbH, Mannheim, NRF, (Kaspar Engels).

Sposób ciągłego mieszania materiałów stałych z cieczą, zwłaszcza do spajania materiałów włókowych, włóknistych i/ lub pyłowych z surowców roślinnych, znamienny tym, że mieszany, zwilżany lub spajany materiał wprowadza się w ruch z dużą prędkością. W kształcie cylindrycznej warstwy po linii śrubowej, a do tej warstwy materiału zasadniczo koncentrycznie i promieniowo doprowadza się ciecz przez działanie siły odśrodkowej.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastr. 1—3, znamienny tym, że w cylindrycznym mieszadle łopatkowym (1, 2) umieszczony jest współosiowo, obracany z dużą prędkością mechanizm mieszający, złożony z wału (7) i elementów mieszających (14), przy czym mieszadło na jednym końcu ma stycznie uchodzący króciec (4) do doprowadzania materiału, a na drugim końcu ma stycznie uchodzący króciec (5) do odprowadzania materiału, a wał mechanizmu mieszającego ma urządzenie (17) do rozprowadzania cieczy.



12e (P. 152524) 28.12.1971.

Pierwszeństwo: 30.12.1970 - Szwajcaria.

Erwin Bühler, Schaffhausen, Szwajcaria.

Sposób elektrostatycznego wytrącania pyłów z gazów odlotowych żeliwiaków zamkniętych, znamienny tym, że w celu polepszenia wytrącania pyłów gazy odlotowe z żeliwiaka są doprowadzane do elektrofiltru (13) w stanie niewypalonym.

12e (P. 152809) 7.01.1972.

Pierwszeństwo: 14.01.1971 - Norwegia.

Det Norske Zinkkompani A/S, Eitheim, 5751 ODDA, Norwegia, (Lutz Georg Birke, Aksel Jebens, Ivar Eysteine Ruyter, Frysteine Dyvik).

Sposób usuwania rtęci z gazów, znamienny tym, że gazy przemija się co najmniej 50-procentowym kwasem siarkowym o temperaturze 60° - 180°C przy czym kwas przemijający i gazy zawierają chlor i/ lub związki chloru w takiej ilości, że stosunek ilości atomów Cl do Hg jest co najmniej 1:1, dzięki czemu

praktycznie cała rtęć i inne związki rtęci przechodząca w chlorki rtęci, które wydzielają się przez kondensację w chłodzonym gazie.

12e (P. 154246) 23.03.1972.

Pierwszeństwo: 25.03.1971 - Stany Zjednoczone Ameryki

CAF Corporation, Nowy Jork, Stany Zjednoczone Ameryki, (Hippocrates G. Psyras, Arthur Angelo Bellio).

Sposób odwadniania gazów, z jednoczesnym odzyskiwaniem stosowanego jako rozpuszczalnik wody N-alkilolaktamu, znamienny tym, że gaz zawierający wodę styka się z N-alkilolaktamem, gromadzi się N-alkilolaktam zawierający zaabsorbowaną wodę a osuszony gaz styka się z ciekłym absorbentem zawierającym rozpuszczalnik, lub mieszaninę rozpuszczalników N-alkilolaktamu o temperaturze wrzenia wyższej niż temperatura wrzenia N-alkilolaktamu w celu zaabsorbowania i usunięcia z gazu N-alkilolaktamu porwanego lub znajdującego się w gazie w postaci pary, gromadzi się ciekły absorbent z rozpuszczonym w nim N-alkilolaktamem, a następnie regeneruje się i zatęża zgromadzony N-alkilolaktam i ciekły absorbent, zwracając je do obiegu i odzyskuje się odwodniony gaz.

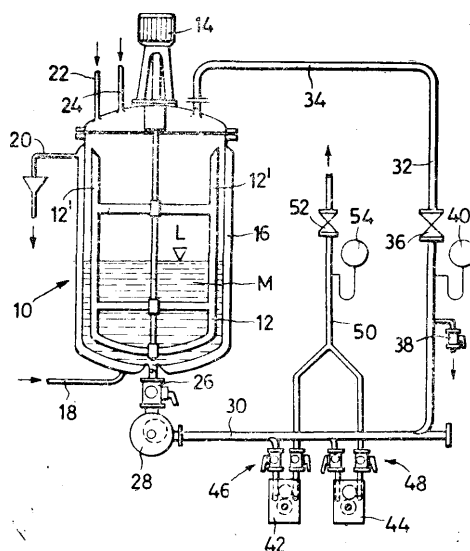
12g (P. 151168) 21.10.1971.

Pierwszeństwo: 21.10.1970 - Włochy.

Snia Viscosa Societa Nazionale Industria Applicazioni Viscosa S.p.A., Mediolan, Włochy.

Sposób wytwarzania jenorodnych i dających się mieszać past lub zawiesin kwasów ftalowych, korzystnie kwasu tereftalowego i glikolu, zwłaszcza glikolu etylenowego do zasilania urządzeń w celu otrzymywania poliestrów, znamienny tym, że cały proces wykonuje się z zachowaniem jednorodności i możliwości pomiaru ilości dozowanych do urządzenia stosując temperaturę, poniżej której w mieszaninie może zachodzić zjawisko szybkiego osadzania się i tworzenia się grudek z wynikającą lokalnie niejednorodnością udziału faz ciekłej i stałej w tej mieszaninie.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastr. 1—9, znamienny tym, że składa się z przyrządu do mechanicznego mieszania, przyrządu do pomiaru dozowanej fazy stałej (kwas) i fazy ciekłej (glikol), przyrządu do pomiaru usuwanej w procesie ciągłym pasty oraz przyrządu do odbierania ciepła z mieszaniny zawierającej i/ lub przenoszącej części składnika, przy czym przyrząd do odbierania ciepła instaluje się w celu utrzymania mieszaniny w temperaturze nie przekraczającej 50°C, a zapewniającej rzeczywistą jednorodność mieszaniny dozowanej do tego urządzenia.



12g (P. 151846) 30.11.1971.

Pierwszeństwo: 2.12.1970, 2.12.1970 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Shell Internationale Research Maatschappij N.V., Haga, Holandia.

Katalizatory srebrowe składające się z materiału porowatego i rozdrobnionego srebra osadzonego na powierzchni zewnętrznej nośnika i na powierzchni wewnętrznej porów nośnika, znamienny tym, że srebro znajduje się w formie nieciągłej, w postaci półkulistych cząstek o średnicy mniejszej niż 1 mikron, przy czym cząstki te znajdują się na powierzchni zewnętrznej nośnika, na powierzchniach wewnętrznych porów i jednocześnie bardzo silnie do nich przylegają.

Sposób otrzymywania osadów srebra na powierzchniach ciał stałych w szczególności odpowiedni do otrzymywania katalizatorów srebrowych opisanych w zastrzeżeniu 1—7, znamienny tym, że obrabiane powierzchnie najpierw pokrywa się roztworem wodnym jednej lub kilku soli srebrowych kwasów karboksylowych i jednej lub kilku amin organicznych, który to roztwór może zawierać również amoniak, następnie pokrywający powierzchnię roztwór odparowuje się przez ogrzewanie i redukuje się sól srebrową (sole srebrowe).

Sposób otrzymywania tlenku etylenu przez bezpośrednie utlenianie etylenu tlenem molekularnym z użyciem katalizatorów srebrowych, znamienny tym, że używa się katalizatorów srebrowych opisanych w zastrzeżeniach 1—7, wytwarzanych według zastrzeżeń 8-25.

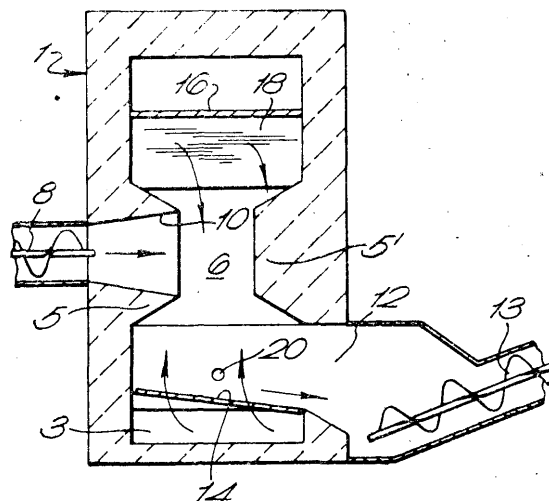
12g (P. 151950) 6.12.1971.

Pierwszeństwo: 7.12.1970 - Wielka Brytania.

Sprocket Properties Limited, Darlington Co. Durham, Wielka Brytania, (Sydney George Hibbert).

Sposób spalania odpadów miejskich za pomocą przystosowanego do tego urządzenia, znamienny tym, że rozdrobnione cząstki palnych odpadów wprowadzane są sukcesywnie w obieg recyrkulacyjny przez strefę właściwego spalania, strefę zatrzymania i strefę recyrkulacyjną ustawioną nad strefą właściwego spalania i strefą spalania wstępnego, gdzie od dołu strefy właściwego spalania doprowadzona jest dostateczna ilość gazu w celu spalania w niej stałych cząstek materiałów, a następnie skierowania gazu do góry strefy zatrzymania, w wyniku czego materiał wprowadzony do strefy zatrzymania ze strefy właściwego spalania kierowany jest do strefy recyrkulacyjnej wokół górnej powierzchni strefy właściwego spalania, a następnie w kierunku strefy wstępnego spalania w sposób taki, że stałe cząstki materiału zostają wstępnie spalone i przechodzą ze strefy wstępnego spalania do strefy recyrkulacyjnej.

Urządzenie do spalania odpadów miejskich składające się z komory zawierającej wielką ilość stałych cząstek paliwowego materiału i źródło znajdującego się pod ciśnieniem gazu połączonego z komorą przez rozdzielczą przegrodę w dolnej ścianie komory, znamienny tym, że komora podzielona jest na cztery strefy, to jest strefę (A) wstępnego spalania, strefę (B) właściwego spalania umieszczoną na jednym z boków strefy (A) wstępnego spalania, strefę (C) zatrzymania znajdującą się po przeciwległej stronie od strefy (B) wstępnego spalania i strefę (D) recyrkulacyjnej umieszczonej nad strefą (B) właściwego spalania, wydłużonej między strefą (C) zatrzymania i strefą (B) właściwego spalania, przy czym komora paliwowa utworzona jest z otworem (4) umieszczonym na zewnątrz nad strefą (D) recyrkulacyjną, a płaskie przegrody (14, 14') umieszczone są poniżej strefy (A) wstępnego spalania i pozwalającej na przejście dostatecznej ilości gazu do tej strefy w celu spalania rozdrobnionego materiału, z którego doprowadzany jest gaz do strefy (C) zatrzymania w celu skierowania doprowadzanego gazu do strefy (D) recyrkulacyjnej i w kierunku strefy (B) właściwego spalania.



12g (P. 152840) 10.01.1972,

Pierwszeństwo: 11.01.1971
- Stany Zjednoczone Ameryki.

Universal Oil Products Company, Des Plaines, USA, (John Edward Conway, Robin James Parker).

Sposób otrzymywania katalizatora reakcji hydrosulfuryzacji, znamienny tym, że nośnik miesza się z prekursorem co najmniej jednego, posiadającego własności katalityczne metalu należącego do VIB lub VIII grupy układu okresowego pierwiastków, przy czym prekursor ten ma postać jednego lub kilku rozkładających się w podwyższonej temperaturze związków jednego lub kilku wymienionych metali, otrzymaną mieszaninę, po ewentualnym wysuszeniu, poddaje się pierwszej kalcynacji w ciągu co najmniej 0,5 godziny w atmosferze utleniającej zawierającej ponad 20% objętościowych pary wodnej w temperaturze od około 260° do około 371° C, a następnie poddaje się tej mieszaninę drugiej kalcynacji, w ciągu od około 1 do około 4 godzin w wysuszonej atmosferze utleniającej, w temperaturze od około 427° do około 649° C.

Sposób hydrosulfuryzacji oleju pozostałościowego znamienny tym, że olej poddaje się reakcji z wodorem, w temperaturze od 224°C do 500°C, pod ciśnieniem od około 35 do około 350 atmosfer, wobec katalizatora hydrosulfuryzacji.

12g (P. 154304) 24.03.1972.

Pierwszeństwo: 25.03.1971
- Stany Zjednoczone Ameryki.

Universal Oil Products Company, Des Plaines, Stany Zjednoczone Ameryki, (Robert Eugene Sutherland, William Paul Schultz).

Sposób wytwarzania katalizatora hydrosulfuryzacji, znamienny tym, że impregnuje się ogniotrwały tlenek nieorganiczny stanowiący materiał nośnika, wodnym roztworem rozpuszczalnego związku metalu grupy VIB i metalu Grupy VIII, a następnie szybko odparowuje wodę z otrzymanego roztworu przy czym stosunek objętościowy roztworu impregnacynego do materiału nośnika wynosi od około 0,5 : 1 do 2 : 1, częściowo praży się zaimpregnowany materiał nośnika przez przynajmniej 1/2 godziny w temperaturze 100—427°C, a następnie praży otrzymany materiał w temperaturze 427°C—621°C przez 1—4 godzin w atmosferze zawierającej przynajmniej około 25% pary.

Sposób hydrosulfuryzacji węglowodorów, znamienny tym, że węglowódor styka się z katalizatorem w temperaturze około 260 do 510°C, przy ciśnieniu około 35 do 341 atn szybkość objętościowej dozowania cieczy na godzinę około 0,1 do 10, i stosunku wodoru do węglowodoru od około 89 do 4450 objętości wodoru w temperaturze 15°C, 1 atm. na objętość węglowodoru w temperaturze 15°C po czym odzyskuje się hydrosulfuryzowany węglowódor.

12h (P. 146441) 23.02.1971.

Tavkozlesi Kutató Intezet, Budapeszt, Węgry, Hajdusági Iparművek, Debrecen, Węgry, (Rudolf Welesz, Marta Krenn, Istvan Hadusfalvi, Endre Kadar, Sandor Kadar, Sandor Kulesar, Csaba Demeter, Laszló Sedreky).

Sposób wytwarzania tlenowych lub powietrznych elektrod z porowatych metali do elektrochemicznych źródeł prądu z elektrolitem z wodorotlenku potasu na bazie srebra Raneya, znamienny tym, że jako materiał wyjściowy stosuje się proszek ze stopu niklu z glinem, niklu z cynkiem, niklu z krzemem, żelaza z kadmem lub z podobnego stopu, w którym głównym składnikiem jest tworzący wraz ze srebrem w środowisku zasadowym materiał na elektrody tlenowe, na przykład nikiel lub żelazo, a drugim składnikiem jest materiał, który ze srebrem tworzy stop Raneya, przy czym ziarna tego proszku pokrywa się warstwą srebra w ilości 2—50% wagowo, korzystnie 10—20%, a pokryty srebrem proszek miesza się następnie z proszkiem metalu odpornego na działanie zasad, na przykład niklu lub żelaza, po czym z mieszaniny tej przez prasowanie wytwarza się kształtkę elektrody, którą następnie spieka się w temperaturze 500—800°C, a następnie w znanej operacji obróbki w gorącym roztworze wodorotlenku potasu usuwa się z warstw srebra przez rozpuszczenie, metal przeznaczony do wytworzenia stopu Raneya, na przykład glin lub cynk.

12i (P. 139534) 21.03.1970.

Pierwszeństwo: 28.03.1969 - Niemiecka Republika Federalna

Pintsch Bamag Aktiengesellschaft Butzbach/Hessen NRD (Zars Hellmer, Wolfgang Nalle).

Sposób wytwarzania kwasu azotowego o różnych stężeniach zwłaszcza o stężeniu poniżej 75% (kwas słaby) i około 98% (kwas wysoko stężony) z gazów spalania NH_3 znamienny: tym, że amoniak i powietrze poddaje się katalitycznej reakcji pod ciśnieniem 2—15 ata korzystnie 4—10 ata, na gaz nitrogazowy, który ochładza się na tyle, że wykrapla się większa ilość wody ze spalania i wytwarza się kwas korzystnie 20%—45%, poczem podczas pierwszego etapu utleniania, NO zawarty w gazie nitrozowym doprowadza się do stopnia utlenienia, który jest niezbędny dla stężenia słabego kwasu wytworzonego w następującej kolejno chemicznej absorpcji, a gaz nitrozowy przy użyciu kwasu powstającego przy kondensacji poddaje się chemicznej absorpcji dla wytworzenia kwasu słabego, poczem podczas drugiego etapu utleniania NO zawarty w pozostałym gazie nitrozowym praktycznie całkowicie utlenia się na NO_2 , i wymywa się ze strumienia gazu przez fizyczną absorpcję wysokostężonym kwasem, a NO_2 oddziela się, zwłaszcza przez destylację, od kwasu wysoko stężonego, i skrapla się, a następnie skroplony NO utlenia się pod ciśnieniem przez doprowadzenie tlenu i wody w postaci wodnego roztworu kwasu azotowego na kwas azotowy wysoko stężony.

12i (P. 139649) 27.03.1970.

Polska Akademia Nauk, Instytut Technologii Elektronowej, Warszawa, (Julian Majewski, Tadeusz Niemyski).

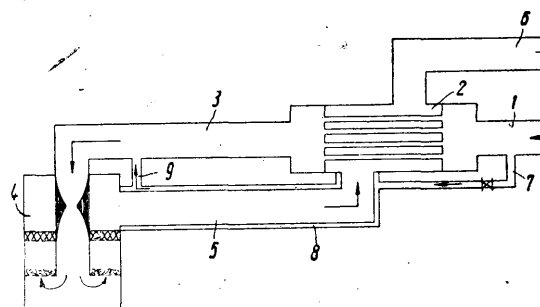
Sposób wytwarzania wyrobów z diamentów syntetycznych i/lub naturalnych, znamienny tym, że mieszaninę ziaren diamentu i sproszkowanego materiału wiążącego poddaje się ciśnieniu nie niższemu niż 30 000 atmosfer, po; wytworzeniu ciśnienia ogrzewa się ją do temperatury 1200—2000°C do osiągnięcia wyrównania temperatury w całej masie, a następnie obniża się temperaturę i po jej obniżeniu obniża się ciśnienie do normalnego.

12i (P. 140919) 27.05.1970.

Pierwszeństwo: 2.06.1969 - Niemiecka Republika Federalna

Metallgesellschaft Aktiengesellschaft, Frankfurt Main, NRF.

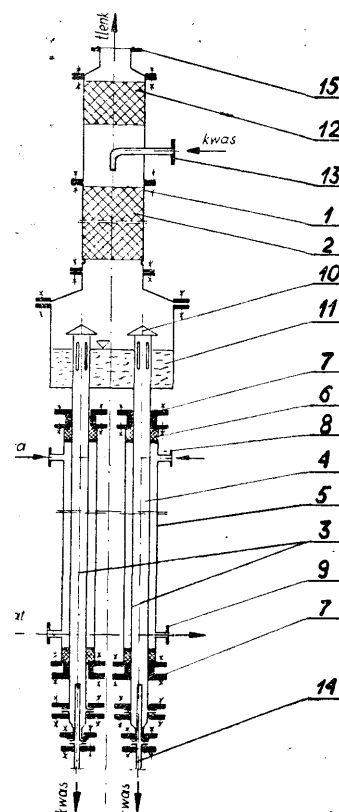
Sposób zapobiegania tworzeniu się kondensatu w przewodach rurowych aparatów kontaktowych dla kwasu siarkowego, w których paro-gazy zawierające SO dwutlenek siarki przetwarzane zostają drogą katalizy w trójtlenek siarki SO_3 , przy czym zawartość trójtlenku siarki SO_3 paro-gazów wychodzących z kratownicy kontaktowej zostaje zaabsorbowana w absorpcji pośredniej poprzez kwas siarkowy, a wychodzące z absorpcji pośredniej paro-gazy - przed wejściem do następnej kratownicy kontaktowej - zostają rozgrzane w urządzeniu rozgrzewczym do temperatury roboczej (panującej) w następnej kratownicy kontaktowej, znamienny tym, że gorące paro-gazy kieruje się poprzez płaszczy otaczający przewód rurowy między wylotem z absorbera pośredniego a urządzeniem grzewczym, przy czym temperaturę płaszczy wewnętrznego utrzymuje się powyżej temperatury (punktu) rosy paro-gazów przepływających przez przewód rurowy.



12i (P. 146007) 4.02.1971.

Zakłady Azotowe „Kędzierzyn”, Kędzierzyn (Jan Świątek, Władysław Kopacki, Florian Kaczmarek, Roman Baran).

Urządzenie do odgazowania kwasu azotowego tworzące kolumnę z wypełnieniem pierścieni Raschiga



znamiennie tym, że w dolnej części zawiera wieloczołowy parowy podgrzewacz (3) kwasu azotowego złożony z rur (4) z parowym płaszczem (5), w którym spływa warstwa po ściankach wewnętrznych kwas azotowy ogrzewany parą wodną znajdującą się w płaszczu (5), przy czym rura (4) z grzewczym płaszczem (5) jest połączona uszczelnieniem (6) dociskającym dławikiem (7).

12i

(P. 150990)

11.10.1971.

Pierwszeństwo: 12.10.1970

- Niemiecka Republika Demokratyczna

VEB Stickstoffwerk Piesteritz, Wittenberg Lutherstadt, Piesteritz, NRD (Wolfgang Kerscher, Wolfgang Kölling, Walter Wolfrom).

Sposób zwiększania zawartości fluorowodoru przy odzysku fluorowodoru z gazów odpadowych w procesie odfluorowywania fosforanów na drodze termicznej znamiennie tym, że otrzymywany w pierwszym etapie procesu wielostopniowej absorpcji wodny roztwór kwasu fluorokrzemowego zawraca się do gorącej strefy pieca do odfluorowywania w temperaturze 1450—1600°C.

12i

(P. 151093)

18.10.1971.

Pierwszeństwo: 23.10.1970 - NRD

VEB Mansfeld Kombinat Wilhelm Pieck, Eisleben NRD, (Jochen Böhme, Lothar Haase, Rudolf Pochert, Willy Roggenbuck).

System elektrycznego wyładowania dla gazów utleniających, składający się z katody i miedzianej oprawy katodowej oraz wkładki katodowej, umieszczonej w dyszy znamiennie tym, że w oprawie katodowej (2) umieszczona jest zbieżna i pokryta galwanicznie wkładka katodowa (1), wykonana częściowo z materiału odpornego na stosowany gaz, np. z cyrkonu, przy czym ukształtowanie oprawy katodowej (2) powoduje, że wkładka katodowa (1) sięga do wnętrza oprawy (2) i otoczona jest częściowo cienkościennym wieńcem (4), sięgającym do wnętrza; i że w tej oprawie (2) umieszczona jest rura chłodnicza (5) otaczająca w odstępie wieńca (4) w celu chłodzenia wkładki katodowej (1), wieńca (4) i oprawy katodowej (2); i że komora wyładowania tej oprawy katodowej (2) posiada wieńiec (3), wokół którego znajduje się znany pierścień prowadzenia gazu (8), służący do rozdzielania gazu roboczego na strumień pomocniczy i główny, z kanałami (10),

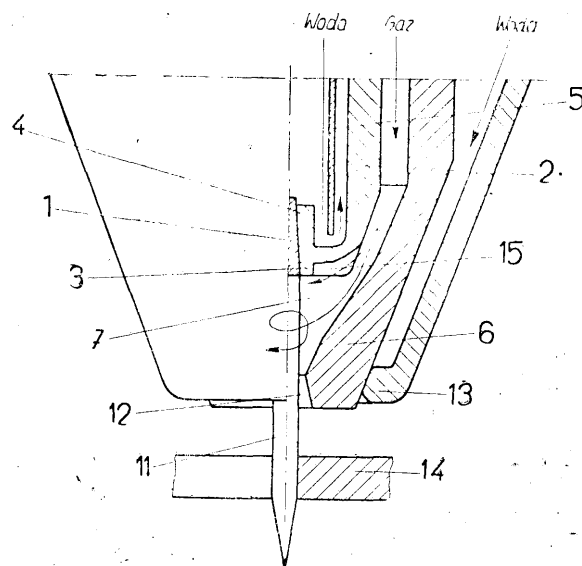
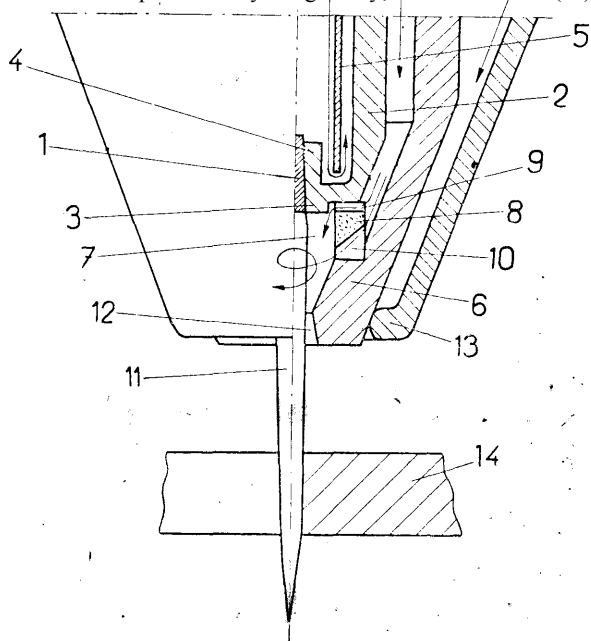
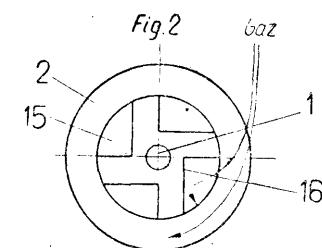


Fig 2



które powodują wirowanie strumienia głównego, przy czym pierścień prowadzenia gazu (8) od strony katodowej oprawy (2) posiada dalsze kanały (9) dla strumienia pomocniczego.

Sposób elektrycznego wyładowania według zastrz. 1, znamiennie tym, że oprawa katodowa (2) w dolnej części lub na powierzchni styku z wkładką katodową (1) posiada wycięcia (15), w celu zmiany kierunku wirowania strumienia pomocniczego gazu i że odpada pierścień prowadzenia gazu (8).

12i

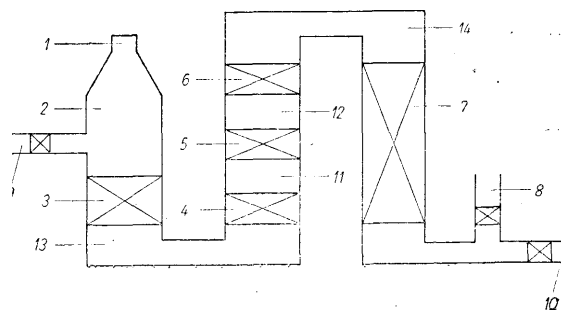
(P. 151808)

27.11.1971.

Pierwszeństwo: 26.04.1971 - NRD

Deutsches Brennstoffinstitut Freiberg, Freiberg, NRD, (Bodo Wolf, Heinz Martin, Klaus Schoene, Heine Hackel, Wolfgang Thiel, Burkhard Moeller, Wilhelm Motischko, Dieter Roscher).

Sposób wytwarzania gazu o wysokiej zawartości wodoru z lekkich węglowodorów, w szczególności z bogatego w azot gazu ziemnego polegający na kombinacji procesu żelazo - para wodna z procesem cieplno-katalicznego rozkładu węglowodorów, znamiennie tym, że wytwarzanie cieplno-kataliczne gazu redukcyjnego, redukcja masy żelaza i katalityczne spalanie resztko-



wego gazu redukcyjnego następują po sobie w wymienionej kolejności w jednym cyklu, przy zmiennym kierunku przepływu.

Urządzenie do wykonywania sposobu według zastrz. 1, znamienne tym, że w znanych pojemnikach do reakcji są umieszczone i połączone kolejno wymiennik ciepła i/lub regenerator, katalizator rozkładu, komora mieszania do spalania katalitycznego resztek gazu redukcyjnego, masa żelaza, komora mieszania do spalania katalitycznego resztek gazu redukcyjnego, katalizator rozkładu i regenerator i/lub wymiennik ciepła.

12i

(P.152174)

15.12.1972.

Pierwszeństwo: 16.12.1970 - NRD

VEB Stickstoffwerk Piesteritz, Wittenberg Lutherstadt, NRD, (Wolfgang Rolling, Walter Wolfrom, Erika Heinrich).

Sposób zapobiegania **ulatnianiu** się **fluoru** przy wytwarzaniu kwasu siarkowego i cementu z siarczanu wapnia stanowiącego produkt odpadowy przy wytwarzaniu kwasu fosforowego, znamienne tym, że do surowej mączki zawierającej odpadowy siarczan wapnia i dodatki zawierające SiO_2 , Al_2O_3 i Fe_2O_3 oraz węgiel, dodaje się tyle wapna, wodorotlenku wapnia lub węglanu wapnia, aby zobojętnić kwas fosforowy powstający z odpadowego siarczanu wapnia i związać fluor w produkcie poddawany wypalaniu.

12i

(P. 152782)

6.01.1972.

Pierwszeństwo: 13.01.1971

- Niemiecka Republika Demokratyczna

VEB Stickstoffwerk Piesteritz, Wittenber Lutherstadt, NRD, (Walter Wolfrom, Wolfgang Rolling, Walter Schultheis).

Sposób absorbowania gazów odlotowych zawierających czterofluorek krzemu w wodzie **lub** w wodnym roztworze kwasu sześćfluorokrzemowego, z równoczesnym wytwarzaniem stężonego kwasu sześćfluorokrzemowego, przy czym absorpcję prowadzi się w 2 kolejnych absorberach z półkami szczelinowymi, znamienne tym, że w pierwszym stopniu absorpcji, w celu otrzymania kwasu o stężeniu 20—30% wagowych H_2SiF_6 , do absorpcji stosuje się zawiesinę o temperaturze najwyżej 50—60°C.

12i

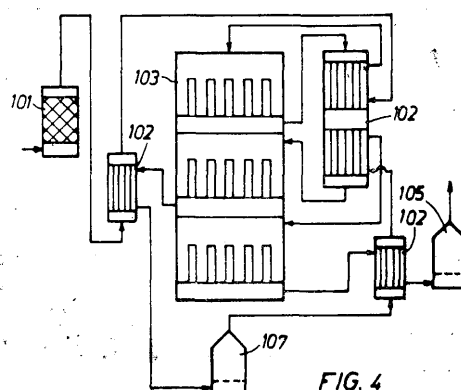
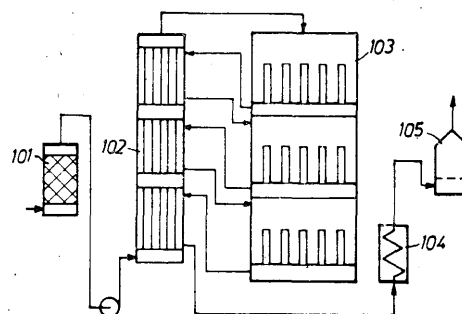
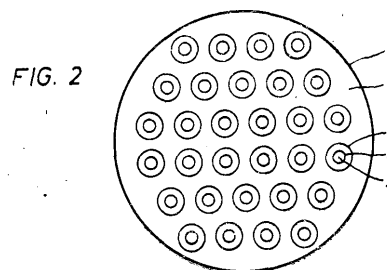
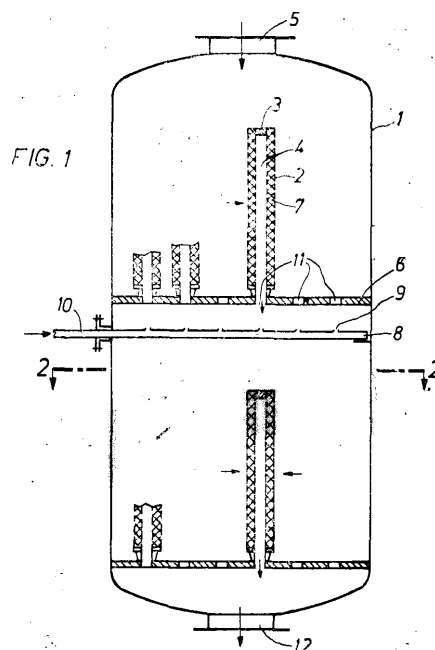
(P. 154327)

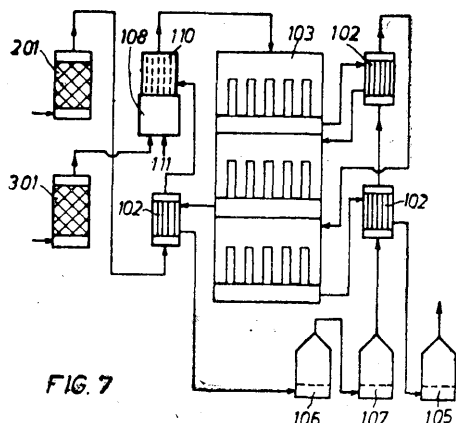
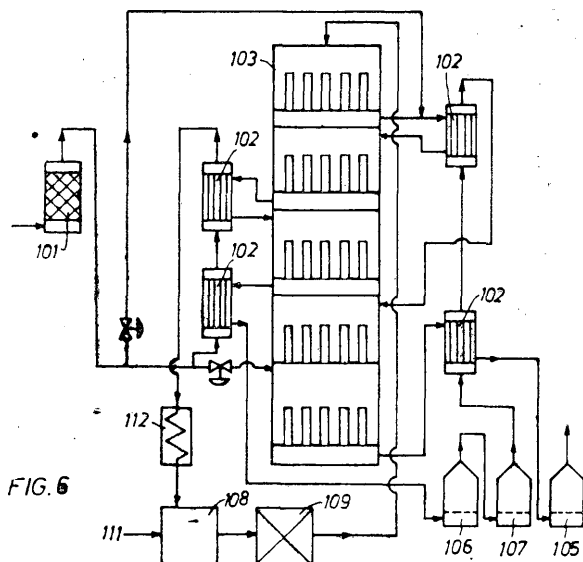
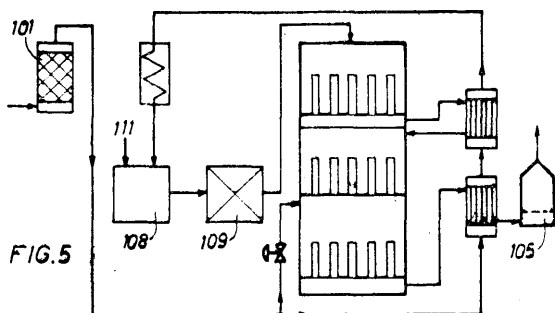
25.03.1972.

Pierwszeństwo: 26.03.1971 - NRF

Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft, Leverkusen, NRF, (Franz Rübsam).

Sposób wytwarzania trójtlenku siarki przez katalityczne utlenianie dwutlenku siarki w reaktorze kontaktowym, znamienne tym, że gazy reakcyjne zawierające dwutlenek siarki, w których stosunek $2:\text{SO}_2$ wynosi 0,05—2 i które mają temperaturę 200—480°C, wprowadza się do masy kontaktowej z tak ograniczoną prędkością, że odprowadzanie ciepła z powierzchni masy kontaktowej do gazu reakcyjnego zostaje tak zmniejszone, a przenoszenie ciepła w warstwie tej masy wzrasta w kierunku przeciwnym do kierunku przepływu gazu tak, że temperatura masy kontaktowej jest zawsze wyższa od temperatury gazu przy wlocie do masy kontaktowej, przy czym stosunek prędkości przepływu gazu, w przeliczeniu na przekrój nie wypełnianej przestrzeni komory kontaktowej, do prędkości przepływu gazu przez masę kontaktową wynosi około 2-200.





12m

(P. 154226)

22.03.1972.

Pierwszeństwo: 25.03.1971 - NRD

VEB Stickstoffwerk Piestoritz, Wittenberg Lutherstadt, NRD, (Wolfgang Kerscher, Wolfgang Kölling, Gunter Marotz, Walter Wolfram).

Sposób wytwarzania gruboziarnistego trójwodoru fluorku glinowego o jednolitej postaci krystalicznej na drodze krystalizacji gorących, przesyconych roztworów fluorku glinowego, znamienny tym, że podczas okresu krystalizacji w warunkach turbulentnych utrzymuje się zakres liczby podobieństwa Froude'a równy od $1,5 \cdot 10^{-2}$ do $8,0 \cdot 10^{-2}$.

12n

(P. 139586)

25.03.1970.

Boliden Aktiebolag Sztokholm, Szwecja (Kant-Axel Melkersson, Eivind Farbrat).

Sposób wytwarzania granulowanego produktu tlenku magnezowego i fosforanu magnezowego lub tlenku magnezowego i tlenochloru magnezowego, znamienny tym, że w reaktorze przeprowadza się reakcję materiału wyjściowego zawierającego tlenek magnezowy z roztworem fosforanu i/lub substancją zawierającą chlor, taką jak HCl, NaCl lub $MgCl_2$ po rozprowadzeniu materiału wyjściowego w już wytworzonym granulacie, lub wstępnej reakcji w oddzielnym naczyniu materiału wyjściowego z roztworem fosforanu i/lub substancją zawierającą chlor, po czym otrzymaną mieszaninę natryskuje się na granulaty, po czym otrzymany produkt suszy się i przesiewa, przy czym część odzyskuje się jako produkt końcowy, zaś pozostałość po rozkruszeniu większych cząstek recyrkuluje się do ponownego zmieszania z materiałem wyjściowym i roztworem fosforanu i/lub substancją zawierającą chlor.

12n

(P. 145795)

23.01.1971.

Instytut Chemii Nieorganicznej, Gliwice (Adam Hajduga, Hieronim Kanclerz, Stanisław Myczka, Jolanta Sobolewska).

Sposób wykorzystania odpadu z produkcji bezwodnika kwasu chromowego do otrzymywania dwuchromianu metali alkalicznych znamienny tym, że odpadowy kwaśny siarczan z produkcji bezwodnika kwasu chromowego zawierający sole chromowe o wartościowości mniejszej od (VI) traktuje się rozcieńczonymi ługami chromianowymi w temperaturze $110-180^\circ C$ i ciśnieniu do 10 atm w czasie 1-2 godz. utrzymując pH układu w granicach 5-6. Wytrącony osad związków chromu $XC_2O_3 \cdot yCrO_3 \cdot aq$ odsącza się.

12o

(P. 139536)

21.03.1970.

Gosudarstwiennij Nauczno-Issledowatelskij i Projektnij Institut Riedkometalliczeskij Promyslechnosti, Moskwa, Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich (Lew Grigoriewicz Niechamkin, Eugenij Kuzmicz Safronow, Lidia Georgiewna Laube, Walentina Kirilowna Kozłowa, Lew Michajłowicz Zajcew).

Sposób wytwarzania kwaśnych **oksohydrokso-1,75** siarczanocykonianów sodowych, amonowych lub sodowo-amonowych o wzorze $(Kat)_n H_2 [Zr_4 O_{4-m} (OH)_{2m} (SO_4)_7] \cdot nH_2 O$, w którym Kat oznacza $NH_4 \cdot Na$ lub NH_4 i Na, n jest 0 lub 8, m jest liczbą całkowitą w granicach 0-4, znamienny tym, że odparowuje się roztwór zawierający cyrkon, kwas siarkowy, siarczan sodowy lub amonowy lub mieszaninę siarczanów sodowego i amonowego, utrzymując następujące stosunki molowe składników wyjściowych: 1,2-3,0 kwasu siarkowego, 0,3-1,4 siarczanu sodowego lub amonowego lub ich mieszaniny na 1 mol cyrkonu aż do krystalizacji produktu końcowego, otrzymaną mieszaninę przesącza się, osad przemywa i wydziela produkt końcowy.

121

(P.139768)

-3.04.1970.

Kopalnia Soli Wieliczka Przedsiębiorstwo Państwowe, Wieliczka, {Adam Rzekiecki, Andrzej Włodarski, Michał Komar, Lucyna Gregor, Krystyna Bielecka}.

Sposób łącznego wydzielania z gazów paliw ciekłych lub stałych, substancji smolistych, sadzy i innych produktów niepełnego spalania j wytwarzania soli mineralnych zwłaszcza chlorku sodu o obniżonej skłonności do zbrylania, nadającej się do zwalczania gołodzi, znamienny tym, że gaz zawierający produkty niepełnego spalania paliw ciekłych lub stałych zwłaszcza o temperaturze poniżej $350^\circ C$, kontaktuje się ze stałym chlorem sodu lub mieszaniną soli mineralnych zawierającą głównie chlorek sodu, tak by temperatura gazu po skontaktowaniu z chlorem sodu lub mieszaniną soli mineralnych nie była niższa od $100^\circ C$, zaś udział wagowy substancji **zaadsorbowanych** z gazu przez chlorek sodu lub mieszaninę soli mineralnych nie przekraczał 10% pierwotnej masy ciał stałych kontaktowanych z gazem.

120

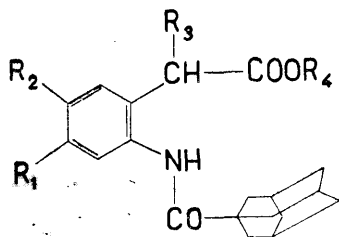
(P. 139589)

25.03.1970.

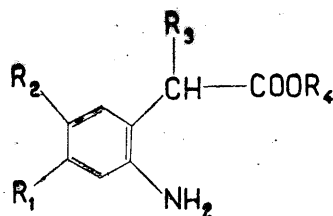
Pierwszeństwo: 26.03.1969
- Stany Zjednoczone Ameryki

J.R. Geigy A.G. Bazylea, Szwajcaria.

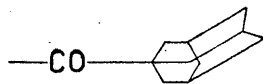
Sposób wytwarzania pochodnych kwasu 2-adamantiloaminofenylooctowego o wzorze 1, w którym jeden z symboli R_1 i R_2 oznacza atom wodoru, fluoru, chloru, bromu, grupę trójtłorometylową, niższy rodnik alkilowy lub niższą grupę alkoksylową, a drugi oznacza atom wodoru lub R_1 i R_2 oznaczają niższe grupy alkoksylowe, R_3 oznacza atom wodoru lub niższy rodnik alkilowy i R_4 oznacza atom wodoru lub niższy rodnik alkilowy, znamienny tym, że związek o wzorze 2, w którym R_1 , R_2 , R_3 i R_4 mają znaczenie podane przy omawianiu wzoru 1, poddaje się reakcji ze środkiem acylującym zawierającym grupę o wzorze 3, następnie otrzymany produkt reakcji wydziela się i ewentualnie estrowy produkt o wzorze 1 w którym R_4 oznacza niższy rodnik alkilowy hydrolizuje się do odpowiedniego kwasu karboksylowego, lub kwas karboksylowy o wzorze 1, w którym R_4 oznacza atom wodoru przeprowadza się w niższoalkilowy ester.



Wzór 1



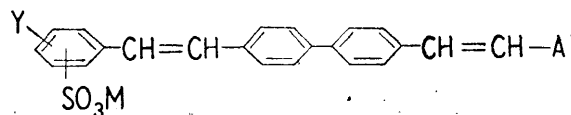
Wzór 2



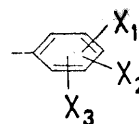
Wzór 3

estrów lub amidów, grupę trójtłorometylową lub grupę cyjanową w położeniu meta lub orto, X_2 i X_3 oznaczają atom wodoru, rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla z wyjątkiem rodnika p-izopropylowego, atom chlorowca, grupę alkoksylową o 1—4 atomach węgla, albo X_2 razem z X_3 tworzą grupę metylenodwuosy, M oznacza kation tworzący sól, a Y oznacza atom wodoru, chlorowca, rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla lub grupę alkoksylową o 1—4 atomach węgla, według patentu głównego nr (zgłoszenie nr P. 129326), znamienny tym, że w przybliżeniu 1 równoważnik molowy związku o wzorze 15 poddaje się reakcji z około 1 równoważnikiem molowym związku o wzorze 16 i w przybliżeniu 1 równoważnikiem molowym związku o wzorze 17, przy czym we wzorach tych Y, M i A' mają znaczenie wyżej podane, jeden z symboli Z i Z_2 oznacza grupę $-CHO$, a drugi oznacza ugrupowanie o wzorze 18, 19, 20 lub 21, w których to wzorach R oznacza ewentualnie dalej podstawiony rodnik alkilowy, aryłowy, cykloalkilowy i aralkilowy, przy czym produkt końcowy wyodrębnia się z mieszaniny reakcyjnej na zasadzie jego rozpuszczalności w wodzie.

Odmiana sposobu według zastrz. 9, znamienna tym, że na 1 równoważnik molowy związku o wzorze 15 lub związku podporządkowanego stosuje się łącznie 2 mole jednofunkcyjnych związków o wzorze 16 i 17 lub odpowiednich związków podporządkowanych, przy czym stosunek molowy związku o wzorze 16 do związku o wzorze 17 leży w granicach 1 : 1 do 10 : 1.



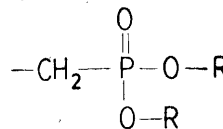
Wzór 3



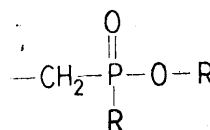
Wzór 4



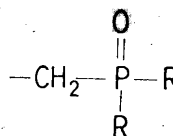
Wzór 17



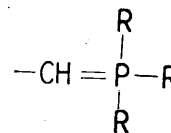
Wzór 18



Wzór 19



WZÓR 20



Wzór 21

120

(P. 139590)

25.03.1970.

Patent dodatkowy do patentu nr P. 129326

Pierwszeństwo: 27.03.1969 - Szwajcaria

Ciba Societe Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania związków bis-stilbenowych o wzorze ogólnym 3, w którym A' oznacza grupę a-naftyłową, β -naftyłową, pirydylową, 4-dwufenyliłową lub grupę o wzorze 4, w którym X oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla z wyjątkiem rodnika p-izopropylowego, atom chlorowca, grupę alkoksylową o 1—4 atomach węgla, grupę dwualkiloamidu kwasu sulfonowego, estru dwualkiloamidu kwasu sulfonowego, sulfonu, kwasu karboksylowego oraz ich soli,

120

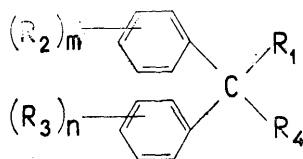
(P. 139670)

28.03.1970.

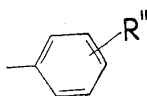
Pierwszeństwo: 12.04.1969 - Japonia

Sumitomo Chemical Company, Ltd., Osaka, Japonia, (Shigeyoshi Kitamura, Hajime Hirai, Yositosi Okuno, Keimei Fujimoto).

Srodek owadobójczy, znamienny tym, że jako czynnik o działaniu synergetycznym zawiera co najmniej jedną pochodną dwufenylometanu o wzorze 1, w którym R1 oznacza grupę —OR, —COOR lub —CH₂OR, gdzie R oznacza rodnik propargilowy lub allilowy, R₂ i R₃ oznaczają atom wodoru, atom chlorowca, rodnik alkilowy lub metylenodwuoxy, podstawione przy dwu sąsiednich atomach węgla w pierścieniu benzenowym, w przypadku gdy R oznacza rodnik propargilowy, R₄ oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy, grupę —OR', —COOR', —CH₂OR' lub grupę o wzorze 2, w których to wzorach R' oznacza rodnik propargilowy, allilowy lub alkilowy a R'' oznacza rodnik alkilowy lub atom chlorowca, zaś w przypadku gdy R oznacza rodnik alkilowy R₄ oznacza grupę —OR'', —COOR'' lub —CH₂OR'', gdzie R'' oznacza rodnik allilowy lub alkilowy, m i n są liczbami całkowitymi w zakresie 1—5 i w przypadku gdy m i/lub n są równe 2 lub większe, R₂ i/lub R₃ mogą być identyczne lub różne.



Wzór 1



Wzór 2

120

(P. 139756)

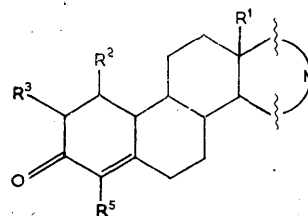
2.04.1970.

Pierwszeństwo: 4.04.1969
- Stany Zjednoczone Ameryki

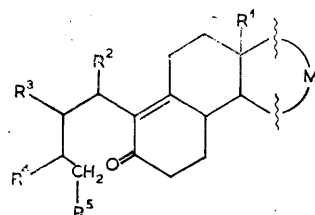
F. Hoffman - La Roche & Co. Aktiengesellschaft, Bazylea, Szwajcaria, (Michael Rosenberger, Gabriel Saucy).

Sposób wytwarzania 3-keto-19-nor- Δ^4 -steroidów o wzorze 1, w którym M oznacza pozostałą część pierścienia szkieletu steroidowego, R1 oznacza niskocząsteczkowy pierwszorzędowy rodnik alkilowy, zawierający 1—5 atomów węgla, R₂ i R₃ oznaczają każdy niezależnie od siebie atom wodoru lub niskocząsteczkowy rodnik alkilowy i R₅ oznacza atom wodoru lub niskocząsteczkowy rodnik alkilowy, przy zastosowaniu jako produktów wyjściowych 10-/3-podstawionego-alkilo-/des-A-steroidów o wzorze 2, w którym R1, R₂, R₃, R₅ i M posiadają wyżej podane znaczenie, a R₄ oznacza grupę —OR₆, w której R₆ oznacza grupę arylo-niskocząsteczkową-alkilową, atom wodoru, grupę acylową lub rodnik o wzorze 3, w którym każdy z podstawników R₇, R₈ i R₉ oznacza niezależnie od innych niskocząsteczkowy rodnik alkilowy, znamienny tym, że związki o wzorze 2 przeprowadza się w pierwszej kolejności w związki o wzorze 4, w którym R₁, R₂, R₃, R₅ i M posiadają wyżej podane znaczenie, przy czym A/ na związek o wzorze 2 działa się podwyższoną temperaturą i kwasem, albo podniesioną temperaturą lub kwasem, gdy R₆ oznacza atom wodoru, otrzymując związek o wzorze 5, w którym R₁, R₂, R₃, R₅ i M posiadają wyżej podane znaczenie, B/ tak wytworzony związek o wzorze 5 poddaje się uwodornieniu w obecności szlachetnego metalu jako katalizatora i zasady, otrzymując związek o wzorze 4 i/lub CI związek o wzorze 4 poddaje reakcji z odczynnikami o wzorze R—NH₂, w którym R oznacza grupę hydroksylową, niskocząsteczkową alkoksylową lub rodnik o wzorze 6, w którym X i Y oznaczają niezależnie od siebie niskocząsteczkowy rodnik alkilowy lub solą addycyjną z kwasem powyższego związku, otrzymując związek o wzorze 7, w którym R₁, R₂, R₃, R₅, R i M posiadają wyżej podane znaczenie, D/ otrzymany związek o wzorze 7 poddaje się selektywnemu utlenianiu, z wytworzeniem

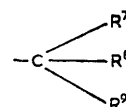
związku o wzorze 8, w którym R₁, R₂, R₃, R₅, R i M posiadają wyżej podane znaczenie i E/ na uzyskany związek o wzorze 8 działa się wodnym roztworem kwasu w obojętnym rozpuszczalniku organicznym mieszającym się z wodą, wytwarzając 3-keto-19-nor- Δ^4 -steroidy o wzorze 1 lub F/ poddaje związek o wzorze 8 reakcji z reagentem, posiadającym reaktywną grupę karbonylową, wytwarzając związek o wzorze 9, w którym R₁, R₂, R₃, R₅ i M posiadają powyżej podane znaczenie i G/ związek o wzorze 9 poddaje cyklizacji z wytworzeniem 3-keto-19-nor- Δ^4 -steroidów o wzorze 1.



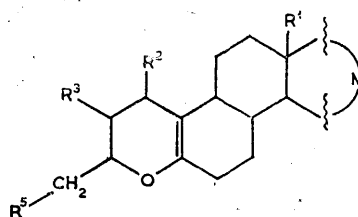
WZÓR 1



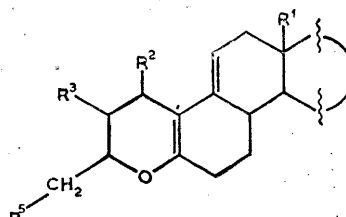
WZÓR 2



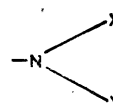
WZÓR 3



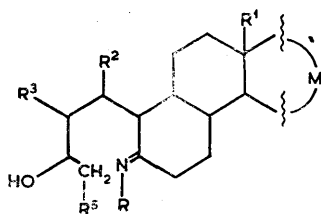
WZÓR 4



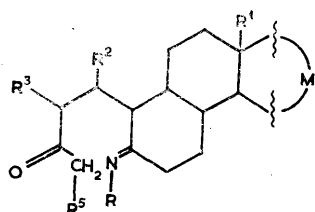
WZÓR 5



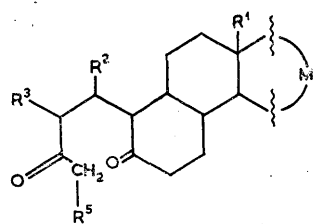
WZÓR 6



WZÓR 7



WZÓR 8



WZÓR 9

120

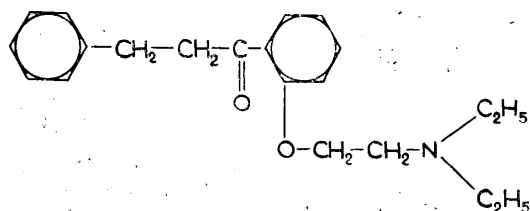
(P. 139765)

2.04.1970.

Pierwszeństwo: 2.04.1969. - NRF

Helopharm W. Petrik & Co. KG, Berlin 52, NRF.

Sposób wytwarzania o-β-dwuetyloaminoetoksy/-β-fenylpropiofenonu i jego soli, znamienny tym, że sole trzeciorzędowych halogenków alkiloaminoalkilowych poddaje się reakcji ze stałym wodorotlenkiem sodowym w niepolarnym rozpuszczalniku, takim jak toluen, w temperaturze pokojowej, po czym do uzyskanej wolnej zasady dodaje się bez wyodrębniania dalszą ilość stałego wodorotlenku sodowego oraz o-hydroksy-3-fenylpropiofenonu.



120

(P. 140522)

9.05.1970.

Instytut Ciężkiej Syntezy Organicznej, Blachownia Śląska (Lidia Jakubowicz, Hanna Hauke, Alfons Rataj, Barbara Gunia, Maria Linkiewicz).

Sposób wytwarzania estrów kwasu akrylowego zwłaszcza akrylanu metylu i akrylanu etylu przez ciągłą estryfikację kwasu akrylowego nadmiarem alkoholu w obecności kwasu siarkowego jako katalizatora, znamienny tym, że mieszaninę reakcyjną zawierającą kwas akrylowy, nadmiar alkoholu wynoszący 0,1–2,5 mola na 1 mol kwasu akrylowego, kwas siarkowy, inhibitor polimeryzacji, wodę oraz domieszki kieruje się do reaktora estryfikacji, utrzymując w tym reaktorze

temperaturę 70–120°C, poczym mieszaninę poreakcyjną w fazie parowej i ciekłej kieruje się w temperaturze 70–120°C do kolumny, w której zachodzi zakończenie estryfikacji z równoczesnym rozdzieleniem fazy parowej i fazy ciekłej, przy czym z górnej części kolumny odbiera się jako fazę parową w temperaturze 70–85°C mieszaninę danego estru alkoholu i części wody, z której wydziela się alkohol na drodze ekstrakcji wodą zaś ester czystości powyżej 99% na drodze rektyfikacji w kolumnach destylacyjnych, natomiast z dolnej części kolumny odbiera się w sposób ciągły fazę ciekłą, zawierającą kwas siarkowy, nieprzereagowany kwas akrylowy, inhibitor polimeryzacji oraz małe ilości alkoholu i estru, którą zawraca się do reaktora wraz z mieszaniną reakcyjną oraz (lub) wykorzystuje do syntezy innych estrów akrylowych.

120

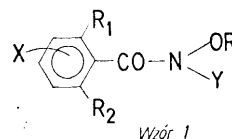
(P. 140590)

14.05.1970.

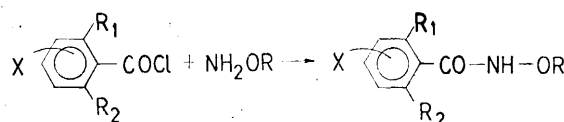
Pierwszeństwo: 15.05.1969 - Japonia.

Nippon Soda Company, Limited, Tokio, Japonia.

Sposób wytwarzania nowych pochodnych kwasu benzohydroksamowego o ogólnym wzorze 1, w którym X oznacza atom wodoru, chloru lub grupę metoksyłową, R oznacza rodnik metylowy, etylowy, alilowy lub propargilowy, R1 i R2 oznaczają rodnik metylowy lub grupę metoksyłową, Y oznacza atom wodoru oraz rodniki o wzorach $-C(=O)-R_3$, $-C(=O)-CH(S-R_3)-R_4$ lub $-C(=O)-Z-R_6$, w których R3 oznacza rodnik alkilowy zawierający 1–15 atomów węgla, rodnik alkilowy zawierający 2–7 atomów węgla podstawiony 1 lub 2 atomami chlorowca, rodnik alkenylový zawierający 2–17 atomów węgla, rodnik fenylový ewentualnie podstawiony atomem chloru, rodnikiem metylowym lub grupą nitrową albo rodnik cykloalkilowy zawierający 3–6 atomów węgla, R4 oznacza rodnik alkilowy zawierający 1–4 atomów węgla, R5 oznacza rodnik alkilowy zawierający 2–4 atomów węgla lub rodnik fenylový ewentualnie podstawiony atomem chloru, R6 oznacza rodnik fenylový ewentualnie podstawiony atomem chloru, grupą nitrową lub metoksyłową, a Z oznacza grupę metylenową, etylenową, winylenową, oksymetylenową lub tiometylenową, znamienny tym, że związek o wzorze 2 poddaje się reakcji z NH2OH a otrzymany związek o wzorze 3 poddaje się następnej reakcji ze związkiem o wzorze YCl, w których to wzorach X, R, R1, R2 i Y mają wyżej podane znaczenie.



Wzór 1



Wzór 3

120

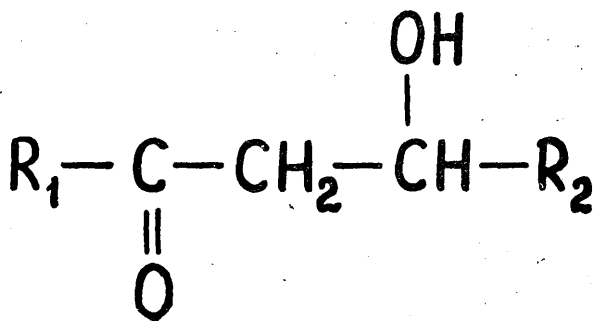
(P. 140645)

13.05.1970.

Instytut Farmaceutyczny, Warszawa, (Kazimierz Samuła, Ewa Jurkowska-Kowalczyk).

Sposób wytwarzania pochodnych 3-hydroksypropionu-1/1 o wzorze ogólnym przedstawionym na rysunku, w którym R oznacza grupę 1-hydroksynaftyłową lub 2-hydroksy-4-alkoksyfenylową, w której alkil zawiera 1–5 atomów węgla, a R2 oznacza grupę pirydylową, znamienny tym, że 2-hydroksyacetylonafalen lub 2-hydroksy-4-alkoksyacetylobenzen, w którym alkil zawiera 1–5 atomów węgla, poddaje się działaniu 2-, 3- lub 4-formylopyridyny w obecności wodno-alkoholowego roztworu wodorotlenku metalu alkalicznego o stężeniu mniejszym niż 20%, korzystnie o stężeniu

6—15%, po czym produkt reakcji wyodrębnia się, oczyszcza i ewentualnie przeprowadza w sole addycyjne z kwasami.



6—15%, po czym produkt reakcji wyodrębnia się, oczyszcza i ewentualnie przeprowadza w sole addycyjne z kwasami.

120 (P. 140661) 13.05.1970.

Pierwszeństwo: 14.05.1969, 19.03.1970

- Stany Zjednoczone Ameryki

Merck Co., Inc., Rahway, Stany Zjednoczone Ameryki, (Glen E. Arth, Gary H. Rasmusson).

Sposób wytwarzania **3-utlenionych 1,2 α-metyleno 6,7-α-dwuhalogenometyleno-20-spiroks-4-en-3-onów** lub **3-oli** i ich estrów **acylowych**, znamienny tym, że 3-oksy-20-spiroksy-4,6-dien poddaje się reakcji podstawionym chlorowcem octanem metanu alkalicznego, utworzony 6,7 α-dwuhalogenometyleno-20-spiroksy-4-en-3-on traktuje się dwuchlorodwucyjanobenzochinonem na uzyskany 6,7 α-dwuhalogenometyleno-20-spiroksa-1,4-dien-3-on, działa się związkiem metylidenu dwumetylosulfoksoniowego w celu utworzeniażądanego 1,2 α-metyleno-6,7 α-dwuhalogenometyleno-20-spiroksy-4-en-3-onu.

120 (P. 140677) 16.05.1970.

Pierwszeństwo: 19.05.1969 - NRD

VEB Arzneimittelwerk Dresden, Drezno, NRD, (Rudolf Megges, Renate Franke, Barbara Streckenbach, Gunter Kammann).

Sposób wytwarzania azotanów nasercowych steroidów, znamienny tym, że nasercowe steroidy i steroidoglikozydy typu kardenolidu i butadienolidu poddaje się reakcji z 1—50-krotnym, korzystnie 5—30-krotnym nadmiarem molowym, żadanego 1—50-krotną ilością molową bezwodnika kwasu octowego, absolutnego kwasu azotowego lub jego soli, w temperaturze od -80° C do +50° C, zwłaszcza od -40° C do +25° C, korzystnie w obecności organicznego rozpuszczalnika, w ciągu do 5 godzin, korzystnie w okresie nie dłuższym od 1 godziny.

120 (P. 140920) 27.05.1970.

Pierwszeństwo: 29.05.1969 - Włochy

Snam Progetti S.p.A., Mediolan, Włochy, (Umberto Zardi, Vinzenzo Lagana, Carlo Mantegazza).

Sposób wytwarzania mocznika w formie bryłek o niskiej zawartości **biuretu**, obejmujący etapy krystalizacji mocznika, roztopienia powstających kryształów i tabletkowania roztopionego mocznika, znamienny tym, że w etapie roztopienia kryształów mocznika, stapia się tylko część tych kryształów, w ilości niezbędnej dla uzyskania heterogenicznej mieszaniny roztopionego mocznika z kryształami, w postaci zawiesiny nadającej się do przetwarzania zwykłymi sposobami tabletkowania.

120 (P. 141063) 9.06.1970.

Chemiczna, Spółdzielnia Pracy „Synteza”, Poznań, (Józef Bałka, Jacek Krzemiński).

Sposób wytwarzania acetaldehydu przez otrzymanie połączenia gliksalowo-acetaldehydowego, a następnie

oddestylowanie monomeru acetaldehydu pod chłodnicą zwrotną, zwłaszcza w temperaturze od 70° do 100° C, znamienny tym, że gazy odlotowe powstające przy produkcji gliksalu, zawierające w swoim składzie także gazowy acetaldehyd, wprowadza się do wodnego roztworu gliksalu w temperaturze od 10° do 30° C, przy czym następuje selektywna absorpcja acetaldehydu i tworzy się połączenie gliksalowo-acetaldehydowe, z którego następnie oddestylowuje się monomer acetaldehydu pod chłodnicą zwrotną, zwłaszcza w temperaturze od 70° do 100° C.

120

(P. 141074)

3.06.1970.

Pierwszeństwo: 4.06.1969

- Niemiecka Republika Demokratyczna

VEB LEUNA-WERKE „WALTER ULBRICHT”, Leuna, NRD.

Sposób otrzymywania czystych węglowodorów, zwłaszcza węglowodorów aromatycznych, z mieszanin węglowodorów zawierających parafiny i/albo nafteny oraz węglowodory aromatyczne, drogą selektywnej ekstrakcji i/albo destylacji ekstrakcyjnej, znamienny tym, że jako selektywny rozpuszczalnik stosuje się N-podstawiony E-kaprolaktam.

120

(P. 141264)

12.06.1970.

Instytut Przemysłu Organicznego, Warszawa, (Edyta Boboli, Marian Rajewski, Władysław Longin Małośnic-ki, Mieczysław Kowalski, Andrzej Pazgan).

Sposób wytwarzania związków dwubenzylocynowych o ogólnym wzorze przedstawionym na rysunku, w którym R oznacza rodnik benzyłowy, n=1 lub 2, przy czym n=1, Y oznacza dwuwartościową resztę kwasu dwukarboksylowego aromatycznego lub kwasu alifatycznego nasyconego lub nienasyconego o 4—10 atomach węgla w cząsteczce, a przy n=2, Y oznacza jednakowe lub różne reszty kwasów jednokarboksylowych aromatycznych lub kwasów alifatycznych nasyconych lub nienasyconych o 3—20 atomach węgla w cząsteczce oraz jednostrów kwasów dwukarboksylowych aromatycznych lub alifatycznych (nasyconych lub nienasyconych, zawierających 4—10 atomów węgla i alkoholi alicyklicznych o 6 atomach węgla lub alifatycznych o 1—20 atomach węgla w cząsteczce, znamienny tym, że na dwuchlorek dwubenzylocynowy działa się bezpośrednio kwasami karboksylowymi, których reszty odpowiadają wyżej podanym znaczeniom symbolu Y, użytymi w ilościach stechiometrycznych, w środowisku rozpuszczalników niepolarnych, takich, jak toluen, benzen, chlorek etylenu, w obecności środków wiążących wydzielający się chlorowódrtakich, jak węglany amonowe lub węglany metali alkalicznych zwłaszcza sodu i potasu, użytych najwyżej z 10% molowym nadmiarem w stosunku do kwasów karboksylowych, w temperaturze 40—110° C, najkorzystniej 50-70° C.

120

(P. 145989)

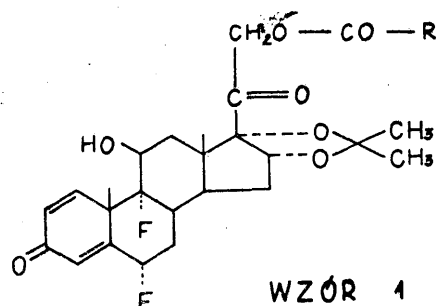
3.02.1971.

Pierwszeństwo: 4.02.1970

- Niemiecka Republika Federalna

Dr Karl Thomae GmbH Biberach n/Riss, NRF (Jochim Heider, Wolfgang Eberlein, Günther Engelhardt).

Sposób wytwarzania nowych estrów acetonidu **fluocinolonu** o wzorze ogólnym 1, w którym R oznacza grupę 2-pirydyłową o wzorze 3, grupę 4-pirydyłową o wzorze 4, grupę 2-benzofuranową o wzorze 5 lub grupę 1-mentoksymetyłową o wzorze 6, znamienny tym, że acetonid fluocinolonu poddaje się reakcji z reaktywną pochodną kwasu nikotynowego, kwasu izonikotynowego, kwasu benzofuran-2-karboksylowego lub kwasu 1-mentoksyoctowego lub też z wolnym kwasem w obecności środka odszczepiającego wodą.



120

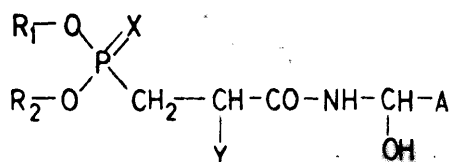
(P. 146012)

4.02.1971.

Pierwszeństwo: 6.02.1970 - Szwajcaria

Ciba - Geigy AG Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania nowych pochodnych fosfonopropionamidu o wzorze 1, w którym każdy z podstawników R i R_2 oznacza rodnik alkilowy, chlorowcoalkilowy lub alkenyowy, zawierający 1—4 atomów węgla, X oznacza atom siarki lub tlenu, Y oznacza rodnik metylowy lub atom wodoru, a A oznacza chlorowcopionamid o wzorze 11, w którym R_2 , X i Y mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z chlorowcoaldehydem o wzorze 12, w którym A ma wyżej podane znaczenie, lub z jego wodzianem, w środowisku obojętnego rozpuszczalnika organicznego w podwyższonej temperaturze.



120

(P. 146386)

20.02.1971.

Pierwszeństwo: 20.02.1970 - Szwajcaria

F. Hoffmann-La Roche u. Co., Aktiengesellschaft, Bazylea, Szwajcaria, Cellulosefabrik Attisholz, A.G. vormals Dr. B. Sieber, Attisholz, Szwajcaria, (Herbert Lindlar, Kurt Steiner, Max Rutishauser, Urs Gasche).

Sposób otrzymywania ksylozy z ługów posiarzynowych powstających przy wytwarzaniu celulozy, znamienny tym, że zobojętniony i ewentualnie wstępnie zateżony ług posiarzynowy drewna drzew liściastych odwadnia się za pomocą suszenia rozpyłowego i otrzymany suchy proszek ekstrahuje się mieszaniną rozpuszczalników składającą się z metanolu i/lub etanolu oraz izopropanolu i/lub acetonu i/lub metyloetyloketonu, do której dodaje się małą ilość wody i otrzymaną ksylozę wydziela się ewentualnie w postaci krystalicznej.

120

(P. 146442)

23.02.1971.

Dynamit Nobel Aktiengesellschaft, Troisdorf, NRF, (Gerhart Hoffmann, Heinz Schroeder, Eugen Hadamovsky).

Sposób stabilizowania stopionego estru dwumetylowego kwasu tereftalowego, znamienny tym, że do stopu dodaje się 0,005—1,00% wagowego, korzystnie 0,01—0,1% wagowego, związków o co najmniej 2 grupach hydroksylowych, które ewentualnie mogą być zetyfikowane lub zestyfikowane.

120

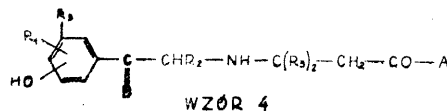
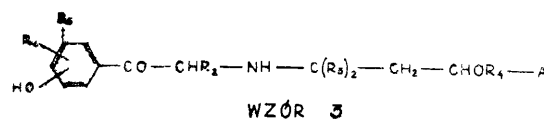
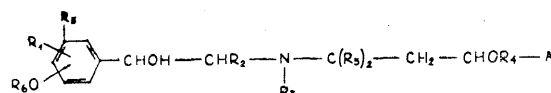
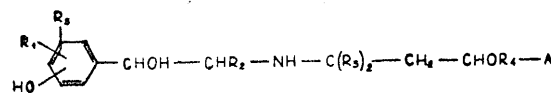
(P. 146464)

24.02.1971.

Pierwszeństwo: 25.02.1970 - NRF

C.H. Boehringer Sohn, Ingelheim n/Renem, NRF, (Anton Mentrup, Kurt Schromm, Ernst-Otto Renth, Rudolf Kadatz).

Sposób wytwarzania nowych pochodnych aminoetanolu o wzorze 1, w którym R_1 oznacza atom wodoru, niższy rodnik alkilowy lub alkoksylowy, R_2 oznacza atom wodoru, rodnik metylowy lub etylowy, R_3 oznacza atom wodoru lub rodnik metylowy, R_4 oznacza atom wodoru lub niższy rodnik alkilowy, R_5 oznacza atom wodoru lub grupę hydroksylową, a A oznacza rodnik fenyłowy, a zwłaszcza podstawiony chlorowcem, niższą grupę alkilową, niższą grupę alkoksylową, i/lub hydroksylową rodnik fenyłowy, lub skondensowany rodnik dwucykliczny, w którym nie związany z łańcuchem alifatycznym pierścień jest izocykliczny lub heterocykliczny, nasycony lub aromatyczny, przy czym związki o wzorze 1 otrzymuje się w postaci racematu, ewentualnie diastereomerycznych enancjomerów, czystych izomerów optycznie czynnych oraz ich soli addycyjnych z kwasami, znamienny tym, że od związku o wzorze 2, w którym R_6 i R_7 oznaczają rodniki odszczepialne hydrogenolitycznie, lub też jeden z rodników R_6 i R_7 może oznaczać atom wodoru, odszczepia się jeden lub oba usuwalne rodniki R_6 i R_7 , albo redukuje się związek o wzorze 3, albo w przypadku wytwarzania związków o wzorze 1, w którym R oznacza atom wodoru, redukuje się związek o wzorze 4, w którym $C=B$ oznacza grupę $C=O$ lub ugrupowanie o wzorze 5, przy czym we wzorach 2—4 pozostałe podstawniki R_1 — R_5 i A mają wyżej podane znaczenie, a otrzymane związki o wzorze 1 ewentualnie rozdziela się na diastereomeryczne enancjomery lub czyste izomery optycznie czynne, i zasady o wzorze 1 ewentualnie przeprowadza się w sole addycyjne z kwasami.



120

(P. 146502)

26.02.1971.

Politechnika Warszawska, Warszawa, (Zdzisław Ejmowski, Zygmunt Eckstein).

Sposób otrzymywania postawionych przy azocie 4-chlorowcometylosulfonylo-2,6-dwunitroanilin o wzorze ogólnym: $XCH_2SO_2C_6H_2(NO_2)_2$ NRR znamienny tym, że 4-chlorowcometylosulfonylo-2-nitrochlorowcobenzen poddaje się, w temperaturze 80—140°C, a najkorzystniej w 120—130°C, reakcji nitrowania roztworem powstałym z dymiącego kwasu siarkowego o zawartości poniżej 30% wolnego SO_3 , najkorzystniej 20—25%, i azotanu litowców względnie metalu ziem alkalicznych, a zwłaszcza azotanu potasowego lub sodowego, po czym uzyskany produkt poddaje się działaniu aminy w rozpuszczalnikach organicznych lub w wodzie, z dodatkiem albo bez dodatku tensydu, co najmniej w obecności czynnika wiążącego powstający chlorowcowodór, takiego jak aminy alifatyczne, alki-

loarylowe względnie aromatyczne, wodorowęglanu, węglanu albo wodorotlenku litowca, najkorzystniej węglanu sodowego lub potasowego, a jako aminy stosuje się związki zawierające co najmniej jeden wodny atom wodoru związany z atomem azotu, po czym otrzymany produkt wyosabnia się znanymi metodami.

120

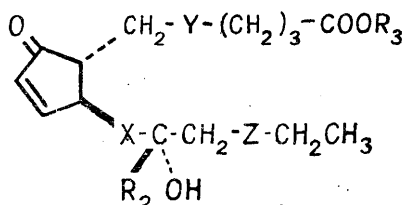
(P. 150499)

14.09.1971.

Pierwszeństwo: 14.09.1970
- Stany Zjednoczone Ameryki

The Unjohn Company, Kalamazoo, USA, (Gordon Leonard Bundy, John Edward Pike).

Sposób wytwarzania nowych pochodnych prostaglandyny stanowiących związki optycznie czynne o ogólnym wzorze 11 lub związki racemiczne wyrażone tym samym wzorem i lustrzanym odbiciem tego wzoru, oraz ich izomery w którym R_3 oznacza atom wodoru lub grupę alkilową o 1 do 8 atomach węgla, R_2 oznacza grupę metylową lub etylową, X oznacza grupę $-CH_2CH_2-$ lub $trans-CH=CH-$ a zarówno Y jak i Z oznaczają grupę $-CH_2CH_2-$ albo X oznacza grupę $trans-CH=CH-$, Y - $cis-CH=CH-$ i Z $-CH_2CH_2-$ lub $cis-CH=CH-$, znamienny tym, że optycznie czynny związek o ogólnym wzorze 10, lub jego izomer w którym R_2 , R_3 , X, Y i Z mają wyżej podane znaczenie, lub racemiczny związek wyrażony tym samym wzorem i jego lustrzanym odbiciem poddaje się dehydratacji przy użyciu obojętnego czynnika dehydratującego.



120

(P. 151021)

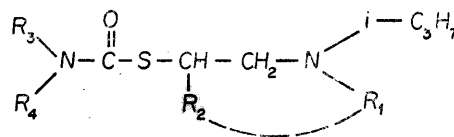
14.10.1971.

Pierwszeństwo: 15.10.1970 - Niemiecka
Republika Federalna

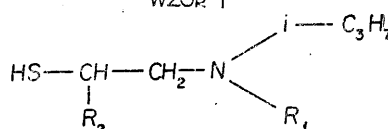
C. H. Boehringer Sohn, Ingelheim, NRF, (Walter Sirenberg, Rudolf Baner, Werner Schulz, Gerhard Walther).

Sposób wytwarzania nowych tiokarbaminianów o wzorze 1, w którym R_1 oznacza rodnik alkilowy o 1—7 atomach węgla, rodnik alkenylový o 2—5 atomach węgla, rodnik cykloalkilowy lub cykloalkenylový o 5—6 atomach węgla, R_2 oznacza atom wodoru lub razem z R_1 oznacza 5- lub 6-członowy pierścień zawierający atom azotu, R_3 oznacza rodnik fenylový lub grupę pirydylową, a R_4 oznacza rodnik fenylový, grupę pirydylową, rodnik cykloalkilowy lub cykloalkenylový o 5—7 atomach węgla, oraz ich soli addycyjnych z kwasami lub ich soli czwartorzędowych, znamienny tym, że związek o ogólnym wzorze 2, w którym R_3 i R_4 mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z zasadowo podstawionym merkaptanem o ogólnym wzorze 3, w którym R_1 i R_2 mają wyżej podane znaczenie, albo aminę o ogólnym wzorze 4, w którym R_3 i R_4 mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji ze związkiem o ogólnym wzorze 5, w którym Hal oznacza atom chlorowca, a R i R_2 mają wyżej podane znaczenie, albo związek o ogólnym wzorze 6, w którym R_3 i R_4 mają wyżej podane znaczenie, a X oznacza atom chlorowca, grupę kwasu alkilosulfonowego, arylosulfonowego lub aryloalkilosulfonowego, poddaje się reakcji z aminą o ogólnym wzorze 7, w którym R ma wyżej podane znaczenie, albo sól kwasu tiokarbaminowego o ogólnym wzorze 8, w którym Me oznacza atom metalu alkalicznego, a R_3 i R_4 mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji ze związkiem o ogólnym wzorze 9, w którym R_1 i R_2 mają wyżej podane znaczenie, a Y oznacza reaktywną grupę estrową, taką jak atom chlorowca, grupa alkilosulfonowa,

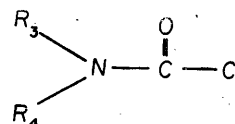
aryloalkilosulfonowa lub arylosulfonowa, i otrzymane produkty końcowe ewentualnie przeprowadza się w znany sposób w ich sole addycyjne z kwasami lub w ich sole czwartorzędowe.



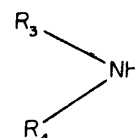
WZÓR 1



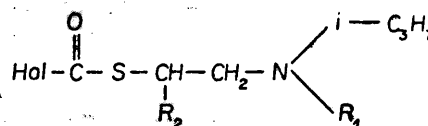
WZÓR 2



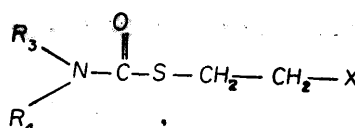
WZÓR 3



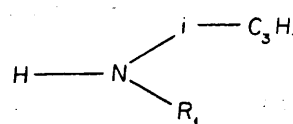
WZÓR 4



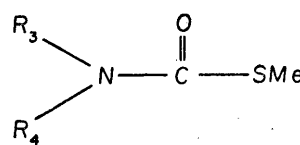
WZÓR 5



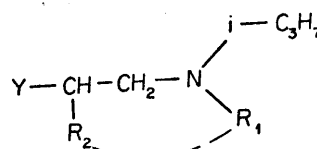
WZÓR 6



WZÓR 7



WZÓR 8



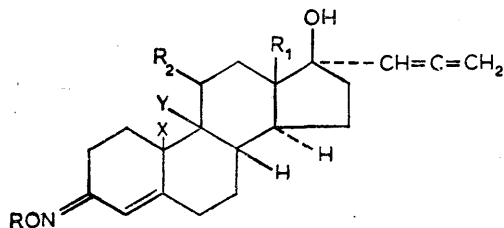
WZÓR 9

120 (P. 151125) 20.10.1971.

Pierwszeństwo: 17.06.1971 - Stany Zjednoczone Ameryki

Sandoz AG, Bazylea, Szwajcaria, (Imre Bacso, Eugene E. Galantay).

Sposób wytwarzania nowych związków organicznych o wzorze 1, w którym R oznacza atom wodoru lub grupę alkanoilową zawierającą 2-4 atomów węgla, a R₁ oznacza rodnik alkilowy o prostym łańcuchu zawierającym 1-3 atomów węgla i albo X i Y tworzą razem drugie wiązanie C—C, a R₂ oznacza atom wodoru, albo X oznacza atom wodoru o konfiguracji β, Y oznacza atom wodoru o konfiguracji α albo rodnik metylowy o konfiguracji α, a R₂ oznacza atom wodoru albo rodnik metylowy z tym, że jeżeli Y oznacza rodnik metylowy o konfiguracji α, to R₂ oznacza atom wodoru, znamienny tym, że w przypadku wytwarzania związków o wzorze 1a, w którym R₁, R₂, X i Y mają wyżej podane znaczenie, związki o wzorze 2, w którym R₁, R₂, X i Y mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z hydroksyloaminą lub jej solami addycyjnymi z kwasami, albo w przypadku wytwarzania związków o wzorze 1b, w którym R₁, R₂, X i Y mają wyżej podane znaczenie, a R' oznacza grupę alkanoilową zawierającą 2-4 atomów węgla, związki o wzorze 1a poddaje się reakcji z alifatycznymi środkami acylującymi.

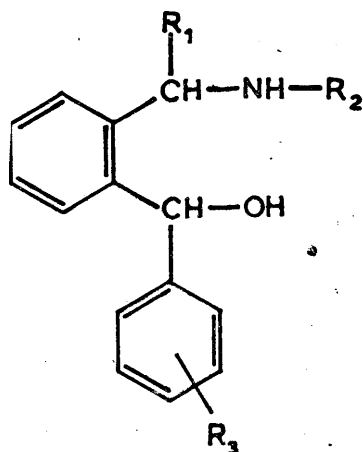


120 (P. 151169) 21.10.1971.

Pierwszeństwo: 22.10.1970 - Austria

C.H. Boehringer Sohn, Ingelheim, NRF, (K. Freter, K. Grozinger, Gisela Wehlmann, W. Sirrenberg).

Sposób wytwarzania **alkoholi 2-aminometylobenzylowych** podstawionych w pozycji α, o ogólnym wzorze 1, w którym R₁ oznacza atom wodoru lub niższy rodnik alkilowy, R₂ oznacza atom wodoru, grupę wodorotlenową lub aminową albo niższy rodnik alkilowy, a R₃ oznacza atom fluoru lub chloru albo grupę metylomferkapto, jak również fizjologicznie dopuszczalnych soli addycyjnych tych alkoholi z kwasami, znamienny tym, że związek o ogólnym wzorze 2, w którym R₁ i R₃ mają wyżej podane znaczenie, a Hal oznacza atom chloru lub bromu, poddaje się reakcji z borowodorkiem metalu alkalicznego i otrzymany



WZÓR 1

alkohol 2-chlorowcometylobenzylowy, podstawiony w pozycji α, o ogólnym wzorze 3, w którym R₁, R₂ i Hal mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z aminą o ogólnym wzorze 4, w którym R₂ ma wyżej podane znaczenie, po czym otrzymany związek o ogólnym wzorze 1, w którym R₁, R₂ i R₃ mają wyżej podane znaczenie, ewentualnie przeprowadza się w znany sposób w fizjologicznie dopuszczalną sól addycyjną z kwasem.

120 (P. 151174) 22.10.1971.

Pierwszeństwo: 23.10.1970 - Japonia

Nippon Shokubai Kagaku Kogyo Co. Ltd, Osaka, Japonia, (Masahiro Wada, Isao Yanagisawa, Michikazu Ninomya, Takashi Ohara).

Sposób wytwarzania nienasyconych kwasów karboksylowych na drodze utleniania nienasyconych aldehydów w fazie gazowej w obecności katalizatora, stanowiącego katalityczny tlenek osadzony na obojętnym nośniku znamienny tym, że stosuje się katalizator, w którym w skład katalitycznego tlenku wchodzi następujące pierwiastki metali i pozostają do siebie w stosunku atomów Mo:V:Cu:Cr:W wynoszącym 12:2 - 14:1 - 6:0 - 4:0 - 12, przy czym Cr + W nie równa się 0.

120 (P. 151206) 25.10.1971.

Pierwszeństwo: 30.10.1970 - Stany Zjednoczone Ameryki

Merck Co., Inc. - Rahway, New Jersey, Stany Zjednoczone Ameryki, (Georg G. Hozen).

Sposób wytwarzania **(3-trójf fluorometylofenoksy) (4-chlorofenilo)** octanu 2-acetamidoetylu, znamienny tym, że (4-chlorofenilo) halogenooctan 2-acetamidoetylu poddaje się reakcji z 3-trójf fluorometylofenolem w obecności zasady lub z solą 3-trójf fluorometylofenolu.

120 (P. 151364) 2.11.1971.

Pierwszeństwo: 3.11.1970 - Włochy.

Snam Progetti S.p.A., Mediolan, Włochy, (Marcello Massi Mauri, Pietro Antonio Moggi, Ugo Romano).

Sposób oksydatywnej dehydrocyklizacji **imin**, znamienny tym, że reakcję prowadzi się w obecności tlenu cząsteczkowego lub gazu zawierającego tlen ze związkami organicznymi o ogólnym wzorze A - N = B, w którym N oznacza atom azotu, A oznacza rodnik alkilowy, cykloalkilowy lub aryłowy, przy czym grupa alkilowa lub cykloalkilowa może być także częściowo nienasycona, B oznacza grupę alkilidenową, cykloalkilidenową, alkilidenocykloalkilową lub alkilidenoaryłową z tym, że co najmniej jedna z wymienionych grup oznaczona symbolem A lub B jest grupą cykliczną.

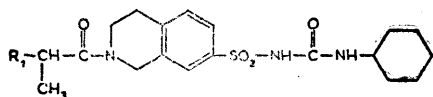
120 (P. 152036) 9.12.1971.

Pierwszeństwo: 10.12.1970 - NRF

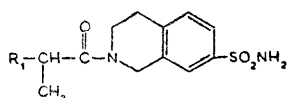
Dr Karl Thomac GmbH, Binerach n/Riss, NRF, (Wolfgang Grell, Gerhart Griss, Manfred Kleemann, Eberhard Kutter).

Sposób wytwarzania sulfonilomoczników o wzorze ogólnym 1, w którym R oznacza resztę fenyłową ewentualnie podstawioną atomem chloru lub bromu lub grupą metylową albo trójf fluorometylową, oraz ich soli metali alkalicznych i metali ziem alkalicznych, znamienny tym, że sulfonamid o wzorze ogólnym 2, w którym R ma wyżej podane znaczenie lub jego sól alkaliczną, przereagowuje się ze związkiem o wzorze ogólnym 3, w którym X oznacza atom chlorowca, grupę aminową lub ewentualnie dowolnie podstawioną grupą alkilową, aralkilową lub aryłową grupę hydroksylową lub alkanotiolową, ewentualnie w obecności zasady nieorganicznej lub trzeciorzędowej

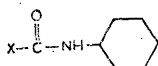
zasady organicznej, lub związek o wzorze ogólnym 4, w którym R₁ ma wyżej podane znaczenie i Y oznacza atom chlorowca, ewentualnie dowolnie podstawioną grupę alkilową, aralkilową lub aryłową, grupę hydroksylową lub alkanotiolową, lub ewentualnie dowolnie mono- lub dwupodstawioną grupę aminową wprowadza się w reakcję z cykloheksyloaminą, ewentualnie w obecności zasady nieorganicznej lub trzeciorzędowej zasady organicznej, lub atom siarki w sulfonylotiomoczniku o wzorze ogólnym 5, w którym R₁ ma wyżej podane znaczenie i R₂ oznacza atom wodoru lub ewentualnie dowolnie podstawioną grupę alkilową, aralkilową lub aryłową, zastępuje się atomem tlenu, lub izocyjanian sulfonyłu o wzorze ogólnym 6, w którym R₁ ma wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z cykloheksyloaminą lub mocznik o wzorze ogólnym 7, w którym R ma wyżej podane znaczenie, a R₃ oznacza ewentualnie dowolnie podstawioną grupę alkilową, aralkilową, lub aryłową, odalkilowuje się w obecności kwasu, lub halogenek kwasu sulfonowego o wzorze ogólnym 8, w którym R₁ ma wyżej podane znaczenie, a Hal oznacza atom chloru lub bromu, poddaje się reakcji z kwasem parabanowym o wzorze ogólnym 9 w obecności zasady nieorganicznej lub trzeciorzędowej zasady organicznej i następnie hydrolizuje się kwasowo lub zasadowo, lub sulfonylomocznik o wzorze ogólnym 11 lub jego sól, wprowadza się w reakcję ze związkiem o wzorze ogólnym 12, w którym R₁ ma wyżej podane znaczenie, a Z oznacza grupę hydroksylową, grupę alkoksylową, acyloksylową lub aminową, lub ewentualnie utworzoną in situ zdolną do reakcji resztę, jak atom chlorowca, otrzymane związki o wzorze ogólnym 1 ewentualnie przeprowadza się w ich sole metali alkalicznych lub metali ziem alkalicznych.



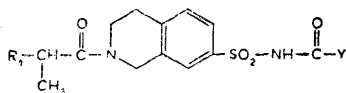
WZÓR 1



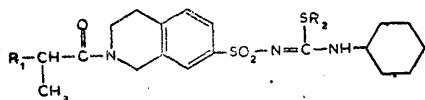
WZÓR 2



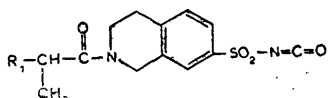
WZÓR 3



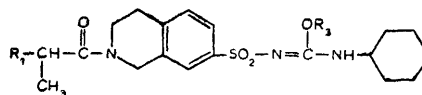
WZÓR 4



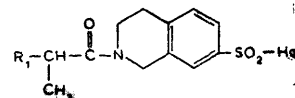
WZÓR 5



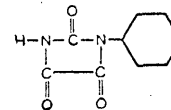
WZÓR 6



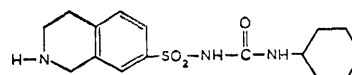
WZÓR 7



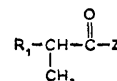
WZÓR 8



WZÓR 9



WZÓR 11



WZÓR 12

12o

(P. 152173)

15.12.1971.

Pierwszeństwo: 16.12.1970 - Węgry

Richter Gedeon Vegyeszeti Gyar RT, Budapeszt, Węgry, (József Hoth, Tibor Kovats, Anna Boór, Katalin Gorgenyi, Máté Kovatsits, Tamás Szém, Zoltan Kemesz, Eva Czizer, Sandor Górog, Piroska Major, Csaba Molnar).

Sposób wytwarzania pochodnych 9β, 11β-epoksy-steroidów z odpowiednich 9, 11-chlorowcohydryn, znamienny tym, że 9, 11-chlorowcohydryny poddaje się reakcji z zasadami organicznymi o wartości pK wyższej od 8 ewentualnie w środowisku rozpuszczalnika w temperaturze pokojowej do temperatury wrzenia mieszaniny reakcyjnej.

12o

(P. 152175)

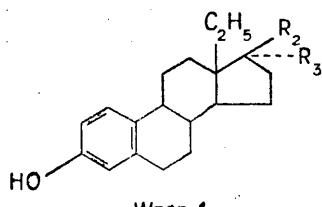
15.12.1971.

Patent dodatkowy do patentu nr (zgl. P. 136109)

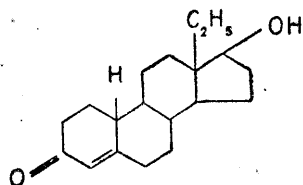
Pierwszeństwo: 18.02.1971 - NRD

VEB Jenapharm, Jena, NRD, (Sigfrid Schwarz).

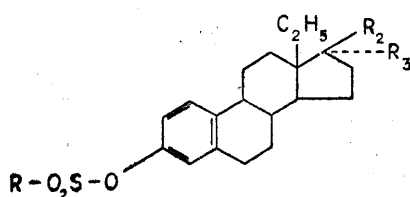
Sposób wytwarzania estrów steroidowych według patentu głównego nr (zgl. P. 136109), znamienny tym, że reakcję estyfikacji za pomocą halogenków kwasowych o ogólnym wzorze R₁-SO₂-X, w którym R₁ oznacza resztę alkilową, alicykliczną, aralkilową, N,N-dwualkiloaminową lub polimetylenoiminową, a X oznacza korzystnie atom chloru lub bromu, stosuje się w obecności sterycznie chronionej aminy do związków etylo-gonanowych o wzorze 1 i 2, w których R₂ oznacza resztę hydroksylową, acyloksylową, alkoksylową lub trójmetylosiloksyłową, R₃ oznacza atom wodoru, resztę alkilową, alkenylową lub alkinyłową albo R₂ i R₃ razem oznaczają atom tlenu, uzyskując w ten sposób estry kwasu sulfonowego o ogólnym wzorze 3 i 4, w których R₁, R₂ i R₃ mają wyżej podane znaczenie.



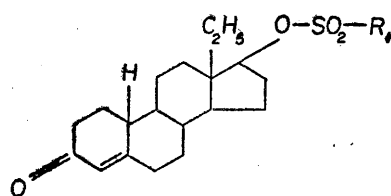
Wzór 1



Wzór 2



Wzór 3



Wzór 4

120 (P. 152176) 15.12.1971.

Patent dodatkowy do patentu nr (zgl. P. 139174)
Pierwszeństwo: 2.03.1971 - NRD

VEB Jenapharm, Jena, NRD, (Kurt Barnikol-Oettler, Gerhard Teichmüller).

Sposób wytwarzania związków **steroidowych** według patentu głównego nr (zgl. P. 139174), znamienny tym, że 13 (β)-etylo-gonano-ketoksymy przereagowuje się w dipolowych, aprotycznych rozpuszczalnikach na pochodne trójalkilosiłozonitrozo-13 (β)-etylo-gonanu.

120 (P. 152177) 15.12.1971.

Patent dodatkowy do patentu nr (zgl. P. 134650)

Pierwszeństwo 2.03.1971 - NRD

VEB Jenapharm, Jena, NRD, (Kerhard Teichmüller, Kurt Bernikol-Oettler).

Sposób wytwarzania związków **steroidowych** według patentu głównego nr (zgl. P. 134650), znamienny tym, że się pochodne 13 (β)-etylo-gonano-ketoksymy przereagowuje w dipolowych, aprotycznych rozpuszczalnikach na pochodne trójalkilosiłoksy-13(β)-etylogonano-ketoksymy.

120 (P. 152211) 16.12.1971.

Pierwszeństwo: 17.12.1970, 10.11.1971
- Stany Zjednoczone Ameryki

National Distillers and Chemical Corporation, Nowy Jork, Stany Zjednoczone Ameryki, (Dorothee Ma-

ria Mc Clain, Carol Ann Heller, Irving Leester Mador).

Sposób wytwarzania kwasu octowego, znamienny tym, że reakcję etylenu z tlenem w fazie gazowej prowadzi się w obecności wody, nad osadzonym na nośniku katalizatorem zawierającym metaliczny pallad i potraktowanym kwasem fosforowym.

120 (P. 152523) 28.12.1971.

Pierwszeństwo: 30.12.1970 - NRF

Sohering A. G., Berlin Zachodni i Bergkamen, NRF, (Ulbrich Kerb, Rudolf Wiechert, Karl Petzoldt, Klaus Kieslich, Karl-Heinz Kolb).

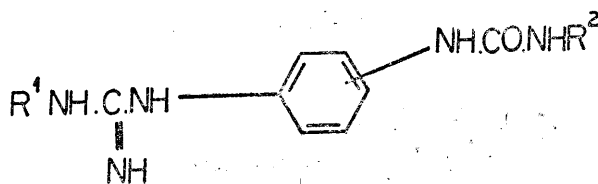
Sposób wytwarzania pochodnych **6α-fluoro-16α, 18-dwumetylo-** 1, 4-pregnadien-3, **20-dionu** o wzorze ogólnym 1, w którym symbol R oznacza atom wodoru lub grupę acylową, symbol X oznacza atom chlorowca, a symbol Y oznacza grupę hydroksylową albo atom chlorowca o ciężarze atomowym równym lub mniejszym od ciężaru atomowego chlorowca X, znamienny tym, że do wiązania podwójnego Δ 9 (11) pochodnej 6α-fluoro-16α, 18-dwumetylo-1, 4, 9 (11)-pregnadien-3, 20-dionu o wzorze ogólnym 2, w którym symbol R ma wyżej podane znaczenie, przyłącza się chlorowec, kwas podchlorawy albo podbromawy, po czym powstałe 9-chloro- albo 9 α-bromo- 11 β-hydroksysterydy o wzorze 1 ewentualnie przeprowadza się w odpowiednie 9, 11-epoksydy, po czym otwiera się pierścień epoksydowy fluorowodorem lub chlorowodorem i ewentualnie **zmydla** się zestryfikowaną grupę hydroktylową pozycji 21 i jeśli jest to pożądane, grupy te estryfikuje się ponownie.

120 (P. 152336) 21.12.1971.

Pierwszeństwo: 7.01.1971 - Wielka Brytania

Imperial Chemical Industries Limited, Londyn, Wielka Brytania, (Douglas Lintin Swallow).

Sposób wytwarzania pochodnych **guanidynoureido** benzenu o ogólnym wzorze 1, w którym R¹ oznacza rodnik etylowy, R² oznacza rodnik bromofenyłowy i grupa NHCONHR² jest w pozycji meta, lub R¹ oznacza rodnik izopropylowy, izobutylowy, izopentylowy lub fenyłowy, R² oznacza rodnik chlorofenyłowy, bromofenyłowy, nitrofenylowy, etoksyfenylowy lub toliłowy i grupa NHCONHR² jest w pozycji meta lub para, lub R¹ oznacza rodnik chlorofenyłowy, R² oznacza rodnik alkilowy o 3-10 atomach węgla i grupa NHCONHR² jest w pozycji meta, lub R¹ oznacza rodnik chlorofenyłowy lub toliłowy, R³ oznacza rodnik fenyłowy lub o-chlorofenyłowy i grupa NHCONHR² jest w pozycji para, znamienny tym, że poddaje się reakcji związek aminowy o ogólnym wzorze 2 z izocyjanianem o ogólnym wzorze R²NCO, w których to wzorach R¹ i R² mają wyżej podane znaczenie, lub związek tioureidowy o ogólnym wzorze 3, w którym R¹ i R² mają wyżej podane znaczenie poddaje się reakcji z amoniakiem w obecności katalizatora, lub poddaje się reakcji z amoniakiem sól tiomocznikową o ogólnym wzorze 4, w którym R¹ i R² mają wyżej podane znaczenie, R³ oznacza rodnik alkilowy o 1-4 atomach węgla lub rodnik aralkilowy o nie więcej niż 10 atomach węgla, a Z^o oznacza anion, lub poddaje się utlenieniu związek tioureidowy o ogólnym wzorze 5, w którym R¹ i R² mają wyżej podane znaczenie, po czym produkt reakcji ewentualnie poddaje się reakcji z odpowiednim kwasem i uzyskuje żadaną addycyjną sól otrzymanego związku z kwasem.



12o (P. 152409) 22.12.1971.

Pierwszeństwo: 25.12.1970 - Japonia

Mitsui Petrochemical Industries Ltd. Tokyo, Japonia.

Sposób wytwarzania kwasu tereftolowego na drodze utleniania **para-ksylenu** w fazie ciekłej z tlenem cząsteczkowym lub gazem zawierającym tlen cząsteczkowy i w obecności kwasu octowego oraz katalizatora zawierającego kobalt, wydzielaniu kwasu tereftalowego na drodze krystalizacji z ciekłego produktu reakcji utleniania i zawracania ługu macierzystego do reakcji utleniania, znamieny tym, że gazowy produkt reakcji utleniania, który zawiera gaz niezdolny do kondensacji, parę wodną i pary kwasu octowego poddaje się destylacji frakcjonowanej w celu otrzymania kwasu octowego, który zwraca się do reakcji utleniania oraz macierzystego ługu, który zawiera katalizator i zwraca się do reakcji utleniania bez destylacji.

12o (P. 152510) 27.12.1971.

Pierwszeństwo: 28.12.1970 - Stany Zjednoczone Ameryki

Uniwersal Oil Products Company, Des Plaines, Stany Zjednoczone Ameryki, (Joe Maxwell Pharis, Robert Frank Zabransky, Donald Beddoes Broughton).

Sposób rozdzielania węglowodorów na ekstrakt 1 rafinatu przy użyciu adsorbentu selektywnego dla substancji ekstrahowanej, znamieny tym, że doprowadza się do zetknięcia surowca ze złożem adsorbentu w pierwszej strefie adsorpcji w obecności desorbentu i selektywnie zatrzymuje się substancję ekstrahowaną i co najmniej część rafinatu, oraz doprowadza się do zetknięcia co najmniej części adsorbentu z poprzedniego procesu z desorbentem i odprowadza z tego adsorbentu strumień zawierający substancję ekstrahowaną, przy czym zetknięciu poddana zostaje co najmniej część adsorbentu z pewnego procesu ze strumieniem oczyszczającym zawierającym substancję ekstrahowaną przed przejściem adsorbentu z procesu pierwszego do drugiego.

12o (P. 152527) 28.12.1971.

Pierwszeństwo: 29.12.1970 - Włochy

Snam Progetti S.p.A., Mediolan, Włochy, (Giancarlo Paret).

Sposób wydzielania węglowodorów aromatycznych % mieszaniny zawierającej te związki, znamieny tym, że mieszaninę poddaje się ekstrakcji i/lub destylacji ekstrakcyjnej, przy czym stosuje się mieszaninę zawierającą **morfolinę** i co najmniej jeden rozpuszczalnik.

12o (P.152528) 28.12.1971.

Pierwszeństwo: 29.12.1970 - Włochy

Snam Progetti S.p.A., Mediolan, Włochy, (Alessandro Ginnasi, **Carlo** Rescalli).

Sposób odzyskiwania izoprenu z mieszanin zawierających ten związek, znamieny tym, że obejmuje następujące stadia procesu: wprowadzanie materiału zasilającego do kolumny destylacji ekstrakcyjnej w obecności odpowiedniego rozpuszczalnika zawierającego zmienne ilości wody w zależności od rodzaju zastosowanego rozpuszczalnika i odprowadzanie ze szczytu kolumny etylenowych i nasyconych węglowodorów obecnych w materiale zasilającym; wprowadzanie produktu odbieranego ze spodu pierwszej kolumny do drugiej kolumny destylacji ekstrakcyjnej, zawsze w obecności wyżej wymienionego rozpuszczalnika i odprowadzanie ze strumienia bocznego części odpędowej (faza gazowa) większej części **cyklopentadienu oraz** związków acetylenowych obecnych

w materiale zasilającym, odzyskiwanie ze spodu rozpuszczalnika potrzebnego do prowadzenia procesu zarówno w pierwszej jak i w drugiej kolumnie destylacji ekstrakcyjnej; doprowadzenie produktu odbieranego ze szczytu drugiej kolumny do trzeciej kolumny destylacji ekstrakcyjnej, do której także doprowadza się rozpuszczalnik zawierający wodę w zmiennej ilości zależnie od rodzaju użytego rozpuszczalnika; odprowadzanie ze szczytu kolumny trzeciej strumienia zawierającego izopren, który następnie poddaje się konwencjonalnym procesom rektyfikacji; odprowadzanie ze spodu trzeciej kolumny strumienia, który wprowadza się do kolumny odpędowej w celu odzyskania rozpuszczalnika potrzebnego dla kolumny trzeciej; usuwanie powstałych dimerów i oligomerów z dolnej części kolumny odpędowej; odprowadzanie z bocznego strumienia drugiej kolumny destylacji ekstrakcyjnej i ze szczytu kolumny odpędowej dwóch strumieni zawierających zasadniczo izopren, cyklopentadien i związki acetylenowe, przy czym strumień pierwszy odprowadza się albo poddaje się go dimeryzacji, odzyskiwaniu izoprenu po oddzieleniu ze strumienia metodami konwencjonalnymi związków acetylenowych i zwraca do pierwszej kolumny destylacji ekstrakcyjnej, zaś strumień drugi zwraca się do drugiej kolumny destylacji ekstrakcyjnej, albo odprowadza się go lub poddaje dimeryzacji, oddzielaniu związków acetylenowych ze strumienia izoprenu według konwencjonalnych metod i włączeniu do obiegu w celu odzyskania izoprenu.

12o (P. 152555) 29.12.1971.

Pierwszeństwo: 31.12.1970 - Holandia

Stamicarbon N.V., Heerlen, Holandia, (Johan Diedrich Logemann).

Sposób wytwarzania mocznika z amoniaku i dwutlenku węgla w odpowiednich warunkach ciśnieniowych i temperaturowych, w którym rozkłada się w znacznym stopniu pod wysokim ciśnieniem znajdujący się w roztworze syntezowym karbaminian amonowy, po czym odpędza się obecny amoniak i dwutlenek węgla i następnie co najmniej częściowo skrapla je z zabraną parą wodną w strefie skraplania przy doprowadzaniu amoniaku również pod wysokim ciśnieniem, po czym otrzymaną w ten sposób mieszaninę gazu i cieczy wprowadza się do strefy syntezowej, podczas gdy z pozostałego roztworu syntezowego usuwa się pod niskim ciśnieniem amoniak i dwutlenek węgla, które przerabia się na wodny roztwór karbaminianu amonowego zwracany następnie do obiegu, przy czym ze strefy syntezowej odprowadza się mieszaninę gazową, zawierającą obojętne składniki wprowadzone do procesu, z której usuwa się amoniak i dwutlenek węgla w strefie płuczącej, po czym otrzymany w ten sposób roztwór również zwraca się do obiegu, znamieny tym, że mieszaninę gazową, w której znajdują się obojętne składniki płucze się z roztworem karbaminianu amonowego, pochodzącym z niskociśnieniowego stadium procesu, a roztwór z płukania razem z pewną ilością roztworu zawierającego mocznik, pochodzącego ze strefy syntezowej doprowadza się do strefy skraplania za pomocą cieczowej pompy strumieniowej, napędzanej amoniakiem dopływającym do tej strefy.

12o (P. 152654) 31.12.1971.

Pierwszeństwo: 21.01.1971 - NRF

Farbwerke Hoechst Aktiengesellschaft vormals Meister Lucius u. Brüning, Frankfurt nad Menem, NRF, (Hans Krekler, Wilhelm Rumenschneider).

Sposób wytwarzania mieszaniny czterochlorku węgla i czterochloroetyleny, znamieny tym, że w nieobecności katalizatorów alifatyczne węglowodory o co najmniej 2 atomach węgla, węglowodory cykloalifatyczne lub aromatyczne i/ lub ich produkty chlorowania

w temperaturach 400—800°C i pod ciśnieniem 50—800 atm poddaje się reakcji z nadmiarem chlorku, powstając mieszaninę reakcyjną rozpręża i w tej samej temperaturze dodaje się i przereagowuje alifatyczne, cykloalifatyczne lub aromatyczne węglowodory, które również częściowo mogą być chlorowanie, następnie oddziela się czterochlorek węgla i czterochloroetylen oraz powstający chlorowódor, a pozostałą mieszaninę ponownie doprowadza się do pierwszego stopnia chlorowania w obiegu.

12o

(P. 152838)

10.01.1972.

Pierwszeństwo: 11.01.1971

- Stany Zjednoczone Ameryki.

Shell Internationale Research Maatschappij N.V., Haga, Holandia.

Sposób wydzielania tlenku etylenu, otrzymywanego przez bezpośrednie utlenianie etylenu tlenem molekularnym, przy czym przez absorpcję, za pomocą cieczy wodnej z mieszaniny gazowej opuszczającej strefę reakcyjną, otrzymuje się rozcieńczony roztwór wodny tlenku etylenu oraz lotnych i mało lotnych zanieczyszczeń, który to roztwór rozdzielany jest w pierwszym stopniu rozdzielu na dwie frakcje, z których jedna zawiera główną ilość wody, i drugą frakcję, która zawiera największą część tlenku etylenu razem z innymi obecnymi w absorpcji lotnymi składnikami, a także pewną ilość wody, która to druga frakcja poddawana jest obróbce w drugim stopniu rozdzielu, przy czym otrzymuje się jedną frakcję składającą się głównie z wody i tlenku etylenu i drugą frakcję, która zawiera mało tlenku etylenu, ale sporo innych lotnych składników absorbentu, podczas gdy z obydwu uprzednio wymienionych frakcji wydzielony jest w trzecim stopniu rozdzielu czysty lub prawie czysty tlenek etylenu, przy czym pozostaje ciecz wodna, która zawiera małe ilości tlenku etylenu oraz nielotne zanieczyszczenia, znamienny tym, że drugi stopień rozdzielu prowadzi się tak, że mieszaninę do obróbki najpierw się chłodzi do doprowadza się ją do rozdzielacza faz, w którym to rozdzielaczu faz zachodzi rozdzielanie na fazę gazową, która zawiera obok lotnych, w wodzie mało rozpuszczalnych składników, także największą część dwutlenku węgla i znaczną część tlenku etylenu i fazę ciekłą, która zawiera praktycznie samą wodę i pozostałą część dwutlenku węgla i tlenku etylenu, przy czym fazę gazową doprowadza się do kolumny absorpcyjnej, w której wymywana jest ona za pomocą cieczy wodnej, przy czym otrzymany absorbent razem z fazą ciekłą z rozdzielacza faz doprowadza się składającą się tylko z wody i tlenku etylenu frakcję dolną, którą doprowadza się do trzeciego stopnia rozdzielu, podczas gdy frakcja górna kolumny destylacyjnej łączy się z odpływającym z pierwszego stopnia rozdzielu strumieniem i mieszanina dochodzi do drugiego stopnia rozdzielu, a więc do rozdzielacza faz.

12o

(P. 154277)

22.03.1971.

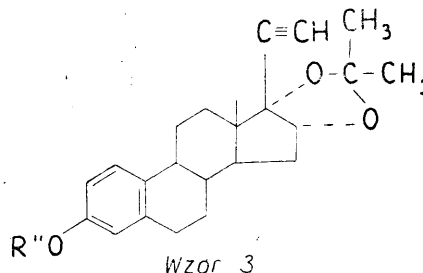
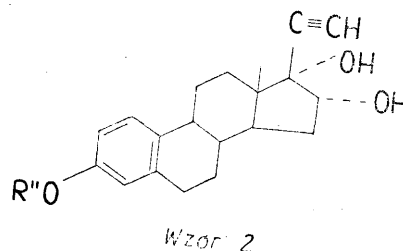
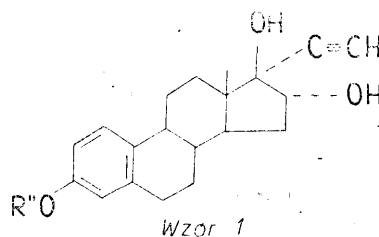
Pierwszeństwo: 24.03.1971

- Stany Zjednoczone Ameryki.

Eli Lilly and Company, Indianapolis, Indiana, Stany Zjednoczone Ameryki, (Russell James Kraay, Eugene Farkas, Nicholas James Bach).

Sposób wytwarzania 17a-etynyloestriolów o ogólnym wzorze 1, w którym R" oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy o 1—3 atomach węgla lub rodnik cykloalkilowy o 5 lub 6 atomach węgla, znamienny tym, że mieszaninę izomerów o ogólnych wzorach 1 i 2, w których R" ma wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z acetonem w obecności kwasu, po czym otrzymany acetonid o ogólnym wzorze 3, w którym R" ma wyżej podane znaczenie oddziela się i wyosabia żądany związek o wzorze 1, w którym R" ma wyżej podane znaczenie i jeżeli w otrzymanym związku o wzorze 1 R" oznacza atom wodoru, wówczas sól tego związku z metalem alkalicznym ewentualnie poddaje się w śro-

dowisku dwumetyloformamidu reakcji z halogenkiem cykloalkilowym o 5 lub 6 atomach węgla, otrzymując eter o wzorze 1, w którym R" oznacza rodnik cykloalkilowy o 5 lub 6 atomach węgla.



12o

(P. 154328)

25.03.1972.

Pierwszeństwo: 26.03.1971 - Japonia.

Zaidan Hojin Biseibutsu Kagaky Kenkyu Kai, Tokio, Japonia, (Hamao Umezawa, Tetsuji Miyano, Kohtaro Funaishi, Tomio Takeuchi, Takaaki Aoyagi).

Sposób wytwarzania nowych pepstatyn, znamienny tym, że w odżywczym środowisku, zawierającym substancje, z których daje się asymilować węgiel i azot, hoduje się szczep wytwarzający pepstatynę oraz wydziela się nowe pepstatyny z tego środowiska.

12o

(P. 154355)

27.03.1972.

Pierwszeństwo: 29.03.1971 - Francja.

Société National des Pétroles d'Aquitaine, Courbevoie, Francja, (George Kvasnikoff, Alain Pfister, Robert Vecchiutti).

Sposób wytwarzania dwusiarczków organicznych przez utlenienie odpowiedniego merkaptanu siarką w obecności katalizatora zasadowego, znamienny tym, że nad powierzchnię ciekłej mieszaniny reakcyjnej zawartej w reaktorze zaopatrzonym w mieszadło wprowadza się ciekłą siarkę w postaci rozproszonej i do środowiska fazy ciekłej, stanowiącej roztwór merkaptanu i dwusiarczku uzyskanego w wyniku reakcji, wprowadza się ciekły merkaptan, a dwusiarek wytworzony w fazie ciekłej oddziela się znanym sposobem.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastr. 1—8, znamienny tym, że zawiera reaktor działający przy słabym nadciśnieniu, przewód doprowadzający ciekły merkaptan poniżej poziomu cieczy, przewód doprowadzający ciekłą siarkę zaopatrzony w dyszę do rozpylania siarki nad powierzchnią cieczy reakcyjnej, przewód odprowadzający fazę gazową, umieszczony

w dolnej części reaktora odprowadzający w sposób ciągły cieklą mieszaninę poreakcyjną oraz układ do rozdzielania poszczególnych wytworzonych związków i zwracania nadmiaru wprowadzonego merkaptanu.

120 (P. 154356) 27.03.1972.

Pierwszeństwo: 29.03.1971
- Stany Zjednoczone Ameryki.

Shell Internationale Research Maatschappij N.V., Haga, Holandia.

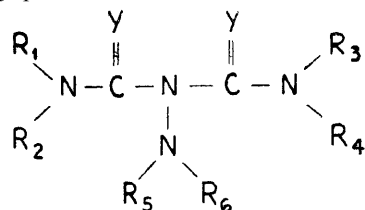
Sposób odzyskiwania butadienu z jego mieszanin z innymi węglowodorami zawierającymi 4 atomy węgla za pomocą destylacji ekstrakcyjnej w obecności polarnego rozpuszczalnika oraz następnego odpędzania rozpuszczalnika, znamienny tym, że wzbogacany rozpuszczalnik odzyskany ze strefy destylacji ekstrakcyjnej jest wprowadzany, ewentualnie po częściowym wyczerpaniu, do pierwszej strefy odpędzania pracującej pod niższym ciśnieniem niż strefa destylacji ekstrakcyjnej, strumień pary wzbogaconej w butadien odzyskuje się z wymienionej strefy odpędzania, część strumienia pary po sprężeniu zwraca się do strefy destylacji ekstrakcyjnej, drugą część strumienia pary po sprężeniu wprowadza się do drugiej strefy odpędzania i odzyskuje się butadien z drugiej strefy odpędzania.

120 (P. 154397) 26.04.1971.

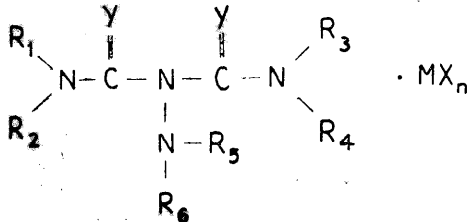
Pierwszeństwo: 27.04.1970
- Stany Zjednoczone Ameryki.

Esso Research and Engineering Company, Linden, New Jersey, Stany Zjednoczone Ameryki, (Alfred Finlay Marks).

Sposób wytwarzania nowych związków kompleksowych metali z pochodnymi dwutiobiuretu o ogólnym wzorze 1, w którym R , R_2 , R_3 , R_4 , R_5 i R_6 oznaczają atomy wodoru, rodniki alkilowe o 1–10 atomach węgla, rodniki alkenyloowe o 2–10 atomach węgla, rodniki cykloalkilowe o 3–10 atomach węgla, ewentualnie podstawione rodnikami alkilowymi o 1–6 atomach węgla, atomami chloru lub bromu, rodniki alkiloarylowe lub aryloalkilowe o 7–10 atomach węgla, przy czym R_1 , R_2 i/ lub R_3 , R_4 i/ lub R_5 , R_6 mogą tworzyć razem pierścień karbocykliczny zawierający jeden lub kilka heteroatomów, takich jak atom azotu lub siarki, Y oznacza atom tlenu lub siarki, M oznacza atom cynku, żelaza, niklu, miedzi, manganu lub kobaltu, X oznacza anion, taki jak jon chlorkowy, bromkowy, jodkowy, siarczanowy, azotanowy, fosforanowy lub octanowy, a n oznacza liczbę całkowitą, określającą stopień utlenienia tego metalu, znamienny tym, że związek o ogólnym wzorze 2, w którym R_1 – R_6 i Y mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z solą metalu o ogólnym wzorze MX_n , w którym M , X i n mają wyżej podane znaczenie.



Wzór 2



Wzór 1

120 (P. 154417) 30.03.1972.

Pierwszeństwo: 31.03.1971 - NRF.

Haarmann und Reimer GmbH, Holzminden, NRF, (Kurt Bauer, Werner Steuer).

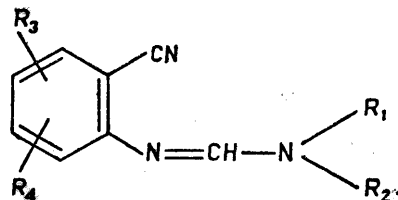
Sposób wytwarzania aromatycznych hydroksyaldehydów drogą jednoczesnego utleniania i dekarboksylacji kwasów hydroksyaryloglikolowych, znamienny tym, że kwasy hydroksyaryloglikolowe poddaje się reakcji w wodno-kwasowym środowisku z środkami utleniającymi przy wartości pH niższej od 5.

120 (P. 154418) 30.03.1972.

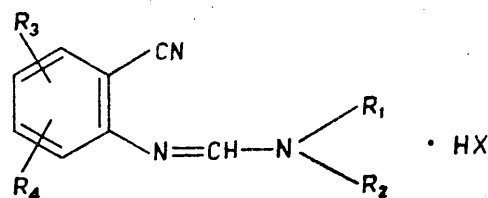
Pierwszeństwo: 31.03.1971 - NRF.

Badische Anilin-und Soda-Fabrik AG, Ludwigshafen, NRF, (Helmut Junge, Hans-Jürgen Quadbeck-Seeger).

Sposób wytwarzania **N-o-cyjanofenylo-N'**, **N'**-dwupodstawionych formamidyn o wzorze 1 lub ich soli o wzorze 1a, w których symbole R_1 i R_2 oznaczają takie same lub różne grupy alkilowe, jedna z reszt oznacza także grupę fenyłową, a R_1 i R_2 łącznie z azotem oznaczają heterocykliczny, nasycony pierścień pięciolub sześcioczłonowy, R_3 i R_4 oznaczają wodór, chlorowec, grupę alkilową, alkoksylową, cyjanową lub nitrową, a X oznacza odszczepialną w postaci anionu resztę kwasową, znamienny tym, że antranilamidy o wzorze 2, w którym R_3 i R_4 mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z **N,N**-dwupodstawionym chlorkiem formamidu o wzorze 3, w którym R_1 i R_2 mają wyżej podane znaczenie, luto z produktem reakcji **N,N**-dwupodstawionego formamidu o wzorze 4, w którym R_1 i R_2 mają podane powyżej znaczenie, z chlorkami kwasowymi.



WZÓR 1



WZÓR 1a

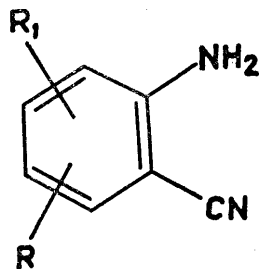
120 (P. 154419) 30.03.1972.

Pierwszeństwo: 31.03.1971 - NRF.

Badische Anilin-und Soda-Fabrik AG, Ludwigshafen, NRF, (Helmut Junge, Hans Juergent Quadbeck-Seeger).

Sposób wytwarzania **o-aminobenzonitryli** o wzorze ogólnym 1, w którym R oznacza wodór, grupę alkilową, alkoksylową, fenyłową, chlor, brom, grupę nitrową lub cyjanową, R_1 oznacza wodór, chlor, brom lub grupę nitrową, a R i R_1 łącznie oznaczają część skondensowanego pierścienia benzenowego, znamienny tym, że **hydrolizuje** się związki o wzorze ogólnym 2 lub ich sole, przy czym występujące we wzorze 2 R

i R_1 mają wyżej podane znaczenie, a R_2 i R_3 oznaczają takie same lub różne grupy alkilowe, lub też jeden z symboli oznacza także grupę fenyłową albo R_2 i R_3 łącznie z azotem oznaczają heterocykliczny, nasycony pięcio- lub sześcioczłonowy pierścień.



WZÓR 1

12o

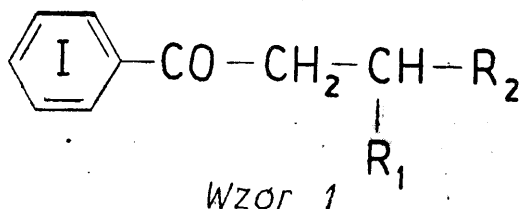
(P. 154453)

2.04.1971.

Pierwszeństwo: 2.04.1971 - NRF.

Cassella Farbwerke Mainkur Aktiengesellschaft, Frankfurt nad Menem - Fechenheim, NRF, (Thomas Raabe, Adolf Stachel, Josef Scholtholt, Rolf-Eberhard Nitz).

Sposób wytwarzania nowych związków ketonowych o ogólnym wzorze 1, w którym pierścień I może zawierać 1—3 podstawniki, takie jak grupy alkoksylowe, atomy chlorowca, rodniki alkilowe lub grupy nitrowe, R_1 oznacza grupę -CN lub grupę $-\text{CONH}_2$, $-\text{COOH}$, $-\text{COONa}$ albo $-\text{COOK}$, a R_2 oznacza grupę o wzorze ogólnym 2, w którym X oznacza rodnik alkilenowy o 1—4 atomach węgla, Y oznacza grupę $-\text{O}-\text{CO}-$ lub $-\text{CO}-\text{NH}-$, a pierścień II może zawierać 1—3 podstawniki, takie jak grupy alkoksylowe, atomy chlorowca lub rodniki alkilowe, albo R_2 oznacza grupę o ogólnym wzorze 3, w którym R_3 i R_4 oznaczają atomy wodoru lub rodniki alkilowe o 1—6 atomach węgla, a R_5 oznacza atom wodoru lub grupę wodorotlenową, a pierścień III może być podstawiony 1—3 grupami metoksyłowymi, znamienny tym, że związek o ogólnym wzorze H- R_2 , w którym R_2 ma wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji ze związkiem o ogólnym wzorze 4, w którym R_1 ma Wyżej podane znaczenie, a pierścień I może zawierać wyżej podane podstawniki, po czym otrzymany związek ewentualnie przeprowadza się w jego sól.



WZOR 1

12p

(P. 139315)

10.03.1970.

Pierwszeństwo: 5.12.1969 - Wielka Brytania.

Glaxo Laboratories Ltd, Greenford, Wielka Brytania, (William Graham, Lewis Aubrey Wetherill).

Sposób wytwarzania estrów kwasu 7β-acyloamido-3-karboksylowego-4, znamienny tym, że przegrupowuje się ester 1-tlenku kwasu 6β-acyloamidopenicylanowego (zwany tlenkiem penicyliny) w obecności katalizatora takiego jak jedno-0-podstawiony kwas ortofosforowy, 0,0-dwuarylopodstawiony kwas ortofosforowy, sól powstała z zasady azotowej o wartości pKb nie mniejszej niż 4 i z jedno-0-podstawionego kwasu ortofosforowego lub 0,0-dwuarylopodstawionego kwasu ortofos-

forowego, która to sól tworzy się bezpośrednio w mieszaninie reakcyjnej, a również wobec mieszaniny dwóch lub więcej wspomnianych katalizatorów.

12p

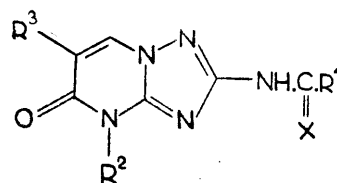
(P. 139527)

15.08.1969.

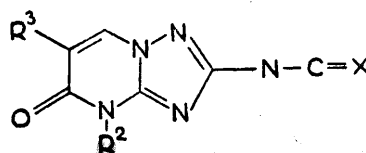
Pierwszeństwo: 1.05.1969 - Wielka Brytania.

Imperial Chemical Industries Limited, Londyn, Wielka Brytania, (Michael Dukes).

Sposób wytwarzania s-triazolo-[1,5-a]-pirymidyn o ogólnym wzorze 2, w którym X oznacza atom tlenu lub siarki, R^4 oznacza rodnik alkoksylowy o 1—4 atomach węgla, a R^2 i R^3 , każdy oddzielnie, oznacza rodnik alkilowy o 1—6 atomach węgla, znamienny tym, że izocyjanian lub izotiocyjanian o ogólnym wzorze 3, w którym R^2 , R^3 i X mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z alkoholem o ogólnym wzorze $R^4\text{H}$, w którym R^4 ma wyżej podane znaczenie.



WZÓR 2



WZÓR 3

12p

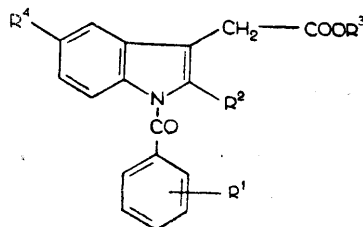
(P. 139766)

2.04.1970.

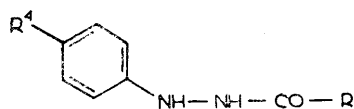
Pierwszeństwo: 3.04.1969 - Węgry.

Chinoín Gyógyszer es Vegyeszeti Termekek Gyara RT, Budapeszt, Węgry, (Sildiké Kósa, Vera Kóvacz).

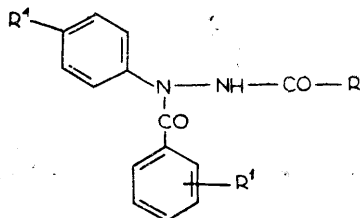
Sposób wytwarzania pochodnych indolu o wzorze ogólnym 1, w którym R_1 oznacza atom wodoru lub chlorowca, grupę alkilową lub alkoksylową, R_2 oznacza grupę alkilową, R_3 oznacza atom wodoru lub grupę alkilową, a R_4 oznacza atom wodoru, grupę alkoksylową, alkilową lub alkioloaminową, znamienny tym, że związki o wzorze ogólnym 2, w którym R_4 ma wyżej podane znaczenie, a R oznacza atom wodoru lub grupę alkilową, lub ich sole, acyluje się, a następnie uzyskane w ten sposób związki o wzorze ogólnym 3, w którym R, R_1 i R_4 mają wyżej podane znaczenie lub ich sole, poddaje się reakcji ze związkami o wzorze ogólnym 4, w którym R_2 i R_3 mają wyżej podane znaczenie i z uzyskanych w ten sposób związków o wzorze ogólnym 5, w którym R, R_1 , R_2 i R_3 mają wyżej podane znaczenie, usuwa się grupę $-\text{NH}-\text{CO}-\text{R}$ i w przypadku, gdy w otrzymanym związku o wzorze 1 R_3 oznacza grupę alkilową, tę grupę ewentualnie zastępuje się wodorem przez zmydlenie.



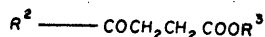
WZÓR 1



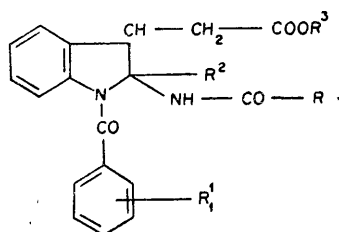
WZÓR 2



WZÓR 3



WZÓR 4



WZÓR 5

12p

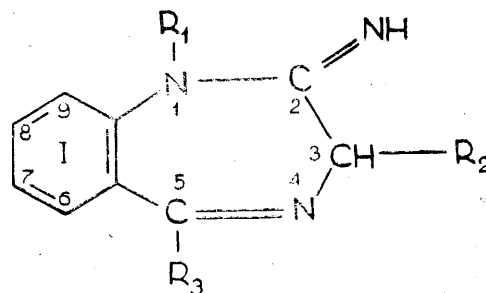
(P. 139767)

2.04.1970.

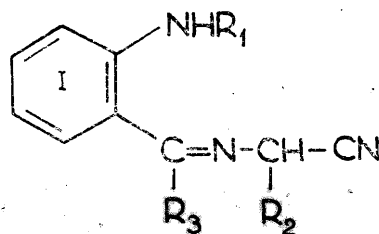
Pierwszeństwo: 3.04.1969, 22.08.1969 - NRF.

Cassella Farbwerke Mainkur Aktiengesellschaft, Frankfurt nad Menem, NRF, (Hanswilli von Brachel, Otto Grüwinger, Heinz Bender, Horst Kindler, Heinz Günter Greve, Rolf, Eberhard Nitz, Klaus Resag, Eckhard Schraven).

Sposób wytwarzania 2-imino-1,2-dwuwodoro-3H-1,4-benzodiazepin o ogólnym wzorze 1, w którym R₁ oznacza atom wodoru albo grupę alkilową, alkenylową, cykloalkilową, cykloalkenylową lub aryloalkilową o nie więcej niż 12 atomach węgla, R₂ oznacza atom wodoru, grupę benzylową lub niższy alkil, R₃ oznacza grupę arylową, heteroarylową, alkilową, alkenylową, cykloalkilową lub cykloalkenylową, której ciężar cząsteczkowy nie przekracza 160, i która może być także jeszcze podstawiona, i w którym pierścień I może być jednopodstawiony chlorowcem, niższym alkilem, grupą trójfluorometylową, metylosulfonylową, metyliolową, metoksylową lub nitrową albo dwupodstawiony chlorowcem i/ albo niższym alkilem, znamienny tym, że cyjanometyloimidy o ogólnym wzorze 3, w którym R₁, R₂, i R₃ mają wyżej podane znaczenie i pierścień I może być podstawiony jak podano wyżej, poddaje się cyklizacji do 2-imino-1,2-dwuwodoro-3H-1,4-benzodiazepin o wzorze 1.



WZÓR 1



WZÓR 3

12p

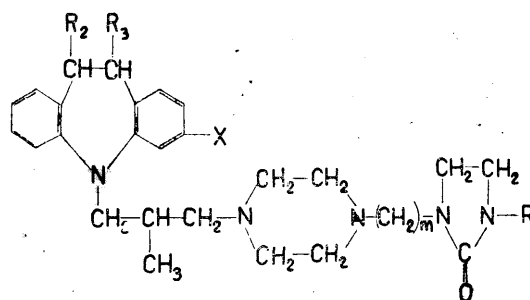
(P. 139664)

27.03.1970.

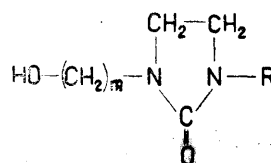
Pierwszeństwo: 28.03.1969, 21.05.1969 - Szwajcaria.

J. R. Geigy A.G., Bazylea, Szwajcaria.

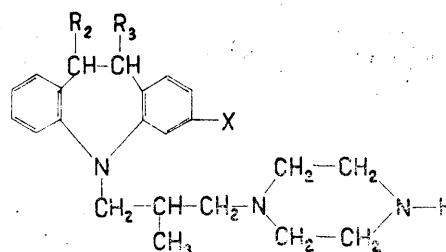
Sposób wytwarzania nowych pochodnych imidazoli dynonu o wzorze ogólnym 1, w którym X oznacza atom wodoru lub chloru, m oznacza 2 lub 3, R₁ oznacza rodnik metylowy lub etylowy, a R₂ i R₃ oznaczają atomy wodoru lub razem tworzą dodatkowe wiązanie, oraz ich soli addycyjnych z kwasami nieorganicznymi lub



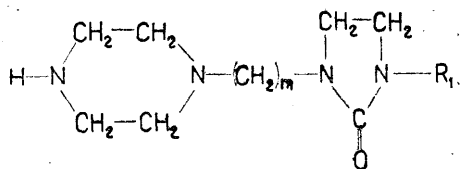
Wzór 1



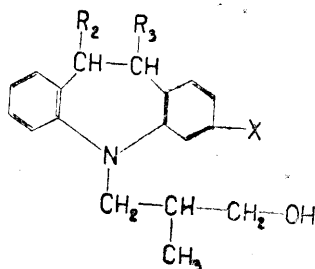
Wzór 2



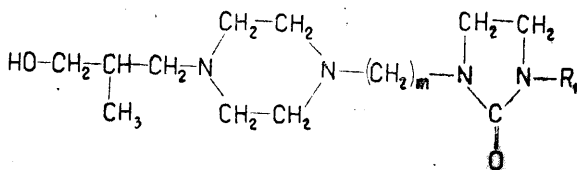
Wzór 3



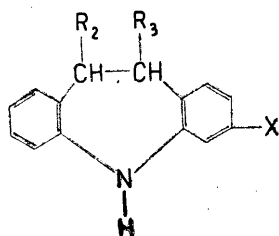
Wzór 4



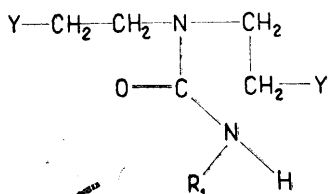
Wzór 5



Wzór 6



Wzór 7



Wzór 8

organicznymi, znamienny tym, że zdolny do reakcji ester związku o wzorze ogólnym 2, w którym m i R_1 mają wyżej podane znaczenie poddaje się reakcji ze związkiem o wzorze ogólnym 3, w którym X , R_2 i R_3 mają wyżej podane znaczenie, albo z pochodną metalu alkalicznego takiego związku i otrzymany produkt reakcji ewentualnie przeprowadza się z nieorganicznym lub organicznym kwasem w sól addycyjną.

Odmiana sposobu według zastrz. 1, znamienna tym, że związek o wzorze ogólnym 3, w którym X , R_2 i R_3 mają znaczenie podane w zastrz. 1 lub pochodną z metalu alkalicznego tego związku poddaje się reakcji ze związkiem o wzorze ogólnym 8, w którym Y oznacza atom chlorowca, a R_1 ma znaczenie podane w zastrz. 1 i otrzymany produkt reakcji ewentualnie przeprowadza się w sól addycyjną z kwasem nieorganicznym lub organicznym.

12p

(P. 139722)

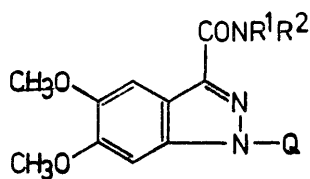
31.03.1970.

Pierwszeństwo: 1.04.1969 - Węgry.

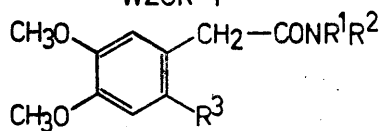
Egyesült Gyógyszer és Tápszergyár, Budapest, Węgry, (Peter Görög, Lujza Erdelyi, Andras Gelléri, Laszlo Pallos, Laszlo Magdanyi).

Sposób wytwarzania nowych amidów kwasu indazolo-3-karboksylowego o ogólnym wzorze 1, w którym R_1 i R_2 są jednakowe lub różne i oznaczają atom wodoru, prosty lub rozgałęziony rodnik alkilowy o 1—16 atomach węgla, rodnik cykloalkilowy, naftyłowy, fenylowy lub aralkilowy, przy czym rodnik fenylowy i aralkilowy może zawierać jeden lub dwa podstawniki, takie jak niższy rodnik alkilowy, niższa grupa alkoksylowa, grupa trójfluorometylowa lub atom chlorowca, a R^1 i R^2 razem z atomem azotu mogą też tworzyć pięcio- lub sześcioczłonowy pierścień heterocykliczny, który może ewentualnie zawierać dalszy atom azotu, a Q oznacza atom wodoru lub metalu alkalicznego albo alifatyczną grupę acylową o 1—5 atomach węgla, znamienny tym, że pochodną acyloamidu o ogólnym wzorze 2, w którym R^1 i R^2 mają wyżej podane znaczenie, a R^8 oznacza grupę aminową, grupę soli aminy z kwasem mineralnym lub grupę formiminową podstawioną rodnikiem alkilowym lub aryłowym, poddaje się reakcji ze związkiem o ogólnym wzorze 3, w którym R^4 oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy o 1—5 atomach węgla i otrzymany związek o ogólnym wzorze 1, w którym R^1 i R^2 mają wyżej podane znaczenie, a Q oznacza atom wodoru, ewentualnie przeprowadza się w znany sposób w biologicznie nietoksyczną sól z metalem alkalicznym lub w pochodną acylowaną przy atomie azotu, albo ester o ogólnym wzorze 4, w którym R^5 ma wyżej podane znaczenie, a R^5 oznacza niższy rodnik alkilowy, poddaje się reakcji ze związkiem o ogólnym wzorze 3, w którym R^4 ma wyżej podane znaczenie i otrzymaną pochodną kwasu indazolokarboksylowego o ogólnym wzorze 5, w którym R^5 ma wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z aminą o ogólnym wzorze NHR^1R^2 , w którym R^1 i R^2 mają wyżej podane znaczenie i otrzymany związek o ogólnym wzorze 1, w którym R^1 i R^2 mają wyżej podane znaczenie, a Q oznacza atom wodoru, ewentualnie przeprowadza się w znany sposób w biologicznie nietoksyczną sól z metalem alkalicznym lub w pochodną acylowaną przy atomie azotu, albo 5, 6-dwumetoksyizatyne traktuje się alkalią, kwasem azotowym i na koniec środkiem redukującym, korzystnie chlorkiem cynowym, po czym otrzymany kwas 5, 6-dwumetoksyindazolo-3-karboksylowy o wzorze 7, poddaje się reakcji z aminą o ogólnym wzorze NHR^1R^2 , w którym R^1 i R^2 mają wyżej podane znaczenie, prowadząc tę reakcję ewentualnie w obecności karbodiimidu, korzystnie N' -dwucykloheksylokarbodiimidu, a także w obecności rozpuszczalników, po czym otrzymany związek o ogólnym wzorze 1, w którym R^1 i R^2 mają wyżej podane znaczenie, a Q oznacza atom wodoru, ewentualnie przeprowadza się w znany sposób w biologicznie nietoksyczną sól z metalem alkalicznym lub w pochodną acylowaną przy atomie azotu, albo nityl o ogólnym wzorze 6, w którym R^3 ma wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji ze związkiem o ogólnym wzorze 3, w którym R^4 ma wyżej podane znaczenie i grupę nitylową w otrzymanym nitylu kwasu 5, 6-dwumetoksyindazolo-3-karboksylowego przeprowadza w grupę amidu kwasowego o wzorze $-\text{CONR}^1\text{R}^2$, w którym R^1 i R^2 mają wyżej podane znaczenie lub w związek o ogólnym wzorze 1, albo nityl kwasu 5, 6-dwumetoksyindazolo-3-karboksylowego hydrolizuje się za pomocą kwasu lub zasady i otrzymany kwas 5, 6-dwumetoksyindazolo-3-karboksylowy poddaje następnie reakcji z aminą o ogólnym wzorze NHR^1R^2 , w którym R^1 i R^2 mają wyżej podane znaczenie, po czym w otrzymanym związku o wzorze 1, w którym R^1 i R^2 mają wyżej podane znaczenie, a Q oznacza atom wodoru, atom ten wymienia się na atom metalu alkalicznego lub grupę acylową, albo nityl kwasu 5, 6-dwumetoksyindazolo-3-karboksylowego przeprowadza się w znany sposób w ester o ogólnym wzorze 5, w którym R^5 ma wyżej podane znaczenie i ester ten poddaje następnie

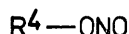
reakcji z aminą o ogólnym wzorze HNR^1R^2 , w którym R^1 i R^2 mają wyżej podane znaczenie, albo nityl kwasu 5, 6-dwumetoksyindazolo-3-karboksylowego poddaje się w znany sposób reakcji uwodnienia i w otrzymanym związku o wzorze 1, w którym R^1 , R^2 i Q oznaczają atomy wodoru, atom wodoru oznaczony symbolem Q wymienia się na atom metalu alkalicznego lub grupę acylową, albo kwas karboksylowy o wzorze 6 przeprowadza się w ester o ogólnym wzorze 5, w którym R^5 ma wyżej podane znaczenie i ester ten poddaje reakcji z aminą o ogólnym wzorze HNR^1R^2 , w którym R^1 i R^2 mają wyżej podane znaczenie, albo kwas 5, 6-dwumetoksyindazolo-3-karboksylowy poddaje się reakcji z środkiem chlorowującym, wyosabnia otrzymany 5, 6, 5', 6'-czterometoksydwiindazolo-[2, 3-a, 2', 3'-d]-pirazyno-7, 13-dion poddaje reakcji z aminą o ogólnym wzorze , po czym otrzymany związek o ogólnym wzorze 1, w którym R^1 , R^2 i Q mają wyżej podane znaczenie, ewentualnie przeprowadza się w znany sposób w biologicznie nietoksyczną sól z metalem alkalicznym lub w pochodną acylowaną przy atomie azotu.



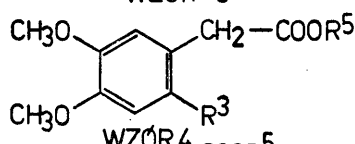
WZÓR 1



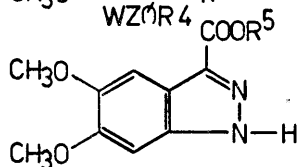
WZÓR 2



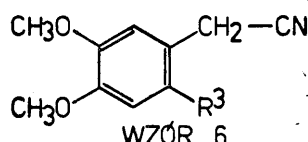
WZÓR 3



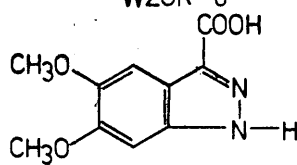
WZÓR 4



WZÓR 5

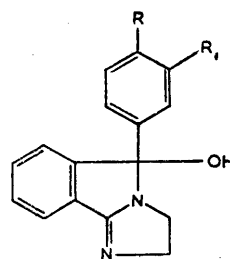


WZÓR 6

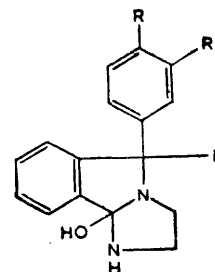


WZÓR 7

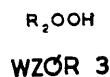
którym każdy z podstawników R i R¹ oznacza atom wodoru, fluoru lub chloru, znamienny tym, że 5-fenyl-1,2,3,9b-czterowodoro-5H-imidazo[2,1-a]izoindol-9-ole o wzorze 2, w którym R i R¹ mają wyżej podane znaczenie, utlenia się w obojętnym polarnym rozpuszczalniku w temperaturze 15—55°C za pomocą powietrza, tlenu, nadtlenu wodoru lub nadtlenu o wzorze 3, w którym R₂ oznacza rodnik alkilowy lub alkanoilowy o 1—6 atomach węgla lub grupę o wzorze 7, w którym n oznacza zero, 1 lub 2, albo 5-fenyl-5-wodoronadtleno- lub -5-hydrokso-1,2,3,9b-czterowodoro-5H-imidazo[2,1-a]izoindol-9b-ole o wzorze 4, w którym R¹ oznacza atom wodoru lub grupę hydroksylową, a R i R¹ mają wyżej podane znaczenie, poddaje się działaniu temperatury 15—55°C w obojętnym polarnym rozpuszczalniku.



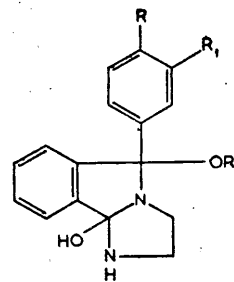
WZÓR 1



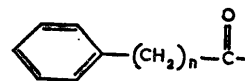
WZÓR 2



WZÓR 3



WZÓR 4



WZÓR 7

12p

(P. 140705)

18.05.1970.

Pierwszeństwo: 16.06.1969 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Sandoz AG., Bazylea, Szwajcaria, (William J. Houlihan, George A. Cooke).

Sposób wytwarzania 5-fenyl-5-hydrokso-2,3-dwuwodoro-5H-imidazo-[2,1-a]-izoindoli o wzorze 1, w

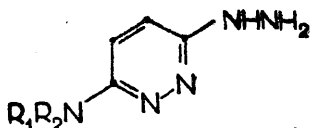
12p

(P. 141053)

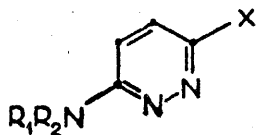
2.06.1970.

Sandoz A.G., Bazylea, Szwajcaria, (Paul L. Anderson, William J. Houlihan, Robert E. Manning).

Sposób wytwarzania nowych pochodnych pirydazy o wzorze 1, w którym R¹ i R₂ są jednakowe lub różne i każdy z nich oznacza wodór lub grupę alkenylową o 3—5 atomach węgla, przy czym wiązanie podwójne nie może wychodzić z atomu węgla związanego z atomem azotu, z tym ograniczeniem, że co najmniej jedna z reszt R¹ i R₂ oznacza grupę alkenylową, znamienny tym, że związek o wzorze 2, w którym R¹ i R₂ mają wyżej podane znaczenie, a X oznacza chlor lub brom, poddaje się reakcji z hydrazyną.



WZÓR 1



WZÓR 2

12p

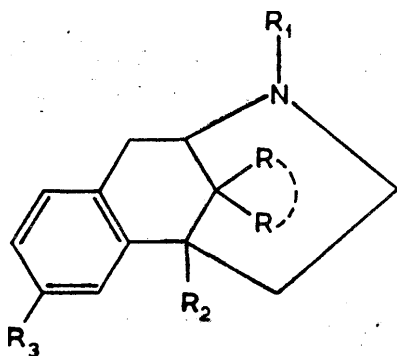
(P. 141075)

3.06.1970.

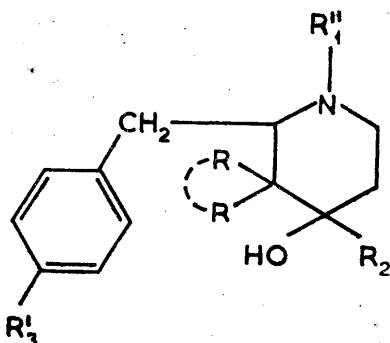
Pierwszeństwo: 4.06.1969 - Holandia.

ACF Chemiefarma N.V., Amsterdam, Holandia, (Anteny Marie Akkerman, Paul Adriaan Jan Janssen).

Sposób wytwarzania nowych pochodnych 6,7-benzomorfanu o wzorze 2, w którym obydwie podstawniki R oznaczają niskocząsteczkową grupę alkilową lub, razem z atomem węgla w położeniu 9 oznaczają pierścień cykloalifatyczny, R₁ oznacza atom wodoru lub grupę alkilową, chlorowcoalkilową, alkenyloową, chlorowcoalkenyloową, alkinyloową, aryloalkilową, cykloalkenyloową, cykloalkiloalkilową, cykloalkenyloalkilową lub cykloalkilideno-alkilową, R₂ oznacza grupę alkilową, aryloową, heteroaryloową lub aryloalkilową i R₃ oznacza atom wodoru lub grupę hydroksyloową, alkoxyloową, alkoxyalkoxyloową lub acyloxyloową, zna-



WZÓR 2



WZÓR 4

mienny tym, że pochodne 2-benzyl-4-piperidynoli o wzorze 4, w którym R₁ oznacza grupę alkilową lub aryloalkilową i R₃ oznacza atom wodoru lub grupę hydroksyloową lub alkoxyloową, poddaje się zamknięciu pierścienia pod działaniem silnie kwaśnego czynnika po czym, jeżeli to jest pożądane, wprowadza się nowe podstawniki i/lub wymienia już obecne podstawniki i ewentualnie rozkłada wytworzone związki na optycznie czynne enancjomery i/lub przeprowadza je w sole.

12p

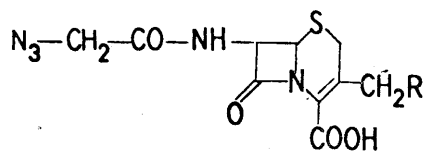
(P. 141092)

4.06.1970.

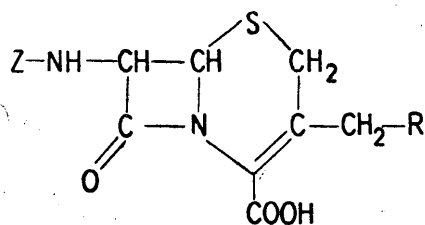
Pierwszeństwo: 6.06.1969 - Szwajcaria.

Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania pochodnych kwasu 7-aminocelofosporanowego o wzorze 1, w którym symbol R oznacza atom wodoru albo zestyfikowaną kwasem karboksylowym różnym od kwasu octowego, grup  hydroksylo w , w której estrowe atomy tlenu mogą być zastąpione atomami siarki, lub oznacza ewentualnie podstawioną przy azocie grup  karbamoiloksylo w , w której atomy tlenu mogą być zastąpione atomami siarki, albo oznacza czwartorzędową grup  aminową oraz ich ewentualnie wewnętrznych soli, znamienny tym, że związek o wzorze 2, w którym symbol Z oznacza reaktywnie zestyfikowan  reszt  hydroksyacetylo w , a symbol R oznacza atom wodoru albo wolną lub zestyfikowan  grup  wodorotlenową, przy czym w grupie estrowej atomy tlenu mogą być zastąpione atomami siarki, wprowadza się w reakcję z azydkiem metalu albo związek o wzorze 2, w którym symbol Z oznacza atom wodoru, a symbol R - wolną zestyfikowan  grup  hydroksylo w , przy czym atomy tlenu w grupie estrowej mogą być zastąpione atomami siarki, acyluje si  grup  N₃CH₂-CO-, albo ze związku o wzorze 1, w którym grupa karboksylową zabezpieczona jest odszczepialną grup  zabezpieczającą, odszczepia si  t  grup  i otrzymane związki, w których symbol R oznacza grupę acetoksylo w  przeprowadza się w związki o wolnej grupie hydroksylowej lub o czwartorzędowej grupie aminowej, za  związki z wolną grup  hydroksylową R przeprowadza się w związki zawierające grupę estrową różną od acetoksylo wej, w której to grupie estrowej atomy tlenu mogą być zastąpione atomami siarki, albo w ewentualnie podstawian  przy azocie grup  karbamoiloksylo w , w której atomy tlenu mogą być zastąpione atomami siarki, i w razie potrzeby w otrzymanych związkach, w których symbol R oznacza zestyfikowan  kwasem karboksylowym różnym od kwasu octowego, grup  wodorotlenową, zastępuje się t  grup  czwartorzędową grup  aminową i ewentualnie otrzymane związki przeprowadza się w ich znajdujące zastosowanie w lecznictwie sole takie, jak sole metali alkalicznych albo sole metali ziem alkalicznych albo też sole z amoniakiem lub z zasadami organicznymi albo wreszcie z otrzymanych soli wytwarza się wolne kwasy karboksylowe lub ich sole wewnętrzne.



Wzór 1



Wzór 2

12p (P. 146439) 23.02.1971.
Pierwszeństwo: 29.12.1970, 26.01.1971, 25.02.1970, 9.04.1970
- Szwajcaria.

Ciba - Geigy AG., Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania nowych 1,4-dwu-tlenków chinosaliny, zawierających resztę heterocykliczną w położeniu 2-, znamienny tym, że benzofuroksan poddaje się reakcji ze związkiem winylowym lub jego tautomerem, który ma węglu grupy winylowej zawiera odłączalną resztę, jak również na jednym z węgli grupy winylowej resztę heterocykliczną, lub, że chinosaliny, zawierającą resztę heterocykliczną utlenia się przy azocie, i jeśli pożądane, w ramach definicji produktu końcowego wprowadza się podstawniki, zmienia je lub odłącza, i/lub otrzymane mieszaniny racematów rozdziela na czyste racematy i/lub otrzymane racematy rozdziela na antypody optyczne, i/lub otrzymane sole przekształca w wolne związki lub otrzymane wolne związki przekształca w ich sole.

12p (P. 146444) 23.02.1971.
Pierwszeństwo: 5.03.1970 - Wielka Brytania.

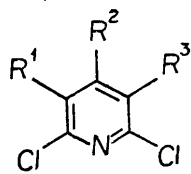
Imperial Chemical Industries Limited, Londyn, Wielka Brytania, (John Edward Colchester, Thomas Blundell).

Sposób wytwarzania soli 1,1'-dwu-/hydroksyalkilo/-4,4'-dwupirydyliowych, w których cząsteczce każdy podstawnik hydroksyalkilowy zawiera nie więcej niż 10 atomów węgla, znamienny tym, że sól N-hydroksyalkilopirydyniową poddaje się reakcji z cyjankiem w warunkach zasadowych, a następnie otrzymany produkt reakcji utlenia się do soli dwupirydyliowej.

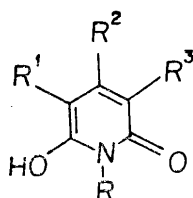
12p (P. 150974) 9.10.1971.
Pierwszeństwo: 10.10.1970, 3.06.1971
- Niemiecka Republika Federalna.

Badische Anilin- und Soda-Fabrik AG, Ludwigshafen, NRF, (Günther Lamm).

Sposób wytwarzania pochodnych 2,6-dwuchloropirydyny o wzorze ogólnym 1, w którym R^1 oznacza wodór, rodnik alkilowy o 1—8 atomach węgla, R^2 oznacza wodór, rodnik alkilowy o 1—8 atomach węgla, rodnik fenyłowy ewentualnie podstawiony chlorem, bromem, grupę metylową, etylową, metoksyłową, etoksyłową, cyjanową lub nitrową, grupę karbalkoksylową zawierającą łącznie 2—5 atomów węgla lub grupę karbalkoksymetylową zawierającą łącznie 3—6 atomów węgla, a R^3 oznacza wodór lub grupę cyjanową, znamienny tym, że związki o wzorze ogólnym 2, w którym R oznacza wodór lub ewentualnie podstawioną grupę alkilową o 1—8 atomach węgla, R^3 oznacza wodór, grupę cyjanową lub grupę karbonamidową a R^1 i R^2 mają wyżej podane znaczenie, poddaje się działaniu środków chlorowcujących w obecności zasadowego związku azotowego albo też bez obecności zasadowego związku azotowego w przypadku gdy R nie oznacza wodoru.



Wzór 1



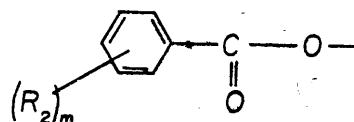
Wzór 2

12p (P. 151023) 14.10.1971.
Patent dodatkowy do patentu nr (P. 141807)

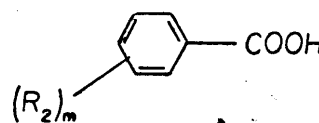
Pierwszeństwo: 15.10.1970
- Niemiecka Republika Federalna.

Casella Farbwerke Mainkur Aktiengesellschaft, Frankfurt a/Menem, NRF, (Rudi Beyerle, Adolf Stachel, Rolf-Eberhard Nitz, Josef Scholtholt).

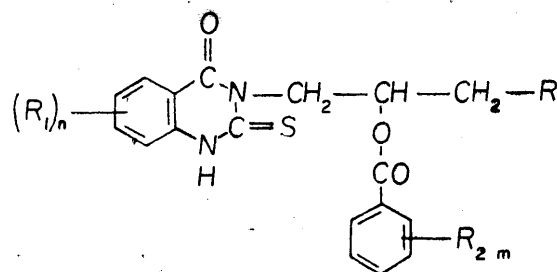
Sposób wytwarzania nowych zasadowo podstawionych pochodnych (1H, 3H)-chinazolino-2-tion-4-onu o wzorze ogólnym 5, w którym R' oznacza związaną poprzez atom azotu resztę drugorzędowej aminy alifatycznej, cykloalifatycznej, aralifatycznej o 2—10 atomach węgla lub pięcio-, sześć- lub siedmioczłonowej heterocyklicznej zasady azotowej, która w pierścieniu obok atomu azotu zawiera odpowiednią liczbę grup metylenowych oraz ewentualnie dalszy atom azotu, tlenu lub siarki, R_1 oznacza niższe grupy alkoksylowe o 1—4 atomach węgla, które korzystnie mogą stać w pozycji 6 i 7 lub 6, 7 i 8, R_2 oznacza grupę alkoksylową o 1—4 atomach węgla, m oznacza liczby 1, 2 lub 3, a n oznacza liczby 1, 2 lub 3 według patentu nr (P. 141807), znamienny tym, że (1H, 3H)-chinazolino-2-tion-4-on o wzorze ogólnym 6, w którym R_1 ma podane wyżej znaczenie, R jest takie same jak R' , lub w przypadku, gdy R' zawiera resztę acyloksylową o wzorze ogólnym 3, może również oznaczać resztę podstawowego związku hydroksylowego, acylu je się za pomocą kwasu alkoksybenzoesowego o wzorze ogólnym 4 lub funkcjonalnej pochodnej tego kwasu, ewentualnie w obecności środka wiążącego kwasy.



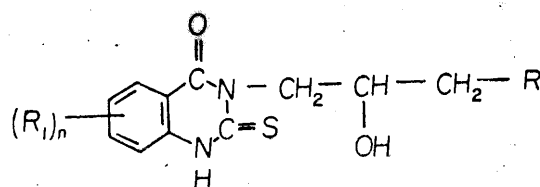
Wzór 3



Wzór 4



Wzór 5



Wzór 6

12p

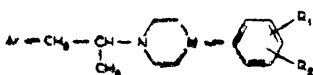
(P. 151024)

14.10.1971.

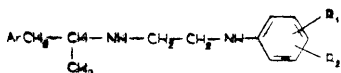
Pierwszeństwo: 15.10.1970
- Niemiecka Republika Federalna.

C.H.Boehringer Sohn, Ingelheim n/Renem, NRF,
(Ernst-Otto Rentk, Anton Mentrup, Kurt Schromm).

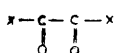
Sposób wytwarzania pochodnych piperazyny o wzorze ogólnym 1, w którym Ar oznacza resztę aromatyczną o dwóch ze sobą skondensowanych pierścieniach, z których pierścień nie związany z resztą cząsteczki może być izo- lub heterocyklicznym pierścieniem nasyconym, lub pierścieniem aromatycznym, przede wszystkim resztę 3,4-metylenodwuoksyfenylową, indanylową, czterohydronaftyłową, naftyłową, 1,4-benzodwuoksanyłową, lub chromanyłową, a R₁ i R₂ są takie same lub różne i oznaczają wodór, chlorowec, grupę aminową, acyloaminową, nitryłową (—C=N), lub trójtfluorometyłową, lub grupę alkilową, alkoksylową, alkilokarbonyłową, lub tioalkilową o 1—4 atomach C, znamienny tym, że N,N'-dwupodstawione pochodne etylenodwuaminy o wzorze ogólnym 2, w którym Ar, R₁ i R₂ mają powyżej podane znaczenia, poddaje się reakcji z pochodnymi kwasu szczawiowego o wzorze 3, w którym X oznacza chlorowec lub niższą resztę alkoksylową i otrzymaną 2,3-dwuketopiperazynę o wzorze ogólnym 4, w którym Ar, R₁ i R₂ mają powyżej podane znaczenia redukuje się za pomocą wodorków metali i uzyskaną piperazynę o wzorze ogólnym 1 ewentualnie przeprowadza się w znany sposób w jej fizjologicznie dopuszczalne sole addycyjne z kwasami.



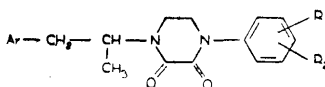
WZÓR 1



WZÓR 2



WZÓR 3



12p

(P. 151097)

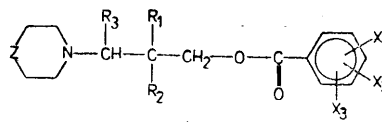
18.10.1971.

Pierwszeństwo: 19.10.1970 - Węgry.

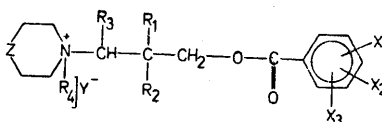
Richter Gedeon Vegyeszeti Gyar R.T., Budapeszt, Węgry, (Egon Karpati, László Szporny, Kálmán Kovacs).

Sposób wytwarzania nowych estrów kwasu benzoowego z 3-aminopropanolem-1 o ogólnym wzorze 1, w którym R₁, R₂ i R₃ są jednakowe lub różne i każdy z tych symboli oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy o łańcuchu prostym lub rozgałęzionym, rodnik alkenyowy, cykloalkilowy lub fenyłowy, Z oznacza atom tlenu, a X₁, X₂ i X₃ są jednakowe lub różne i każdy z tych symboli oznacza atom wodoru lub chlorowca, grupę alkoksylową, lub fenoksylową, niższy rodnik alkilowy lub grupę trójtfluorometyłową, albo dwa z nich razem oznaczają grupę metylanodwuoksylową, przy czym jeżeli grupa benzoilowa w związkach o tym wzorze zawiera jeden podstawnik, X₂ oznacza atom wodoru w pozycji para, a R₁ i R₂ oznaczają rodniki metylowe lub R₁ oznacza rodnik metylowy albo izo-

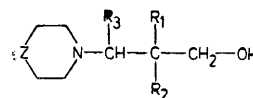
propylowy, zaś R₂ oznacza atom wodoru i Z oznacza rodnik metylenowy, wówczas R₃ może oznaczać tylko rodnik alkilowy o łańcuchu prostym lub rozgałęzionym, rodnik alkenyowy, cykloalkilowy lub fenyłowy, a jeżeli grupa benzoilowa zawiera jeden podstawnik, X₂ oznacza grupę etoksylową, pierwszorzędową grupę n-butoksylową lub izobutoksylową w pozycji para i R₁ i R₂ oznaczają rodniki metylowe, wówczas R₃ może oznaczać tylko rodnik alkilowy o łańcuchu prostym lub rozgałęzionym, rodnik alkenyowy, cykloalkilowy lub fenyłowy, a jeżeli grupa benzoilowa zawiera dwa podstawniki, R₁ i R₂ oznaczają atomy wodoru, X₂ oznacza atom fluoru w pozycji para, X₁ oznacza atom jodu w pozycji meta lub X₂ oznacza atomy chloru w pozycji para, X₁ oznacza atom chloru w pozycji meta i Z oznacza atom tlenu, wówczas R₃ może oznaczać tylko rodnik alkilowy o łańcuchu prostym lub rozgałęzionym, rodnik alkenyowy, cykloalkilowy lub fenyłowy, a jeżeli grupa benzoilowa zawiera trzy podstawniki w pozycjach 3', 4' i 5', X₁, X₂ i X₃ oznaczają grupy metoksyłowe, R₁ i R₂ oznaczają atomy wodoru lub R₁ oznacza rodnik etylowy, a R₂ oznacza rodnik etylowy lub fenyłowy, a Z oznacza rodnik metylenowy, wówczas R₃ może oznaczać tylko rodnik alkilowy o łańcuchu prostym lub rozgałęzionym, jak również soli tych związków o ogólnym wzorze 2, w którym R₁, R₂, R₃, X₁, X₂, X₃ i Z mają wyżej podane znaczenie, R₄ oznacza atom wodoru, niższy rodnik alkilowy o łańcuchu prostym lub rozgałęzionym, rodnik alkenyowy lub benzyłowy, a Y oznacza resztę kwasu mineralnego lub organicznego, znamienny tym, że aminoalkohol o ogólnym wzorze 3, w którym R₁, R₂, R₃ i Z mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji ze zdolną do reakcji pochodną, korzystnie z halogenkiem, estrem lub bezwodnikiem kwasu karboksylowego o ogólnym wzorze 4, w którym X₁, X₂ i X₃ mają wyżej podane znaczenie, albo chlorowcoaminę o ogólnym wzorze 5, w którym R₁, R₂, R₃ i Z mają wyżej podane znaczenie, a Hal oznacza atom chlorowca, poddaje się reakcji z kwasem karboksylowym o ogólnym wzorze 4, w którym X₁, X₂ i X₃ mają wyżej podane znaczenie lub ze zdolną do reakcji pochodną tego kwasu, albo chlorowcoester o ogólnym wzorze 6, w którym R₁, R₂, R₃, X₁, X₂, X₃ i Hal mają wyżej podane znaczenie, poddaje się



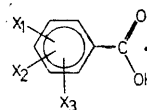
WZÓR 1.



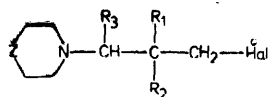
WZÓR 2



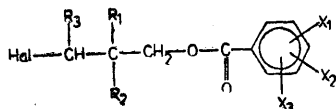
WZÓR 3.



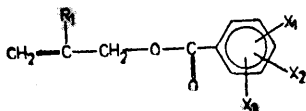
WZÓR 4.



WZÓR 5



WZÓR 6



WZÓR 7

reakcji z morfoliną lub piperydyną, albo ester allilowy o ogólnym wzorze 7, w którym R_1 , X_1 , X_2 i X_3 mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z morfoliną lub piperydyną, po czym otrzymany związek o wzorze 1 ewentualnie przeprowadza się w jego sól addycyjną z kwasem lub w sól czwartorzędową lub otrzymaną sól o wzorze 2 przeprowadza się w wolną zasadę o wzorze 1 i zasadę tę ewentualnie przeprowadza w inną sól addycyjną z kwasem lub w inną sól czwartorzędową.

12p

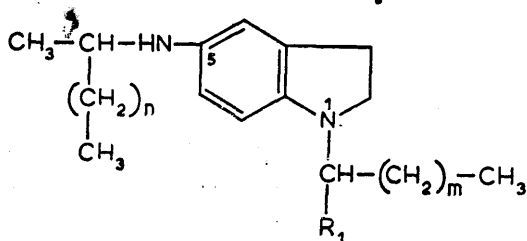
(P. 151129)

18.10.1971.

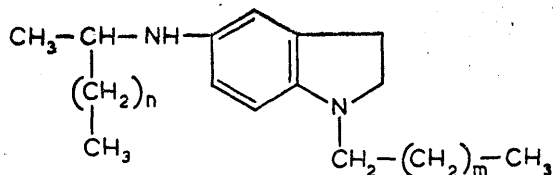
Pierwszeństwo: 19.10.1970
- Stany Zjednoczone Ameryki.

Sandoz A.G., Bazylea, Szwajcaria, (Robert E. Manning).

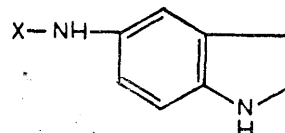
Sposób wytwarzania nowych związków heterocyklicznych o wzorze 1, w którym R_1 oznacza atom wodoru lub rodnik metylowy, a m i n niezależnie od siebie oznaczają liczby 4, 5, 6, 7 lub 8, znamienny tym, że związki o wzorze 2, w którym X oznacza atom wodoru lub grupę $-\text{CH}/\text{CH}_2/-\text{CH}_2/n-\text{CH}_3$, w której n ma wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji w warunkach redukcyjnych alkilowania ze związkami o wzorze 3, w którym R_1 i m mają wyżej podane znaczenie, przy czym w przypadku gdy w związkach o wzorze 2 X oznacza atom wodoru, to w związkach o wzorze 3 R_1 oznacza rodnik metylowy, lub redukuje się za pomocą wodoru metalu związki o wzorze 4, w którym n i m mają wyżej podane znaczenie, w środowisku obojętnego rozpuszczalnika, przy czym otrzymuje się związki o wzorze 1a, w którym n i m mają wyżej podane znaczenie, stanowiące specjalny przypadek związków o wzorze 1, lub poddaje się reakcji związki o wzorze 2 ze związkami o wzorze 5, w którym Hal oznacza atom chloru, bromu lub jodu, a R_1 i m mają wyżej podane znaczenie, przy czym w przypadku, gdy w związkach o wzorze 2 X oznacza atom wodoru, to w związkach o wzorze 5 R_1 oznacza rodnik metylowy.



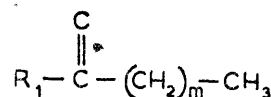
WZÓR 1



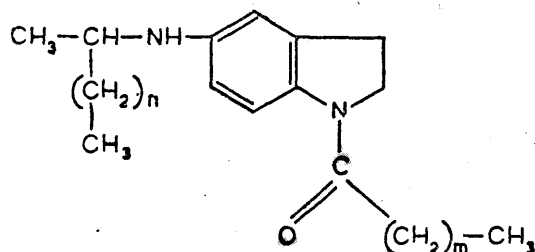
WZÓR 1a



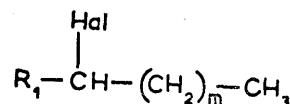
WZÓR 2



WZÓR 3



WZÓR 4



WZÓR 5

12p

(P. 151167)

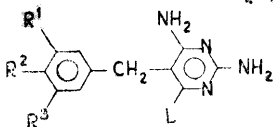
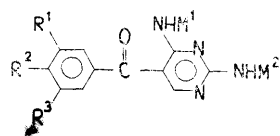
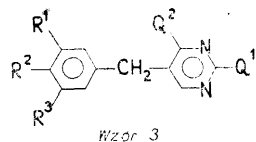
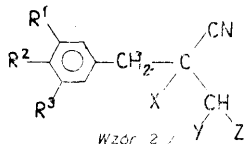
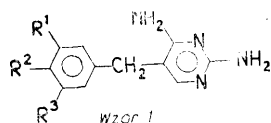
21.10.1971.

Pierwszeństwo: 22.10.1970, 16.04.1971
- Wielka Brytania.

The Wellcome Foundation Limited, Londyn, Wielka Brytania, (Barbara Roth, Alexander Stuart, Thomas Paterson).

Sposób wytwarzania nowych pochodnych 2,4-dwuamino-5-benzylpiryminy o ogólnym wzorze 1, w którym R^1 i R^3 oznaczają jednakowe lub różne rodniki alkilowe zawierające 2—4 atomów węgla, a R^2 oznacza rodnik alkilowy lub alkoksyłowy zawierający 1—12 atomów węgla, znamienny tym, że guanidynę poddaje się reakcji ze związkiem o ogólnym wzorze 2, w którym R^1 , R^2 i R^3 mają wyżej podane znaczenie, a gdy X i Y razem oznaczają dodatkowe wiązanie, wówczas Z oznacza alifatyczny, heterocykliczny lub aromatyczny rodnik aminowy o ogólnym wzorze $-\text{NR}^4\text{R}^5$, w którym R^4 i R^5 nie oznaczają równocześnie atomów wodoru, albo Z oznacza grupę alkoksyłową lub alkilotio,

a gdy X oznacza atom wodoru, wówczas Y i Z oznaczają równocześnie grupy alkoksylowe lub razem oznaczają grupę alkenodwuksylową, albo też poddaje się reakcji aminowania związek o ogólnym wzorze 3, w którym R^1 , R^2 i R^3 mają wyżej podane znaczenie, a Q^1 i Q^2 oznaczają równocześnie atomy chlorowca lub też atom chlorowca i rodnik aminowy, lub redukuje się związek o ogólnym wzorze 4, w którym R^1 , R^2 i R^3 mają wyżej podane znaczenie, a R^1 i R^2 oznaczają równocześnie atomy wodoru lub grup chroniących grupy aminowe, takie jak rodniki acylowe, przy czym w ostatnim przypadku prowadzi się równocześnie lub następnie hydrolizę grup chroniących grupy aminowe, otrzymując żądany związek o ogólnym wzorze 1, albo związek o ogólnym wzorze 5, w którym R^1 i R^3 mają wyżej podane znaczenie, a L oznacza atom wodoru lub grupę alkilową lub aralkilową, taką jak grupa tiobenzylowa, zawierającą do 12 atomów węgla, poddaje się reakcji z środkiem alkilującym o ogólnym wzorze R^2Q , w którym R^2 oznacza odpowiedni rodnik alkilowy, a Q oznacza reaktywny atom lub rodnik, zaś gdy L oznacza grupę alkilową lub aralkilową usuwa się tę grupę przez hydrogenolizę, otrzymując związek o ogólnym wzorze 1, w którym R^2 oznacza rodnik alkoksylowy.



12p

(P. 151175)

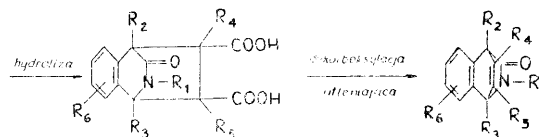
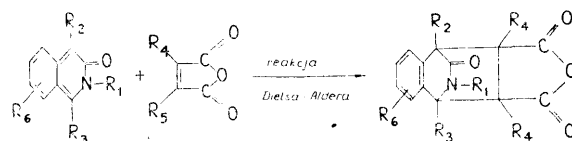
22.10.1971.

Pierwszeństwo: 22.10.1970 - Wielka Brytania.

UCB, S.A., Sant-Gilles-lez-Bruxelles, Belgia, (Rene Denayer).

Sposób wytwarzania związków **benzoheterodwucyklicznych** o ogólnym wzorze 1, w którym R_1 , R_2 , R_3 , R_4 i R_5 oznaczają atom wodoru, grupę alkilową, grupę hydroksyalkilową, grupę aminoalkilową, grupę alkiloaminoalkilową lub grupę dwualkiloaminoalkilową, przy czym grupy te zawierają 1—4 atomów węgla, grupę alkenylową o 2—4 atomach węgla, grupę aryłową lub grupę aryloalkilową, R_6 oznacza atom wodoru, grupę alkilową o 1—4 atomach węgla, grupę alkoksylową o 1—4 atomach węgla, atom chlorowca lub rodnik trójfluorometylowy, natomiast, że prowadzi się reakcję Dielsa-Aldera pomiędzy bezwodnikiem maleinowym o wzorze 2, w którym R_4 i R_5 mają wyżej podane znaczenie, a izochinolinonem-3 o wzorze 3, w którym R_1 , R_2 , R_3 i R_6

mają wyżej podane znaczenie, po czym hydrolizuje się grupy karbonylowe tak otrzymanego przejściowego związku addycyjnego o wzorze 4 do dwóch grup karboksylowych, a produkt hydrolizy o wzorze 5 poddaje się utleniającej dekarboksylacji.



12p

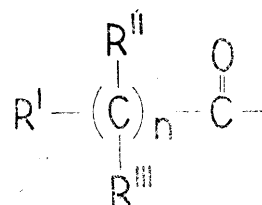
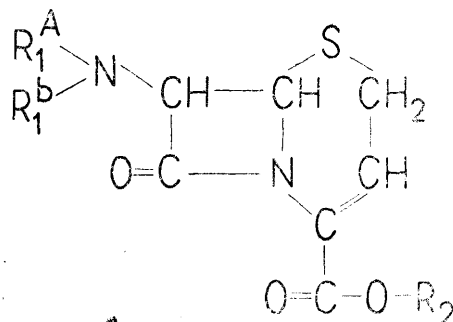
(F. 151

29.10.1971.

Pierwszeństwo: 22. 1970, 4.03 1971, 24.05.1971
- Szwajcaria

Ciba - Geigy AG., Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania związków **7-acyloamino-3-keto-5-tia-1-azadwucyklo[4,2,0]-oktenu-2 kwasów 7-acyloamino-cef-3-emo-4-karboksylowych** o wzorze 1, w którym R^A oznacza rodnik acylowy Ac oraz R^B oznacza atom wodoru lub ewentualnie podstawiony, połączony ze znajdującą się w rodniku acylowym Ac grupą aminową rodnik metylenowy, zaś R_2 oznacza atom wodoru lub organiczny rodnik R_2^A tworzący wraz z grupą $-C(=O)-O-$ ochraniającą grupę karboksylową, względnie soli tych związków z grupami tworzącymi sole, natomiast, że w związku o wzorze 4 lub w jego soli acyluje się wolne grupy aminowe i w otrzymanym związku ewentualnie przeprowadza ochraniającą grupę karboksylową o wzorze $-C(=O)-O-R_2^A$ w wolną grupę karboksylową lub w inną ochraniającą grupę karboksylową o wzorze $-C(=O)-O-R_2^A$ i/lub w otrzymanym związku ewentualnie przeprowadza wolną grupę karboksylową w ochraniającą grupę karboksylową o wzorze $-C(=O)-O-R_2^A$ i/lub gdy to jest żądane otrzymany związek przeprowadza się w inny związek o wzorze 1 i/lub gdy to jest żądane otrzymany związek zawierający grupę zdolną do wytworzenia soli przeprowadza w sól lub otrzymaną sól przeprowadza się w wolny związek lub w inną sól i/lub gdy to jest żądane, otrzymaną mieszaninę izomerów rozdziela się na poszczególne izomery.



12p

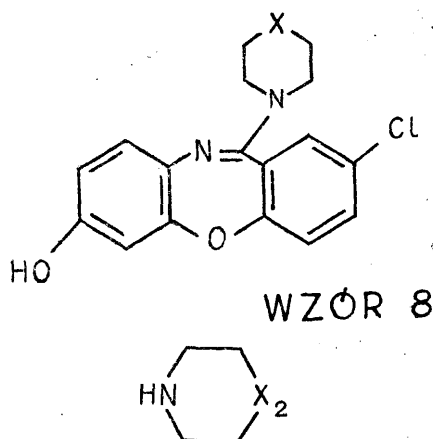
(P. 151205)

25.10.1971.

Pierwszeństwo: 26.10.1970
- Stany Zjednoczone Ameryki.

American Cyanamid Company, Stamford, Connecticut, Stany Zjednoczone Ameryki, (Charles Frederick Howell, Eugene Newton Greenblaff).

Sposób wytwarzania nowych pochodnych oksazepiny jako związków o ogólnym wzorze 8, w którym X oznacza jedną z następujących grup dwuwartościowych $>NH$, $>NCH_3$ i $>N OCH_3$ oraz dopuszczalnych w farmacji, nietoksycznych soli, addycyjnych tych związków, znamienny tym, że na 2-chloro-7-hydroksy-10-hydro-11-ketodwubenzo [b,f] oksazepinę-1,4 lub pochodzącą z niej 2-chloro-7-acyloksy-10-hydro-11-ketodwubenzo [b,f] oksazepinę-1,4 działa się czynnikiem chlorującym, tj. halogenkiem fosforu lub halogenkiem tionylu, a następnie pochodną piperazyny o ogólnym wzorze 10, w którym X oznacza $>NH$ lub $>NCH_3$ oraz wydziela się wymieniane związki z takiej mieszaniny i, jeśli X oznacza $>NCH_3$, gdy to jest pożądane, działa się na ten związek czynnikiem utleniającym i wydziela się N-tlenek.



WZÓR 8

WZÓR 10

12p

(P. 151260)

28.10.1971.

Pierwszeństwo: 28.10.1970, 8.07.1971
- Stany Zjednoczone Ameryki.

E.R. Squibb and Sons, Inc., Nowy Jork, Stany Zjednoczone Ameryki, (Douglas Barry Davis, Ekkehard Bohme, Joseph Eduard Dolfini).

Sposób wytwarzania pochodnych cefalosporyny, znamienny tym, że ogrzewa się 1-tlenek zasady Schiffa kwasu 6-aminopenicylanowego z chronioną grupą karboksylową.

12p

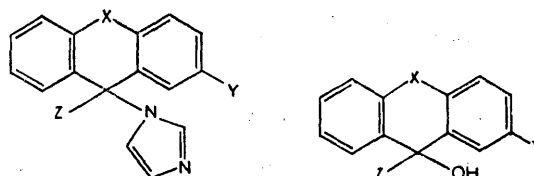
(P. 151261)

28.10.1971.

Pierwszeństwo: 29.10.1970 - NRF.

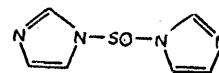
Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft, Leverkusen, NRF, (Wilfried Draber, Helmut Timmler, Karl Heinz Bichel, Manfred Plempel).

Sposób wytwarzania N-podstawionych imidazoli o wzorze 1, w którym X oznacza wiązanie bezpośrednie, atom tlenu lub siarki, grupę $-CH_2-CH_2-$ lub grupę $-CH=CH-$, Y oznacza atom wodoru lub chlorowca, a Z oznacza rodnik alkilowy, alkenylov, alkinylov lub ewentualnie podstawiony rodnik cykloalkilowy oraz ich soli, znamienny tym, że alkohole o wzorze 2, w którym X, Y i Z mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z tionilo-bis-imidazolem o wzorze 3.



WZÓR 1

WZÓR 2



WZÓR 3

12p

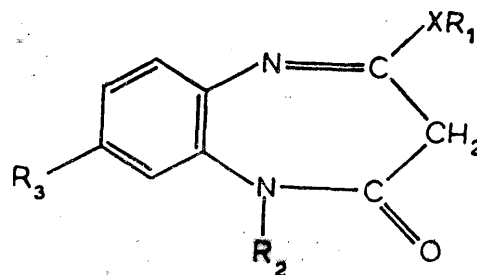
(P. 151320)

30.10.1971.

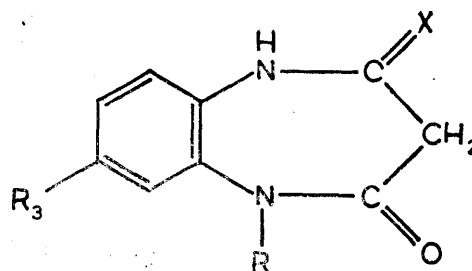
Pierwszeństwo: 2.11.1970
- Niemiecka Republika Federalna.

C.H. Boehringer Sohn, Ingelheim, NRF, (Karl-Heinz Weber, Adolf Bauer, Peter Danneberg, Klaus Minck).

Sposób wytwarzania nowych pochodnych 2-alkoksy /lub 2-alkilomerkapto/-5-fenilo-4H-3,5-dwuwodoro-1,5-benzodiazepinonu-4 o ogólnym wzorze 1, w którym R_1 oznacza prostą lub rozgałęzioną grupę alkilową o 1-4 atomach węgla, R_2 oznacza grupę fenylovą ewentualnie podstawioną w położeniu orto atomem chlorowca, grupą nitrową lub trójfluorometylovą, R_3 oznacza atom chlorowca, grupę nitrową lub trójfluorometylovą, a X oznacza atom tlenu lub siarki, znamienny tym, że związek o ogólnym wzorze 2, w którym R_2 i R_3 mają wyżej podane znaczenie, a X oznacza atom tlenu, poddaje się reakcji z fluoroboranem trójalkiloksoniowym, albo poddaje się reakcji z halogenkiem kwasowym, a następnie traktuje alkoholem metalu alkalicznego, albo sól metalu alkalicznego związku o wzorze 2, w którym R_2 i R_3 mają wyżej podane znaczenie, a X oznacza atom siarki, poddaje się alkilowaniu.



WZÓR 1



WZÓR 2

12p

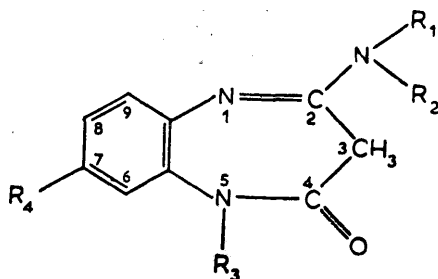
(P. 151321)

30.10.1971.

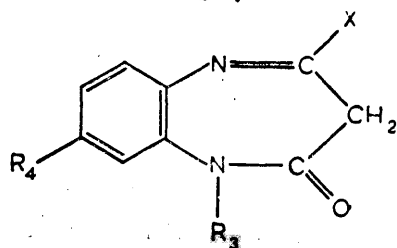
Pierwszeństwo: 2.11.1970
- Niemiecka Republika Federalna.

C.H. Boehringer Sohn, Ingelheim, NRF, (Adolf Bauer, Karl-Heinz Weber, Klaus Minck, Peter Danneberg).

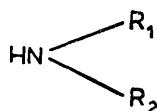
Sposób **wytwarzania** nowych pochodnych 2-amino-**dwuwodoro-benzodiazepinonu** o ogólnym wzorze 1, w którym R i R_2 są jednakowe lub różne i oznaczają atom wodoru, prostolańcuchowy lub rozgałęziony rodnik alkilowy lub alkenylový o 1—4 atomach węgla, ewentualnie podstawiony grupą hydroksylową lub dwualkiloaminową, albo R_1 i R_2 łącznie z atomem azotu oznaczają pierścień heterocykliczny ewentualnie zawierający jeszcze jeden atom azotu i ewentualnie podstawiony rodnikiem metylowym lub rodnikiem fenylowym zawierającym ewentualnie jako podstawnik grupę metylową, R_3 oznacza rodnik fenylowy ewentualnie podstawiony w położeniu orto atomem chlorowca, grupą nitrową lub trójfluorometylową, a R_4 oznacza atom chlorowca, grupę nitrową lub trójfluorometylową, znamienny tym, że związek o ogólnym wzorze 2, w którym R_3 i R_4 mają wyżej podane znaczenie, a X oznacza atom chlorowca lub grupę o wzorach OR_5 lub SR_5 , w których to wzorach R_5 oznacza rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla, poddaje się reakcji z aminą o ogólnym wzorze 3, w którym R_1 i R_2 mają wyżej podane znaczenie, a w przypadku gdy R i/lub R_2 oznacza atom wodoru, wówczas otrzymane związki ewentualnie alkiluje się w znany sposób, i produkt końcowy ewentualnie przekształca się w sól addycyjną z kwasem.



WZÓR 1

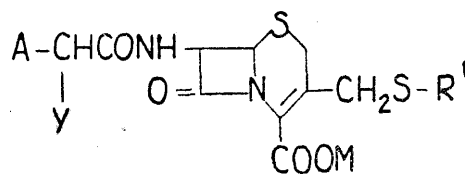


WZÓR 2

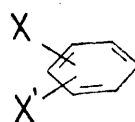


WZÓR 3

o wzorze 2, w którym X i X' oznaczają atomy wodoru, niższe rodniki alkilowe zawierające 1—4 atomów węgla, niższe rodniki **alkoksylové** zawierające 1—atomów węgla, grupy hydroksylowe, atomy chlorowców, grupy nitrowe, grupy aminowe lub rodniki trójfluorometylowe, lub też A oznacza grupę o wzorze 3, Y oznacza grupę aminową, grupę o wzorze NHR lub grupę o wzorze OR , w których R oznacza atom wodoru, grupę aminoalkanoilową, zawierającą do 6 atomów węgla, w której rodnik alkanoilowy może mieć łańcuch prosty lub rozgałęziony i zawierać podstawniki takie jak grupa hydroksylowa, merkaptó, metylotio, karboksylowa, grupa aminowa lub rodnik fenylowy, lub R oznacza rodnik alkanoilowy zawierający do 8 atomów węgla, ewentualnie podstawiony niższym rodnikiem alkoksylovým zawierającym do 4 atomów węgla, grupą hydroksylową, rodnikiem alliloksylovým, niższą grupą alkitio zawierającą do 4 atomów węgla, grupą azydową, atomem chlorowca, grupę cyjanową, karboksylową, fenoksylovą lub karboalkoksylovą zawierającą do 4 atomów węgla, bądź też R oznacza **karbocykliczny** rodnik acylowy, ewentualnie podstawiony niższym rodnikiem alkilowym lub alkoksylovým zawierającym do 4 atomów węgla, atomem chlorowca, grupą nitrową, rodnikiem trójfluorometylovým, grupą hydroksylową, aminową, cyjanową lub niższą grupą dwualkiloaminową zawierającą 2—8 atomów węgla, albo też R oznacza heterocykliczną grupę acylową, ewentualnie podstawioną rodnikiem metylowym, M oznacza atom wodoru lub atom metalu alkalicznego zaś R^1 oznacza pięcio- lub sześcioczłonowy pierścień heterocykliczny zawierający 4 atomów takich, jak atomy azotu, tlenu i siarki, ewentualnie podstawiony jednym lub dwoma rodnikami, takimi jak niższy rodnik alkilowy, cykloalkilowy lub alkenylový zawierający 1—4 atomy węgla, bądź też R^1 oznacza niższą grupę alkoksylovą lub alkoksyalkilową lub alkoksyalkilową, w której rodnik alkilowy lub alkoksylový zawierają 1—4 atomów węgla, lub też R^1 oznacza rodnik trójfluorometylový, grupę o wzorze SCH_3 , atom chlorowca, grupę aminową, rodnik fenylowy, grupę o wzorze NHR^8 i grupę o wzorze NR^8_2 , w których R^8 oznacza niższy rodnik alkilowy zawierający 1—4 atomów węgla, znamienny tym, że w związku o ogólnym wzorze 27, w którym A , Y i M mają wyżej podane znaczenie, przy czym wszystkie wolne grupy hydroksylowe i grupy aminowe w tym związku są odpowiednio zablokowane za pomocą związku o wzorze HSR^1 , w którym R^1 ma wyżej podane znaczenie, wymienia się grupę acetoksylovą na grupę o wzorze $-SR^1$, w którym R^1 ma wyżej podane znaczenie i w otrzymanym produkcie usuwa za pomocą kwasu lub zasady grupy blokujące.



Wzór 1



Wzór 2



Wzór 3

12p

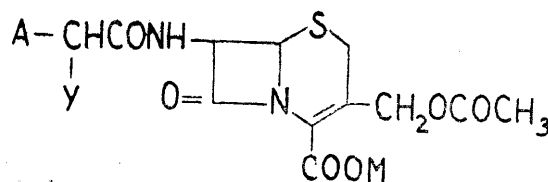
(P. 152210)

16.12.1971.

Pierwszeństwo: 17.12.1970, 17.03.1971
- Stany Zjednoczone Ameryki.

Smith Kline and French Laboratories, Philadelphia, Pensylwania, Stany Zjednoczone Ameryki, (George Lawrence Dunn, John Russei Eugene Hoover).

Sposób wytwarzania nowych pochodnych cefalosporyny o ogólnym wzorze 1, w którym A oznacza grupę



Wzór 27

12p

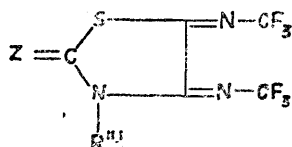
(P. 152256)

17.12.1971.

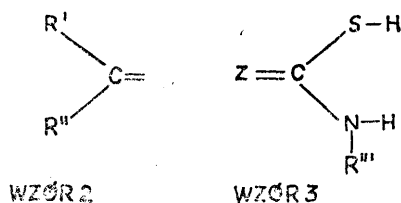
Pierwszeństwo: 18.12.1970 - NRF.

Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft, Leverkusen, NRF, (Erich Klauke, Ferdinand Grewe, Ingeborg Hammann).

Sposób wytwarzania 4,5-bis-trójsulfonmetyloimino wych pochodnych tiazolidyny o wzorze 1, w którym Z oznacza grupę o wzorze $R-N=$ lub grupę o wzorze 2, przy czym w podanych wzorach R, R', R'' i R''' oznaczają atomy wodoru, rodniki alkilowe, alkenylo- we i alkinylo- we zawierające do 8 atomów węgla, ewentualnie podstawione atomami chlorowców, grupą cyjanową, niższymi grupami alkoksylowymi i alkitio, ponadto rodniki cykloalkilowe ewentualnie podstawione niższymi rodnikami alkilowymi, grupy karboalko- ksyłowe, rodniki aryloalkilowe zawierające do 2 ato- mów węgla w rodniku alkilowym, rodniki aryłowe za- wierające do 14 atomów węgla w pierścieniach, przy czym rodniki aryłowe mogą być podstawione atomami chlorowców, grupą cyjanową, nitrową, niższymi rodnika- mi alkilowymi i chlorowcoalkilowymi, niższą grupą alkoksylową i alkitio, ponadto oznaczają 5—7 czło- nowe podstawniki heterocykliczne lub rodniki, które łącząc Z z atomem azotu pierścienia tiazolidyny mogą tworzyć dodatkowy 5—7 członowy pierścień, przy czym podstawniki heterocykliczne mogą być sprzężone z pierścieniem benzenowym ewentualnie częściowo uwodornionym i podstawione atomami chlorowców, grupą cyjanową, nitrową i niższym rodnikiem alkilo- wym, znamienny tym, że pochodne amidu kwasu tio- karbaminowego lub tiomocznika w ich reaktywnej izo- merycznej postaci o wzorze 3, w którym Z i R''' mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z per- fluoro-2,5-diazaheksa-2,4-dionem o wzorze 4, w obec- ności akceptora fluorowodoru w temperaturze od -50°C do $+120^{\circ}\text{C}$.

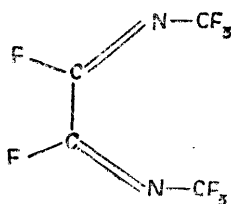


WZÓR 1



WZÓR 2

WZÓR 3



WZÓR 4

12p

(P. 152308)

20.12.1971.

Pierwszeństwo: 5.01.1971 - NRD.

VEB Chemiekombinat Bitterfeld, Bitterfeld, NRD, (Friedrich Wolf, Peter Renger).

Sposób wytwarzania chlorku cyjanurowego na dro- dze trimeryzacji chlorocyjanu w fazie gazowej, zna- mienny tym, że jako katalizatory krystaliczne, zeoli- tyczne glinokrzemiany o ogólnym wzorze $\text{Na}_2 \text{Al}_2\text{O}_3 \cdot n\text{SiO}_2$ wykazujące równomierną wielkość porów od około 6 do 15 Å oraz stosunek molowy dwutlenku krze- mu do tlenku glinu co najmniej równy 2,2 : 1 i wpro- wadzone do reakcji w pierwotnej i/ lub otrzymanej na drodze wymiany jonowej, zmodyfikowanej postaci bez- pośrednio po obróbce cieplnej albo po przeprowadzo- nym wytrąceniu na nich węgla.

12p

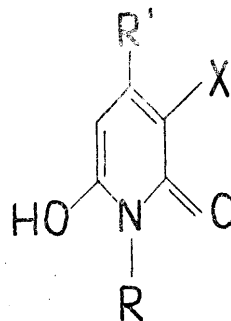
(P. 152313)

20.12.1971.

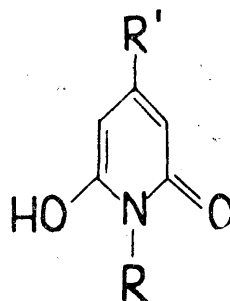
Pierwszeństwo: 22.12.1970, 9.02.1971, 23.11.1971
- Szwajcaria.

Ciba - Geigy AG., Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania nowych 3-sulfoalkilo-6-hydro- ksyperydonów-2 o wzorze 1, w którym każdy z pod- stawników R i R' oznacza atom wodoru, rodnik alki- lowy lub aryłowy, lub grupę heterocykliczną, a X ozna- cza grupę sulfoalkilową, znamienny tym, że 6-hy- droksy-pirydon-2 o wzorze 4, w którym R i R' mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji ze zwią- zkiem addycyjnym wodorosiarczyny i aldehydu.



Wzór 1



Wzór 4

12p

(P. 152316)

20.12.1971.

Pierwszeństwo: 22.12.1970 - Szwajcaria.

Inventa AG für Forschung und Patentverwertung, Zurich, Szwajcaria.

Ciągły sposób oczyszczania kaprolaktamu, znamien- ny tym, że z surowego kaprolaktamu oddestylowuje się najpierw rozpuszczalnik a następnie poddaje go de- stylacji pod zmniejszonym ciśnieniem w obecności wo- doro- tlenku sodowego i wreszcie krystalizacji stopowej, przy czym pozostałość z destylacji alkalicznej wpro- wadza się do wody, roztwór wodny ekstrahuje benze-

nem lub toluenem a roztwór laktamu poprzez fazę destylacji rozpuszczalnika wprowadza do głównego strumienia produktu, pozostałość z krystalizacji stopowej w stanie krystalicznym ekstrahuje alifatycznym lub cykloalifatycznym węglowodorem, zawierającym 5—10 atomów węgla, a oczyszczoną pozostałość zwraca na fazę destylacji alkalicznej głównego strumienia produktu oraz regeneruje węglowodór alifatyczny lub cykloalifatyczny i zwraca go do ekstrakcji pozostałości z krystalizacji stopowej.

12p

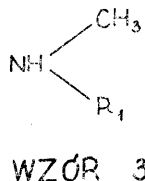
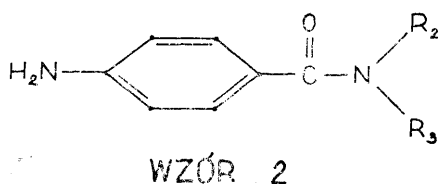
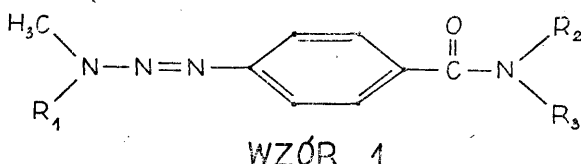
(P. 152321)

20.12.1971.

Pierwszeństwo: 21.12.1970 - Austria

C. H. Boehringer Sohn, Ingelheim, NRF, (F. K. Hess, P. B. Stewart, K. Zeile, K. Freter).

Sposób wytwarzania nowych 1-fenylotriazentów dwupodstawionych w położeniu - 3 o ogólnym wzorze 1, w którym R_1 oznacza grupę cykloheksylową, grupę fenyloalkilową zawierającą w łańcuchu alkilowym 1—2 atomów węgla lub grupę pirydylalkilową zawierającą w łańcuchu alkilowym 1—2 atomów węgla, R_2 oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy o 1—2 atomach węgla, R_3 oznacza prosty lub rozgałęziony rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla lub grupę cykloalkilową o 3—6 atomach węgla, znamienny tym, że związek o ogólnym wzorze 2, w którym R_2 i R_3 mają wyżej podane znaczenie, poddaje się dwuazowaniu, a otrzymany związek dwuazowy wprowadza się w reakcję z aminą o ogólnym wzorze 3, w którym R_1 ma wyżej podane znaczenie, i w przypadku gdy R_1 oznacza grupę pirydylalkilową zawierającą 1—2 atomów węgla w łańcuchu alkilowym, ewentualnie przekształca się w znany sposób w sól addycyjną z kwasem.



12p

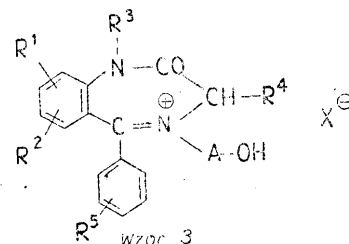
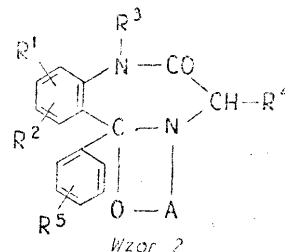
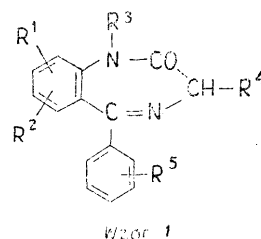
(P. 152334)

21.12.1971.

Pierwszeństwo: 21.12.1970 - Japonia

Sankyo Company Limited, Tokio, Japonia, (Ryuji Tachikawa, Tetso Miyadera, Atsuke Tevada, Yuichiro Yabe, Tetsuya Tanaka).

Sposób wytwarzania pochodnych benzodwuzepiny o wzorze ogólnym 1, w którym R^1 , R^2 i R^3 mogą być takie same lub różne i oznaczają atom wodoru, niższy rodnik alkilowy, niższy rodnik alkoksylowy, atom chlorowca, grupę nitrową, cyjanową, trójfluorometylową, wodorotlenową, niższą grupę alkilową, grupę karboksylową, alkoksycarbonylową, acylową, karbamidową, N-monoalkilo- i N, N-dwualkilo- podstawioną karbamidową, aminową, N-monoalkilo- i N, N-dwualkilo- podstawioną aminową, grupę acyloaminową, acyloksylową, alkilosulfonową lub alkilosulfinową, R^3 oznacza atom wodoru, niższy rodnik alkilowy, rodnik cykloalkilowy, aralkilowy, arylowy, fenacylowy, chlorowcowany alkilowy, hydroksyalkilowy lub N, N-dwualkiloaminoalkilowy, a R^4 oznacza atom wodoru lub niższy rodnik alkilowy, znamienny tym, że związek o wzorze ogólnym 2 lub związek o wzorze ogólnym 3, w którym R^1 , R^2 , R^3 , R^4 i R^5 mają wyżej podane znaczenie. A oznacza grupę polimetylenową, ewentualnie podstawioną niższym rodnikiem alkilowym a X oznacza rodnik kwasowy poddaje się reakcji z kwasem karboksylowym lub jego reaktywną pochodną, ewentualnie w obecności katalizatora.



12p

(P. 152415)

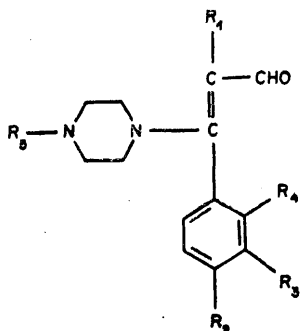
22.12.1971.

Pierwszeństwo: 23.12.1970, 4.12.1971 - NRF

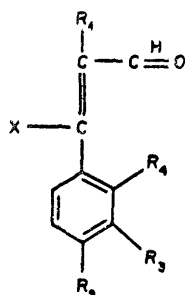
Farbwerke Hoechst Aktiengesellschaft vormals Meister Lucius u. Brüning, Frankfurt n/Menem, NRF, (Wilhelm Bartmann, Hans-Georg Alpermann, Christian Jochum).

Sposób wytwarzania pochodnych 1-winylokarbonylo-piperazyny o wzorze 1, w którym R_1 oznacza atom wodoru, grupę alkilową o 1—4 atomach węgla, grupę fenyloową, ewentualnie podstawioną jednym lub dwoma atomami chlorowca lub jedną lub dwoma grupami alkilowymi i/lub alkoksylowymi każdorazowo o 1—4 atomach węgla, R_2 , R_3 i R_4 oznaczają niezależnie od siebie każdorazowo atom wodoru, grupę alkilową lub alkoksylową każdorazowo o 1—4 atomach węgla lub atom chlorowca i R_5 oznacza grupę alkilową o 1—2 atomach węgla lub grupę fenyloową, oraz ich związków addycyjnych z fizjologicznie nieszkodliwymi kwa-

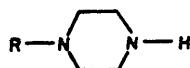
sami, znamienny tym, że związek o wzorze 2, w którym X oznacza atom bromu lub chloru i R_1 , R_2 , R_3 i R_4 mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji w niewodnych rozpuszczalnikach z bezwodnym związkiem piperazyny o wzorze 3, w którym R_5 ma wyżej podane znaczenie i otrzymane związki przeprowadza się ewentualnie za pomocą fizjologicznie nieszkodliwych kwasów w ich sole.



WZÓR 1



WZÓR 2



WZÓR 3

12p

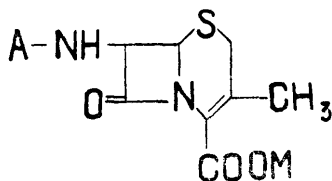
(P. 154245)

23.03.1972.

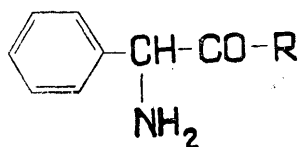
Pierwszeństwo: 25.03.1971 - Japonia

Toyo Jozo Kabushiki Kaisha Shizuoka - Ken, Japonia, (Jinnosuke Abe, Tetsuo Watanabe, Tsutomu Yamaguchi, Kunio Matsumoto).

Sposób wytwarzania cefaleksyny, znamienny tym, że pochodną cefalosporyny o wzorze 1, w którym A oznacza grupę feniloacetylową lub fenoksyacetylową, zaś M oznacza atom wodoru lub atom metalu alkalicznego, poddaje się reakcji z pochodną fenyloglicyny o wzorze 2, w którym R oznacza atom wodoru, grupę aminową, glicylową, leucylową, alanylową, metylową lub etylową, w obecności enzymu otrzymanego w hodowli drobnoustroju *Bacillus megaterium* B-400 FERM-P nr 748.



Wzór 1



Wzór 2.

12p

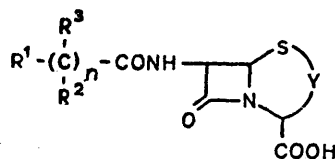
(P. 154330)

25.03.1972.

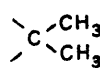
Pierwszeństwo: 15.04.1971 - Japonia

Toyama Chemical CO, Ltd., Tokio, Japonia, (Toshiyasu Ishimaru, Yutaka Kodama, Toyco Maeda, Shuntaro Takano).

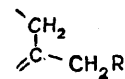
Sposób wytwarzania antybiotyków o ogólnym wzorze 1, w którym Y oznacza grupę o wzorze 2 lub grupę o ogólnym wzorze 3, R oznacza atom wodoru, chlorowca, grupę azydową, aeyloksylową, alkoksylową, aryloksylową lub grupę S-R', w której R' oznacza grupę alkilową, arylową lub pierścień heterocykliczny, R¹ i R² oznaczają, każdy z osobna, atom wodoru lub podstawioną albo niepodstawioną grupę alkilową, arylową, aryloalkilową, aryloksylową, pierścień cykloalkilowy lub heterocykliczny, lub R¹ i R² wspólnie tworzą pierścień, R³ oznacza atom wodoru, chlorowca, grupę hydroksylową, aminową, alkiloaminową, azydową, cyjanową, alkoksylową, tioalkilową, aryloksykarbonylową, aryloalkiloksykarbonylową lub alkoksykarbonylową, a n oznacza liczbę 0 lub 1, znamienny tym, że prowadzi się reakcję soli kwasu 6-aminopenicylinowego lub kwasów 7-aminocefalosporynowych o ogólnym wzorze 6, w którym symbole mają wyżej podane znaczenie, z pochodnymi fosforu trójwartościowego o ogólnym wzorze 7, w którym R⁴ oznacza grupę alkilową, arylową, aryloalkilową, alkoksylową, chlorowcoalkoksylową, aryloksylową, aryloalkiloksyloową lub dwualkiloaminową, R⁵ oznacza grupę alkilową, chlorowcoalkilową, arylową, aryloalkilową, alkoksylową, aryloksylową, chlorowcoalkiloksyloową, aryloalkiloksyloową, dwualkiloaminową lub atom chlorowca lub R⁴ i R⁵ tworzą pierścień, a X oznacza atom chlorowca, w celu zabezpieczenia grupy karboksylowej kwasu 6-aminopenicylinowego i kwasów 7-aminocefalosporynowych, a następnie reakcję otrzymanych produktów z aktywnymi pochodnymi kwasu karboksylowego o ogólnym wzorze 8, w którym R¹, R², R³ i n mają wyżej podane znaczenie i uzyskany produkt poddaje solwolizie w celu usunięcia grupy zabezpieczającej.



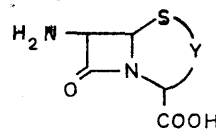
WZÓR 1



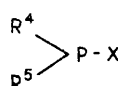
WZÓR 2



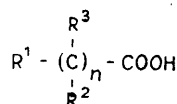
WZÓR 3



WZÓR 6



WZÓR 7



WZÓR 8

12p

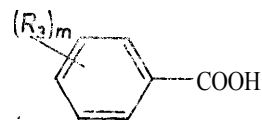
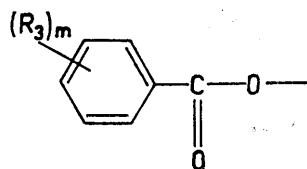
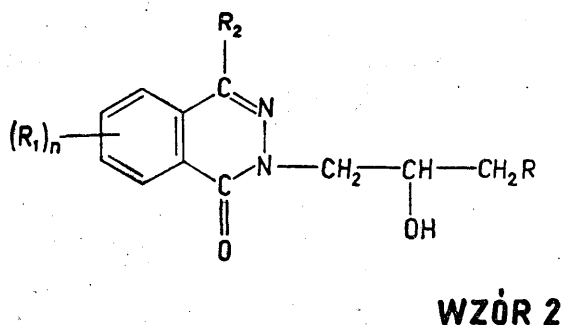
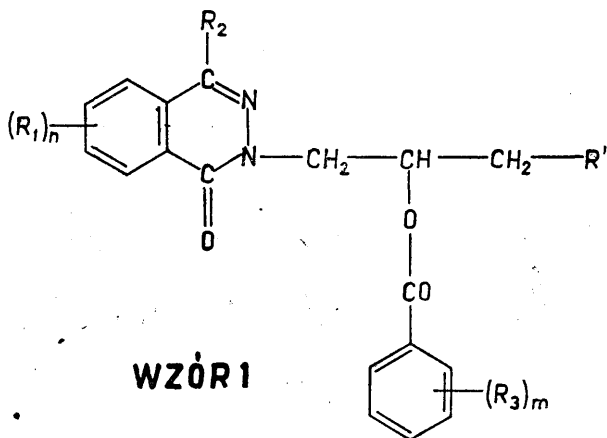
(P. 154331)

25.03.1972.

Pierwszeństwo: 27.03.1971 - NRF

Cessella Farbwerke Mainkur Aktiengesellschaft, Frankfurt n/Menem, NRF, (Adolf Stachel, Rudi Beyeler, Wilhelm Kunze, Rolf-Eberhard Nitz, Josef Scholt-holt).

Sposób wytwarzania pochodnych 1 (2H) -ftalazynonu o wzorze ogólnym 1, w którym R' oznacza związaną poprzez atom azotu resztę drugorzędowej aminy alifatycznej, cykloalifatycznej lub aryloalifatycznej zawierającej 2-10 atomów węgla lub pięcioczłonowej, sześcioczłonowej lub siedmioczłonowej heterocyklicznej zasady azotowej, która zawiera w pierścieniu obok atomu azotu odpowiednią liczbę grup metylenowych, i ewentualnie dalsze atomy azotu, tlenu lub siarki, albo nietoksyczne sole tych amin z kwasami, R1 oznacza atom wodoru lub grupy alkoksylowe zawierające 1-4 atomów węgla, które mogą się znajdować najkorzystniej w położeniu 6,7-, 7,8- lub 5,6,7-, R2 oznacza atom wodoru, grupę alkilową lub aryloalkilową, R3 oznacza grupy alkoksylowe zawierające 1-4 atomów węgla, m oznacza liczby 1, 2 lub 3, a n oznacza liczby 2 lub 3, znamienny tym, że 1 (2H) -ftalazynony o wzorze ogólnym 2, w którym R1, R2 i n mają podane powyżej znaczenie, R jest takie samo jak R' lub - w przypadku, gdy R' zawiera grupę acyloksylową o wzorze ogólnym 3, w którym R3 i m mają wyżej podane znaczenie, R może także oznaczać resztę podstawowego związku hydroksylowego, acyluje się za pomocą kwasu alkoksybenzoesowego o wzorze ogólnym 4 w którym R3 i m mają wyżej podane znaczenie lub jego pochodnej funkcyjnej, ewentualnie w obecności środka wiążącego kwas.



12p

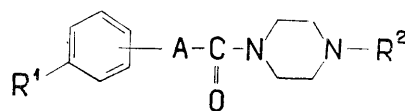
(P. 154378)

28.03.1972.

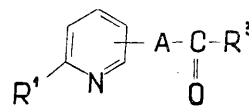
Pierwszeństwo: 31.03.1971 - Węgry

Egyt Gyógyszervegyészeti Gyar, Budapest, Węgry, (Jenő Korosi, Luzja Erdélyi, Ibolya Balia, Aranka Lay, Gabriella Szabó, Enikő Kiszelly).

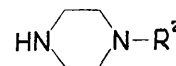
Sposób wytwarzania pochodnych pirydyny o ogólnym wzorze 1, w którym R oznacza atom wodoru lub rodnik metylowy, R2 oznacza atom wodoru lub metalu alkalicznego, rodnik alkilowy o 1-3 atomach węgla, niepodstawiony lub podstawiony grupą wodorotlenową, rodnik benzylowy, niepodstawiony lub podstawiony atomem chlorowca, A oznacza rodnik - (CH2)n - lub nienasycony rodnik węglowodorowy o 2 atomach węgla, przy czym n oznacza liczbę 0, 1 lub 2, z tym ograniczeniem, że gdy n oznacza 0, a równocześnie R2 oznacza rodnik metylowy, to R1 nie oznacza atomu wodoru oraz soli addycyjnych wymienionych związków z kwasami, znamienny tym, że na pochodną pirydyny o ogólnym wzorze 2, w którym R1 i A mają wyżej podane znaczenie jak we wzorze 1, a R3 oznacza atom chlorowca, grupę wodorotlenową, aminową, lub grupę alkoksylową o 1-4 atomach węgla, o łańcuchu prostym lub rozgałęzionym, działa się pochodną piperazyny o ogólnym wzorze 3, w którym R2 ma znaczenie podane powyżej przy omówieniu ogólnego wzoru 1.



Wzór 1.



Wzór 2.



Wzór 3.

12q

(P. 139723)

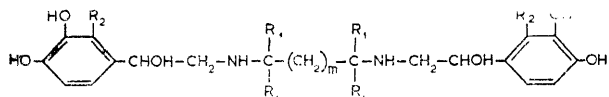
31.03.1970.

Pierwszeństwo: 10.11.1969 - Austria

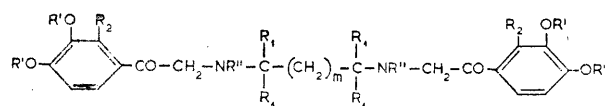
C. H. Boehringer Sohn, Ingelheim n/Renem, NRF, (Kurt Schrom, Anton Mentup, Karl Zeile, Ernst-Otto Renth, Albrecht Engelhardt, Werner Traunecker).

Sposób wytwarzania nowych podstawionych polime tylenodwuamin o wzorze ogólnym 1, w którym R

oznacza atom wodoru lub grupę metylową, R_2 oznacza grupę metylową, metoksyłową lub etoksyłową albo atom chloru, a ponadto w przypadku gdy R_1 oznacza grupę metylową może oznaczać atom wodoru, a m oznacza liczbę całkowitą 0—10, znamienny tym, że związek o wzorze 3, w którym R , R_2 i m mają wyżej podane znaczenie, R' oznacza atom wodoru lub grupę ochronną dającą się odszczepić hydrofitycznie lub hydrogenolitycznie do reszty hydroksylowej, a R'' oznacza atom wodoru lub grupę benzylową redukuje się i o ile grupa ochronna nie zostanie odszczepiona w czasie redukcji odszczepia się ją w znany sposób, otrzymamy w postaci racematu związek ewentualnie poddaje się w znany sposób rozszczepieniu i uzyskany produkt przeprowadza się w sól addycyjną z kwasem za pomocą innego anionu również w znany sposób.



WZOR 1



WZOR 3

12q

(P. 139735)

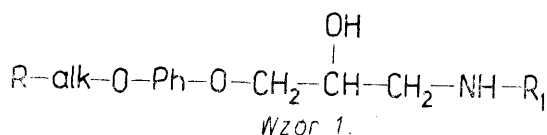
1.04.1970.

Pierwszeństwo: 3.04.1969, 9.04.1969, 17.02.1970 -
Szwajcaria

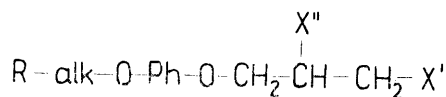
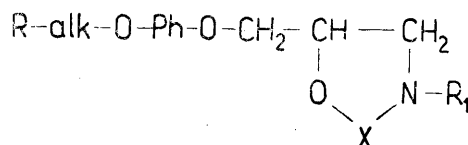
Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania **1-(II-rz d. -amino) -2-hydroksy -3-[p-(R-alk-O) -fenoksyl] -propan w** o wzorze 1, w którym alk oznacza rodnik alkilenowy, R oznacza nienasycony węglowodorowy rodnik alifatyczny, R_1 oznacza zawierający do 15 atomów węgla węglowodorowy rodnik alifatyczny, ewentualnie zawierający heteroatomy jak tlen, siarka lub azot i/lub może być podstawiony grup  hydroksylową, a który oznacza też zawierający do 15 atomów węgla węglowodorowy rodnik cykloalifatyczny lub ewentualnie podstawiony węglowodorowy rodnik aralifatyczny zawierający do 15 atomów węgla, a Ph oznacza ewentualnie podstawiony w położeniach-1,4 rodnik fenylenowy i produkty kondensacji jego z aldehydami lub ketonami, znamienny tym, że poddaje się związek o wzorze 2, w którym R, alk i Ph mają podane wyżej znaczenie, X'' oznacza grupę hydroksylową a X' oznacza zestryfikowan  reaktywną grup  hydroksylową lub X'' X' tworzą  acznie grup  epoksydową, reakcji z amin  o wzorze: R_1-NH_2 , w którym R_1 ma podane wyżej znaczenie, lub reakcji z produktem kondensacji tej aminy i aldehydu lub ketonu; albo wprowadza się rodnik R do związku o wzorze 3, w którym R, alk i Ph mają podane wyżej znaczenie, lub do produktu kondensacji tego związku z aldehydem lub ketonem; albo poddaje się fenol o wzorze 5: $R-alk-O-Ph-OH$, w którym alk i Ph mają podane wyżej znaczenie, reakcji ze związkiem o wzorze 6, w którym R_1 ma podane wyżej znaczenie, X'' oznacza grupę hydroksylową a X' oznacza zestryfikowan  reaktywną grup  hydroksylową lub X'' i X' tworzą  acznie grup  epoksydową, lub reakcji z produktem kondensacji aldehydu lub ketonu i tego związku, w którym X'' oznacza grupę hydroksylową; albo w związku o wzorze 8, w którym Ph i R_1 mają podane wyżej znaczenie, lub w produkcie kondensacji tego związku z aldehydem lub ketonem, podstawia się w znany sposób hydroksylową grup  w fenolu przez rodnik $R-alk-$, w którym R i alk mają podane wyżej znaczenie; albo od 1-(R_1 -amino)-2-hydroksy-propanu, który zawiera w położeniu -3 rodnik o wzorze: $R-alk-O-Ph-O-$, i w którym R, alk, Ph i R_1 mają podane wyżej znaczenie i który zawiera przy atomie azotu i/lub przy ugrupowaniu

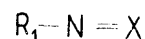
2-hydroksylowym rodnik odszczepialny przez hydrolizę, odszczepia się ten rodnik; albo poddaje się redukcji związek o wzorze 11, w którym R, Ph i alk mają podane wyżej znaczenie a Y oznacza rodnik o wzorach: (a) $-CH_2-N=NR_1$ lub (b) $-CH=N-R_1$ w których R_1 oznacza rodnik typu R_1 zawierający przy atomie węgla wiązanie podwójne, przy czym związek o wzorze 11 (a) może wyst powa  też w postaci swych odmian tautomerycznych; albo poddaje się redukcji związek o wzorze 13, w którym R, alk i Ph mają podane wyżej znaczenie a R_1 oznacza rodnik typu R_1 zawierający przy atomie węgla wiązanie podwójne; a w przypadku potrzeby otrzymane związki o wzorze 1 przekształca się przez reakcję z aldehydami lub ketonami lub ich reaktywnymi pochodnymi karbonylowymi w odpowiednie oksazolidyny lub otrzymane oksazolidyny poddaje się hydrolizie do odpowiednich związków o wzorze 1 i/lub ewentualnie otrzymane mieszaniny izomerów rozdziela się i/lub otrzymane racematy rozdziela się na enancjomery i/lub otrzymane sole przekształca się w wolne zasady lub otrzymane wolne zasady przekształca się w ich sole.



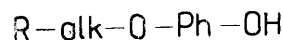
Wzor 1.



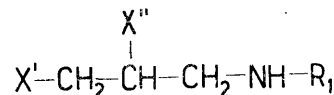
Wzor 2



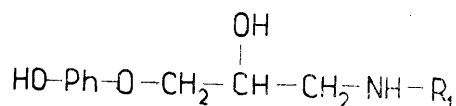
Wzor 3



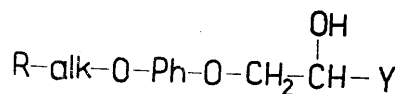
Wzor 5



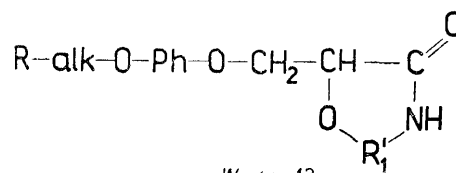
Wzor 6



Wzor 8



Wzor 11



Wzor 13

12q

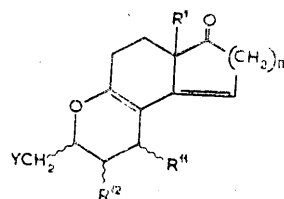
(P. 140579)

12.05.1970.

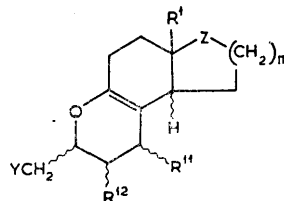
Pierwszeństwo: 13.05.1969, 16.05.1969 - Stany
Zjednoczone Ameryki.

F. Hoffmann - La Roche Co. Aktiengesellschaft,
Bazylea, Szwajcaria, (Michael Rosenberger, Gabriel
Saucy).

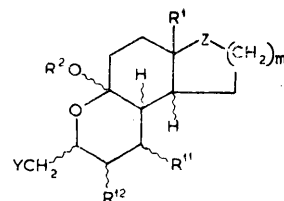
Sposób wytwarzania związków wielopierścieniowych o wzorze ogólnym 1, w którym Y oznacza grupę o wzorze ogólnym 7, B oznacza jednopierścieniową lub dwupierścieniową grupę arylenową, która może zawierać jako podstawniki jedną lub więcej niższych grup alkilowych i alkoksylowych, R¹ oznacza pierwszorzędową grupę alkilową, zawierającą 1—5 atomów węgla, R² oznacza atom wodoru, niższą pierwszorzędową grupę alkilową lub niższą grupę acylową; R³, R¹¹, R¹², R¹⁴ i R¹⁵ oznaczają niezależnie od siebie atom wodoru lub niższą grupę alkilową; Z oznacza grupę karbonylową lub grupę o wzorze ogólnym 8, R⁷ oznacza atom wodoru lub niższą grupę acylową, R⁸ oznacza atom wodoru lub niższą alifatyczną grupę węglowodorową, T i U oznaczają wiązania pojedyncze lub podwójne, przy czym U oznacza wiązanie pojedyncze, jeżeli T również oznacza wiązanie pojedyncze, m wynosi 1 lub 2, n i r oznaczają liczbę 0, jeżeli T oznacza wiązanie podwójne, lub liczbę 1, jeżeli T oznacza wiązanie pojedyncze, s oznaczają liczbę 0, jeżeli U oznacza wiązanie podwójne, lub liczbę 1, jeżeli U oznacza wiązanie pojedyncze i ich enancjomerów optycznych, znamienny tym, że związki o wzorze ogólnym 2, 2a i 2b, w których Y, R¹¹ i R¹² mają wyżej podane znaczenie, V oznacza atom wodoru niższą grupę alkilową lub niższą grupę acylową, R¹⁶ oznacza atom chloru, grupę wodorotlenową, niższą grupę alkoksylową lub grupę aminową podstawioną jedną lub dwiema niższymi grupami węglowodorowymi, a R¹⁷ oznacza grupę aminową podstawioną jedną lub dwiema niższymi grupami węglowodorowymi, poddaje się reakcji ze związkiem o wzorze ogólnym 3, w którym m i R¹ mają podane wyżej znaczenie, uzyskując związek o wzorze ogólnym a—1, w którym R¹, R¹¹, R¹² i Y mają wyżej podane znaczenie, oraz ewentualnie a) redukuje się grupę ketonową w produkcie reakcji o wzorze ogólnym a—1 do grupy wodorotlenowej i ewentualnie acyluje się tę grupę wodorotlenową lub b) poddaje się związek o wzorze ogólnym a—1 reakcji ze związkiem Grignarda pochodnym od niższego węglowodoru alifatycznego albo z odpowiednim związkiem metalu alkalicznego w celu przeprowadzenia grupy ketonowej w trzeciorzędową grupę alkoholową i ewentualnie acyluje się utworzoną w ten sposób grupę wodorotlenową, oraz ewentualnie uwodarnia się katalitycznie uzyskany w ten sposób związek o wzorze ogólnym 1a, w którym R¹, R¹¹, R¹², Y i Z oraz m mają wyżej podane znaczenie, do związku o wzorze ogólnym 1b, w którym R¹, R¹¹, R¹², Y, Z i m mają wyżej podane znaczenie, ewentualnie poddaje związek o wzorze ogólnym 1b reakcji ze związkiem o wzorze ogólnym R²OH, w którym R² ma podane powyżej znaczenie, przy czym otrzymuje się związek o wzorze ogólnym c, w którym R¹, R², R¹¹, R¹², Y, Z i m mają wyżej podane znaczenie i ewentualnie poddaje się uzyskany związek o wzorze ogólnym 1b lub c reakcji opisanej w punkcie a) lub b).



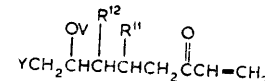
WZOR 1a-i



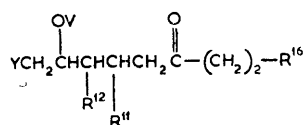
WZOR 1b



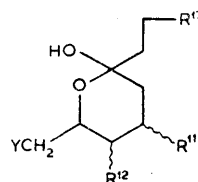
WZOR 1c



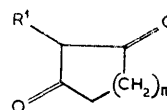
WZOR 2



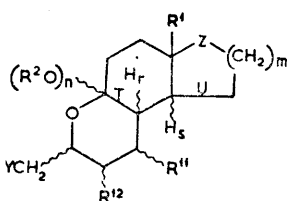
WZOR 2a



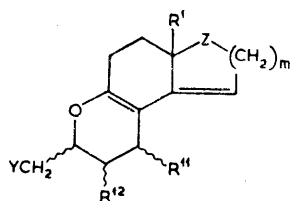
WZOR 2b



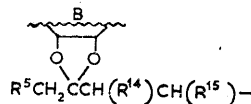
WZOR 3



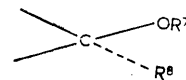
WZOR 1



WZOR 1a



WZOR 7



WZOR 8

12q

(P. 140595)

14.05.1970.

Instytut Farmaceutyczny, Warszawa, (Ryszard Pa-kuła, Lidia Pichnej, Halina Poślińska, Lucyna Pola-czek, Danuta Krementowska, Stanisław Jasielski).

Sposób wytwarzania **d, 1-cykloseryny** przez reakcję estru metylowego kwasu α -amino- β -chloropropionowe-go z hydroksyloaminą w obecności wodorotlenku pota-sowego i wytrącenie produktu przez zobojętnienie, znamienny tym, że reakcję prowadzi się w środowisku metanolu w temperaturze -50- 20°C.

12q

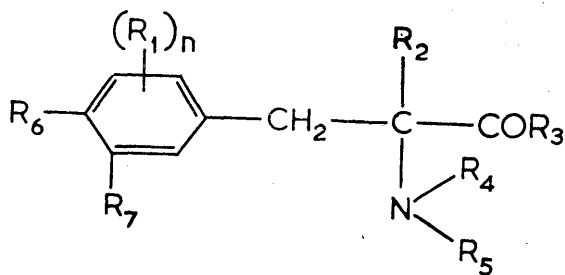
(P. 140659)

13.05.1970.

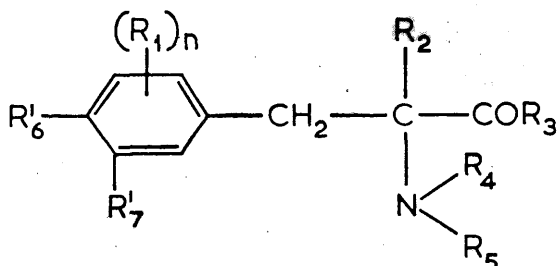
Pierwszeństwo: 14.05.1969 - Szwajcaria.

F. Hoffmann - La Roche Co. Aktiengesellschaft, Bazylea, Szwajcaria, (Hermann Bretschneider, Kraft Hohenlohe-Oehringen, Ado Kaiser).

Sposób otrzymywania **aminokwasów**, zwłaszcza w postaci L lub D, L, o wzorze ogólnym 1, w którym **R** oznacza atom wodoru, grupę hydroksylową, niższą grupą alkoksylową, niższą grupę alkilową, atom chlo-rowca lub grupę aminową, **n** oznacza liczbę całkowitą 1-3, **R₂** oznacza atom wodoru lub niższą grupę al-kiłową, **R₃** oznacza grupę hydroksylową, niższą grupę alkoksylową lub też jedno- lub dwu-podstawioną niż-szymi rodnikami alkilowymi grupę aminową, **R₄** ozna-cza atom wodoru, niższą grupę alkilową, niższą grupę alkanoilową lub grupę aroilową, **R₅** oznacza atom wodoru lub niższą grupę alkilową, jeden z podstawni-ków **R₆** i **R₇** oznacza grupę hydroksylową, a drugi niższą grupę alkanoilową oraz soli tych związków, znamienny tym, że związek, zwłaszcza w postaci L i L, D o wzorze ogólnym 2, w którym jeden z pod-stawników **R'₆** i **R'₇** oznacza atom wodoru, a drugi grupę hydroksylową lub sól tego związku poddaje się reakcji z funkcjonalną pochodną niższego kwasu alka-nokarboksylowego w obecności odczynnika Friedel-Crafta i otrzymany produkt ewentualnie hydrolizuje w dowolnej kolejności, uzyskany racemat rozdziela się na formy optycznie czynne, a otrzymaną zasadę przeprowadza się w sól.



WZÓR 1



WZÓR 2

12q

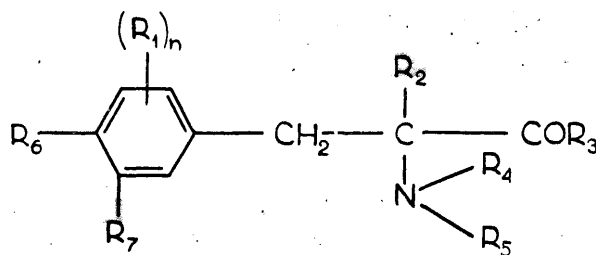
(P. 140660)

13.05.1970.

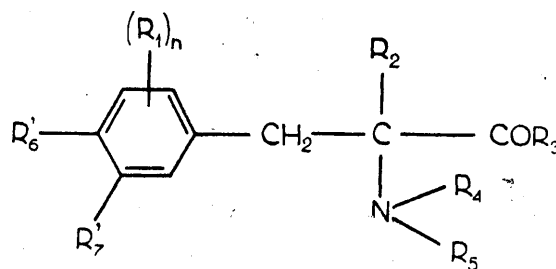
Pierwszeństwo: 14.05.1969 - Szwajcaria.

F. Hoffmann - La Roche Co. Aktiengesellschaft, Bazylea, Szwajcaria, (Hermann Bretschneider, Kraft Hohenlohe-Oehringen, Ado Kaiser).

Sposób wytwarzania **aminokwasów**, zwłaszcza lewo-skrotnych i racemicznych, o ogólnym wzorze 1, w któ-rym **R₁** oznacza atom wodoru, grupę hydroksylową, niższą grupę alkoksylową, niższą grupę alkilową, atom chlorowca lub grupę aminową, **n** oznacza liczbę cał-kowitą 1-3, **R₂** oznacza atom wodoru lub niższą grupę alkilową, **R₃** oznacza grupę hydroksylową, niższą grupę alkoksylową albo jedno- lub dwupodstawioną niż-szymi rodnikami alkilowymi grupę aminową, **R₄** ozna-cza atom wodoru, niższą grupę alkilową, niższą grupę alkanoilową lub aroilową, **R₅** oznacza atom wodoru lub niższą grupę alkilową i w którym jeden z pod-stawników **R₆** i **R₇** oznacza grupę hydroksylową, a drugi niższą grupę alkanoilową zawierającą co naj-mniej dwa atomy węgla oraz soli tych związków, zna-mienny tym, że występujące zwłaszcza w postaci lewo-skrotnej i racemicznej związki o ogólnym wzorze 2, w którym **R₁**-**R₅** i **n** posiadają wyżej wymienione znaczenie i w którym jeden z podstawników **R'₆** i **R'₇** ozna-cza atom wodoru, a drugi niższą grupę alkan-iloksylową o co najmniej 2 atomach węgla, lub sól tego związku, poddaje się reakcji z odczynnikiem Frie-del-Craftsa w obecności środka odprowadzającego ciepło, albo związek o wzorze 2 lub jego sól addycyjną z kwasem napromieniowuje się światłem o długości fali 250-350 nm i otrzymany związek hydrolizuje się ewentualnie w dowolnej kolejności i otrzymany ra-cemat rozdziela się ewentualnie na optycznie czynne odmiany i otrzymaną zasadę przeprowadza się ewen-tualnie w sól.



WZÓR 1



WZÓR 2

12q

(P. 140658)

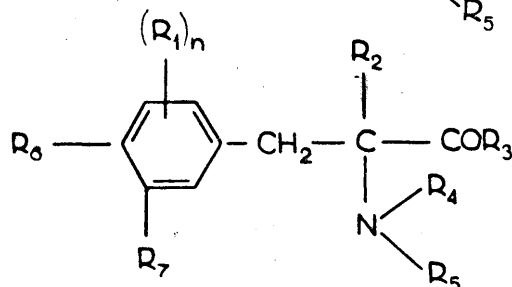
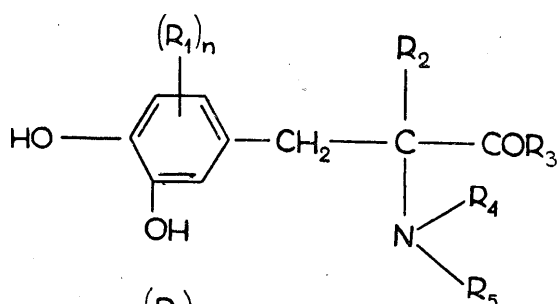
13.05.1970.

Pierwszeństwo: 14.05.1969 - Szwajcaria.

F. Hoffmann - La Roche Co. Aktiengesellschaft, Bazylea, Szwajcaria, (Hermann Bretschneider, Kraft Hohenlohe-Oehringen, Ado Kaiser).

Sposób wytwarzania **aminokwasów i ich pochodnych** występujących zwłaszcza w postaci L luto D, L, o wzo-rze ogólnym 1, w którym **R₁** oznacza atom wodoru, grupę wodorotlenową, niższą grupę alkilową, niższą grupę **alkoksylową**, atom chlorowca, grupę nitrową lub aminową, **n** oznacza liczbę całkowitą 1-3 **R₂** oznacza atom wodoru lub niższą grupę alkilową, **R₃** oznacza grupę wodorotlenową lub grupę aminową ewentualnie podstawioną jedną lub dwiema niższymi grupami alkilowymi, **R₄** oznacza atom wodoru, niższą grupę alkilową, niższą grupę **alkanoilową** lub aroilową, a **R₅** oznacza atom wodoru lub niższą grupę alki-

lową, a także sposób wytwarzania soli tych związków, znamienny tym, że występujący zwłaszcza w postaci L lub D, L związek o wzorze ogólnym 2, w którym R_1 , R_2 , R_3 , R_4 , R_5 i n mają podane wyżej znaczenie, jeden z podstawników R_6 i R_7 oznacza grupę wodorotlenową, a drugi niższą grupę alkonolową lub aroilową lub grupę karboksylową, albo sól tego związku poddaje się utleniającemu przegrupowaniu i **zmydla** uzyskany ester kwasu karboksylowego, a uzyskany związek o wzorze ogólnym 1 w dowolnej kolejności **hydrolizuje** się w razie potrzeby, uzyskany racemat rozdziela się ewentualnie na postacie optycznie czynne i ewentualnie przeprowadza w sól.



12q

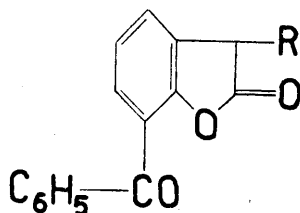
(P. 140703)

18.05.1970.

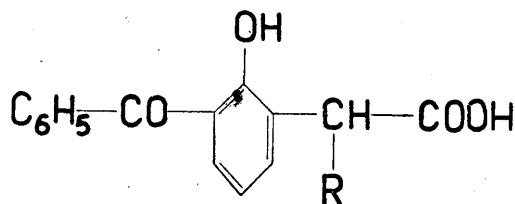
Pierwszeństwo: 19.05.1969 - Francja.

Rhône - Poulenc S. A., Paryż, Francja.

Sposób wytwarzania nowych pochodnych benzofuranu o wzorze ogólnym 1, w którym R oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy zawierający 1-4 atomy węgla, ewentualnie podstawiony jednym lub kilkoma atomami chlorowca, znamienny tym, że poddaje się cyklizacji kwas o wzorze ogólnym 2, w którym R ma wyżej podane znaczenie.



Wzór 1



Wzór 2

12q

(P. 140896)

27.05.1970.

Instytut Przemysłu Organicznego, Warszawa, (Jerzy Gniłka).

Sposób wytwarzania rezorcyny z technicznego kwasu **benzenosulfonowego**, znamienny tym, że techniczny

kwas benzenosulfonowy, zawierający obok 90% czystej substancji, kwas siarkowy, sulfonuje się **98%-owym** kwasem siarkowym lub monohydratem w obecności katalizatorów ułatwiających sulfonowanie, przy czym reakcję prowadzi się pod próżnią, ogrzewając stopniowo aż do osiągnięcia temperatury 250°, po czym masę reakcyjną, zawierającą techniczny kwas m-benzenodwusulfonowy, chłodzi się do temperatury 100° i dodaje powoli do około **90%-owego** roztworu sodowego, ogrzanego do temperatury 280—300°, odprowadzając wydzielającą się w czasie reakcji parę wodną w sposób ciągły, po czym ogrzewa się całość w **ciągu** 3 godzin w temperaturze 300-310° pod próżnią w atmosferze azotu, a następnie z otrzymanego w ten sposób spieku wydziela się rezorcynę znanym sposobem, np. przez rozpuszczenie spieku w wodzie, ochłodzenie całości do temperatury 20°, odsączenie siarczynu sodowego, zakwaszenie **przesączu** 30%-owym kwasem solnym, ogrzanie całości do temperatury 75° w celu usunięcia resztek dwutlenku siarki i przesączenie z węglem aktywnym, po czym ekstrahuje się rezorcynę z otrzymanego **roztworu** wodnego octanem butylu lub innym rozpuszczalnikiem organicznym, a następnie po oddestylowaniu rozpuszczalnika pod próżnią krystalizuje rezorcynę z chlorobenzenu.

12q

(P. 140897)

27.05.1970.

Instytut Przemysłu Organicznego, Warszawa, (Jerzy Gniłka).

Sposób **jednoczesnego wytwarzania rezorcyny i m-aminofenolu** z siarczynu **m-fenylendwuaminy**, znamienny tym, że siarczyn m-fenylendwuaminy poddaje się w temperaturze 200—220° reakcji hydrolizy z równoważną ilością molową **10%-owego** kwasu siarkowego w obecności inhibitorów zapobiegających zesmoloniu, po czym po ochłodzeniu do temperatury pokojowej odsącza się z masy poreakcyjnej wykrystalizowany siarczyn **m-aminofenolu**, przeprowadza go w wolną **aminę**, którą oczyszcza się przez krystalizację z wody, a z przesącza pozostałego po oddzieleniu m-aminofenolu ekstrahuje się rezorcynę octanem butylu, oddestylowuje rozpuszczalnik pod próżnią i krystalizuje otrzymaną surową rezorcynę z chlorobenzenu.

12q

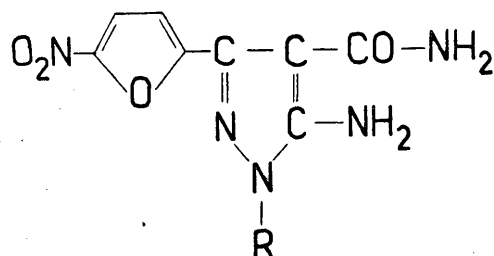
(P. 141091)

4.06.1970.

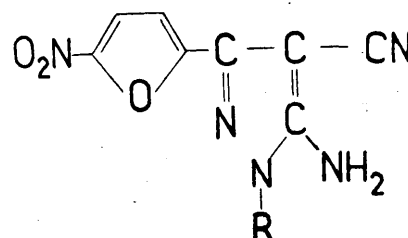
Pierwszeństwo: 5.06. 1969, 28.04.1970 - Wielka Brytania.

J. G. Geigy A. G., Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania **5-nitrofurylowych** pochodnych pirazolu o wzorze ogólnym 1, w którym R oznacza



Wzór 1



Wzór 2

niepodstawioną grupę alkilową o 1—5 atomach węgla albo grupę alkilową o 2—5 atomach węgla podstawioną grupą hydroksylową, znamienny tym, że hydroлізуje się pochodną nitrofurylopirazolu o wzorze ogólnym 2, w którym R ma wyżej podane znaczenie.

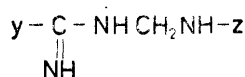
12q

(P. 146399)

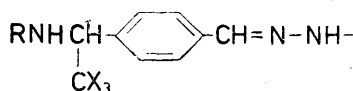
22.02.1971.

Polska Akademia Nauk Instytut Chemii Organicznej, Warszawa, (Andrzej Łukasiewicz, Wanda Woźniak).

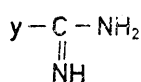
Sposób wytwarzania pochodnych α -aminokwasów o działaniu antybakteryjnym odpowiadające wzorowi 1, w którym y posiada wzór 2, gdzie X oznacza atom chlorowca, zwłaszcza chlor lub brom a R oznacza alkil, cykloalkil lub aralkil, natomiast symbol z użyty we wzorze 1 oznacza resztę aminokwasu -CH(R')COOH, przy czym R' jest fragmentem dowolnego aminokwasu naturalnego lub syntetycznego, znamienny tym, że pochodną amidynową o wzorze 3, w którym y ma wyżej podane znaczenie kondensuje się z formaldehydem i dowolnym α -aminokwasem o wzorze z-NH₂, w którym z ma takie znaczenie jak we wzorze 1.



Wzór 1



Wzór 2



Wzór 3

12q

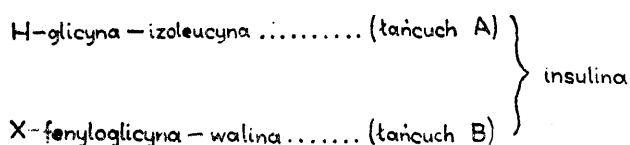
(P. 149767)

39.07.1971.

Pierwszeństwo: 31.07.1970, 26.04.1971 -
Niemiecka Republika Federalna.

Farbwerke Hoechst Aktiengesellschaft vormals Meister Lucius u. Brüning, Frankfurt nad Menem, NRF, (Rolf Geiger).

Sposób wytwarzania acylowych pochodnych insuliny o ogólnym wzorze 1, w którym X oznacza rodnik alkanoilowy o 1—4 atomach węgla, rodnik benzoilowy, rodnik fenyloalkanoilowy o 1—3 atomach węgla w części alkanoilowej, rodnik alkiloksykarbonylowy lub aralkiloksykarbonylowy, przy czym część alkilowa zawiera 1—4 atomów węgla albo resztę kwasów aminokarboksylowych, które są pochodnymi występujących w przyrodzie α -aminokwasów albo ich D-enancjomerów, znamienny tym, że Na^(A1), NE^(B29)-dwu-trzeciorzęd. -butyloksykarbonylo-insulinę poddaje się reakcji z nadmiarem aktywowanej pochodnej kwasu karboksylowego X-OH, przy czym reszta X ma wyżej podane znaczenie i produkt reakcji traktuje się silnym kwasem.



12q

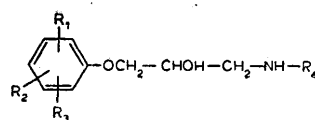
(P. 150902)

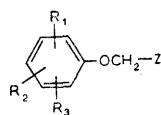
4.10.1971.

Pierwszeństwo: 5.10.1970 - NRF

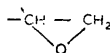
C. H. Boehringer Sohn, Ingelheim, NRF, (Herbert Koppe, Helmut Stähle, Werner Kummer, Werner Trautnecker).

Sposób wytwarzania nowych pochodnych 1-fenoksy-2-hydroksy-3-hydroksyalkilaminopropanów o ogólnym wzorze 1, w którym R₁ oznacza grupę alkenylową, alkinylową, alkenyloksylową lub alkinyloksylową o 2—5 atomach węgla, rodnik o wzorach (CH₂)_x-CN (CH₂)_x-NH₂, (CH₂)_x-OH lub COOR₅ w których to wzorach x oznacza zero lub liczbę całkowitą 1—3 i R₅ oznacza atom wodoru lub grupę alkilową o 1—4 atomach węgla, ponadto we wzorze 1 podstawnik R₂ oznacza atom wodoru, chlorowca, grupę alkilową lub alkoxylową o 1—4 atomach węgla, grupę alkenylową o 2—5 atomach węgla, grupę cyjanową lub nitrową, lub R₁ i R₂ razem oznaczają grupę metylenodwuoksylową, R₃ oznacza atom wodoru, chlorowca lub grupę alkilową lub alkoxylową o 1—4 atomach węgla, a R₄ oznacza prostą lub rozgałęzioną grupę hydroksyalkilową o 3—6 atomach węgla, znamienny tym, że związek o ogólnym wzorze 2, w którym R₁—R₃ mają wyżej podane znaczenie, a Z oznacza grupę o wzorze 3 lub o wzorze -CHOH-CH₂-Hal, w którym Hal oznacza atom chlorowca, poddaje się reakcji z alkilaminą o wzorze NH₂-R₄, w którym R₄ ma wyżej podane znaczenie, albo w związku o ogólnym wzorze 4, w którym R₁-R₄ mają wyżej podane znaczenie, a G oznacza grupę dającą się łatwo hydrolytycznie odszczepić, grupę G wymienia się hydrolytycznie na atom wodoru, albo do związku o ogólnym wzorze 5, w którym R₁-R₃ mają wyżej podane znaczenie, wprowadza się podstawnik R₄, który ma wyżej podane znaczenie, albo w związku o ogólnym wzorze 6, w którym R₁—R₄ mają wyżej podane znaczenie, a Sch oznacza grupę zabezpieczającą dającą się łatwo odszczepić hydrogenolitycznie lub hydrolytycznie, grupę Sch wymienia się na drodze hydrogenolitycznej lub hydrolytycznej na atom wodoru, albo oksazolidynon o ogólnym wzorze 7, w którym R₁-R₄ mają wyżej podane znaczenie, poddaje się hydrolyzie, albo pochodną mocznika o ogólnym wzorze 8, w którym R₁-R₄ mają wyżej podane znaczenie, a R₅ i R₆ stanowią jednakowe lub różne podstawniki i oznaczają atom wodoru, grupę alkilową, korzystnie niższą grupę alkilową, grupę aryloalkilową, korzystnie benzylową, lub grupę aryloową, korzystnie grupę fenyloową, poddaje się hydrolyzie lub pirolizie, albo w związku o wzorze 9, w którym R₁-R₄ mają wyżej podane znaczenie, a X oznacza grupę o wzorze -CO-CH₂- lub -CHOH-CO-, redukuje się grupę keto, albo związek o ogólnym wzorze 10, w którym R₂—R₄ mają wyżej podane znaczenie, a A oznacza grupę dającą się przekształcić w podstawnik R₁, przeprowadza się w związek o wzorze 1 na drodze przekształcenia grupy A w podstawnik R₁, albo związek o ogólnym wzorze 11 lub 12, w których to wzorach R₁ i R₃ lub R₁ i R₂ mają wyżej podane znaczenie, B oznacza grupę dającą się przekształcić w podstawnik R₂, a C oznacza grupę dającą się przekształcić w podstawnik R₃, przeprowadza się w związek o wzorze 1 na drodze przekształcenia grupy B w podstawnik R₂ lub grupy C w podstawnik R₃, albo do związku o ogólnym wzorze Ar-CCH₂-CHOH-CH₂-NH-R₄, w którym R₄ ma wyżej podane znaczenie, a Ar oznacza grupę o wzorze 13 lub 14, w których to wzorach R₁ i R₃ lub R₁ i R₂ mają wyżej podane znaczenie, wprowadza się jako podstawnik atom chlorowca, i otrzymany związek jako produkt końcowy przekształca się w jego farmakologicznie dopuszczalną sól addycyjną z kwasem lub w ester.

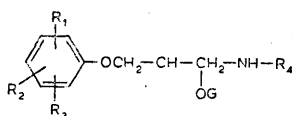




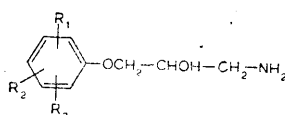
WZÓR 2



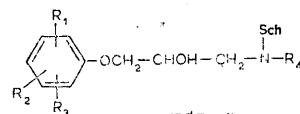
WZÓR 3



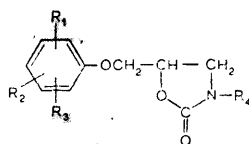
WZÓR 4



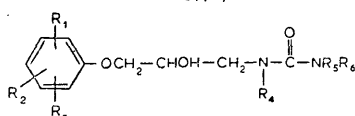
WZÓR 5



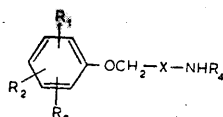
WZÓR 6



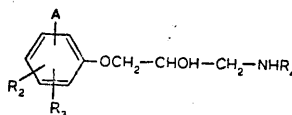
WZÓR 7



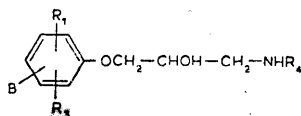
WZÓR 8



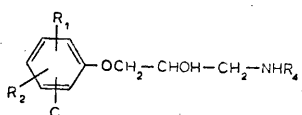
WZÓR 9



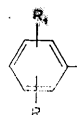
WZÓR 10



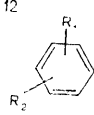
WZÓR 11



WZÓR 12



WZÓR 13



WZÓR 14

12q

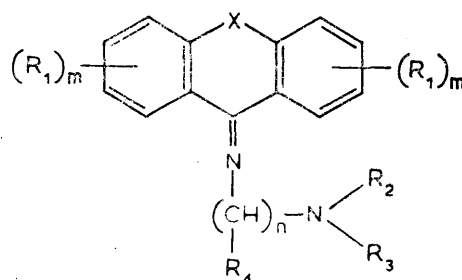
(P. 150975)

9.10.1971.

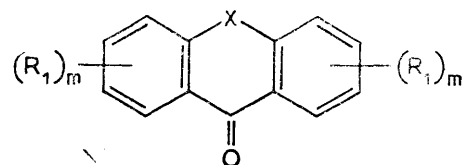
Pierwszeństwo: 9.10.1970 - Szwajcaria.

F. Hoffmann - La Roche und Co. Aktiengesellschaft, Bazylea, Szwajcaria, (Phippe Dostert, Emilio Kyburz).

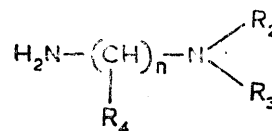
Sposób wytwarzania trójpierścieniowych imin o wzorze ogólnym 1, w którym X oznacza grupę etylenową, ewentualnie podstawioną niższą grupą alkanooilamidową, grupę winylenową, ewentualnie podstawioną atomem chlorowca, niższą grupą alkilową, cyjanową lub sulfamoidową, lub grupę oksymetylenową, grupę tio lub grupę tiometylenową, R1 oznacza atom wodoru, chlorowca, grupę hydroksylową, niższą grupę alkoksyloową, niższą grupę alkilową, grupę cyjanową, niższą grupę alkoksykarbonylową, karbamoidową, sulfamoidową, niższą grupę alkilotio, grupę trójsulfometylenową lub nitrową, a m oznacza liczbę całkowitą 1—3, R2 i R3 oznaczają atom wodoru lub niższą grupę alkilową luto R2 i R3 z atomem azotu, ewentualnie z włączeniem dalszego heteroatomu, takiego jak tlen, siarka lub azot, tworzą jednopierścieniowy nasycony 5 lub 6-członowy rodnik heterocykliczny, R4 oznacza atom wodoru lub niższą grupę alkilową, a n oznacza liczbę całkowitą 2—5, jak również soli addycyjnych tych związków z kwasami, znamienny tym, że związek o wzorze ogólnym 2, w którym X, R1 i m posiadają powyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z związkiem o wzorze ogólnym 3, w którym R2, R3, R4 i n posiadają powyżej podane znaczenie lub związek o wzorze ogólnym 4, w którym X, R1, R4, m i n posiadają powyżej podane znaczenie, a Y oznacza atom chlorowca, niższą grupę alkilodisulfonilową lub grupę fenylosulfonilową, ewentualnie podstawioną niższą grupą alkilową lub atomem chlorowca, poddaje się reakcji z związkiem o wzorze ogólnym 5, w którym R2 i R3 posiadają powyżej podane znaczenie, po czym wytworzony związek o wzorze 1 przeprowadza się ewentualnie w sól addycyjną z kwasem.



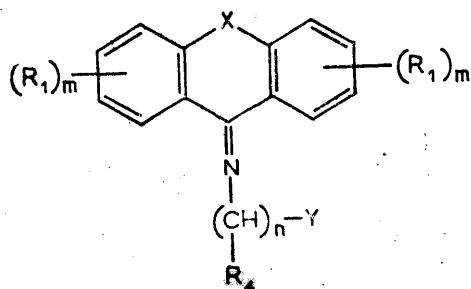
WZÓR 1



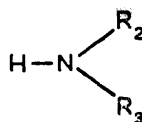
WZÓR 2



WZÓR 3



WZÓR 4



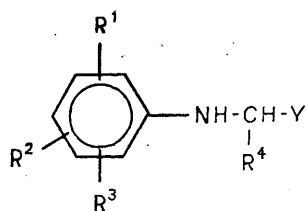
WZÓR 5

12q (P. 151242) 26.10.1971.

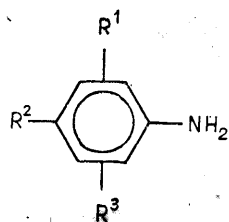
Pierwszeństwo: 28 października 1970 - Holandia.

Shall Internationale Research Maatschappij N. V., Haga, Holandia.

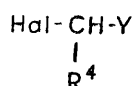
Sposób wytwarzania kwasów α -anilinokarboksylowych oraz ich pochodnych o ogólnym wzorze 1, w którym każdy z podstawników R^1 , R^2 i R^3 oddzielnie oznacza wodór, atom chlorowca, grupę alkilową, chloroalkilową lub grupę alkoksylową, R^4 oznacza atom wodoru lub grupę alkilową, a Y oznacza grupę karboksylową lub jej sól lub ester lub grupę karboksamidową podstawioną lub niepodstawioną przy atomie azotu, znamienny tym, że anilinę lub podstawioną anilinę o wzorze 2, w którym R^1 , R^2 i R^3 mają wyżej podane znaczenie oraz kwas α -halogenokarboksylowy lub jego sól, ester, amid lub amid podstawiony przy azocie, o ogólnym wzorze 3, w którym R^4 i Y ma wyżej podane znaczenie, a Hal oznacza atom chlorowca, ogrzewa się w obecności aminy trzeciorzędowej.



WZÓR 1



WZÓR 2



WZÓR 3

12q (P. 151288) 29.10.1971.

Pierwszeństwo: 31.10.1970 - Węgry.

Eszakmagyarországi Vegyiművek, Sajóbabony, Węgry, (Daniel Kriza, István Gémes, Pál Steingaszner, Tomáš Mandy, József Muskovits).

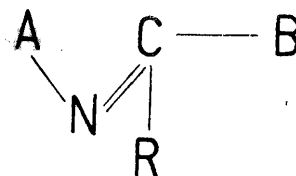
Sposób wytwarzania N-izopropylaaniliny przez alkilowanie aniliny acetonem w atmosferze wodoru i nad katalizatorem platynowym, znamienny tym, że alkilowanie prowadzi się w obecności 0,01—10% wagowych, korzystnie 0,02—5 wagowych, w przeliczeniu na mieszaninę reakcyjną, dodatku złożonego z jednego lub kilku alkoholi i/lub jednego albo kilku eterów.

12q (P. 151317) 30.10.1971.

Pierwszeństwo: 2.11.1970 - Włochy.

Snam Progetti S. p. A., Mediolan, Włochy, (Ugo Romana, Pietro Antonio Moggi, Marcello Massi Mauri).

Sposób oksydatywnej dehydrocyklizacji imin, znamienny tym, że prowadzi się reakcję tlenu lub gazu zawierającego tlen ze związkami organicznymi o wzorze przedstawionym na rysunku, w którym N stanowi azot, C stanowi węgiel, R oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy, alkenylowy albo aryłowy, zaś A i B oznaczają rodniki alkilowy, alkenylowy, aryłowy lub aryloalkilowy typu $\text{CH}_3\text{C}_6\text{H}_4$ i $\text{C}_2\text{H}_5\text{C}_6\text{H}_4$.

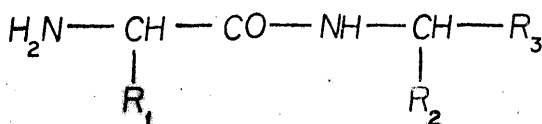


12q (P. 151324) 30.10.1971.

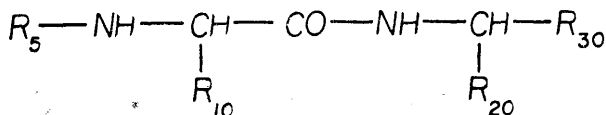
Pierwszeństwo: 30.10.1970
- Stany Zjednoczone Ameryki.

F. Hoffmann - La Roche Co. AG, Bazylea, Szwajcaria, (Arthur Martin (Felix)).

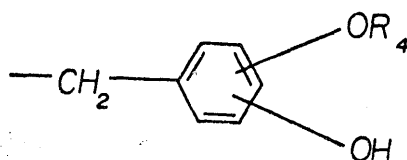
Sposób wytwarzania nowych amidów fenyloalaniny, zwłaszcza dwupeptydów o wzorze ogólnym 1, w którym jeden z podstawników R_1 lub R_2 oznacza grupę 3,4-dwuhydroksybenzylową, a drugi oznacza grupę 3,4-dwuhydroksybenzylową, grupę o wzorze 14, w którym R_4 oznacza niższy rodnik alkilowy, albo źródło odmian w strukturze, które odróżniają jeden naturalny α -aminokwas typu występującego w proteinach od drugiego, R_3 oznacza atom wodoru lub grupę karboksylową, przy czym gdy R_3 oznacza atom wodoru, obydwa podstawniki R_1 i R_2 oznaczają grupy 3,4-dwuhydroksybenzylowe, jak również ich farmaceutycznie dopuszczalnych soli, znamienny tym, że związek o wzorze ogólnym 2, w którym R_{10} i R_{20} mają znaczenie podane wyżej dla R_1 i R_2 , z tym, że grupy aminowe lub karboksylowe są zabezpieczone grupami dającymi się usunąć przez hydrolizę lub hydrogenolizę, grupy hydroksylowe mogą być zabezpieczone grupami dającymi się usunąć przez hydrolizę lub hydrogenolizę, z wyjątkiem grupy hydroksylowej we wzorze 14, która może być zabezpieczona grupami dającymi się usunąć przez hydrogenolizę, R_{30} oznacza atom wodoru, niższą grupę alkoksycarbonyłową lub grupę arylo-niższą alkoksycarbonyłową, R_5 oznacza grupę zabezpieczającą, którą można usunąć przez hydrolizę lub hydrogenolizę, przy czym w przypadku gdy R_{30} oznacza atom wodoru, R_{10} oznacza grupę 3,4-dwuhydroksybenzylową, ewentualnie zabezpieczoną grupami dającymi się usunąć przez hydrolizę lub hydrogenolizę, a R_{20} oznacza grupę 3,4-dwuhydroksybenzylową, ewentualnie zabezpieczoną grupami dającymi się usunąć przez hydrolizę lub hydrogenolizę, albo ewentualnie w dowolnej kolejności reakcji hydrogenolizy i hydrolizy, a otrzymany związek ewentualnie przeprowadza się w farmaceutycznie dopuszczalną sól.



Wzór 1



Wzór 2



Wzór 14

12q

(P. 151391)

4.11.1971.

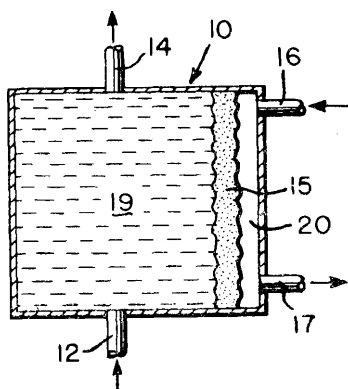
Pierwszeństwo: 6.11.1970

- Stany Zjednoczone Ameryki.

The Mead Corporation, Dayton, Ohio, USA, (Glen Charles Smith, Frederick William Sanders).

Sposób prowadzenia termodynamicznie samorzutnych reakcji redoksy, to jest reakcji, w których energia swobodna nie ulega zmianie, z zastosowaniem środka redukującego i środka utleniającego, które to środki stykają się na powierzchni granicznej, znamienny tym, że stosuje się kontakogen chemicznie obojętny względem środka utleniającego i środka redukującego i środek redukujący poddaje zetknięciu z kontakogenem tak, że tylko część powierzchni kontakogenu zostaje zwilżona i równocześnie środek utleniający poddaje się zetknięciu ze środkiem redukującym i z kontakogenem tak, że pozostała część powierzchni kontakogenu zostaje zwilżona środkiem utleniającym, dzięki czemu powstaje strefa reakcji redoksy, w której zachodzi równocześnie stykanie się środka utleniającego, środka redukującego i kontakogenu, przy czym podczas trwania procesu utrzymuje się tę strefę redoksy, w której powstają produkty redukcji i utleniania.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1, znamienny tym, że składa się z reaktora mieszczącego środek utleniający i środek redukujący, przy czym oba te środki stykają się ze sobą tworząc warstwę graniczną, w której pomiędzy środkiem redukującym i środkiem utleniającym znajduje się kontakogen, zwilżany zarówno środkiem utleniającym, jak i środkiem redukującym, przy czym w reaktorze znajdują się urządzenia, umożliwiające utrzymywanie kontakogenu w strefie granicznej pomiędzy środkiem utleniającym



cym i środkiem redukującym, z **równoczesnym** utworzeniem strefy reakcji redoksy w miejscu stykania się środka utleniającego, środka redukującego i kontakogenu, jak również urządzenia do doprowadzania środka redukującego i środka utleniającego do reaktora.

12q

(P. 151754)

24.11.1971.

Pierwszeństwo: 11.12.1970 - Wielka Brytania.

Macfarlan Smith Limited, Edinburgh, Wielka Brytania, (Edward Leon Grew, Alastair Agnew Robertson).

Sposób wytwarzania 8,14 dwuwodorotebainy na drodze redukcji tebainy, znamienny tym, że tebainę ogrzewa się z co najmniej jednym dającym się termicznie rozłożyć związkami, takim jak hydrazyd kwasu arylo lub podstawionego ariksulfonowego, hydrazyd kwasu alkilo- lub podstawionego alkilosulfonowego, hydrazyd kwasu aralkilo- lub podstawionego aralkilosulfonowego lub azodwukarboksylanu dwusodowego, przy czym ostatni związek stosuje się w obecności substancji dostarczającej protony.

12q

(P. 151812)

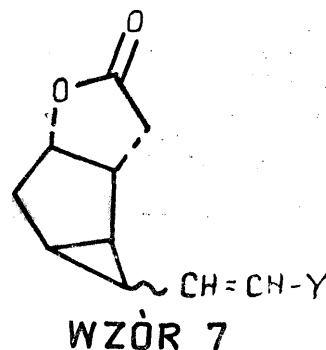
27.11.1971.

Pierwszeństwo: 27.11.1970

- Stany Zjednoczone Ameryki.

The Upjohn Company, Kalamazoo, Stany Zjednoczone Ameryki, (Robert Charles Kelly).

Sposób wytwarzania bicyklicznych laktonodiolu, znamienny tym, że optycznie czynny glikol o ogólnym wzorze 7 lub związek racemiczny wyrażony tym wzorem i jego lustrzanym odbiciem, w którym znak wskazuje na przyłączenie grupy do pierścienia cyklopropanu w konfiguracji egzo lub endo i do łańcucha bocznego w konfiguracji alfa lub beta, poddaje się kolejno wymianie glikolowych atomów wodoru na grupę alkanosulfonylową $\text{R}_9\text{O}_2\text{S}-$, w której R_9 oznacza grupę alkilową o 1 do 5 atomach węgla, zmieszaniu z wodą w temperaturze 0-60°C w celu utworzenia bicyklicznego laktono-diolu o konfiguracji S i R, rozdzielaniu tych dioli o konfiguracji S i R, przejściu do eteru bis/tetrahydropiranylowego, redukcji grupy karbonylowej laktonu do grupy hydroksylowej, reakcji Wittiga ze związkiem o ogólnym wzorze $\text{Hal}-\text{CH}_2/\text{CH}-\text{COOH}$, w którym Hal oznacza atom bromu lub chloru, utlenianiu grupy 9-hydroksylowej do grupy karbonylowej, oraz przeprowadzeniu dwóch grup tetrahydropiranyloksylowych w grupy hydroksylowe, przy czym grupę $-\text{C}=\text{C}-$ redukuje się do grupy cis- $-\text{CH}=\text{CH}-$ w dowolnym etapie reakcji.



WZÓR 7

12q

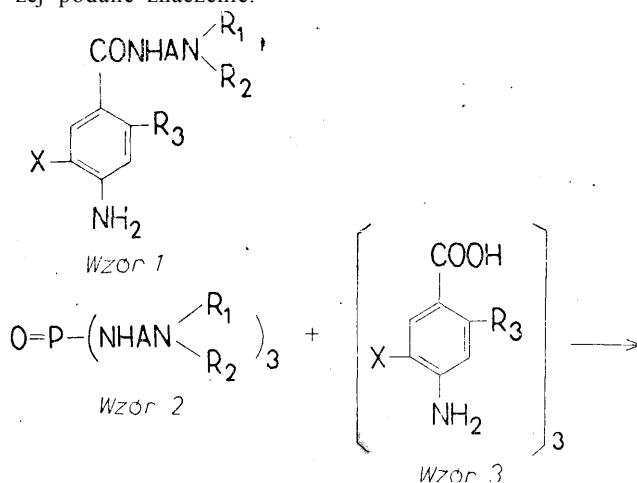
(P. 152310)

20.12.1971.

Société d'Etudes Scientifiques et Industrielles de l'Ile-de-France, Paryż, Francja, Teikoku Chemical Industry Co., Ltd., Osaka, Japonia, (Isao Nakajima, Konji Tsujikawa, Yukuru Kato, Tadami Shinuchi).

Sposób wytwarzania 4-amino-2,5-podstawionych-N,N-dwualkilokilenodwuamino/benzamidów o wzorze 1, w którym A oznacza niższy rodnik alkilowy, X oznacza atom chlorowca lub atom wodoru, R_1 i R_2 są takie same lub różne i oznaczają niższy rodnik alkilowy a R_3

oznacza niższą grupę alkoksylową, grupę hydroksylową lub atom wodoru ewentualnie w postaci soli, znamienny tym, że poddaje się reakcji N,N-dwualkiloaminoalkileno-fosforamid o wzorze 2, w którym R₁ i R₂ mają wyżej podane znaczenie lub jego sól, z podstawianym w pozycjach 2 i 5 kwasem 4-amino-benzoowym o wzorze 3, w którym R₃ i X mają wyżej podane znaczenie.

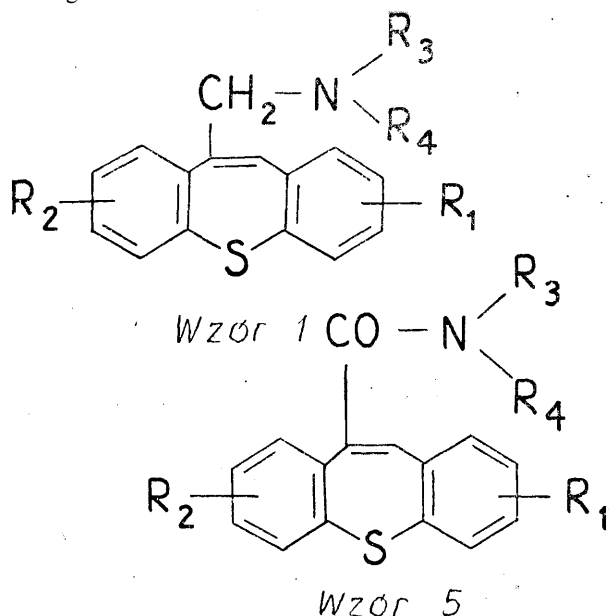


12q (P. 152784) 6.01.1972.

Pierwszeństwo: 8.01.1971 - Szwajcaria.

Ciba-Geigy AG, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania N-podstawionych dwubenzo[b,f]ticipino-10-metyloamin o ogólnym wzorze 1, w którym R₁ i R₂ oznaczają atomy wodoru, chloru, bromu grupy trójfliurometylowe lub niższe grupy alkilowe, alkoksylowe lub alkilotio, R₃ oznacza atom wodoru niższą grupę alkilową, R₄ oznacza atom wodoru lub niższy rodnik alkilowy albo też R₃ i R₄ razem ze związanym z nimi atomem azotu tworzą polimetylenoiminową o 5—7 członkach pierścienia, grupę morfolinową, niższą grupę 4-alkilo-1-piperazynylową lub niższą grupę 4-alkilo-sześciowodoru-1H-1,4-dwuazepinyłową-1, znamienny tym, że amid o ogólnym wzorze 5, w którym R₁, R₂, R₃ i R₄ mają wyżej podane znaczenie, redukuje się za pomocą wodoru kompleksowego.

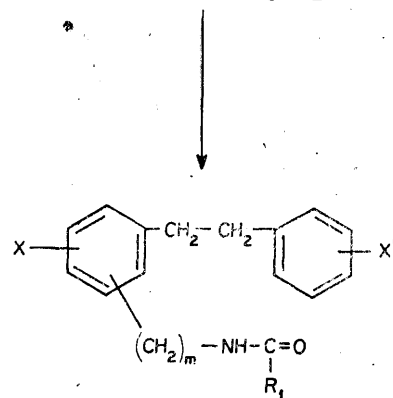
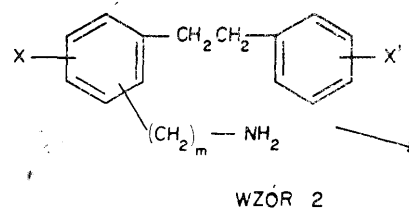


12q (P. 152849) 11.01.1972.

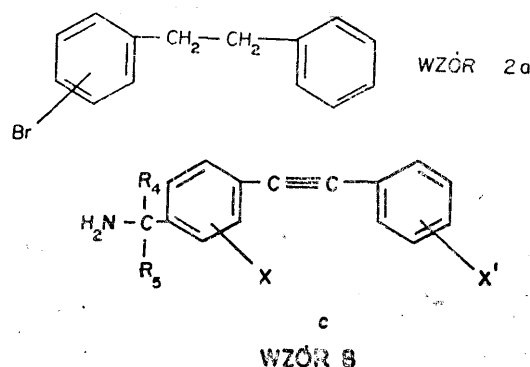
Pierwszeństwo: 15.01.1971, 7.12.1971
- Stany Zjednoczone Ameryki.

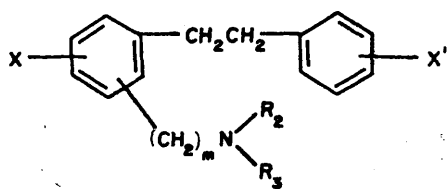
Merck and CO, Inc., Rahway, New Jersey, USA,
(Marcia Elizabeth Christy).

Sposób wytwarzania nowych związków aryloalkilaminowych, znamienny tym, że fenyloalkilaryloalkilaminę o wzorze 11, w którym X i X' są wybrane spośród grupy zawierającej wodór, chlorowec, niską grupę alkilową, niską grupę alkoksylową, niską grupę perfluoroalkilową, niską grupę alkilomerkaptanową, niską grupę alkilosulfonową i niską grupę dwualkilosulfamylową, R₂ i R₃ każdy jest elementem grupy zawierającej wodór, niską grupę alkilową, grupę alkiloaryłową, niską grupę alkenylową, niską grupę alkinyłową i, jeśli są wzięte razem lub wzięte z jednym z węgli metylenowych stanowiących mostek między podstawnikiem aminowym, a pierścieniem fenyłowym poprzez atom azotu, tlenu, siarki lub węgla, tworzą pierścień heterocykliczny zawierający od 5—6 atomów, wybrany z grupy zawierającej pierścień imidazolinylowy, piperidylowy, pirolidynylowy, morfolinylowy, tiomorfolinylowy lub niskoalkilowopiperazynylowy; i m jest liczbą całkowitą wybraną z grupy stanowiącej 1—4 włącznie otrzymuje się przez redukcję związku wybranego z grupy zawierającej odpowiednio podstawiony amid o wzorze 4, w którym R¹ oznacza wodór lub niski podstawnik alkilowy zawierający od 1—6 atomów węgla i odpowiednio podstawiony fenyloalkilaryloalkilodinitryl o wzorze 1 lub przez działanie na odpowiednio podstawiony fenyloalkilaryloalkilohalogenek o wzorze 13, w którym Hal oznacza chlorowec z członem wybranym z grupy stanowiącej związku o wzorze 14, lub przez alkilowanie związku o wzorze 2 w celu wytworzenia odpowiedniego związku N-alkilowego lub N,N-dwualkilowego, lub przez hydrolizę związku o wzorze 2a w celu wytworzenia odpowiedniego związku o wzorze 8c.

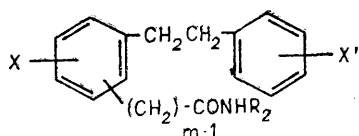


SCHEMAT 1

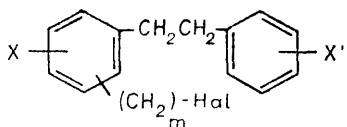




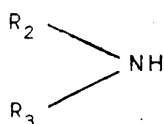
WZÓR 11



WZÓR 12



WZÓR 13



WZÓR 14

12q

(P. 154299)

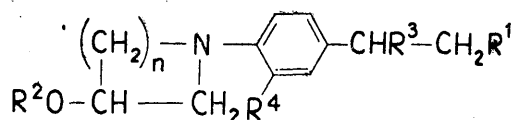
24.03.1972.

Pierwszeństwo: 25.03.1971 — NRF.

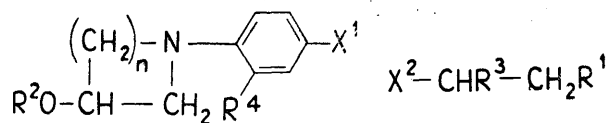
Merck Patent Gesellschaft mit beschränkter Haftung, Darmstadt, NRF.

Sposób wytwarzania nowych podstawionych pochodnych fenyloalkoholi o ogólnym wzorze 1, w którym R^1 oznacza grupę wodorotlenową, grupę alkoksylową zawierającą do 6 atomów węgla, grupę cykloalkoksylową zawierającą do 6 atomów węgla, grupę aryloksylową o 6—12 atomach węgla, grupę aralkoksylową o 7—12 atomach węgla lub grupę acyloksylową zawierającą do 18, korzystnie do 6 atomów węgla, R^2 oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy lub cykloalkilowy zawierający do 6 atomów węgla, rodnik aryłowy o 6—12 atomach węgla, rodnik aralkilowy o 7—12 atomach węgla lub rodnik acylowy zawierający do 18, korzystnie do 6 atomów węgla, R^3 oznacza atom wodoru lub rodnik metylowy, R^4 oznacza atom chloru lub bromu albo rodnik metylowy, a n oznacza liczbę 2 lub 3, jak również fizjologicznie dopuszczalnych soli addycyjnych tych związków z kwasami i czwartorzędowych soli amoniowych, znamienny tym, że związek o ogólnym wzorze 2, w którym R^2 , R^4 i n mają wyżej podane znaczenie, a X^1 oznacza grupę dającą się przeprowadzać w ugrupowanie Z^1 o wzorze $—CHR^3—CH_2R^1$, w którym R^1 i R^3 mają wyżej podane znaczenie, poddaje się działaniu środka, który grupę X^1 przeprowadza w ugrupowanie Z^1 o wyżej podanym wzorze, albo związek o wzorze ogólnym 3, w którym R^1 i R^3 mają wyżej podane znaczenie, a X^2 oznacza grupę dającą się przeprowadzać w ugrupowanie W^1 o ogólnym wzo-

rze 4, w którym R^2 , R^4 i n mają wyżej podane znaczenie, poddaje się działaniu środka, który grupę X^2 przeprowadza w ugrupowanie W^1 o wyżej podanym wzorze i/lub otrzymany związek o ogólnym wzorze 1, w którym R^1 , R^2 , R^3 , RM n mają wyżej podane znaczenie, ewentualnie przeprowadza się w inny związek o ogólnym wzorze 1 i/lub w fizjologicznie dopuszczalną sól addycyjną z kwasem lub w czwartorzędowy związek amoniowy, albo z otrzymanej soli addycyjnej z kwasem uwalnia się związek o wzorze 1, a produkty otrzymane w postaci racematów lub mieszanin racemicznych ewentualnie rozdziela się na czyste racematy i/lub enancjomery.

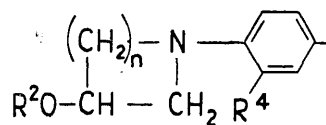


Wzór 1



Wzór 2

Wzór 3



Wzór 4

12q

(P. 154303)

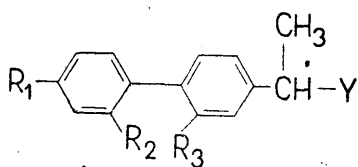
24.03.1972.

Pierwszeństwo: 26.03.1971 - Wielka Brytania.

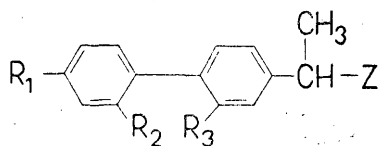
The Boots Company Limited, Nottingham, Wielka Brytania, (Stewart Sanders Adams, Bernard John Armitage, John Stuart Nicholson).

Sposób wytwarzania nowych podstawionych kwasów propionowych o wzorze ogólnym 1, w którym R_1 , R_2 i R_3 oznaczają atomy chloru, bromu lub fluoru, Y oznacza grupę $COOH$, $CONH_2$, CH_2OH lub $CONHOH$, ewentualnie w postaci farmaceutycznie dopuszczalnych estrów albo nieorganicznych lub organicznych soli w przypadku gdy Y oznacza grupę $COOH$ lub soli nieorganicznych w przypadku gdy Y oznacza grupę $CONHOH$, znamienny tym, że poddaje się reakcji hydrolizy związek o wzorze ogólnym 2, w którym R_1 , R_2 i R_3 mają wyżej podane znaczenie, a Z oznacza grupę cyjanową, karbamoilową, N,N-dwupodstawioną tiokarbamoilową lub grupę o wzorze $COOR_4$ w którym R_4 oznacza grupę tworzącą ester, albo poddaje się reakcji dekarboksylacji związek o wzorze ogólnym 3, w którym R_1 , R_2 i R_3 mają wyżej podane znaczenie, albo poddaje się metylowaniu związek o wzorze ogólnym 4, w którym R_1 , R_2 i R_3 mają wyżej podane znaczenie, lub jego ester lub amid, albo utlenia się związek o wzorze ogólnym 5, w którym R_1 , R_2 i R_3 mają wyżej podane znaczenie, albo poddaje się redukcjnemu rozkładowi związek o wzorze ogólnym 6, w którym R_1 , R_2 i R_3 mają wyżej podane znaczenie, albo poddaje się reakcji uwodornienia związek o wzorze ogólnym 7, w którym R_1 , R_2 i R_3 mają wyżej podane znaczenie lub jego ester lub amid, albo związek o wzorze ogólnym 8, w którym R_1 , R_2 i R_3 mają wyżej podane znaczenie, a Hal oznacza atom chloru, bromu lub jodu, poddaje się reakcji z dwutlenkiem węgla, albo związek o wzorze ogólnym 9, w którym R_1 i R_2 mają wyżej podane znaczenie, a A oznacza atom chlorowca,

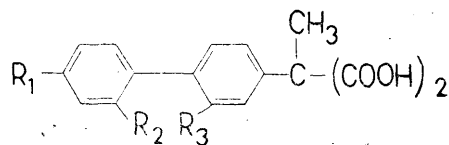
poddaje się reakcji ze związkiem o wzorze ogólnym 10, w którym R_3 ma wyżej podane znaczenie, a B oznacza atom chlorowca lub jego ester lub pochodnym alkoholem, albo poddaje się reakcji hydrolizy lub alkoholizy związek o wzorze ogólnym 11, w którym R_1 , R_2 , R_3 mają wyżej podane znaczenie, albo usuwa się dwutlenek siarki ze związku o wzorze ogólnym 12, w którym co najmniej jeden z podstawników R_5 , R_6 lub R_7 oznacza grupę chlorowcosulfonylową, a pozostałe mają znaczenie podane wyżej dla R , R_2 lub R_3 , lub jego estru, amidu lub pochodnego alkoholu, albo związek o wzorze ogólnym 13, w którym co najmniej jeden z podstawników R_8 , R_9 lub R_{10} oznacza grupę aminową, a pozostałe mają znaczenie podane wyżej dla R_1 , R_2 lub R_3 lub jego ester, amid lub pochodny alkohol, poddaje się reakcji ze środkiem zdolnym do przemiany grupy aminowej w odpowiedni atom chlorowca, albo poddaje się reakcji estryfikacji związek o wzorze ogólnym 1, w którym R , R_2 i R_3 mają wyżej podane znaczenie, a Y oznacza grupę COOH, albo poddaje się reakcji alkoholizy związek o wzorze ogólnym 2, w którym R_1 , R_2 i R_3 mają wyżej podane znaczenie, a Z oznacza grupę cyjanową, karbamailową lub N,N-dwupodstawioną tiokarbamailową, albo poddaje się reakcji amidowania związek o wzorze ogólnym 14, w którym R_1 , R_2 i R_3 mają wyżej podane znaczenie, a Hal oznacza atom chlorowca, albo poddaje się reakcji hydrolizy związek o wzorze ogólnym 15, w którym R , R_2 i R_3 mają wyżej podane znaczenie w celu przemiany grupy cyjanowej w grupę karbamailową, albo redukuje się związek o wzorze 1, w którym R_1 , R_2 i R_3 mają wyżej podane znaczenie, a Y oznacza grupę COOH lub jego ester w celu przemiany grupy o wzorze COOH w grupę o wzorze CH_2OH , albo związek o wzorze 2, w którym R_1 , R_2 i R_3 mają wyżej podane znaczenie a Z oznacza grupę o wzorze $COOR_4$, w którym R_4 ma wyżej podane znaczenie albo grupę o wzorze CO Hal, w którym Hal oznacza atom chlorowca, poddaje się reakcji z hydroksyloaminą, a następnie otrzymane kwasy o wzorze 1 ewentualnie przeprowadza się w farmaceutycznie dopuszczalne sole.



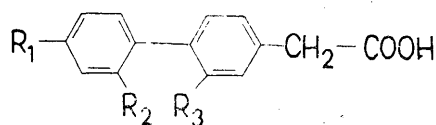
Wzór 1



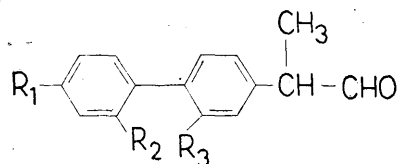
Wzór 2



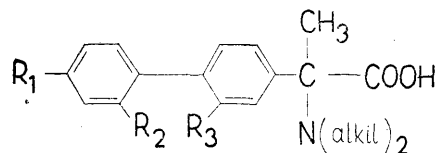
Wzór 3



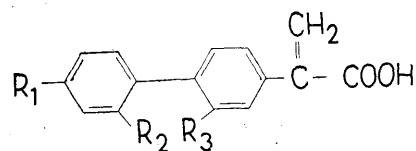
Wzór 4



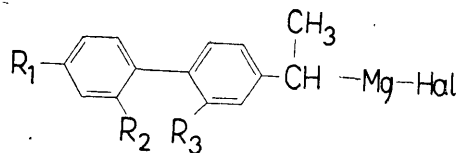
Wzór 5



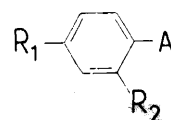
Wzór 6



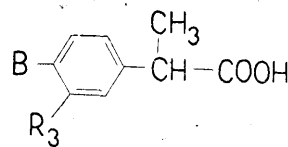
Wzór 7



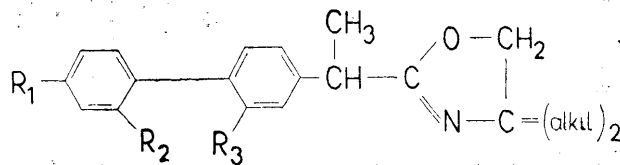
Wzór 8



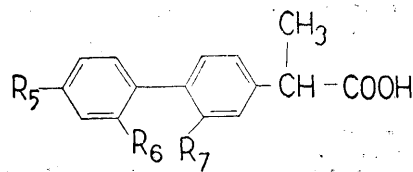
Wzór 9



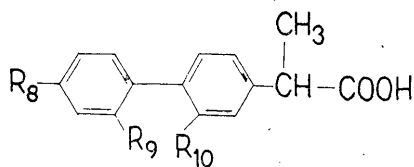
Wzór 10



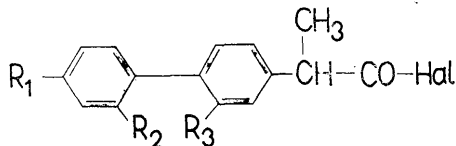
Wzór 11



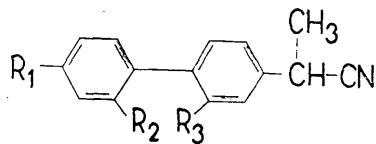
Wzór 12



Wzór 13



Wzór 14



Wzór 15

12q

(P. 154383)

28.03.1972.

Pierwszeństwo: 7.04.1971 - Wielka Brytania.

Imperial Chemical Industries Limited, Londyn, Wielka Brytania, (Norman Gunning Bromby).

Sposób obróbki dwuaryloaminy w celu obniżenia wartości pierwszorzędowej aryloaminy jako zanieczyszczenia, znamienny tym, że ogrzewa się dwuaryloaminę z funkcijną pochodną kwasu organicznego.

12q

(P. 154399)

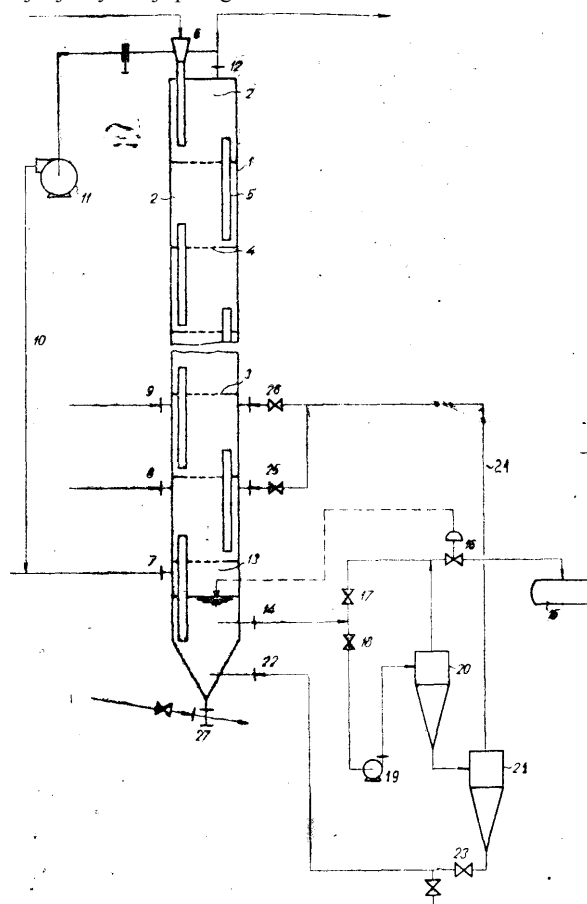
29.03.1972.

Pierwszeństwo: 12.05.1971 - Czechosłowacja.

Spolek pro chemickon a hutni vyrobu, narodni podnik, Usti n/Labem, Czechosłowacja, (Karel Dlouhy, Miroslaw Curda).

Sposób prowadzenia reakcji chemicznych w układzie niejednorodnym gaz-ciecz lub gaz-ciecz-ciała stałe, znamienny tym, że reakcję prowadzi się w przepływie turbulentnym (burzliwym) w przeciwnym kierunku w szeregu umieszczonych jedna nad drugą przestrzeniach reakcyjnych, które oddzielone są od siebie poziomymi przegrodami (3), które mają urządzenie (4) do rozdzielania gazu w cieczy lub w zawiesinie ciała stałego w cieczy lub otwory i rury przelewowe (5), przy czym otwory, których łączny całkowity wolny przekrój wynosi 1—3,5% całkowitej powierzchni przegrody (3) rozmieszczone są równomiernie na całej powierzchni oddzielającej, za wyjątkiem powierzchni, która jest ograniczona przez rzut przekroju rury przelewowej (5) umieszczonej nad przegrodą na płaszczyźnie przegrody (3) i jest powiększona tak, że średnica tej powiększonej powierzchni jest równa zewnętrznej średnicy rury przelewowej (5), powiększonej o 2—4-krotną odległość od zakończenia rury przelewowej do kolejnej niższej przegrody (3), przy czym zakończenie rury przelewowej od kolejnej niższej przegrody znajduje się w odległości równej 1/6—1/4 średnicy wewnętrznej rury przelewowej (5), a wysokość rury przelewowej (5) nad przegrodą (3), w której zamocowana jest rura przelewowa, jest 10—40 razy większa od odległości zakończenia rury od kolejnej niższej przegrody, a rury przelewowe (5) w przegrodach (3) są tak rozmieszczone, że rura przelewowa 5 kolejnej niż-

szej przegrody 3 znajduje się po przeciwnej stronie w stosunku do rury przelewowej 5 znajdującej się na kolejnej wyższej przegrodzie.



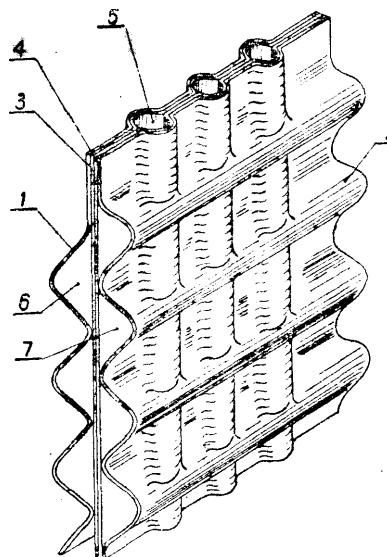
141

(P. 148458)

28.05.1971.

Biuro Projektowo-Technologiczne Przemysłu Motoryzacyjnego „Motoprojekt”.

Segment chłodnicy z blachy kanalikowej znamienny tym, że składa się z co najmniej czterowarstwowej blachy kanalikowej z krzyżowym przebiegiem kanałków o różnych wymiarach przy czym małe kanałki wykonane są jako roztlóczenia wewnętrznych połączonych z sobą warstw blachy tworząc przelotowe wnęki małe (5) zaś duże kanałki wykonane są jako roztlóczenia zewnętrznych połączonych z wewnętrznymi warstw blachy tworząc przelotowe wnęki duże (6, 7).



15i

(P. 140922)

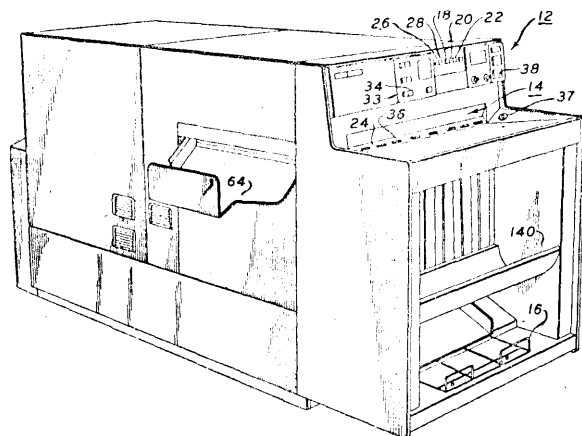
27.05.1970.

Pierwszeństwo: 2.06.1969

- Stany Zjednoczone Ameryki Północnej.

Xerox Corporation, Rochester, USA, (George Dominick Del Vecchio, Edward Anthony Schwarc, Lawrence Hartwell Warren).

Urządzenie do podawania arkuszy, zwłaszcza do powielacza kserograficznego, znamienne tym, że zawiera elementy stanowiące pierwszą drogę podawania arkuszy do przesuwania arkuszy wzdłuż niej, pierwszy układ podawania arkuszy przeznaczony do podawania arkuszy wzdłuż drugiej drogi podawania arkuszy, przy czym część wejściowa wymienionej drugiej drogi podawania arkuszy jest usytuowana w sąsiedztwie wyjściowej części pierwszej drogi podawania arkuszy, drugi układ podawania arkuszy przeznaczony do przesuwania arkuszy wzdłuż trzeciej drogi podawania arkuszy, której część wyjściowa jest usytuowana w sąsiedztwie pierwszej i drugiej drogi podawania arkuszy, człon odchylający ustawiony w czynnym zbliżeniu z pierwszą, drugą i trzecią drogą podawania arkuszy, układ poruszający wymieniony człon odchylający pomiędzy jego pierwszą pozycją, przy której arkusz przesuwany wzdłuż wymienionej pierwszej drogi podawania arkuszy jest kierowany wzdłuż wymienionej drugiej drogi podawania arkuszy, oraz elementy wzdłuż wymienionej drugiej drogi podawania arkuszy przystosowane do wyczuwania położenia wiodącej krawędzi arkusza w celu przemieszczania członu odchylającego z drugiego położenia do pierwszego położenia, dzięki czemu podawany arkusz zostaje złożony w swojej części środkowej i kierowany wzdłuż wymienionej trzeciej drogi podawania arkuszy w stanie złożonym.



18a

(P. 146381)

20.02.1971.

Pierwszeństwo: 2.03.1970, 18.01.1971

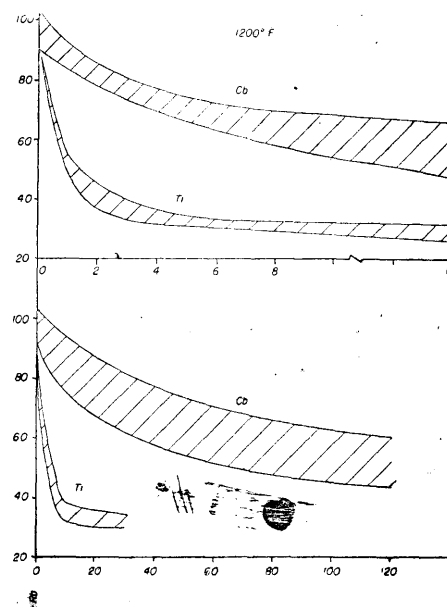
- Stany Zjednoczone Ameryki.

Armco Steel Corporation, Middletown, USA, (James Andrew Elias, Rollin Earl Hook).

Stal niskowęglowa niestarczająca się, nie mająca istotnego wydłużenia granicy plastyczności, o doskonałych charakterystykach powierzchni, wolna od wtrąceń, znamienne tym, że zawiera od 0,0025% do około 0,015% węgla, od około 0,02% do około 0,30% niobu, od około 0,10% do około 0,60% manganu, najwyżej 0,035% siarki, w postaci siarczku manganu, najwyżej 0,010% tlenu, najwyżej 0,012% azotu, najwyżej 0,045% aluminium, oraz fosfor i krzem w ilościach śladowych, wszystkie procenty podane wagowo, a pozostałość stanowi czyste żelazo.

Sposób wytwarzania iestarczającej się, nisko węglowej stali, nie mającej istotnego wydłużenia granicy

plastyczności, wolnej od krytycznego rozrostu ziarna, o doskonałych charakterystykach powierzchni, wolnej od wtrąceń, znamienne tym, że stal, zawierającej maksymalnie około 0,05% wagowych węgla i wystarczającą ilość manganu do związania całej ilości siarki obecnej w stali topi się, odgazowuje pod ciśnieniem dla osiągnięcia zawartości węgla w ilości maksimum 0,015%, tlenu w ilości maksimum 0,010% i azotu w ilości maksimum 0,012%, dodaje niobu w ilości co najmniej wystarczającej do związania całej ilości węgla zawartego w stali, odlewa i odgazowaną stal poddaje się krzepnięciu, a następnie walcuje na gorąco stali na grubość bednarki, wykańczając w temperaturze od około 1090° do około 1200°K (1500°—1700°F) i nawija w temperaturze najwyższej 1090°K (1500°F)



20e

(P. 149151)

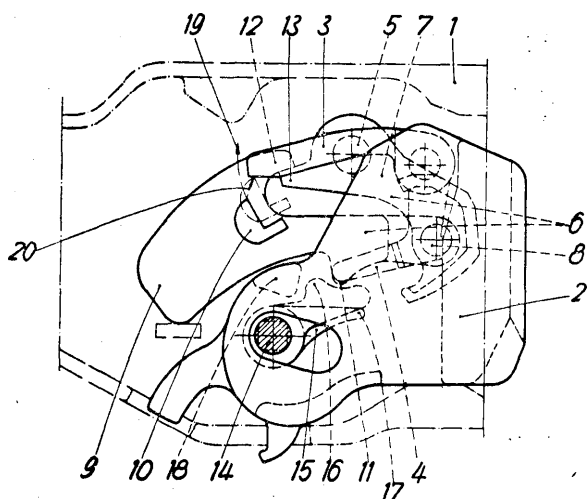
30.06.1971.

Pierwszeństwo: 2.07.1970 - Niemiecka Republika Demokratyczna

Ministerium für Verkehrswesen, Berlin, Niemiecka Republika Demokratyczna (Peter Fedorowitsch Archipow).

Urządzenie zanikowe dla samoczynnych sprzęgów centralnych, zwłaszcza dla pojazdów szynowych, które wyposażone jest w zamek sprzęgowy, obracający się w kierunku wzdłużnym w głowicy sprzęgowej ruchem tocznym po dolnej powierzchni komory zamkowej, następnie - w zapadkę umieszczoną w tym zamku oraz - w uchwyt zamkowy, posiadający ruch odchylony równoległy do zamka i ułożyskowany w głowicy sprzęgowej, który to uchwyt posiada dźwignię klawiszową, sięgającą w pole działania sprzęgu sąsiedniego pojazdu, który ma być sprzęgnięty, przy czym owe urządzenie zamkowe, w położeniu sprzęgnięcia ze sprzęgiem sąsiednim, zablokowane jest przez uchwyt zamkowy, współdziałający z zapadką ryglującą, ponadto - posiadające podnośnik zamkowy, zamontowany obrotowo na wałku zwalniającym w głowicy sprzęgowej, który - w celu rozprężnięcia - w pierwszym momencie odryglowuje ograniczniki blokujące zamek a następnie pochyla zamek sprzęgowy w głowicę i przytrzymuje go w położeniu rozprężnięcia względnie - w pozycji manewrowej aż do rozłączenia się kształtowego sprzęgniętych głowic, przy czym położenie robocze urządzenia zamkowego jest sygnalizowane za pomocą ruchomego wskaźnika dowolnej konstrukcji, znamienne tym, że uchwyt zamkowy (6), ułożyskowany znany sposobem w głowicy sprzęgowej (1), składa się z dwóch oddzielnych części: dźwigni klawiszowej (7), ułożyskowanej na sworzniu uchwytu zamkowego (5) w głowicy sprzęgowej (1) i przeciwwagi (9), zamocowanej ruchomo w łożysku (8), przy czym przeciwwaga (9) posiada znany ogranicznik

(10), współdziałający z zapadką (3) i wysuwalny w kierunku zamka sprężowego (2) z jego bocznej powierzchni, ponadto na dolnej jego części umieszczony jest znany nosek odprężowy (11), zaś na stronie górnej - zabierak (12), opierający się na kulaczku zabieraka (13) dźwigni klawiszowej (7).



20e

(P. 150265)

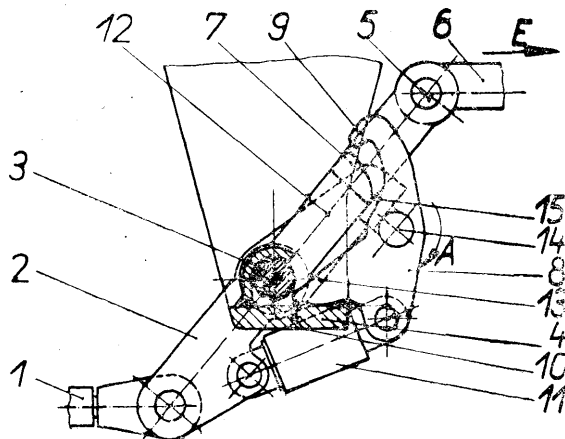
31.08.1971.

Pierwszeństwo: 3.09.1970

- Niemiecka Republika Demokratyczna

Ministerium für Verkehrswesen, Berlin, NRD, (Klaus Uhlemann).

Urządzenie ryglujące o napędzie ręcznym i mechanicznym do złącza przewodu rurowego automatycznego sprzęgu ciągnikowo-zderzakowego zwłaszcza dla pojazdów szynowych, które jest połączone z urządzeniem odcinającym złącza rurowego znamienne tym, że dwuramienna dźwignia (2), której jedno ramie połączone jest z elementem nastawczym i jednoramienna dźwignia (12), której swobodny koniec jest połączony z elementem odcinającym złącza rurowego są połączone wychylnie z łożyskiem pośrednim (3) i że wolny koniec dwuramiennej dźwigni (2) jest ukształtowany w postaci zabieraka (15) do wychylania jednoramiennej dźwigni (12) przy mechanicznym otwarciu elementu ryglującego i że na swobodnym końcu dwuramiennej dźwigni (12) jest zamocowana przegubowo obciążona sprężyną zapadka (8), która posiada hakowaty wypstę (9) współpracujący z wypstę (7) jednoramiennej dźwigni (12) oraz wypstę (13) do unoszenia hakowatego wypstę (9) z krzywki (7) wbrew działaniu elementu sprężystego (11) zaś wypstę (15) w położeniu spoczynkowym współpracuje z oporem (4) poprzez ślizgową powierzchnię (10).



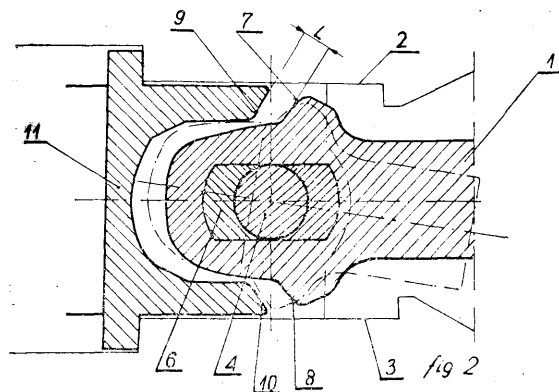
20e

(P. 147398)

7.04.1971.

Centralny Ośrodek Badań i Rozwoju Techniki Kolejnictwa, Warszawa, (Henryk Ubysz, Tadeusz Tomaszczyk, Józef Kędzior, Jerzy Wakulicz).

Przegub stabilizujący sprzęgu samoczynnego z amortyzatorem centralnym ciągnikowo-zderznym, zwłaszcza do pojazdów szynowych posiadający kulistą wkładkę, umieszczoną w ramieniu sprzęgu, połączonego z amortyzatorem za pomocą sworznia, którego powierzchnie oporowe związane z ramieniem sprzęgu leżą wewnątrz powierzchni walca o osi pokrywającej się z osią sworznia i średnicy równej odległości między oporami przednimi, znamienne tym, że ma tylko jedną parę powierzchni oporowych (7) i (8) ramienia sprzęgu (1) wypukłych w kierunku do amortyzatora, oraz powierzchnie oporowe (9) i (10) płyty naciskowej (11) wklęsłe w kierunku do głowicy sprzęgu, przy czym krzywizna powierzchni oporowych (7) i (8) jest większa niż krzywizna powierzchni oporowych (9) i (10) a przekroje tych powierzchni (7), (8), (9), (10) dowolnymi płaszczyznami stanowią gładkie krzywe ciągłe.



20f

(P. 147415)

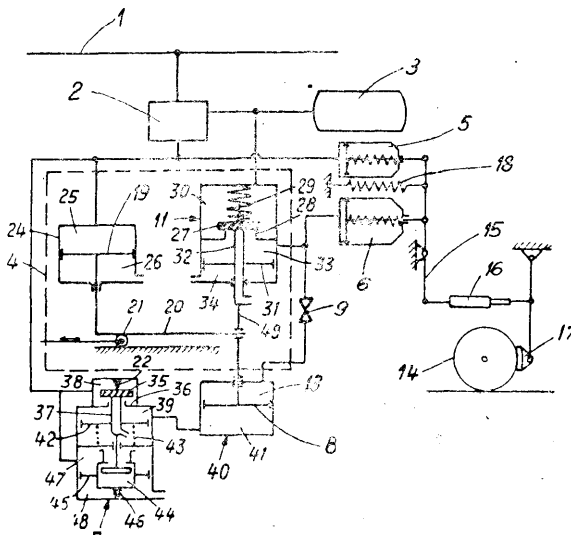
7.04.1971.

Patent dodatkowy do zgłoszenia P. 135805

Pierwszeństwo: 10.04.1970 - Szwajcaria

Werkzeugmaschinenfabrik Oerlikon - Bührle A. G., Zurych, Szwajcaria.

Niesamoczynny hamulec pneumatyczny zależny od obciążenia pojazdu stosowany szczególnie w transporcie kolejowym z bezobciążeniowym cylindrem hamulcowym do hamowania pojazdów próżnych oraz z obciążeniowym cylindrem hamulcowym oddziałującym na ten sam układ dźwigni przekładni hamulcowej, który jest połączony z przekładnikiem ciśnienia przesterowywanym w zależności od doładowania i od ciśnienia w bezobciążeniowym cylindrze hamulcowym z przyrządem napełniającym dla obciążeniowego cy-



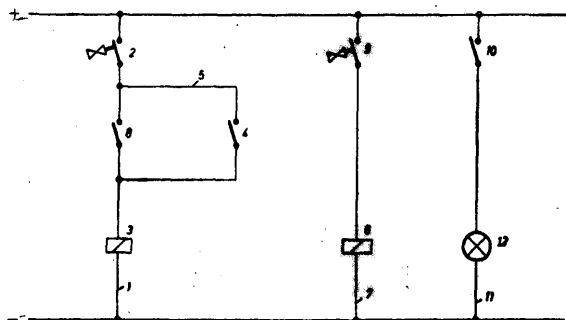
lindra hamulcowego sterowanym przez zawór ograniczający ciśnienie hamowania, który to przyrząd napełniający, przy działaniu hamulca wytwarza w obciążeniowym cylindrze hamulcowym również przy próżnym lub tylko częściowo naładowanym pojeździe ciśnienie wlotowe zależnie od zaworu ograniczającego ciśnienie hamowania, w celu przezwyciężenia sił sprężyny odciągającej, według zastrzeżenia patentowego do patentu głównego (P. 135605), znamienny tym, że posiada tłok (45) sterowany za pomocą ciśnienia w bezobciążeniowym cylindrze hamulcowym (5) do odpowietrzania obciążeniowego cylindra hamulcowego (6).

20h (P. 154835) 20.04.1972.

Pierwszeństwo: 29.04.1971 - Niemiecka Republika Demokratyczna

VEB Berliner Bremsenwerk, Berlin, NRD, (Werner Schaaf).

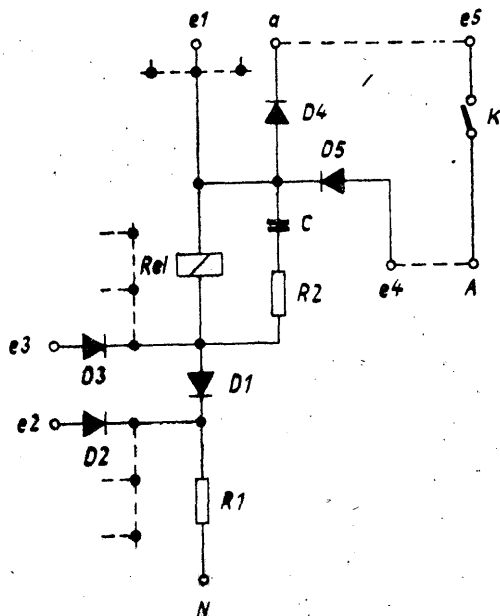
Urządzenie do sygnalizowania położenia magnesu hamulcowego w pojeździe szynowym, znamiennie tym, że optyczne urządzenie sygnalizacyjne (12) jest połączone z wbudowanymi w urządzenie uruchamiające magnes hamulcowy łącznikami elektrycznymi (2), (9), które odpowiednio do położenia magnesu hamulcowego są włączone w różne gałęzie (1), (5), (7), (11) obwodu.



21a1 (P. 140663) 13.05.1970.

VEB Kombinat Elektroprojekt und Anlagenbau, Berlin, NRD, (Helmut Belitz, Günter Sellinger, Jürgen Nikolaizik, Erwin Sagrauske, Gerhard Sprunk).

Układ do realizowania logicznych funkcji łączeniowych z dowolnie wybieranym opóźnieniem, przy zastosowaniu przełącznika z jednym uzwojeniem, zwłaszcza przełącznika z zabezpieczonymi zestykami, składający się z połączenia szeregowego przełącznika z opor-

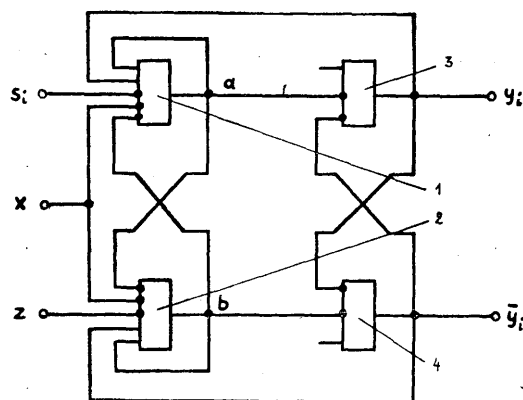


nikiem ograniczającym, który jest ciągle połączony z zaciskami źródła prądu stałego, przy czym zaciski uzwojenia przełącznika stanowią wejścia, znamienny tym, że między punktem połączenia zacisku uzwojenia przełącznika z wejściem (e3) i opornikiem ograniczającym (R1) jest dodatkowo włączona dioda (D1) spolaryzowana w kierunku przepływu prądu przyciągania zwory przełącznika a między diodę (D1) i opornik ograniczający (R1) jest dołączone dalsze wejście (e2), przy czym równolegle do zacisków uzwojenia przełącznika jest usytuowany układ szeregowy zawierający kondensator (C) i opornik (R2), zaś do punktu połączenia drugiego zacisku uzwojenia przełącznika (Rel) z kondensatorem (C), przez diody (D4, D5) są dołączone wyjście (a) i wejście (e4), natomiast po połączeniu mostkami wyjścia (a) z wejściem (e5) i wyjścia (A) z wejściem (e4) zestyk roboczy (K) jest zboczni kowany diodami (D4, D5).

21a1 (P. 146388) 20.02.1971.

Politechnika Gdańska Instytut Technologii Elektrowniej, Gdańsk, (Walerian Gruszczyński, Henryk Wierzba, Marjań Ligmanowski).

Statyczny licznik binarny, składający się z n identycznych przerzutników typu T, posiadających dwa wyjścia i jedno wejście o takim układzie połączeń, że jedno wejście każdego przerzutnika jest połączone z wejściem przerzutnika następnego, zaś do wejścia pierwszego przerzutnika doprowadza się ciąg impulsów zliczanych, znamienny tym, że każdy przerzutnik zawiera cztery kontaktowe elementy logiczne zakazu (1, 2, 3 i 4), przy czym wejście przerzutnika jest połączone z wejściami zakazującymi elementów (1 i 2), a do innych wejść zakazujących tych elementów są doprowadzone sygnały ustalające stan początkowy przerzutnika, zaś wyjście elementu (1) jest połączone z wejściem zapisującym tego elementu i z wejściami zakazującymi elementów (2 i 3), podobnie wyjście elementu (2) jest połączone z wejściem zapisującym tego elementu i z wejściami zakazującymi elementów (1 i 4), a z kolei wyjście elementu (3) stanowi wyjście przerzutnika i jest połączone z wejściem zapisującym elementu (1) i z wejściem zakazującym elementu (4), zaś wyjście elementu (4) stanowi drugie wyjście przerzutnika i jest połączone z wejściem zapisującym elementu (2) i wejściem zakazującym elementu (3), natomiast do wejść zapisujących elementów 3 i 4 jest dołączony stały sygnał.



21a3 (P. 135993) 24.09.1969.

Instytut Łączności, Warszawa (Sławoj Walaszek, Wiktor Milczewski).

Sposób odbierania częstotliwościowych impulsów zaliczania przez kontrolny licznik u abonenta znanym tym, że w czasie trwania impulsu zaliczania w obwód łączy abonenta, w którym płynie prąd zasilający mikrofon aparatu telefonicznego, włącza się elektronicznie uzwojenie elementu zliczającego na czas trwania impulsu zaliczania.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1, znamiennie tym, że zawiera dwa zestawy elektryczne tranzystorowe z których jeden (17) znajduje się w obwodzie łączy, natomiast drugi zestaw (16) umieszczony został w obwodzie elementu zliczającego oraz posiada kondensator (21) włączony między diodę (22) i kolektor tranzystora (17) przy czym użyto tu jeszcze układ prostowniczy (19) włączony między łączy i diodę Zenera (20).

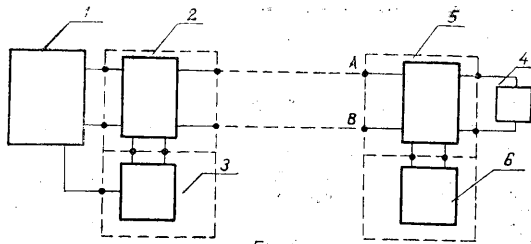


Fig. 1.

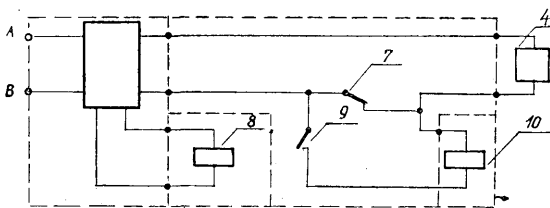


Fig. 2

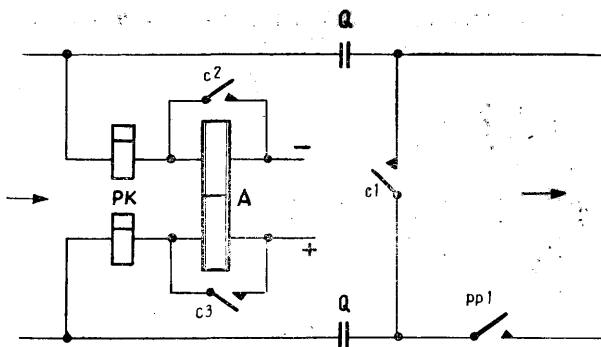
21a³

(P. 146538)

27.02.1971.

Zakłady Wytwórcze Urządzeń Telefonicznych im. Komuny Paryskiej „TELKOM-ZWUT”, Warszawa, (Wacław Gietka, Zdzisław Kleszcz).

Układ odbiorczo-nadawczy impulsów wybierczych w centralach telefonicznych, znamiennie tym, że elementem przyjmującym impulsy jest dwuuzwojeniowy przekładnik kontaktronowy (PK) włączony swoimi uzwojeniami w obwód wejściowy układu i którego zwirny zestaw (pk) włączony jest w obwód zasilania przekładnika pomocniczego (PP) mającego swój zwirny zestaw (pp1) w obwodzie wyjściowym układu.



21c

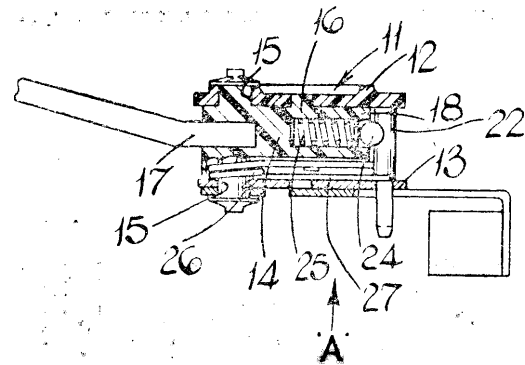
(P. 139395)

14.03.1970.

Pierwszeństwo: 17.03.1969 - Wielka Brytania.

Joseph Lucas (Industries) Limited, Birmingham, Wielka Brytania, (Edward Cryer).

Przełącznik elektryczny, znamiennie tym, że zawiera korpus (11), rotor (14), osadzony obrotowo w zakresie określonego kąta obrotu w korpusie (11), pierwszy styk łączący usytuowany na rotorze, pierwszy i drugi styk nieruchomy, osadzone na korpusie w odstępie kątowym od siebie, przy czym ten pierwszy i drugi styk są połączone ze sobą przez pierwszy styk łączący. W pierwszym położeniu rotora, oraz drugi styk łączący, poruszany na skutek ruchu rotora w dalsze położenie w celu połączenia pierwszego i drugiego styku.



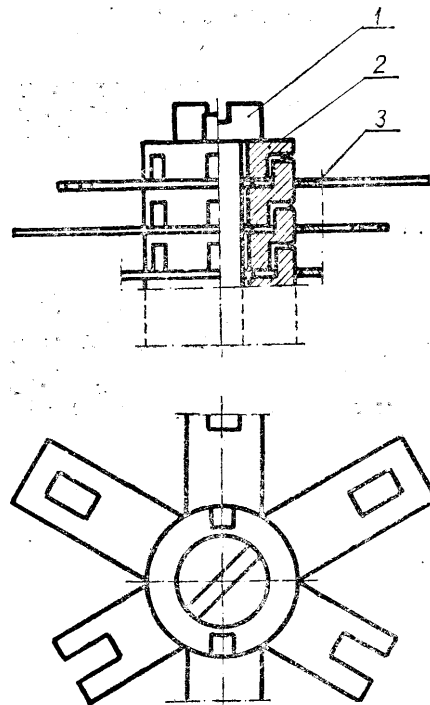
21c

(P. 146356)

19.02.1971.

Zakłady Radiowe im. M. Kasprzaka, Warszawa, (Ryszard Basiński, Janusz Uściński).

Segmentowa łączówka do mocowania przewodów elektrycznych składająca się z elementu izolacyjnego i końcówki znamiennie tym, że na trzpieniu (1) ułożone są na przemian przekładki izolacyjne (2) posiadające dwie płaszczyzny, gdzie na jednej płaszczyźnie znajdują się wpusty, natomiast na drugiej znajdują się zagłębienia kształtem i rozmieszczeniem umożliwiające wprowadzenie wpustów następnej identycznej przekładki (2) i ustalenia współosiowości i położenia kąowego przekładek (2) z umieszczoną między nimi końcówką (3) z otworem wewnętrznym i wycięciami umożliwiającymi wejście w nie wpustów przekładki izolacyjnej (2).



21c

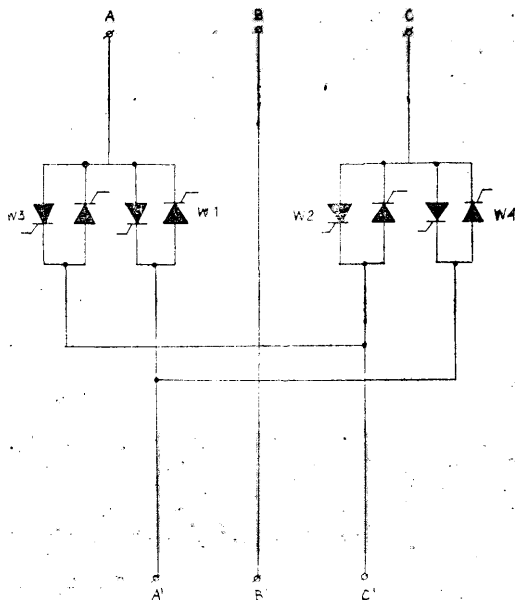
(P. 146390)

22.02.1971.

Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica (Instytut Automatyki Napędu i Urządzeń Przemysłowych), Kraków, (Kazimierz Bisztyga, Jacek Seńkowski).

Sterownik tyrystorowy, zawierający łączniki tyrystorowe prądu przemiennego, transformatory i trójfazowe mostki diodowe, znamiennie tym, że uzwojenia pierwotne każdej z dwu par transformatorów zapłonowych (TZ1 - 274) są połączone z tranzystorowym łącznikiem, złożonym z mostka diodowego (DT1), (DT2) i tranzystorów (T1) i (T2), zwierającego ten mostek (DT1) i (DT2) po stronie prądu wyprostowanego, na-

tomiast uzwojenia wtórne transformatorów (TZ1) - (TZ4) są połączone z łącznikami tyrystorowymi (W1 - W4).



21c

(P. 139535)

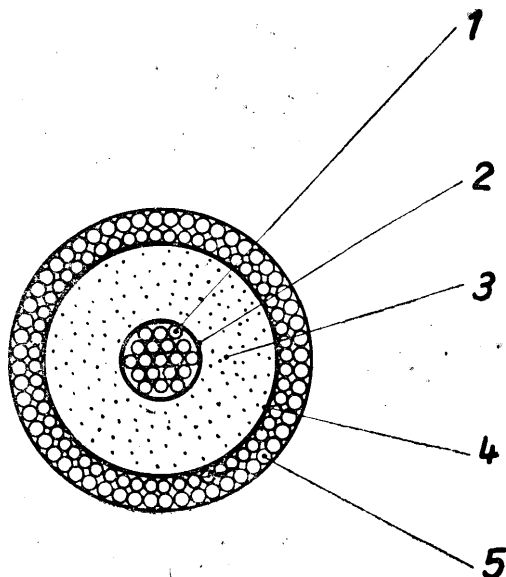
21.03.1970.

Pierwszeństwo: 3.04.1969

- Niemiecka Republika Demokratyczna

VEB Kabelwerk Oberspree (KWO) Berlin-Oberschöneweide NRD (Walter Woboditsch, Martin Spittka, Klaus Bader, Ottfried Wegemann, Joachim, Helmut Richter).

Giętki, nawijalny na bęben kabel impulsowy dla dużych statycznych i dynamicznych naprężeń rozciągających, dla rybołówstwa elektrycznego, zwłaszcza dla zelektryfikowanego rybołówstwa trałowego, o budowie kabla z organem nośnym, przy czym kabel nie powinien wywierać na położenie sieci możliwe żadnych sił, znamieny tym, że przy możliwie wolnym od momentów skręcających kablu impulsowym pomiędzy ciężarem metra bieżącego, siłą wyporu, oporem przyplwy i średnicą kabla zachodzi określona zależność o następującej postaci $q_L = a \cdot d + b \cdot d^2$, a dla osiągnięcia nieistnienia momentów skręcających zastosowane są w poszczególnych warstwach przeciwbieżnego organu nośnego tylko takie skoki skrętu żył kabla, które zapobiegają zarówno nadmiernemu wydłużeniu kabla na skutek za małych, jak i wystąpieniu struktury wewnętrznej przy gięciu na skutek za dużych **skoków** skrętu żył kabla.



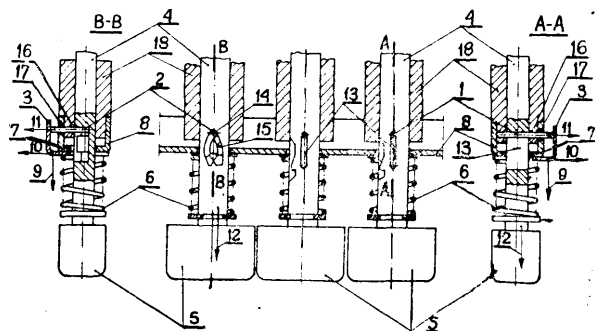
21c

(P. 139697)

28.03.1970.

Zakłady Radiowe „Eltra”, Bydgoszcz, (Czesław Kisieliewicz, Jerzy Raczyński).

Przełącznik klawiszowy segmentowy o konstrukcji umożliwiającej wymianę suwaków od strony klawiszy znamieny tym, że suwaki (4) przełącznika znajdujące się pod naciskiem wstępnie napiętych sprężyn (6) są zabezpieczone przed wysuwaniem się z osłon (18) przełącznika w kierunku przednim za pomocą walcowych kołków (1) lub (2), przy czym kołki (1) lub (2) wsunięte są jednym ze swoich końców w podłużny rowek (13), w przypadku suwaka współzależnego lub w kącie (14) wyłobienia sercowego (15) w przypadku suwaka niezależnego; natomiast drugi koniec kołka (1) lub (2) przechodzi przez otwór (16) w osłonie segmentu (18) i przez otwór (17) w szynie mocującej (8), segmenty (18), co stanowi jednocześnie blokadę przed wysunięciem się suwaka (4) do przodu, a drugi koniec kołka (1) lub (2), zabezpieczony jest przed wypadnięciem z przełącznika płaską sprężyną (3) nasuniętą na szynę mocującą (8) i dociśniętą do niego sprężyną (6) suwaka.



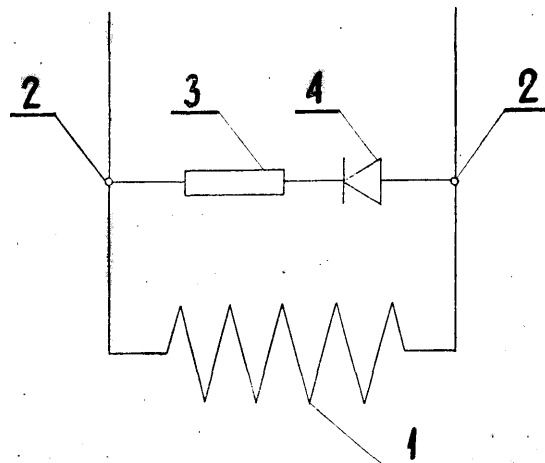
21c

(P. 146499)

26.02.1971.

Dolnośląskie Zakłady Wytwórcze Maszyn Elektrycznych „Dolmel”, Wrocław, (Wiesław Drzazga, Lucjan Hantel, Rufin Styrzewski).

Układ zabezpieczający chwytник elektromagnetyczny przed przepięciami znamieny tym, że zabudowany jest bezpośrednio na chwytniku i zawiera opornik ochronny (3) oraz połączony szeregowo z nim, zawór elektryczny (4), włączone równolegle do cewki (1) przez podłączenie do zacisków (2) chwytnika.



21c

(P. 147404)

5.04.1971.

Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyjne Przemysłu Węglowego, Zakład Elektroniki Górniczej, Tychy, (Janusz Pol, Roman Oczko, Anatol Hatwich, Zygmunt Miniszewski, Justyn Romański).

Sposób wykonywania i metalizowania otworów w dielektrycznych tworzywach, znamienny tym, że otwór wierci się w znany sposób spiralnym wiertłem przy zastosowaniu prędkości obrotowej rzędu trzech tysięcy obrotów na minutę, następnie szlifuje się obydwie strony wierconego elementu, odtłuszcza się element znany sposobem, po czym moczy się go w środku spęczniającym tworzywo, następnie tak przygotowane otwory wypełnia się mieszaniną złożoną z koloidalnego metalicznego proszku zmieszanego ze środkiem spęczniającym tworzywo, po czym tę mieszaninę wciiera się w ścianki otworu przy użyciu wiertła, wirującego w kierunku przeciwnym do skrętu spirali, przy czym średnica tego wiertła jest mniejsza od średnicy otworu.

21d²

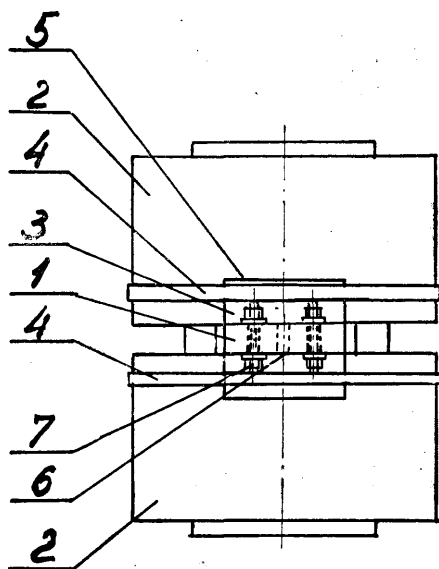
(P. 146427)

23.02.1971.

Zakłady **Konstrukcyjno-Doświadczalne** Przemysłu Maszyn Elektrycznych „Kornel”, Katowice, (Lech Strug).

Sposób mocowania trzymacza przewodów łączących, końców uzwojeń, zaczepek, rurek izolacyjnych, zacisków regulacyjnych i tym podobnych części transformatorów znamienny tym, że trzymacz (1) wkłada się bezpośrednio między części uzwojenia (2), względnie między uzwojenie a sąsiedni element konstrukcyjnych i unieruchamia przez wywarcie na uzwojenie nacisku osiowego lub przez bezpośrednie przyklejenie do uzwojenia (2) przy pomocy występu (3) na styku (5) lub przez zamocowanie bezpośrednio do uzwojenia (2) bandażem (4) lub też przez dowolną kombinację tych sposobów.

Trzymacz z materiału izolacyjnego do przytwierdzenia przewodów łączących, końców uzwojeń, zaczepek rurek izolacyjnych, zacisków regulacyjnych i tym podobnych części transformatorów, do bezpośredniego mocowania go według zastrz. 1, znamienny tym, że posiada występ (3) o powierzchni przylegającej do powierzchni uzwojenia (2) oraz otwory (6) lub wycięcia do przytwierdzenia w nich w sposób znany zacisków (7) i tym podobnych części transformatora.



21k

(P. 147411)

7.04.1971.

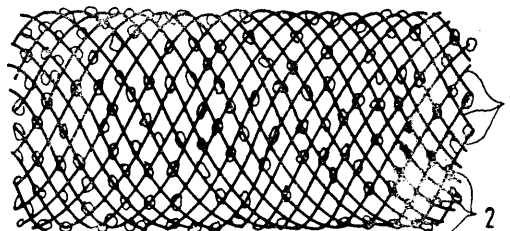
Pierwszeństwo: 16.04.1970 - Szwecja

Aktiebolaget Tudor, Sztokholm, Szwecja, (J. Bertil, K. Eric, E. Lindbergh).

Elektroda akumulatora z powłoką siatkową, zwłaszcza do akumulatora ołowiowego, składająca się z przewodzącego elektrycznie szkieletu z nałożoną nań masą czynną otoczoną jedną lub kilkoma powłokami, które są odporne na działanie reakcji **elektrochemicznych** w elektrolicie i są porowate w celu umożliwienia dojścia

elektrolitu do masy czynnej, znamienna tym, że zawiera znane powłoki z tkaniny lub plecionki z włókien szklanych, na której jest spieczona lub obtopiona warstwa tworzywa sztucznego.

Sposób wytwarzania powłoki płyty akumulatorowej według zastrz. 1—3, znamienny tym, że plecionkę lub tkaninę z włókien szklanych przeciąga się po jednym lub kilku trzpieniach przez sproszkowane tworzywo sztuczne jednocześnie podgrzewając je tak, że proszek tworzywa sztucznego stapia się na tkaninie, po czym tkaninę chłodzi się i tnę na odcinki.



22a

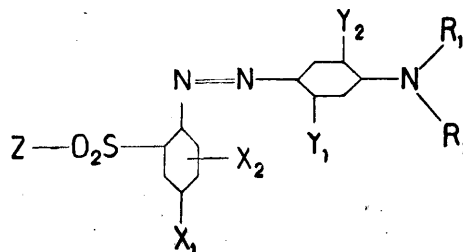
(P. 139734)

1.04.1970.

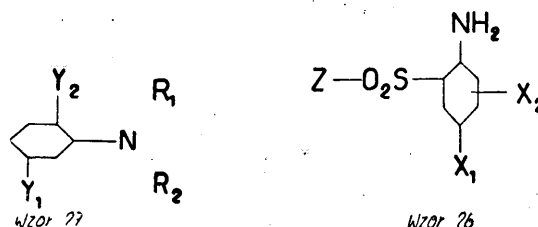
Pierwszeństwo: 2.04.1969, 3.12.1969 - Szwajcaria

Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania nowych związków o wzorze 1, w którym R_1 i R_2 oznaczają każdą grupę alkilową, cyanoalkilową, **alkoksyalkilową**, **acyloksyalkilową**, cyanoalkoksyalkilową lub karboalkoksyalkilową z tym, że R może oznaczać atom wodoru, X_1 i X_2 oznaczają każdy atom wodoru lub atom chlorowca, grupę nitrową, cyjanową, alkilową, **alkoksyłową** lub **acyloaminową**, Y oznacza atom wodoru lub atom chlorowca, grupę alkilową, **alkoksyłową**, **acyloaminową** lub **fenoksyłową**, Y_2 oznacza atom wodoru, grupę alkilową, **alkoksyłową** a Z oznacza resztę heterocykliczną zawierającą pierścieniowy atom azotu, który jest powiązany poprzez atom azotu z mostkiem $-SO_2-$ lub też oznacza drugorzędową lub trzeciorzędową grupę aminową, zawierającą resztę alkilową lub **alkoksyalkilową**, przy czym X i X_2 oznaczają atomy wodoru, gdy Z zawiera tylko reszty acykliczne, znamienny tym, że zdwuazowaną aminę o wzorze 26 sprzega się aminą o wzorze 27, w którym R_1 , R_2 , X_1 , X_2 , Y_1 , Y_2 i Z mają wyżej podane znaczenie, do związków o wzorze 1.



Wzór 1



Wzór 27

Wzór 26

22a

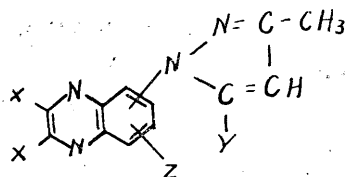
(P. 145771)

22.01.1971.

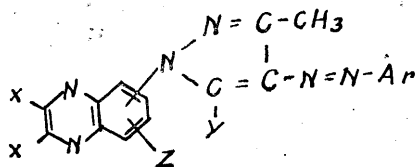
Patent dodatkowy do patentu P. 138942

Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Barwników, Zgierz (Lech Wojciechowski).

Sposób wytwarzania nowych azowych pigmentów organicznych o ogólnym wzorze 4, w którym X i Y oznaczają grupy hydroksyloowe lub alkoksyloowe, Z oznacza grupę alkilową, alkoksyloową lub atom chlorowca, a Ar oznacza podstawnik aromatyczny pochodny benzenu, azobenzenu, dwufenylu lub naftalenu, zawierający 1—4 grup takich, jak alkilowa, alkoksylowa, nitrowa, cyjanowa, acylo- lub aroiloaminowa, atom chlorowca itp., znamienny tym, że 2,3-dwuhydroksy/lub -dwualkoksy/-5/lub -6/-aminochinoksalinę, zawierającą w położeniu 7 lub 8 grupę alkilową, alkoksyloową lub atom chlorowca, poddaje się reakcji dwuazowania, a następnie otrzymaną pochodną dwuazową redukuje się kwaśnym siarczynem sodowym lub chlorkiem cyanawym, a uzyskaną pochodną hydrazynową kondensuje się z dwuketenem albo z estrem etylowym kwasu acetylooctowego, po czym otrzymany związek o ogólnym wzorze 3, w którym X oznacza grupę hydroksyloową lub alkoksyloową, a Y oznacza grupę hydroksyloową, sprzęga się w środowisku wodnym o pH 5—10 ze zdwuazowaną aminą aromatyczną pochodną benzenu, azobenzenu, dwufenylu lub naftalenu, zawierającą 1—4 podstawników takich, jak grupy alkilowe, alkoksylowe, nitrowe, cyjanowe, acylo- lub aroiloaminowe, atomy chlorowców itp.



Wzór 3



Wzór 4

22a

(P. 145955)

2.02.1971.

Wyższa Szkoła Inżynierska, Bydgoszcz, Polska, (Kazimierz Kozłowski, Henryk Masłowski, Jerzy Gaca, Andrzej Gorączko, Wiesław Pawłowski).

Sposób przerobu smół odpadowych po produkcji 4,4'-dwuaminodwufenylometanu na barwne pigmenty i kleje, znamienny tym, że do rozpuszczonych w kwaśnym środowisku smół, dodaje się formaliny lub furfuralu w temperaturze od 10 do 150°C, miesza się przez okres do 60 minut, a następnie produkt reakcji wytrąca się w roztworze ługu w środowisku alkalicznym lufo zubożeniu się do pH 5—7.

22a

(P. 145961)

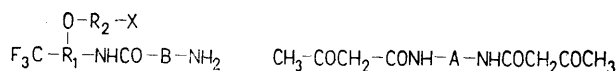
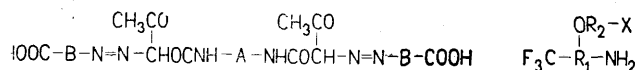
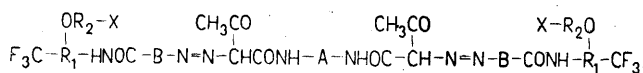
2.02.1971.

Pierwszeństwo: 3.02.1971 - Szwajcaria.

Ciba - Geigy AG, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania pigmentów disazowych o wzorze 1, w którym A i B oznaczają reszty arylenowe, R₁ i R₂ oznaczają reszty benzoylowe, a X oznacza grupę

alkilową, zawierającą co najmniej 3 atomy węgla, znamienny tym, że dwuhalogenek kwasu dwukarboksylowego o wzorze 2, w którym A i B mają wyżej podane znaczenia, kondensuje się w stosunku molowym 1:2 z aminą o wzorze 3, w którym R₁, R₂ i X mają wyżej podane znaczenie, albo związek dwuazowy lub dwuazaminowy aminy o wzorze 4 sprzęga się w stosunku molowym 2:1 z dwu(acetyloacetylo)-arylenodwuaminą o wzorze 5, w których to wzorach R, R₂, B i A mają wyżej podane znaczenie.



22a

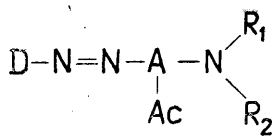
(P. 145987)

3.02.1971.

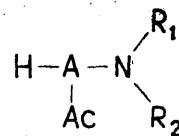
Pierwszeństwo: 5.02.1970 - Szwajcaria.

Ciba - Geigy A.G. Bazylea, Szwajcaria.

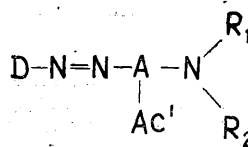
Sposób wytwarzania nowych związków azowych nie zawierających kwasowych grup nadających rozpuszczalność w wodzie, o ogólnym wzorze 1, w którym D oznacza grupę składnika dwuazowego, A oznacza ewentualnie podstawiony rodnik fenyłowy, w którym mostek azowy i trzeciorzędowa grupa aminowa znajduje się w stosunku do siebie w pozycji para, Ac oznacza związaną poprzez grupę aminową grupę o wzorze $-\text{CO}-(\text{CH}_2)_n-\text{X}-\text{Aryl}$, w którym n oznacza liczbę 1, 2 lub 3, korzystnie 1, a X oznacza atom tlenu lub siarki albo grupę aminową, R₁ oznacza niepodstawiony lub podstawiony rodnik alkilowy, a R₂ w przypadku, gdy X oznacza atom siarki lub grupę aminową, oznacza niepodstawiony lub podstawiony rodnik alkilowy, a w przypadku, gdy X oznacza atom tlenu, oznacza podstawiony rodnik alkilowy, znamienny tym, że związek dwuazoniowy składnika dwuazowego sprzęga się z aminą o wzorze 2, w którym Ac oznacza związaną poprzez grupę aminową grupę o wzorze $-\text{CO}-(\text{CH}_2)_n-\text{X}-\text{Aryl}$, w którym n oznacza liczbę 1, 2 lub 3, X oznacza atom tlenu, siarki lub grupę aminową, przy czym atom wodoru i trzeciorzędowa grupa aminowa znajdują się w stosunku do siebie w położeniu para, albo barwnik monoazowy o wzorze 3, w którym Ac oznacza grupę chloroalkilokarbonyloaminową, kondensuje się z pierwszorzędowymi lub drugorzędowymi aryloaminami, fenolami lub tiofenolami i otrzymane barwniki, o ile zawierają dające się czwartorzędować atomy azotu, ewentualnie czwartorzędu je się.



Wzór 1



Wzór 2



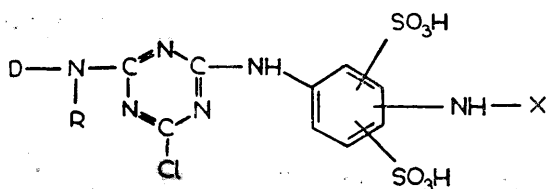
Wzór 3

22a (P. 146443) 23.02.1971.

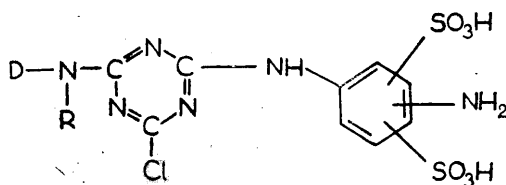
Pierwszeństwo: 2.03.1970 - Wielka Brytania.

Imperial Chemical Industries Limited, Londyn, Wielka Brytania, (Brian Parton).

Sposób wytwarzania **barwników reaktywnych** o ogólnym wzorze 1, w którym R oznacza atom wodoru lub grupę alkilową, D oznacza resztę związku aminoazowego, w którym atomy azotu grupy azowej lub grup azowych są przyłączone do atomów węgla armoatycznego rdzenia karbocyklicznego a X oznacza resztę kwasu organicznego zawierającego podstawnik reaktywny z celulozą, znamienny tym, że aminę o ogólnym wzorze 15, w którym R i D mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z chlorkiem lub bezwodnikiem kwasu organicznego zawierającego podstawnik reaktywny z celulozą.



WZÓR 1



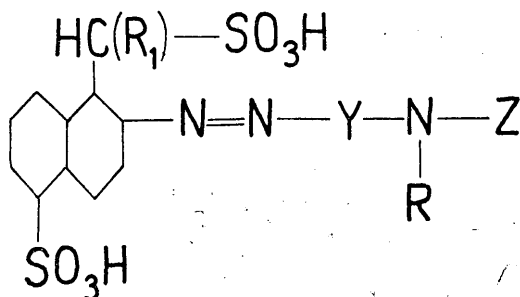
WZÓR 15

22a (P. 151199) 25.10.1971.

Pierwszeństwo: 27.10.1970, 4.10.1971 - Szwajcaria.

Ciba - Geigy AG., Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania **nowych związków azowych** o wzorze 1, w którym Y oznacza grupę składnika biernego, Z oznacza grupę reaktywną, a każdy z podstawników R i R1 oznacza atom wodoru lub niższy rodnik alkilowy. Znamienny tym, że wytwarza się je na drodze sprzęgania i/ lub kondensacji.



WZÓR 1

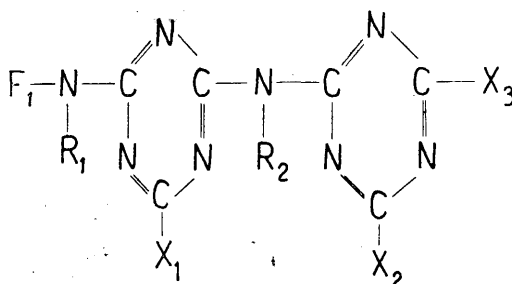
22a (P. 152255) 17-12.1971.

Pierwszeństwo: 18.12.1970 - Szwajcaria.

Ciba Geigy AG., Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania **reaktywnych barwników** o dwóch reaktywnych grupach triazynowych związanych ze sobą poprzez atom azotu jednej grupy aminowej, określonych wzorem ogólnym 1, w którym F oznacza resztę chromogenu, R1 i R2 oznaczają atomy

wodoru, rodniki alkilowe lub aryłowe, X1, X2 oznaczają atomy chlorowca, a X3 oznacza atom chlorowca, grupę -NH2, reszty aminowe, alkoholowe, fenyłowe lub merkaptanowe albo ugrupowania o wzorze N(R3)-F2, gdzie R3 oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy lub aryłowy, a F2 oznacza resztę chromogenu, znamienny tym, że poddaje się reakcji amoniak lub pierwszorzędową aminę, z chlorowcotriazynami i barwnikami zawierającymi grupy aminowe.



22a (P. 152511) 27.12.1971.

Pierwszeństwo: 28.12.1970 - NRF.

Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft, Leverkusen, NRF, (Karl-Heinz Schündehütte).

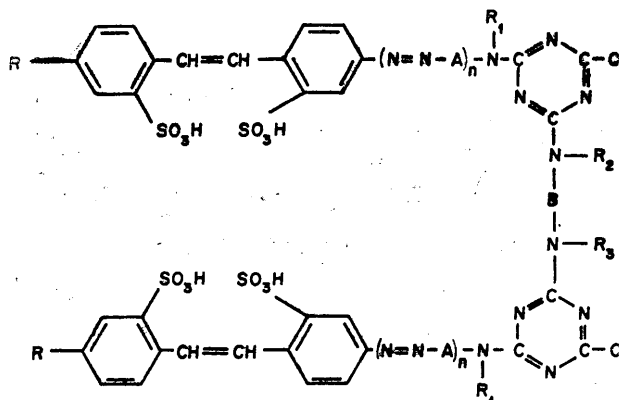
Sposób wytwarzania **barwników azowych**, znamienny tym, że kwas azoibarbiturowy traktuje się związkami wielowartościowych metali.

22a (P. 152785) 6.01.1972.

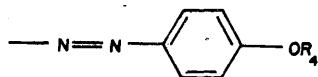
Pierwszeństwo: 25.02.1971 - Wielka Brytania.

Imperial Chemical Industries Limited, Londyn, Wielka Brytania, Herbert Francis Andrew).

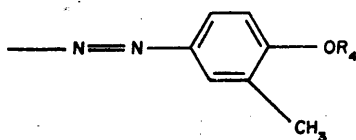
Sposób wytwarzania **barwników dwuazowych** o ogólnym wzorze 1, w którym n oznacza wartość liczbową 0 lub 1 i jeśli n oznacza wartość liczbową 1, to R oznacza rodnik NO2, Cl lub NHCOCH3, a jeśli n oznacza wartość liczbową 0, to R oznacza rodnik o wzorze ogólnym 2 lub wzorze ogólnym 3, w których to wzorach R4 oznacza rodnik metylowy, etylowy lub p-toluenosulfonowy, A oznacza rodnik 1,4-fenylenowy ewentualnie podstawiony rodnikiem, takim jak CH3, OCH3, CO2H, NHCOH3 lub NHCONH2, lub A oznacza rodnik 1,4-naftyłowy ewentualnie podstawiony rodnikiem, takim jak OCH3, OC2H5 lub SO3H, R1 oznacza atom wodoru jeśli n oznacza wartość liczbową 0 lub jeśli n oznacza wartość liczbową 1 i symbol A oznacza rodnik naftyłowy, lub R1 oznacza atom wodoru lub nasycony rodnik alifatyczny o 1-4 atomach węgla jeśli n oznacza wartość liczbową 1 i symbol A oznacza rodnik fenylenowy, grupa -N/R2/-B-N/R3/- oznacza grupę 1,4-piperazylenową lub R2 i R3, każdy oddzielnie, oznaczają atom wodoru lub nasycony rodnik



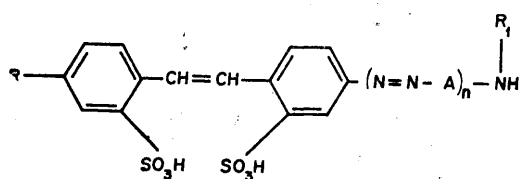
WZÓR 1



WZÓR 2



WZÓR 3



WZÓR 4

alifatyczny o 1—4 atomach węgla, a B oznacza pierścień benzenowy, dwufenylenowy lub naftalenowy, ewentualnie podstawiony, lub rodnik alifatyczny co najmniej o 2 atomach węgla, znamienne tym, że chlorek cyjanurowy poddaje się reakcji ze związkiem o ogólnym wzorze 4, w którym n, R, A i R₁ mają wyżej podane znaczenie, a następnie z dwuaminą o ogólnym wzorze R₂NH—B—NHR₃, w którym R₂, R₃ i B mają wyżej podane znaczenie, w proporcji molowej odpowiednio 2:2:1.

22a (P. 152859) 12.01.1972.

Pierwszeństwo: 14.01.1971 - Szwajcaria.

Ciba - Geigy A.G., Bazylea, Szwajcaria.

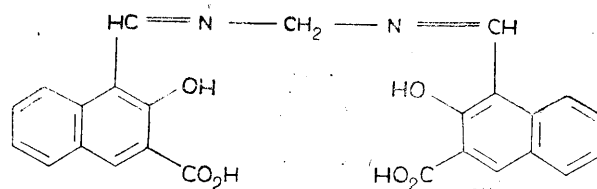
Sposób wytwarzania **nowych barwników azowych**, zawierających jako składnik bierny grupę dwuhydrok-sypirydyny, a ponadto podstawnik o co najmniej jednym heteroatomie, różny od atomu chlorowca umiejscowiony w położeniu orto do mostka azowego, znamienne tym, że poddaje się reakcji barwniki azowe zawierające jako składnik bierny grupę dwuhydrok-sypirydyny jak i atom chlorowca w położeniu orto do mostka azowego, ze związkami zdolnymi do reakcji podwójnej wymiany z atomem chlorowca i otrzymany związek ewentualnie przeprowadza w związek kompleksowy z metalem ciężkim i ewentualnie acyluje.

22f (P. 151190) 23.10.1971.

Pierwszeństwo: 24.10.1970 - NRF.

Badische Anilin-und Soda-Fabrik A.G., Ludwigshafen, NRF, (Walter Dammert).

Sposób wytwarzania **pigmentu disazometynowego** o wzorze przedstawianym na rysunku, znamienne tym, że kwas 2-hydroksynaftalenokarboksylowy-3 poddaje się reakcji z **sześciometylenoczeroaminą** w środowisku niskocząsteczkowego, organicznego kwasu **karboksylo**wego zawierającego więcej niż 1 atom węgla.



22f (P. 151198) 25.10.1971.

Pierwszeństwo: 26.10.1970 - Szwajcaria.

Ciba - Geigy A.G., Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania czerwonego pigmentu z szeregu perylenowego, znamienne tym, że dwubezwodnik kwasu perylenoczerokarboksylowego-3,4,9,10 poddaje się reakcji z metyloaminą lub ze związkiem oddającym metyloaminę, otrzymując N,N'-dwumetylodwuimid kwasu perylanoczerokarboksylowego-3,4,9,10, a produkt poddaje się mieleniu lub zagniataniu.

22g (P. 141041) 2.06.1970.

Fabryka Urządzeń Mechanicznych „Poręba”, Poręba, (Andrzej Kuczabiński, Lucjan Drabek).

Chłodziwo antykorozyjne stanowiące ciecz stosowaną przy hartowaniu, znamienne tym, że ciecz ta jest mieszaniną składającą się z 0,2% do 1% części wagowych trójetanolaminy, 0,1% do 1% części wagowych azotynu sodu i reszta z wody.

22g (P. 145775) 22.01.1971.

Krakowskie Zakłady Przemysłu Gumowego „Stomil”, Kraków, (Mieczysław Zajac).

Lakier, emalia lub farba do ozdabiania względnie oznakowywania elastycznych wyrobów z gumy lub z tworzyw sztucznych, znamienne tym, że składają się ze 100 części wagowych lakieru, emalii lub farby nitrocelulozowych lub acetylocelulozowych, od 2 do 80 części wagowych kauczuku polarnego zawierającego grupy CN lub Cl ewentualnie So₃ względnie ich mieszaniny, oraz rozpuszczalników nitrocelulozowych lub acetylocelulozowych.

22g (P. 146449) 24.02.1971.

Instytut Badawczo-Projektowy Przemysłu Farb i Lakierów, Gliwice, (Irena Maciejewska, Tadeusz Łuczak, Marek Szandorowski, Eugeniusz Tyrka, Edward Pietrak).

Farby nadwodne **winylo-alkidowe**, znamienne tym, że sporządzone są na bazie substancji błonotwórczej stanowiącej mieszaninę żywicy **polimeryzacyjnej** - chlorowany polichlorek winylu o następującej charakterystyce: zawartość chloru 61,64%, lepkość istotna, wyrażona **wartością** K = 59 ± 4 i żywicy ftalowej charakteryzującej się zawartością bezwodnika ftalowego w granicach 25—33% i oleju roślinnego schnącego od 47—62%, przy czym udział substancji **błonotwórczej** w farbach wynosi od 12—25% wagowych, rozpuszczalników od 45—60% wagowych, pigmentów od 12—30%, plastyfikatora od 2—5% i środka tiksotropującego od 0,2—2%.

22g (P. 150991) 11.10.1971.

Pierwszeństwo: 21.10.1970 - Wielka Brytania.

Imperial Chemical Industries Limited, Londyn, Wielka Brytania, (Francis Nicks).

Sposób **wytwarzania powłoki** ze stałych pigmentowanych cząstek polimeru błonotwórczego, znamienne tym, że polimer błonotwórczy w postaci ciekłej fazy emulguje się w lotnej ciekłej fazie ciągłej zawierającej rozpuszczony polimeryczny środek emulgujący, którego cząsteczka zawiera co najmniej jeden składnik o budowie łańcuchowej rozpuszczalny w polime-

rze błonotwórczym oraz co najmniej jeden składnik o budowie łańcuchowej innego typu rozpuszczalny w lotnej ciekłej fazie ciągłej, o średnim ciężarze cząsteczkowym powtarzających się członów każdego łańcuchowego składnika co najmniej 1000 i całkowitym ciężarze cząsteczkowym poszczególnego składnika każdego typu co najmniej 3000 lub co najmniej wartość n 1000, która jest większa, przy czym n oznacza liczbę składników rozpuszczalnych w ciekłej fazie ciągłej oraz stosunek całkowitych ciężarów cząsteczkowych poszczególnych dwóch typów składników wynosi 3 : 1 : 1-3, następnie miesza się polimer błonotwórczy z pigmentem, korzystnie zdyspergowanym w lotnej cieczy mieszalnej z lotną ciekłą fazą ciągłą emulsji, a nie będącej rozpuszczalnikiem polimeru błonotwórczego i otrzymaną mieszaninę łączy się z wytworzoną emulsją polimeru błonotwórczego w dowolnej kolejności, po czym odparowuje lotną ciecz z mieszaniny zdyspergowanego polimeru i pigmentu dla wytworzenia pigmentowanych stałych cząstek.

22g (P. 151204) 25.10.1971.

Pierwszeństwo: 4.11.1970 - Wielka Brytania.

Imperial Chemical Industries Limited - Londyn, Wielka Brytania, (Auguste Louis Lucien Palluel).

Mieszanina powłokotwórcza do elektrolitycznego osadzania powłoki na przedmiotach przewodzących prąd elektryczny, znamienna tym, że składa się z wodnej zawiesiny związku powłokotwórczego zawierającego grupy kwasowe co najmniej częściowo zobojętnione zasadą, taką jak wodorotlenek metalu alkalicznego lub amina rozpuszczalna w wodzie zawierająca co najmniej jeden rodnik alifatyczny, ewentualnie podstawiony, o nie więcej niż 6 atomach węgla oraz ze związku amfipatycznego zawierającego zasadowy atom azotu i nasycony lub nienasycony rodnik alifatyczny o co najmniej 10 atomach węgla.

22g (P. 152839) 10.01.1972.

Patent dodatkowy do patentu nr.....(Zgł. P 144042)

Pierwszeństwo: 11.01.1971
- Niemiecka Republika Demokratyczna.

VEB Petrolchemisches Kombinat Schwedt, Kombinatbetrieb „Otto Grotewohl” Böhlen, Böhlen NRD, (Kurt Müller, Eberhard Mehnert, Gunter Wolfram, Elk Richter).

Sposób wytwarzania środka chroniącego przed korozją do zbrojeń stalowych w materiałach budowlanych według opisu patentowego nr.....(izgł. nr P 144042), znamienny tym, że wytwarza się mieszaninę składającą się z 5—35% wagowych bitumu o temperaturze mięknięcia powyżej 80°C, 25—60% wagowych aromatycznego rozpuszczalnika i/lub chlorowanego węglowodoru, 0—35% wagowych obojętnego wypełniacza, np. talku lub mączki łupkowej, —35% wagowych pigmentu przeciwrzutowego, np. minii ołowianej lub chromianu cynku o stosunku nieorganicznych substancji stałych do organicznego środka wiążącego, korzystnie 1,3 : 1 i że mieszaninę tę zaciera się w odpowiednim młynie tak, aby przeciętna średnica ziarn, to jest wartość **przemiałowa**, wynosiła poniżej 25 mikrometrów, korzystnie 10 mikrometrów.

22i² (P. 139313) 10.03.1970.

Pierwszeństwo: 11.03.1969
- Niemiecka Republika Federalna.

Dynamit Nobel Aktiengesellschaft, Treisdorf, NRD (Frank Blaschke, Arno Gardziella, Gerhard Schade).

Klej topliwy na bazie poliestrów, znamienny tym, że zawiera poliestry, o temperaturze topnienia od 160°C do 220°C, korzystnie o temperaturze topnienia od 180°C do 210°C, otrzymane na bazie kwasu tereftalowego, ewentualnie jego mieszaniny z kwasem izoftalowym

i jednego lub kilku glikoli o łańcuchu od 2 do 10 atomów - C, wypełnione w ilości od 0,01% do 0,3% wagowych, korzystnie od 0,05% do 0,1% wagowych, nieaktywnym pyłem nieorganicznym o uziarnieniu mniejszym niż 5 mikronów.

23c (P. 140682) 16.05.1970.

Rafineria Nafty Jedlicze, Jedlicze, (Anna Ciołkosz, Edmund Kołacz, Węklar Bolesław).

Sposób otrzymywania oleju do obróbki metali skrawaniem znamienny tym, że do 99—98 części wagowych oleju kondensatorowego rafinowanego selektywnie acetonem i kwasem siarkowym, o lepkości w granicach 4,5 —5,5°E/20°C dodaje się w temperaturze 40—100°C przy stałym mieszanu, kolejno: 0,01—0,03 części wagowych dwumetylopolisiloksanu, 0,5—1,2 części polimetakrylanów, oraz 0,2—0,3 części wagowych aikilofenolu, korzystnie 2,6-dwuzobutylo-p-krezolu.

23c (P. 145958) 2.02.1971.

Zjednoczone Zespoły Gospodarcze Sp. z o.o. Warszawa (Jarosław Stępniewski, Ryszard Lipiński, Zbigniew Dąbski, Zbigniew Dębski, Józef Leszczyński).

Środek emulsyjny do izolowania form metalowych przed przyczepnością betonu, znamienny tym, że zawiera naftę w ilości 1—20% wagowych, lanolinę lub tłuszczopoty w ilości 0,1—7% wagowych i emulsję polioctanu winylu w ilości od 0,5—10,0% wagowych, w zestawieniu ze znanymi substancjami stosowanymi do wytwarzania preparatów emulsyjnych korzystnie z oleina, wodorotlenkami lub węglanami metali alkalicznych, olejami mineralnymi, alkoholami o zawartości węgla w łańcuchu C do C₄ oraz inhibitorem korozji.

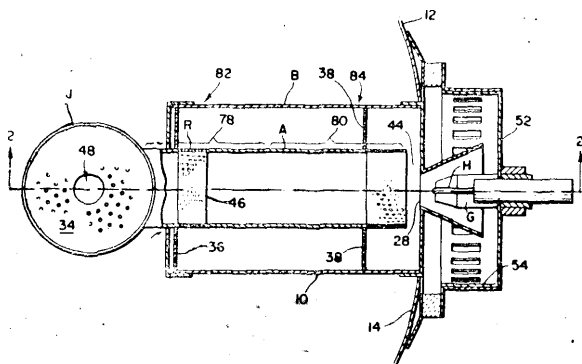
24b (P. 147412) 7.04.1971.

International Industries Limited, Kanada, Ameryka Płn., (Edgar C. Robinson).

Sposób spalania paliwa płynnego zmieszanego z powietrzem i utworzonego w postaci gazowej mieszaniny paliwowej, znamienny tym, że wystający wydłużony język zapalonego paliwa wychodzi ze źródła zapłonu i przechodzi do pierwszej strefy paliwowej gdzie jest przedłużany, po czym przechodzi w kierunku przeciwnym w stosunku do źródła zapłonu przy czym następuje przemieszczenie przeciwkierunkowego przepływu płomienia utworzonego między źródłem zapłonu a pierwszą strefą spalania i przeciwkierunkowym przepływem języczka znajdującego się w pobliżu wymienionego źródła zapłonu, natomiast powstały uprzednio płomień języczka zostaje zgaszony w przypadku wzrostu temperatury otoczenia i w wyniku tego następuje powstawanie niebieskiego płomienia w początkowym przeciwkierunkowym przepływie i pierwszej strefie spalania powodowanej wprowadzeniem dostatecznej ilości powietrza przeznaczonego do podtrzymywania spalania w strefie paliwowej, która jest nieco oddalana od źródła zapłonu powodującego powstanie początkowego przeciwkierunkowego przepływu płomienia.

Palnik do stosowania sposobu według zastrz. 1, zbudowany z wewnętrznej rury i otaczającej ją obudowy z których zarówno rura wewnętrzna jako też i obudowa posiadają przednie i tylne zakończenia przy czym obudowa jest przedłużona na zewnątrz rury a dysza paliwowa ustawiona z przodu, znamienny tym, że posiada głowicę palnika ustawioną na przednim końcu wewnętrznej rury, która tworzy przeciwkierunkowy przepływ zapalonego paliwa utworzony za pomocą rury i obudowy skierowany przeciwnie w stosunku do kierunku przepływu pierwotnego utworzonego z palnej cieczy przechodzącej przez rurę z dyszy, przy czym początek przeciwkierunkowego przepływu znajduje się między dyszą a głowicą palnika ustalonego za

pomocą języczka płomieniowego, który zostaje zgaszony po uzyskany wzniesie temperatury otoczenia, przy czym strefa właściwego spalania ustalona jest w pewnej odległości od dyszy.



28b (P. 146421) 23.02.1971.

Instytut Przemysłu Skórzanego, Łódź, (Tadeusz Lisik, Wojciech Galewski).

Sposób impregnacji skór spodowych znamienny tym, że proces impregnacji prowadzi się w bębnie garbarskim przy użyciu emulsji wodnej gączy parafinowej.

29b (P. 139645) 27.03.1970.

Instytut Przemysłu Skórzanego, Łódź, (Bohdan Dawidowicz, Marian Kosiński, Krystyna Paryska, Cecylia Bielawska).

Sposób wytwarzania włókien kolagenowych metodą mokrego przędzenia z roztworów kolagenu (tropokolagen, eukolagen lub kolagen chemicznie modyfikowany) znamienny tym, że włókna formuje się w kąpeli koagulacyjnej, będącej stężonym wodnym roztworem soli nieorganicznych z ewentualną domieszką soli organicznych, substancji powierzchniowo-czynnych i garbujących, rozciąga się, tnie na odcinki pożądanej długości, garbuje, natłuszcza i suszy.

29b (P. 139711) 31.03.1970.

Biuro Projektowania Zakładów Włókienniczych, Łódź, (Edward Bielski, Tadeusz Wdowiak).

Sposób obróbki podłaj potnej znamienny jest tym, że wełnę potną poddaje się przed praniem procesowi rozluźnienia, paralelizacji i formowania runa, którym zasila się pralnice oraz suszarkę, wychodzące zaś z suszarki runo poddawane jest rozciąganiu połączonemu z formowaniem taśmy.

29b (P. 140623) 15.05.1970.

Spółdzielnia Inwalidów „Ochrona Obiektów, Gorzów Wielkopolski, (Leszek Budzianowski, Leszek Wiszniewski, Stanisław Przanowski).

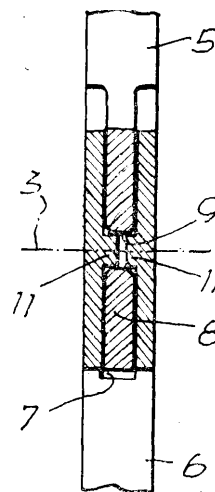
Sposób obróbki trzcinnika na surowiec do produkcji wyrobów plecionkarskich przez poddanie go działaniu hydrotermicznemu, chemicznemu i mechanicznemu znamienny tym, że zerwane trawy trzcinnika suszy się w przewiewnym pomieszczeniu około 48 godzin, później gotuje się w wodzie z domieszką około 0,5 do 1% gliceryny technicznej przez czas około 1-godzinny, a następnie zgina się włókna jeszcze w stanie wilgotnym i skręca w formie sznurka.

30a (P. 152081) 10.12.1971.

Pierwszeństwo: 15.12.1970 - NRF.

Aesculap - Werke Aktiengesellschaft, Vormalig Jetter und Scheerer, Tuttlingen, NRF, (Hans G. Hildebrandt).

Kleszcze z dwoma ramionami, połączone ze sobą na osi obrotowej za pomocą zamka przetykowego, który utworzony jest przez znajdujący się w jednym ramieniu wpust, przy czym ścianki wpustu połączone są ze sobą bezszwowo, oraz przez część przetykową drugiego ramienia przechodzącą przez ten wpust, przy czym przewidziane jest w tym wybranie łożyskowe koncentryczne do osi obrotowej, znamiennie tym, że jako część łącząca na co najmniej jednej wewnętrznej powierzchni ścianki wpustu (7) przewidziany jest występ (11) który stanowi jedną całość ze ścianką wpustu i wchodzi w wybranie łożyskowe (9) części przetykowej (8).

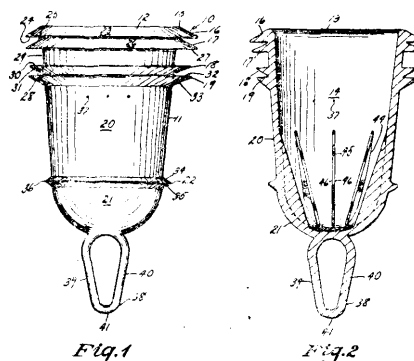


30d (P. 146490) 25.02.1971.

Pierwszeństwo:- 20.06.1970
- Stany Zjednoczone Ameryki.

Tassette, Inc., South Robertson Boulevard, Stany Zjednoczone Ameryki, (Barbara Marie Waldron).

Kielichowy pojemnik pochwowy do gromadzenia płynów menstruacyjnych, mający główną oś wzdłużną oraz powierzchnię zewnętrzną i skierowane do góry ujęcie czołowe oraz składający się z części o kształcie zbliżonym do ściętego stożka i z części kulistej połączonej z węższym końcem ściętego stożka, przy czym obie te części tworzą ciągłą powierzchnię wewnętrzną i wyposażony ponad to w ucho wystające z zewnętrznej powierzchni części kulistej dla ręcznego wyjmowania kielichowego pojemnika z pozycji roboczej, znamiennie tym, że zawiera szereg korzystnie planarnych żeber wystających do wnętrza powierzchni wewnętrznej (14) w obszarze części kulistej (15), przy czym żebra te sprężyste przeciwdziałają zginaniu pojemnika (10) po osi zasadniczo prostopadłej do osi głównej umożliwiając przy tym ograniczone zginanie tego pojemnika po osi zasadniczo równoległej do osi głównej.



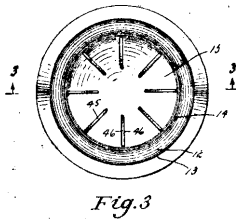


Fig. 3

30d

(P. 154243)

23.03.1972.

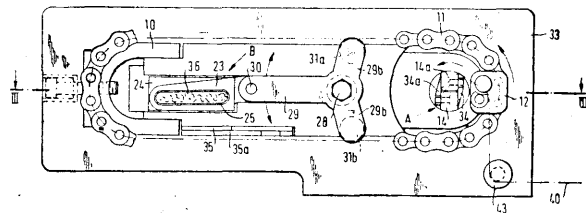
Pierwszeństwo: 25.03.1971 - NRF.

Dr. Carl Hahn GmbH, Dusseldorf, NRF, (Stefan Simon).

Sposób owijania runa waty zwłaszcza tamponu dla higieny kobiecej, taśmą ściągającą w warstwie podwójnej oraz sposób przewlekania otwartych końców tej taśmy przez zamknięty jej koniec, a także naprężania taśmy ściągającej aż do całkowitego otoczenia runa waty przez utworzoną pętlę, przy czym tor obiegowy obracającego się ciągle prowadnika nitek, a także urządzenie mocujące taśmę, prowadzące runo waty osiowo, poprzecznie do płaszczyzny obrotowej prowadnika nitek oraz urządzenie wypychające pętlę otacza to runo, a prowadnik nitek jest wyposażony w układ sterujący, nastawiany przez krzywki sterujące przeciwdziałające sprężynom cofającym, znamienne tym, że taśmę ściągającą chwyta się za pomocą szyjki zabierakowej prowadnika nitek z tyłu jej przedniego końca, zaciskanego w obrotowym urządzeniu zakleszczającym i tnącym umieszczonym wewnątrz toru obiegowego prowadnika nitek oraz układa się ją częściowo wokół urządzenia mocującego, przy czym podwójną taśmę ściągającą obejmuje się za pomocą mechanizmu kierującego umieszczonego w przybliżeniu w płaszczyźnie obiegowej prowadnika nitek w zasięgu położenia punktu martwego tego prowadnika, leżącego naprzeciw urządzenia zakleszczającego i tnącego, a następnie przecina się ją za pomocą urządzenia zakleszczającego i tnącego oraz uwalnia, a także zaciska jednocześnie następny koniec tej taśmy, po czym wychyla się odcinek taśmy ściągającej, rozciągający się od urządzenia mocującego do mechanizmu kierującego, za pomocą mechanizmu kierującego na drugą płaszczyznę zewnętrzną i w tej płaszczyźnie obejmuje się za pomocą haka, wysuwanego z szyjki zabierakowej prowadnika nitek oraz wypycha się pętlę za pomocą grzybka wypychającego, wysuwanego z prowadnika nitek, owiniętą wokół szyjki zabierakowej nad obydwoma końcami taśmy ściągającej, uchwyconą przez hak przy tworzeniu pętli, ciągnioną za pomocą prowadnika nitek wokół urządzenia mocującego, przy stopniowym uwalnianiu końców taśmy ściągającej, a następnie odsuwa się za pomocą urządzenia wypychającego, otaczającego urządzenie mocujące, utworzoną pętlę na runo waty, przechodzące przez urządzenie mocujące.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1—3, wyposażone w giętki człon bez końca, ruchomy w płaszczyźnie prostopadłej do urządzenia, na którym jest zamocowany prowadnik nitek, przy czym giętki człon bez końca otacza osiowo urządzenie mocujące taśmę ściągającą i prowadzące runo waty poprzecznie do płaszczyzny obrotu prowadnika nitek oraz w urządzenie wypychające pętlę, przy czym prowadnik nitek jest wyposażony w układ sterujący, przedstawiany za pomocą krzywek sterujących, przeciwdziałających sprężynom cofającym, znamienne tym, że urządzenie zakleszczające i tnące (A) składa się z dwóch młotów (14), (14a), przestawnych naprzemiennie osiowo za pomocą krzywek sterujących, wewnątrz obrotowej tulei zaciskowej (13), w stosunku do jej powierzchni czołowej (13a), w celu zakleszczania nitek, ale młoty te są sprężone w kierunku obrotu z tuleją zaciskową (13), zamieszczoną współosiowo do osi koła prowadzącego giętkiego członu nośnego bez końca prowadnika nitek (12) oraz, że jest wyposażone we współpracujące ze sobą noże (34, 34a), przy czym wewnątrz cylindrycznej szyjki zabierakowej (44) prowadnika nitek (12), roz-

szerzającej się na zewnątrz stożkowo i tworzącej rowek prowadzący (49) dla taśmy ściągającej (40), jest ułożyskowany i przytrzymywany w położeniu spoczynkowym za pomocą sprężyny naciskowej (48), sworzeń hakowy (45) sterowany krzywką i współpracujący z krzywką sterującą (35), któremu jest podporządkowany umieszczony równoległe do niego w określonej odległości grzybek wypychający (47), zaś punkt ciężkości (28) dźwigni (29) prowadnika nitek (12), wychylanej w górę i w dół w prostopadłej płaszczyźnie obrotowej tego prowadnika jest umieszczony pomiędzy urządzeniem mocującym (B), a urządzeniem zakleszczającym i tnącym (A) na wysokości i w pobliżu urządzenia zakleszczającego i tnącego (A), przy czym wolny koniec długiego ramienia dźwigni mechanizmu kierującego (30), odwrócony od urządzenia zakleszczającego i tnącego (A) i zaciski hamulcowe (31a, 31b), są zamocowane na końcach dwóch dalszych, krótszych ramion (29a, 29b) dźwigni (29) mechanizmu kierującego (30), zaś urządzenie mocujące (B) taśmę ściągającą (40) ma postać kanału wlotowego (24) dla taśmy runa (36), który przechodzi w nasadkę (25), wystającą ponad płaszczyznę ruchu (41) taśmy ściągającej (40).



30d

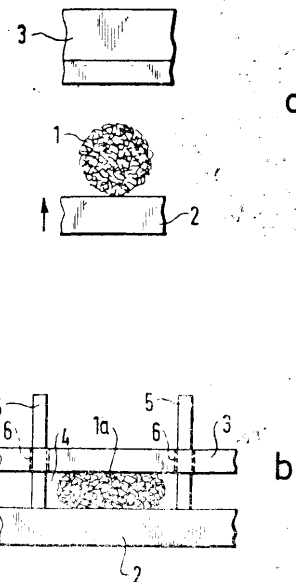
(P. 154244)

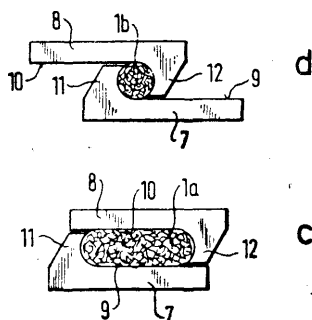
23.03.1972.

Pierwszeństwo: 25.03.1971 - NRF.

Dr Carl Hahn GmbH, Dusseldorf - NRF, (Stefan Simon).

Urządzenie do prasowania waty, a zwłaszcza tamponów higienicznych dla kobiet, znamienne tym, że narzędzie do wstępnego kształtowania, mające co najmniej jedną parę szczęk kształtujących (2, 3), jest w kierunku podawania przedmiotów (1) połączone szeregowo z prasą, mającą co najmniej jedną parę szczęk prasujących (7, 8), przy czym w zamkniętym położeniu szczęk kształtujących, ich powierzchnie robocze leżą w jednej płaszczyźnie z przyporządkowanymi szczękami prasującym powierzchniami (9, 10) utrwalającymi kształt, które będąc w stałej odległości od siebie, są do siebie równoległe, oraz tym, że każda z odwróconych od siebie podłużnych części szczęk prasujących przechodzi w profil prasujący (11, 12), który sięga aż





do przeciwległej i należącej do drugiej szczęki prasującej powierzchni utrwalającej kształt, przy czym w zamkniętym położeniu obu szczęk prasujących profile te tworzą wspólnie przestrzeń odpowiadającą ostatecznemu przekrojowi przedmiotu.

30g

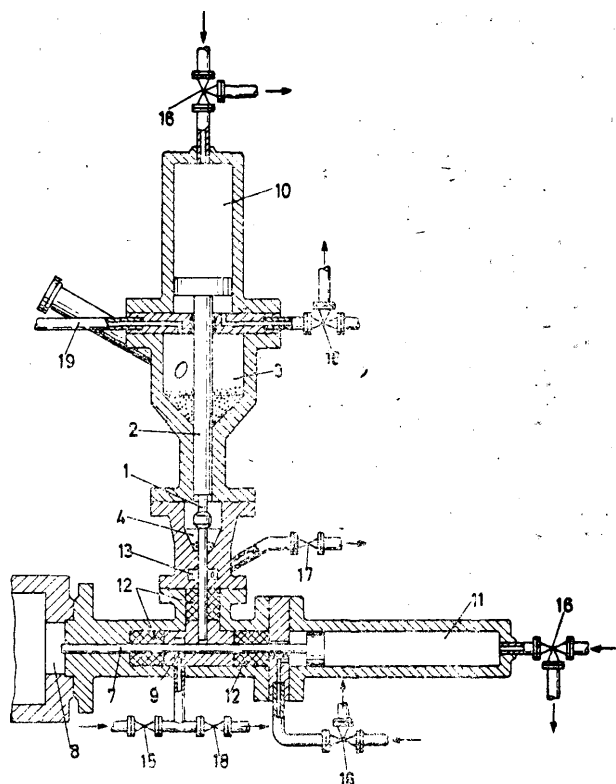
(P. 152212)

16.12.1971.

Pierwszeństwo: 18.12.1970 - NRF.

Farbwerke **Hoechst** Aktiengesellschaft vormals Meister Lucius Brüning, Frankfurt n/Menem, NRF, (Helmut Ebner, Bernd Sümer, Hans Lang).

Dozownik z pojemnikiem dozowanego materiału, podajnikiem i opróżniaczem, przeznaczany do wólu metrycznego dozowania w małych dawkach proszków, podawanych do przestrzeni gazowej wykazującej nadciśnienie, znamienny tym, że podajnik stanowi przewężenie i pionowego tłoczku suwaka (2), które przy górnym krańcowym położeniu tłoczku suwaka wchodzi do pojemnika (3) dozowanego materiału, a przy dolnym krańcowym położeniu suwaka (2) do zderzakowego zbiornika (4), przy czym dolny koniec suwaka tłoczku (2) uszczelniony jest w kanale (5), który połączony jest z prowadzącym kanałem (6) opróżniającego tłoczka (7) oraz tym, że tłoczek 4 opróżniający w swym krańcowym położeniu wypełnia przynależny do niego prowadzący kanał (6), a w drugim swym krańcowym położeniu stwarza połączenie (8) z przestrzenią górną, łączącą ze sobą obydwie prowadzące kanały i odstawia przyłączy (9) prowadzącego kanału (6) do urządzenia wydmuchowego.



30h

(P. 140591)

14.05.1970.

Pierwszeństwo: 14.05.1969 - NRF.

Sanol-Arzneimittel Dr. Schwarz GmbH Monheim, NRF, (Gunter Cordes).

Sposób wytwarzania kapsulek żelatynowych, odpornych na działanie soku żołądkowego, rozpuszczalnych w jelicie cienkim, znamienny tym, że zwykle, nieodporne na działanie soku żołądkowego kapsułki żelatynowe, napełnione ciałem lub ciałami czynnymi natryskuje się cieczą stanowiącą podkład pod właściwą warstwę ochronną i zawierającą rozpuszczalny częściowo lub całkowicie w wodzie i rozpuszczalnikach organicznych filmotwórczy koloid lub mieszaninę koloidów przy czym na podkład nakłada się znanym sposobem warstwę odporną na działanie soku żołądkowego.

30h

(P. 140644)

13.05.1970.

Instytut Badań Jądrowych, Warszawa, (Mieczysław Zieliński).

Mieszanina gazowa atomowo równoważna tkance biologicznej, znamienna tym, że zawiera objętościowo $(55 \pm 3)\%$ propanu, $(40 \pm 3)\%$ dwutlenku węgla i $(5 \pm 1)\%$ podtlenku azotu.

30h

(P. 140888)

26.05.1970.

Pierwszeństwo: 29.05.1969

- Niemiecka Republika Federalna.

Blendax - Werke R. Schneider Co., Mainz, NRF.

Srodek do pielęgnacji jamy ustnej zawierający zwykle używane składniki główne i dodatki, znamienny tym, że zawiera kwas uracylokarboksylowy-4 i/lub jego sole.

30h

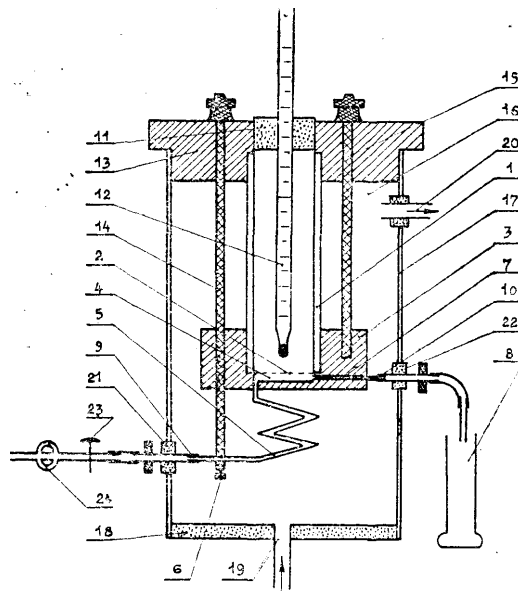
(P. 141083)

4.06.1970.

Akademia Medyczna, Wrocław, (Zenon Olszewski, Alfons Kubis).

Sposób uwalniania substancji czynnych z podstaw maściowych, polegający na dyfuzji substancji czynnej przez zwilżoną półprzepuszczalną błonę, znamienny tym, że półprzepuszczalną błonę omywa się, po stronie przeciwnej niż umieszczony na niej badany preparat, cieczą przepływającą wolnym ruchem ciągłym, do której dyfunduje substancja czynna w nim zawarta.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1 w postaci pojemnika, którego dno stanowi naciągana na niego półprzepuszczalna błona, znamienny tym, że między półprzepuszczalną błoną (2), a dnem mocującą ją na pojemniku (1) zacisku (3) ma komorę (4), do której doprowadzone są rurowe przewody (5) i (7).



30h (P. 146017) 4.02.1971.

Pierwszeństwo: 5.02.1970
- Niemiecka Republika Federalna.

Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft Leverkusen, NRF, (Otto Armbruster, Pedro Carmenes, Otto Wagner).

Sposób zateżenia i oczyszczania roztworów wirusa Newcastle-Disease, znamienny tym, że roztwory wirusa o niskim stężeniu i ewentualnie zanieczyszczone towarzyszącymi proteinami traktuje się wodnymi roztworami poliglikolu etylenowego i wiruje otrzymaną mieszaninę.

30h (P. 150468) 11.09.1971.

Pierwszeństwo: 19.09.1970 - Bułgaria.

DSO Pharmahim, Sofia, Bułgaria, (Radosław Niko-
lov Russev, Dimiter Iliev Dimitrov, Tinka Ivanova
Dyulguerova, Danail Yovtchev Donev).

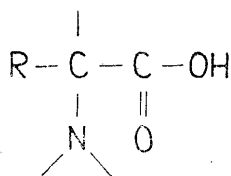
Sposób wytwarzania gentamycyny, antybiotyku o szerokim spectrum działania przeciw bakteriom Gram-dodatnim i Gram-ujemnym, znamienny tym, że stosuje się mutant *Mircomonospora purpurea* var. *violaceus* oznaczony nr 5829-55, a otrzymany antybiotyk izoluje się z brzezki fermentacyjnej i oczyszcza.

30h (P. 150484) 13.09.1971.

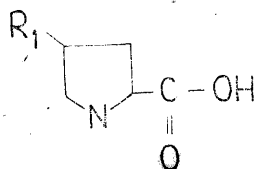
Pierwszeństwo: 15.09.1970
- Stany Zjednoczone Ameryki.

Eli Lilly and Company, Indianapolis, Indiana, USA,
(Walter Douglas Walking).

Sposób hamowania hydrolizy kwasu acetylosalicylowego zwłaszcza w środkach farmaceutycznych zawierających kwas acetylosalicylowy i chlorowodorek d-propoksybenzenu, znamienny tym, że do wymienionego środka farmaceutycznego dodaje się chlorowodorek związku zawierającego grupę o ogólnym wzorze 1, lub 2, w których R oznacza atom wodoru, rod-
nik metylowy, izopropylowy, butylowy, izobutylowy, II rzęd-butylowy, hydroksymetylowy, 1-hydroksyetylowy, karbaksymetylowy, karboksy-1-hydroksy/etylowy, aminobutylowy, metylotio-etylowy, merkaptometylowy, karboksy-2-aminoetylo/dwutiometylowy, p-hydroksyfenylowy, benzylowy, indolilometylowy, guanidynopropylowy, imidazoilometylowy i ureidopropylowy, a R1 oznacza atom wodoru lub grupę wodorotlenową.



Wzór 1



Wzór 2

30h (P. 151022) 14.10.1971.

Pierwszeństwo: 15.10.1970
- Niemiecka Republika Federalna.

Farbwerke Hoechst Aktiengesellschaft vormals Meister Lucius u. Brüning, Frankfurt nad Menem, NRF, (Manfred Bohn).

Roztwór żelaza zawierający witaminy, znamienny tym, że zawiera rozpuszczone koloidalnie żelazo, jedną lub więcej witamin rozpuszczalnych w tłuszczach oraz niejonotwórcze i jonotwórcze substancje powierzchniowo czynne.

Sposób roztworu żelaza zawierającego witaminy, znamienny tym, że miesza się ze sobą jedną lub więcej witamin rozpuszczalnych w tłuszczach, koloidalny roztwór żelaza oraz niejonotwórcze i jonotwórcze substancje powierzchniowo czynne.

30h (P. 151999) 7.12.1971.

Pierwszeństwo: 9.12.1970 - Austria.

Laevosan - Gesellschaft m.b.H. und Co., KG, Linz, Austria, (Ernst Nitsch, Siegfried Mühlböck).

Środek do badania czynnościowego nerek, na podstawie polifruktozanów znamienny tym, że zawiera łatwo rozpuszczalne w wodzie polifruktozany wyodrębnione z organów spichrzowych roślin jednoliściennych, a zwłaszcza roślin z rodzin Liliaceae i Granineae.

Sposób wytwarzania środka do badania czynnościowego nerek według zastrz. 1, znamienny tym, że substancje podane w zastrz. 1, ekstrahuje się niższymi alkoholami lub acetonem o zawartości wody od 80 do 40%, ekstrakt alkalizuje się korzystnie wodorotlenkiem wapnia do odczynu o wartości pH = 9, przesącza i zateża pod zmniejszonym ciśnieniem do postaci gęstego syropu, następnie zagęszczony ekstrakt po dodaniu niższego alkoholu, korzystnie metanolu, w ilości około połowy ciężaru ekstraktu, zakwasza się mocnym kwasem, korzystnie kwasem solnym, do odczynu o wartości pH = 1 - 3, po czym polifruktozan strąca się dwu- do ośmiokrotną wagowo ilością niższego alkoholu, korzystnie metanolu lub acetonu, i otrzymany osad poprzez wielokrotne zagniatanie z bezwodnym rozpuszczalnikiem strącającym doprowadza się do sproszkowanej postaci krystalicznej, a następnie roztwór tak otrzymanego polifruktozanu odsala się całkowicie w wymienniaczu, przesącza z węglem aktywnym i albo bezpośrednio po odpędzeniu na drodze destylacji i pozostałości rozpuszczalnika organicznego napełnia się roztworem ampulki, albo po zateżeniu roztworu do konsystencji syropu suszy się go w cienkiej warstwie pod próżnią.

30h (P. 152446) 23.12.1971.

Pierwszeństwo: 24.12.1970 - NRF.

Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft, Leverkusen, NRF, (Michael Swangard).

Sposób otrzymywania roztworów wirusa pomoru świń, znamienny tym, że tchawice zdrowych świń ubojowych odbiera się bezpośrednio po zabiciu w warunkach aseptycznych, i inkubuje się w temperaturze 35-37°C, w pożywce do której wprowadzono w celu zakażenia narządów przed inkubacją 50000-150000 MLD wirusa pomoru świń na 40 tchawic, odbiera się co 4 dni pożywkę, przechowuje się ją w temperaturze 4°C i zastępuje się świeżą pożywką nie zawierającą wirusa i po 20 dniach, lub po 5-krotnej wymianie pożywki żywotne jeszcze organa odrzuca się i oznacza się stężenie wirusa w odebranych połączonych inkubowanych pożywkach i ewentualnie zateża się pożywki.

30i (P. 151696) 22.11.1971.

Pierwszeństwo: 24.11.1971, 2.01.1971 - Wielka Brytania.

Lucas Furnace Developments Limited, Wednesbury, Wielka Brytania, (John Brian Stribling, Robert Arthur Booth).

Sposób suszenia i sterylizacji surowców zawierających odchody zwierzęce dla otrzymania produktu końcowego w postaci suchego granulatu lub proszku, znamienne tym, że surowiec suszy się i sterylizuje za pomocą emisji fal krótkich w czasie jego przemieszczania.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1, 2, znamienne tym, że zawiera elementy dla przenoszenia surowca, strefę obróbki przez którą przeprowadza się surowiec, przyrząd do emisji fal krótkich do suszenia i sterylizacji surowca w tej strefie.

31a

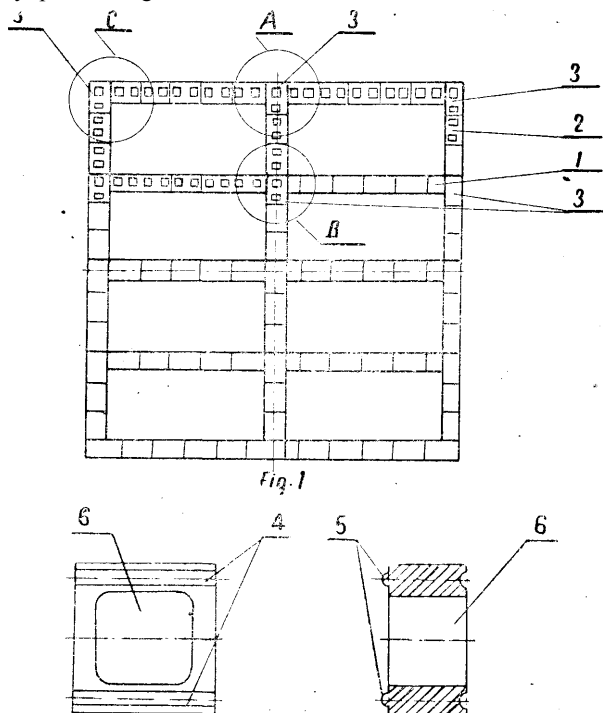
(P. 139699)

31.03.1970.

Biuro Projektów Przemysłu Syntezy Chemicznej „Prosynchem”, Gliwice, (Jan Fedorowicz, Władysław Kozubek, Mirosław Lebieziejewski, Grzegorz Majewski, Jerzy Płoński, Henryk Wojnowski).

Piec kasetowy do wypalania, szczególnie wyrobów elektrodowych, znamienne tym, że posiada ściany kaset pieca ułożone co najmniej z czterech warstw wybruków, różniących się między sobą tym, że kształtki w poszczególnych warstwach usytuowane są w innych kierunkach, przy czym w węźle poczwórnym B wiążacz (3) ułożony jest w innym kierunku w każdej warstwie, a w węźle potrójnym A i narożniku C odpowiednio w trzech i w dwóch kierunkach, natomiast w ścianach kaset kształtka kanałówka dwuotworowa (2) przesunięta jest w co drugiej warstwie o połowę swej długości, poprzez zastosowanie do murowania kształtki kanałówki jednootworowej (1).

Kształtki do budowy kaset pieca do wypalania, szczególnie wyrobów elektrodowych według zastrz. 1, znamienne tym, że posiadają kształt prostopadłościanu, wewnętrzne otwory o przekroju prostokątnym, a ponadto odpowiednio rowki (4) i (5) równoległe do swych dłuższych ścian, a kształtka-wiążacz posiada na ścianach poziomych odpowiednio rowki (4) i grzbiety (5) na części długości, natomiast przy otworze (7) ściany poziome gładkie.



37a

(P. 135349)

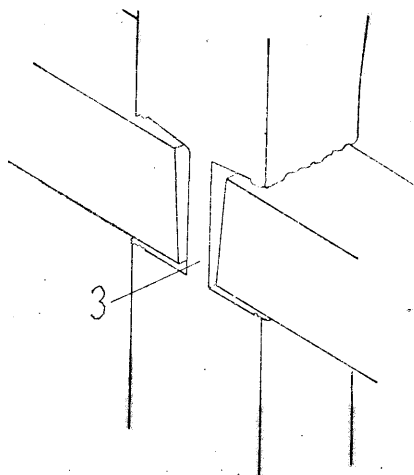
12.08.1969.

Pierwszeństwo: 13.08.1968 - NRD.

VEB Wohnungsbankombinat Cottbus, Hoyerswerde, NRD.

Złącze prefabrykatów żelbetonowych zwłaszcza dla obszarów węzłów konstrukcyjnych lekkich podpór i roz-

pór, znamienne tym, że prefabrykaty żelbetowe posiadają w miejscach węzłów konstrukcyjnych wybrania (1), których prostopadłe do osi wzdłużnej prefabrykatu żelbetowego wymiary co najmniej na jednej krawędzi przekroju są ograniczone przez lekko usuwane lub rozdzielane, przystosowane do naprężeń występujących podczas transportu i montażu, wykonane z cienkościennego betonu, żelbetu, pręta stalowego lub innego materiału, połączone w znany odporny na ściskanie lub rozciąganie i ściskanie sposób, złącza (2) przy czym w podporach, równoległa do osi wzdłużnej podpór, długość wybrań (1) jest większa o luz montażowy, tolerancję wykonania i wielkość szczeliny od wysokości przekroju łożyskowanych w tym miejscu podczas montażu dźwigaropodobnych konstrukcji, a także tym, że w obszarze wybrań (1), w środku przekroju podpory, jej górna i dolna część są sztywno połączone przez sztywny, wykonany z żelbetu, okrągłego lub profilowanego pręta stalowego lub z innego materiału element nośny (3) o przekroju prostokątnym, trapezowym, okrągłym lub złożonym.



37b

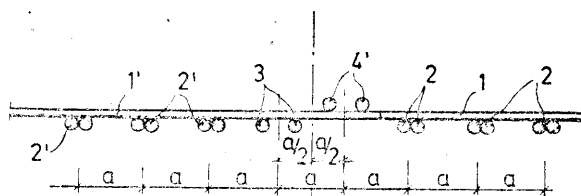
(P. 135287)

8.08.1969.

Pierwszeństwo: 8.08.1968 - NRF.

Firma Bau - Stahlgewebe G.m.b.H., Düsseldorf-Oberkassel, NRF, (Walter Ernst).

Zbrojenie budowlane z siatki stalowej, znamienne tym, że odstęp (b) między co najmniej jedną parą prętów β , 4), przy brzegach siatki jest równy lub większy niż konieczny minimalny odstęp, wymagany ze względu na dostateczne oblicowania podstaw betonem, ale mniejszy niż połowa odstępów równoległe do nich przebiegających prętów (2) wewnętrznego obszaru siatki, przy czym pręty 3, 4) są umieszczone przy przeciwnych krawędziach siatki parami i poprzecznie do przebiegających do nich prętów (1), a odstęp osiowy (c) pomiędzy parami prętów i najbliższym prętem wewnętrznego obszaru siatki jest mniej więcej dwukrotnie większy niż odstęp (a) prętów w pozostałym obszarze siatki, natomiast każdy z pary prętów przybrzeżnych β , 4), jednej siatki jest umieszczony pomiędzy prętami odpowiedniej pary prętów drugiej siatki i przylega do pręta leżącego w wewnętrznym obrębie tej siatki, a poprzecznie do nich przebiegające pręty (1, 1') obu siatek leżą w jednej płaszczyźnie.



37b

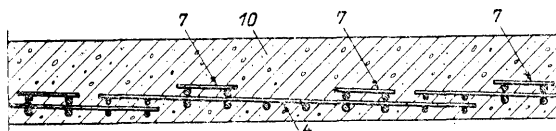
(P. 136929)

17.11.1969.

Pierwszeństwo: 5.12.1968 - NRF.

Firma Ban-Stahlgewebe G.m.b.H., Düsseldorf-Oberhassel, NRF, (Andreas van Schyndel).

Układ zbrojeniowy do płaskich betonowych elementów konstrukcyjnych składający się z ułożonych na zakładkę siatek zbrojeniowych wykonanych z prętów podłużnych i poprzecznych, krzyżujących się pod kątem prostym i połączonych ze sobą w punktach skrzyżowania, najkorzystniej przez zespawanie, znamienne tym, że posiada dodatkowo oprócz siatek zbrojeniowych (1, 4, 11, 13) tworzących zbrojenie podstawowe, wąskie pasma (7, 12) zawierające przynajmniej po dwa pręty wzdłużne (8), połączone ze sobą prętem poprzecznym, przy czym pasma te są ułożone względem siebie w ustalonych odległościach, pozwalających na równomierne rozłożenie skupisk przekrojów na całej szerokości zbrojenia i doliczane do przekroju zbrojenia podstawowego.



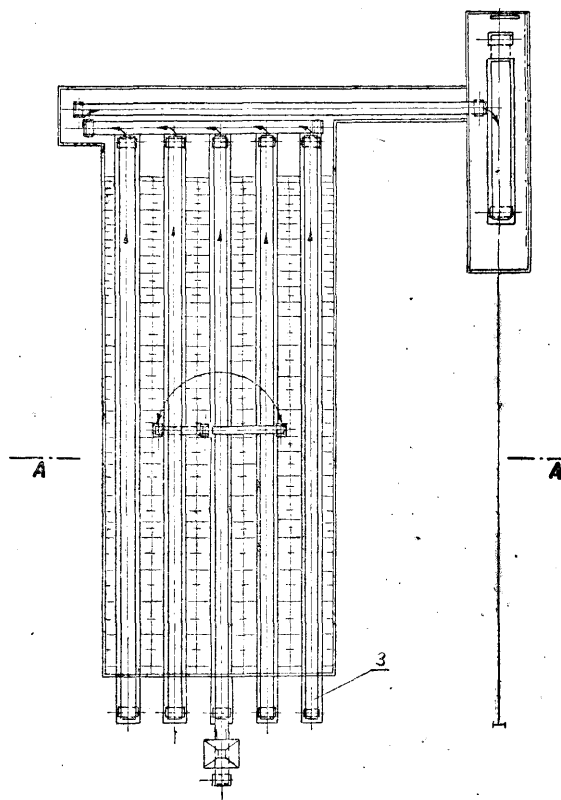
37e

(P. 135891)

18.09.1969.

Biura Projektów Przemysłu Węglowego Biuro Projektów Kraków (Stanisław Szczurowski).

Urządzenie do składowania materiałów sypkich i granulowanych, znamienne tym, że powierzchnię składowania stanowią równoległe rowy o bokach pochyłych (1), przy czym w dnie rowów znajdują się koryta (2), w których ułożone są przenośniki (3), nakrywane kłapami (4) przesuwanymi w kierunku podłużnym przestawiakami (5).



37f

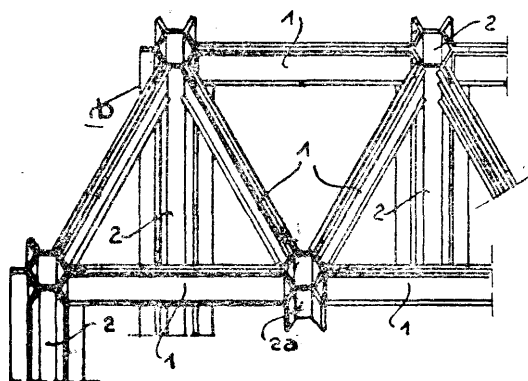
(P. 137469)

11.12.1969.

Pierwszeństwo: 23.12.1988 - NRF.

Eberhard G. Rensch, Frankfurt, Niemiecka Republika Federalna.

Budowla z elementów prefabrykowanych znamienne tym, że zawiera słupy wydrążone albo pełne o przekroju w kształcie gwiazdy o sześciu ramionach połączonych z dźwigarami poziomymi o zasadniczo jednakowej długości, tworzącymi siatkę o trójkątnych oczkach, przy czym ramie słupa znajduje się zawsze między dwoma dźwigarami a w punktach węzłowych dźwigarów są umieszczone wsporniki w postaci krótkich słupków, słupy zaś są nastawne za pośrednictwem zamocowanych na fundamencie kształtowników zamykających, podzielonych wzdłuż szerokości, przy czym jedna część jest wygięta w kształcie okapu, podczas gdy druga zaopatrzona jest w listwy do nasadzania albo zazębienia się elementów ścian a listwy są wyprofilowane w celu nastawiania słupów, elementy zaś zakotwiające słupy są wprowadzone do wnętrza rdzenia słupów i połączone z nimi w sposób rozłączny, przy czym przy połączeniu dźwigarów pod kątem 90°, z ramieniem słupa w obrębie przyłączenia dźwigara, jest połączony kształtownik obejmujący kąt 30°.



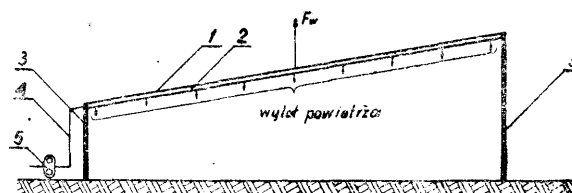
37f

(P. 140624)

15.05.1970.

Wyższa Szkoła Morska, Gdynia, (Jan Mały).

Przekrycie pneumatyczne z tworzywa sztucznego z wylotem powietrza, znamienne tym, że składa się z dwóch połączonych szczelnie, leżących nad sobą ścian płaskich (1) i (2), z których dolna (2) posiada szereg otworów, a między te ściany doprowadzone jest powietrzem (4) sprężone powietrze.

37g¹

(P. 150498)

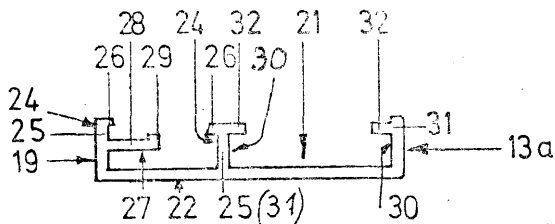
14.09.1971.

Pierwszeństwo: 16.09.1970; 10.11.1970
- Niemiecka Republika Federalna

Alco Bauzubehorgesellschaft mbH Co., Goslar, Niemiecka Republika Federalna (Theodor Karl Peter Schenning).

Rama do okien lub drzwi, składająca się z ramy nośnej i ramy osłonowej umocowanej poprzez profile wiążące przy czym rama nośna zazwyczaj wykonana jest z drewna a rama osłonowa z kształtowników z materiałów odpornych na działanie czynników atmosferycznych takich jak metale lekkie lub tworzywa sztuczne, znamienne tym, że kształtowniki (13a-f) posiadają rozmieszczone na szerokości progi mocujące (30) w kształcie litery „L” ustawione parami w pewnej odległości od siebie, z ramionami dłuższymi skierowanymi prostopadle do płaszczyzny szyby (23) a krótszymi ramionami (32) przebiegającymi równolegle

do płaszczyzny szyby, przy czym progi mocujące tworzą przynajmniej jedną prowadnicę ślizgową (21) przebiegającą wzdłużnie do kształtownika dla zawartych tam profili wiążących (15, 16 względnie 17, 18), z tworzywa sztucznego do mocowania kształtowników na ramie nośnej i że przynajmniej na jednej krawędzi bocznej (19) znajduje się występ (24 do 29) dla uszczelnienia (33, 36) składający się z dwu rozmieszczonych w odstępach progów stopujących (24) o przekroju w kształcie litery „L”, których dłuższe ramiona (25) przebiegają równoległe do siebie i prostopadle do płaszczyzny szyby, a krótsze ramiona równoległe do siebie i do płaszczyzny szyby przebiegają (26) poprzez wydłużone ukształtowanie zewnętrznego dłuższego ramienia w różnej odległości od strony lcowej kształtownika (22) i są skierowane do siebie nawzajem a ponadto mniej więcej na połowie dłuższego, zewnętrznego ramienia znajduje się próg (27) o kształcie litery „L”, którego dłuższe ramie (28) przebiega równoległe do płaszczyzny szyby a krótsze ramie (29) pionowo do płaszczyzny szyby i do ramy nośnej.



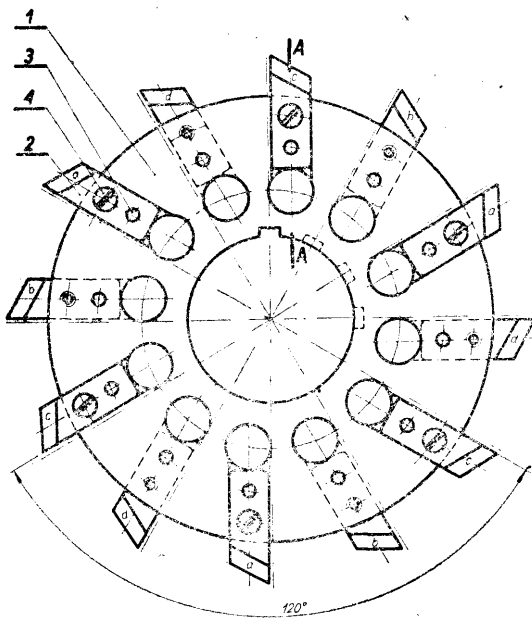
38d

(P. 140692)

16.05.1970.

Zakład Badań i Doświadczeń Przemysłu Stalarki Budowlanej, Wołomin, (Stanisław Skorupski).

Walcowa głowica nożowa do nacinania wczepów dla złącz klinowych o długości 7—10 mm znanym tym, że w korpusie głowicy (1) znajdują się może (2) rozstawione w tej samej płaszczyźnie i przesunięte względem siebie o podziałkę gwarantującą uzyskanie geometrii złącza klinowego oraz ustalone w kanałach kołkiem (3) i zamocowane wkrętem (4).



39a

(P. 140704)

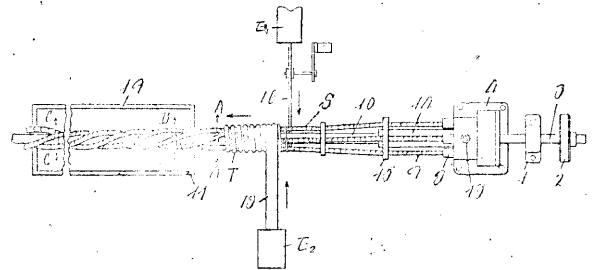
18.05.1970.

Pierwszeństwo: 13.09.1969 - Japonia.

Shjro Kanao, 4-12, Takehashi-cho, Ibaraki City, Osaka, Japonia.

Sposób ciągłego wytwarzania rur zwijanych śrubowo z tworzyw sztucznych przez nawijanie pasma tworzywa na rdzeń formujący, znamienny tym, że z jednej lub kilku wytłaczarek doprowadza się pasma tworzywa sztucznego nie utwardzonego lub utwardzonego częściowo na poziomy rdzeń formujący przebiegający zasadniczo poziomo i prostopadle do kierunku podawania pasm, składający się z cylindrycznego pręta o odpowiedniej średnicy wspartego na jednym końcu, na którym to pręcie nawinięte są wzdłuż linii śrubowych sprężyste struny prawiane w ruch obrotowy względem swych osi na której w tym samym kierunku i z tą samą prędkością, nawija się te pasma na rdzeń po linii śrubowej z zachowaniem takiego samego skoku linii jak skok nawiniętych strun a następnie wprowadza się utworzoną rurę znajdującą się jeszcze w stanie nieutwardzonym do zbiornika z wodą chłodzącą i poddaje się ją utwardzaniu przy jednoczesnym działaniu na nią sił odśrodkowych wywołanych jej własnym obrotem.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1 do 4, znamiennie tym, że zawiera rdzeń formujący (S) składający się z cylindrycznego pręta (10) o odpowiedniej średnicy, wzdłuż którego nawinięte są śrubowo sprężyste struny (9) i który jest podparty na jednym swym końcu a drugi jego koniec jest swobodny, przy czym struny (9) są nawinięte na pręt (10) w jednakowych odstępach, z jednakowym pochyleniem linii śrubowej i są wyposażone we wspólny układ napędowy (2, 3, 4, 5, 6) wprawiający każdą ze strun (9) w ruch obrotowy względem własnej osi z taką samą prędkością i w tym samym kierunku.

39a³

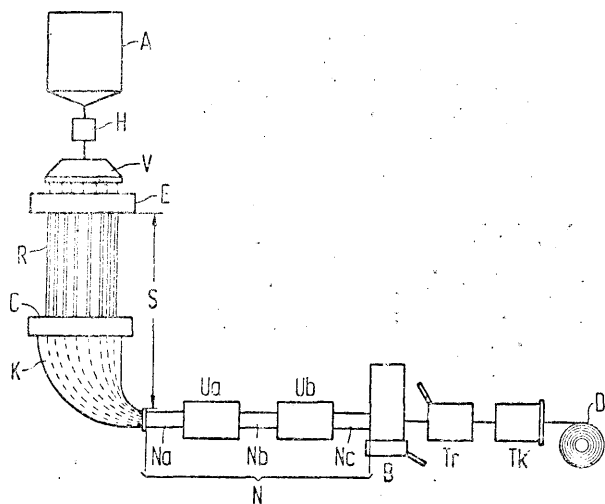
(P. 150497)

14.09.1971.

Pierwszeństwo: 16.09.1970
- Niemiecka Republika Federalna.

Sposób wytwarzania suchych pasm ze stopionych **termoplastycznych tworzyw sztucznych** przez wyciąganie tych pasm z wytopu i chłodzenie omywającym je chłodziwem, znamienny tym, że bezpośrednio po wyciągnięciu z wytopu pasma tworzywa chłodzi się i suszy bez ponownego doprowadzenia ciepła z zewnątrz, w kolejnych stopniach tak ustawionych, że po sąsiedującym z wylotem (E) stopniu chłodzenia (Na, Ga) następuje pozbawiony chłodziwa stopień przerywający (Ua), po czym dalszy stopień chłodzący (Nb, Gb), a następnie dalszy stopień przerywający i tak dalej, przy czym w żadnym ze stopni chłodzenia (Na, Nb, Nc, Ga, Gb, Gc) temperatura powierzchni zewnętrznej pasm nie spada poniżej określonej wartości na przykład poniżej temperatury wrzenia chłodziwa, a w stopniach przerywających (Ua, Ub) następuje zbliżenie temperatury powierzchni zewnętrznej pasm do temperatury ich wnętrza aż do momentu uzyskania zarówno przez powierzchnię zewnętrzną pasm, jak ich wnętrze zbliżonego poziomu temperatury, który wystarcza do samoczynnego wysuszenia pasm zawartych w nich ciepłem szczątkowym.

Urządzenie do stosowania **sposobu według** zastrz. 1 lub jednego z zastrz. 3 do 7, znamiennie tym, że po strefie chłodzenia pasm (S) znajduje się strefa dochładzania (N) o zmiennej długości.

39a³

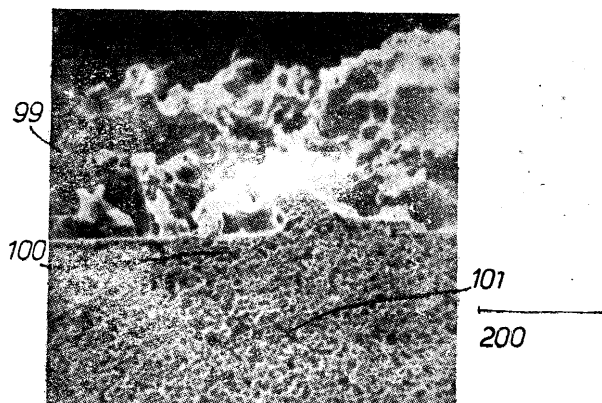
(P. 152034)

9.12.1971.

Pierwszeństwo: 11.12.1970 - Wielka Brytania.

Porvair Limited, North Lynn, Wielka Brytania, (Eric Albert Warwicker, David Price).

Sposób wytwarzania mikroporowatego tworzywa w postaci płyt, polegający na koagulacji warstwy kompozycji poliuretanowej, nałożonej z cieczy nośnej, przez działanie cieczy nie będącej rozpuszczalnikiem i mieszającej się z cieczą nośną, znamienne tym, że warstwę kompozycji poliuretanowej zawierającą co najmniej 20% wagowych poliuretanu, mikroskopijne cząstki dającego się usunąć napelnacza i ciecz nie będącą rozpuszczalnikiem nakłada się w postaci warstwy z cieczy nośnej, przy czym ilość cieczy nie będącej rozpuszczalnikiem i cząsteczek napelnacza, zawarta w nakładanej z cieczy nośnej kompozycji poliuretanowej jest taka, że kompozycja ta ma własności tiksotropowe.

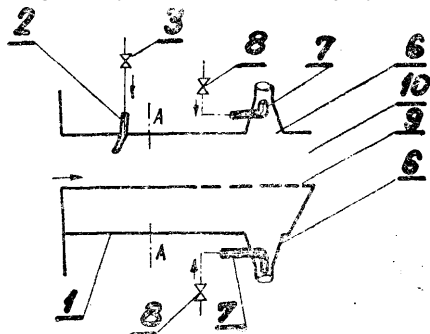
39a⁶

(P. 145776)

22.01.1971.

Krakowskie Zakłady Przemysłu Gumowego „Stomil”, Kraków (Wiesław Janik, Jan Dobosz, Bogdan Dyląg, Danuta Bylica).

Urządzenie do powlekania wytłaczanych profili, szczególnie gumowych, środkami izolującymi, znamienne



ne tym, że osie osadzonego na stałe w obudowie (1) przewodu (2) i osadzonego przesuwnie przewodu (4) mających spłaszczone wyloty, tworzą z podłużną osią wytłaczanego wyrobu kąt ostry i są zwrócone w kierunku przeciwnym biegu wyrobu, natomiast do obudowy (1) są na stałe zamocowane ssawki (6) z przewodami (7) połączonymi ze źródłem sprężonego powietrza.

39a⁷

(P. 150987)

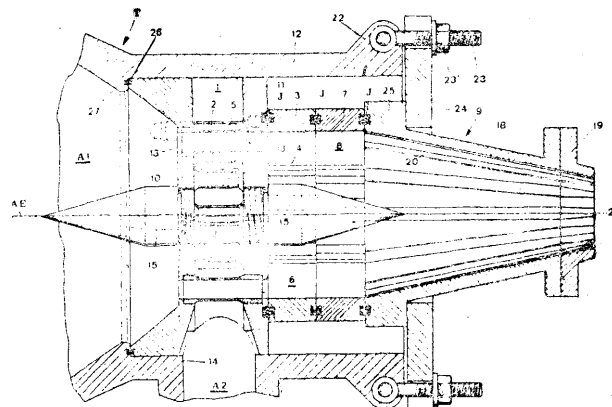
11.10.1971.

Pierwszeństwo: 26.10.1970 - Francja.

Savonnerie Clair Bernard, S.A., Rezé-les-Nantes, Francja, (Alain Clair Bernard).

Sposób wytwarzania wyrobów złożonych utworzonych z masy materiału bazowego i żył z co najmniej jednego innego materiału przez jednoczesne wyciskanie co najmniej dwóch różnych materiałów, znamienne tym, że wyciska się pierwszy materiał dla uformowania masy bazowej i jednocześnie co najmniej jeden odmienny materiał dla uformowania żył tak, aby nie stykał się on z materiałem bazowym, po czym kieruje się materiałem bazowym i żyłami w taki sposób, aby materiał bazowy i żyły nie stykały się, lecz aby dążyły ku tej samej osi, następnie łączy się materiał bazowy i żyły drugiego materiału przez ich wzajemne zagęszczanie promieniowe w sposób łukowo-zbieżny, tak aby te materiały tworzyły jednolitą masę z wyodrębnionymi żyłami.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1, znamienne tym, że zawiera komorę (1) przez którą przechodzą rury (2) umieszczone wokół osi wyciskania, przy czym komora (1) posiada otwory umieszczone między wlotami rur (2), oraz co najmniej jedną tarczę zawierającą wloty odpowiadające otworom i wycięcia odpowiadające rurom (2) oraz tuleję stożkową (9) zaopatrzoną w rowki wzdłużne, w celu zagęszczania promieniowego wyciskanych materiałów i ich połączenia.

39a⁷

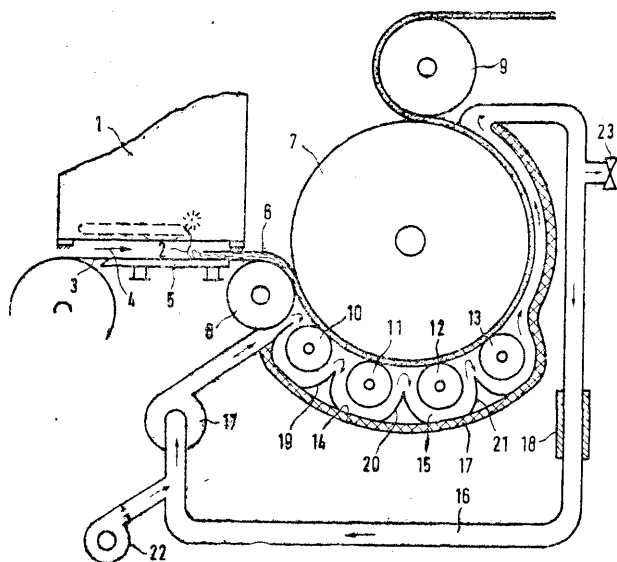
(P. 151263)

28.10.1971.

Pierwszeństwo: 30.10.1970 - NRF.

Wilhelm Mende U.C.O., Teichhutte/Harz, NRF, (Hubert Ettel).

Urządzenie do ciągłej produkcji płyt wiórowych za pomocą przenośnej stalowej taśmy, na którą nasypywana jest warstwa drewnianych wiórów przemieszanych z materiałem wiążącym, przy czym taśma przesuwa się pod naprężeniem i w sposób ciągły biegnie po walcu prasującym, który częściowo opasuje, znamienne tym, że taśma w zasięgu opasania walca prasującego, tworzy część przewodu powietrznego, przez który przepływa gorące powietrze.



39b

(P. 139562)

23.03.1970.

Zakłady Chemiczne „Oświęcim”, Oświęcim (Wiesława Krzemień, Karol Mitoraj, Edward Grzywa, Jadwiga Sochajdak).

Sposób przygotowania lateksów kauczukowych, o wysokim stężeniu szczególnie przydatnych do wyrobów gąbczastych, znamienny tym, że lateks butadienowo-styrenowy lub lateks butadienowo-akrylonitrylowy otrzymane na drodze polimerizacji emulsyjnej mieszają się w podwyższonej temperaturze z lateksem polichloru winylu otrzymanym również drogą polimerizacji emulsyjnej a otrzymaną mieszaninę lateksową zateżają się drogą odparowania wody pod próżnią do zawartości około 60% substancji stałej.

39b⁴

(P. 151420)

6.11.1971.

Pierwszeństwo: 7.11.1970
- Niemiecka Republika Federalna.

Farbwerke Hoechst, Aktiengesellschaft vormals Meister Lucius u. Brüning, Frankfurt nad Menem, NRF, (Wolfgang Gordon, Kurt Rust, Erwin Schrott).

Sposób polimerizacji α -olefin o wzorze ogólnym $\text{CH}_2=\text{CH}-\text{R}$, w którym R oznacza rodnik alifatyczny zawierający do 4 atomów węgla, oraz mieszanin tych α -olefin ze sobą i/lub etylenu o zawartości etylenu do 5% wagowych, jak również polimerizacji blokowej tych α -olefin bez albo z etylenem o zawartości etylenu do 25% wagowych, w zawiesinie lub w fazie gazowej w temperaturze 20–130°C i pod ciśnieniem 0–50 atm., znamienny tym, że polimerizację prowadzi się w obecności katalizatora mieszanego, składającego się z N-alkiloamidu kwasu fosforowego o wzorze 1 przedstawionym na załączonym rysunku, w którym podstawniki R oznaczają takie same lub różne węglowodorowe rodniki alifatyczne zawierające do 4 atomów węgla i w którym rodniki R mogą być także połączone między sobą (składnik A), z cyklopolialkenu o 7–8 członach pierścienia i o 3 albo 3 lub 4 nieskumulowanych wiązaniach podwójnych w pierścieniu, jak również ich pochodnych podstawionych alkilem lub alkohylem, przy czym rodnik alkilowy zawiera 1–4 atomów węgla (składnik B) ze związku chlorowcowego tytanu trójwartościowego (składnik C) i ze związku glikoorganicznego nie zawierającego chlorowca (składnik D).

39b⁴

(P. 154329)

25.03.1972.

Pierwszeństwo: 30.03.1971 - Wielka Brytania.

Imperial Chemical Industries Limited, Londyn, Wielka Brytania, (Peter George Osborn, Peter Francis Nicka).

Sposób wytwarzania zdyspergowanych w ciekłym środowisku polimerów kondensacyjnych, w których wiązania pomiędzy członami tworzącymi polimer łączą inne atomy niż atomy węgla, otrzymanych co najmniej z jednego reagenta nierozpuszczalnego w tym środowisku oraz pozbawianych niskocząsteczkowych produktów ubocznych tworzących się podczas reakcji polimerizacji, znamienny tym, że jeden lub kilka reagentów zdolnych do polimerizacji ogrzewa się w temperaturze co najmniej 150°C w ciekłym środowisku, przy czym co najmniej jeden z reagentów jest nierozpuszczalny w tym środowisku i występuje w postaci ciekłej fazy rozproszonej tworząc emulsję, w której środkiem emulgującym jest związek polimeryczny zawierający w cząsteczce co najmniej jeden składnik o budowie łańcuchowej typu, który charakteryzuje się rozpuszczalnością i nie uleganiem asocjacji w ciekłej fazie rozproszonej i zawiera co najmniej jeden składnik innego typu o budowie łańcuchowej, który charakteryzuje się rozpuszczalnością i nie uleganiem asocjacji w ciekłej fazie ciągłej i średni ciężar cząsteczkowy jednostkowych składników wynosi co najmniej 1000, a całkowity ciężar cząsteczkowy składników każdego typu wynosi co najmniej 3000 lub co najmniej 1000 • n, gdzie n oznacza ilość jednostkowych składników jednego z dwóch typów, przy czym ciężar cząsteczkowy któregośkolwiek z tych typów jest większy od pozostałego typu i proporcja całkowitych ciężarów cząsteczkowych tych obu typów składników wynosi jak 3 - 1:1 -.

39b

(P. 139312)

10.03.1970.

Pierwszeństwo: 2.04.1969
- Niemiecka Republika Federalna.

Dynamit Nobel Aktiengesellschaft, Troisdorf, NRF, (Franz Weissenfeld, Hans Junger).

Sposób wytwarzania fenolo-formaldehadowego tworzywa piankowego za pomocą spieniania w otwartych lub zamkniętych naczyniach mieszanin, składających się z płynnych żywic fenolowych, stałych lub płynnych poroforów, płynnych albo stałych utwardzaczy i drobnych ilości substancji powierzchniowoaktywnych, znamienny tym, że do mieszaniny przed spienianiem dodaje się 5–50% wagowych, a zwłaszcza 10–30% wagowych, w stosunku do zawartości stałej żywicy fenolowej, sproszkowanego $\text{CaSO}_4 \cdot n\text{H}_2\text{O}$, przy czym n ma wartość mniejszą od 2 i wynosi zwłaszcza 0–1/2.

39b5

(P. 139575)

23.03.1970.

Pierwszeństwo: 25.03.1969 - Szwajcaria.

Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób impregnacji przeciwogniowej piankowych tworzyw poliuretanowych, znamienny tym, że do poliuretanowych tworzyw piankowych dodatkowo wprowadza się podczas przetworstwa składnik a) lub składnik b) lub składnik c), przy czym: jako składnik a) co najmniej jeden związek o wzorze 1, w którym R1 i R2 oznaczają po jednym rodniku alkilowym, alkenylowym lub halogenoalkilowym o najwyższej 4 atomach węgla w łańcuchu a X oznacza rodnik metylowy lub atom wodoru; jako składnik b) co najmniej jeden produkt reakcji wymienionego wyżej związku ze składnikiem a) i ewentualnie ze składnikiem b') i ewentualnie ze składnikiem c'), przy czym składnik a) zawiera składnik a") i/lub składnik b"), składnik a") stanowi związek o wzorze 2, w którym R1' i R2' oznaczają po jednym rodniku alkilowym, halogenoalkilowym lub alkenylowym o najwyższej 4 atomach węgla w łańcuchu a X' oznacza rodnik metylowy lub atom wodoru, składnik b") stanowi związek o wzorze $\text{H}_2\text{N}-\text{E}-\text{NH}_2$, w którym E oznacza rodnik o wzorze $-\text{CO}-$, $-\text{CS}-$, $-\text{CO}-\text{NH}-\text{CO}-$ lub $-\text{CNH}-$ a grupy $-\text{NH}_2$ składników a) lub b") są jednometylowane lub zeterowane, składnik b') stanowi formaldehyd lub środek wydzielający formaldehyd, składnik c) stanowi alkanol o najwyższej 4 atomach węgla w łańcuchu; jako składnik c) co najmniej jeden związek o wzorze 4, w którym R1,

R_2 , R_1' , R_2' , X i X' mają wyżej podane znaczenie, Y oznacza atom wodoru lub grupę alkilową o najwyższej 4 atomach węgla w łańcuchu a q oznacza 1 lub 2.

39b⁵ (P. 139698) 31.03.1970.

Nauchno-Issledovatelsky Institut Plasticheskikh Mass, Moskwa, ZSRR, (Natalia Vladimirovna Shorygina, Josif Leonodovich Klipinitser, Tatiana Alexandrovna Klipinitser, Tatiana Alexandrovna Popova, Vyacheslav Kuzmich Ninin, Natalia Vasilievna Zhilina, Natalia Alexeevna Churochkina, Vladimir Sergeevich Savin, Iraida Alexeevna Puchkova, Gennady Georgevich Popov, Valentina Mikhailovna Borodina, Evgenia Mitrofanovna Teslenko, Frida Zalmanovna Sokhor, Bell Simonovna Gracheva, Grigory Vasilievich Khomutinkin, Josif Aronovich Levantovich, Anatoly Abramovich Kruglikov, Zoya Yanovna Eifler).

Sposób wytwarzania żywic aryleno-fenolowo-formaldehydowych oraz tłoczyw na bazie wymienionych żywic za pomocą polikondensacji węglowodorów aromatycznych z fenolem i formaldehydem w obecności katalizatora kwaśnego, znamienny tym, że jako węglowodory aromatyczne stosuje się ich eutektyczne lub naturalne polieutektyczne mieszaniny.

39b⁵ (P. 140678) 16.05.1970.

Pierwszeństwo: 19.05.1969 - Szwajcaria.

Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób barwienia w masie liniowych poliestrów, znamienny tym, że stosuje się barwniki o wzorze 1, w którym X oznacza atom wodoru lub inny podstawnik, np. atom chlorowca, grupę alkilową, alkoksylową lub aryloksylową, a R oznacza resztę alkilową lub aryłową.

39b⁵ (P. 152787) 6.01.1972

Pierwszeństwo: 7.01.1971
- Niemiecka Republika Federalna.

Th. Goldschmidt AG, Essen, NRF, (Jürgen Fock, Ulrich Holschmidt).

Sposób wytwarzania taśm nośnikowych zawierających utwardzalne żywice poliestrowe przez obróbkę taśm (nośnikowych roztworami lub emulsjami żywicy poliestrowych, znamienny tym, że taśmę nośnikową nasyca się wodnym roztworem utwardzalnej, rozpuszczalnej w wodzie żywicy poliestrowej, taśmę nośnikową zawierającą wodny roztwór utwardzalnej żywicy poliestrowej suszy się w znacznym stopniu, na zawierającą żywicę taśmę nośnikową nanosi dający się polimeryzować związek nienasycony w ilości wystarczającej do późniejszego usieciowania, tak potraktowaną, zawierającą żywicę taśmę nośnikową pokrywa się roztworem lub dyspersją wodną nierozpuszczalnej w wodzie, utwardzalnej, zawierającej środek sieciujący żywicy poliestrowej i otrzymany produkt procesu suszy się w znacznym stopniu.

39b⁵ (P. 154233) 22.03.1972.

Pierwszeństwo: 23.03.1971 - NRF

Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft, Leverkusen, NRF, (Hans Rudolph, Hans-Joachim Traenckner, Karl Fuhr, Wolfgang Deninger, Manfred Patheiger).

Mieszanaka do prasowania, znamienna tym, że zawiera nowy nienasycony poliestr, zawierający co najmniej 26% wagowych rodników kwasu fumarowego, co najmniej 10% wagowych rodników przynajmniej jednego eteru dwualkilowego alkoholu wielowodorotlenowego i co najmniej 22% wagowych rodników przynajmniej jednego alkanolu zawierającego nienasycone grupy eterowe.

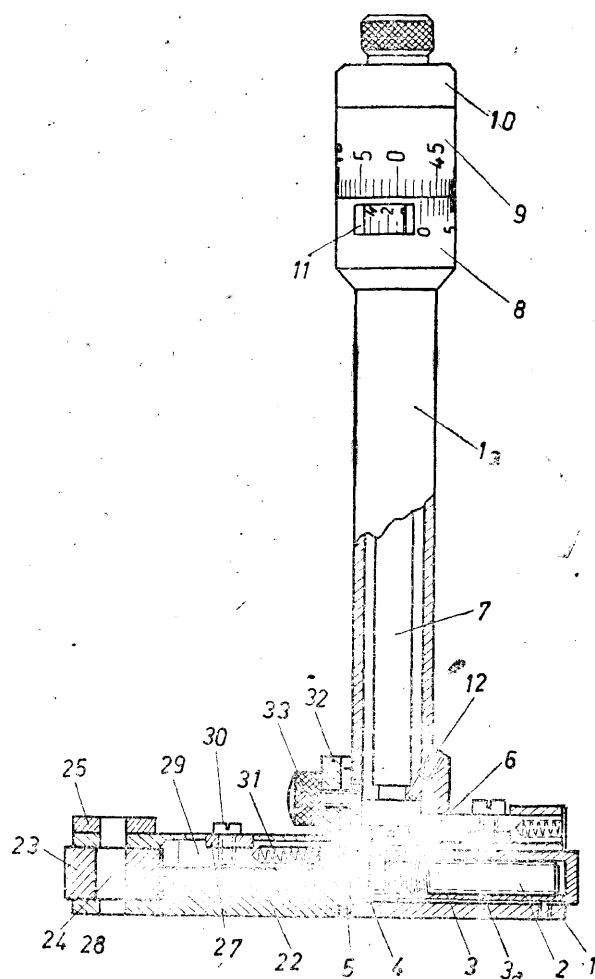
Sposób przetwarzania mieszaneki w powłokę, znamienny tym, że mieszanekę według zastrz. 4— rozprowadza się na powierzchni przedmiotu powlekane go i poddaje utwardzaniu.

42b (P. 146488) 25.02.1971.

Pierwszeństwo: 26.02.1970 - Szwajcaria.

Antonio Cho, Zurich, Szwajcaria.

Przyrząd pomiarowy do odczytywania wymiarów wewnętrznych, z ruchomym członem kontaktującym, znamienny tym, że ruchomy człon kontaktujący składa się z trzpienia gwintowanego (2) i tulei gwintowanej (3) i zespolony jest z wymiennymi i samocentrującymi przedłużaczami (22, 37), przy czym przesuw pomiarowy człon kontaktujący przenosi się poprzez stożkowe koło zębate (4, 6) i wrzeciono (7) na bęben z podziałką umieszczany na uchwycie pomiarowym (1a).

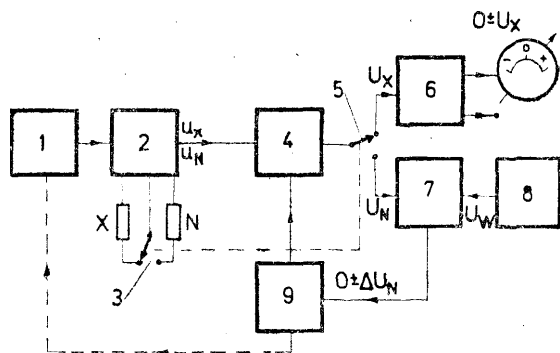


42d (P. 146346) 19.02.1971.

Polska Akademia Nauk Zakład Doświadczalny Budowy Aparatury Naukowej UNIPAN, Warszawa, (Jerzy Kaliński).

Sposób automatycznej kontroli i regulacji czułości urządzenia pomiarowego zawierającego źródło sygnału poszukującego, przetwornik fizycznej wielkości mierzonej na fizyczną wielkość o charakterze elektrycznym i tor przetworników sygnału odpowiedzi polegający na wprowadzaniu w tor sygnału odpowiedzi na przemian sygnału odpowiedzi oraz sygnału kontrolnego i doprowadzaniu sygnałów wyjściowych toru, synchronicznie z wprowadzaniem, odpowiednio do zespołu zobrazowania i do detektora błędu w którym po-

równuje się sygnał kontrolny z sygnałem odniesienia, a sygnałem stanowiącym różnicę sygnałów porównywalnych reguluje się czułość wzmacniacza toru sygnału odpowiedzi, znamienny tym, że do przetwornika fizycznej wielkości mierzonej na fizyczną wielkość o charakterze elektrycznym doprowadza się fizyczną wielkość wzorcową o tym samym charakterze co fizyczna wielkość mierzona i do wielkości wzorcowej dostosowuje się czułość urządzenia pomiarowego, przez co czułość urządzenia pomiarowego pozostaje stała również dla wielkości mierzonej.



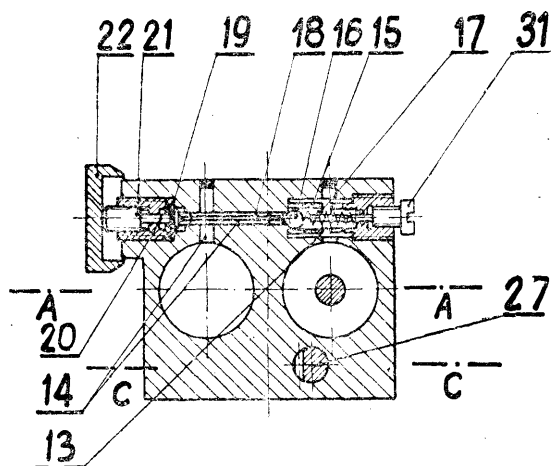
42r2

(P. 146467)

25.02.1971.

Biuro Dokumentacji Technicznej, Łódź, (Jan Domański).

Urządzenie do napędu zadajników programowych w układach pneumatycznego rozdzielania dopływu powietrza, posiadające korpus z dokręconą górną pokrywą, zaopatrzoną w kanały doprowadzające sprężone powietrze do przestrzeni cylindrów, w których osadzone są suwliwie tłoki, znamienny tym, że przestrzeń cylindra (8), w której znajduje się tłok (10) z tłoczykiem (11), połączona jest w dolnej części poprzez nastawny zwrotny zawór (13) i kanał (14) z dolną przestrzenią drugiego cylindra (7) z pływającym tłokiem (9), przy czym w kanale (14) na wprost zaworu (13) osadzony jest luźno popychacz (18) ze wzdłużnymi rowkami, który poprzez membraną (19) styka się z czopem (20) połączonym ze śrubą (21) zakończoną mankietem (23), a tłoczyko (11) połączone jest łącznikiem (26) z zębatą listwą (27), osadzoną przesuwnie w korpusie (1) i zazębiającą się z zębatym kołem (28) umocowanym na wałku (29) napędzającym zadające mechanizmy programowe.



45c

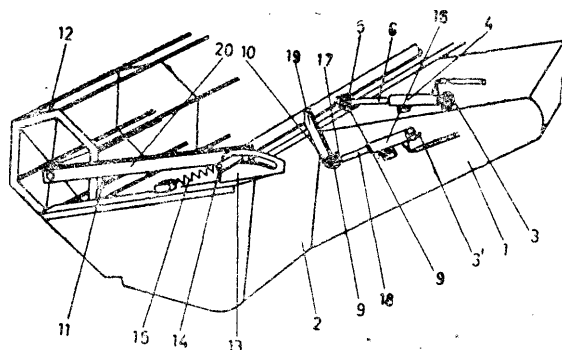
(P. 150988)

11.10.1971.

Pierwszeństwo: 13.10.1970, 10.11.1970 - Niemiecka Republika Federalna

Maschinenfabrik Fahr Aktiengesellschaft, Gottmadingen, NRF, (Ernst Schuhmacher).

Urządzenie sprzęgowe układu dźwigniowego w kombajnie zbożowym, który to układ, w szczególności układ dźwigni motowidła kombajnu przestawny miejscowo w stosunku do zespołu żniwnego, daje się uruchamiać z ramy za pomocą elementów hydromechanicznych, znamienny tym, że między układem dźwigniowym i co najmniej dwoma cylindrami hydraulicznymi, zamocowanymi przechylnie na ramie, w szczególności między układem dźwigniowym (11) motowidła i przenośnikiem (1) do słomy na podwoziu kombajnu, znajduje się rozłączny sprzęg mechaniczny, przy czym element cylindra z dołączeniem przewodu hydraulicznego połączony jest bezpośrednio z ramą.



45f

(P. 154322)

25.03.1971.

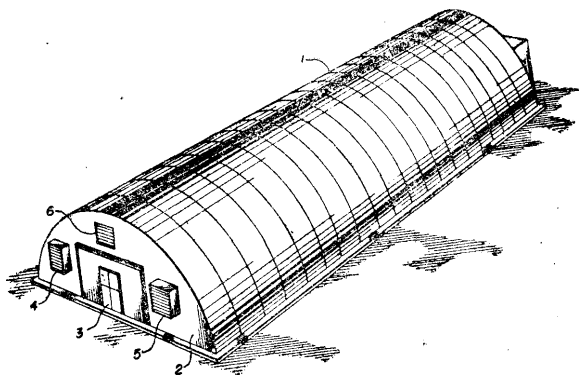
Pierwszeństwo: 29.03.1971 - Stany Zjednoczone Ameryki

Hydroculture, Inc. - Glendale, Arizona, Stany Zjednoczone Ameryki, (John Lumel Jones).

Aparatura do hydroponicznej uprawy roślin w zasadniczo automatycznie regulowanym otoczeniu, znamienna tym, że zawiera pomieszczenie w postaci budynku do uprawy hydroponicznej, wyposażonego w co najmniej jedną grządkę uprawową (30), oraz w układ zasilania pożywki hydroponicznej do grządek uprawowych, z powierzchnią obwodową (1, 2, 7) przezroczystą dla aktywnego promieniowania słonecznego tworzącą osłonę dla grządek uprawowych i mającą otwory (6, 27, 28) dla przepływu powietrza, oraz ponadto zawiera układ regulacji warunków otoczenia dla budynku uprawy hydroponicznej, wyposażony w termostaty (104, 107, 113) reagujące na zmianę temperatury powietrza wewnątrz budynku i włączające elementy regulacji, gdy temperatura otoczenia przekroczy lub jest niższa od nastawionego zakresu, ma higrostat (10) reagujący na zmianę wilgotności powietrza w budynku uprawowym i włączający elementy regulacji wilgotności, gdy ta wilgotność jest niższa lub przekracza ustalony zakres, oraz zawiera elementy chłodzące i nawilżające (9, 51) dla powietrza otoczenia dopływającego z zewnętrznej strony budynku uprawowego do środka tego budynku i do chłodzenia (40, 43) i nawilżania (123, 124) powietrza obiegowego w tym budynku, jak również zawiera zespół wentylatorów i dmuchaw (4, 5, 40, 43, 141) pojedynczo i w połączeniu reagujących na działanie elementów termostatów (104, 107, 113) i higrostatu (108), które przepuszczają powietrze otoczenia przez elementy chłodzące i nawilżające, wprowadzają powietrze otoczenia do wnętrza budynku uprawowego, powodują obieg powietrza wewnątrz budynku, odprowadzają powietrze na zewnątrz, oraz zawiera układ zasilania wody, reagujący na działanie termostatów (104, 107, 113) i higrostatu (108), dla dostarczenia chłodzącej wody odparowującej do elementów chłodzących i nawilżających, i jest zaopatrzona w grzejniki (42) reagujące na elementy wykonawcze termostatów (104, 107, 108) do nagrzewania powietrza obiegowego wewnątrz budynku uprawowego, gdy temperatura tego powietrza obniża się poniżej określonego minimum.

Sposób hodowli roślin w budynku do uprawy hydroponicznej, wyposażonym w co najmniej jedną grządkę uprawową, zespół zasilania roztworu pożywki do roślin grządki uprawowej oraz obudowę przezroczystą

czystą dla aktywniczego promieniowania słonecznego tworzącą osłonę grzadki uprawowej, znamienne tym, że rośliny poddaje się działaniu dziennego, aktywniczego promieniowania słonecznego, stale kontroluje się temperaturę powietrza w osłonie i wytwarza sygnały reagujące, gdy ta temperatura jest wyższa lub niższa od wybranego zakresu temperatury, a równocześnie stale kontroluje się wilgotność powietrza w tej osłonie i wytwarza sygnały reagujące na odchylenia od wybranego poziomu, oraz ciągle wytwarza się obieg powietrza wewnątrz osłony, a do osłony wprowadza się powietrze otoczenia w wyniku działania sygnałów o odchyleniu od ustalonych poziomów temperatury i wilgotności, ponadto selektywnie chłodzi się i nawilża powietrze w osłonie w wyniku działania tych sygnałów o odchyleniu od ustalonych poziomów temperatury i wilgotności, a następnie nagrzewa się powietrze obiegowe wewnątrz osłony w wyniku działania sygnału o obniżeniu temperatury poniżej ustalonego zakresu.



45h

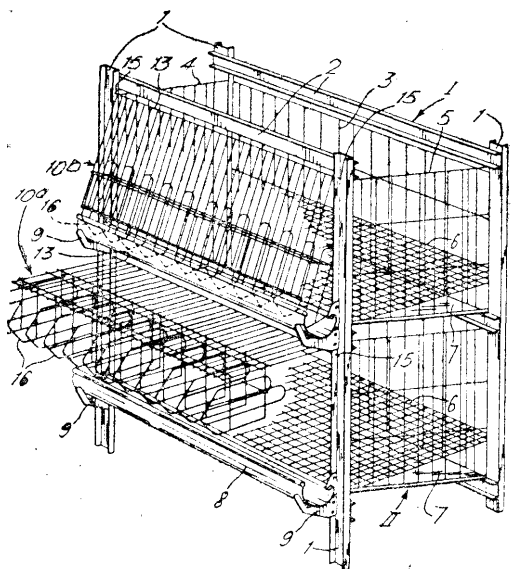
(P. 141055)

2.06.1970.

Pierwszeństwo: 2.06.1969 - Francja

N. V. Bekaert S. A., Zwevegem, Belgia, (Frans Bruggeman, Fernand Schmidt).

Klatka do hodowli zwierząt posiadająca koryto pokarmowe rozciągnięte wzdłuż jednej strony klatki, przegrodę ruchomą odchylaną w jedną stronę od klatki i tworzącą łatwe wejście do klatki oraz człon rozdzielający utrzymywane przez ruchomą przegrodę, znamienne tym, że człony rozdzielające (16) są wprowadzane i wycofywane z koryta pokarmowego (8), przy czym po wprowadzeniu członów rozdzielających (16) do koryta pokarmowego (8) zwierzęta znajdujące się wewnątrz klatki mogą jeść z koryta przy równoczesnym odseparowaniu przynajmniej łbów sąsiednich zwierząt.



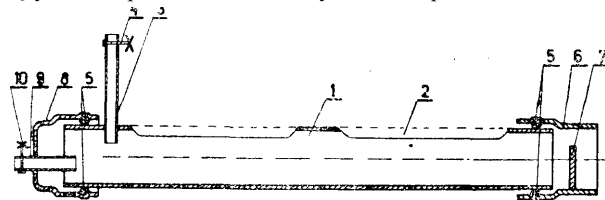
45h

(P. 146423)

23.02.1971.

Polska Akademia Nauk Instytut Genetyki i Hodowli Zwierząt, Jastrzębiec, (Bazyli Pawluczuk).

Poidło dla drobiu składające się z koryta w kształcie rury z otworami do picia, znamienne tym, że posiada w górnej części przesuwalny w dół i w górę króciec (3) z kranikiem (4), przez który doprowadza się ciecz do picia a koryto osadzone jest poprzez uszczelki (5) z jednej strony w obrotowej nasadce (6) zaopatrzonej we wbudowaną na stałe poprzeczną przegrodę (7), która może zmieniać swe położenie przez przekręcanie nasadki (6) i z drugiej strony w nasadkę (8) posiadającą króciec (9) z kranikiem (10) służący do doprowadzania wody celem splukania koryta.



45h

(P. 146424)

23.02.197h

Polska Akademia Nauk Instytut Genetyki i Hodowli Zwierząt, Jastrzębiec, (Bohdana Kraszewska-Domańska, Bazyli Pawluczuk).

Sposób przedłużania żywotności jaj wylęgowych, znamienne tym, że w czasie przetrzymywania jaj przed okresem inkubacji poddaje się je okresowemu ogrzewaniu w temperaturze 35—40°C przez 10—300 minut w odstępach 1—10 dób.

45h

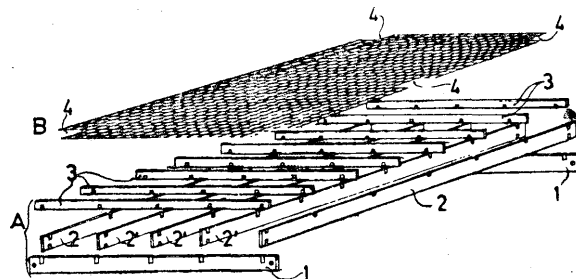
(P. 154241)

23.03.1972.

Pierwszeństwo: 26.03.1971 - Belgia

N.V. Bekaert S. A., Zwevegem, Belgia, (F. Bruggeman).

Urządzenie do hodowli zwierząt ciężkich, zwłaszcza świń, mające postać chlewu lub klatki i składające się z podłogi i bocznych ścian, przy czym podłoga i boczne ściany są zamocowane do pionowych słupów narożnikowych, znamienne tym, że podłoga tego urządzenia składa się z konstrukcji nośnej (A) zawierającej równomiernie rozmieszczone pręty poprzeczne (1,3) i wzdłużne (2,2'), na których spoczywa swobodnie spawana siatka druciana (B) bez stosowania spoin spawanych.



451

(P. 139350)

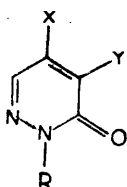
12.03.1970.

Pierwszeństwo: 13.03.1969 - Niemiecka Republika Federalna

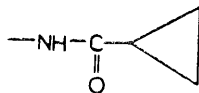
Bedische Anilin Soda-Fabrik AG, Ludwigshafen, NRF (Franz Reicheneder, Rudolf Kropp, Adolf Fischer).

Środek chwastobójczy znamienne tym, że zawiera stały lub ciekły nośnik i pochodną pirydazonu o wzorze 1, w którym R oznacza grupę fenyłową lub aryloalkilową ewentualnie podstawioną atomem chlorowca, lub grupę alkilową, alkoksylową lub chlorowcoalkilową lub grupę cykloheksylową podstawioną ewentualnie atomem chlorowca lub grupą alkilową, Y oznacza atom wodoru, chlorowca, grupę alkoksylową lub merkaptalkilową, X oznacza grupy o wzorze 2, 3, 4, 5 lub 6 i gdy Y oznacza atom wodoru lub R oznacza

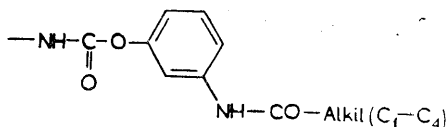
grupę aryloalkilową, X ponadto oznacza grupę aminową lub acetyloaminową.



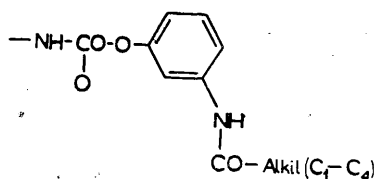
WZÓR 1



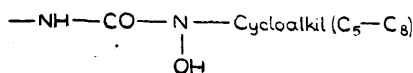
WZÓR 2



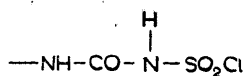
WZÓR 3



WZÓR 4



WZÓR 5



WZÓR 6

451

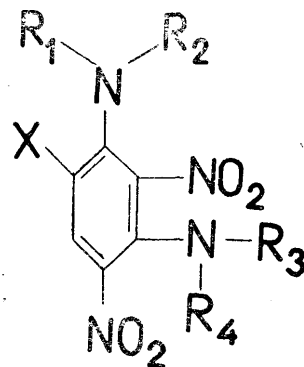
(P. 139587)

25.03.1970.

Pierwszeństwo: 1.04.1969; 10.11.1969 - Stany Zjednoczone Ameryki

United States Borax and Chemical Corporation Los Angeles, Kalifornia, Stany Zjednoczone Ameryki (Don Lester Hunter, Wiliam George Woods, James Douglas Stone, Cecil Wright Lefevre).

Srodek chwastobójczy, znamienny tym, że jako substancję biologicznie czynną zawiera związek o wzorze I, w którym X oznacza atom chlorowca lub grupę trójfluorometylową, każdy z podstawników oznaczonych symbolami R_1 , R_2 , R_3 lub R_4 stanowi niezależnie atom wodoru lub alifatyczny rodnik węglowodorowy, który może być podstawiony atomem chlorowca, grupą wodorotlenową lub grupą alkoksylową zawierającą od 1 do 4 atomów węgla, lub też obie grupy R_1 i R_2 lub obie grupy R_3 i R_4 zawierają atomy węgla stanowiące część pierścienia heterocyklicznego obejmującego atom azotu jako część pierścienia, przy czym przynajmniej jeden z podstawników oznaczonych literami R oznacza rodnik węglowodorowy.



Wzór 1

451

(P. 139597)

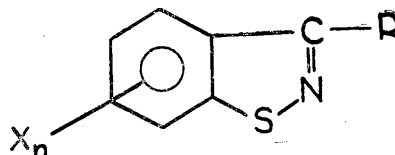
14.03.1970.

Pierwszeństwo: 26.03.1969 - Niemiecka Republika Federalna

Badische Anilin- Soda-Fabrik AG, Ludwigshafen, NRF, (Friedrich Becke, Adolf Fischer, Helmut Hagen).

Srodek chwastobójczy, znamienny tym, że zawiera związek o wzorze podanym na rysunku, w którym X i R oznaczają atom chlorowca lub grupę nitrową, rodanową, aminową, cyjanową lub rodnik alifatyczny, grupę alkiloaminową, acyloaminową, chlorowcoacyloaminową, alkoksylową lub podstawioną mocznikową i ponadto R oznacza atom wodoru lub grupę aryłową, aryloalkilową lub cykloalifatyczną, a n oznacza 0, 1, 2 lub 3.

Sposób wytwarzania środka chwastobójczego według zastrz. 1 i 2, znamienny tym, że stały lub ciekły nośnik miesza się ze związkiem o wzorze podanym na rysunku, w którym X i R oznaczają atom chlorowca lub grupę nitrową, rodanową, aminową, cyjanową lub rodnik alifatyczny, grupę alkiloaminową, acyloaminową, chlorowcoacyloaminową, alkoksylową lub podstawioną grupę ureidową, a R poza tym oznacza atom wodoru lub grupę aryłową, aryloalkilową lub cykloalifatyczną i n oznacza 0, 1, 2, lub 3.



451

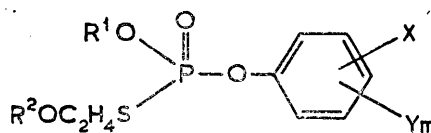
(P. 145968)

2.02.1971.

Pierwszeństwo: 3.02.1970 - Japonia

Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft Leverkusen, Niemiecka Republika Federalna (Shigeo Kishino, Akio Kudamatsu, Yoshio Kurahashi, Kouzo Shiokawa).

Srodek owadobójczy i grzybobójczy, znamienny tym, że zawiera organiczne estry kwasu fosforowego o wzorze ogólnym I, w którym R_1 oznacza rodnik metylowy lub etylowy, R_2 oznacza niższy rodnik alkilowy, X oznacza niższą grupę alkoksylową, niższą grupę alkilotio, niższą grupę alkilosulfinyłową, niższą grupę alkoksykarbonyłową, nitrową lub rodnik fenyłowy, Y oznacza atom chlorowca lub niższy rodnik alkilowy, a m oznacza liczbę 0, 1 lub 2.



451

(P. 146384)

20.02.1971.

Pierwszeństwo: 23.02.1970 - Szwajcaria

Ciba - Geigy AG., Bazylea, Szwajcaria.

Srodek chwastobójczy zwłaszcza do selektywnego uiszczenia chwastów w kulturach roślin uprawnych, znamieny tym, że jako substancją aktywną zawiera związek o wzorze ogólnym 1, w którym X oznacza atom chlorowca, R₁ oznacza atom wodoru lub grupę metylową, R₂ i R₃ oznaczają każdy oddzielnie, atom wodoru lub chlorowca, z tym, że co najmniej jeden z tych symboli oznacza atom chlorowca, a R₄ oznacza grupę metylową lub metoksyową, jak i ewentualnie zawiera odpowiedni nośnik i/lub inne znane środki pomocnicze i ewentualnie inne znane pestycydy.

451

(P. 149676)

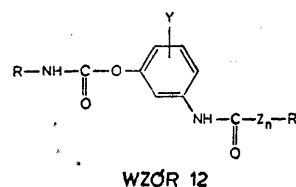
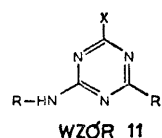
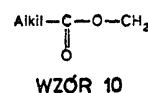
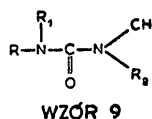
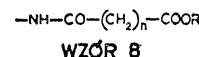
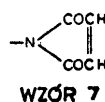
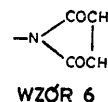
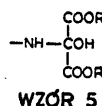
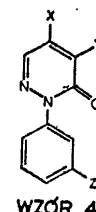
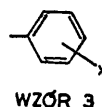
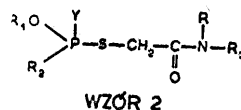
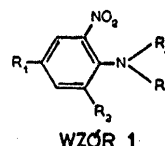
27.07.1971.

Pierwszeństwo: 28.07.1970 - NRF

Badische Anilin und Soda - Fabrik AG, Ludwigshafen, NRF, (Adolf Fischer).

Srodek chwastobójczy zawierający stały lub ciekły nośnik, znamieny tym, że jako substancję czynną zawiera mieszaninę związku o ogólnym wzorze 1, w którym R₁ oznacza atom wodoru, grupę nitrową, alkilową, trójfurorometylową lub metylosulfonylową, R₂ oznacza grupę nitrową, alkilową, trójfurorometylową lub metylosulfonylową, a R₃ i R₄ są jednakowe lub różne i oznaczają atom wodoru, prosty lub rozgałęziony, nasycony lub nienasycony rodnik alifatyczny, ewentualnie zawierający podstawniki takie jak atomy chlorowca, grupa cyjanowa, alkoksylowa lub azydowa, grupę chlorowcoacetyloksyalkilową lub alkilokarbamoiloksyalkilową, albo R₃ i R₄ razem z atomem azotu, z którym są połączone, tworzą pierścień sześciometylenoiminowy, albo mieszaninę związku o ogólnym wzorze 2, w którym R₃ oznacza rodnik cykloalkilowy lub grupę o wzorze 3, w którym X oznacza wodór, jeden lub kilka jednakowych lub różnych podstawników takich jak atomy chlorowca, grupa nitrowa, rodnik alkilowy, alkenylowy, alkinyłowy, chlorowcoalkilowy i alkoksylowy, R oznacza prosty lub rozgałęziony, nasycony lub nienasycony rodnik alifatyczny, ewentualnie podstawiony chlorowcem, grupą cyjanową, grupą alkoksylową, Y oznacza atom tlenu lub siarki, R₁ lub R₂ oznacza ewentualnie podstawiony rodnik alkilowy, alkenylowy, alkinyłowy, aryłowy, aralkilowy lub cykloalkilowy, a R₂ może też oznaczać ewentualnie podstawioną grupę alkoksylową, alkenyloksylową, alkinoksyloksylową, aryloksylową, aralkiloksyloksylową lub cykloalkiloksyloksylową, ze związkiem o ogólnym wzorze 4, w którym X oznacza grupę alkoksylową, tioalkilową, aminową, alkiloaminową, dwualkiloaminową, alkenyloaminową, dwualkenyloaminową, alkinylaminową, dwualkinylaminową, chlorowcoalkiloaminową, acetyloaminową, chlorowcoacetyloaminową, dwumetyloformamidynową, metyloformamidynową, acetyloacetylaminową, grupę o wzorze -NH-CO-COOR, -NH-CO-COSR, -NH-COOR, -NH-COSR, grupę o wzorze 5, 6, 7 lub 8, w których to wzorach R oznacza ewentualnie podstawiony rodnik alkilowy, alkenylowy, alkinyłowy, aralkilowy, aryłowy lub cykloalkilowy albo atom wodoru, n we wzorze 8 oznacza liczbę 1-6, Y we wzorze 4 oznacza atom chloru lub bromu albo grupę alkoksylową lub tioalkilową, a Z oznacza rodnik chlorowcoalkilowy, alkilowy lub atom wodoru, albo z solą związku o wzorze 4 z metalem alkalicznym, metalem ziem alkalicznych lub podstawioną solą aminową, albo ze związkiem o ogólnym wzorze 9, w którym R oznacza rodnik fenylowy ewentualnie zawierający takie podstawniki, jak atomy chlorowca, grupa nitrowa, alkilowa, alkoksylowa, alkenoksyloksylowa, alkinoksyloksylowa, chlorowcoalkilowa, alkilo- lub dwualkilokarbamoiloksyloksylowa, lub R oznacza rodnik cykloalifatyczny, dwu- lub trójkloalifatyczny, ewentualnie podstawiony chlorowcem lub rodnikiem alkilowym, grupę 3-benzotiazoliową, ewentualnie podstawioną grupę fenoksyalkilową albo grupę alkenylo- lub alkinylokarbamoiloksyloksylową, R₁ oznacza atom wodoru, rodnik cykloalkilowy lub cykloheksenylowy, R₂ oznacza atom wodoru, rodnik

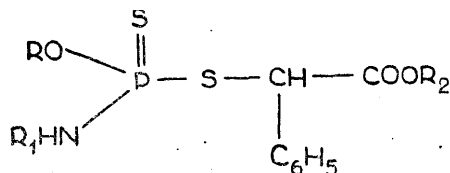
alkilowy, alkoksylowy, alkoksylalkilowy, izobuten-1-ylowy-3, a, α-dwumetylopropargilowy, cyjanoalkilowy, karboksylalkiloksyloksylowy, alkoksylalkilowy lub grupę o wzorze 10, ewentualnie w postaci soli lub estrów, albo też ze związkiem o ogólnym wzorze 11, w którym R oznacza rodnik alkilowy lub cyjanoalkilowy, R₁ oznacza grupę alkiloaminową, tioalkilową lub azydową, a X oznacza atom chlorowca, grupę alkoksylową, tioalkilową lub azydową, albo też ze związkiem o ogólnym wzorze 12, w którym R oznacza rodnik fenylowy, ewentualnie podstawiony chlorowcem, rodnikiem alkilowym lub chlorowcoalkilowym, prosty lub rozgałęziony, nasycony lub nienasycony rodnik alifatyczny, ewentualnie podstawiony chlorowcem, grupę alkoksylalkilową, alkilo- lub tioalkilową, Y oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy, R₁ oznacza rodnik alkilowy lub acetyloalkilowy, Z oznacza atom tlenu lub siarki, a n oznacza liczbę 1 lub 0.



451	(P. 150973)	9.10.1971.
Pierwszeństwo:	10.10.1970 - Niemiecka Federalna	Republika

Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft, Leverkusen, NRF, (Claus Stolzer, Ingeborg Hammann).

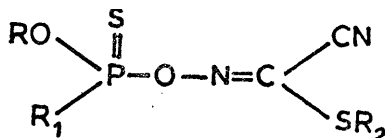
Środek owadobójczy i roztoczobójczy, znamienne tym, że zawiera amid estru S-(alfa-alkoksykarbonylo-benzylowego) kwasu dwutiofosf o owego o wzorze 1, w którym R oznacza rodnik alkilowy lub grupę alko-ksylową o 1—6 atomach węgla R₁ oznacza rodnik al-kiłowy, zawierający 1—6 atomów węgla lub rodnik alkenylowy o 2—6 atomach węgla i R₂ oznacza rodnik alkilowy, zawierający 1—4 atomów węgla.



451	(P. 151001)	12.10:1971.
Pierwszeństwo:	13.10.1970 - Niemiecka Federalna	Republika

Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft, Leverkusen, NRF, (Hellmut Hoffmann, Wolfgang Behrenz, Ingeborg Hammann).

Srodek owadobójczy i roztoczobójczy, zmienny, że jako substancje czynne zawiera tionofosforany (fosfoniany) formaldehydów o wzorze 1, w którym R₁ i R₂ oznaczają takie same lub różne rodniki alkiłowe o łańcuchu prostym lub rozgałęzionym zawierające 1–6 atomów węgla i R₁ ponadto oznacza grupę alkoksylową o 1–6 atomach węgla.

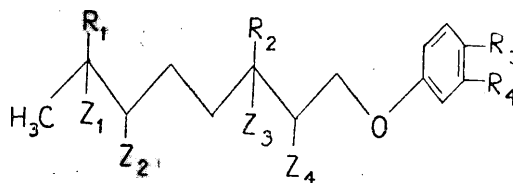


WZÓR 1

451 (P. 151095) 18.10.1971.
Pierwszeństwo: 20.10.1970, 20.08.1971 - Szwajcaria
Ciba - Geigy AG, Bazylea, Szwajcaria.

Srodek szkodnikobójczy, znamienny tym, że jako substancję czynną zawiera związek o wzorze 1, w którym Z_1 i Z_2 oznaczają atomy wodoru albo łącznie oznaczają wiązanie węgiel-węgiel lub mostek tlenowy, R_1 i R_2 oznaczają rodniki alkilowe o 1—4 atomach węgla, Z_3 i Z_4 oznaczają łącznie wiązanie węgiel-węgiel, R_3 oznacza rodnik alkenylowy o 2—4 atomach węgla, chlorowcoalkenylowy o 2—4 atomach węgla, grupę alkenyloksylową o 2—4 atomach węgla, chlorowcoalkenyloksylową o 2—4 atomach węgla, grupę alkenilową o 2—5 atomach węgla, alkenyloksylową o 2—3 atomach węgla, chlorowcoalkinyloksylową o 2—5 atomach węgla, grupę cykloalkilową o 3—6 atomach węgla, arylową, arylokarbonylową, aryloksylową, aralkilową, aralkiloksylową, alkilotiokarbonylową, alkenyloksykarbonylową o 2—4 atomach węgla, alkiloksykarbonylową o 2—5 atomach węgla, alkoksykarbonyloalkilową, hydroksylową, grupę karbamylową ewentualnie podstawioną niższymi rodnikami alkilowymi, grupę $-CH=N$ -arylową, 1,3-dioksolan-2-yłową, 1,3-diotiolan-2-yłową, 1,3-oksatiolan-2-yłową, 1-alken-3-alkoksykarbonylo-1-yłową lub grupę o wzorze 2, w którym R_5 i R_6 oznaczają atomy wodoru, rodniki alkilowe o 1—4 atomach węgla, alkenylowe o 2—4 atomach węgla lub alkinylowe o 2—5 atomach węgla, albo R_5 oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla, a R_6 oznacza ewentualnie pod-

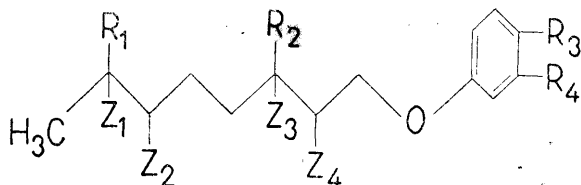
stawioną niższymi rodnikami alkilowymi grupę karbamylową, grupę acylową lub arylową, R_4 oznacza atom wodoru, grupę alkenyloksylową o 2—4 atomach węgla, alkinyloksylową o 2—5 atomach węgla lub alkinyloksykarbonylową o 2—5 atomach węgla, albo R_3 oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla lub grupę alkoksylową o 1—4 atomach węgla, a R_4 oznacza grupę alkenyloksylową o 2—4 atomach węgla lub alkinyloksylową o 2—5 atomach węgla, albo R_3 oznacza grupę alkenyloksylową o 2—4 atomach węgla lub alkinyloksylową o 2—5 atomach węgla, a R_4 oznacza rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla lub grupę alkoksylową o 1—4 atomach węgla, albo Z_3 i Z_4 oznaczają atomy wodoru lub, łącznie oznaczają mostek tlenowy, a R_3 oznacza rodnik alkenyloowy o 2—4 atomach węgla, chlorowcoalkenylowy o 2—4 atomach węgla, grupę alkenyloksylową o 2—4 atomach węgla, grupę chlorowcoalkenyloksylową o 2—4 atomach węgla, grupę alkinylową o 2—5 atomach węgla, alkinyloksylową o 2—5 atomach węgla, chlorowcoalkinyloksylową o 2—5 atomach węgla, grupę alkilotio o 1—2 atomach węgla, grupę cykloalkilową o 3—6 atomach węgla, grupę arylową, aryloksylową, aralkilową, aralkoloksylową, alkilotiokarbonylową, alkenyloksykarbonylową o 2—4 atomach węgla, grupę alkinyloksykarbonylową o 2—5 atomach węgla, grupę alkoksykarbonyloalkilową, karbamyloksylową, grupę $-\text{CH}=\text{N}$ -arylową, 1,3-dioksoalan-2-ylową, 1,3-ditiolan-2-ylową, 1,3-oksatiolan-2-ylową lub 1-alken-3-alkoksykarbonylo-1-ylową albo grupę o wzorze 2, w którym R_5 i R_6 oznaczają atomy wodoru, rodniki alkilowe o 1—4 atomach węgla lub alkinyloksylowe o 2—4 atomach węgla lub alkinyloksylowe o 2—5 atomach węgla, albo R_5 oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla, a R_6 oznacza ewentualnie podstawioną niższymi rodnikami alkilowymi grupę karbamylową, grupę acylową lub arylową, R_4 oznacza atom wodoru, grupę alkenyloksylową o 2—4 atomach węgla lub alkinyloksylową o 2—5 atomach węgla, albo R_3 oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla lub grupę alkoksylową o 1—4 atomach węgla, a R_4 oznacza grupę alkenyloksylową o 2—4 atomach węgla lub grupę alkinyloksylową o 2—5 atomach węgla, albo R_3 oznacza grupę alkenyloksylową o 2—4 atomach węgla lub grupę alkinyloksylową o 2—5 atomach węgla, a R_4 oznacza rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla lub grupę alkoksylową o 1—4 atomach węgla, albo R_3 i R_4 razem oznaczają grupę metylenodwuosky, oraz zawiera odpowiednie nośniki i/lubinne dodatki.



451 (P. 151096) 18.10.1971.
Pierwszeństwo: 20.10.1970, 23.08.1971 - Szwajcaria
Ciba - Geigy AG, Bazylea, Szwajcaria.

Srodek szkodnikobójczy, znamienny tym, że jako substancję czynną zawiera związek o wzorze 1, w którym Z_1 i Z_2 oznaczają łącznie wiązanie węgiel-węgiel lub mostek tlenowy albo oznaczają atomy wodoru, R_1 i R_2 oznaczają rodnik metylowy lub etylowy, Z_3 i Z_4 oznaczają łącznie wiązanie węgiel-węgiel, R_3 oznacza atom wodoru, grupę alkilokarbonylową o 2—5 atomach węgla, grupę karbamylową, grupę monoalkilokarbamylową o 1—4 atomach węgla, grupę alkenylokarbamylową o 2—4 atomach węgla, grupę alkinylkarbamylową o 2—4 atomach węgla lub grupę arylokarbamylową, R_4 oznacza grupę alkilokarbonylową o 2—5 atomach węgla, grupę karbamylową, grupę monoalkilokarbamylową o 1—4 atomach węgla, grupę alkenylokarbamylową o 2—4 atomach węgla, grupę alkinylkarbamylową o 2—4 atomach węgla lub grupę arylokarbamylową, albo R_3 oznacza grupę alki-

lokarbamyłową o 2—5 atomach węgla, grupę karbamyłową, grupę monoalkylokarbamyłową o 1—4 atomach węgla, grupę alkenylokarbamyłową o 2—4 atomach węgla, grupę alkinylkarbamyłową o 2—4 atomach węgla lub grupę arylokarbamyłową, R_4 oznacza atom wodoru, grupę alkilokarbonyłową o 2—5 atomach węgla, grupę karbamyłową, grupę monoalkylokarbamyłową o 1—4 atomach węgla, grupę alkenylokarbamyłową o 2—4 atomach węgla, grupę alkinylkarbamyłową o 2—4 atomach węgla lub grupę arylokarbamyłową alko Z_3 i Z_4 oznaczają atomy wodoru a R_1 i R_2 oznaczają atomy wodoru, grupy alkilokarbonyłowe o 2—5 atomach węgla, grupy karbamyłowe, grupy monoalkylokarbamyłowe o 1—4 atomach węgla, grupy alkenylokarbamyłowe o 2—4 atomach węgla, grupy alkinylkarbamyłowe o 2—4 atomach węgla lub grupy arylokarbamyłowe oraz zawiera odpowiednie nośniki i/lub inne dodatki.

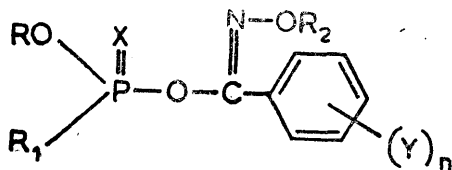


451 (P. 151207) 25.10.1971.

Pierwszeństwo: 26.10.1970 - NRF

Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft, Leverkusen, NRF, (Walter Lorenz, Ingeborg Hammann, Wolfgang Behrenz, Wilhelm Stendel).

Srodek owadobójczy, roztoczobójczy i kleszczobójczy, znamienny tym, że jako substancję czynną zawiera estry kwasu O-(N-alkoksy-benzimidazoilo)-(tiono)-fosforowego(fosfonowego) o ogólnym wzorze 1, w którym R , R_1 i R_2 oznaczają rodnik alkilowy o prostym lub rozgałęzionym łańcuchu zawierającym 1—6 atomów węgla, poza tym R_1 może oznaczać grupę alkylową o prostym lub rozgałęzionym łańcuchu, zawierającym 1—6 atomów węgla, X oznacza atom tlenu lub siarki, a Y oznacza atom chlorowca, grupę alkilową zawierającą 1—4 atomów węgla i/lub grupę nitrową, a n oznacza liczbę całkowitą 0—5.



451 (P. 151255) 27.10.1971.

Pierwszeństwo: 29.10.1970 - Stany Zjednoczone Ameryki

Pennwalt Corporation, Filadelfia, Stany Zjednoczone Ameryki, (Harold Lester Lindaberry).

Sposób zwalczania roślin wodnych polegający na zetknięciu roślin z solą podstawionego lub niepodstawionego kwasu 3,6-endoksywodoroortoftalowego lub jego bezwodnika, zawierającą w części pierścienia endoksykarboksylowego mniej niż 3 podwójne wiązania, znamienny tym, że stosuje się sól wymienionego kwasu lub bezwodnika z trzeciorzędowym aminotlenkiem o wzorze $R^1N^0R^2R^3$, w którym R^1 oznacza alkil o 8—20 atomach węgla, a R^2 i R^3 są takie same lub różne i każdy z nich oznacza alkil o 1—6 atomach węgla.

451 (P. 151296) 29.10.1971.

Pierwszeństwo: 30.10.1970 - Niemiecka Republika Federalna

Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft, Leverkusen, NRF, (Walter Lorenz, Ludwig Eue, Helmuth Hack).

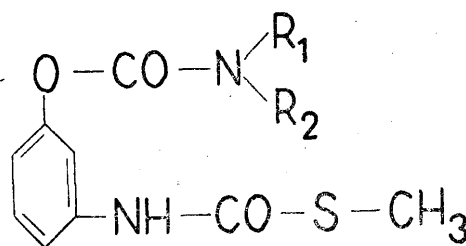
Srodek chwastobójczy, znamienny tym, że zawiera N-podstawione N',N'-alkilenomoczniki o wzorze 1, w którym A oznacza rodnik alkilowy o 2—6 atomach węgla i R oznacza rodnik alkilowy o 1—6 atomach węgla, rodnik alkenyloowy o 2—6 atomach węgla, rodnik cykloalkilowy zawierający do 12 atomów węgla lub rodnik erylowy ewentualnie jedno- lub wielo podstawiony atomami chlorowców, rodnikami alkilowymi, grupami alkoksylowymi i/lub alkilotio.

451 (P. 151698) 22.11.1971.

Pierwszeństwo: 24.11.1970 - NRF

Schering Aktiengesellschaft, Bergkamen, NRF, Berlin Zachodni.

Srodek chwastobójczy do selektywnego zwalczania chwastów trawiastych, zwłaszcza w uprawach roślin trawiastych, znamienny tym, że zawiera co najmniej jeden związek o wzorze ogólnym, 1, w którym R_1 oznacza niższy rodnik alkilowy a R_2 oznacza rodnik fenyloowy, alkilofenyloowy, alkoksyfenyloowy, alkilotiofenyloowy lub chlorowcofenyloowy.



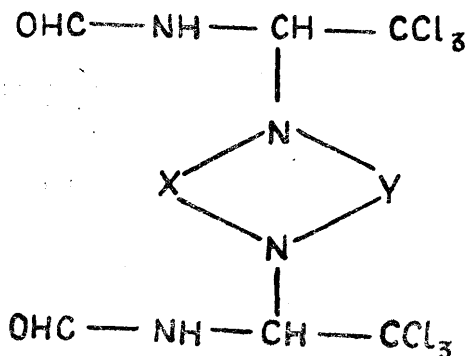
WZÓR 1

451 (P. 151848) 23.04.1971.

Pierwszeństwo: 24.04.1970 - NRF

C.H. Boehringer Sohn, Ingelheim n/Renem, NRF, (Walter Ost, Klaus Thomas).

Srodek grzybobójczy, znamienny tym, że jako substancję czynną zawiera od około 0,0005 do około 90%, zwłaszcza 0,001 - 20% wagowych związku o wzorze 1, w którym X oznacza grupę o wzorze $-(CH_2)_2-$, $-(CH_2)_3-$ lub grupę o wzorze 2, Y oznacza grupę o wzorze 3 lub 4 i w przypadku gdy X oznacza grupę $-(CH_2)_3-$, Y oznacza również grupę $-(CH_2)_2-$, Z oznacza wodór, grupę fenyłową, podstawioną chlorem grupę fenyłową, grupę 2-furyłową lub 2-pirydyłową i A oznacza grupę cztero- lub pięciometylenową, która może być podstawiona 1—3 grupami alkilowymi o łańcuchu prostym lub rozgałęzionym i o 1—4 atomach węgla, i ewentualnie jego soli addycyjnych z kwasami oraz zwykle stosowane środki pomocnicze i nośniki.



WZÓR 1

451

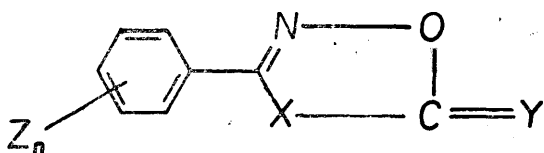
(P. 151925)

4.12.1971.

Pierwszeństwo: 5.12.1970 - NRF

Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft, Leverkusen, NRF, (Klaus Sasse, Paul Ernst Frohberger).

Srodek grzybobójczy znamienny tym, że jako substancję czynną zawiera 5-arylo-1,3,4-dioksazolony (tiony)-2 lub 3-arylo-1,4,2-oksatiazolony(tiony)-5 o wzorze 1, w którym X i Y oznaczają atomy tlenu lub siarki, Z oznacza atom chlorowca, rodnik metylowy lub grupą metoksyłową, a n oznacza liczbę całkowitą 0-2.



451

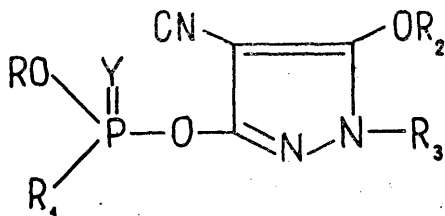
(P. 152000)

7.12.1971.

Pierwszeństwo: 8.12.1970 - NRF

Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft, Leverkusen, NRF, (Hellmut Hoffmann, Ingeborg Hammann, Wolfgang Behrenz).

Srodek owadobójczy i roztoczobójczy, znamienny tym, że jako substancję czynną zawiera estry pirazolinowe kwasów (tiono)fosforowych(fosfonowych) o wzorze 1, w którym R i R₁, takie same lub różne, oznaczają rodniki alkilowe o łańcuchu prostym lub rozgałęzionym zawierające 1-6 atomów węgla, R₁ ponadto oznacza grupę alkoksylową o 1-6 atomach węgla, R₂ i R₃ oznaczają rodniki alkilowe o 1-4 atomach węgla, a Y oznacza atom tlenu lub siarki.



451

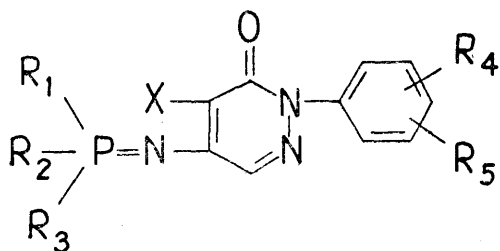
(P. 152138)

14.12.1971.

Pierwszeństwo: 15.12.1970 - Szwajcaria

Agripat S. A., Bazylea, Szwajcaria.

Srodek chwastobójczy, zwłaszcza do zwalczania chwastów trawiastych i dwuliściennych, znamienny tym, że zawiera jako substancję czynną co najmniej jedną nową pochodną pirydazonu o wzorze 1, w którym R₁ i R₂ niezależnie od siebie oznaczają ewentualnie chlorowaną grupę alkoksylową lub alkenyloksylową, grupę alkoksylalkoksylową, grupę alkilotio, albo R₁ i R₂ łącznie z atomem fosforu oznaczają pięcio- lub sześcioczłonowy pierścień heterocykliczny zawierający jeszcze co najmniej jeden inny heteroatom, R₃ oznacza ewentualnie chlorowaną grupę alkoksylową lub alkenyloksylową, grupę alkoksylalkoksylową, grupę alkilotio lub niższą grupę dwualkiloaminową, R₄ i R₅ niezależnie od siebie oznaczają atom wodoru, chlorowca, niższą grupę alkilową, alkoksylową lub chlorowco-



alkilową, a X oznacza atom chloru lub bromu, oraz nośniki i/lub dyspergatory i ewentualnie inne substancje szkodnikobójcze i chwastobójcze.

451

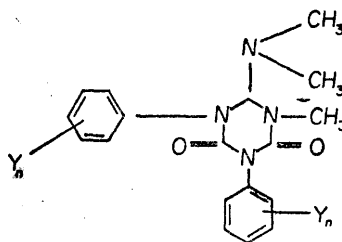
(P. 152319)

20.12.1971.

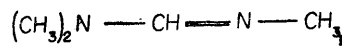
Pierwszeństwo: 22.12.1970, 5.08.1971, 28.07.1971 - Szwajcaria

Sandoz AG, Bazylea, Szwajcaria, (Karl Seckinger).

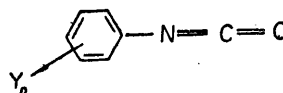
Sposób wytwarzania nowych **sześciowodoro-1,3,5-triazyno-2,4-dionów**, o wzorze ogólnym 1, w którym Y oznacza rodnik alkilowy ewentualnie rozgałęziony, grupę trójfluoroalkilową, atom chlorowca, grupę alkoksylową lub aryloksylową lub grupę nitrową, a n oznacza liczby 0, 1, 2 lub 3, przy czym podstawniki Y mogą mieć takie same lub różne znaczenie, znamienny tym, że związek o wzorze 2 poddaje reakcji z dwoma równoważnikami izocyjanianu aryłu o wzorze 3, w którym Y i n mają wyżej podane znaczenie.



Wzór 1



Wzór 2



Wzór 3

451

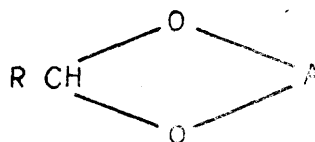
(P. 152819)

8.01.1972.

Pierwszeństwo: 8.01.1971 - Francja

PEPRO, Société pour le Développement et la Vente de Spécialités Chimiques, Lyon, Francja, (Louis Moulin, Maurice Confino, Gérard Godard).

Ciekła, lotna mieszanka owadobójcza do nasycania stałych nośników i umożliwiająca długotrwałą dyfuzję insektycydów do atmosfery, znamienna tym, że zawiera fosforan 2,2-dwuchlorodwuwinyłodwumetyliu i ewentualnie jeden lub więcej rozpuszczalników aktywnej substancji oraz od 5 do 50% wagowych w przeliczeniu na aktywną substancję acetalu według wzoru, w którym R oznacza grupę alkilową o 7-11 atomach węgla lub grupę fenyłową, ewentualnie podstawioną niższą grupą alkilową, A oznacza prostolącuchową lub rozgałęzioną grupę alkilową o 2 do 5 atomach węgla, ewentualnie podstawioną jedną lub więcej grupami hydroksylowymi i A może na przykład oznaczać następujące grupy: -(CH₂)₂ - itd.



451

(P. 154231)

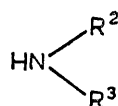
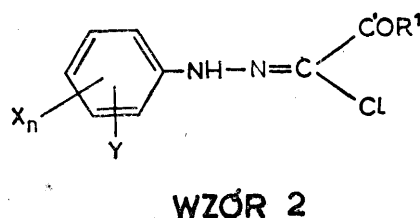
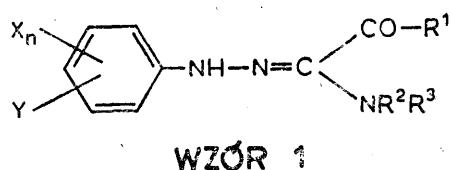
22.03.1972.

Pierwszeństwo: 23.03.1971 - NRF

Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft, Leverkusen, NRF, (Wilfried Draber, Karl-Heinz Biichel, Ingeborg Hammann, Paul-Ernst Frohberger).

Środek owadobójczy, roztoczobójczy i grzybobójczy, znamienny tym, że jako substancję czynną zawiera fenylhydrazony α -acylokarbonylowe o wzorze 1, w którym X i Y oznaczają atomy wodoru, rodniki alkilowe, cykloalkilowe, atomy chlorowców, grupy nitrowe i/lub chlorowcoalkilowe, n oznacza liczbę całkowitą 1—3, R^1 , R^2 i R^3 oznaczają rodniki alkilowe zawierające do 4 atomów węgla, oprócz tego R^3 może oznaczać atom wodoru, a R^2 i R^3 razem z łączącym je atomem azotu mogą tworzyć pierścień heterocykliczny ewentualnie zawierający dodatkowe heteroatomy, takie jak azot, tlen lub siarka.

Sposób wytwarzania fenylhydrazonów α -acylokarbonylowych o wzorze 1, w którym wszystkie podstawniki mają znaczenie podane w zastrz. 1, znamienny tym, że fenylhydrazony α -chloro- α -acylokarbonylowe o wzorze 2, w którym X, Y, R^1 i n mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z aminami o wzorze 3, w którym R^2 i R^3 mają wyżej podane znaczenie, ewentualnie w obecności środków wiążących kwas.



451

(P. 154232)

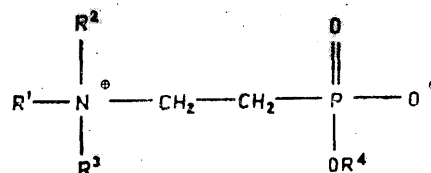
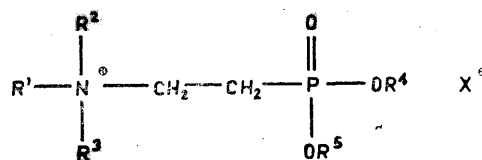
22.03.1972.

Pierwszeństwo: 23.03.1971 - NRF

Farbenfabriken Bayer, Leverkusen, NRF, (Klaus Naumann, Klaus Lürsen, Klaus Sasse).

Środek do regulacji wzrostu roślin, znamienny tym, że zawiera czwartorzędowe estry kwasu 2-aminoetanofosfonowego o wzorze 1, w którym R^1 , R^2 i R^3 niezależnie od siebie oznaczają ewentualnie podstawiony rodnik alkilowy, alkenylowy, alkinyłowy, cykloalkilowy, aryloalkilowy lub arylowy, R^1 i R^2 wspólnie z przyległym atomem azotu mogą tworzyć układ pierścieniowy, R^1 i R^3 niezależnie od siebie oznaczają

rodnik alkilowy, a R oznacza równoważnik nionu, lub zawiera macierzystą białinę o wzorze 1a, w którym R^1 , R^2 , R^3 i R^4 mają wyżej podane znaczenie.



451

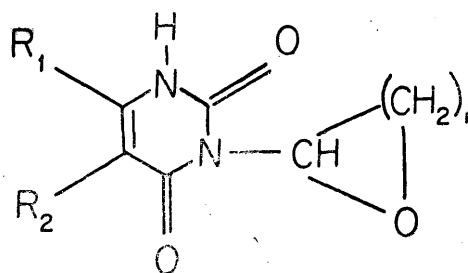
(P. 156551)

14.09.1971.

Pierwszeństwo: 28.01.1971, 25.02.1971 - Francja

Roussel - UCLAF, Paryż, Francja, (Daniel Bertin, Jacques Perronnet, Andre Teche).

Środek szkodnikobójczy, zwłaszcza chwastobójczy, znamienny tym, że zawiera jako substancję czynną nowy związek czterowodoropirymidynowy o ogólnym wzorze 1, w którym R_1 oznacza niższy rodnik alkilowy lub rodnik fenyłowy, R_2 oznacza atom wodoru, chloru lub bromu lub niższy rodnik alkilowy, a symbol n oznacza liczbę całkowitą 3 lub 4.



46a

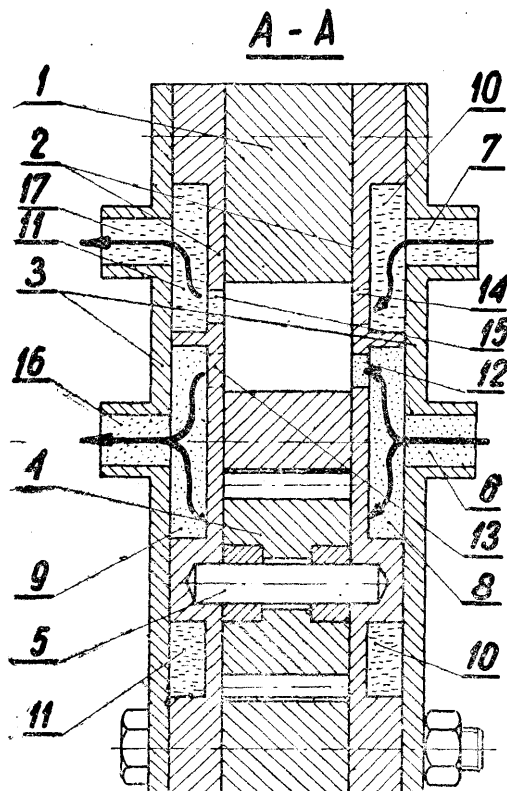
(P. 139728)

4.04.1972.

Centralny Ośrodek Konstrukcyjno-Badawczy Przemysłu Okrętowego Oddział w Gdyni, Gdynia, (Władysław Wiśniewski, Jan Piotrowski, Zbigniew Szeler).

Przetwornik energii czynnika jednego na energię czynnika odmiennego, znamienny tym, że ząbione ze sobą koła zębate (4), umieszczone w korpusie zamykającym (1) oraz między dwoma ścianami (2), które to ściany poprzez wgłębienia (8), (9) i (10) i (11) na zewnętrznych stronach, tworzą z pokrywami (3) odpowiednio, osobne komory (8) i (9) dla połówek ząbów leżących wewnątrz układu kół zębanych (4) oraz osobne komory (10) i (11) dla połówek ząbów leżących po zewnętrznej stronie układu, przy czym czynnik napędowy znajdujący się w komorze wewnętrznej posiada kanał wlotowy (6), komorę wlotową (8), otwory wlotowe (12), otwory wylotowe (13), komorę wylotową (9) i kanał wylotowy (16) a czynnik odbierający energię znajdujący się w komorze zewnętrznej posiada kanał bądź kanały dolotowe (7) na ssaniu, komorę wlotową (10), otwory wlotowe (14), otwory wylotowe (15), komorę wylotową (11) i kanał bądź

kanały wylotowe (17) na tłoczeniu, ponadto kanały wlotowe znajdują się po jednej stronie układu kół zębatach (4) a kanały wylotowe po przeciwnej stronie.



46a

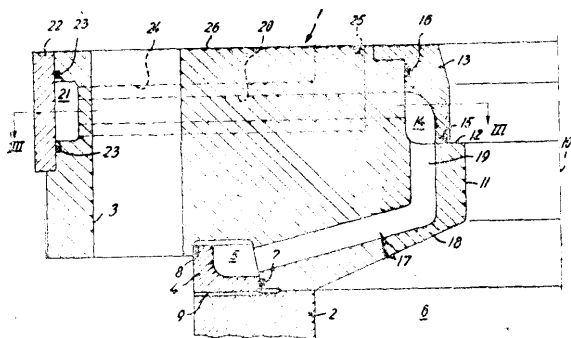
(P. 146494)

25.02.1971.

Pierwszeństwo: 27.02.1970 — Dania

A/S Burmeister u. Wain's Motor-og Maskinfabrik af 1971, Kopenhaga, Dania, (Jørn Dragsted).

Głowica cylindrowa silnika spalinowego, zwłaszcza do dużych silników wysokoprężnych, znamienna tym, że stanowi ją lita płyta ze stali lub innego ciągliwego materiału, posiadająca przy powierzchni czołowej (18) zwróconej w kierunku cylindra kanały chłodzące (17) przebiegające w kierunku poprzecznym oraz na zewnętrznej powierzchni przelotowe otwory (11, 27) montażowe do zaworów i ewentualnie innego wyposażenia.



46a

(P. 147185)

29.03.1971.

Stanisław Kamiński,

Silnik spalinowy, czterotaktowy z wirującymi tłokami w cylindrach o przekroju kołowym z wirnikiem rozrządu oraz wirnikami komór spalania, znamienna tym, że stosunek ilości obrotów jego dwóch

ustawionych w szeregu wirujących tłoków do ilości obrotów wspólnego dla nich i umieszczonego między nimi wirnika rozrządu oraz do ilości obrotów dwóch wirników komór spalania z których każdy jest umieszczony względem wirnika rozrządu po przeciwnej stronie wirującego tłoka, wynosi jak trzy do dwóch.

46a

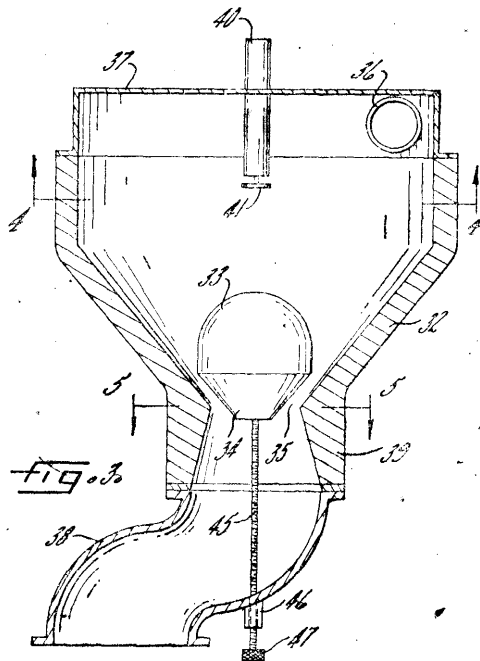
(P. 150193)

26.08.1971.

Pierwszeństwo: 9.06.1971 — Stany Zjednoczone Ameryki

Dresser Industries, Inc., Dallas, USA, (James F. Eversole, Lester P. Berriman).

Urządzenie do mieszania i modulowania ciekłego paliwa i powietrza wlotowego, w silnikach spalinowych zapewniające wprowadzenie powstałej mieszanki do wlotowego przewodu rozgałęźnego silnika spalinowego, zawierające przyrząd do wprowadzania ciekłego paliwa do strumienia płynącego powietrza w kanale wlotowym połączonym z przewodem rozgałęźnym, znamienna tym, że zawiera zbieżne ścianki kanału (31) tworzące gardziel (32) dla zwiększenia prędkości powietrza wlotowego do prędkości dźwięku, a zasilacz paliwa (40), (41) jest połączony z kanałem (31) w celu wprowadzenia paliwa w jednolitej formie do kanału (31) w miejscu gardzieli (32) lub przed nią, przy czym wewnątrz gardzieli (32) umieszczony jest modulator (33) dla umożliwienia selektywnych zmian rzeczywistego przekroju gardzieli (32), a modulator (33) i zasilacz paliwa (40), (41) są wspólnie przystosowane do reagowania na eksploatacyjne wymagania silnika, a dyfuzor (39) jest dołączony do gardzieli (32) i współpracuje z modulatorem (33) w celu utrzymania prędkości wlotowej powietrza w gardzieli (32) równej prędkości dźwięku zasadniczo w całym zakresie warunków podciśnienia panującego we wlotowym przewodzie rozgałęźnym.



46c

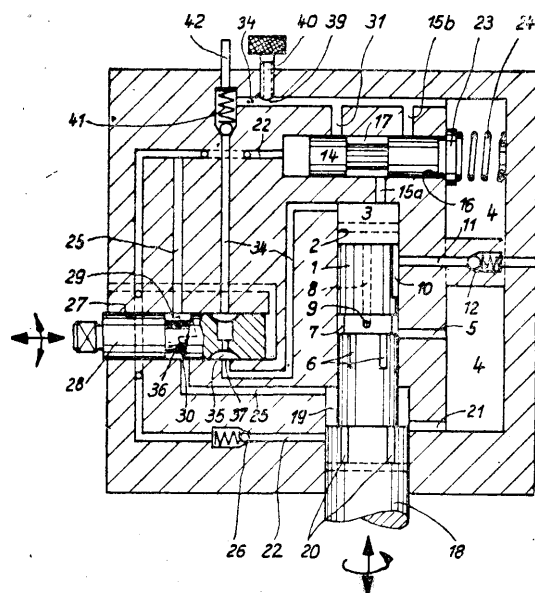
(P. 140585)

14.05.1970.

Pierwszeństwo: 19.06.1969 - NRF

Robert Bosch GmbH, Stuttgart, NRF.

Pompa paliwowa wtryskowa do silników spalinowych z przynajmniej jednym tłokiem o ruchu posuwisto-zwrotnym i kanałem odciażającym pomieszczenia roboczego pompy, zawierającym urządzenie dławiące, znamienna tym, że kanał odciażający (34) powyżej liczby obrotów biegu bez obciążenia jest zamknięty przez zawór (38).



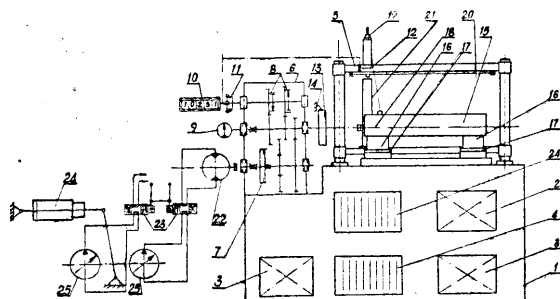
46c

(P. 140900)

27.05.1970.

Centralne Biuro Konstrukcji Okrętowych Nr 2, Gdańsk, (Idzi Rochowiak, Zdzisław Zimny).

Stanowisko do badania pomp paliwowych silników spalinowych przydatne szczególnie do stosowania w warsztatach remontowych na okrętach, bazach lub warsztatach lądowych, gdzie istnieją ograniczone możliwości powierzchni, produkcyjnych, znamienne tym, że jest zbudowane z jednego lub dwu silników hydraulicznych (22) połączonych z wałkami wejściowymi przekładni (6) zawierającej sprzęgło rozłączne (7), sprzęgło jednokierunkowe (8), wyprowadzenia do połączenia z obrotomierzem (9) i licznikiem obrotów (10), które to łączy się z przekładnią (6) za pomocą dźwigni (12) załączającą sprzęgło rozłączne (11), a ponadto na wałku wyjściowym przekładni (6) umieszczona jest tarcza z podziałką (13) i wskaźnikiem (14), przy czym wałek wyjściowy przekładni (6) łączy się z wałkiem wymiennym (18), do którego podłącza się badane pompki paliwowe (15), które są mocowane na podstawie pompy (16) i regulowanej płycie montażowej (17), a ponadto na korpusie (1) jest ustawiona kolumna służąca do mocowania wymiennych podstaw wtryskiwaczy (5) zawierającej wianienkę przesuwną (20).



46c

(P. 150269)

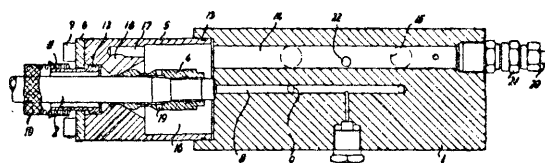
31.08.1971.

Pierwszeństwo: 1.09.1970 - Dania

A/S Burmeister and Wain's Motor - og Maskin fabrik af 1971, Kopenhaga, Dania, (Sigmund Wolles Due, Johany Dan Erik Olsen, Hans Henrik Gormsen).

Paliwowy układ kontrolny silników spalinowych posiadających pompę paliwową połączoną z jednym lub kilkoma wtryskiwaczami za pomocą osłoniętych przewodów ciśnieniowych oraz element pośredni zawierający komorę wewnętrzną połączoną szczelnie z przestrzenią między przewodem ciśnieniowym a osłaniającym go przewodem giętkim przy czym z komory tej poprowadzony jest ponadto przewód przelewowy zna-

mienny tym, że w przewodzie przelewowym (20) umieszczony jest zamknięty normalnie zawór przelewowy (21) a układ kontrolny wyposażony jest w membranę (23) reagującą na ciśnienie oleju napędowego w komorze (16) elementu pośredniego (1) i uruchamiającą siłownik pneumatyczny (40) w celu przerywania podawanego paliwa przez pompę paliwową gdy ciśnienie w komorze (16) przekroczy założoną wartość równą lub niższą od ciśnienia otwierającego zawór przelewowy (21).



46f

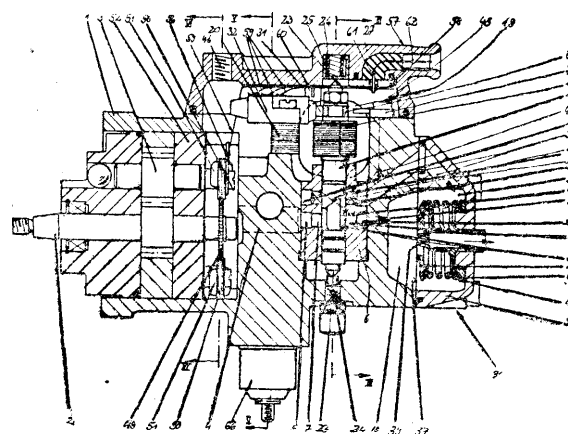
(P. 150229)

25.08.1971.

Pierwszeństwo: 27.08.1970 - Niemiecka Republika Federalna

Robert Bosch GMBH, Stuttgart, NRF.

Urządzenie wtryskujące paliwo dla pojazdowych turbin gazowych, pracujące w sposób ciągły z pracującą w sposób ciągły pompą wtryskową i z regulacją ilości wtryskiwanego paliwa, z licznikiem nastawczym ustalającym ustawienie zaworu dozującego, kontrolującego ilość paliwa płynącego do dysz wtryskowych, w którym to zaworze dozującym, zawierającym zasuwę sterującą, panuje stały spadek ciśnienia wywołany włączeniem w strumień paliwa zaworu różnicowego, ze środkami do regulacji ilości paliwa w zależności od ilości obrotów, ze środkami ograniczającymi ciśnienie w układzie hydraulicznym i wreszcie ze środkami zabezpieczającymi przed nadmiernymi obrotami i nadmierną temperaturą, znamienne tym, że przekrój przepływu (21) zaworu dozującego (13) jest zmieniany przez umieszczony w obudowie (1) i połączony bezpośrednio z zasuwą sterującą (11) układ elektromagnetyczny (17).



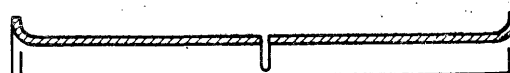
47a

(P. 146483)

25.02.1971.

Zakłady Wytwórcze Głośników „Tonsil”, Września, (Romuald Bednarek, Stefan Kaczmarek).

Nit rurkowy służący do łączenia w sposób nierozłączny dwóch lub więcej elementów znamienne tym, że składa się z dwóch połówek złożonych w ten sposób, że w przekroju poprzecznym tworzą kształt rurki, połączonych w dolnej części materiałem na skutek niedocięcia, których rozdzielenie przez rozerwanie następuje w trakcie formowania się łbów w procesie rozciągania.



47a³.

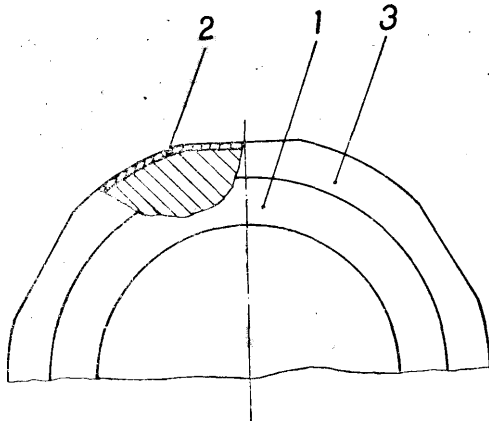
(P. 150522)

16.09.1971.

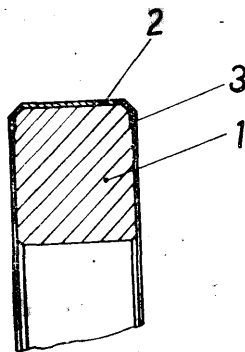
Pierwszeństwo: 18.09.1970 - Niemiecka Republika Demokratyczna

VEB Schwermaschinenbau „Karl Liebknecht“ Magdeburg, Kombinat für Dieselmotoren, u. Industrieanlagen, NRD.

Sposób nakładania stopu łożyskowego na pierścienie tłumików drgań skrętnych o wielokątnym obrzeżu zewnętrznym, znamienny tym, że wielokątny pierścień (1) tłumika obciąża się przy wykorzystaniu znanych efektów elektromagnetycznych w procesie kształtowania magnetycznego cienkościennym zamkniętym zwojem (2) ze stopu łożyskowego.



Figur: 2

47f¹

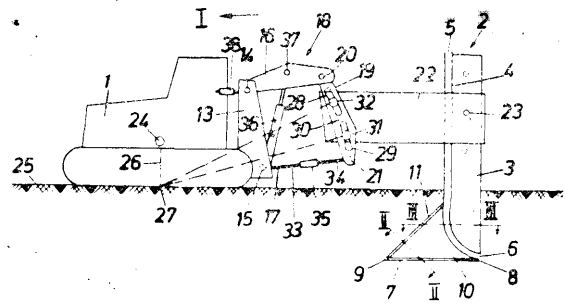
(P. 146433)

25.02.1971.

Pierwszeństwo: 26.02.1970 - Niemiecka Republika Federalna

Werner Cornelius KG Tief- und Kulturbau, Nordhastedt, NRF, (Werner Cornelius, Friedrich Kamin-ski).

Urządzenie do układania gotowej rury drenowej z tworzywa sztucznego z otworami przepustowymi, z podwieszonym ruchomo w pionie i nastawnie na pojeździe gąsiennicowym mieczem drenowym, przeznaczonym do wycinania wąskiego rowu do układania w nim rury drenowej, przy czym w wykonanym jako zasadniczo pionowa, płaska płyta mieczu drenowym wykonany jest rurowy kanał, przebiegający od górnej strony miecza do dolnego końca jego krawędzi tylnej, przeznaczony do prowadzenia rury drenowej i tworzywa sztucznego a grubość płyty miecza drenowego jest tylko nieznacznie większa od średnicy układanej rury zaś na stronie przedniej miecza drenowego, w obszarze w którym miecz ten wchodzi w ziemię, wystaje dziób ze wznoszącą się skośnie do tyłu krawędzią górną, przy czym krawędź denna tego dzioba przebiega zasadniczo poziomo i przechodzi w krawędź dolną miecza drenowego, znamienny tym, że zaopatrzony jest w urządzenie wytwarzające drgania do wprawiania krawędzi górnej korpusu (44, 47) w drgania.

47f²

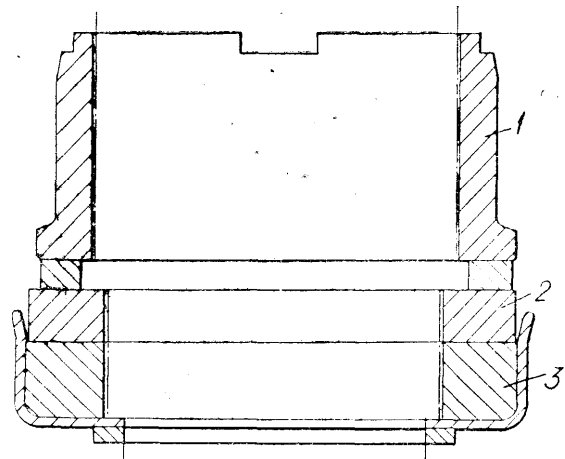
(P. 153424)

10.02.1972.

Pierwszeństwo: 16.02.1971 - Szwecja

ITT Industries Inc., Nowy Jork, Stany Zjednoczone Ameryki, (Bertil Engellsson, Karl-Ingvar Eriksson, Willy Källström, Torvald Stahl).

Mechaniczne urządzenie uszczelniające, zawierające dociskane do siebie celem uszczelnienia przez jedno lub kilka elementów sprężystych, uszczelniające pierścienie stały oraz obracający się, znamienny tym, że pomiędzy stałym pierścieniem uszczelniającym (1) a obracającym się pierścieniem uszczelniającym (2) jest umieszczony element (3) czuły na temperaturę wykonany z materiału topiącego się w z góry określonej temperaturze, przy czym po stopnieniu tego elementu obydwa pierścienie uszczelniające (1) i (2) oddalają się od siebie.



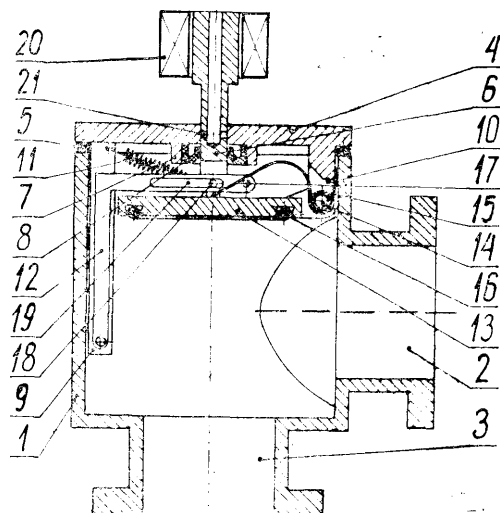
47g

(P. 146425)

23.02.1971.

Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Elektroniki Próżniowej, Warszawa, (Stanisław Przysowa).

Elektromagnetyczny zawór próżniowy stosowany w układach próżniowych, zwłaszcza do odcinania



przepływu gazu z jednoczesnym zapowietrzaniem pompy próżni wstępnej, składający się z korpusu, elektromagnesu, tłoka, kłapy zamykającej oraz sprężyny cofającej kłapę, znamienny tym, że: kłapa zamykająca (13) dociskana jest do gniazda (2) sprężyną dociskową (15), sprężona jednym końcem z belką wspornikową (10) pokrywy (4), a drugim końcem z tłokiem (6) za pośrednictwem dźwigni kątowej (12), która to dźwignia jednocześnie wspomaga sterowanie kłapy zamykającej (13).

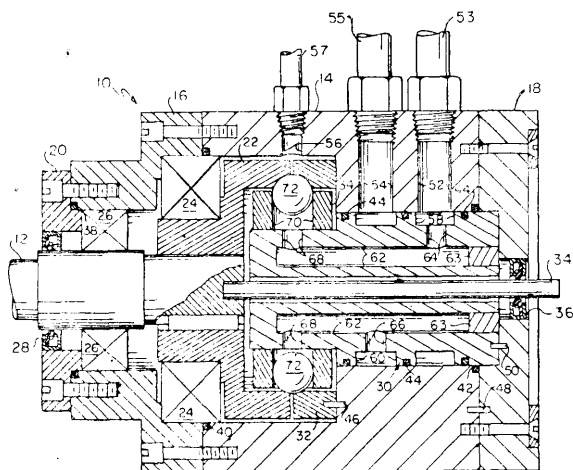
47h

(P. 146359)

19.02.1971.

Nutron Corporation, Hingham, USA, (James Aelvin Denker).

Silnik hydrauliczny, znamienny tym, że zawiera nieruchomą krzywkę (32), krzywkę ruchomą (22), ruchomy wirnik (34) stanowiący korpus tłoków, tłoki umieszczone w tym wirniku (34) przesuwne, przy czym każdy tłok styka się z krzywką ruchomą (22) i nieruchomą (32) oraz element do kolejnego przesuwania wspomnianych tłoków ku powierzchniom krzywkowym krzywek w celu poruszania wirnika oraz ruchomej krzywki względem krzywki nieruchomej.



47h

(P. 150083)

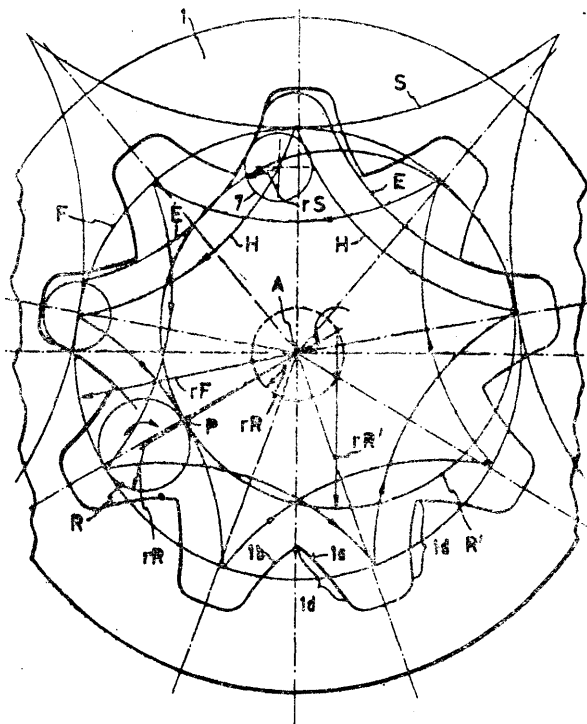
18.08.1971.

Pierwszeństwo: 28.08.1970 - Niemiecka Republika Federalna

Fürstlich Hohenzollernsche Hüttenverwaltung Lancherthal, Lancherthal/Hohenzollern, NRF, (Hermann Härle, Siegfried Eisenmann).

Sposób wykonania przedkładni zębatej zawierającej koło zewnętrzne o uźbieniu wewnętrznym, które jest zązębione z kołem wewnętrznym o uźbieniu zewnętrznym, przy czym średnica koła wierzchołkowego koła wewnętrznego jest mniejsza co najmniej o jedną wysokość zęba od średnicy den wrębów międzyzębnych koła zewnętrznego, znamienna tym, że boki zębów koła zewnętrznego (1) w przekroju w płaszczyźnie prostopadłej do osi (A) koła zewnętrznego co najmniej w górnej części wysokości zębów wyznacza się przez linie (E) równoodległe od jednej lub dwóch jednakowych hypocykloidy (H), ponadto średnicę koła odtaczającego (R, R') zakreślającego cykloide (H) względnie cykloidy na skutek odtaczania po kole zasadniczym (F) współosiowo z osią (A) koła zewnętrznego dobiera się jako równą ułamkowi średnicy koła zasadniczego, przy czym licznikiem i mianownikiem tego ułamka są liczby całkowite, a licznik tego ułamka jest równy liczbie zębów koła zewnętrznego (1), gdy zaś licznik tego ułamka jest równy lub większy od dwóch, licznik i mianownik tego ułamka nie mają wspólnego podzielnika, a oprócz tego linie (E) równoodległe od cykloidy (H) przebiegają promieniowo na zewnątrz tej cykloidy (H), a koło zewnętrzne (1) hartuje się, a ponadto boki zębów (1) koła zewnętrznego (1) szlifuje się w zakresie (1d) wyznaczonym przez linie (E) równoodległe od cykloidy (H), zarys zaś zę-

bów koła wewnętrznego (2) w obszarze przyporu, w zakresie, w którym boki zębów koła wewnętrznego odtaczają się na bokach zębów koła zewnętrznego wyznacza się co najmniej w przybliżeniu przez odtoczenie koła wewnętrznego (2) w kole zewnętrznym (1).



48a

(P. 146454)

24.02.1971.

Zakłady Rowerowe „Romet”, Bydgoszcz, (Andrzej Brychczyński).

Sposób przygotowania kąpieli galwanicznej do chromowania dekoracyjnego drobnych części w urządzeniach obrotowych znamienny tym, że przygotowuje się roztwór o składzie 150 do 400 gramów bezwodnika kwasu chromowego CrO_3 na 1 litr wody, usuwa z niego całkowicie jony reszty kwasowej SO_4 np. przez wytrącenie ich za pomocą węglanu baru BaCO_3 i dodaje się kwas fluorowodorowy w ilości 2 do 4 gramów H_2F_2 na 1 litr roztworu lub jego sole np. fluorek sodu w ilości 3 do 5 gramów NaF na 1 litr roztworu.

48b

(P. 141266)

12.06.1970.

Pierwszeństwo: 13.06.1969, 6.05.1970 - Wielka Brytania

Albright Wilson Limited, Oldburg n/Birmingham, Wielka Brytania, (James N. Baker, Richard A. Bird, Glenn W. Bush).

Sposób chromowania metali żelaznych, polegający na utworzeniu na chromowanym przedmiocie przylegającej do niego warstwy materiału zawierającego chrom i następnie poddaniu przedmiotu obróbce cieplnej w atmosferze zawierającej chlorowec, znamienny tym, że na przedmiocie formuje się adhezyjną warstwę, na którą, przed obróbką cieplną, nakłada się materiał zawierający chrom.

48b

(P. 152508)

27.12.1971.

Pierwszeństwo: 28.12.1970 - Stany Zjednoczone Ameryki

USS Engineers and Consultants, Inc., Pittsburgh, Stany Zjednoczone Ameryki, (Mahlon Aubrey, Charles Donald Stricker).

Sposób zanurzeniowego pokrywania drutu w ciekłej kąpieli pokrywającej, w którym grubość powłoki re-

gulowana jest za pomocą strumienia gazu wylatującego ze szczeliny otaczającej drut, padającego zasadniczo prostopadle na powierzchnię drutu i tworzącego w strefie uderzenia obszar bariery gazowej, przy czym strumień gazu dzieli się na dwa główne strumienie, jeden skierowany do wanny z kąpielą ogranicza się zamkniętą przestrzenią między strefą bariery gazowej a powierzchnią kąpeli, co powoduje przymusowe odwrócenie kierunku strumienia i jego ujście głównie przez strefę bariery gazowej, w celu wyrównania grubości nakładanej powłoki, przy czym ustala się ciśnienie gazu oraz wysokość szczeliny odpowiednio do żądanej grubości powłoki.

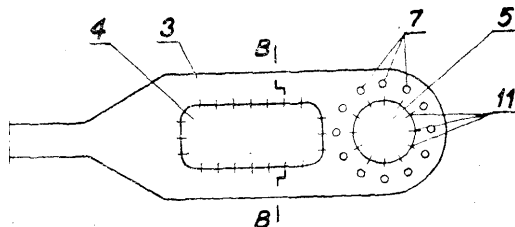
49h

(P. 139607)

25.03.1970.

Politechnika Krakowska Katedra Metaloznawstwa, Kraków (Dominik Syrzycki, Stanisław Rudnik).

Dysza służąca do spawania lub zgrzewania termicznego w atmosferze gazu obojętnego, zwłaszcza elementów o dużych przekrojach, znamienna tym, że w korpusie (3) dyszy są wykonane przeloty (4) i (5), oraz że wokół przelotu (5) od góry korpusu (3) jest wykonany zespół górnych otworów (7) a od dołu korpusu (3) jest wykonany zespół górnych otworów (7) a od dołu korpusu (3) wokół przelotu (5) jest wykonany zespół otworów dolnych (8), przy czym otwory zespołu (7) i (8) są umieszczone współosiowo, oraz że wewnątrz przelotu (5) w bokach w korpusie (3) jest wykonany zespół otworów (11) a z trzech stron przelotu (4) w dolnej części korpusu (3) jest wykonany zespół otworów (9) i zewnątrz przelotu (4) w ścianach korpusu (3) zespół otworów (10).



53c

(P. 152808)

7.01.1972.

Pierwszeństwo: 13.01.1971 - Wielka Brytania

The British Food Manufacturing Industries Research Association, Leatherhead, Surrey, Wielka Brytania, (Garfield George Evans, Michael David Ranken, John Mathew Wood).

Sposób wytwarzania konserwowanego mięsa, znamienny tym, że mięso poddaje się kombinowanej operacji solenia i konserwowania przygotowanym uprzednio tlenkiem azotu, w której to operacji tlenek azotu styka się z mięsem a zawartość tlenu w mięsie lub w atmosferze otaczającej mięso jest niższa niż 1 ppm a produkt ostateczny zawiera mniej niż 5 ppm azotynów.

54a

(P. 152831)

10.01.1972.

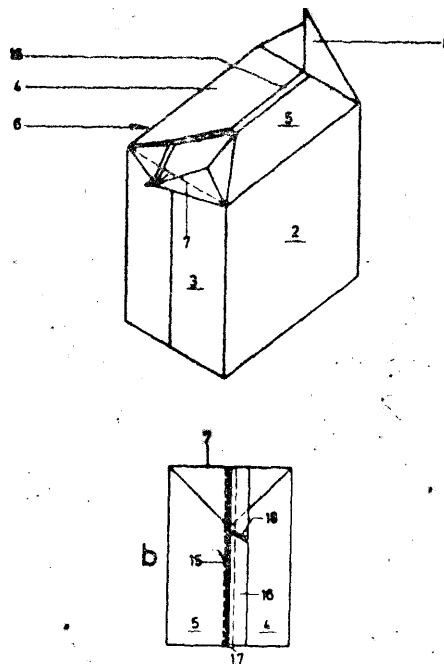
Pierwszeństwo: 11.01.1971.

Altstädter Verpackungs Vertriebs GmbH, Büchnerweg, NRF, (Wilhelm Reil).

Opakowanie do cieczy z kartonu lub podobnego materiału, który jest nieprzepuszczalny dla cieczy co najmniej na powierzchni zewnętrznej, zaopatrzone w końcówkę wylewową otwieraną przez rozrywanie i umieszczoną przynajmniej przy jednej krawędzi górnej ściany opakowania oraz w zewnętrzne złącze zakładkowe łączące warstwy kartonowe, przy czym równoległe do złącza przebiega linia perforacyjna,

znamiennie tym, że w złączu zakładkowym (17) zawiera krótkie wcięcie (18) natomiast linia perforacyjna ciągnie się obok zakładkowego (17) łączącego dwie warstwy kartonowe (4, 5) na stronie zewnętrznej opakowania co najmniej między wcięciem (18) i wierzchołkiem końcówki wylewowej (6) w jednej tylko warstwie kartonowej (5) oraz zawiera obszar do ujęcia i wyciągnięcia do góry paska kartonowego (16) usytuowany obok linii perforacyjnej (15), w pobliżu wcięcia (18).

Sposób wytwarzania opakowania według zastrz. 1-11, polegający na tym, że z wałka wydającego dostarcza się do pakowarki bieżącą taśmę kartonu, papieru lub podobnego materiału, którą ciągle zaopatruje się w linie zagięcia wzdłużnego a potem w dalsze linie zagięć i/lub w linie nadcięcia a następnie łączy się brzozy i odcina oraz napełnia cieczą, potem zamyka i odprowadza z pakowarki, znamiennie tym, że taśmę bieżącą zaopatruje się w linie perforacyjną (15) umieszczoną po jednej stronie tej taśmy a w pasku kartonowym (16) utworzonym za pomocą linii perforacyjnej (15) wykonuje wcięcia (18) umieszczone w określonych odstępach ukośnie do kierunku biegu taśmy.



55e

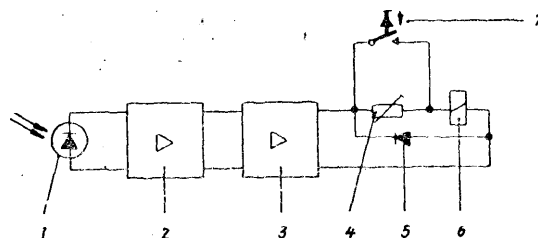
(P. 139666)

27.03.1970.

Pierwszeństwo: 31.03.1969 - NRD

VEB Polygraph Leipzig Kombinat für polygraphische Maschinen und Ausrüstungen, Lipsk, NRD, (Joachim Tuppack).

Ochronna zapora fotoelektryczna do maszyn do cięcia papieru składająca się z fotokomórki, wzmacniaczy wstępnych, wzmacniaczy mocy, prostowników i przekładnika roboczego, znamiennie tym, że posiada przekładnik roboczy (6) uruchamiany prądem mniejszym od prądu rozruchowego ale większym od prądu trzy-



mania przekątnika roboczego (6) oraz, że posiada układ ograniczający (4), na przykład nastawny opornik do wytwarzania prądu, który to układ (4) dla przyciągania przekątnika roboczego mostkowany jest przy pomocy zestyku przelotowego wyłącznika (7).

57b (P. 139673) 28.03.1970.

Pierwszeństwo: 31.03.1969 - NRD

VEB Filmfabrik Wolfen, Wolfen, NRD.

Sposób wytwarzania barwnego filmu odwracalnego z emulsją chlorowcosrebrowo-żelatynową z przeciwdyfuzyjnie wprowadzonymi komponentami do wytwarzania duplikatów oryginałów negatywowych lub pozytywowych, znamienny tym, że jako barwne komponenty stosuje się barwniki azowe niedyfundujących bezbarwnych komponentów, które w kombinacji z odbielaczem, w zakresie pH 2,5—4,5, dają maskowane duplikaty negatywowe i w zakresie 5,0—9,0 dają niemaskowane duplikaty pozytywowe.

57b (P. 140701) 18.05.1970.

Pierwszeństwo: 22.05.1969 - NRD

VEB Fotochemische Werke, Berlin, NRD, (Werner Schenk, Leonhard Burczyk, Renate Credo, Ernst Faulhaber, Franz Schwarz).

Sposób przygotowywania podłoża filmu z octanu celulozy do naniesienia światłoczułych emulsyjnych warstw fotograficznych, znamienny tym, że na podłoże filmu z octanu celulozy nanosi się roztwór kopolimerów z estrów kwasu akrylowego lub metakrylowego ze składnikami zawierającymi grupy winylowe z mieszaniną rozpuszczalników z metanolu i acetonu jak również chlorku metylenu w temperaturze pomiędzy 25 a 40°C i suszy w temperaturze pomiędzy 60 a 120°C.

57b (P. 140706) 18.05.1970.

Pierwszeństwo: 20.05.1969 - Stany Zjednoczone Ameryki

Azoplate Corporation, Murray Hill, Stany Zjednoczone Ameryki.

Sposób wytwarzania światłoczułych związków stanowiących produkt kondensacji aromatycznego związku dwuazoniowego który zawiera co najmniej jedną jednostkę każdego ze związków o ogólnych wzorach $A(-D)_n$ i B, które łączą się poprzez dwuwartościowy człon pośredni stanowiący pochodną związku karbonylowego zdolnego do kondensacji w których to wzorach A oznacza rodnik związku, zawierającego co najmniej dwa człony takie jak pierścień aromatyczny lub pierścień heterocykliczny o własnościach aromatycznych, który to związek zdolny jest do kondensacji co najmniej w jednej pozycji z aktywnym związkiem karbonylowym w kwaśnym środowisku, D oznacza sól grupy dwuazoniowej połączonej z aromatycznym atomem węgla rodnika A, n oznacza liczbę od 1 do 10 a, B oznacza rodnik związku nowego od grup dwuazoniowych, zdolny co najmniej w jednej pozycji do kondensacji z aktywnym związkiem karbonylowym w kwaśnym środowisku, przy czym produkt kondensacji zawiera przeciętnie około 0,01 do 50 jednostek B na jednostkę $A(-D)_n$ znamienny tym, że co najmniej jeden związek o ogólnym wzorze $A(-D)_n$ reaguje z co najmniej jednym związkiem B w silnie kwaśnym środowisku w obecności zdolnego do kondensacji związku karbonylowego.

Światłoczuły materiał znamienny tym, że zawiera materiał podłożowy na którym znajduje się warstwa zawierająca produkt kondensacji aromatycznego związku dwuazoniowego posiadającego co najmniej jedną jednostkę każdego ze związków o ogólnych wzorach $A(-D)_n$ i B które są połączone dwuwartościowym pośrednim członem pochodnym związku karbonylowego zdolnego do kondensacji, w którym A oznacza rodnik związku, zawierającego co najmniej dwa człony ta-

kie jak pierścień aromatyczny lub heterocykliczny o aromatycznych własnościach, który zdolny jest do kondensacji z aktywnym związkiem karbonylowym w kwaśnym środowisku co najmniej w jednym położeniu, D oznacza sól grupy dwuazoniowej przyłączonej do aromatycznego atomu węgla rodnika A, n oznacza liczbę całkowitą od 1 do 10, a B oznacza rodnik związku wolnego od grup dwuazoniowych, zdolnego do kondensacji aktywnym związkiem karbonylowym w kwaśnym środowisku co najmniej w jednym położeniu, przy czym produkt kondensacji zawiera przeciętnie około 0,01 do 50 jednostek B na jednostkę $A(-D)_n$.

57b (P. 140707) 18.05.1970.

Pierwszeństwo: 20.05.1969 - Stany Zjednoczone Ameryki

Kalle Aktiengesellschaft, Wiesbaden - Biebrich, NRF.

Sposób wytwarzania światłoczułych związków stanowiących produkt kondensacji aromatycznego związku dwuazoniowego, który zawiera reagujący co najmniej jeden związek $A(-D)_n$ i co najmniej jeden związek B o ogólnym wzorze $E(-CHRA-OR)_m$ w silnie kwaśnym środowisku, w którym to wzorze A oznacza rodnik związku zawierającego co najmniej dwa człony takie jak aromatyczny pierścień lub heterocykliczny pierścień o aromatycznych własnościach, który to związek co najmniej w jednym położeniu zdolny jest do kondensacji z aktywnym związkiem karbonylowym w kwaśnym środowisku D oznacza sól grupy dwuazoniowej przyłączonej do aromatycznego atomu węgla rodnika A, n oznacza liczbę całkowitą od 1 do 10, E oznacza pozostałość otrzymaną przez odszczepienie m atomów wodoru ze związku wolnego od grup dwuazoniowych i zdolnym do kondensacji co najmniej w jednym położeniu z aktywnym związkiem karbonylowym w kwaśnym środowisku, R_b oznacza wodór, alkil lub grupę acylową zawierającą 1 do 4 atomów węgla i grupę fenolową, R_a oznacza wodór, alkil, aryl lub grupę heterocykliczną, m oznacza liczbę całkowitą od 1 do 10, przy czym otrzymuje się produkt kondensacji zawierający przeciętnie około 0,1 do 50 jednostek pochodnych związku o wzorze $E(-CHRA-OR)_m$ na jednostkę $A(-D)_n$.

Światłoczuły materiał znamienny tym, że zawiera materiał podłożowy, na który nałożona jest warstwa zawierająca produkt kondensacji co najmniej jednego związku $A(-D)_n$ i co najmniej jednego związku B; o ogólnym wzorze $E(-CHRA-OR)_m$, w którym A oznacza rodnik związku zawierającego co najmniej dwa człony takie jak pierścień aromatyczny lub pierścień heterocykliczny o aromatycznych własnościach zdolnego do kondensacji co najmniej jednym położeniu z aktywnym związkiem karbonylowym w kwaśnym środowisku, D oznacza grupę soli dwuazoniowej przyłączonej do aromatycznego atomu węgla rodnika A, n oznacza liczbę całkowitą od 1 do 10, E oznacza pozostałość otrzymaną przez odszczepienie m atomów wodoru ze związku takiego jak aromatyczne węglowodory, etery fenolowe, aromatyczne tioetery i niezasadowe heterocykle, R_a oznacza wodór, alkil, aryl lub grupę heterocykliczną, R_b oznacza wodór, alkil lub grupę acylową o 1 do 4 atomach węgla lub grupę fenylową, a m oznacza liczbę całkowitą od 1 do 10, przy czym produkt kondensacji zawiera przeciętnie około 0,1 do 50 jednostek pochodnych B na jednostkę pochodną $A(-D)_n$.

Wstępnie uczulona płyta do kopiowania znamienna tym, że zawiera materiał podłożowy taki jak plastik, metal, papier, plastik o litograficznej powierzchni oraz naniesioną na niej światłoczułą warstwę, która zawiera produkt kondensacji otrzymany przez reakcję co najmniej jednej soli 3-alkoksydwinfenoamino-4-dwuazoniowej, w której grupa alkoksylowa posiada 1 do 5 atomów węgla z co najmniej jednym związkiem o ogólnym wzorze $E(-CH_2-OR)_m$, w którym E oznacza pozostałość otrzymaną przez odszczepienie m atomów wodoru ze związków takich jak etery fenolowe, aromatyczne tioetery, aromatyczne węglowodory i niezasadowe heterocykliczne związki, R_b oznacza

wodór, alkil, grupę acylową o 1 do 4 atomach węgla lub grupę fenyłową, a m oznacza liczbę całkowitą od 2 do 4, przy czym produkt kondensacji zawiera około 0,2 do 20 jednostek pochodnych $E(-CH_2-OR_b)_m$ na jednostkę pochodną soli 3-alkoksydwufenyloamino-4-dwuazoniowej i kwas ortofosforowy w ilości 0 do 4 cząsteczek na grupę dwuazową.

57e

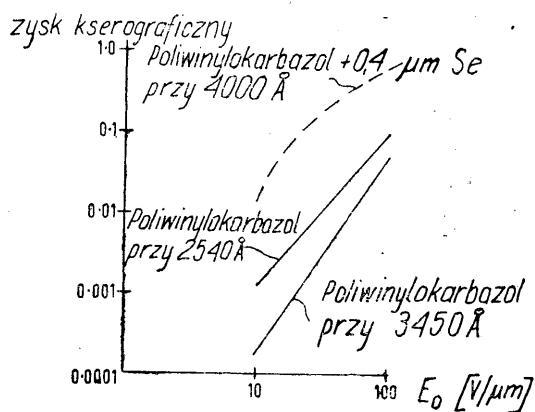
(P. 146430)

23.02.1971.

Xerox Corporation, Rochester, Stany Zjednoczone Ameryki Północnej, (Michael Smith, Richard William Radler, Charles Frederick Hackett).

Sposób wytwarzania obrazu kserograficznego, znamienny tym, że warstwę fotoczułą członu ładuje się równomiernie elektrostatycznie, po czym warstwę tę naświetla się ze źródła promieniowania aktywującego pochłoniętego przez warstwę fotoprzewodzącą dla którego organiczne czynne spoiwo jest niepochlaniające, przy czym naświetlenie przeprowadza się obrazem świetlnym rzutowanym optycznie na wymienioną warstwę, a dziury wytwarzane pod wpływem światła w cząstkach fotoprzewodzących są wstrzykiwane w spoiwo i są w nim przenoszone, aby utworzyć utajony obraz kserograficzny na powierzchni tej warstwy fotoczułej.

Człon obrazowy do stosowania sposobu według zastrz. 1, znamienny tym, że ma warstwę fotoczułą, która zawiera cząstki fotoprzewodzące rozproszone w sposób nieorientowany, w elektrycznie czynnym, organicznym spoiwie, przy czym cząstki mają zdolność do wytwarzania i wstrzykiwania dziur pod wpływem światła, a czynne spoiwo jest zdolne do przyjęcia dziur wstrzykiwanych z cząstek fotoprzewodzących i do przenoszenia ich, przy czym cząstki fotoprzewodzące są zawarte w warstwie fotoczułej w ilości 0,1—5% objętościowo.



57e

(P. 146431)

23.02.1971.

Xerox Corporation, Rochester, Stany Zjednoczone Ameryki Północnej, (Michael Smith, Richard William Radler, Charles Frederick Hackett).

Sposób wytwarzania obrazu kserograficznego, znamienny tym, że wolną powierzchnię warstwy czynnej członu obrazowego ładuje się równomiernie ujemnym ładunkiem elektrostatycznym, a następnie naładowaną warstwę naświetla się ze źródła promieniowania aktywującego, pochłanianego przez warstwę fotoprzewodzącą, dla której warstwa czynna jest zasadniczo przezroczysta i nie pochłania go, przy czym naświet-

lanie przeprowadza się obrazem świetlnym rzutowanym optycznie na wymienioną warstwę, a dziury wytwarzane w warstwie fotoprzewodzącej pod wpływem światła są wstrzykiwane w warstwę czynną i przez nią przenoszone, aby utworzyć utajony obraz elektrostatyczny na wolnej powierzchni warstwy czynnej.

Człon obrazowy do stosowania sposobu według zastrz. 1, znamienny tym, że zawiera warstwę nieorientowanego materiału fotoprzewodzącego i ciągłą warstwę elektrycznie czynnego materiału, pokrywającą warstwę fotoprzewodzącą, przy czym warstwa fotoprzewodząca jest zdolna do wytwarzania pod wpływem światła dziur i ich wstrzykiwania, a czynny materiał organiczny jest zdolny do przyjęcia wstrzykiwanych weń, wytworzonych pod wpływem światła dziur z warstwy fotoprzewodzącej i przenoszenia tych dziur poprzez warstwę czynną.

57e

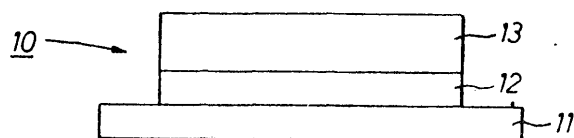
(P. 146432)

23.02.1971.

Xerox Corporation, Rochester, Stany Zjednoczone Ameryki Północnej, (Paul Jerome Regensburger, James Joseph Jakubowski).

Sposób wytwarzania obrazów kserograficznych, znamienny tym, że wykonuje się płytę elektrofotograficzną, na którą nakłada się fotoreceptor zawierający materiał fotoprzewodzący oraz czynny materiał przenoszący, przy czym materiał fotoprzewodzący jest wstrzykiującym pod wpływem światła pigmentem wybranym z grupy pigmentów indygidowych, natomiast czynny materiał przenoszący jest ośrodkiem przenoszącym ładunki, który jest zasadniczo nieabsorbujący w zakresie długości fal od około 4800 do 6800 angstrémów, następnie płytę równomiernie ładuje się oraz naświetla się ze źródła promieniowania w zakresie długości fal od około 4800 do 6800 angstrémów, wskutek czego na powierzchni płyty jest formowany obraz elektrostatyczny.

Płyta elektrofotograficzna do stosowania sposobu według zastrz. 1 do 3, znamienna tym, że posiada człon fotoreceptorowy zawierający materiał światłoczuły oraz czynny materiał przenoszący, przy czym oba te materiały wykazują zdolność jednorodnego mieszania się tak, aby podtrzymywać wydajne wstrzykiwanie wytwarzanych pod wpływem światła ładunków z materiału światłoczułego, który jest wstrzykiującym pod wpływem światła pigmentem wybranym z grupy pigmentów indygidowych, natomiast czynny materiał przenoszący jest ośrodkiem przenoszącym ładunki i jest zasadniczo przezroczysty w zakresie długości fal od około 4800 do 6800 angstrémów.



57e

(P. 146433)

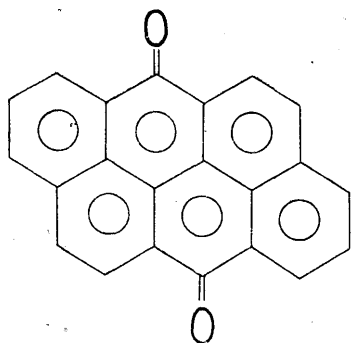
23.02.1971.

Xerox Corporation, Rochester, Stany Zjednoczone Ameryki Północnej, (Paul Jerome Regensburger, James Joseph Jakubowski).

Sposób wytwarzania obrazów kserograficznych, znamienny tym, że wykonuje się płytę elektrofotograficzną, na którą nakłada się fotoreceptor zawierający materiał fotoprzewodzący oraz czynny materiał przenoszący, przy czym materiał fotoprzewodzący jest wstrzykiującym pod wpływem światła pigmentem wybranym z grupy pigmentów chinonowych wielopierścieniowych, natomiast czynny materiał przenoszący jest ośrodkiem przenoszącym ładunki, który jest zasadniczo przezroczysty w zakresie długości fal od 4000

do 6000 angstromów, następnie płytę równomiernie ładuje się oraz naświetla się ze źródła promieniowania w zakresie długości fal od około 4000 do 6000 angstromów, wskutek czego na powierzchni płyty jest formowany obraz elektrostatyczny.

Płyta elektrofotograficzna do stosowania sposobu według zastrz. 1 do 3, znamienna tym, że posiada człon fotoreceptorowy zawierający materiał światłoczuły oraz czynny materiał przenoszący, przy czym oba te materiały wykazują zdolność jednorodnego mieszania się tak, aby podtrzymywać wydajne wstrzykiwanie wytwarzanych pod wpływem światła ładunków z materiału światłoczułego, który jest wstrzykiwanym pod wpływem światła pigmentem, wybranym z grupy pigmentów chinonowych wielopierścieniowych, natomiast czynny materiał przenoszący jest ośrodkiem przenoszącym ładunki i jest zasadniczo nieabsorbujący w zakresie długości fal od około 4000 do 6000 angstromów.



57e

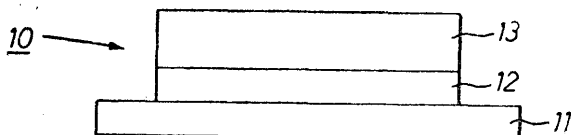
(P. 146434)

23.02.1971.

Xerox Corporation, Rochester, Stany Zjednoczone Ameryki Północnej, (Paul Jerome Regensburger, James Joseph Jakubowski).

Sposób wytwarzania obrazów kserograficznych, znamienny tym, że wykonuje się płytę elektrofotograficzną, na którą nakłada się fotoreceptor zawierający materiał fotoprzewodzący oraz czynny materiał przenoszący, przy czym materiał fotoprzewodzący jest wstrzykiwanym pod wpływem światła pigmentem wybranym z grupy pigmentów bis-benzimidazolowych, natomiast czynny materiał przenoszący jest ośrodkiem przenoszącym ładunki, który jest zasadniczo nieabsorbujący w zakresie długości fal od około 4000 do 6500 angstromów, następnie płytę równomiernie ładuje się oraz naświetla się ze źródła promieniowania w zakresie długości fal od około 4000 do 6500 angstromów, wskutek czego na powierzchni płyty jest formowany obraz elektrostatyczny.

Płyta elektrofotograficzna do stosowania sposobu według zastrz. 1 do 3, znamienna tym, że posiada człon fotoreceptorowy zawierający materiał światłoczuły oraz czynny materiał przenoszący, przy czym oba te materiały wykazują zdolność jednorodnego mieszania się tak, aby podtrzymywać wydajne wstrzykiwanie wytwarzanych pod wpływem światła ładunków z materiału światłoczułego, który jest wstrzykiwanym pod wpływem światła pigmentem wybranym z grupy pigmentów bis-benzimidazolowych, natomiast czynny materiał przenoszący jest ośrodkiem przenoszącym ładunki i jest zasadniczo nieabsorbujący w zakresie długości fal od około 4000 do 6500 angstromów.



57e

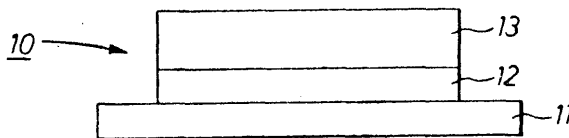
(P. 146435)

23.02.1971.

Xerox Corporation, Rochester, Stany Zjednoczone Ameryki Północnej, (Paul Jerome Regensburger, James Joseph Jakubowski).

Sposób wytwarzania obrazów kserograficznych, znamienny tym, że wykonuje się płytę elektrofotograficzną, na którą nakłada się fotoreceptor zawierający materiał fotoprzewodzący oraz czynny materiał przewodzący, przy czym materiał fotoprzewodzący jest wstrzykiwanym pod wpływem światła pigmentem wybranym z grupy pigmentów chinakrydonowych, natomiast czynny materiał przenoszący jest ośrodkiem przenoszącym ładunki, który jest zasadniczo przezroczysty w zakresie długości fal od około 4500 do 6500 angstromów, następnie płytę równomiernie ładuje się oraz naświetla się ze źródła promieniowania w zakresie długości fal od około 4500 do 6500 angstromów, wskutek czego na powierzchni płyty jest formowany obraz elektrostatyczny.

Płyta elektrofotograficzna do stosowania sposobu według zastrz. 1 do 3, znamienna tym, że posiada człon fotoreceptorowy zawierający materiał światłoczuły oraz czynny materiał przenoszący, przy czym oba te materiały wykazują zdolność jednorodnego mieszania się tak, aby podtrzymywać wydajne wstrzykiwanie wytwarzanych pod wpływem światła ładunków z materiału światłoczułego, który jest wstrzykiwanym pod wpływem światła pigmentem wybranym z grupy pigmentów chinakrydonowych, natomiast czynny materiał przenoszący jest ośrodkiem przenoszącym ładunki i jest zasadniczo nieabsorbujący w zakresie długości fal od około 4500 do 6500 angstromów.



57e

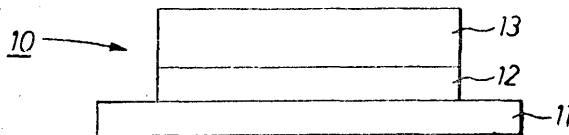
(P. 146436)

23.02.1971.

Xerox Corporation, Rochester, Stany Zjednoczone Ameryki Północnej, (Paul Jerome Regensburger, James Joseph Jakubowski).

Sposób wytwarzania obrazów kserograficznych, znamienny tym, że wykonuje się płytę elektrofotograficzną, na którą nakłada się materiał fotoprzewodzący i czynny materiał osnowy, przy czym materiał fotoprzewodzący jest pigmentem wstrzykiwanym pod wpływem światła, wybranym z grupy pigmentów perylenowych, natomiast czynny materiał osnowy jest ośrodkiem przenoszącym ładunki, który jest zasadniczo nieabsorbujący w zakresie długości fal od około 4200 do 6500 angstromów, następnie płytę równomiernie ładuje się oraz naświetla się ze źródła promieniowania w zakresie długości fal od około 4200 do 6500 angstromów, wskutek czego na powierzchni płyty jest formowany obraz elektrostatyczny.

Płyta elektrofotograficzna do stosowania sposobu według zastrz. 1 do 3, znamienna tym, że posiada człon fotoreceptorowy zawierający materiał światłoczuły i czynny materiał przenoszący, przy czym oba te materiały wykazują zdolność jednorodnego mieszania się tak, aby podtrzymywać wydajne wstrzykiwanie wytwarzanych pod wpływem światła ładunków z materiału światłoczułego, przy czym materiał światłoczuły jest pigmentem wstrzykiwanym pod wpływem światła, wybranym z grupy pigmentów perylenowych, natomiast czynny materiał przenoszący jest ośrodkiem przenoszącym ładunki, który jest zasadniczo przezroczysty w zakresie długości fal od około 4200 do 6500 angstromów.



57e

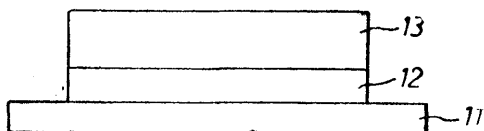
(P. 146437)

23.02.1971.

Xerox Corporation, Rochester, Stany Zjednoczone Ameryki Północnej, (Paul Jerome Regensburger).

Sposób wytwarzania obrazu kserograficznego, znamienny tym, że wykonuje się płytę kserograficzną posiadającą podtrzymujące podłoże, nakłada się na nie fotoprzewodzącą warstwę pokrywającą, którą następnie pokrywa się elektronicznie czynną warstwą przenoszącą, przy czym warstwa fotoprzewodząca wykazuje zdolność do pobudzanego światłem wytwarzania i wstrzykiwania elektronów, a elektronicznie czynna warstwa jest zdolna do podtrzymywania wstrzykiwania i przenoszenia pobudzonych światłem elektronów z warstwy fotoprzewodzącej, a następnie płytę ładuje się równomiernie oraz nasświetla się ze źródła promieniowania w zakresie długości fal od 4200 do 8000 angstrémów, przez co na powierzchni płyty zostaje uformowany utajony obraz elektrostatyczny.

Płyta elektrofotograficzna, dostosowanie sposobu według zastrz. 1 do 3, znamienna tym, że posiada co najmniej dwie przylegające warstwy, warstwę fotoprzewodzącą oraz przyległą warstwę elektronicznie czynnego, organicznego materiału przenoszącego, pokrywającą warstwę fotoprzewodzącą, przy czym warstwa fotoprzewodząca wykazuje zdolność do pobudzanego światłem wytwarzania i wstrzykiwania elektronów, a elektronicznie czynny, organiczny materiał przenoszący jest zdolny do podtrzymywania wstrzykiwania pobudzanych światłem elektronów z warstwy fotoprzewodzącej, oraz do przenoszenia elektronów poprzez warstwę elektronicznie czynną.



57e

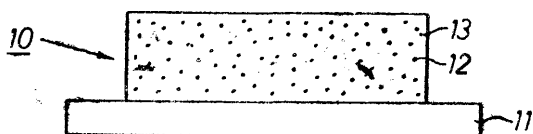
(P. 146438)

23.02.1971.

Xerox Corporation, Rochester, Stany Zjednoczone Ameryki Północnej, (Paul Jerome Regensburger).

Sposób wytwarzania obrazu kserograficznego, znamienny tym, że wykonuje się płytę kserograficzną posiadającą podłoże, które pokrywa się warstwą fotoczułą, zawierającą cząstki fotoprzewodzące zawierające materiały fotoczułe, zdolne do fotogeneracji elektronów i wstrzykiwania ich w otaczający je, rozproszony, elektronicznie czynny organiczny materiał osnowy, zawierający materiał będący akceptorem elektronów, który jest zasadniczo przezroczysty w zakresie długości fal 4200 do 8000 Å i jest zdolny do przyjmowania wstrzykiwanych elektronów i przenoszenia ich, przy czym płytę tę ładuje się równomiernie i nasświetla się ją ze źródła promieniowania w zakresie długości fal od 4200 do 8000 Å, przez co na powierzchni tej płyty tworzy się obraz elektrostatyczny.

Płyta kserograficzna, do stosowania sposobu według zastrz. 1 do 3, znamienna tym, że posiada warstwę zawierającą cząstki fotoprzewodzące, rozproszone w elektronicznie czynnym, organicznym spoiwie osnowowym, przy czym cząstki te zawierają materiały fotoczułe zdolne do fotogeneracji elektronów i wstrzykiwania ich w otaczający je czynny materiał osnowy, który jest zdolny do przyjęcia uwolnionych przez światło elektronów, wstrzykiwanych z cząstek fotoprzewodzących i materiał.



57e

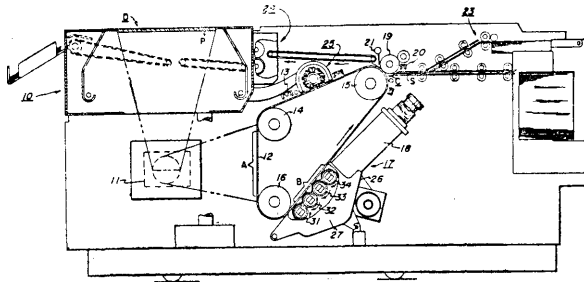
(P. 152079)

10.12.1971.

Pierwszeństwo: 14.12.1970 - Stany Zjednoczone Ameryki

Xerox Corporation, Rochester N. Y., Stany Zjednoczone Ameryki, (Salvatore Latone, Michael R. Stanley).

Urządzenie do wywoływania metodą szczotek magnetycznych, służące do nakładania materiału wywołującego na elektrostatyczne obrazy utajone na płaskiej powierzchni, ustawionej pod kątem względem poziomu, i posuwającej się skośną płaszczyzną ku górze, znamienny tym, że zawiera obudowę, która ma osadnik dla ujęcia materiału wywołującego, elementy do kształtowania licznych szczotek magnetycznych w omówionym zbiorniku, przy czym każdy z tych elementów ma rolę (31, 32, 33, 34) na której powierzchni mają być kształtowane nitki szczotki magnetycznej z materiału wywołującego, a każda ze wspomnianych rolek ma oś obrotu i rolki te rozmieszczone są tak, że ich osie leżą w zasadzie w płaszczyźnie równoległej do płaszczyzny wspomnianego odcinka wywoływania, pierwsza zaś ze wspomnianych szczotek umieszczona jest w dolnej części wspomnianej płaszczyzny układu osi i służy do pobierania materiału wywołującego ze wspomnianego osadnika, a ostatnia ze wspomnianych szczotek, umieszczona w górnej części wspomnianej płaszczyzny osi, przystosowana jest do kierowania nieużytego materiału z powrotem do osadnika, przy czym wspomniane elementy kształtujące szczotkę ustawione są w sposób umożliwiający ciągłe przemieszczanie materiału wywołującego od wspomnianej pierwszej szczotki do ostatniej szczotki między wspomnianymi elementami a płytą fotoreceptora, urządzenie zaś zawiera ponadto elementy (16) do kierowania przemieszczaniem wspomnianego nieużytego materiału wywołującego, gdy spływa on pod działaniem grawitacji do osadnika, aby mógł być pobierany przez wspomnianą pierwszą szczotkę.



57e

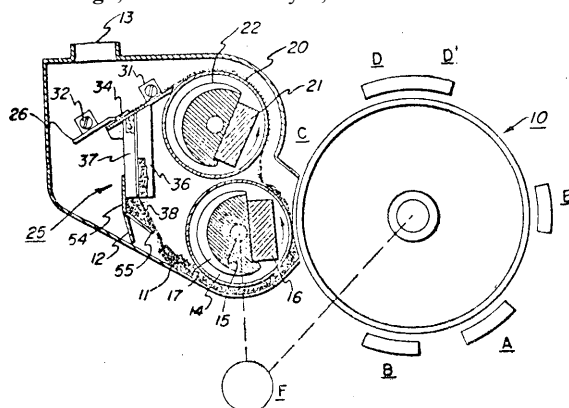
(P. 152080)

10.12.1971

Pierwszeństwo: 14.12.1970 - Stany Zjednoczone Ameryki

Xerox Corporation, Rochester N. Y., Stany Zjednoczone Ameryki, Michael R. Stanley).

Urządzenie krzyżowo mieszające dla materiału proszkowego, znamienny tym, że zawiera elementy



służące do kierowania pewnych ilości materiału z jego strumienia wyjściowego (11) na szereg torów o zasadniczo płaskim układzie, przy czym pierwszy z tych elementów wprowadzony jest na jeden ze wspomnianych torów dla odchylenia przemieszczanego tym torem materiału na bok w, jednym kierunku, drugi zaś element wprowadzony jest na drugi ze wspomnianych torów dla odchylenia przemieszczanego tym torem materiału na bok w kierunku przeciwnym do kierunku nadanego przez wspomniany element pierwszy materiałowi poruszającemu się po wspomnianym pierwszym torze.

58a

(P. 147429)

8.04.1971.

Ivan Evdokimovich Kaplin, Nowosybirsk, Shimshan Shlemovich Khazin, Nowosybirsk, Juris Salimtanovich Bikteev, Nowosybirsk, Anatoly Nikitovich Mikhalev, Nowosybirsk, Gennady Safronovich Butin, Nowosybirsk, Alexandr Nikolaevich Chernov, Moskwa, Viktor Sergeevich Bykov, Nowosybirsk, Veniamin Panteleevich Sovenko, Cheboxary, ZSRR.

Prasa do wytwarzania dwuwarstwowych profili bez końca, zwłaszcza drutu stalowo-aluminiowego (zgłoszenie zamieszczone w klasie 7b na stronie 3).

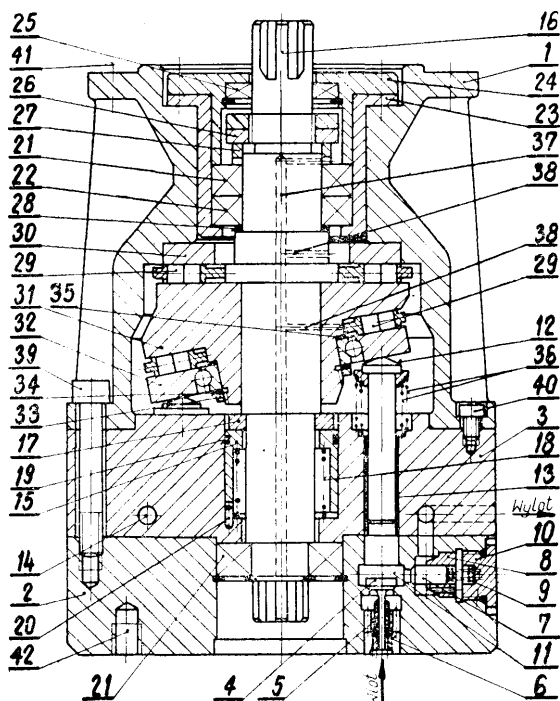
59a

(P. 139628)

26.03.1970.

Centralne Biuro Konstrukcyjne Urzędów Chemicznych, Kraków (Stanisław Niżański).

Szybkobieżna osiowa pompa tłokowa z rozrządem zaworowym, znamienna tym, że ma blok zaworów (2), który wyposażony jest w szereg zabudowanych w nim zaworów ssących (4) prowadzonych w tulejach (5) i dociskanych do gniazd sprężynami (6), zaworów tłocznych (7), osadzonych w tulejach (8) dociskanych do odpowiednich gniazd sprężynami (9) umieszczonymi w zamykających korkach (10), a także ma tłoczne komory (11) oraz blok cylindrów (3) wyposażony w tłoki (12) osadzone w tulejach (13) sprężyny (36) i kolektory wysokiego ciśnienia (14), przy czym tłoki (12) otrzymują ruch posuwisto-zwrotny od odpowiednio ukształtowanego dysku (31) osadzonego trwale na wale napędowym (16) poprzez łożysko (29) i pierścień oporowy (32).



59d

(P. 149122)

29.06.1971.

Zakład Badań i Doświadczeń przy Zjednoczeniu Budownictwa Wodno-Inżynierskiego, Warszawa, (Zbigniew Secomski, Romuald Hoffman).

Strumienicowy podnośnik płynu, znamienny tym, że do pierścieniowej komory ssącej zamocowane jest od dołu szczelnie urządzenie podnośnikowe, a od góry oczyszczacz-rozdzielacz, który posiada przewód tłoczny i przewód obiegowy łączący się z komorą ssącą podnośnika.

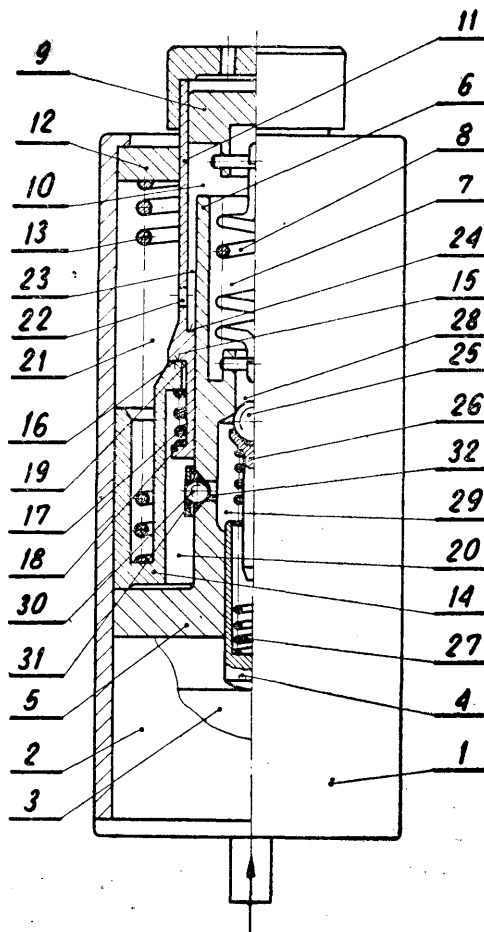
60a

(P. 139685)

28.03.1970.

Główne Biuro Studiów i Projektów Zaplecza Technicznego Motoryzacji, Warszawa, (Witold Rozwadowski, Aleksander Szymański).

Silownik hydrauliczny z silnikiem pneumatycznym, składający się z cylindrycznej obudowy, w której umieszczony jest pneumatyczny silnik napędowy i hydrauliczny tłok z tłoczyskiem, znamienny tym, że tłoczysko (11) jest spasowane przesuwnie dolnym końcem na zewnętrznej powierzchni trzpienia (6) i posiada powyżej uskoku (24) cylindryczne wybranie (10) o średnicy większej od średnicy trzpienia (6), przy czym pierścieniowa szczelina (23), jaką tworzy wybranie (10) wokół trzpienia (6) połączona jest za pośrednictwem otworów (22) w ściankach tłoczyska (11) z hydrauliczną przestrzenią (21), jaką znajduje się wokół tłoczyska (11) i jednocześnie powyżej hydraulicznego tłoka (14), do którego przylega dolnym czołem powrotna sprężyna (13), której górne czoło oparte jest o pokrywę (12), zamykającą od góry wnętrze cylindrycznej obudowy (1).



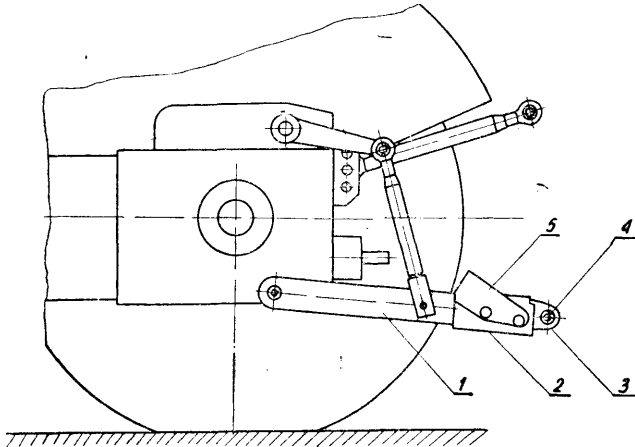
63c

(P. 147405)

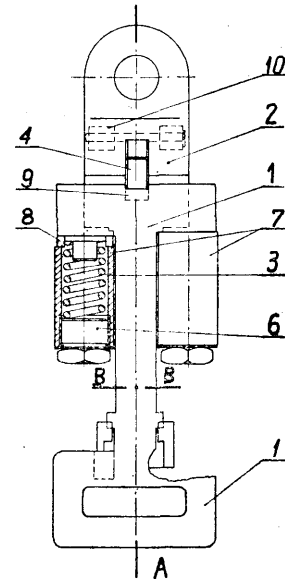
7.04.1971.

Polsko-Czechosłowacki Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Ciągników, Brno, Czechosłowacja, (Aleksander Burnowicz).

Cięgło urządzenia zaczepowego ciągnika, które od strony ciągnika ma przegub kulowy mocujący go do kadłuba ciągnika, a od strony narzędzia zaopatrzone jest w końcówkę wysuwającą z przegubem kulowym do mocowania narzędzia zamiennie tym, że wysuwana końcówka (3) ma katowe wycięcie (9), przez które przechodzi sworzeń (7) a cięgło (1) ma obejmę (5) zamocowaną wahliwie na sworzniu (6) będącą pod stałym dociskiem sprężyny (10).



wewnątrz których znajdują się sprężyny (3), których wstępne napięcie regulowane jest za pomocą śrub (6), wkręcanych w drugi koniec tulejek (7), w które wchodzi końcówka (1) oraz, że końcówka (2) zaopatrzona jest w dwie tulejki (10), w które włożony jest sworzeń (11) z zapadką (4) obrotową, wchodzącą końcem w skośne wycięcie czołowej ścianki końcówki (1), napinaną sprężyną (5) obejmującą.



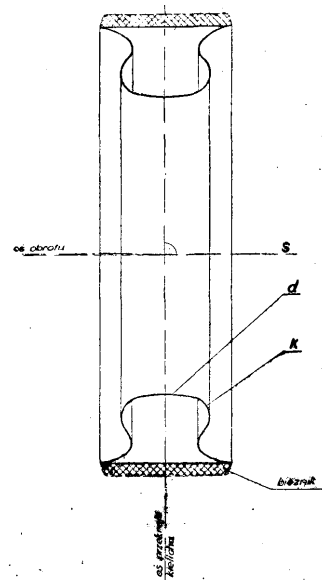
63d

(P. 146498)

26.02.1971.

Dębickie Zakłady Opon Samochodowych „Stomil”, Dębica, (Henryk Martyniuk).

Koło, zwłaszcza do pojazdów mechanicznych, znamienne tym, że ma postać zbliżoną do torusa utworzonego z obrotu wokół leżącej na zewnątrz osi (s) przekroju zamkniętego kielicha (k) skierowanego dnem (d) do osi (s), której oś symetrii jest prostopadła do osi (s), natomiast bocznymi ścianami koła są sprężynujące łączniki (2) przechodzące z jednej strony w wewnętrzny mocujący pierścień (3) z drugiej zaś strony w zewnętrzny cylindryczny pierścień (1), na który jest nałożony bieżnik (5), przy czym mocujący pierścień (3), a zwłaszcza cylindryczny pierścień są wykonane ze sprężynującej stali lub z materiału o właściwościach sprężynującej stali.



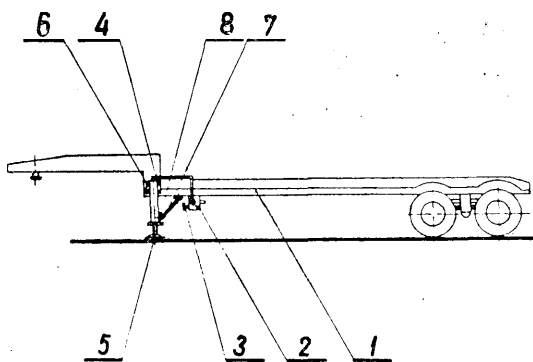
63c

(P. 147420)

7.04.1971.

Biuro Konstrukcyjno-Technologiczne Maszyn i Urządzeń Budowlanych, Warszawa, (Jerzy Majerski, Zbigniew Zaremba).

Hydrauliczne urządzenie podporowe, zwłaszcza do samochodowych naczep, zaopatrzone w hydrauliczne cylindry jednostronnego działania z powrotem sprężynowym, znamienne tym, że tłoczek (27) hydraulicznego cylindra jest osadzony przegubowo w tłoku (24) i rurowej podporze (16), która jest osadzona teleskopowo w obudowie (10).



63c

(P. 147421)

7.04.1971.

Instytut Transportu Samochodowego, Warszawa, (Miroslaw Nawój).

Samoczynny rozpinacz samochodowych pasów bezpieczeństwa, składający się z rozłączalnych końcówek, z których pierwsza końcówka mocowana jest do taśmy samochodowego pasa bezpieczeństwa, a końcówka druga umocowana jest do uchwytu kotwiczenia w samochodzie, znamienne tym, że do końcówki (2) przyspawane są dwie tulejki (7), z odpowiednimi nacięciami (8) od strony mocującego uchwytu w samochodzie,

64a

(P. 154459)

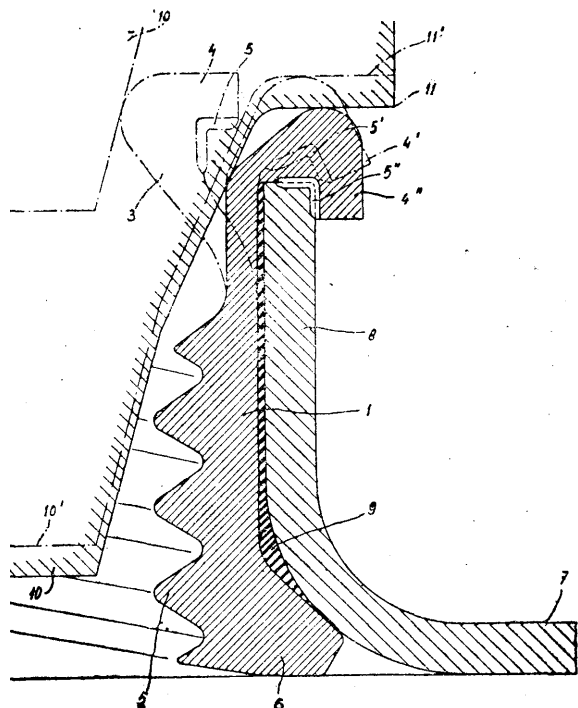
20.03.1972.

Pierwszeństwo: 23.03.1971 - Holandia

Koninklijke Emballage Industrie Van Leer N.V.
(Christian Ragetti).

Tuleja do złączki takiej, jak zamknięcie zbiornika, dostosowana do otworów w ścianach, np. zbiorników, przy czym otwór jest otoczony króćcem składającym się z części gwintowanej wewnętrznie lub podobnej partii mocującej oraz połączonej z tą częścią pierwszą części końcowej o zmniejszonej grubości ścianek, której górna krawędź jest zagięta około górnej krawędzi króćca otworu, znamienne tym, że ma postać rury, w której średnica zewnętrzna części (1) wewnątrz gwintowanej dopasowana z lekkim luzem do wewnętrznej średnicy króćca (8), natomiast wystająca w górę część końcowa (3) o zmniejszonej grubości ścianek jest przewężona na kształt szyjki butelki i ma kołnierz (4) skierowany promieniowo na zewnątrz, przy czym dolna krawędź tulei ma kołnierz (6) również skierowany na zewnątrz.

Sposób osadzania tulei według zastrz. 1 i 2, w króćcu otaczającym otwór w ścianie, w myśl którego to sposobu tuleję wciska się od dołu do otworu króćca aż do oparcia się dolnego kołnierza tulei o wewnętrzną powierzchnię zagiętej części ściany zbiornika przechodzącej w króćcie, znamienne tym, że ukształtowaną w postaci szyjki butelki górną część (3) tulei (1) rozciąga się promieniowo do zewnątrz aż do zetknięcia z wewnętrzną powierzchnią króćca (8) po czym górną krawędź tulei (1) posiadającą skierowany na zewnątrz promieniowo kołnierz (4) układa się dookoła górnej krawędzi króćca (8).



65a

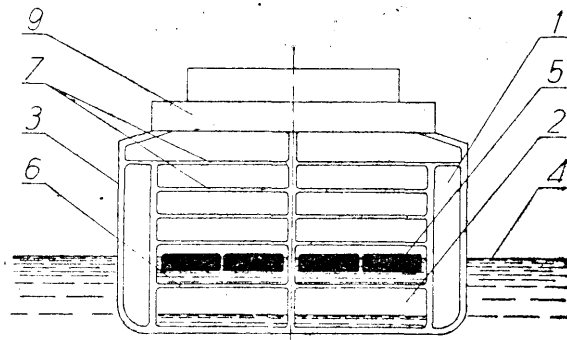
(P. 139631)

24.03.1970.

Przedsiębiorstwo Budownictwa Inżynieryjno Morskiego „Hydrobudowa”, Gdańsk (Stanisław Onosko, Alfons Targan).

Sposób załadunku na statek i wylądunku ze statku barek, transportowanych drogą morską, znamienne tym, że wykorzystując znane powietrzne komory (1) i balastowo-powietrzne komory (2) statku (3), statek (3) podtapia się i po otwarciu żądanej komory, zapelniającej się częściowo wodą, wprowadza się do wnętrza statku (3) kolejne barki (5) w stanie pływalności, sytuując je w żądanych miejscach i osadzając na pokładzie (6) przez częściowe wynurzenie statku (3), na-

stępnie podobnie wprowadza się i osadza na kolejnych pokładach (6, 7) kolejne partie barek, zamyka komory i wynurza statek (3), a przy wyprowadzaniu barek (5) ze statku (3) w porcie docelowym, przeprowadza się analogiczne operacje jednostkowe, lecz w odwrotnej kolejności.



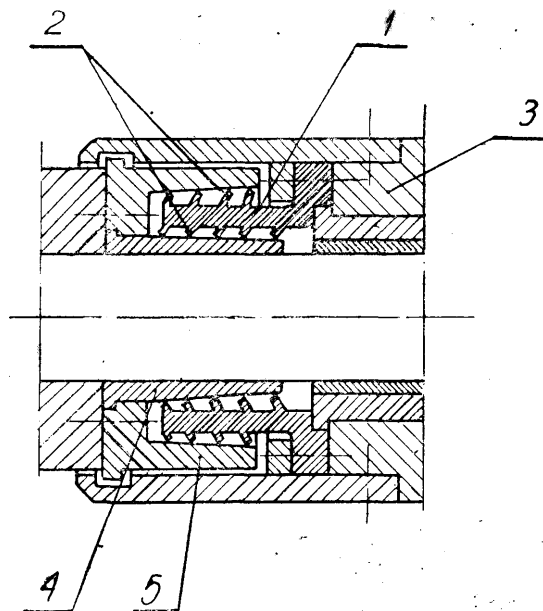
65h

(P. 146445)

24.02.1971.

Biurowo Projektów i Studiów Taboru Rzeczno-
Wrocław, (Zdzisław Poznański).

Uszczelnienie wzdłużne łożyska wału śrubowego zwłaszcza na statku rzeczno znamienne tym, że ma uszczelniający element (1), o kształcie tulei z kolistymi występami (2) po stronie zewnętrznej i wewnętrznej, który jest zamocowany do obudowy (3) łożyska i przylega po stronie wewnętrznej do stożkowej tulei (4), a po stronie zewnętrznej do stożkowej tulei (5), przy czym uszczelniający element (1) jest wykonany z materiału o małym współczynniku tarcia, najkorzystniej z polichlorofluoroetyleny.



69

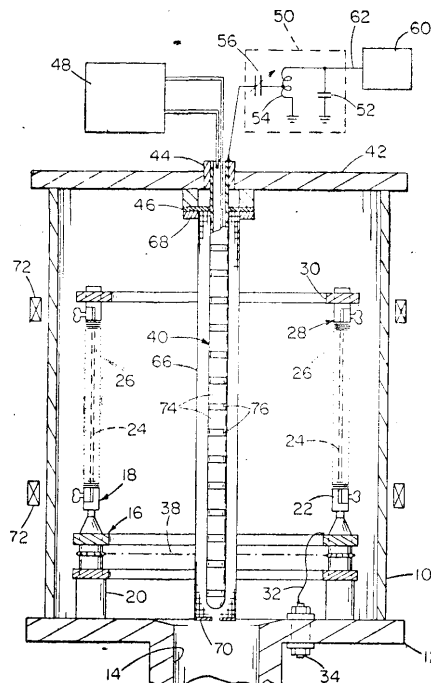
(P. 142309)

10.05.1971.

Pierwszeństwo: 28.07.1969; 13.10.1969; 19.06.1970 -
Stany Zjednoczone Ameryki

The Gillette Company Boston - Stany Zjednoczone
Ameryki.

Nożyk do golenia, którego ostrze powleczone jest warstwą zabezpieczającą przed korozją, znamienne tym, że warstwa ta stanowi stop, w którego skład wchodzi iryd, osm, pallad, platyna, ren, rod lub ruten (określony jako metal N) oraz chrom, mangan, molibden, niob, tantal, tytan lub tungsten (określony jako metal wzmacniający).



75c

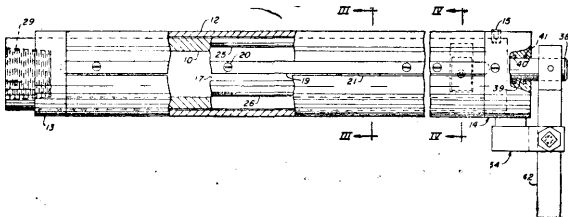
(P. 146382)

20.02.1971.

Pierwszeństwo: 20.02.1970 - Stany Zjednoczone Ameryki

USS Engineers and Consultants, Inc., Pittsburgh, Stany Zjednoczone Ameryki, (John R. Lane, Kenneth Arthur Walley).

Dysza, znamienna tym, że składa się z dwóch wydłużonych koncentrycznych cylindrów to jest wewnętrznego cylindra (10) i zewnętrznego cylindra (12), które w swoich ściankach mają odpowiednio wzdłużne szczeliny (17) i (21) oraz wargi (19) przymocowanej do wewnętrznego cylindra (10) wzdłuż jednej z jego krawędzi i wystającej na zewnątrz w szczelinie zewnętrznego cylindra (12) przez co wargę (19) i jedna z krawędzi szczeliny zewnętrznego cylindra wyznaczają granice wydłużonego otworu (21) oraz z urządzenia służącego do obracania jednego z wymienionych cylindrów w stosunku do drugiego, w celu zmiany szerokości otworu (21).



77b

(P. 154242)

23.03.1972.

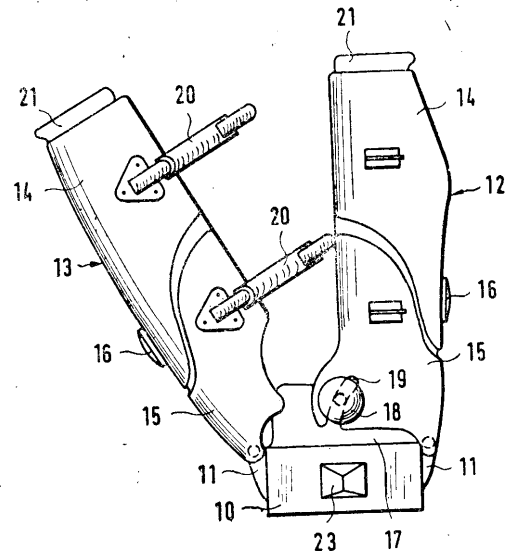
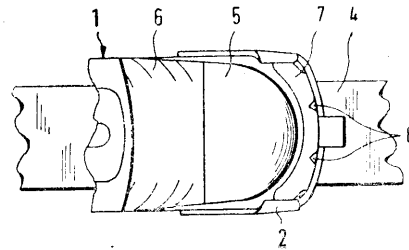
Pierwszeństwo: 25.03.1971 - Austria

Hannes Marker, Garmisch-Partenkirchen, NRF.

Stabilizator dla biegowych butów narciarskich, mających podeszwę dającą się odchylać od poziomu co najmniej poczynając od okolicy kłębu stopy, znamienny tym, że ma sztywną na zginanie i mogącą przenosić siły wzdłużne płytę podeszwową (10, 30), która to płyta usytuowana jest pod piętą i rozciąga się ku przodowi nie dalej niż do kłębu stopy, przy czym od bocznych krawędzi płyty podeszwowej (10, 30) ku gó-

rze wystają dwa łubki (12, 13, 33), z których to łubków przynajmniej jeden zamocowany jest do płyty podeszwowej (10, 30) zawiasowo, oba zaś łubki mogą obejmować ciasno, przynajmniej swymi górnymi partiami, nogę narciarza i są zaopatrzone w elementy (20) do sprężystego ściągania jednego łubka z drugim.

But biegowy, przystosowany do osadzenia na nim stabilizatora według zastrz. 1—13, znamienny tym, że ma odporną na uderzenia przykrywą (5), a przy podeszwie ma usytuowane przed tą przykrywą (5) powierzchnie (8) przyłożenia, mocowanego do tej podeszwy elementu noskowego narciarskiego wiązania bezpieczeństwa.



78c

(P. 136459)

22.10.1969.

Główny Instytut Górnictwa, Katowice (Wacław Cybulski, Marian Borkowski).

Sposób otrzymywania górniczego materiału wybuchowego, w skład którego wchodzi saletra amonowa krystaliczna lub granulowana z olejami, znamienny tym, że do mieszaniny saletry amonowej z olejami dodaje się składnik sensybilizujący, którym jest aluminium w postaci pyłu lub płatków w ilości od 0,01 do 10% w stosunku wagowym do pozostałych składników i całość miesza się ręcznie lub mechanicznie.

79b

(P. 150509)

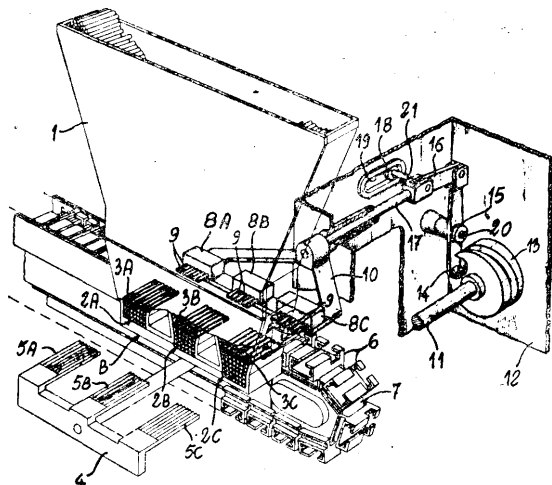
15.09.1971.

Pierwszeństwo: 30.12.1970 - Włochy

G.D. Societa in Accomandita Semplice di Enzo Seragnoli e Ariosto Seragnoli, Bologna, Włochy, (Ariosto Seragnoli).

Urządzenie do kontroli podawania papierosów w maszynie do pakowania papierosów, zawierającej główny lej samowyladowczy mający pewną liczbę szeregowo rozmieszczonych kanałów kierujących papierosy na stanowiskach rozdzielających do przedziałów zatrzymujących się przy wspomnianych stanowiskach i utrzymywanych przez przenośnik poruszający się skokowo, znamienny tym, że zawiera pewną liczbę

czujników (8A, 8B, 8C) połączonych elektrycznie równolegle i ustawionych na przeciwko kanałów (2A, 2B, 2C) oraz zespół przełącznika (R) uruchamiany przez wspomniane czujniki, sterujący obwodem zasilającym prądem zespół przełącznika (TL1, TL2), sterującego silnikiem elektrycznym (M) napędzającym maszyną do pakowania papierosów.

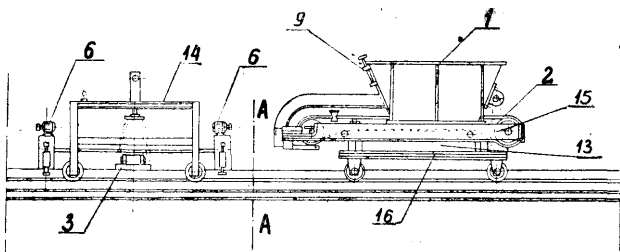


80a (P. 146539) 27.02.1971.

Żerańska Fabryka Elementów Betoniarskich „FAEL-BET”, Warszawa, (Adam Dobosz, Edward Myszk, Jerzy Pydynowski, Radosław Ryciak).

Sposób produkcji elementów strunobetonowych zwłaszcza podkładów kolejowych i belek na długich torach naciągowych po uprzednim ułożeniu, naprężeniu zbrojenia podłużnego znamienne tym, że do zasypania mieszanki betonowej stosuje się urządzenie, które napełnia formę warstwą mieszanki o grubości zależnej od przekroju elementów z regulowaną prędkością przesuwu, przy czym do zagęszczania formowanej mieszanki stosuje się zestaw wibracyjny, który pozwala na przenoszenie impulsu drgań na cięgna sprężające z jednoczesnym wibrowaniem poprzez formę.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1 znamienne tym, że wzdłuż krawędzi boków zewnętrznych baterii formy (11) są ułożone tory jezdne (10), po których jeżdżą; samojezdny zasypnik taśmowy (13) i zestaw wibracyjny (14).



80b (P. 139693) 28.03.1970.

Zakłady Elektrod Węglowych „1 Maja”, Racibórz, (Kazimierz Skoczkowski, Dorota Świerkot, Rudolf Kopsis, Maria Łukomska, Mikołaj Trzcionka, Stefan Wojdała, Mieczysław Miśkiewicz).

Sposób wypalania wyrobów węglowych otrzymanych przez uformowanie mieszaniny rozdrobnionego materiału węglowego i lepiszcza znamienne tym, że podgrzany do temperatury $400 \pm 25^\circ\text{C}$ wsad pieca utrzymywany jest w stanie izotermicznym lub quasiizotermicznym w ciągu 36—72 godzin.

80b (P. 145785) 23.01.1971.

Instytut Techniki Budowlanej, Warszawa (Stanisław Lewandowski, Ryszard Kowalski).

Masa do wyprawiania próbek betonowych lub cementowych przeznaczonych do badania składająca się z kwiatu siarkowego i wypełniaczy mineralnych znanymi tym, że zawiera około 66% kwiatu siarkowego, około 12% mączki mineralnej drobnej, około 20% piasku drobnego do 0,25 mm, około 2% czerni kostnej i od 0,2 do 0,6% epidianu stanowiącego plastifikator.

S0b (P. 146031) 5.02.1971.

Instytut Elektrotechniki, Warszawa (Janina Pruszyńska, Jerzy Ranachowski).

Sposób wytwarzania wyrobów ceramicznych o dużej porowatości, znamienne tym, że do masy ceramicznej dodaje się spieniający środek powierzchniowo czynny w ilości 1 do 2% ciężarowych masy w przeliczeniu na suchą masę, po czym masę tę miesza się intensywnie w ciągu 3—5 minut w mieszadle obrotowym z szybkością ponad 1000 obr/min.

80b (P. 151408) 5.11.1971.

Pierwszeństwo: 6.11.1970 - Niemiecka Republika Federalna

Hans Jaklin, Trier, NRF.

Sposób wytwarzania betonu elewacyjnego do prefabrykowanych elementów budowlanych oraz masy betonowej przygotowywanej i nakładanej na miejscu budowy, znamienne tym, że dodaje się do zwykłego zarobu betonu 0,5 do 10,0% wagowych odniesionych do zawartości hydraulicznego środka wiążącego, zwłaszcza cementu, nierozpuszczalnego w wodzie materiału, zawierającego kwas krzemowy o powierzchni właściwej powyżej $15 \text{ m}^2/\text{g}$ mierzonej metodą BET.

80b (P. 151830) 29.11.1971.

Pierwszeństwo: 30.11.1970 - NRF

Firma J. Aichelin, 7015 Korntal, NRF, (Joachim Wunning).

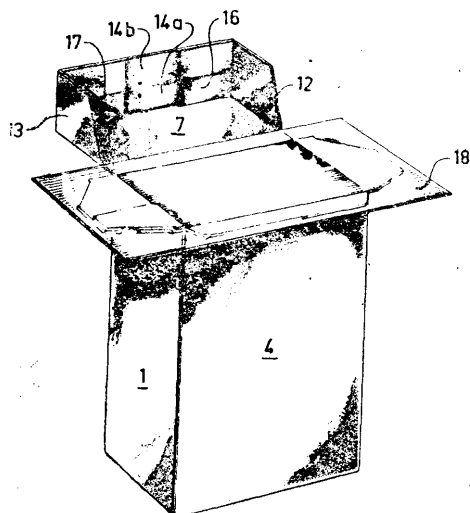
Urządzenie do produkcji ceramicznie wiązanych brył z glinki, z komorą przepływową, w której surowiec przeznaczony do procesu wytwarzania wydmuchiwanymi granulami jest przedmuchiwany w skrzynce formierskiej aż do spulchnienia i ceramicznego związania powierzchni materiału za pomocą ogrzania gazem, znamienne tym, że przepływowa komora (2) wyposażona jest w urządzenie (14) do tłoczenia gazu przetłaczanego w przeciwnych kierunkach skrzynki formierskiej (4) w której po obu stronach umieszczone są dwa podgrzewacze (11), przy czym odcinki komory znajdujące się między tymi podgrzewaczami a skrzynką formierską tworzą komory spalania (6) dla mieszanki gazowej doprowadzanej za pomocą połączenia rurowego przewodu (8) i króćca (17) wyposażonego w urządzenia sterujące przeznaczone do sterowania przepływu gazu.

81c (P. 139671) 28.03.1970.

Pierwszeństwo: 31.03.1969 - Szwecja

AB Akerlind and Rausig, Lund, Szwecja, (Rolf Urban Anderson, Lennart Gerhard Persson).

Pudełko kartonowe z zamykającą pokrywą, składające się z czterech odcinków ścian bocznych, odcinka uszczelniającej podstawy i uszczelniającej pokrywy dostosowanej do zamykania pudełka, znamienne tym, że pokrywa zamykająca wytworzona jest z czterech płaszczyzn (7, 8, 9 i 10) a jedna z nich (7) jest większa od otworu wylotowego pudełka, przy czym wymieniona pokrywa (7) posiada dodatkowe boczne płaszczyzny (12, 13 i 14) wystające z trzech stron które w połączeniu z odpowiednio ukształtowanymi płaszczyznami (16 i 17) tworzą przykrywające wieko.



81c

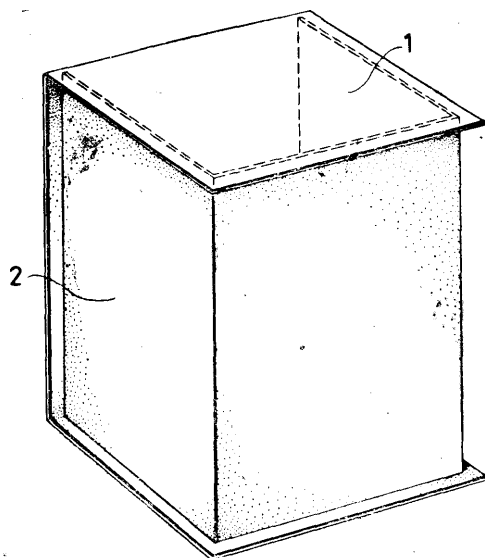
(P. 146380)

27.07.1970.

Pierwszeństwo: 13.08.1969 - Szwecja

Tetra Pak International AB, Lund, Szwecja.

Pojemnik w kształcie prostopadłościanu, składający się z dwóch jednolitych części, zwłaszcza z tworzywa sztucznego, znamienne tym, że obie części (1, 2 i 4) mają postać korytka oraz są złożone i połączone z sobą tak, aby ich denka (29) i boki (14, 23, 30, 32) zamykały komorę (33) pojemnika.



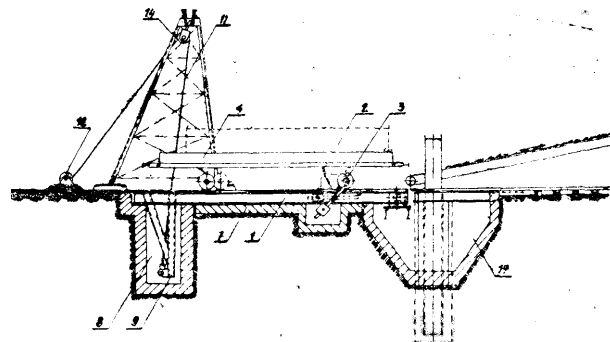
81e

(P. 135597)

29.08.1969.

Przedsiębiorstwo Prefabrykacji i Budownictwa Mieszkaniowego PW Żory (Edward Mikuła, Marian Przybyła).

Urządzenie do wyładunku materiałów sypkich z wagonów kolejowych, znamienne tym, że składa się z pomostu (1), z hakowym zamknięciem (2) przytrzymującym oś (3) wagonu (4) w czasie podnoszenia zamocowanego na jednym końcu przegubowo na oczkowym łożysku (5) na wale obrotowym (6) i spoczywającego na podłożu (7), natomiast drugi koniec pomostu (1) jest wyposażony w spoczywającą w betonowej studzienice (8) konstrukcję (9) na której końcach zamocowano dwie stałe rolki (10), przez które przerzucona lina (11) zamocowana jest jednym końcem na łącznikowej belce (12) tuż przy koźle (13), a drugi koniec liny (11) przerzucony przez ruchomą rolkę (14) zawieszoną na drugim końcu łącznikowej belki (12) przy koźle (15), zamocowany jest na wyciągarce (16), przy czym pod obrotowym wałem (6) wybudowany jest zbiornik (17).



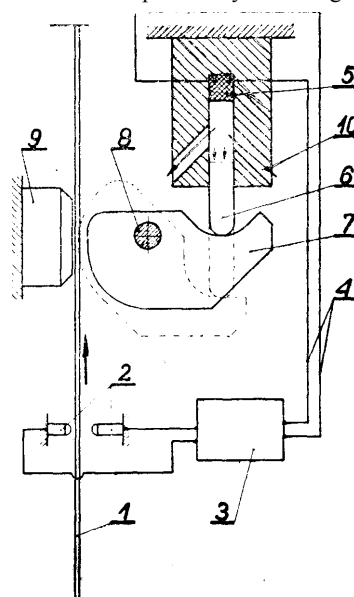
81e

(P. 146426)

23.02.1971.

Wyższa Szkoła Inżynierska im. J.J. Śniadeckich, Bydgoszcz, (Krzysztof Wernerowski, Tomasz Sauter).

Urządzenie do awaryjnego zatrzymywania taśmy ruchomej wyposażone w urządzenie zatraskowe znamienne tym, że jest wyposażone w krzywkę samoczynową obrotową (7), której jedna płaszczyzna przylega do komory (5) zawierającej materiał wybuchowy i jest uruchamiana przez wybuch tego materiału.



82a

(P. 148495)

29.05.1971.

Zakłady Jajczarsko-Drobiarskie, Ostrów Wlkp., (Wacław Orłowski).

Profilowany otwór - zwłaszcza do suszarki bębnowej znamienne jest tym, że składa się z półkolistych tarczy pierścienia mocującego jarzma izolującego, przy czym tarcza półkolista posiada okienko wziernikowe.

84a

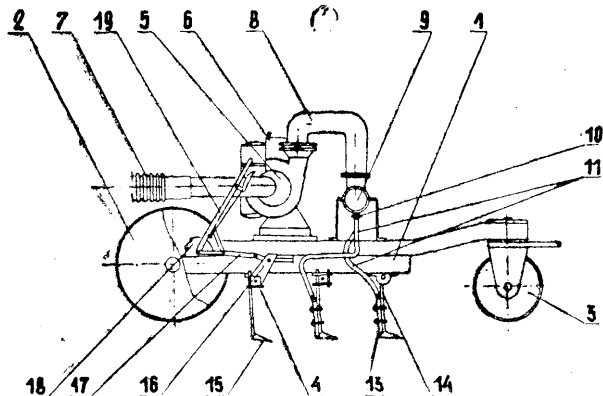
(P. 147417)

6.04.1971.

Wrocławskie Przedsiębiorstwo Robót Inżynierskich Budownictwa Przemysłowego, Wrocław, (Adam Dobrucki, Andrzej Bednawski, Jan Ślusarczyk, Jan Nowacki).

Sposób wprowadzania zawiesiny w powierzchniową warstwę gruntu, zwłaszcza wodnej zawiesiny szlamów poflotacyjnych z kopalń rud miedzi i krzemionki koloidalnej w powierzchniową warstwę skarp budowli ziemnych, których podstawowym materiałem są pospółki i piaski znamienne tym, że na głębokości warstwy tworzy się żłobki, w które, w chwili ich tworzenia, wtryskuje się pod stałym ciśnieniem zawiesinę.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1, 2 i 3 składające się z podwozia kołkowego, na którym osadzony jest ciśnieniowy, hydrauliczny układ zasilający i układ spulchniający i mieszający powierzchnię warstwę gruntu znamienne tym, że ma wtryskiwacze (13) połączone przewodami (11) korzystnie elastycznymi, z odgałęzieniami (10) przewodu rozdzielczego (9), który łączy się z przewodem tłocznym (8) agregatu pompowego (5) i ma łapy (14) zakończone radełkami (15) osadzone na osiach (4) o przekroju koźzystnie kwadratowym, zamontowanych obrotowo w ramie (1) podwozia oraz posiada mechanizm dźwigniowo-zapadkowy (18) połączony z osiami (4) za pomocą cięgieł (17) tak, że przesunięcie dźwigni (19) tego mechanizmu powoduje obrót każdej z osi (4) czyli robocze i jałowe położenie łap (14).



85b (P. 140515) 9.05.1970.

Kopalnia Siarki „Grzybów”, Grzybów (Bolesław Kruk, Kazimierz Weryński).

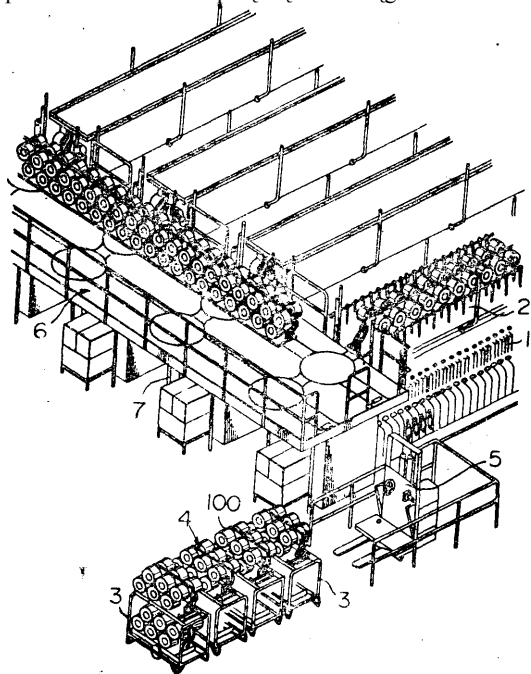
Sposób pozbywania wód siarkowodoru przy pomocy dwutlenku siarki, znamienne tym, że wysyca się wodę dwutlenkiem siarki do osiągnięcia pH-5.

86c (P. 151861) 1.12.1971.

Pierwszeństwo: 2.12.1970, 3.12.1970, 12.12.1970 - Japonia

Teijin Limited, Osaka, Japonia, (Kinyn Ishida).

Sposób wymiany szpul przędzy na rozciągarkach przez podawanie wózków z przędzą do rozciągania na



prowadnice umieszczone nad tymi rozciągarkami i stosowanie tych wózków jako snowadeł znamienne tym, że umieszcza się wózki snowarskie załadowane szpulami z przędzą do rozciągania na platformie załadowczej znajdującej się w pobliżu końców torów poprzecznych a w czasie wymiany pustych szpul na szpule pełne, wózki z pustymi szpulami wycofują się na platformę załadowczą z której są usuwane oraz natychmiast przesuwają się umieszczone na platformie wózki ze szpulami pełnymi do snowadeł przy czym puste wózki opuszczają się z platformy na podłogę, a pełne wózki z podłogi podnosi się na platformę.

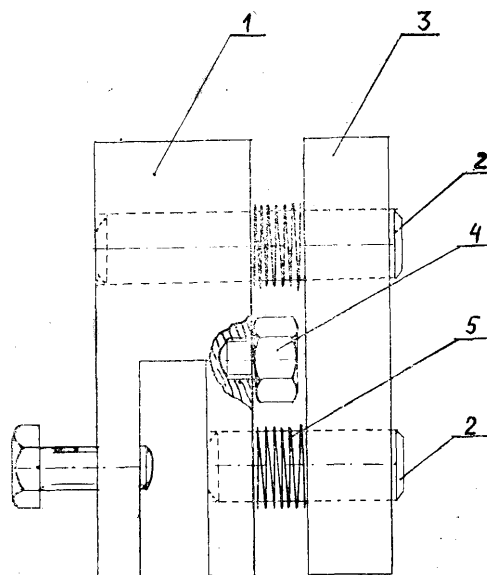
Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1—7 znamienne tym, że zawiera platformę załadowczą (6) połączoną z końcami rozciągarek i z torami wózków osnowowych (3) oraz podnośnik (5) do podnoszenia tych wózków i ustawiania ich na tej platformie.

87a (P. 146377) 20.02.1971.

Wytwórnia Sprzętu Komunikacyjnego, Poznań, (Kazimierz Wieczorowski, Eugeniusz Jankowski, Andrzej Pawlak).

Sposób ostrzenia wykończającego ściernic i przyrząd do stosowania tego sposobu zwłaszcza do ściernic walcowych, w którym obciążanie ściernic polega na dosunięciu obciążacza do tarczy ściernic obracającej się z roboczą prędkością i zebraniu ziarn stępionych, znamienne tym, że po obciążeniu, ściernicę dogmata się roboczą płytą z siłą 6 do 30 kG przy małej prędkości obrotowej tej ściernicy do 30 obr/min i niewielkiej ilości obrotów od 6 do 50 obrotów, przy czym płytę ustawia się równoległe do tworzącej tej ściernicy.

Urządzenie do stosowania sposobu, według zastrz. 1 znamienne tym, że ma uchwytną płytę (1), w której osadzone są prowadzące kołki (2), i na których osadzona jest suwliwie robocza płyta (3), przy czym w uchwytniej płycie (1) jest śruba do regulacji docisku roboczej płyty do ściernicy, natomiast na każdym prowadzącym kołku (2) między uchwytną płytą (1) i roboczą płytą (3) znajduje się sprężyna (5).

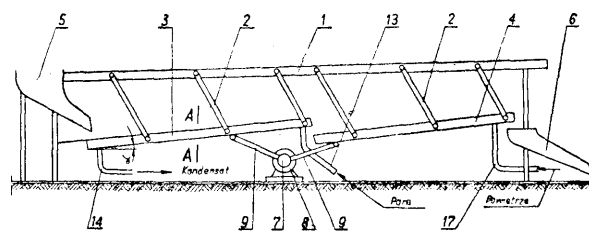


89d (P. 139674) 28.03.1970.

Przedsiębiorstwo Projektowania i Dostaw Kompletnych Obiektów Przemysłowych „Chemadex”, (Stanisław Zagrodzki, Stanisław M. Zagrodzki jr., Józef Marczyński).

Sposób wibracyjnego suszenia materiałów sypkich, zwłaszcza cukru, znamienny tym, że materiał suszony, rozłożony cienką warstwą jest podgrzewany przechodząc przez co najmniej jeden ogrzewany przenośnik wibracyjny, a następnie chłodzony przez przedmuch chłodnego powietrza metodą fluidalną, przechodząc przez co najmniej jeden przenośnik wibracyjny wyposażony w sito fluidalne.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1, znamienne tym, że składa się co najmniej dwóch ustawionych kolejno najkorzystniej w układzie kaskadowym znanych przenośników wibracyjnych (3 i 4) zawieszonych na cięgłach (2) na konstrukcji wsporczej (1), przy czym co najmniej pierwszy z tych przenośników (3) jest ogrzewany, natomiast co najmniej ostatni przenośnik wibracyjny (4) posiada dno wykonane w znany sposób jako sito fluidalne (16), najkorzystniej schodkowe, pod które doprowadzane jest chłodne powietrze pod ciśnieniem.



891

(P. 151060)

15.10.1971.

Pierwszeństwo: 17.10.1970 - Włochy

Snam Progetti S.p.A., Mediolan, Włochy, (Dino Dinelli, Remo Faustini, Franco Morisi, Mauro Pastere, Aurelio Viglia).

Sposób enzymatycznego rozszczepiania laktozy z mleka lub jego pochodnych, znamienny tym, że laktozę lub jej pochodne poddaje się działaniu fi-galaktozydazy włączanej w włókno.

II. WZORY

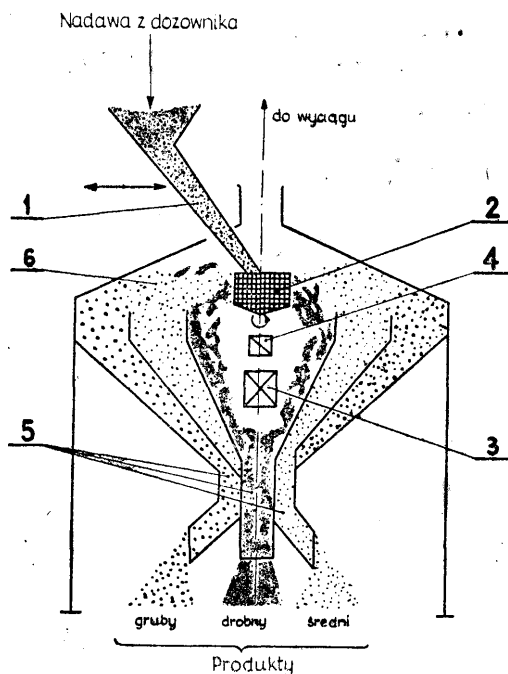
1a

(W. 44291)

20.08.1969.

Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Siarkowego, Machów k. Tarnobrzega, (Stefan Gustkowicz, Tadeusz Mariański, Jan Hejdysz, Stanisław Łukasik, Andrzej Czajka, Alojzy Nyczka).

Urządzenie do rozdzielania na frakcje ziarnowe sypkich materiałów polidispersyjnych posiadające szybko-obrotowy, o regulowanej ilości obrotów, rozrzutnik talerzowy napędzany poprzez bezstopniową pracującą w sposób ciągły, znamienne tym, że rozrzutnik o powierzchni wklęsłej posiada na obwodzie zabudowaną siatkę, poniżej rozrzutnika ułożone są współosiowe odbieralniki, powyżej wlot materiału na rozrzutnik, a całość otoczona jest hermetyczną osłoną posiadającą otwory dla wytworzenia niewielkiego podciśnienia i odprowadzania pyłów z odpylania przestrzennego.



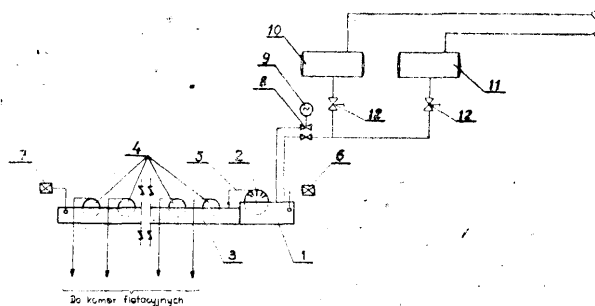
1c

(W. 47562)

2.10.1971.

Centralny Ośrodek Badawczo-Projektowy Wzbogacania i Utylizacji Kopalni „Separator”, Katowice, (Józef Markiewka, Wacław Gajek).

Urządzenie do mieszania i dozowania odczynników flotacyjnych, znamienne tym, że składa się z komory mieszania (1) z osadzonym w osi poziomej tarczowym wirnikiem łopatkowym (2) wraz z przylegającym stycznie do jego tarczy regulującym zgarniakiem (5) oraz z przylegającej do niej bezpośrednio komory dozowania (3) z baterią dozowników (4), przy czym komora mieszania (1) tworzy wraz z komorą dozowania (3) jedną zwartą całość.



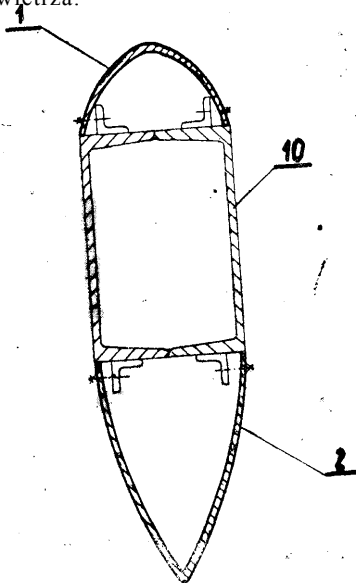
c

(W. 48110)

8.02.1972.

Kombinat Górniczo-Hutniczy Miedzi Zakłady Badawcze i Projektowe Miedzi „Cuprum”, Wrocław, (Zenon Lis, Bogdan Bonarowski, Maciej Fidziński).

Owiewka dźwigarów, zbrojenia szybów kopalnianych, znamienne tym, że stanowią ją dzielone lupiny (1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9) zakładane wzdłuż dowolnego dźwigara o nieopływowym kształcie, zwrócone powierzchniami natarcia do czoła strugi przepływającego w szybie powietrza.



2b

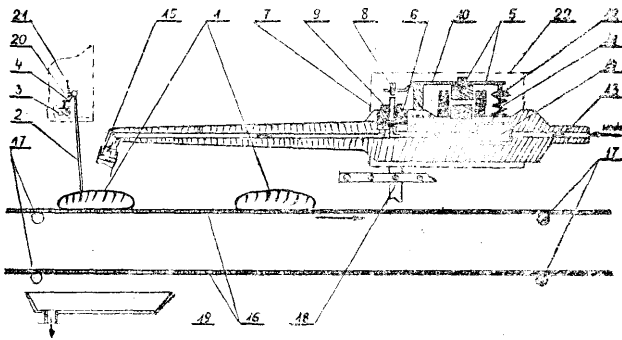
(W. 45905)

31.08.1970.

Kieleckie Zakłady Przemysłu Piekarniczego, Kielce, (Mieczysław Rumas).

Urządzenie do nawilżania chleba po wypieku w piecach o ruchu ciągłym, które przy pomocy ruchomej taśmy transportera i przesuwających się chlebów powodują załączenie i samoczynne nawilżenie przesuwającego się chleba znamienne tym, że posiada zaczep uchylny (2), o który zaczepia się każdy ukierunko-

wany przez boczne krzywki (23) chleb (1), a wykorzystana jego siła przesuwania powoduje uchylenie zaczepu (2) i elektryczne włączenie przepływu ustalonej ilości wody przez przepust (6) do końcówki rozpylającej (15) na każdy chleb.



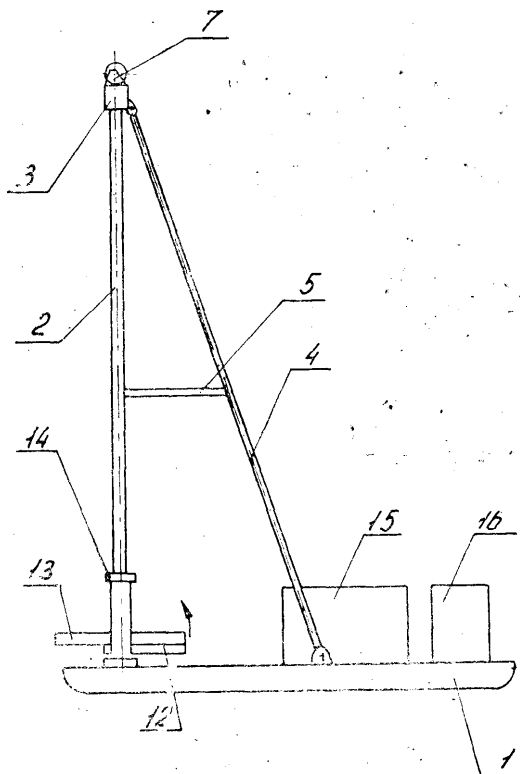
5a

(W. 47563)

2.10.1971.

Centralny Ośrodek Badań i Rozwoju Techniki Drogowej, Warszawa, (Jan Piaskowski, Andrzej Jaromiński, Bogusław Gawor, Krzysztof Grzegorzewicz).

Dźwignica do obsługi narzędzi wiertniczych, zwłaszcza wybieraka dławowego, znamienna tym, że wykonana jest w kształcie umieszczonej w przedniej części podstawy (1) bramki, składającej się z dwóch nóg (2) i rygla (3), wyposażonej w żurawik (9) obracany przez przekładnię ślimakową (10) lub inny mechanizm, napędzany łańcuchem (11) lub ślimakiem oraz w obrotowe urządzenie mające ramie (12) i przesuwany w pionie przechylny pojemnik (13) do odprowadzania urobku, przy czym na ryglu (3) zainstalowany jest amortyzowany krążek linowy (7) i zaczepy (8) do podwieszania korony sterującej wybieraka dławowego.



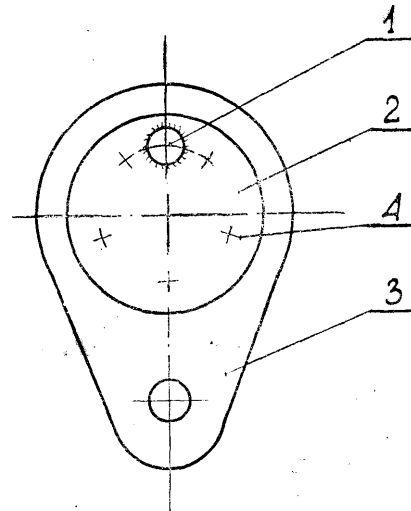
5a

(W. 48263)

3.03.1972.

Ośrodek Badawczy Techniki Geologicznej Centralnego Urzędu Geologii, Warszawa, (Tadeusz Smódek, Janusz Kucharski, Jerzy Jaworski).

Szarpak korbowy zwłaszcza do wierzeń udarowych składający się z korby i tarczy ze sworzniem, znamienny tym, że sworzień (1) zamocowany jest mimośrodowo na tarczy (2) osadzonej obrotowo w korbie (3).



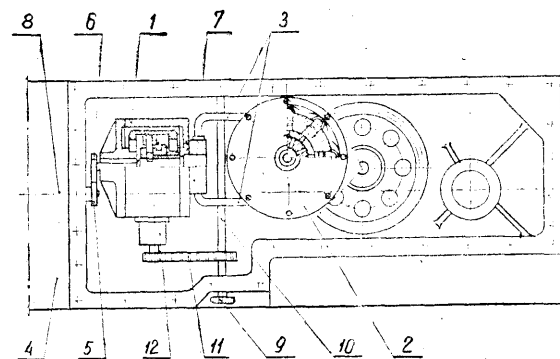
5b

(W. 47385)

19.08.1971.

Zakład Doświadczalny Maszyn Urabiających przy Piotrowskiej Fabryce Maszyn „FAMUR”, Katowice 8, (Janusz Sedlaezek, Marian Krutki, Andrzej Błazewicz, Antoni Kiepusa, Rudolf Głano, Wiesław Łapiński).

Ciągnik hydrauliczny dla maszyn urabiających zwłaszcza przeznaczonych do urabiania cienkich pokładów, posiadający pompę zmiennej wydajności napędzaną silnikiem elektrycznym i silnik hydrauliczny zasilany tą pompą znamienny tym, że ma pompę (1) wielotłoczkową promieniową i zasilany przez nią wysokomomentowy hydrauliczny tłokowy silnik (2) o biegni krzywkowej.



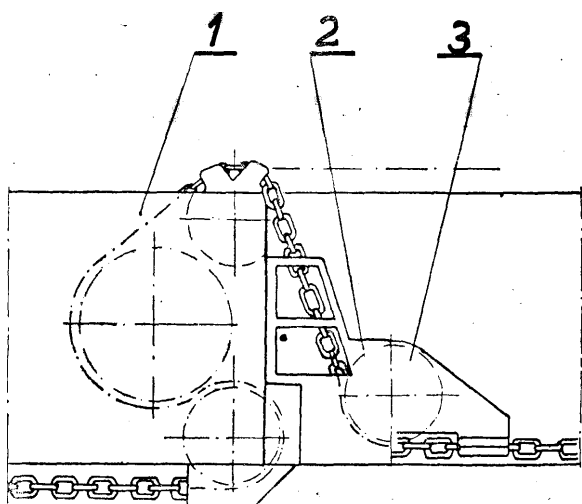
5b

(W. 47541)

25.09.1971.

Zakład Doświadczalny Maszyn Urabiających przy Piotrowskiej Fabryce Maszyn „FAMUR”, Katowice 8, (Zbigniew Tarnawski, Wiesław Łapiński, Andrzej Błazewicz).

Urządzenie do zmiany położenia łańcucha napędowego górniczej maszyny urabiającej, zabudowane na kadłubie ciągnika składające się z koła łańcuchowego i dwóch rolek łańcuchowych znamiennie tym, że ma dodatkowo korpus (2) o kształcie płaskiej skrzynki, w której osadzona jest rolka łańcuchowa (3) umożliwiającą ułożenie łańcucha po jednej stronie przenośnika.



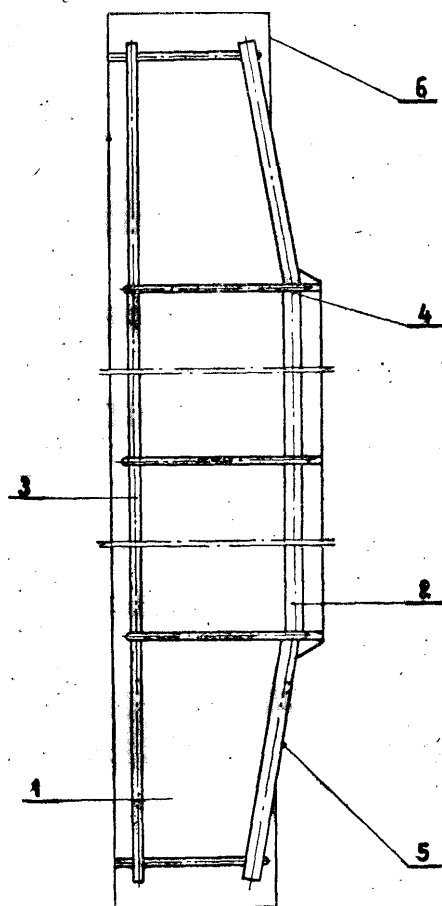
5c

(W. 46706)

4.03.1971.

Zakład Badań i Doświadczeń Budownictwa Górniczego, Mysłowice, (Kazimierz Rułka, Andrzej Wojtusiak, Jan Mateja).

Prefabrykowana żelbetowa wzmocniona okładzina górnicza wykonana z betonu marki 250 i zbrojenia w postaci czterech prętów stalowych, znamienna tym, że pręty dolne (2) znajdujące się w strefie rozciąganej posiadają średnice 8 do 12 mm i są wygięte na końcach pod kątem 10° .



5c

(W. 47198)

30.06.1971

Główny Instytut Górnictwa, Katowice, (Jan Lenard, Tadeusz Mamczarczyk, Janusz Mirowski, Andrzej Raczynski, Jerzy Uchnast, Rufin Wojtyczka).

Spągница zmechanizowanej obudowy górniczej składająca się z podstawy wraz z konsolą przednią i tylną oraz z komory przesuwnika, znamienna tym, że

ma pilotującą część w kształcie klina o kącie rozwartym, której rozchodzące się ściany przechodzą w płaską podstawę i są nachylone na boki spągnicy tworząc z poziomem kąt mniejszy od 30° , a od góry zamknięta jest dwiema poziomymi płytami w kształcie pięcioboku nieforemnego z zaokrąglonymi wierzchołkami i z wolno wystającymi częściami, ograniczonymi czołowymi krawędziami prostopadle do osi spągnicy oraz bocznymi krawędziami będącymi odwzorowaniem pobocznic klina, które to krawędzie są elementami ustalającymi, współpracującymi z klinami.

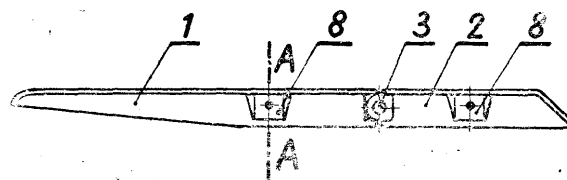
5c

(W. 47413)

28.08.1971.

Główny Instytut Górnictwa, Katowice, (Andrzej Raczynski, Jan Lenard, Edward Borowski).

Stropnica przegubowa do zmechanizowanej obudowy kroczącej znamienna tym, że ma dwa boczne żebra (5), w kształcie litery „V” w przekroju poprzecznym, zamocowane do górnego płyta (4) tak, aby boki wewnętrzne tych żebier tworzyły koryto w kształcie kwadratu lub prostokąta, w którym jest umieszczone gniazdo (6) do łączenia podpory ze stropnicą, a boki zewnętrzne były odchylone skośnie ku górze, przy czym na wysokości gniazda (6) boki zewnętrzne żebier (5) mają wykonane wneki (8), a od dołu pomiędzy przegubem i gniazdami (6) do żebier (5) są przymocowane dolne płyty (10) połączone jednym końcem z gniazdami (6), natomiast tylna część 2 stropnicy jest zaopatrzona w uchwyty (11) dla zawieszenia osłony odzawałowej.



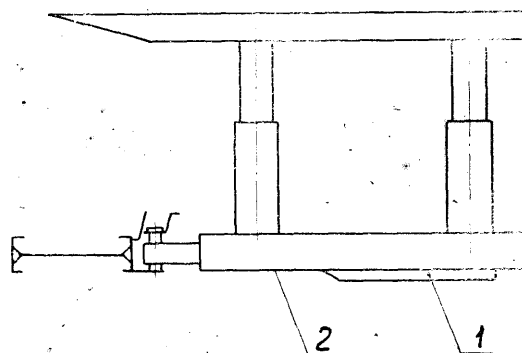
5c

(W. 47455)

16.07.1969.

Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyjne Przemysłu Węglowego, (Jerzy Cieślak, Alfred Janion, Kazimierz Herdzik, Kazimierz Piwowarczyk, Adolf Drewniak).

Płoza mocowana od spodu do płyty spągowej sekcji obudowy, znamienna tym, że ma przekrój poprzeczny o postaci trójkąta rozwartokątnego ABC, którego wierzchołek B przy kącie rozwartym styka się z płytą spągową i jest zwrócony do upadu.



5c

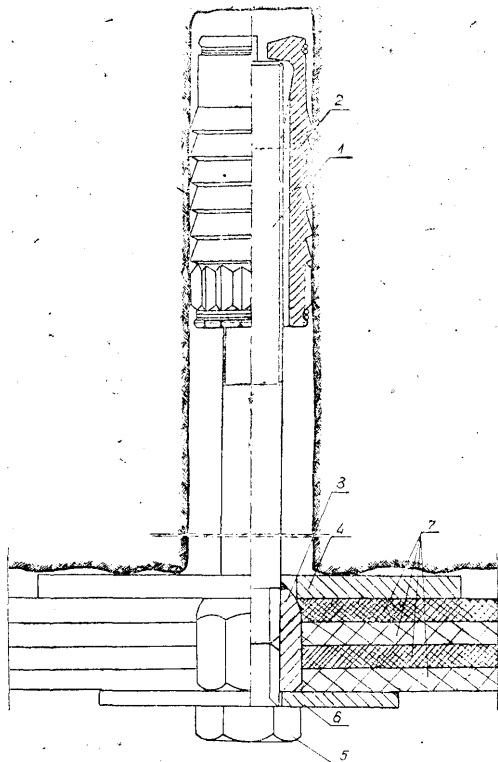
(W. 47762)

27.11.1971.

Kombinat Górnictwo-Hutniczy Miedzi - Zakład Doświadczalny Lubin, (Jan Stosiak, Janusz Karwacki, Waclaw Głowa, Kazimierz Mrozek, Jan Kosonowski, Janusz Lipiński, Kazimierz Kawecki).

Łeb kotwi górniczej przeznaczonej do wykonywania obudowy kotwionej połączonej z siatką zabezpieczającą strop i ociosy wyrobisk górniczych przed od-

padaniem odłamków skalnych, znamienny tym, że ma kształt sześciokątnej nakrętki (3) o zwiększonej wysokości, w którą wkręcona jest śruba (5) z podkładką (6) podtrzymującą siatki (7).



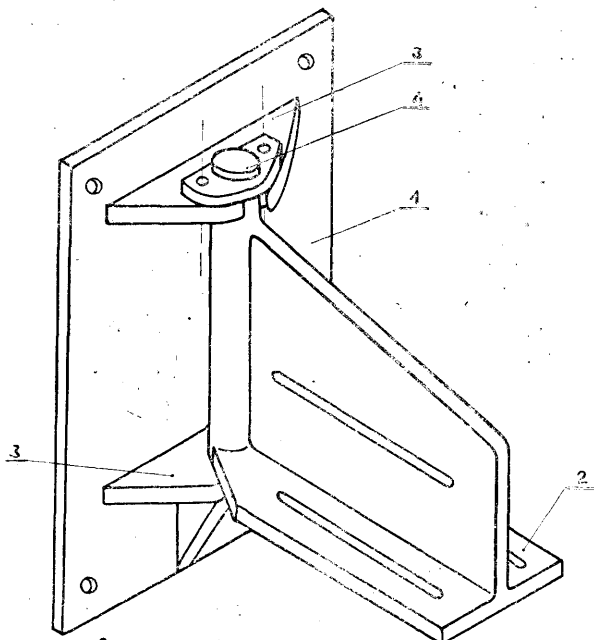
5c

(W. 47792)

9.12.1971.

Główne Biuro Studiów i Projektów Górniczych, Katowice, (Henryk Gauze, Marek Czelny, Teofil Kandora).

Wspornik zbrojenia szybowego służący jako element pośredni między obudową szybu a dźwigarem zbrojenia szybowego znamienny tym, że płyta czołowa wspornika (1) jest połączona przegubowo z elementem wsporczym (2).



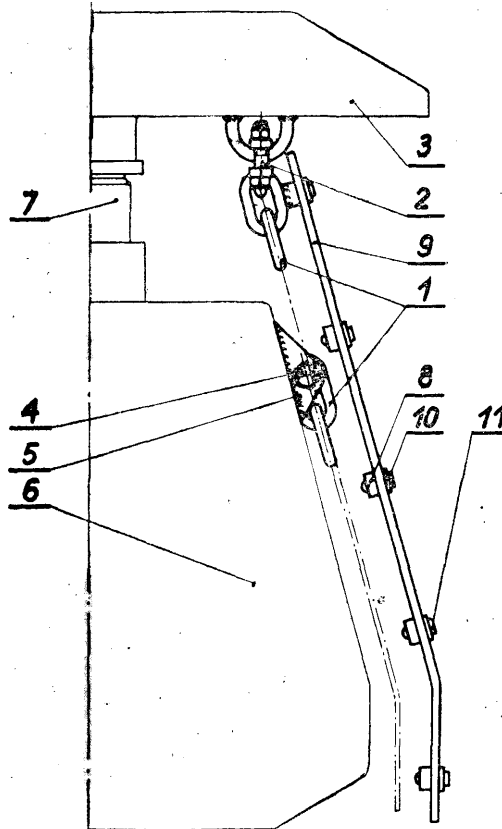
5c

(W. 47801)

13.12.1971.

Główny Instytut Górnictwa, Katowice, (Miroslaw Chrzascz, Stanislaw Labonski).

Oslona odzawalowa zmechanizowanej obudowy gorniczej, znamienna tym, że każdy zestaw obudowy ma dwa odcinki łańcucha (1) zamocowane u góry za pomocą złącz (2) do stropnic (3), a u dołu śrubami (4) do zaczepów (5) spągnic (6), które to łańcuchy są połączone poprzez płaskowniki (8) i listwy (10) z elastyczną przeponą (9), przy czym płaskowniki (8) i listwy (10) są połączone z przeponą nitami (11) lub śrubami (12).



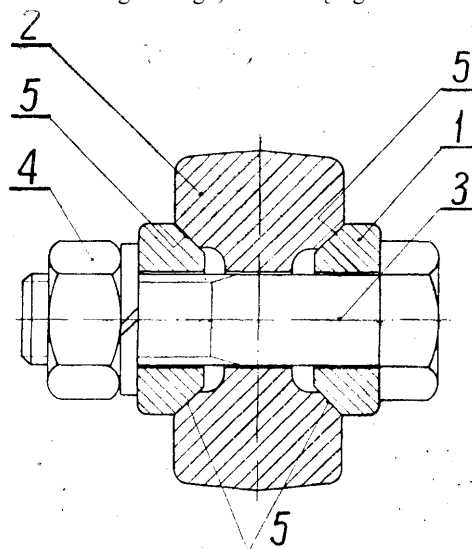
5d

(W. 46500)

19.01.1971.

Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyjne Przemysłu Węglowego, Gliwice, (Stefan Zeifert, Jan Dybkowski, Henryk Piechuta, Antoni Krzyżanowski).

Zamek łańcucha zgrzeblowego stanowiący połączenie łańcucha ogniowego, wchodzącego w skład łańcu-

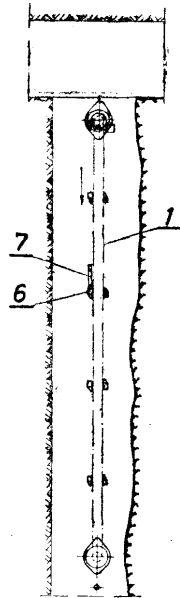


cha zgrzeblowego, ze zgrzeblem, złożony z ogniwa zapatrzonego w ucha i elementu należącego do zgrzebla, mającego otwór oraz ze śruby z nakrętką znamiennej tym, że powierzchnie styku ogniwa 1 z elementem 2, należącym do zgrzebla stanowią płaszczyzny przecinające oś śruby 3 pod kątem 30—60° korzystnie 45°.

5d (W. 46530) 27.01.1971,

Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyjne Przemysłu Węglowego, Gliwice, (Andrzej Górecki, Eugeniusz Kłaputek, Aleksander Kurdziel, Jerzy Paczyński).

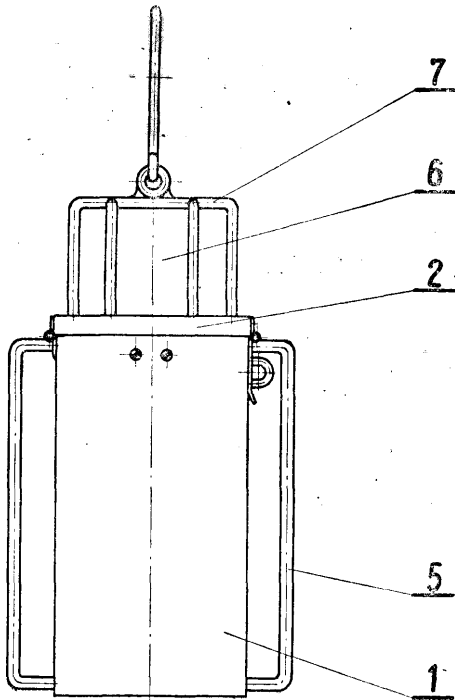
Urządzenie do opuszczania materiałów ze stałą prędkością w kopalniach, znamienne tym, że ma gniazdowe koło (2) do napędu łańcucha (1) osadzone na wałku (8) na gwincie, przy czym wałek (8) jest napędzany silnikiem (9) poprzez ślimakową przekładnię (10).



5d (W. 46710) 5.03.1971.

Kopalnia Węgla Kamiennego Makoszowy, Zabrze, (Jan Szlachta, Franciszek Neugebauer).

Lampa sygnalizacyjno-ostrzegawcza pociągów dolowych stosowana w górnictwie jako lampa końcowa

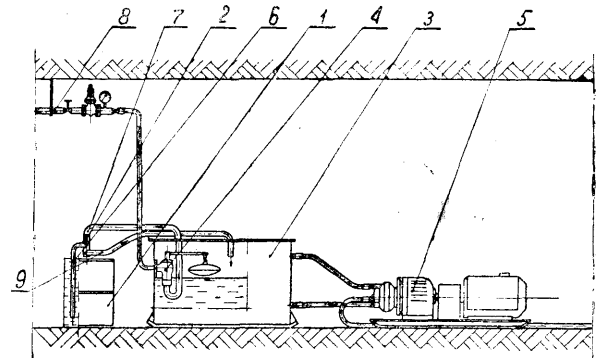


pociągu, zwłaszcza w trakcji dolowej, znamienne tym, że składa się z puszeki (1) i pokrywy (2) połączonej z puszką zawiasem (3), przy czym wewnątrz puszeki znajduje się źródło światła z oświetloną żarówką.

5d W. 47811) 17.12.1971.

Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyjne Przemysłu Węglowego, Gliwice, (Adolf Kwapiński, Krzysztof Karowicz, Werner Sopalla).

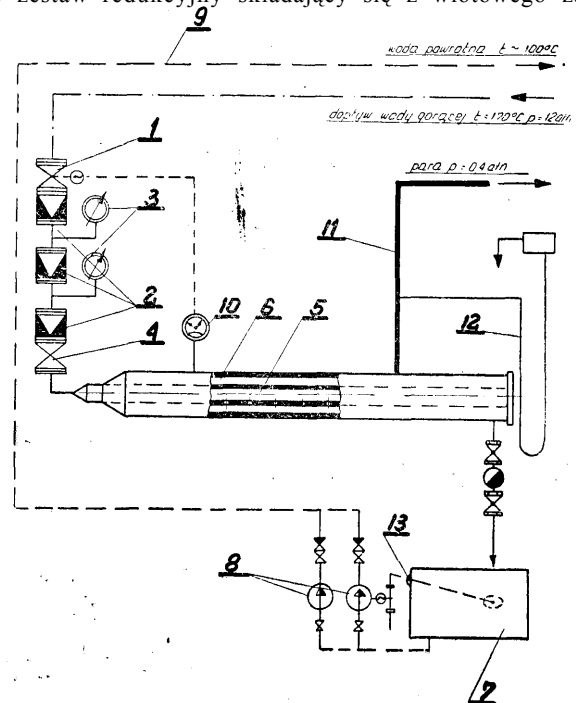
Urządzenie dozujące zwilżacz do wody zraszającej zapyłone powietrze w podziemiach kopalń lub spienianej, zaopatrzone w pompę strumieniową o stałym stosunku ejekcji, zasilanej wodą i zasysającej zwilżacz, znamienne tym, że zasilający króciec (7) pompy (2) poprzez pływakowy zawór (4) przewodem zasilającym jest połączony ze źródłem wody a tłoczny króciec (9) pompy (2) połączony jest ze zbiornikiem (3) mieszaniny, przy czym pływakowy zawór (4) jest osadzony w zbiorniku (3) mieszaniny wody i zwilżacza, a ssawny przewód (6) strumieniowej pompy (2) zanurzony jest w handlowym zbiorniku (5) zwilżacza, zaś mieszanina wody i zwilżacza jest tłoczona ze zbiornika (3) pompą (8) do poszczególnych punktów odbiorczych.



13a (W. 44647) 17.11.1969.

Zjednoczone Przedsiębiorstwo Projektowania i Wyposażania Zakładów Przemysłu Elektro-Maszynowego „Prozamet-Bepes” Oddział Projektowy, Gliwice, (Teodor Straszek).

Urządzenie do wytwarzania pary z wody gorącej rozprężanej izotermicznie znamienne tym, że stanowi je zestaw redukcijny składający się z wlotowego za-

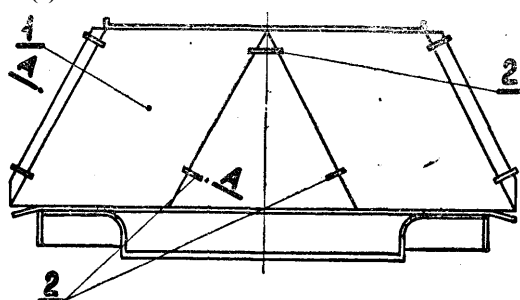


woru (1) i trzech lub więcej zaworów redukcyjnych (2) między którymi włączone są mierniki (3), zawory (4), rozprężacz (6), wewnątrz którego znajduje się rozdzielcze sito (5) oraz urządzenie regulujące, które stanowi podłączony do rozprężacza (6) kontaktowy manometr (10) sprzężony z siłownikiem wlotowego zaworu (1). Urządzenie według zastr. 1 znamienne tym, że ma dodatkowo zbiornik (7) i pompy (8) uruchamiane przez urządzenie pływakowe (13).

13a (W. 47962) 12.01.1972.

Centralne Biuro Konstrukcji Kotłowych, Tarnowskie Góry, (Jan Rojek).

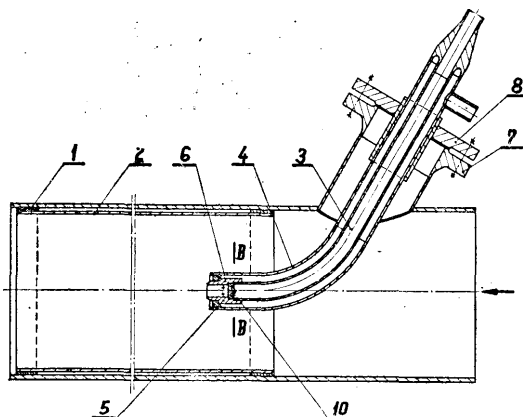
Żaluzjowy separator pary składający się z obudowy, mającego ściany i blachy faliste oraz wlot i wylot prostokątny znamienne tym, że faliste blachy (1) rozdzielane są w wymaganej podziałce przy pomocy grzebieni (2) w których są wykonane na jednej ścianie rowki (3) a w nie wchodzi krawędzie falistych blach (1).



13d (W. 48237) 29.02.1972.

Centralne Biuro Konstrukcji Kotłowych, Tarnowskie Góry, (Konrad Adamowicz, Jerzy Sikorski, Henryk Kensy, Józef Lasończyk).

Schładzacz pary przegrzanej z zespołem wtryskowym składającym się z koncentrycznie usytuowanych przewodów doprowadzających wodę wtryskową i parę rozpylającą połączonych z dyszą dwuczynnikową składającą się z głowicy parowej i kierownicy wodnej, stosowany do regulacji temperatury pary w kotłach i urządzeniach schładzających znamienne tym, że przewody (3) i (4) doprowadzające wodę wtryskową i parę rozpylającą wprowadzone są do komory schładzania pod kątem około 60° do osi komory schładzania i w pobliżu tej osi wygięte są po łuku, a dysza dwuczynnikowa zaopatrzona jest w kierownicę (5) posiadającą kanały wodne (9) wykonane pod kątem 15°-45° do osi i zaopatrzone jest w stożek (1) skierowany wierzchołkiem w kierunku przewodu (3) doprowadzającego wodę wtryskową.

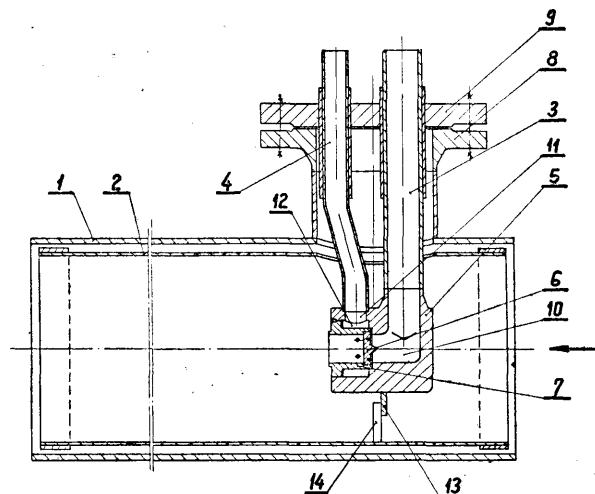


13d (W. 48238) 29.02.1972.

Centralne Biuro Konstrukcji Kotłowych, Tarnowskie Góry (Konrad Adamowicz, Jerzy Sikorski, Henryk Kensy, Józef Lasończyk).

Schładzacz pary przegrzanej stosowany do regulacji temperatury pary w kotłach i urządzeniach schładza-

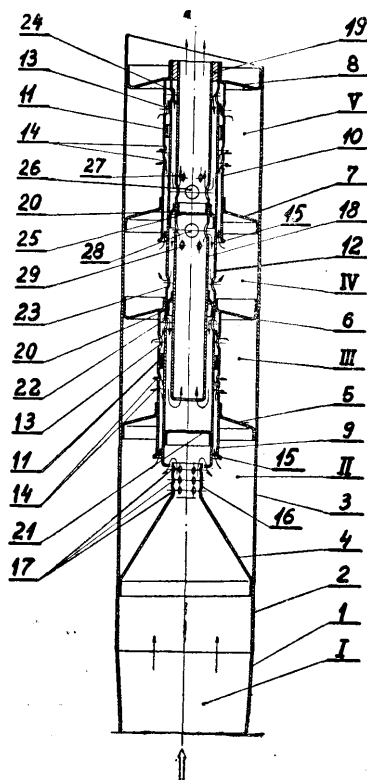
jących, zaopatrzone w zespół wtryskowy składający się z przewodów doprowadzających wodę wtryskową i parę rozpylającą połączonych z dyszą dwuczynnikową składającą się z głowicy parowej i kierownicy wodnej znamienne tym, że zespół wtryskowy ma dwa, usytuowane obok siebie, przewody (3) i (4) doprowadzające wodę wtryskową i parę rozpylającą, wprowadzone do komory schładzania pod kątem około 90° i połączone z wtryskową głowicą (5) zawierającą wodny kanał (10) - łączący przewód (3) doprowadzający wodę wtryskową z kierownicą (6) dyszy dwuczynnikowej oraz parowy kanał (11) - łączący przewód (4) doprowadzający parę rozpylającą z komorą (12) rozdziału pary rozpylającej i głowicę (7) dyszy dwuczynnikowej, przy czym wodny kanał (10) ma postać kolana, a komora (12) rozdziału pary rozpylającej ma postać pierścienia.



14k (W. 48108) 7.02.1972.

Zakład Doświadczalny przy Wytwórni Sprzętu Komunikacyjnego Swidnik (Andrzej Jurczyk, Roman Pruszkowski).

Tłumik wydechu silnika spalinowego zestawiony z współosiowych rur, przegród i otworów w tych



rurach tworzących kanały przepływowe spalin znamienny tym, że ma nierozbieralny zewnętrzny zespół złożony z płaszcza (2, 3), przegród (5, 6, 7) i denka (8) oraz rur (9, 10) wyposażonych w pierścieniowe przegrody (11), które wraz z talerzową przegrodą (8) i denkiem (8) są przewodnicami dla rozbieralnego wkładu wewnętrznego złożonego z rur (12, 18) podzielonych kielichowymi przegrodami (20) i denkami (21, 25) oraz uszczelnionego pierścieniem (19), przy czym pomiędzy płaszczem (3) i konfuzorem (4) oraz rurami (9, 10 i 12) są utworzone rozprężne komory (I, II, III, IV i V) będące kolejnymi częściowymi tłumikami akustycznymi zmniejszającymi hałas strugi uchodzących spalin we wszystkich pasmach częstotliwości.

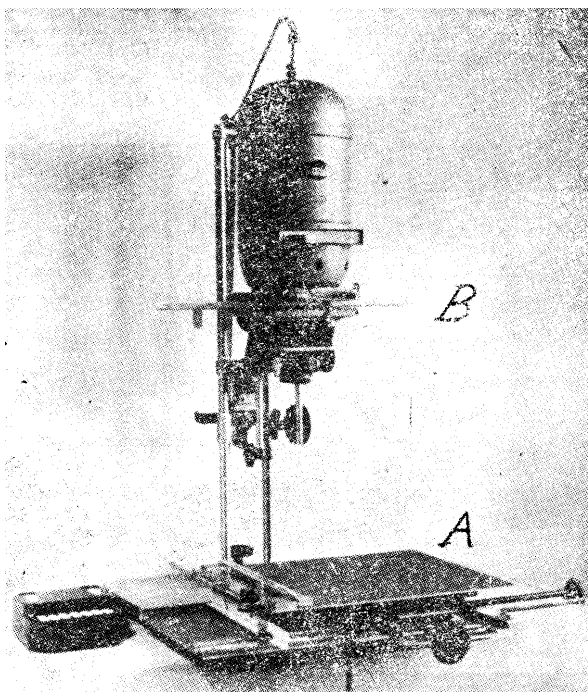
15a

(W. 45927)

5.09.1970.

Gustaw Majewski, Warszawa.

Krzyżowy stolik manipulacyjny wraz z kaseta negatywową do projektowania układów literowych i li terowo-obrazowych znamienny tym, że posiada miarkę krzyżową do odczytywania współrzędnych zsynchronizowaną z ruchami stolika, zaopatrzoną w lupę powiększającą obraz podziałki, i przesuwającą się na odpowiednim ramieniu w taki sposób, że w każdym momencie lupa znajduje się bezpośrednio nad skrzyżowaniem miarek.



17c

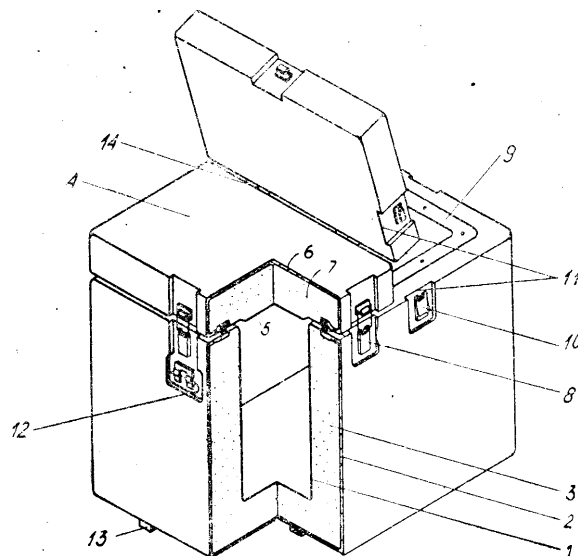
(W. 46895)

8.05.1971.

Zjednoczenie Gospodarki Rybnej, Szczecin, (Bronisław Jędryk, Roman Wilkowski, Danuta Wojtas).

Pojemnik izotermiczny do przechowywania i sprzedaży mrożonych artykułów spożywczych, szczególnie ryb i mrożonych przetworów rybnych, mający formę prostopadłościanu, zawierający komorę izolowaną od obudowy i zdejmowaną izolowaną pokrywę, znamienny tym, że pokrywa 4 jest dwudzielna, zaś komora

i wewnętrzna powłoka 5 pokrywy wykonana jest z metalu, najlepiej aluminium i połączona z obudową 6 z tworzywa sztucznego zbrojonego włóknem szklanym, przy czym obudowa pojemnika (2) mieszcząca izolację (3), ma wysokość równą lub większą od długości mniejszego boku swej podstawy.



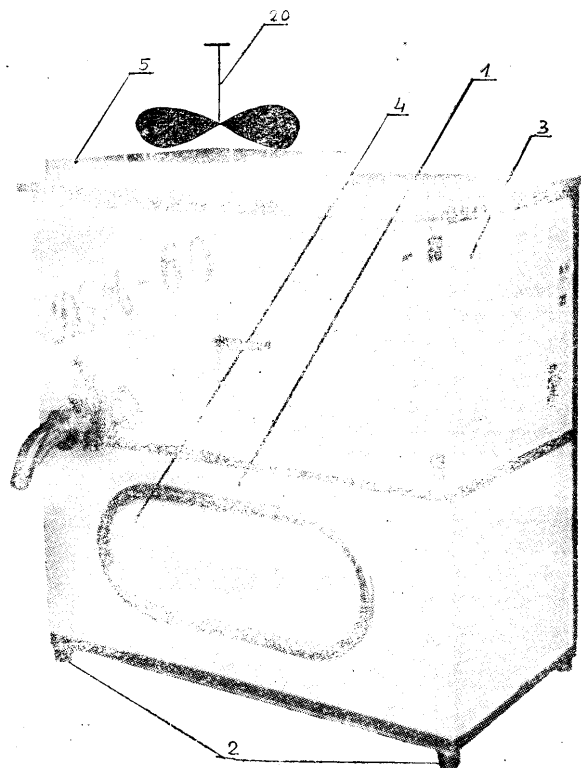
17c

(W. 47558)

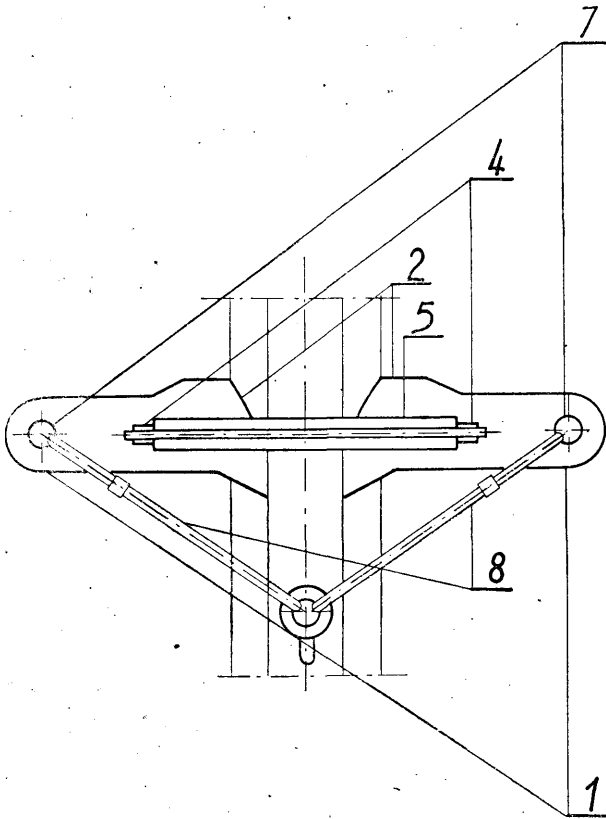
30.09.1971.

Centralny Związek Spółdzielni Mleczarskich Okręgowy Oddział, Bydgoszcz, (Bogdan Tatarek, Stanisław Sokołowski, Zenon Pospieszny, Romuald Antczak, Jan Markuszewski).

Domowy schładzalnik zwłaszcza do mleka i artykułów spożywczych w kształcie szafki znamienny tym, że składa się z dolnej skrzyni (1) zaopatrzonej u podstawy w cztery nóżki półkuliste (2) w której umieszczony jest agregat chłodniczy (11) oraz z górnej skrzyni (3) w której z lewej strony umieszczony jest zbiornik do płynów (5) przykrywany u góry pokrywą (8) wykonany z materiału który jest dobrym przewodnikiem ciepła i pod wpływem różnic temperatury,



łuzne otwory (4), w których swobodnie jest mocowana za pomocą dwóch śrub (6) obejma (5), usytuowana prostopadle do obydwóch ramion (1), mających na drugich końcach nawiercone okrągłe otwory (7) z umocowanymi w nich pociągowymi linami (8).



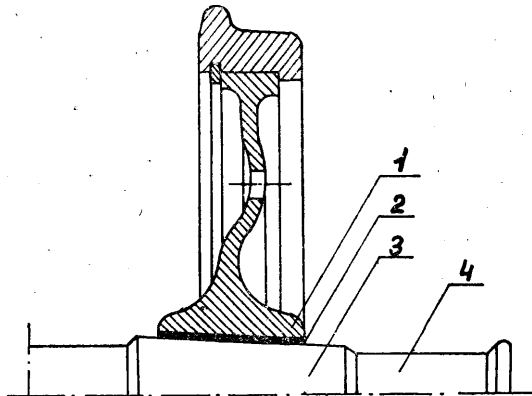
20d

(W. 46794)

3.04.1971.

Polskie Koleje Państwowe Centralny Ośrodek Badań i Rozwoju Techniki Kolejnictwa, Warszawa, (Jerzy Trochimczuk).

Zestaw kołowy pojazdów szynowych znamieny tym, że piasty kół (1) i podpięcia osi (3) są wykonane w kształcie stożka o zbieżności w kierunku czołów (4), przy czym połączenie między osią i kołem jest złączem klejonym stożkowym.



20e

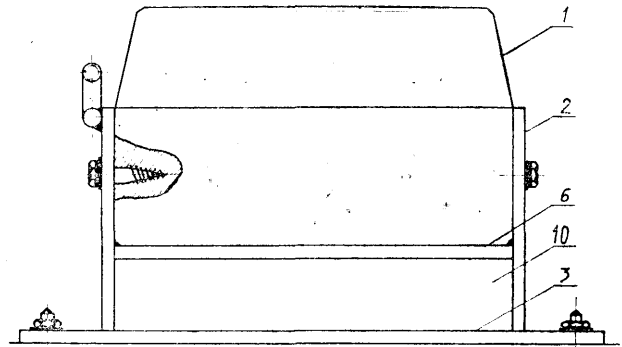
(W. 47652)

28.10.1971.

Miejskie Przedsiębiorstwo Komunikacyjne, Łódź (Mieczysław Łuksztó).

Zderzak tramwajowy, ze wsporczą konstrukcją metalową zamocowaną z przodu i z tyłu ramy podwozia wagonu, znamieny tym, że ma gumowy klocek (1)

umieszczony między dwoma płytami (2), zamocowanymi prostopadle do podstawy (3), powyżej której jest poziomo zamocowana do obydwóch płyt poprzeczna płyta (6), stanowiąca oparcie dla korka (1).



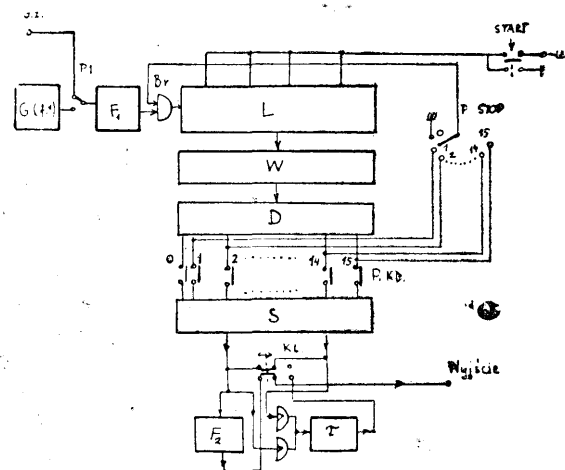
21a

(W. 47543)

25.09.1971.

Instytut Obróbki Skrawaniem, Kraków, (Wiktor Węsierski).

Generator impulsów przeznaczony do badania cyfrowych i logicznych układów elektronicznych, zwłaszcza przy uruchamianiu takich układów jak rejestry przesuwne, dekady rewersyjne, komperatory występujące jako podzespoły systemów sterowania numerycznego obrabiarek, znamieny tym, że obok monowibratora (T) jest zastosowany former wyjściowy (F2), w którym stworzone jest Booleowskie słowo wyjściowe oraz przełączniki bądź wyjścia impulsowego o stałej długości monowibratora (T), bądź wyjścia słowa Booleowskiego.

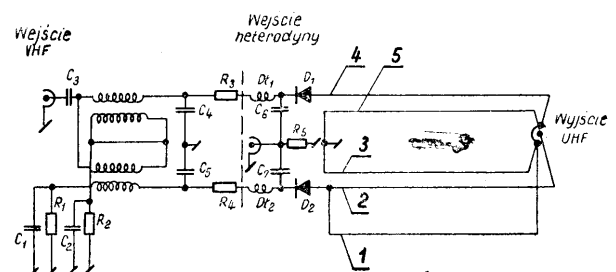
21a⁴

(W. 45921)

5.09.1970.

Zjednoczone Zespoły Gospodarcze Sp. z o.o., Warszawa, (Józef Madera).

Mieszacz VHF/UHF znamieny tym, że każda z diod połączona jest z oddzielnym opornikiem polaryzującym

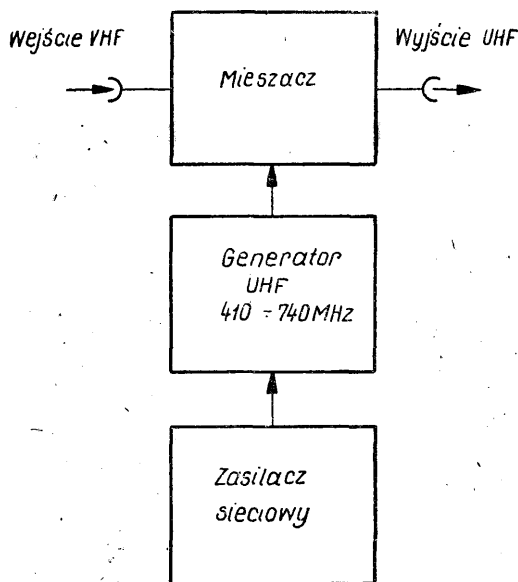


cym, a wyjściowy transformator symetryzujący wykonany jest z dwóch powietrznych linii symetrycznych oraz dodatkowej linii kompensacyjnej (1), która od strony wejścia transformatora symetryzującego połączona jest z przewodem (2) natomiast od strony wyjścia mieszacza z masą podobnie jak przewody (3) i (4).

21a⁴ (W. 45922) 5.09.1970.

Zjednoczone Zespoły Gospodarcze Sp. z o.o., Warszawa, (Józef Madera).

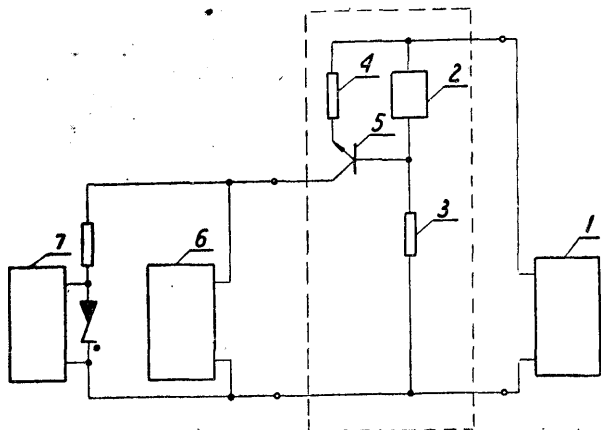
Przystawka mieszająca VHF/UHF, zawierająca generator lokalny 2 pracujący na półfalowej linii długiej L strojonej kondensatorem obrotowym C₄ z niezależną regulacją zakresu przestrajanie w obszarze dolnych częstotliwości, znamienna tym, że dodatkowa pojemności C włączona jest w odległości 16 mm od końca linii tak, że pojemność ta nie ma wpływu na rozkład fali przy wielkich częstotliwościach, lecz tylko w zakresie dolnych częstotliwości - obniżając dolną częstotliwość generacji.



21a⁴ (W. 48070) 5.08.1970.

Państwowe Zakłady Teletransmisyjne „Telkom -PZT”, Warszawa (Grzegorz Zieliński).

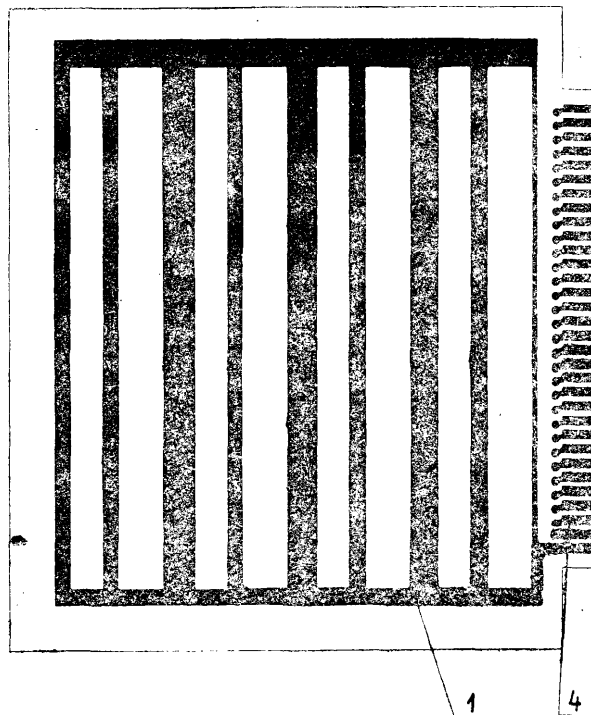
Układ odfiltrowania tętnień zasilacza znamienny tym, że równolegle z zasilaczem (1) włączony jest dioda (2) i opornik (3) w połączeniu szeregowym, a szeregowo z zasilaczem (1) włączony jest tranzystor (5), którego emiter dołączony jest przez opornik (4) do wyjścia zasilacza (1) w miejscu podłączenia diody (2), baza dołączona jest do drugiego końca diody (2), a układy zasilane (6) i (7) podłączone są między kolektorem tranzystora (5) i wyjściem zasilacza (1). W miejscu podłączenia opornika (3).



21a1 (W. 48100) 5.02.1972.

Politechnika Śląska im. W. Pstrowskiego, Gliwice (Jerzy Miodyński, Ferdynand Wagner, Rudolf Wojnar).

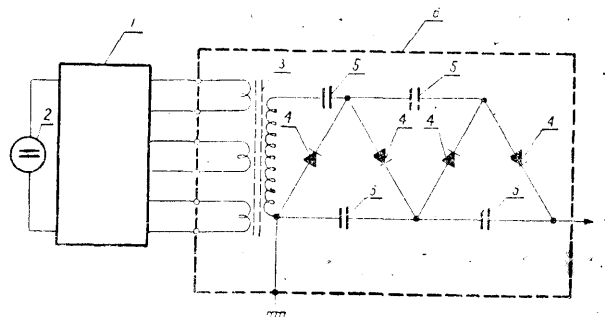
Płytkę drukowaną do montowania odwodów scalonych znamienna tym, że posiada druk dwustronny z siecią gniazd (2) lutowniczych o przynajmniej trzech otworkach każde, przy czym odległość pomiędzy otworkami sąsiadujących gniazd (2) odpowiadają rozstawieniu nożek elementu scalonego typu „dual-in-line”, a każdy otwór jest metalizowany oraz posiada sieć ścieżek potencjału zerowego (1) i zasilania (3), przy czym ścieżka (1) zerowa tworzy zamkniętą sieć potencjału zerowego na powierzchni, na której montowane są elementy, a płytkę zakończona jest z jednej strony zespołem łączówek (4) wyjściowych, a z drugiej posiada gniazda lutownicze do montowania pojemności i diody Zenera.



21a⁴ (W. 48186) 21.02.1972.

Politechnika Warszawska, Warszawa (Włodzimierz Grzegorz Malanowski).

Zasilacz wysokiego napięcia do zasilania lampy oscyloskopowej lub kineskopowej działający na zasadzie przetwarzania i powielania napięcia, wyposażony w transformator którego uzwojenie wtórne połączone jest z powielaczem napięcia składającym się z jednego lub więcej połączonych szeregowo członów podwajający napięcia złożonych z dwóch półprzewodnikowych diod i dwóch kondensatorów, znamienny tym, że transformator (3) nawinięty jest na ferrytowym kubkowym rdzeniu ze szczeliną powietrzną i stanowi część połączoną z nim przetwornicą tranzystorowej (1), przy czym transformator ten wraz z powielaczem napięcia umieszczone są w dzwiskoszczelnej obudowie (6), korzystnie w metalowym pudełku ze ściankami wyłożonymi wojłkiem.



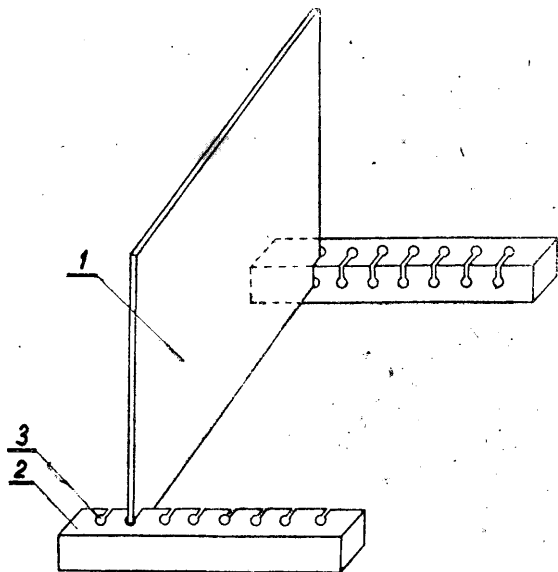
21a⁴

(W. 48214)

25.02.1972.

Państwowe Zakłady Teletransmisyjne „Telkom-PZT”, Warszawa (Zbigniew Bucki, Czesław Brennek).

Element dystansowy do mocowania płytek i listew, w szczególności do mocowania płytek drukowanych, znamienny tym, że wykonany jest z materiału sprężystego i posiada wycięcia (3) o szerokości mniejszej od grubości płytki elementu mocowanego (1).



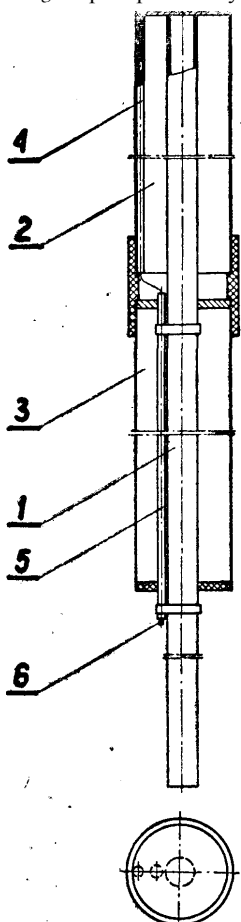
21a1

(W. 48302)

10.03.1972.

Politechnika Wrocławska, Wrocław (Daniel Józef Bem).

Antena wzorcowa o polaryzacji pionowej, wyposażona w rurę nośną, dipol półfalowy i tor kompensacyjny.



cyjny, znamienna tym, że półfalowy dipol stanowią dwa ćwierćfalowe odcinki (2 i 3) aluminiowej rury połączone w górnych częściach z nośną rurą (1), przy czym wewnątrz górnego odcinka (2) jest umieszczony szeregowy kompensacyjny tor (4), którego wewnętrzny przewód jest połączony z dopasowującym transformatorem (5).

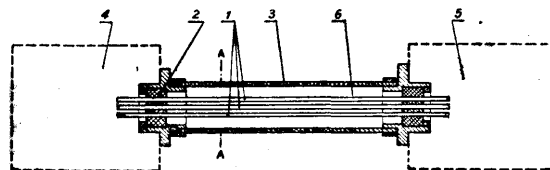
21c

(W. 48479)

3.06.1970.

Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyjne Przemysłu Węglowego, Gliwice, Polska (Karol Skrzypek, Władysław Kulig, Zygmunt Haber).

Układ do połączenia urządzeń ognioszczelnych ze szczelinami i objętością wolnej przestrzeni ognioszczelnej, znamienny tym, że na końcach węża wysokociśnieniowego (3) z wewnątrz umieszczonymi przewodami elektrycznymi (1) łączącymi dwa sąsiadujące urządzenia ognioszczelne (4, 5) zamocowane są elementy przepustowe (2) oddzielające w urządzeniach (4, 5) przestrzenie ognioszczelne za pomocą objętości (6) utworzonej przez wąż wysokociśnieniowy (3).



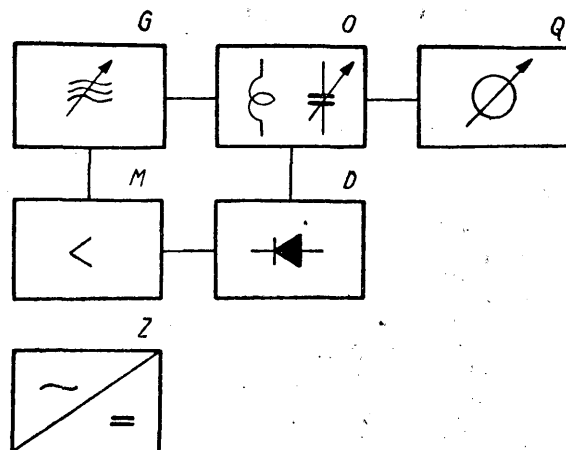
21e

(W. 47195)

30.06.1971.

Zjednoczone Zespoły Gospodarcze Sp. z o.o., Warszawa, (Roman Bicz, Mieczysław Różycki, Stanisław Mocchi).

Miernik dobroci na zakres fal krótkich zawierający obwód pomiarowy $\odot$ o zmniejszonej indukcyjności, znamienny tym, że kondensator współosiowy (C_p) doprowadzający napięcie pomiarowe do obwodu pomiarowego ($\odot$), posiada przewód osiowy będący jednocześnie trzpieniem zacisku pomiarowego ($L_{x(1)}$).



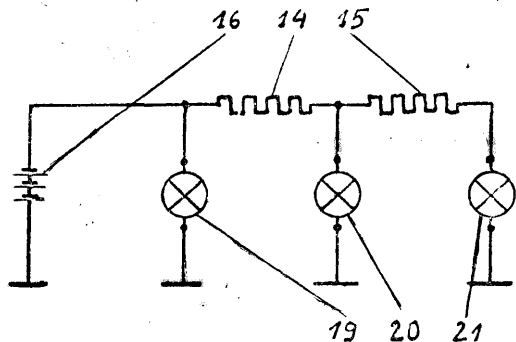
21e

(W. 47395)

23.08.1971.

Józef Klimczak, Jerzy Klimczak Kolumna k/Łodzi.

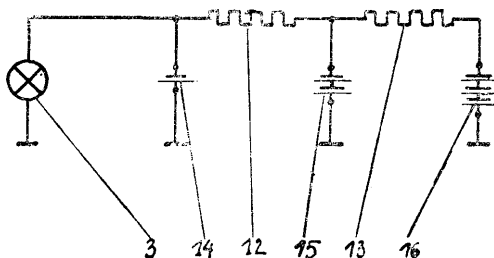
Skrzynka probiercza do sprawdzania baterii, znamienna tym, że przez zastosowanie szeregowo włączonych rezystorów (12, 13) umożliwia sprawdzanie baterii (14, 15, 16) o różnych napięciach żarówką (3) o napięciu znamionowym 1,2 V.



21e (W. 47396) 23.08.1971.

Józef Klimczak, Jerzy Klimczak Kolumna kŁodzi.

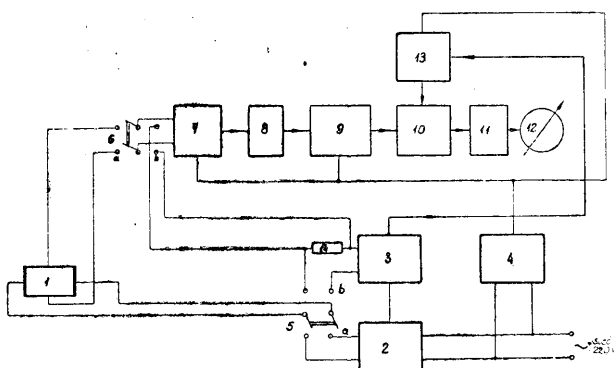
Skrzynka probiercza do sprawdzania żarówek niskonapięciowych, znamienna tym, że umożliwia sprawdzanie żarówek o różnych napięciach znamionowych: 1,2 V, 2,5 V i 3,5 V w oprawkach (4, 5, 6) zasilanych z baterii (16) o napięciu 4,5 V, przy czym oprawki do żarówek o napięciu znamionowym 1,2 V (6) i 2,5 V (5) są zasilane przez szeregowo włączone rezystory (14, 15).



21e (W. 48054) 31.01.1972.

Polska Akademia Nauk, Instytut Cybernetyki Stosowanej, Warszawa, (Roman Maniewski, Zbigniew Dunajski).

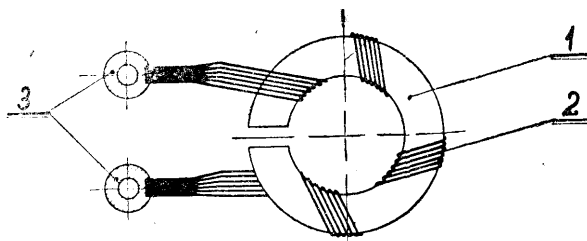
Przyrząd do pomiaru stałych i zmiennych indukcji magnetycznych zawierający hallotron, znamienny tym, że hallotron (1) zasilany jest z zasilacza stabilizowanego (2) przez dwupozycyjny przełącznik (5) dla zmiennych pól magnetycznych, zaś z generatora prądu przemiennego (3) przez dwupozycyjny przełącznik (5) dla stałych pól magnetycznych, a wyjście hallotronu (1) połączone jest z szeregowo połączonym przedwzmacniaczem (7), dzielnikiem napięcia (8) będącym jednocześnie przełącznikiem zakresów pomiarowych, wzmacniaczem pomiarowym (9) i detektorem (10), który to detektor (10) połączony jest z miernikiem (12) za pośrednictwem elementu regulacyjnego (11), przy czym detektor (10) połączony jest dodatkowo z wyjściem układu fazoczułego (13) połączonego na wejściu z jednej strony z generatorem prądu przemiennego (3), a z drugiej strony ze wspólnym punktem wyjść przedwzmacniacza (7), wzmacniacza pomiarowego (9) oraz zasilacza wzmacniacza (4).



21e (W. 48099) 5.12.1972.

Naukowo Produkcyjne Centrum Półprzewodników Instytut Technologii Elektronowej, Warszawa, (Edward Stolarski).

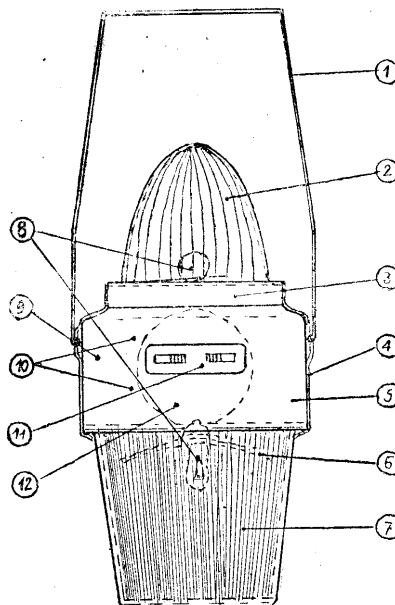
Czujnik indukcyjny do badania rezystywności płytek półprzewodnikowych w podwyższonych temperaturach mający postać teroidalnego ferrytowego rdzenia ze szczeliną według wzoru użytkowego nr 20901 znamienny tym, że ma uzwojenie wykonane z kilku równoległych będących w styku przewodów z izolowanej licy wielkiej częstotliwości (2) nawiniętych na nieizolowanym rdzeniu (1).



21f (W. 46109) 6.10.1970.

Jerzy Łazarski, Warszawa.

Lampa sygnalizacyjno - oświetleniowa, o cylindrycznym korpusie z górnym pulsującym żółtym światłem i dolnym światłem stałym, znamienna tym, że w górnej części umieszczony jest półkulisty kłosz górny (2) dociskany do górnej powierzchni korpusu (5) nakładką pierścieniową (3) za pomocą blaszek sprężynujących (4) dopiskających jednocześnie kłosz dolny (7), biało-czerwony.



21f (W. 46876) 5.05.1971.

Główny Instytut Górnicztwa, Katowice, (Adam Peretiatkowicz, Bogdan Szparaga).

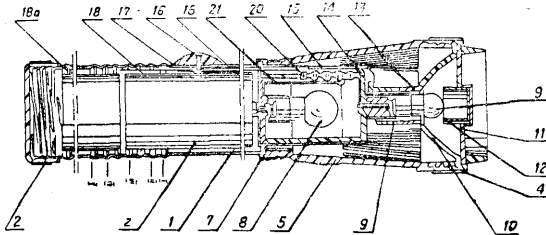
Skrzynka oświetleniowo-sygnalizacyjna dla górniczych ścian wydobywczych, składająca się z dwóch komór oddzielonych metalową przegrodą zawierającą otwory dla izolatorów przepustowych, znamienna tym, że każda z komór jest zamknięta oddzielną pokrywą przy czym w jednej z pokryw znajdują się dwa otwory zasłonięte płaskimi, przeźroczystymi płytkami na przykład szklanymi, dla sygnalizacji świetlnej.

21f (W. 48310) 13.03.1972.

Wincenty Listowski, Sobieszów.

Latarka elektryczna na baterie, zawierająca cylindryczną obudowę, mającą tylną część przystosowaną

do włożenia w nią baterii i przednią część z materiału przezroczystego przykręconą do tylnej części i mającą pośredni pas o przekroju poprzecznym soczewkowatym, a układ optyczny umieszczony w przednim odcinku wymienionej przedniej części, znamienny tym, że zawiera przezroczystą osłonę wyposażoną w środku w cylindryczny wypust (12) nieprzezroczysty wystający do tyłu, a pierwsza żarówka (9) umieszczona jest w ogniskowej reflektora parabolicznego (10).



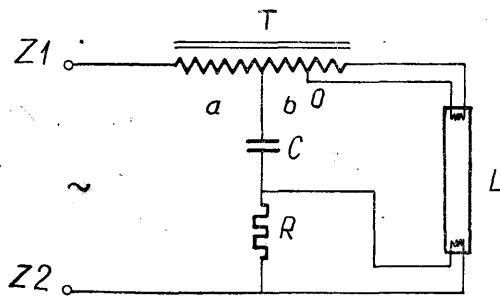
21f

(W. 48588)

5.08.1970.

Główny Instytut Górnictwa, Katowice, (Adam Pereciakowicz).

Układ do bezzapłonnikowego zasilania świetlówek prądem zmiennym zawierający autotransformator, którego oba uzwojenia są włączone szeregowo w obwód prądowy świetlówki, natomiast jedno z uzwojeń jest połączone poprzez kondensator i rezystor z biegunami sieci prądu zmiennego, znamienny tym, że jedna z elektrod świetlówki (L) jest połączona z dodatkowym odczepem (0) uzwojenia (b) autotransformatora (T), a druga elektroda jest przyłączona równolegle do rezystora (R) włączonego w pierwotny obwód prądowy autotransformatora (T).



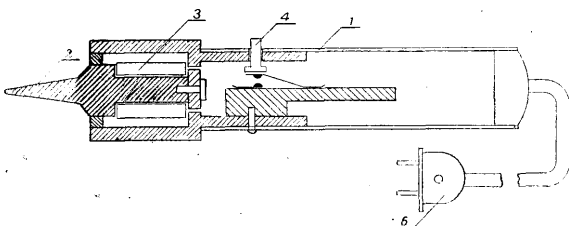
21g

(W. 48085)

4.02.1972.

Wojewódzki Związek Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” Szczecin.

Chwytnik elektromagnetyczny znamienny tym, że w obudowie izolacyjnej (11), na której końcu znajduje się osadzony trzpień elektromagnetyczny (2) umieszczona jest cewka (3) oraz układ prostowniczy (5), przy czym elektromagnes jest uruchamiany za pomocą przycisku (4) zamykającego obwód.



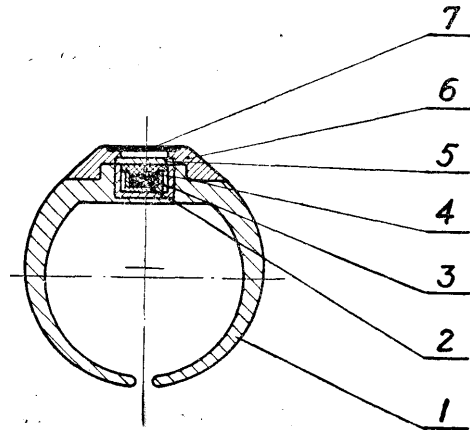
21g

(W. 48312)

15.03.1972.

Centralne Laboratorium Ochrony Radiologicznej, Warszawa (Alojzy Koczyński, Maria Wolska-Wiater, Józef Bury).

Dawkomierz palcowy promieniowania jonizującego, zwłaszcza promieniowania gamma, wykonany w kształcie pierścienia, znamienny tym, że ma termoluminescencyjny detektor promieniowania (2) w postaci $\text{CaF}_2:\text{Mn}$ osłonięty filtrem aluminiowym (3) i filtrem ołowianym (5), przy czym detektor promieniowania (2) i filtry (3) i (5) umieszczone są pod pokrywką (6), która stanowi oczko pierścienia (1).



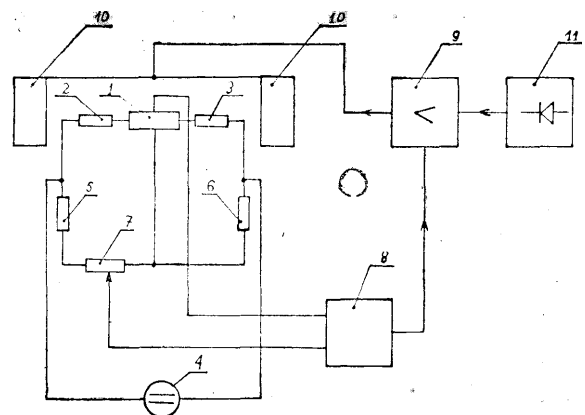
21g

(W. 48337)

9.07.1970.

Politechnika Wrocławska, Wrocław, (Adolf Balik).

Halotronowy stabilizator pola magnetycznego, zawierający napięciowy wzmacniacz, którego wyjście połączone jest z regulatorem, włączonym w obwód zasilania, oraz halotronowy czujnik zasilany prądem stałym, którego napięciowe elektrody są połączone z wyjściem napięciowego wzmacniacza, znamienny tym, że prądowe elektrody halotronowego czujnika (1) są połączone poprzez rezystory (2 i 3) z wysokostabilnym zasilaczem (4) prądu stałego, który jest również połączony poprzez rezystory (5 i 6) z wieloobrotowym potencjometrem (7), przy czym jedna z napięciowych elektrod halotronowego czujnika (1) jest połączona z napięciowym wzmacniaczem (8) poprzez wieloobrotowy potencjometr (7).



21g

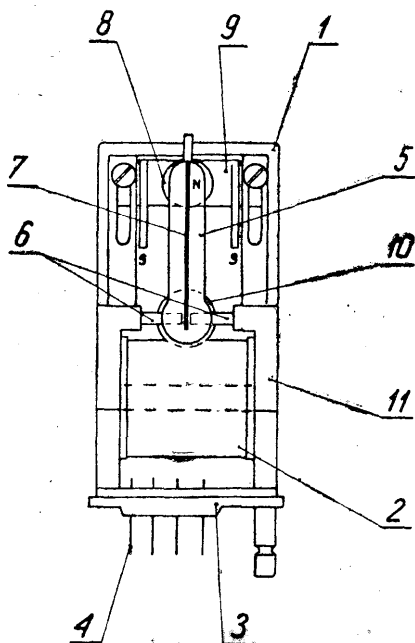
(W. 48533)

21.02.1968.

Ośrodek Organizacji i Technologii Produkcji Przemysłu Teleelektronicznego, Warszawa, (Aleksander Jastrzębski).

Przekaznik polaryzowany z kontaktronem posiadający magnes polaryzacyjny znamienny tym, że zawiera układ regulacji polaryzacji składający się z magnesu polaryzującego (8) połączonego z nabiegunnikiem (9) między ramionami, którego umieszczony jest kontaktron (5), przy czym magnes (8) i nabiegunnik (9)

zamocowane są w sposób umożliwiający ich przesuwanie wzdłuż sprężyny stykowej (7) zestyku hermetycznego (5).



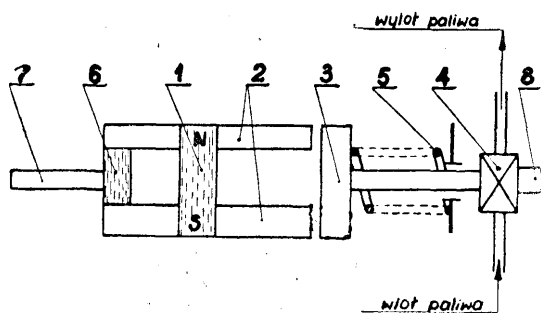
21g

(W. 48591)

09.09.1970.

Przemysłowy Instytut Automatyki i Pomiarów „Mera-Piap”, Oddział w Łodzi, Łódź, Polska (Bogdan Pałczyński, Włodzimierz Stefański).

Przełącznik termomagnetyczny blokujący dopływ paliwa ciekłego lub lotnego do urządzenia ogrzewczego w przypadku zaniku płomienia, znamienne tym, że zawiera magnes trwały (1), którego bieguny są połączone z bocznikiem magnetycznym (2) oraz zworę (3) przyciąganą przez magnes (1) połączoną mechanicznie z zaworem (4) blokującym dopływ paliwa, przy czym w celu zamykania lub otwierania obwodu magnetycznego posiada wkładkę (6) z materiału o niskiej temperaturze Curie.



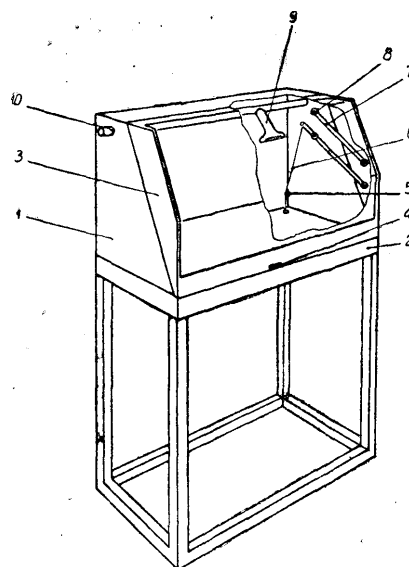
25b

(W. 46370)

14.12.1970.

Centralne Biuro Techniczne Przemysłu Maszyn Włókienniczych, Łódź, Polska (Ryszard Jaworski, Edward Pomarański).

Urządzenie **wytlumiająco-odpylające** w plecionkarce taśm, znamienne tym, że stanowi ją dźwiękochłonna obudowa (1) z uchylną przezroczystą pokrywą (3), oraz umieszczonymi wewnątrz ssawkami (9).



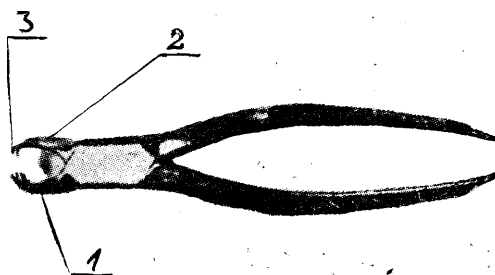
30b

(W. 46306)

27.11.1970.

Pomorska Akademia Medyczna im. Gen. Karola Świerczewskiego, Szczecin, Polska (Wiesław Dreher).

Kleszcze do zdejmowania koron i mostów metalowych, znamienne tym, że dziób dolny (1) jest ukształtowany w postaci ząbkowanej łapki, a dziób górny czynny (2) w postaci ostrego trójkątnego kołka (3).



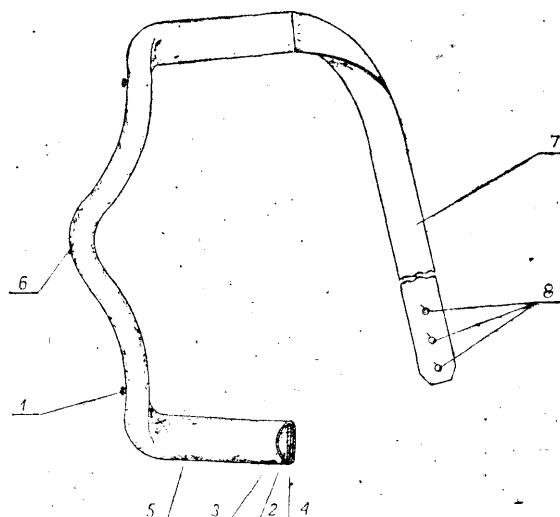
30d

(W. 47903)

31.12.1971.

Zjednoczenie Przemysłu Ortopedycznego, Warszawa, Polska (Marian Koszla).

Rozwórka do leczenia dysplastycznych stawów biodrowych bez przemieszczenia jak i z przemieszczeniem u niemowląt w wieku do 6-7 miesięcy życia z meta-



lu lub tworzywa sztucznego termoplastycznego znamienne tym, że stanowiący tę rozwórkę płaskownik (4) ma zagięte pod kątem prostym końce (5), których dalszy odcinek jest zagięty łukowo w płaszczyźnie prostopadłej do płaszczyzny, w której usytuowana jest środkowa część płaskownika (4), przy czym ta środkowa część ma również łukowate wygięcia (6) zaś w miejscu prostopadłego zagięcia środkowej części rozwórki i końców (5) wykonane są zaczepy (1), natomiast do zakończeń łukowatych końców (5) rozwórki zamocowane są paski (7) z otworami (8) do zapinania na zaczepach (1).

30a

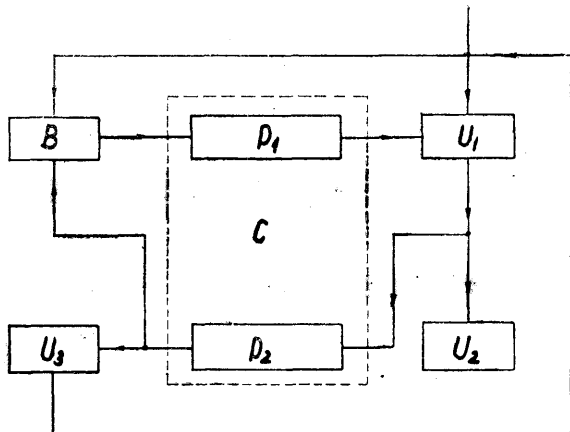
(W. 48230)

30.09.1970.

Wzór dodatkowy do wzoru nr 47618

Fabryka Sprzętu Ratunkowego i Lamp Górniczych „Faser”, Tarnowskie Góry, (Wincenty Kubica, Jerzy Węglorz).

Urządzenie do programowego sterowania wykonywaniem serii zdjęć rentgenowskich wg wzoru użytkowego nr..... znamienne tym, że wejście impulsu startowego, na przykład od strzykawki z płynem cieniującym, połączone jest z układem U_1 wyzwalania lampy rentgenowskiej i zegarowym blokiem B dla ich uruchomienia, z kolei wyjście zegarowego bloku B połączone jest poprzez programujący blok C z wejściem układu U_1 wyzwalania lampy rentgenowskiej, a wyjście tegoż układu połączone jest bezpośrednio z układem U_2 przesuwu błony filmu oraz pośrednio przez programujący blok C z układem U_3 przesuwu stołu serigrafu i z zegarowym blokiem B dla jego zerowania, przy czym dla ponownego uruchomienia układu wykonawczego wyzwalania lampy rentgenowskiej i zegarowego bloku B w momencie zakończenia przesuwu stołu wyjście układu U_3 przesuwu stołu serigrafu połączone jest z wejściami układu U wyzwalania mpy rentgenowskiej i zegarowego bloku B.



31a1

(W. 46302)

26.11.1970.

Biuro Projektów Przemysłu Metali Nieżelaznych „Bipromet”, Katowice, (Jerzy Sikora, Hubert Popenda).

Zawieszenie dzwonu pieca szybowego, a zwłaszcza górnego dzwonu pieca szybowego do wytapiania kamienia miedziowego znamienne tym, że do ramienia dźwigni (1) z wyprofilowanym siodłem (2) jest zamocowana za pomocą przegubu (3), poprzeczka (4) osadzona w łożyskach (5) wraz z regulującymi, śrubami (6), natomiast łożyska są umocowane śrubami (7) do korpusu dzwonu (8).

a¹

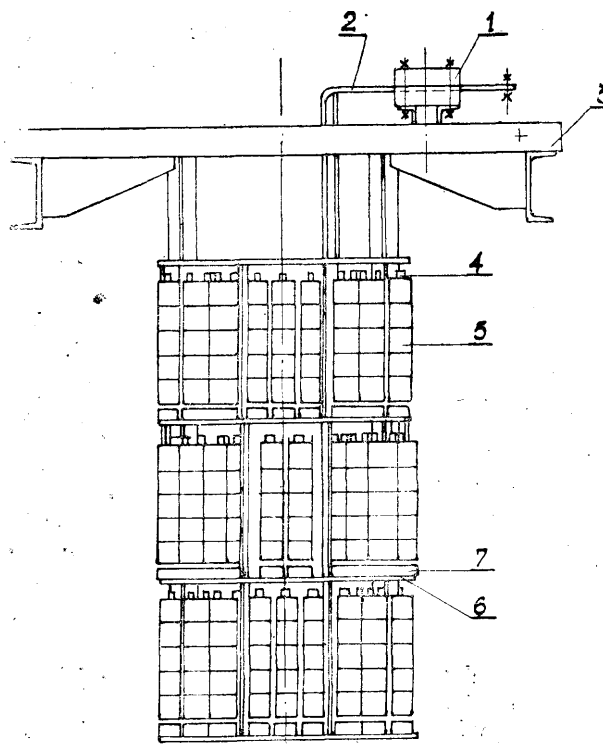
(W. 46773)

24.03.1971.

Zakłady Automatyzacji i Mechanizacji Przemysłu Metali Nieżelaznych „ZAM”, Kęty, (Józef Haręślak, Edward Samek, Henryk Polak).

Urządzenie do wygrzewania i spiekania ceramicznej wymurówki pieców, zwłaszcza indukcyjnych, po-

siadające grzejne elementy oporowe, znamienne tym, że grzejne elementy oporowe (4) umieszczone są w ceramicznych kształtkach osłonnych (5) przymocowanych do sztywnej stalowej konstrukcji nośnej (6) połączone z konstrukcją (3), przy czym grzejne elementy oporowe (4) razem z ceramicznymi kształtkami osłonnymi (5) podzielone są na sekcje, każda sekcja oddzielona jest od konstrukcji nośnej (6) i od innej sekcji ceramicznymi przedkładkami izolacyjnymi (7), a doprowadzenie energii elektrycznej do grzejnych elementów oporowych (4) odbywa się przewodami zamocowanymi w uchwycie (1) połączonym z konstrukcją (3).



31b1

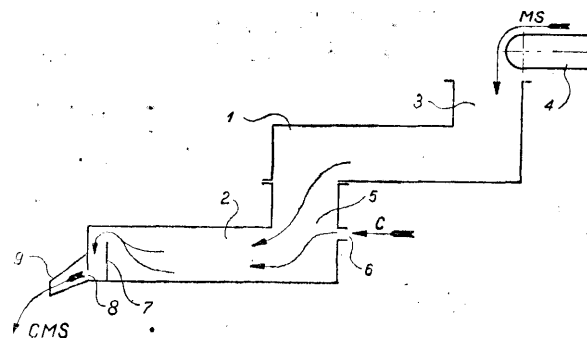
(W. 46262)

14.11.1970.

Świadectwo ochronne dodatkowe do świadectwa nr 20234

Dolnośląskie Zakłady Metalurgiczne „Dozamet” Przedsiębiorstwo Państwowe, Nowa Sól (Eugeniusz Iwański).

Urządzenie do ciągłego przyrządzania mieszanin z materiałów ziarnistych i cieczy, zwłaszcza ciekłych mas samoutwardzalnych dla potrzeb odlewnictwa, złożone korzystnie z dwóch dwuwalowych mieszarek przelotowych, połączonych ze sobą w układzie pionowym według wzoru użytkowego zarejestrowanego za nrem 20 234, znamienne tym, że wewnątrz mieszarki dolnej (2) jest umieszczona odpowiednia wkładka spiętrzająca (7), zamocowana w pobliżu znanego otworu spustowego (8).



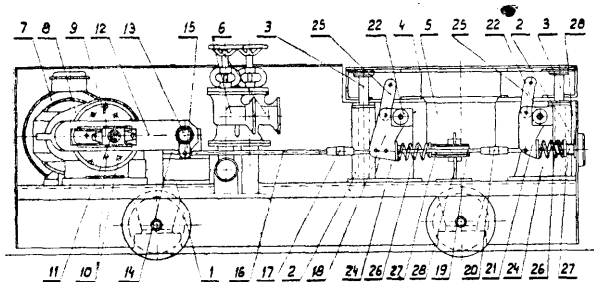
31b²

(W. 46446)

2.01.1971.

Zakłady Mechaniczne Przemysłu Metali Nieżelaznych „Zamet”, Strzybnica, (Eugeniusz Kubicki, Jan Mądry, Jan Tlatlik, Augustyn Wajzer, Czesław Pośpiech, Rudolf Bról, Bernard Miś).

Układ napędu krystalizatora do ciągłego odlewania pionowego, zawierający silnik, przekładnię oraz mechanizm jarzmowy, znamieny tym, że osadzony jest wraz z krystalizatorem (5) i jego nośną ramą (4) na dwuosowym wózku (1) kołowym, przy czym napędowy silnik (7) poprzez przekładnię (8) i tarczę (9) połączony jest kinematycznie z mechanizmem (9', 11, 12) jarzmowym, a ten za pomocą wału (13) stanowiącego przegub jarzma (12) oraz ramion (15) osadzonych sztywno na wale (13), połączony jest poprzez cięgna (16 i 19) z równoległe usytuowanymi zespołami, składającymi się z dwóch płaskich, wahadłowych dźwigni (18, 21), opartych o amortyzujące sprężyny (26), które to dźwignie (18, 21) za pomocą sztywnych łączników (25) są przegubowo połączone z ramą (4) krystalizatora (5), prowadzoną na czterech pionowych kolumnach (2) osadzonych na wózku (1).



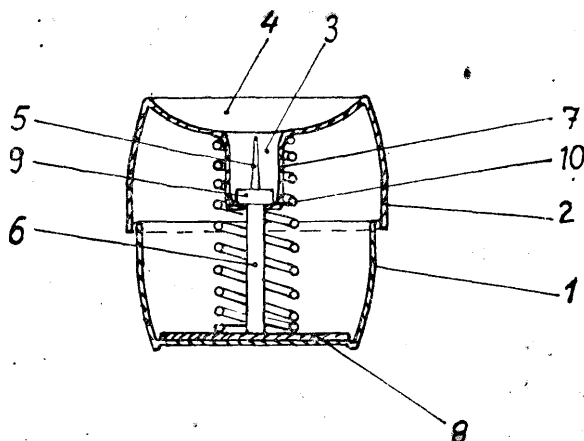
34b

(W. 47721)

17.11.1971.

Dominik Kulpowicz, Leszno, Polska.

Przyrząd do nakłuwania jaj, przeznaczonych do gotowania, znamieny tym, że składa się z przesuwanych względem siebie dwóch części pojemnikowych, z których dolna stanowiąca część podstawową (1) jest przesuwna względem górnej stanowiącej część pokrywową (2), przy czym część pokrywowa jest zaopatrzona w kuliste wgłębienie (4) z tulejowym wgłębnyim otworem (3), w którym osadzona jest wysuwna igliczka (5) do nakłuwania jaj.



34c

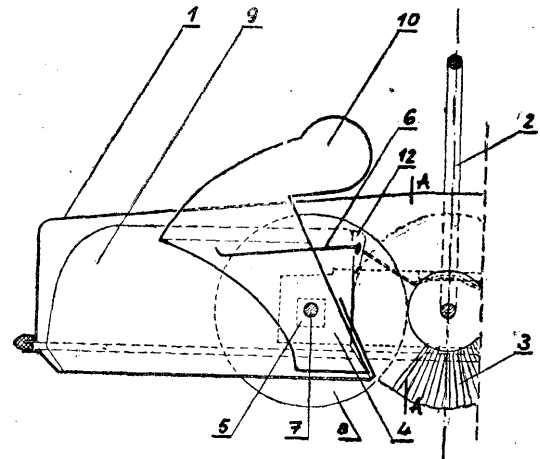
(W. 47599)

18.10.1971.

Wincenty Listowski, Sobieszów, Polska.

Szczotka do czyszczenia dywanów w postaci skrzynkowej obudowy posiadającej dwie odchylne szuflady i pomiędzy nimi umieszczoną obrotową szczotkę na-

pędzaną kołami osadzonymi na wspólnej osi z szufladą, znamienne tym, że na wspólnej osi (7) i jednym boku szuflady (9) jest osadzony dwuramienny zaczep (10), a w górnej ścianie skrzynkowej obudowy (1) są wycięte podłużne otwory (11) przez które są przełożone jedne z ramion zaczepów (10).



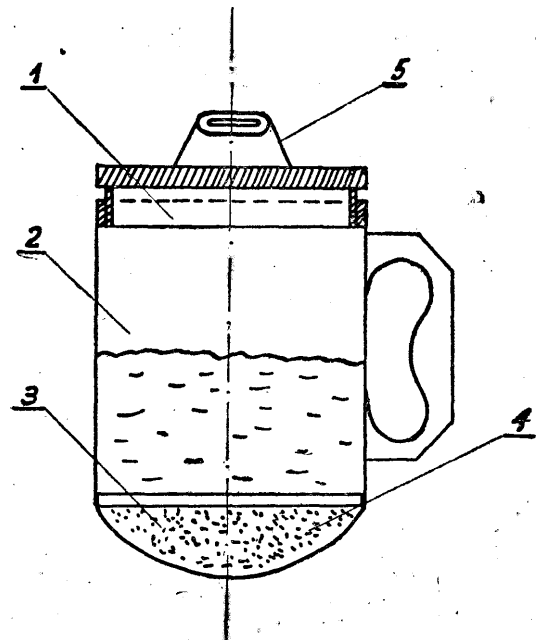
34f

(W. 46408)

21.12.1970.

Biuro Projektów Technologiczno-Konstrukcyjnych Przemysłu Terenowego, Olsztyn, Polska (Jerzy Ku-biak).

Naczynia do picia w postaci pojemnika z uchem znamienne tym, że ma trzy elementy dno (3) podwójne z ciężarkiem (4) oraz wieczko (1) z ustnikiem (5) i które są zamocowane na pojemniku (2).



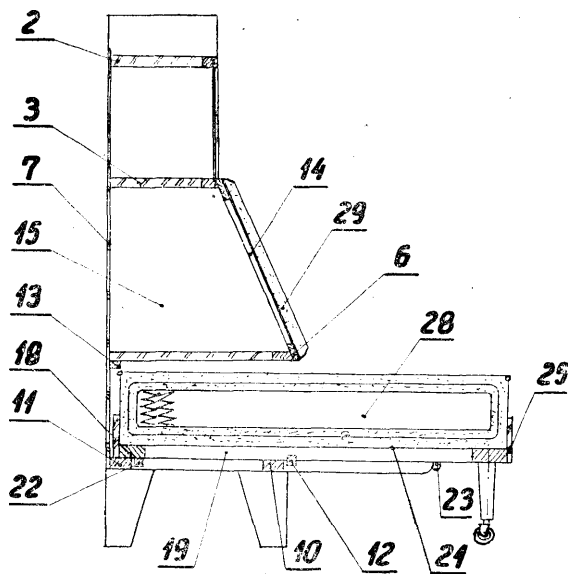
34g

(W. 47328)

02.08.1971.

Świebodzińska Fabryka Mebli Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione, Świebodzin, Polska (R-muald Kitlas).

Mebel przekształcalny, przystosowany do siedzenia i leżenia, składający się z regału oraz z ruchomego siedziska, znamienne tym, że materac (28), tworzący siedzisko, ułożony jest na dnie (21) wysuwanej skrzyni (19) podpartej z przodu nogami (26), a z dwóch przeciwległych boków opartej ramiakami (20) na prowadzących listwach (9), przy czym część materaca (28) wsunięta jest pod pojemnik (15) na pościel oraz półkę (17).



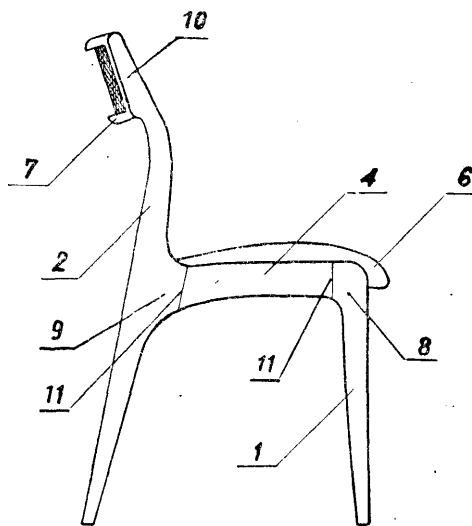
34g

(W. 47608)

21.10.1971.

Gościcińska Fabryka Mebli, Gościcino, Polska (Edmund Homa).

Krzeseł **tapicerowane**, znamienne tym, że przednie nogi (1) i tylne nogi (2) mają trapezowe występy (8, 9), które łukowo przechodzą w złączące je boczne oskrzynie (4), a płaszczyzny złącz (11) są przesunięte do środka oskrzyń, nie tworzą w prostej linii przedłużenia obrysu nóg, przy czym oparcie (10), stanowi górną część tylnych nóg (2), ma kształt głowicy esowato wygiętej, z zewnątrz w górnej części zbieżystej, od wewnątrz podciętej oraz przechodzi łukowo w oparciową ramkę (7).



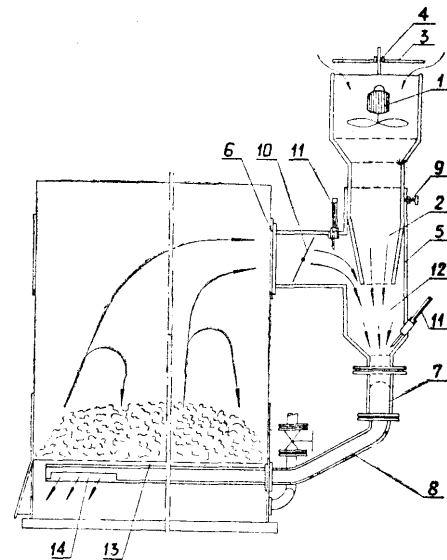
36a

(W. 48342)

24.08.1970.

Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Ciepłej, Wrocław, (Andrzej Sadowski).

Przystawka do kotłów żeliwnych z **dolnym** spalaniem, znamienne tym, że składa się z przesuwnej części górnej wyposażonej w wentylator (1) osiowy, dyszę (2) injektorową i przepustnicę powietrza w postaci krążka (3) oraz części stałej wykonanej w postaci trójkąta (5) zamocowanej do płyty (6) zaślepiającej otwór drzwiczek górny tylnej ściany kotła i do krzywki (7) rozdzielczej przewodów (8) podmuchowych powietrza.



36b

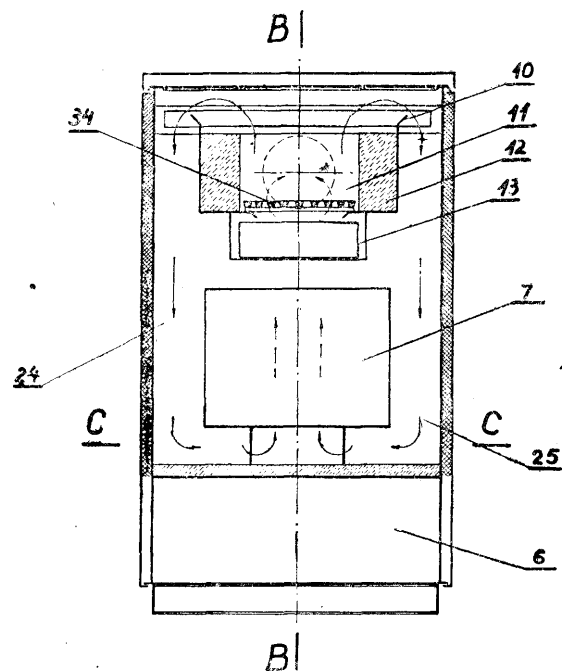
(W. 47960)

12.01.1972.

Wrocławskie Zakłady Metalurgiczne, Wrocław, (Walerian Strzyżewski, Aleksander Falewicz, Wiesław Wosik, Ignacy Nawowiejski, Walenty Błądek).

Kuchnia metalowa węglowa przenośna znamienne tym, że drzwi piekarnika (1) osłaniają drzwiczki popielnika (2) przy czym drzwi osłaniające (1) posiadają prostokątne wycięcie (3) oraz prostokątny wziernik od piekarnika (4).

A-A



36b

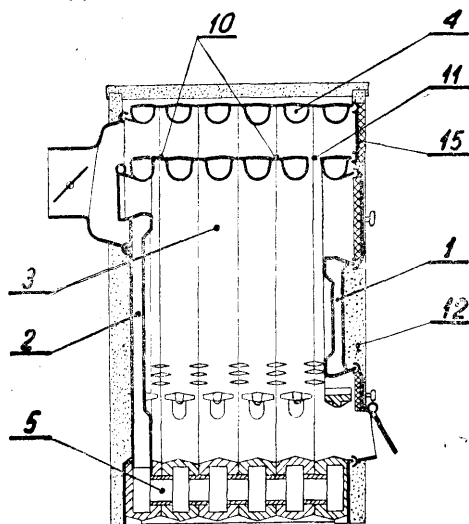
(W. 48340)

4.08.1970

Instytut Techniki Ciepłej, Łódź, (Ryszard Zubiel, Sławomir Siennicki, Zbigniew Kucharek, Mirosław Angierman).

Żeliwny **kocioł** grzewczy składający się z członów przedniego, pośredniego i tylnego oraz zależnej od wielkości kotła liczby członów środkowych znamienne

tym, że wlot spalin z komory paleniskowej (7) do kanału konwekcyjnego (8) ma kształt szczeliny (11) utworzonej pomiędzy członem przednim (1), a członem pośrednim (4).



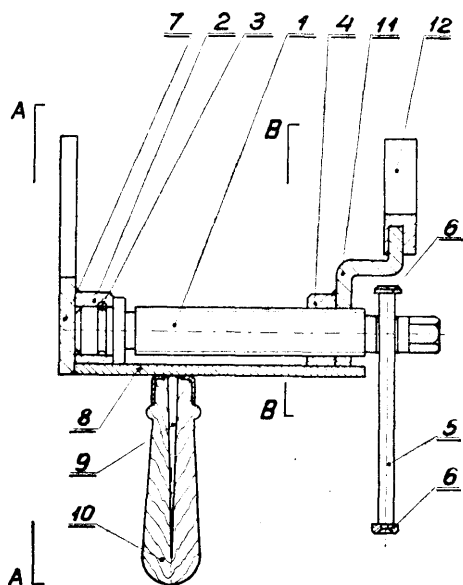
36c

(W. 46694)

3.03.1971.

Przedsiębiorstwo Robót Instalacji Sanitarnych Budownictwa Warszawa, Warszawa, (Franciszek Boguszewski, Bogdan Dąbrowka, Eugeniusz Markowski, Wojciech Górka).

Przyrząd do kryzowania grzejników centralnego ogrzewania, zwłaszcza żeberkowych, znamienny tym, że ma dwie płaskie szczęki połączone śrubą (1), które łącznie z nią są usytuowane na prowadnicy (8) zaopatrzonej od spodu w prostopadłą do niej rękojeść (10), przy czym stała szczeka (7) jest trwale połączona z prowadnicą (8) i tworzy z nią kąt prosty a ruchoma szczeka (11), wzmocniona nakrętką (4) w miejscu, przez które przechodzi część gwintowana śruby (1), jest oparta przesuwnie na prowadnicy (8) w położeniu do niej prostopadłym.



36d

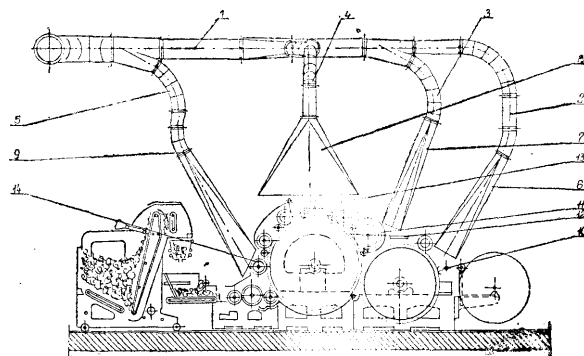
(W. 45282)

1.04.1970.

Biuro Projektowania Zakładów Włókienniczych, Łódź, (Mieczysław Lorens, Wiesław Durasiewicz).

Instalacja odpylająca przeznaczona szczególnie do zgrzeblarek waty, znamienna tym, że złożona jest

z jednego przewodu odpylającego (1) posiadającego z jednego końca odgałęzienia (2), (3), (4) i (5) zaopatrzone w ssawy (6), (7), (8), i (9) w kształcie ostrosłupów o kącie rozwarcia nie mniejszym niż 90°, zaś z drugiego końca wentylator ze zblokowanym zeń silnikiem 15 i worki filtracyjne 16.



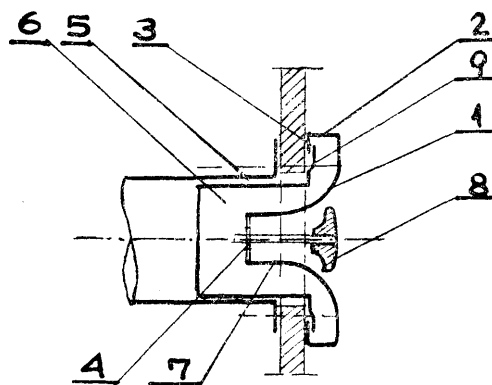
36d

(W. 46140)

16.10.1970.

Zakład Badań i Doświadczeń Zjednoczenia Przedsiębiorstw Instalacji Przemysłowych, Warszawa (Andrzej Konopka, Adam Jackowicz, Krzysztof Witkowski, Marek Kostyrko, Marian Sapięha).

Kratka wentylacyjna dla wyciągowych instalacji wentylacyjnych zwłaszcza w budynkach wysokich znamienna tym, że zawiera dyszę (1) i współosiowo z nią umieszczoną przesłonę (8) w postaci czaszy kulistej skierowanej wypukłością na zewnątrz dyszy (1), umocowaną na końcu gwintowanego wrzeciona (7) tkwiącego w gwintowanej tulei (4) również współosiowej z dyszą (1), a całość połączona jest rozłącznie z gniazdem (5) przy pomocy zaczepów (3) umieszczonych na obrzeżu (2) dyszy (1) wchodzących w nacięcia (10) na obwodzie kołnierza (9) gniazda (5).



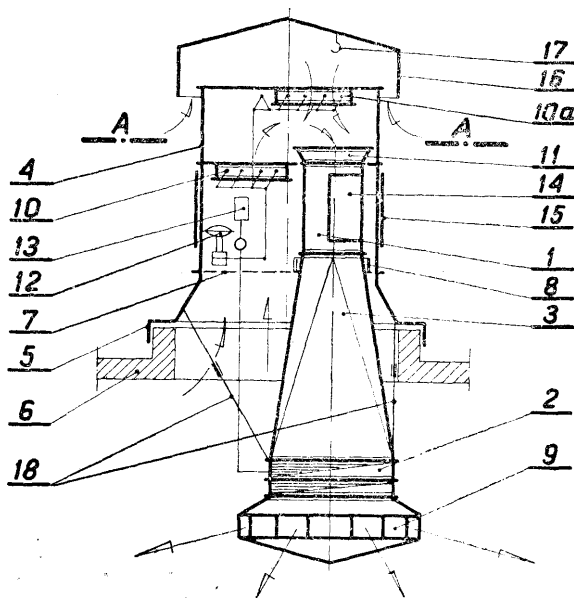
36d

(W. 46685)

1.03.1971.

Biuro Projektowo Technologiczne Przemysłu Motoryzacyjnego „MOTOPROJEKT”, Warszawa, (Jerzy Głogowski).

Dachowe urządzenie grzewczo-wentylacyjne złożone z wentylatora z nagrzewnicą znamienna tym, że wentylator (1) z nagrzewnicą (2) zamocowany jest mimosrodowo w gardzieli przewodu (4) znajdującego się powyżej dachu, przy czym w tej samej gardzieli znajdują się przepustnice regulacyjne (10).



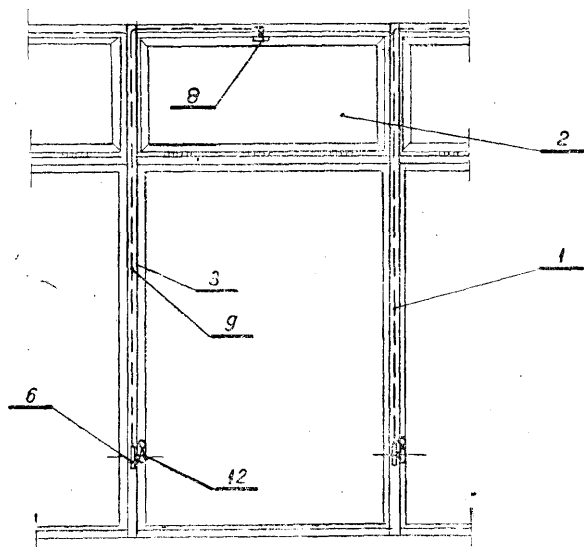
36d

(W. 48094)

4.02.1972.

Centralny Ośrodek Badawczo-Projektowy Konstrukcji Metalowych „Mostostal”, Warszawa (Stanisław Kajszczak, Stanisław Sztajerwald).

Urządzenie do otwierania i zamykania wywietrznika znamienne tym, że wewnątrz ramy okiennej (1) posiadającej w swej górnej części, obrotowo osadzony wywietrznik (2) jest umieszczony elastyczny metalowy spiralny pancierz (3) ściśnięty i usztywniony za pomocą znajdującego się w jego wnętrzu drutu (4), który swym jednym końcem jest zamocowany w bębnie (5) osadzonym obrotowo w obudowie (6) umocowanej na zewnętrznej stronie ramy okiennej (1), a drugim końcem jest zamocowany w sworzniu (7) osadzonym obrotowo w uchwycie wywietrznika (8), przy czym elastyczny metalowy spiralny pancierz (3) jest umieszczony wewnątrz osłony zewnętrznej (9) z elastycznego metalowego spiralnego pancierza, która jest osadzona swym jednym końcem w gnieździe (10) na obudowie (6) a drugim końcem w gnieździe (11) ościeżnicy wywietrznika (2), zaś bęben (5) jest wyposażony w dźwignię (12) stykającą się z dźwignią (13) i kołem zębatym (15) umocowanym do obudowy (6).



36d

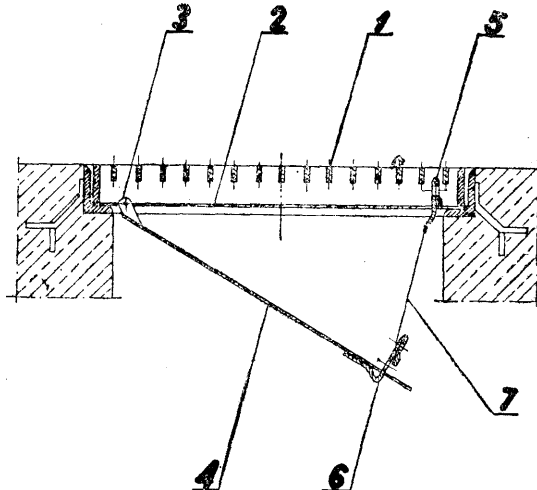
(W. 48133)

12.02.1970.

Biuro Studiów i Projektów Przemysłu Włókienniczego, Łódź, (Lech Borczyk, Władysław Komsta).

Urządzenie zabezpieczające otwór wentylacyjny wyposażone w znaną płaską kratę, znamienne tym, że

jest wyposażone w metalową siatkę (2), umieszczoną równoległą do płaskiej kraty (1), dodatkowo zaś do jednej krawędzi otworu jest przymocowana płaskimi przegubami (3) kłapa (4), o wielkości takiej jak otwór wentylacyjny, przy czym na przeciwległej krawędzi otworu jest przymocowany sprężysty zaczep (5), którego druga część (6) jest przymocowana do krawędzia kłapy, (4) zaś przez obicie części zaczepu (5) i (6) jest przeciągnięte ciągnio (7).



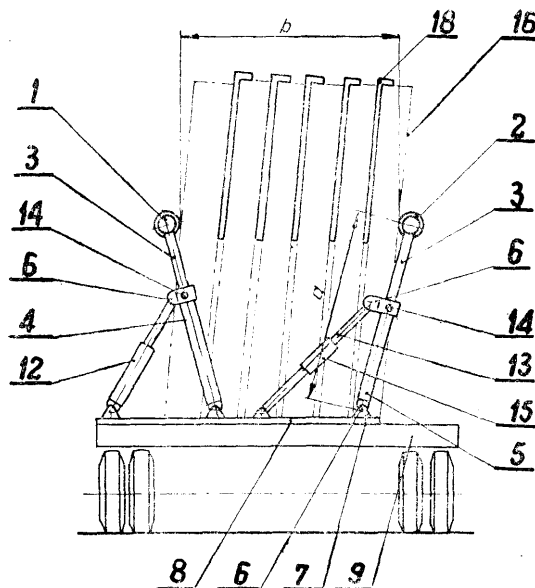
37e

(W. 48330)

11.12.1969.

Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy „Zremb”, Warszawa, (Jerzy Majerski, Józef Grzymała, Czesław Malinowski, Zbigniew Zaremba).

Urządzenie do mocowania prefabrykatów budowlanych, wyposażone w podłużne drągi mocujące, znamienne tym, że drągi mocujące (1, 2) są połączone z ramionami (3) osadzonymi teleskopowo w rurach (4, 5), połączonych przegubowo z belkami (8) przymocowanymi do ramy 9 środka transportowego oraz, że jedna para rur (5) jest dodatkowo połączona z belkami (8) za pomocą regulowanych cięgien (13) a druga para rur (4) za pomocą hydraulicznych cylindrów (12).



42e

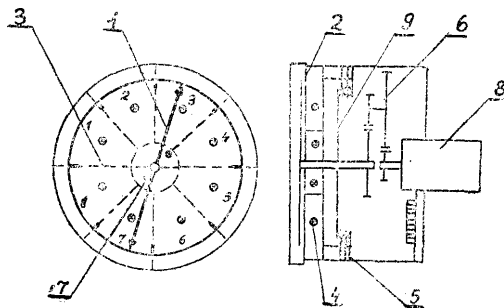
(W. 47814)

23.07.1968.

Biuro Studiów i Projektów Energetycznych „Energoprojekt”, Warszawa, (Karol Olszewski).

Wskaźnik pracy i położenia ruchomych taśm rewersyjnych, zwłaszcza nawęglania napędzany przez od-

biornik wału elektrycznego z centrycznie obracającą się wskazówką znamiennej tym, że jego skala (2) o kącie rozwarcia 360° wykonana z materiału przeświecającego jest podzielona od spodu przegrodami (3) światłoszczelnymi na komory pokrywające się z podziałką skali (2) i na dwie komory półkołowe umieszczone centrycznie, w których znajdują się lampki (4 i 7) sygnalizacyjne, i że posiada dodatkowo odwzorowany tor (9) obracający się synchronicznie z wskazówką (1) impulsujący urządzenia stykowe (5) rozmieszczone przestawnie na obwodzie.



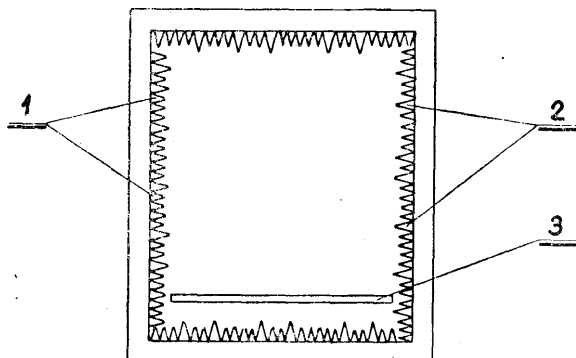
42g

(W. 48538)

19.08.1970.

Sopockie Zakłady Przemysłu Maszynowego, Sopot, (Jerzy Aleksiejczyk, Nina Kosińska, Kazimierz Nogalski, Józef Oberbek).

Element rozpraszający pochłaniający w komorze bezechowej, służącej do badań poziomu i charakterystyk hałasu maszyn i urządzeń, badań audiometrycznych słuchu oraz innych badań dźwięku, zbudowany z rdzenia w kształcie ostrosłupa, wykonanego z materiału dźwiękochłonnego, przykładowo z porowatej płyty pilśniowej albo też rdzenia w formie stelaża, znamiennej tym, że na rdzeń (4) nawinięty jest spiralnie od ostrza ku podstawie tworzący schodkowe powierzchnie czołowe pasek (5) z materiału o wysokim współczynniku pochłaniania, najkorzystniej o grubości 5 do 40 mm.



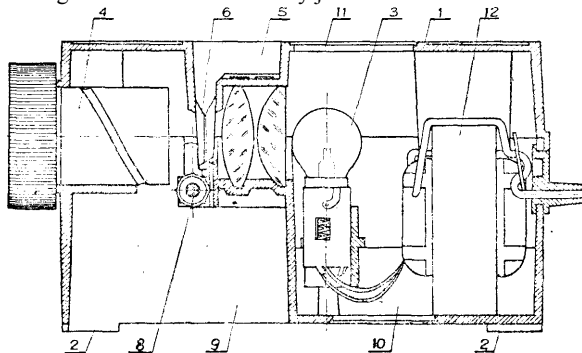
42h

(W. 48005)

26.01.1972.

Łódzkie Zakłady Kserotechniczne, Łódź, Polska, (Jerzy Trubas, Franciszek Szczepanek, Zdzisław Siekacz).

Rzutnik do wyświetlania odcinków taśmy filmowej, w którego obudowie umieszczony jest transformator.



żarówka, kondensator i obiektyw z oprawą znamiennej tym, że ma jednolitą obudowę (1) wyposażoną w nóżki (2) zapewniające naturalny przepływ powietrza chłodzącego żarówkę (3).

42k

(W. 48339)

27.07.1970.

Główny Instytut Górnictwa, Katowice, (Romuald Goeman, Wiesław Stapor, Ludwik Graca, Stanisław Mnich).

Urządzenie do pomiaru wielkości ciśnienia w zrobach wyrobisk górniczych składające się z manometru i z mierników elektrycznych, znamiennej tym, że wewnątrz cylindra (2) stanowiącego część górną podstawy (1) kadłuba jest osadzony suwliwie tłok (5) połączony pierścieniowym łącznikiem (6) z pokrywą składającą się z górnej płyty (7) i cylindrycznej osłony (8), a pomiędzy osłoną (8) i cylindrem (2) jest umieszczony elektryczny miernik zsuwu (10) oraz manometr (11) połączony z czujnikiem elektrycznym i za pomocą rurki (12) z otworem (3) cylindra (2).

Odmiana urządzenia według zastrz. 1 znamiennej tym, że manometr (11) wraz z czujnikiem jest umieszczony wewnątrz pierścieniowego łącznika (6) i połączony otworem (13) wykonanym w tłoku (5) z przestrzenią podtłokową.

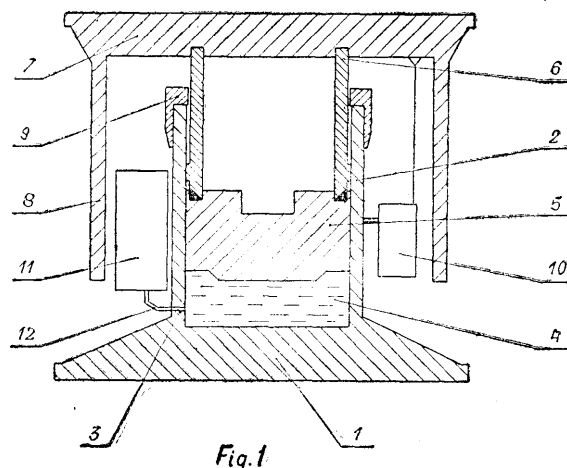


Fig. 1

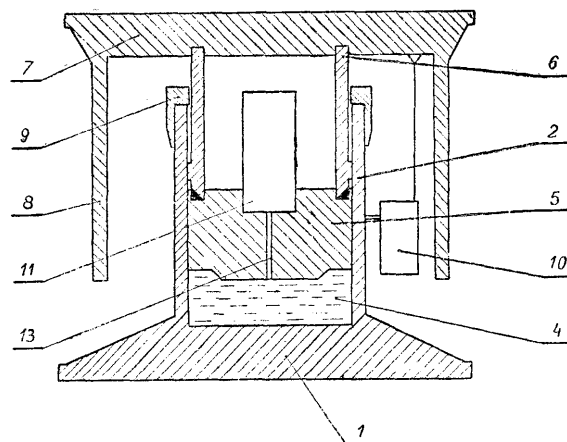


Fig. 2

42l

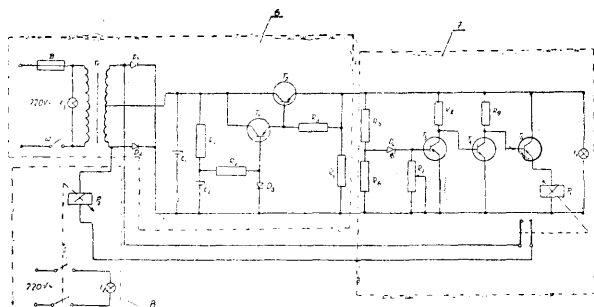
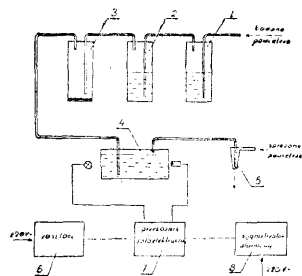
(W. 48536)

3.03.1970.

Zakłady Cynkowe „Szopieniec”, Katowice, (Danuta Krupkova, Wiktor Krupka, Tadeusz Nalewajek).

Urządzenie do sygnalizacji obecności arsenowodoru w powietrzu znamiennej tym, że składa się z połączonych ze sobą szeregowo płuczek (1), (2) przeznaczonych do oczyszczania powietrza, naczynia przepływowego (3) z indykatozem do wizualnego wykrywania arsenowo-

doru, naczynia kolorymetrycznego (4) wypełnionego roztworem azotanu srebra i inektora (5) powodującego przepływ powietrza przez wyżej wymienione naczynia oraz stabilizowanego zasilacza (6) połączonego z przełącznikiem fotoelektrycznym (7), który z kolei połączony jest z sygnalizatorem alarmowym (8).



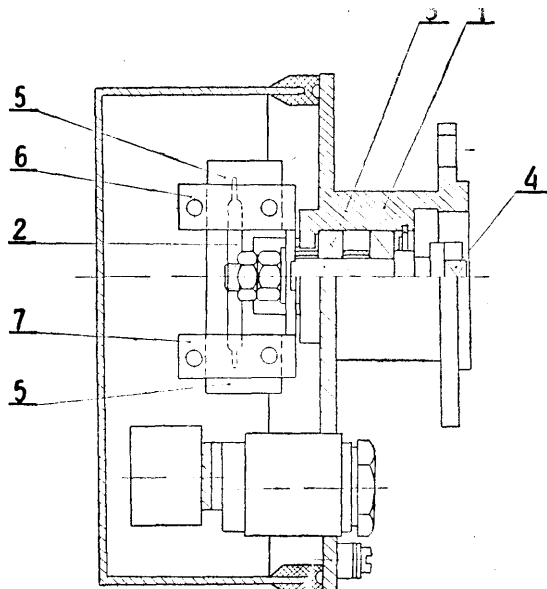
420

(W. 46632)

16.02.1971.

Centralny Ośrodek Konstrukcyjno-Badawczy Przemysłu Okrętowego, Gdańsk, (Zbigniew Grunwald).

Magnetyczny czujnik ruchu obrotowego składający się z ruchomego magnesu trwałego oraz nieruchomych zestyków magnetycznych, znamienny tym, że stanowi go korpus (1) z zamocowanymi do niego magnetycznymi zestykami (2), wałek (3) ułożyskowany w korpusie (1), przy czym wałek (3) od strony zewnętrznej jest zakończony łącznikiem (4), a na końcu wewnętrznym tego wałka (3) są zamocowane ramiona (5), do których mimośrodowo względem osi obrotu wałka (3) są połączone trwale, po jednej stronie, trwały magnes (6) a po drugiej stronie przeciwcieżar (7) przy czym magnetyczne zestyki (2) znajdują się w strefie działania pola magnetycznego wytwarzanego przez magnes (6), a przewody od zestyków (2) są doprowadzone do zbiorczej listwy (8) która ma zaciski (9) służące do przyłączenia odbiorników sygnałów.



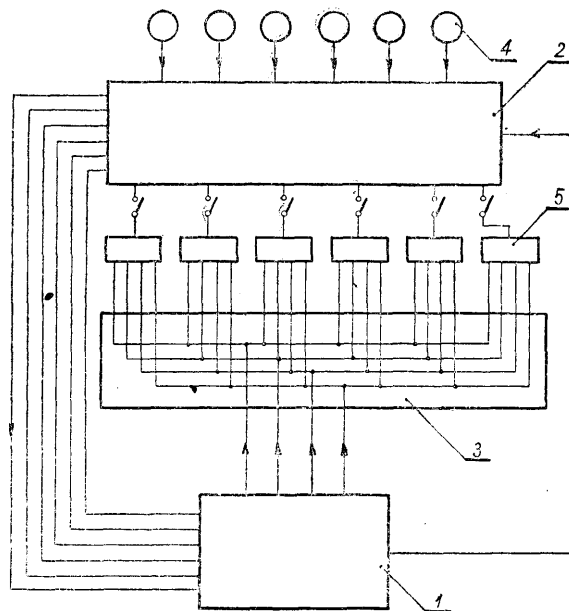
420

(W. 48097)

5.02.1972.

„DOLMEL” Dolnośląskie Zakłady Wytwórcze Maszyn Elektrycznych Wrocław, (Sylwester Staśko, Ryszard Sroka).

Urządzenie do pomiaru prędkości obrotowej znamiennie tym, że posiada co najmniej jeden obrotomierz cyfrowy (1), połączony przewodowo, poprzez zespół blokady (2) z szeregiem, sprzężonych z maszynami badanymi, przetworników prędkości obrotowej (4) i z szeregiem umieszczonych na stanowiskach pomiarowych, cyfrowych urządzeń odczytowych (5).

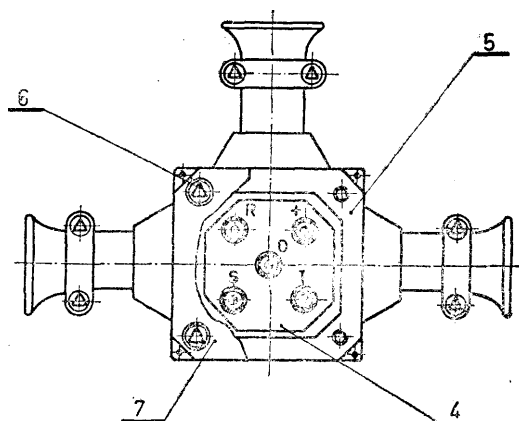
424^r

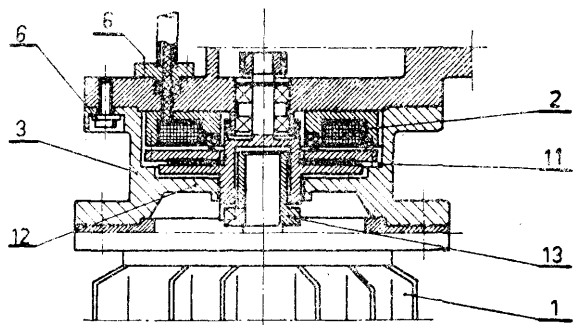
(W. 48185)

21.02.1972.

Instytut Automatyki Systemów Energetycznych Wrocław (Henryk Hoffmann, Andrzej Kiernożycki, Aleksandra Ornatowska)

Siłownik przeciwwybuchowy, przeznaczony do napędu urządzeń regulacyjnych zainstalowanych w miejscach w których istnieje zagrożenie wybuchem, składający się z elektrycznego silnika napędowego, przekładni redukcyjnej i dźwigni lub wału do przenoszenia napędu, znamienny tym, że zawiera elektromagnetyczny hamulec (2) i zasilacz (4) tego hamulca, oraz oporowy nadajnik (8) położenia, wyłączniki (9) krańcowe i przeciążeniowe oraz programowy układ styków (10).





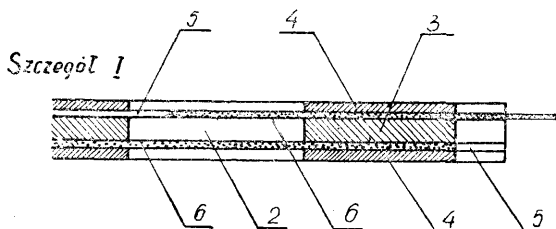
43b

(W. 48078)

2.02.1972.

Spółdzielnia Pracy Poligraficzno-Papiernicza „Dru-
kator”, Bydgoszcz, (Kazimierz Gregorkiewicz, Julian
Sikorski).

Klaser do monet, umożliwiający obustronną obser-
wację i łatwy dostęp do egzemplarzy zbioru, składają-
cy się z łączonych w znany sposób stronic, znamien-
nym, że stronic (1) wykonane są z kolejnego war-
stwowo, sztywnego, nieprzezroczystego materiału i za-
wierają otwory (2) przystosowane kształtem do kształ-
tu monet, zamykane obustronnie cienkimi paskami (6)
ze sztywnego i przezroczystego materiału, przesuw-
nymi w szczelinach (5), znajdującymi się pomiędzy
zewnętrznymi (4) a wewnętrzną (3) warstwą stronic
klasera (1).

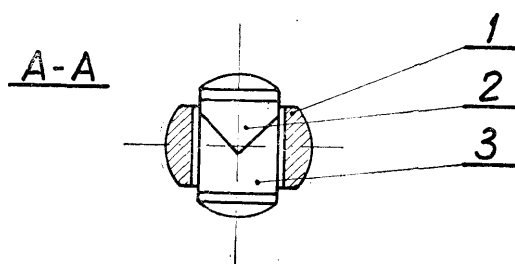
44a²

(W. 45224)

18.03.1970.

Jan Mieczysław Ujma, Warszawa, Polska.

Łańcuszek ozdobny o ogniach wykonanych z dru-
tu lub taśmy metalowej w kształcie kwadratu, prostoką-
ta lub okręgu, znamien-
nym, że w jednym końcu
ogniwa (1) jest wykonane wybranie (3) w kształcie
trójkąta równoramiennego, zaś drugi koniec ogniwa
(1) jest zaopatrzony w trójkątny wypstę (2).



46a

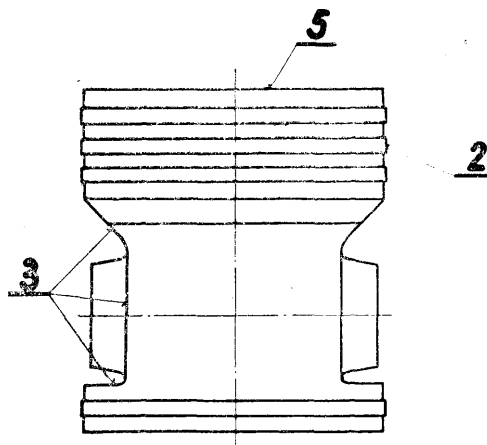
(W. 46334)

5.12.1970.

Ministerstwo Komunikacji Wojewódzkie Przedsię-
biorstwo Państwowej Komunikacji Samochodowej
w Katowicach Oddział w Będzinie (Będzin) (Jerzy
Gnoiński).

**Tłok silnika spalinowego czterosuwowego z komora-
mi wyrównawczymi** znamien-
nym, że posiada komo-
ry wyrównawcze (3) zapobiegające przedostaniu się

spalin z nad denka tłoka (5) do skrzyni korbowej oraz
oleju ze skrzyni korbowej nad denko tłoka (5).



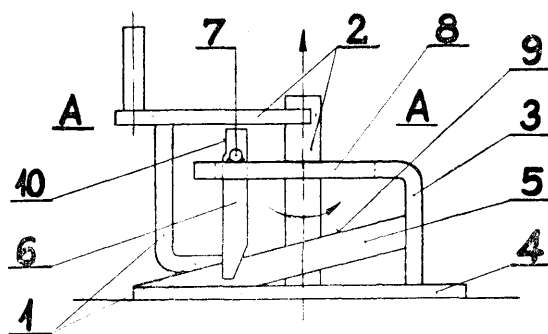
46a

(W. 46804)

7.04.1971.

Przedsiębiorstwo Materiałów Posadzkowych Prze-
mysłu Węglowego, Katowice, (Zdzisław Sawicki, Józef
Malcherek).

**Urządzenie zabezpieczające przed zwrotnym uderze-
niem korby podczas rozruchu silnika, zwłaszcza po-
mocniczego silnika spycharki**, znamien-
nym, że ma mechanizm zatrzymujący i unieruchamiający odbitą
korbę (2), składający się ze zderzaka (3) ukształto-
wanego w postaci klamki, zamocowanego sztywno do
poziomej podstawy (4), z wysprzęglającej pochylni (5)
przymocowanej trwale jednym końcem do pionowego
ramienia zderzaka (3) a drugim końcem do podstawy
(4), oraz z zapadki (6) osadzonej obrotowo w pozi-
mym ramieniu zderzaka (3), zwisającej swobodnie
w dół poprzez podłużny otwór (8) w tym poziomym
ramieniu, oraz ma oporową przystawkę (1) w kształcie
liter „L” przymocowaną sztywno do układu korbo-
wego (2) tak, aby podczas uderzenia zwrótnego korby,
poziome ramie przystawki (1) ślizgając się po skośnej
powierzchni (9) pochylni (5), podnosiło układ korbo-
wy (2) powodując jego wysprzężenie z napędu, a ude-
rzając jednocześnie w dolny koniec swobodnie zwi-
sającej zapadki (6) powodowało jej odskok, umożliwia-
jący docięcie tego ramienia do zderzaka (3) i natych-
miastowe jej opadnięcie do pozycji pionowej, odcina-
jąc powrotną drogę odbitego ramienia przystawki (1),
a tym samym całkowicie unieruchamiając korbę (2).



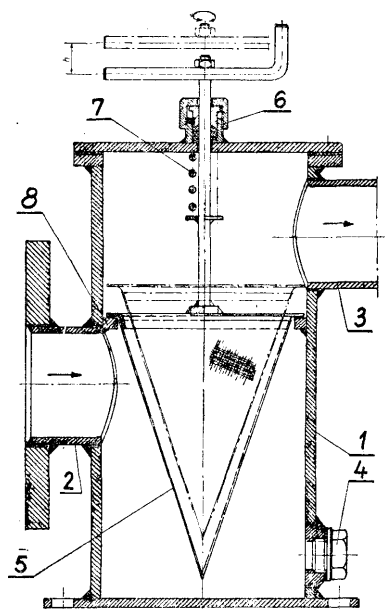
46c

(W. 47208)

7.07.1971.

Biuro Projektów i Studiów Taboru Rzecznego, Wro-
cław, (Wojciech Dostał).

**Filtr do wody, oleju lub paliwa szczególnie dla stat-
ku wodnego**, znamien-
nym, że ma filtracyjny wkład
(5) w kształcie stożka zbieżnego ku dołowi.



46C1

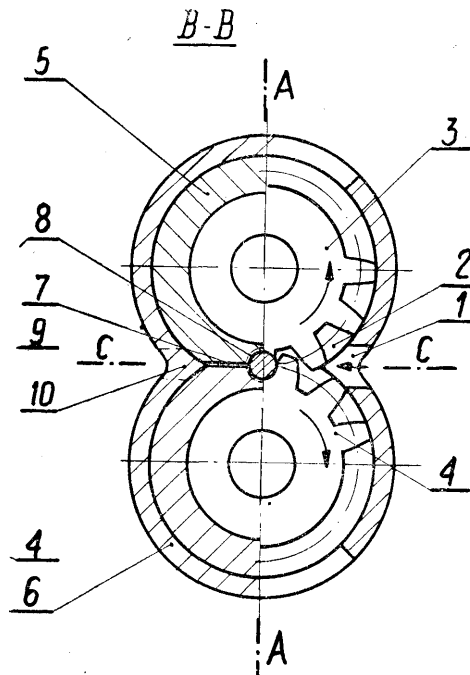
(W. 45508)

25.05.1970.

Wiktor Wezdecki, Warszawa.

Czujnik ciśnienia oleju w silniku spalinowym zawierający w obudowie dwa styki rozwierające się w przypadku przekroczenia określonej wielkości ciśnienia, z których jeden styk jest uruchamiany przez elastyczną membranę i sprężynę, znamienny tym, że ruchomy styk stanowi płytkę (8) dociskana sprężyną (6) do nieruchomego styku w postaci płytki (10) z wykonanym w niej centralnym otworem poprzez który to otwór membrana (11) odpycha płytkę (8) rozwierając styki czujnika.

że ma cylindryczne płaszczyzny opraw łożyskowych (5) przylegające do siebie ściętymi powierzchniami (7), które są połączone uszczelniającym kołkiem walcowym (9) osadzonym w otworze (8) wykonanym w osi podziału zazębienia wirników (3) i (4).



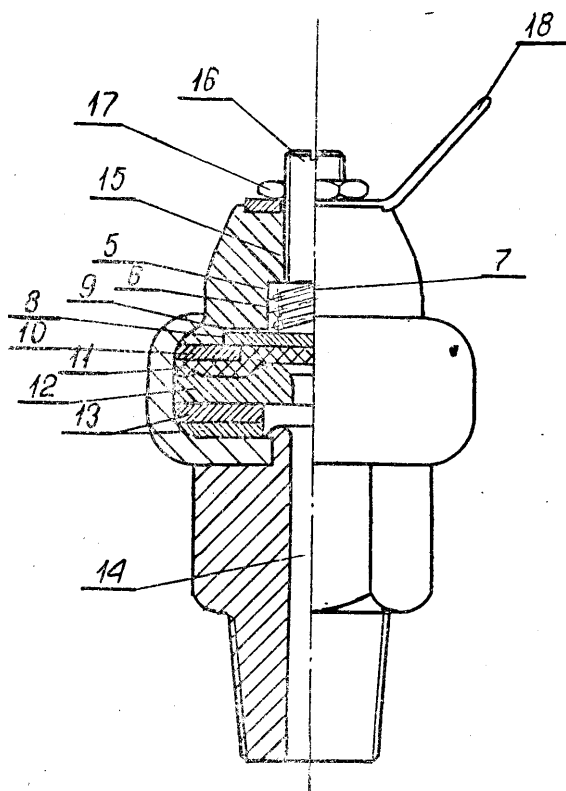
46d

(W. 47617)

23.10.1971.

Biuro Projektowo Technologiczne Morskich Stoczní Remontowych, Gdańsk (Tadeusz Chłopicki, Waldemar Rogowski).

Tłumik separacyjny gazów spalinowych, zwłaszcza na jednostkach pływających, znamienny tym, że skła-



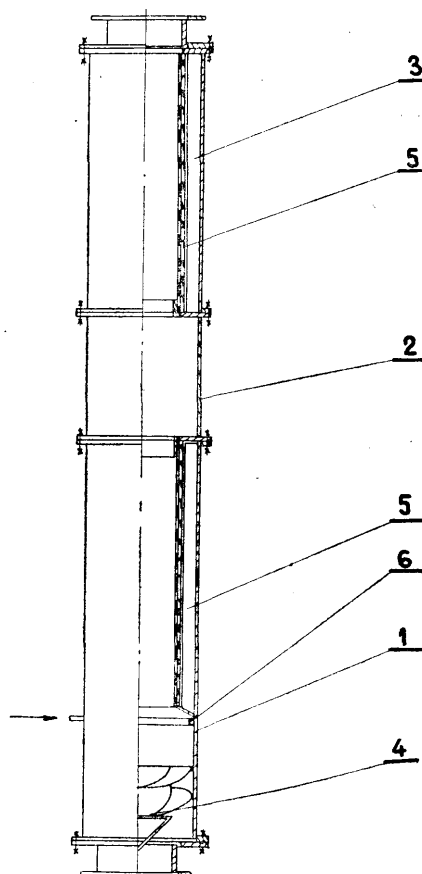
46d

(W. 45607)

8.06.1970.

Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyjne Przemysłu Węglowego, Gliwice, (Tadeusz Michalik, Krzysztof Karowiec).

Rewersyjny dwuwirnikowy silnik pneumatyczny z uszczelnieniem opraw łożyskowych, znamienny tym,

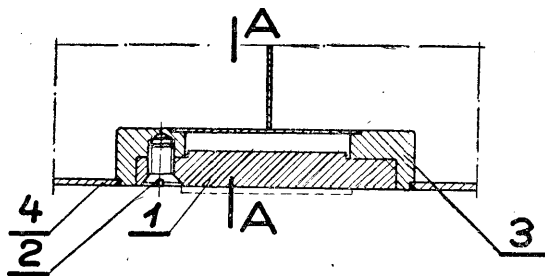


da się z trójczłonowego korpusu (1), (2) i (3) o kształcie rury, wewnątrz której w członie (1) jest zamontowana separacyjna kierownica (4) wykonana w kształcie spirali, a nad nią znajduje się natryskowa węzownica (6) i absorbcyjna wykładzina (5) ze stalowej siatki pokrytej azbestową tkaniną z żużlową wełną, w członie (2) znajduje się rezonansowa przestrzeń, a w członie (3) jest absorbcyjna wykładzina wykonana ze stalowej siatki pokrytej azbestową tkaniną z żużlową wełną.

46g (W. 45686) 25.06.1970.

Biuro Projektów i Studiów Taboru Rzecznego, Wrocław, (Tadeusz Tomczyk, Jan Mięła).

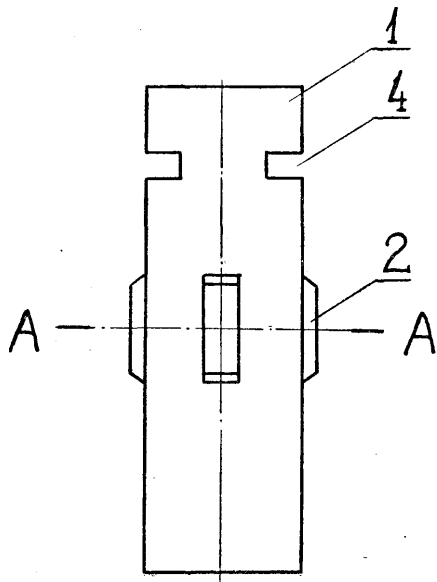
Dysza napędowa z wymiennym pierścieniem cylindrycznym, dla statków wodnych, znamienna tym, że w części cylindrycznej będącej obszarem pracy dyszy, są umieszczone segmenty (1), wzajemnie przylegające i tworzące cylindryczny pierścień, o średnicy zewnętrznej równej średnicy zewnętrznej cylindrycznej części dyszy, przy czym każdy z segmentów (1) jest zamocowany rozłącznie do pierścienia (3), przyspawanego na obwodzie do poszycia (4) dyszy.



46k (W. 46942) 21.05.1971.

Krakowskie Zakłady Elektroniczne „Telpod”, Kraków, (Ryszard Godzik, Barbara Konderak, Stanisław Szczepański).

Styk elektryczny zwłaszcza do końcówek zapłonowych silników spalinowych znamienny tym, że styk ma kształt rurki zwijanej (1) z blachy, w połowie długości posiada trzy występy (2) przesunięte względem siebie o 120° przy czym występy te posiadają otwarte płaszczyzny boczne (3) natomiast na jednym z końców styku znajdują się w jednej płaszczyźnie poziomej dwa rowki (4).



46k (W. 47121) 11.06.1971.

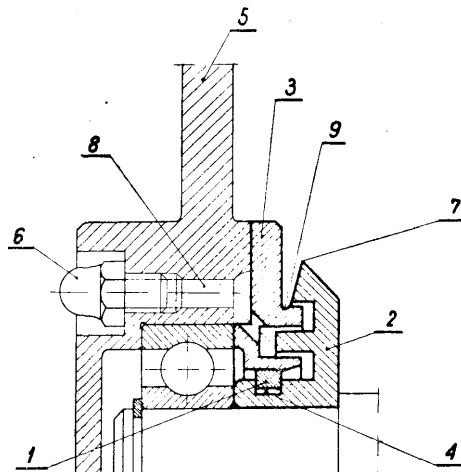
Zbigniew Dudkiewicz, Warszawa, Marian Urbańczyk, Warszawa.

Przyrząd do ustawiania zapłonu w motocyklach i samochodach, składający się z tulejki i suwaka, znamienny tym, że ma nagwintowaną tulejkę z okienkiem, przez które widać podziałkę naciętą na suwaku i wkrętem dociskowym służącym do unieruchamiania suwaka w tulejce.

47b (W. 46341) 7.12.1970.

Centralne Biuro Konstrukcji Łożysk Toczących, Warszawa (Kazimierz Łyskawa).

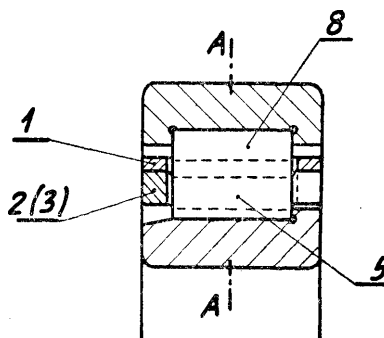
Zespół uszczelniający łożyska kulkowe zwłaszcza do małych prądnic w pojazdach mechanicznych znamienny tym, że połączono w jednym zespole znane elementy uszczelniające składające się z uszczelnienia pierścieniowego (1), labiryntowego (2) i odrzutnikowego (7).



47b (W. 48178) 2.01.1971.

Centralne Biuro Konstrukcji Łożysk Toczących, Warszawa (Henryk Bobowicz, Wacław Grątkowski, Stanisław Chiczewski, Kazimierz Szulewski).

Dwuczęściowy koszyk do łożysk tocznych, zwłaszcza do łożysk walcowych o podwyższonej nośności, składający się ze znanej zewnętrznej części posiadającej gniazda zamknięte typu okienkowego, służące do prowadzenia części tocznych oraz z wewnętrznej wkładki wykonanej z metalu lub z tworzywa sztucznego, znamienny tym, że wkładka (2) posiada w rozwinięciu zygzakowaty symetryczny kształt, zaś żeberka (5) w przekroju poprzecznym mają podstawę (6) większą od odległości między sąsiednimi wałeczkami (8) zaś kształt tego przekroju ma dowolną postać, mieszczącą się w przestrzeni między wałeczkami (8) poniżej osi ich obrotu.



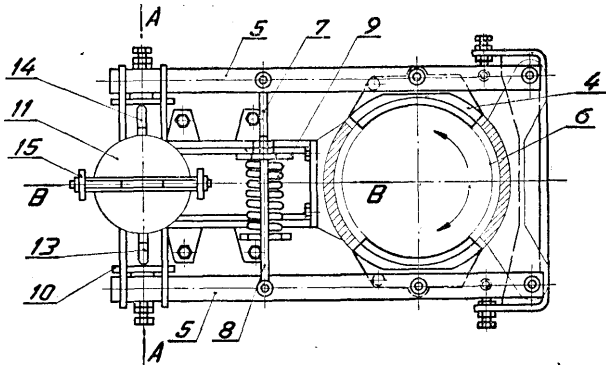
47c

(W. 46799)

6.04.1971.

Centralne Biuro Konstrukcji Maszynowych Przedsiębiorstwo Państwowe, Bytom, (Bronisław Ptak).

Hamulec szczękowy z luzownikiem elektrohydraulicznym stosowany w mechanizmach dźwignic z napędowym silnikiem elektrycznym, usytuowanym pionowo, znamienny tym, że ma dźwignie (13) i (14), których dłuższe ramiona są połączone przesuwnie z ciągnami (15) elektrohydraulicznego luzownika (11), usytuowanego pionowo, przy czym krótsze ramiona dźwigni (13) i (14) mają kształt krzywek (16) i stykają się z tarczami zderzaków (10), zamocowanych na końcach dźwigni (5), w których osadzone są hamulcowe szczęki (4).



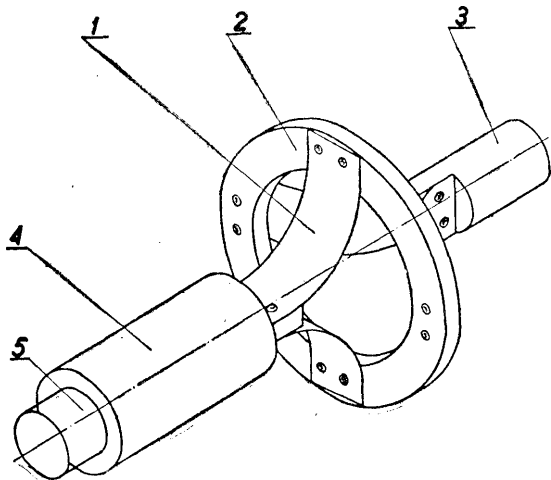
47c

(W. 47344)

6.08.1971.

Instytut Lotnictwa, Warszawa, (Artur Pęski, Maciej Kierzkowski).

Sprzęgło giętkie składające się ze sprężyn płaskich przytwierdzonych do płaskiego pierścienia i do tulejek nasadeczych, znamiennie tym, że zawiera po dwie sprężyny. (1) łukowo wygięte i umieszczone po jednej stronie pierścienia (2) oraz usytuowane symetrycznie względem siebie.



47c

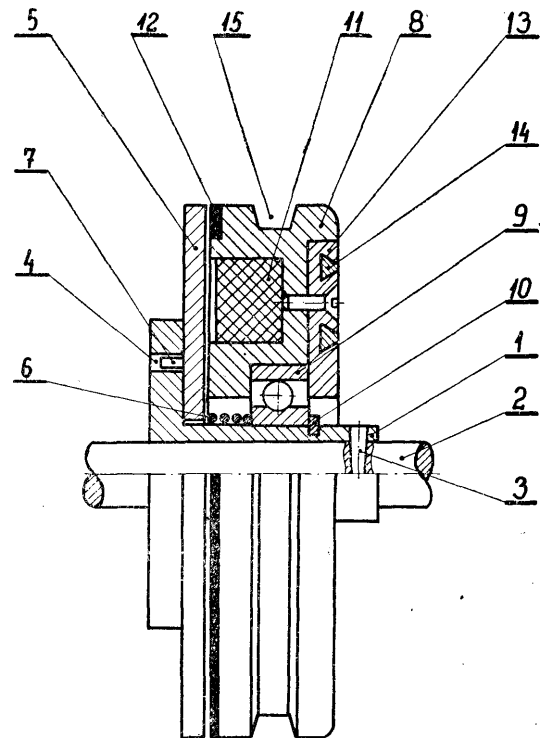
(W. 47553)

28.02.1971.

Jarociński Zakład Przemysłu Maszynowego Leśnictwa Przedsiębiorstwo Państwowe, Jarocin (Stanisław Solarski).

Sprzęgło elektromagnetyczne jednopłytkowe z ruchomą cewką, z jedną zestycnią cierną, znamiennie

tym, że ma nieprzewodzącą pierścieniową płytkę (13) zaopatrzoną w koncentrycznie osadzone pierścienie ślizgowe (14) stykające się czołowymi powierzchniami ze szczotkami doprowadzającymi prąd do wzbudzającej cewki (11), przy czym płytkę (13) przytwierdzona jest do czołowej powierzchni ruchomego korpusu (8) napędzającego wykonawczy mechanizm.



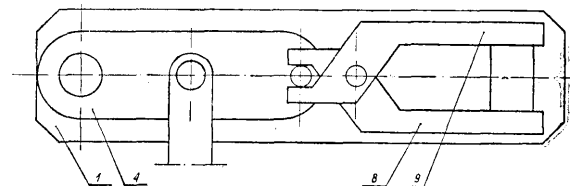
47c

(W. 47777)

6.12.1971.

Instytut Techniki Ciepłej, Łódź (Stanisław Grabarek, Witold Laskowski).

Urządzenie **zabezpieczające przed przeciążeniem** momentem skręcającym lub gnącym, znamiennie tym, że zawiera dźwignię napędzaną (1) i dźwignię napędzającą (6), przy czym dźwignia napędzana (1) jest połączona z dźwignią napędzającą (6) za pomocą magnesu (11) lub elektromagnesu.



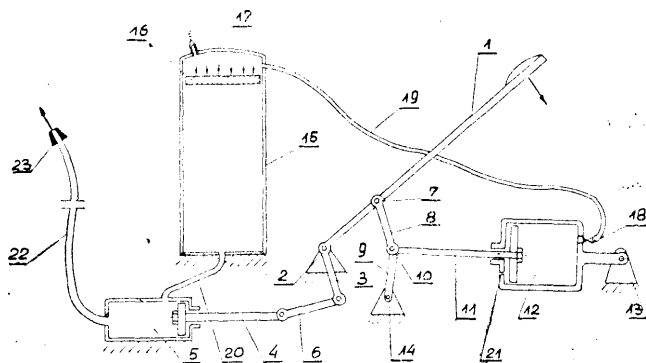
47c

(W. 48282)

9.03.1972.

Teofil Czajkowski, Jan Friedrich, Zdzisław Kościński, Warszawa.

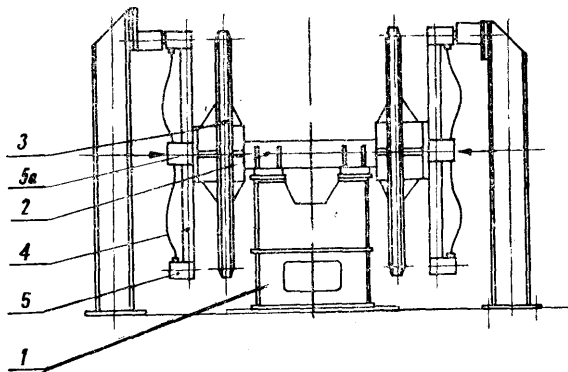
Smarownica pedałow znamiennie tym, że dźwignia (1) pedału smarownicy, zamocowana obrotowo w punkcie (2) obrotu ma odchyloną o kąt rozwaroty dźwignię (3) przegubowo połączoną z tłoczyskiem (4) pompy (5) smarowniczej, zaś w odległości około jednej trzeciej długości dźwigni (1), licząc od punktu (2) obrotu jest zamocowane obrotowo ramię (8), którego drugi koniec łączy się przegubowo w punkcie (10) z drugim ramieniem (9) oraz z tłoczyskiem (11) pompy powietrznej, przy czym ramię (9) swym drugim końcem jest zamocowane obrotowo w punkcie (14) do korpusu smarownicy.



47e (W. 45931) 7.09.1970.

Biurowo Studiów i Projektów Hutnictwa „Biprostal”, Kraków, (Adam Wawrzekiewicz, Zdzisław Sikora).

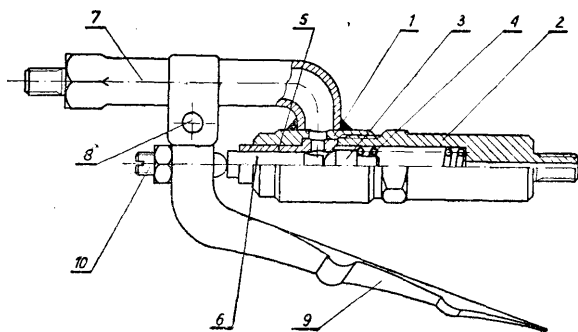
Urządzenie do smarowania łańcucha transportera kół blach znamienne tym, że ma koła kierownicze (4) sprzężone rozłącznie z kołami łańcuchowymi (3) ułożonymi na osi (2) trwale zamocowanej do korpusu (1).



47e (W. 47275) 16.07.1971.

Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Państwowej Komunikacji Samochodowej w Kielcach, Oddział w Kielcach, Kielce, (Henryk Rubinkowski, Bolesław Sokołowski, Edward Pasternak).

Pistolet smarowniczy, posiadający obudowę z przyspawaną rurką wyjściową smaru, do której zamocowana jest na sworzniu dźwignia znamienno tym, że do obudowy (1) wkręcona jest końcówka (2) z wytoczonym otworem, w którym znajduje się zawór (3) kulkowy i sprężyna (4), dociskająca zawór, w przedniej wewnętrznej części obudowy (1) zamocowana jest na stałe tulejka (5) z gniazdem, prowadząca popychacz (6), zaś w przedniej części dźwigni (9) na wysokości popychacza (6) osadzona jest śruba (10) regulująca.



47e (W. 47538) 24.09.1972.

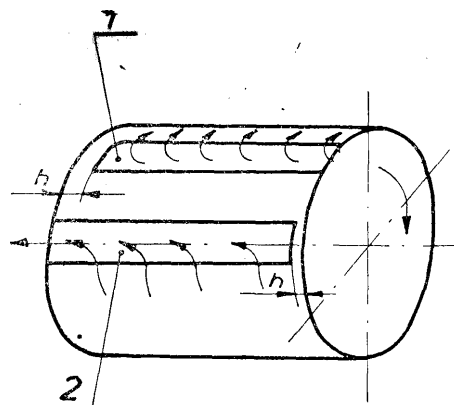
Jan Gacka, Bydgoszcz.

Smarownica nożna wciskowa do smarowania smarem stałym znamienno tym, że składa się z cylindra, który w górnej części połączony jest nakrętką, wewnątrz którego umieszczony jest tłok z śrubą, która połączona jest pokrętką ręczną i tłoczyskiem (21) napędzanym dźwignią nożną.

47e (W. 48210) 15.10.1969.

Wytwórnia Sprzętu Komunikacyjnego, Dębica (Adam Ochał).

Układ doprowadzenia oleju do powierzchni ślizgowych łożysk głównych, zwłaszcza przy sprężarkach ziębicznych znamienno tym, że panewki głównych łożysk ślizgowych posiadają jeden dwa lub więcej równoległych rowków (1), (2) wykonywanych wzdłuż tworzącej na wewnętrznej średnicy i w miejscu najmniejszego obciążenia, gdzie rowek (1) otwarty jest od strony czoła łożyska i zamknięty na końcu mostkiem (4), a rowek (2) zamknięty jest od czoła łożyska mostkiem (h) i otwarty na końcu łożyska.



47f (W. 46341) 7.12.1970.

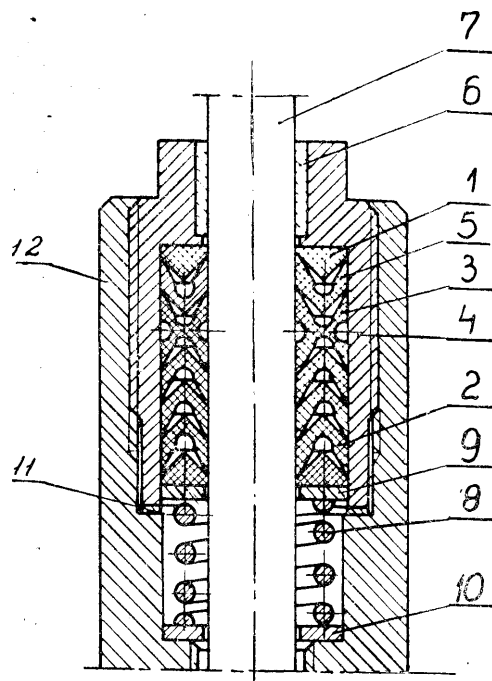
Centralne Biuro Konstrukcji Łożysk Toczących, Warszawa (Kazimierz Łyskawa).

Zespół uszczelniający łożyska kulkowe (tekst zgłoszeń zamieszczony jest w klasie 47b na stronie 120).

47g (W. 48539) 31.08.1970.

Wytwórnia Sprzętu Komunikacyjnego, Dębica, (Jan Rokosz).

Uszczelnienie dławicy wrzeczona do różnych typów zaworów i kurków, zwłaszcza chłodniczych, znamienno tym, że wewnątrz wkrętki (4) dławika wkręconego w nakrywkę zaworu (12) aż do oporu podkładki (9) i uszczelki (11) znajduje się symetryczna uszczelka kształtowa (3) po obu stronach której są ułożone normalne uszczelki kształtowe (1), (2) i (5) lecz w odwrotnym kierunku, przy czym cały układ uszczelki, w celu zapewnienia prawidłowego i dobrego uszczelnienia dławika wrzeczona, dociskany jest od dołu wzdłuż osi sprężyną (8) a w poprzek osi - wrzecionem (7) dławicy.



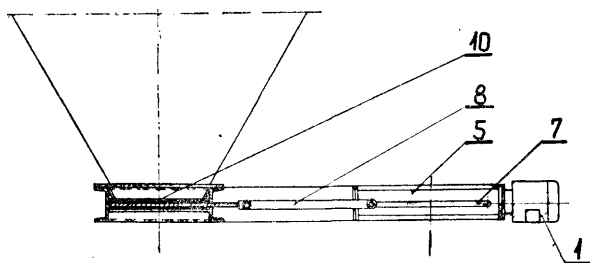
47g

(W. 46293)

24.11.1970.

Biuro Projektów Przemysłu Cementowego i Wapienniczego Kraków (Tadeusz Waszkiewicz, Jan Krauze).

Przestawiaak elektromechaniczny, zwłaszcza do przestawiania klap zsypów, zamknięć sektorowych zbiorników i zasuw, składający się z osadzonej w obudowie śruby pociągowej napędzanej elektrycznym silnikiem, znamieny tym, że śruba pociągowa (3) jest połączona z umieszczonym w jej osi podłużnej elektrycznym silnikiem (1) przy pomocy sprzęgła (2), natomiast obudowa (5) posiada podłużne wycięcie (7) dla liniowego prowadzenia nakrętki (4) zamocowanej do śruby pociągowej (3).



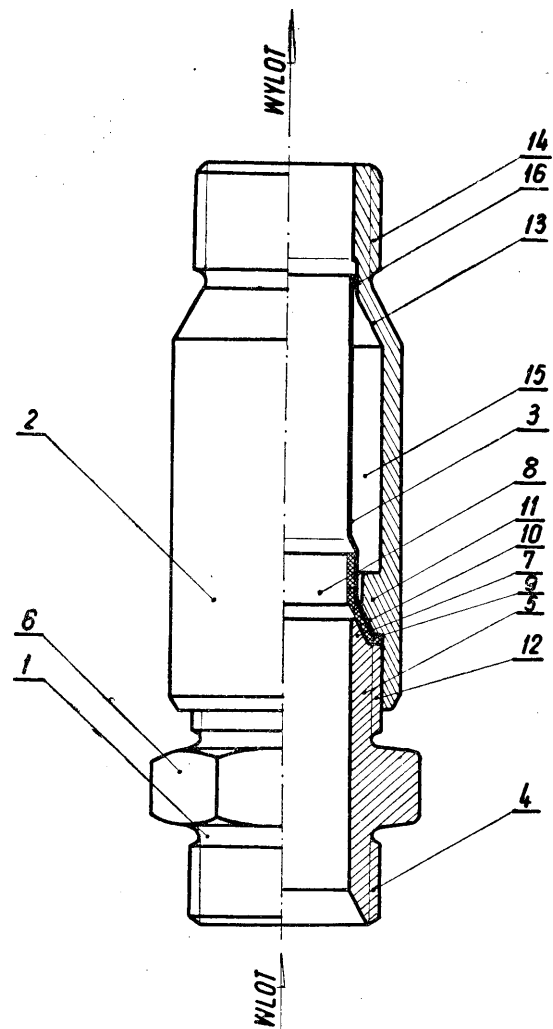
47gl

(W. 46406)

21.12.1970.

Biuro Projektów Budownictwa Komunalnego, Łódź (Stanisław Grzebała).

Zawór zwrotny, składający się z kadłuba i zawieradła umieszczonego w jego wnętrzu, znamieny tym, że dodatkowo jest zaopatrzony we wkrętą równoprzelotową i płaską dwuzłączkę (1) zakończoną w formie stożka (7) z osadzonym nań pierścieniem (8), na którym jest szczelnie naciągnięte elastyczne zawieradło (3) w formie rury, przy czym pierścień (8) wraz z zawieradłem (3) jest dociśnięty do stożka (7) za pomocą skośnej ściany (10) występu (11), wytoczonego na wewnętrznym obwodzie kadłuba (2).



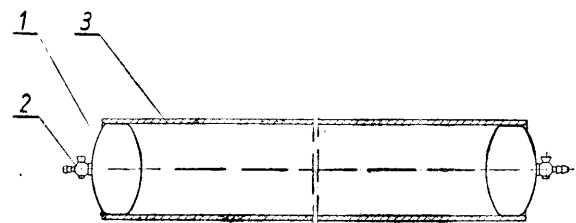
47g1

(W. 46631)

16.02.1971.

Biuro Projektów Przemysłu Hutniczego „Biprohut”, Gliwice (Leszek Strachowski, Julian Zygański, Anna Lis, Ryszard Wacherlohn).

Zamknięcie rur znamienne tym, że stanowi je elastyczna dętka (1) najlepiej kulista zaopatrzona w znany zawór (2) dla powietrza.



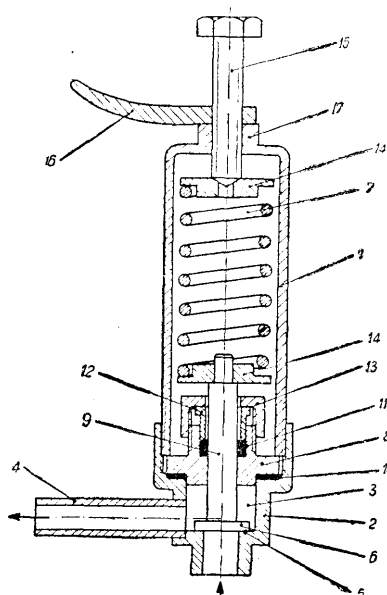
47gl

(W. 46704)

5.03.1971.

Instytut Sadownictwa, Skierniewice, (Adolf Godyń).

Zawór regulacyjny, przeznaczony do zabezpieczania układów hydraulicznych w aparaturze do ochrony roślin znamieny tym, że na cylinder (1) jest nakręcona pokrywa (2) z ukształtowaną wewnątrz komorą (3), połączoną z odpływowym króćcem (4), zaś między cylindrem (1), a pokrywą (2) jest osadzona prowadnica (8) z umieszczonym suwliwie trzonkiem (9), przy czym prowadnica (8) od strony wnętrza cylindra (1) jest ukształtowana w dławnicę.



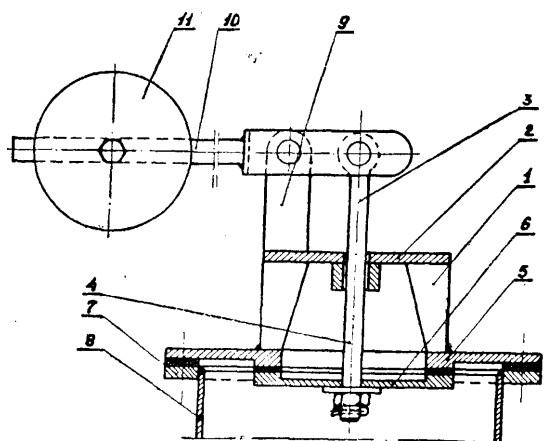
47g1

(W. 47256)

12.07.1971.

Biuro Projektów Przemysłu Materiałów Ogniotrwałych „Bipromog” Przedsiębiorstwo Państwowe, Gliwice, (Tadeusz Rosławski, Leszek Zajączkowski).

Zawór bezpieczeństwa **do urządzeń pracujących** przy podciśnieniu przeznaczony do kołnierzego mocowania w rurociągach instalacji, znamienny tym, że ma korpus w postaci dwu poziomych płyt połączonych ze sobą żeberkami (1) i wyposażony we wspornik (9) dwuramienną dźwignię (10), przy czym górna płyta (2) ma w środku otwór prowadzący trzpień (3) zaworowego grzybka (4), dolna płyta (5) ma otwór wlotowy z siedliskiem daszka (6) zaworowego grzybka (4) i na obrzeżu otwory do mocowania zaworu do kołnierza (7) króca (8), natomiast dwuramienna dźwignia (10) mocowana obrotowo we wsporniku (9) na jednym ramieniu ma zawieszony przegubowo grzybek (4), a na drugim ma mocowany przesuwnie obciążnik (11).



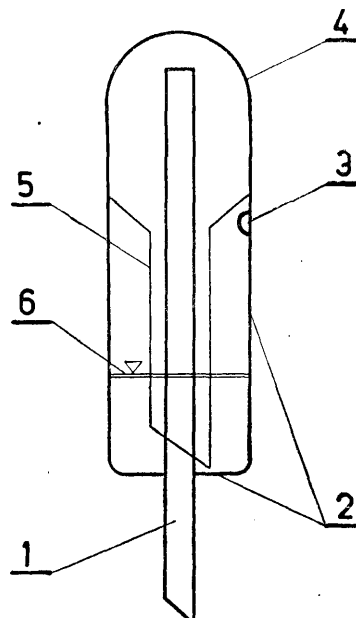
47g

(W. 47313)

30.07.1971.

Polska Akademia Nauk, Instytut Biologii Doświadczalnej im. M. Nenckiego, Warszawa, (Sławomir Kędzierski).

Nasadkowy **wentyl wodny**, znamienny tym, że składa się z otwartej obustronnie wlotowej rurki (1), osadzonej centralnie w dennej części obudowy (2) zaopatrzonej w górnej części w otwór wylotowy (3), który ewentualnie posiada połączenie do odprowadzania gazów do urządzeń dodatkowych, oraz przymocowanego do niej kołpaka (4) z wyobloną górną częścią przechodzącą w środkowej i dolnej części w skośnie zakończoną, współśrodkowo umieszczoną rurkę (5), przy czym otwór (3) znajduje się po stronie najbliższej krawędzi dolnego skośnego ścięcia rurki (5).



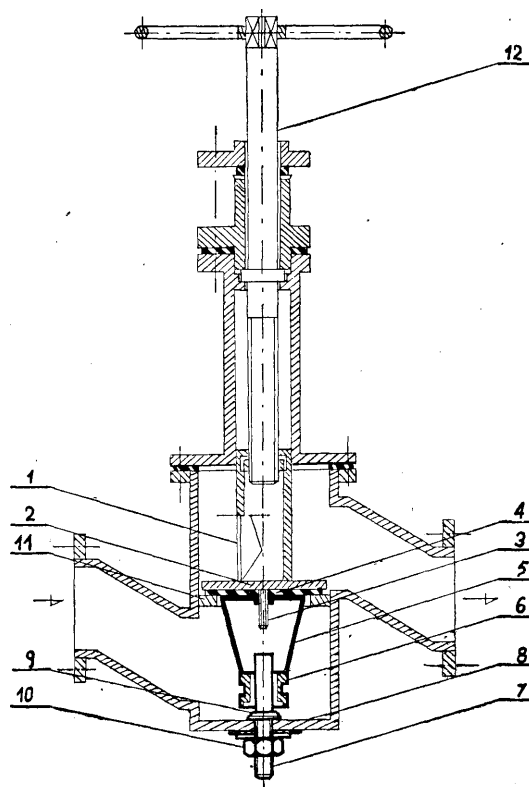
47g1

(W. 47425)

3.09.1971.

Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Okręgu Łódzkiego, Łódź (Sylwester Wawrzyniak, Bolesław Świątczak).

Zawór kołnierzowy, składający się z kadłuba zamkniętego z góry pokrywą połączoną z dławicą typu śrubunkowego, przez którą jest pionowo wprowadzony trzpień zaopatrzony w górnej zewnętrznej części w prawozwojowy gwint trapezowy zakończony chwytem czworokątnym z umieszczonym na nim kółkiem ręcznym, a w dolnej części usytuowanej we wnętrzu tego kadłuba, ma zamocowany ruchomo grzyb przylegający do gniazda zaworowego, znamienny tym, że ma grzyb (1) zakończony poziomą płytką (2) z zamocowanym od spodu nagwintowanym wałkiem (3), na który jest nasadzona elastyczna uszczelka (4) i dociśnięta do tej płytki za pomocą stożkowego bębna (5), zaopatrzonego w dolnej części w dwuczęściową tuleję (6), osadzoną suwliwie na przewodniku (7) w kształcie wałka, opie-



rającego się na wewnętrznej stronie kadłuba (8) za pomocą oporowego kołnierza (9), a od strony zewnętrznej tego kadłuba jest mocowany nakrętką (10), przy czym na wysokości górnego obrzeża bębna w pozycji opuszczonej na prowadniku, jest poziomo zamocowany do kadłuba metalowy pierścień (11) stanowiący gniazdo zaworowe.

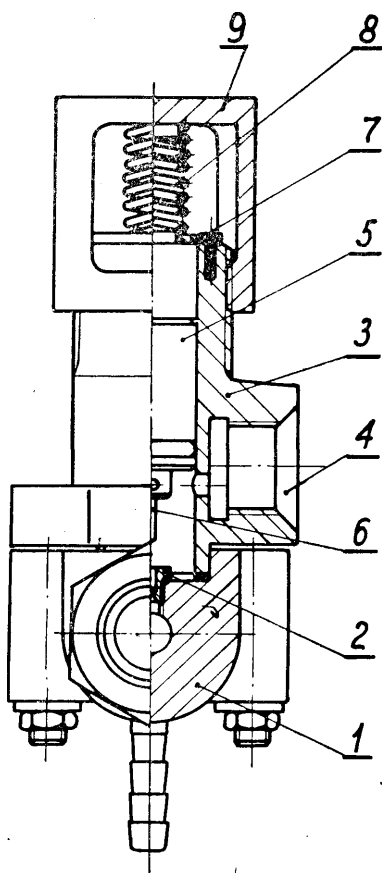
47g

(W. 47447)

8.09.1971.

Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyjne Przemysłu Węglowego Gliwice (Werner Sopalla).

Zawór odcinający pompy strumieniowej, zwłaszcza pompy strumieniowej stosowanej w urządzeniu dozującym zwilżacz do wody zraszającej zapyłone powietrze w podziemiach kopalń, zaopatrzony w tłok odcinający dopływ zwilżacza do wody, na którego powierzchni czołowej osadzona jest współosiowo iglica do przetykania dyszy zwilżacza, osadzonej promiennie w komorze mieszania pompy, znamieny tym, że ponad tłokiem (5) ma sprężynę (8) o regulowanym napięciu kołpakiem (9), a cylinder tłoka (5) ma na czołowej powierzchni zderzak (7) ograniczający skok tłoka (5).



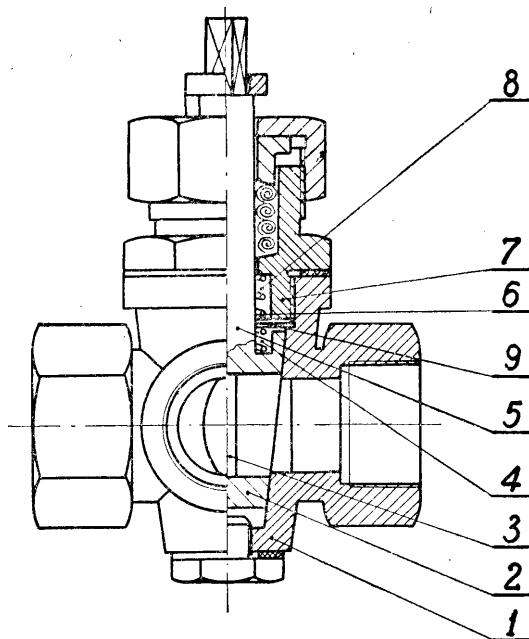
47g

(W. 47473)

20.05.1971.

Instytut Techniki Budowlanej, Warszawa (Wojciech Kołodziejczyk).

Zawór grzejnikowy dwudrogowy typu kurek ćwierćobrotowy dla ogrzewań jednorurowych, składający się z korpusu, elementu zamykającego, sprężyny i głowicy, znamieny tym, że na trzpieniu 5 stożkowego elementu zamykającego 2 z otwartym wycięciem 3, między gniazdem 8 głowicy 7 a gniazdem 4 elementu zamykającego 2 jest umieszczona sprężyna 6, przy czym między elementem zamykającym 2 a głowicą 7 utworzona jest szczelina 9.



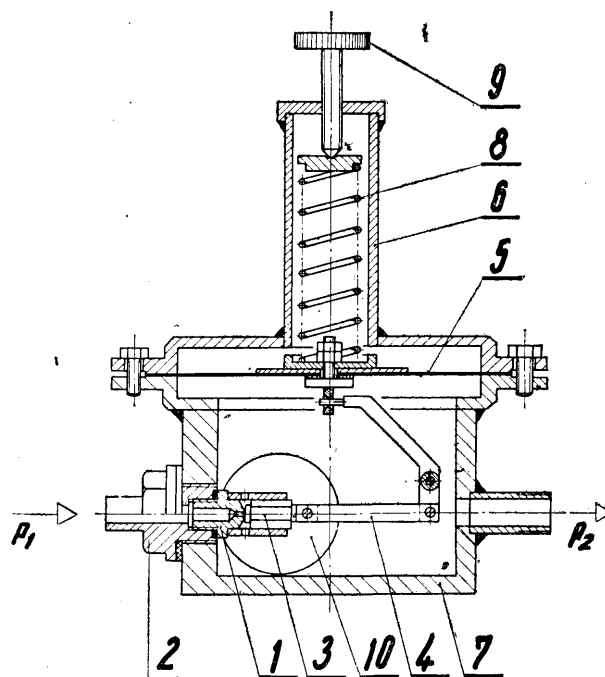
47g1

(W. 47609)

21.10.1971.

Instytut Obróbki Plastycznej, Poznań (Walerian Majchrzak).

Reduktor ciśnienia do amoniaku i innych gazów, składający się z dyszy, tłoczka, śruby nastawczej i sprężyny, znamieny tym, że posiada membranę (5) o średnicy powyżej 100 mm umocowaną pomiędzy korpusem (7) a pokrywą (8) i układ dźwigniowy (6) o przełożeniu co najmniej 1:3, umieszczony w korpusie (7), do którego umocowana jest również płytka (10).



47g1

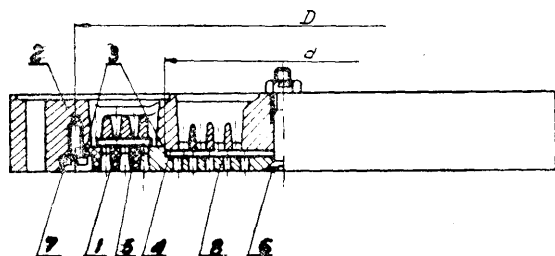
(W. 47851)

23.12.1971.

Huta Stalowa Wola Przedsiębiorstwo Państwowe, Stalowa Wola (Helena Kościak, Aleksander Koczwarą).

Samoczynny zawór koncentryczny do sprężarek tłokowych składający się z części górnej zaworu, części dolnej zaworu, płytek zaworowych, w którym obydwie części zaworu połączone są ze sobą przy pomocy śru-

by usytuowanej w środku zaworu, a część dolna zaworu oprócz czołowych powierzchni styku z częścią górną zaworu posiada osadzenie na dwóch współśrodkowych średnicach, z których jedna jest dokładnie centrująca, a średnica zewnętrzna dolnej części zaworu jest mniejsza od zewnętrznej średnicy górnej części zaworu, znamienny tym, że dolna część zaworu (1) ma dodatkowe zamocowanie do górnej części zaworu (2) przy pomocy kilku wkrętów (7) usytuowanych na styku zewnętrznej średnicy („D”) dolnej części zaworu (1) z górną częścią zaworu (2), przy czym lby wkrętów (7) znajdują się poniżej dolnej powierzchni (8) zaworu.



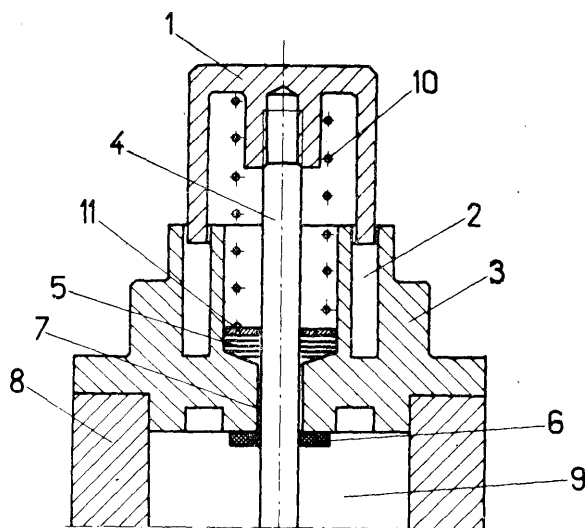
47g

(W. 48083)

3.02.1972.

Henryk Karasiński, Andrzej Gryglaszewski, Warszawa.

Zespół do ręcznego uruchamiania gazowego zaworu elektromagnetycznego, posiadający umieszczony w otworze prowadzącym korpusu popychacz, który posiada szereg pierścieni uszczelniających oraz zamocowany przycisk znamienny tym, że popychacz (4) zaopatrzony jest w uszczelkę przylegającą do krawędzi otworu prowadzącego (7) oraz w przycisk (1) posiadający w przekroju kształt litery U której ramiona osadzone są suwliwie w pierścieniowym rowku (2) korpusu (3).



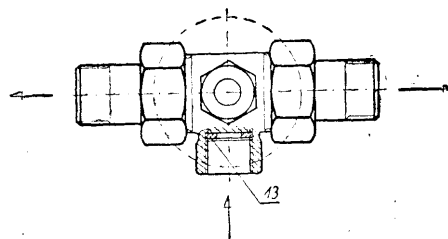
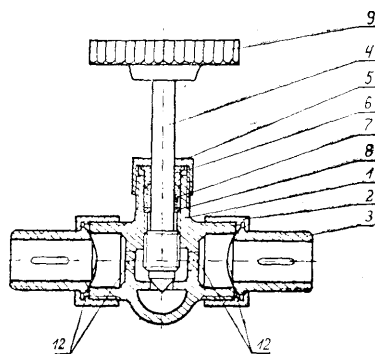
47g1

(W. 48098)

5.02.1972.

Łódzkie Przedsiębiorstwo Instalacji Sanitarnych i Elektrycznych, Łódź, (Juliusz Koenig, Henryk Kaszyk, Zdzisław Bogdański).

Zawór grzejnikowy kryzowany z wrzecionem, znamienny tym, że w korpusie (1) posiada dwa przeciwległe osiowo przewody dopływu czynnika grzejnego zaopatrzone w gwinty zewnętrzne dla połączenia typowymi nakrętkami złączek (2) ze znanymi końcówkami złączek (3), o średnicach odpowiadających nagwintowanym otworom wlotowym grzejników panelowych.



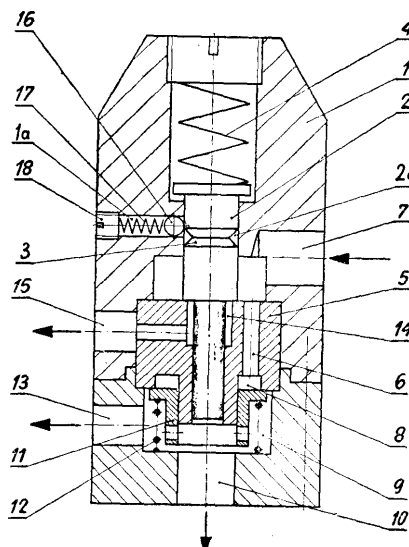
47g

(W. 48357)

24.04.1970.

Główny Instytut Górnictwa, Katowice (Andrzej Raczynski, Tadeusz Walter).

Zawór automatycznego rozładowania ciśnienia z podwójną regulacją, wyposażony w tłok przyciskany od góry sprężyną, znamienny tym, że końcówka tłoka (2) zaopatrzona w sprężynę (4) ma obwodowe wycięcie (3) a korpus (1) zaworu w obszarze przesuwania się wycięcia (3) ma wykonany prostopadle do jego osi przelotowy otwór (1a) łączący się z cylindryczną, tłokową przestrzenią (2a), w którym od strony tłoka (2) jest umieszczona kulka (16) dociskana sprężyną (17) tak, aby w czasie ruchu tłoka kulka (16) wpadała do tego wycięcia i naciskając na jego skośną ściankę dawała siłę wypadkową mniejszą od siły nacisku sprężyny (4), przy czym otwór (1a) jest zaopatrzony w wkręt (18) do regulowania nacisku sprężyny (17) na kulkę (16).



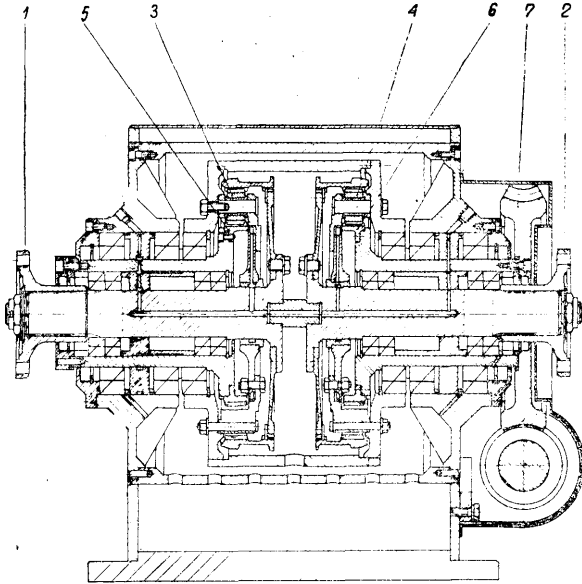
47h

(W. 46714)

9.03.1971.

„POLMO” Ośrodek Konstrukcyjno-Badawczy Przemysłu Motoryzacyjnego, Warszawa, (Ryszard Kępczyński, Gerard Szuba).

Urządzenie napinające, złożone z wałków oraz osadzonych na nich kół zębatach, służących do przekazywania ruchu obrotowego, zamkniętych w wspólnej obudowie, znamienne tym, że jest wyposażone w dwie przekładnie planetarne, użytkowane w sprzęcie lotniczym.



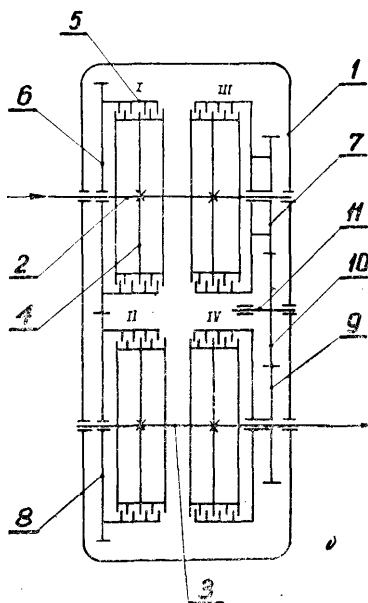
47h

(W. 46945)

24.05.1971.

Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyjne Przemysłu Węglowego, Gliwice, (Jerzy Miemczok, Jerzy Szen).

Przekładnia rewersyjna, jednostopniowa, znamienna tym, że na wejściowym wale (2) i wyjściowym wale (3) ma osadzone pary wielopłytkowych elektromagnetycznych sprzęgieł (4, 5), których rotory (4) są sztywno związane z odpowiednimi wałami, a ich obudowy (5) związane są z zębatymi kołami (6, 8, 7, 9) obrotowo osadzonymi na odpowiednich wałach (2, 3), przy czym zębate koła (6 i 8) zazębiają się bezpośrednio, a pomiędzy zębatymi kołami (7 i 9) na osi (11) osadzone jest pośrednie zębate koło (10).



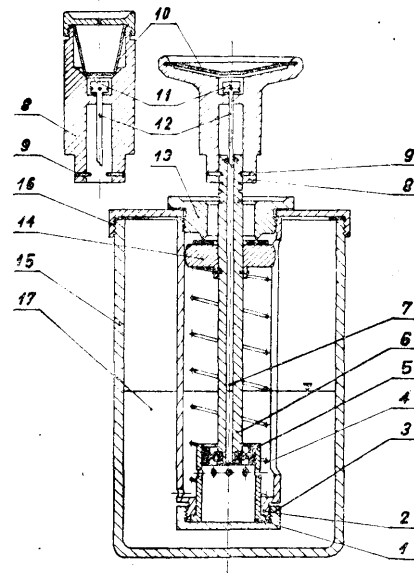
48d

(W. 46271)

18.11.1970.

Zakłady Radiowe im. M. Kasprzaka, Warszawa, Polska, (Krzysztof Trenkner, Janusz Malinowski).

Zwilżacz do dozowania płynów szkodliwych i łatwopalnych, składający się z pojemnika z przykrywą i zespołu dozującego, znamienne tym, że zespół dozujący posiada cylinder (1) umieszczony w korpusie (2), który w dolnej części zamknięty jest pokrywą gwintowaną (3), wewnątrz którego znajduje się tłok (5) z przedłużonym prowadzeniem, oraz tłoczek (6) dolną częścią elastycznie połączony z tłokiem (5), a w górnej części tłoczyska (6) jest zamocowana końcówka (8) do regulacji skoku za pomocą zatrzasku (9), natomiast w górnej części korpusu (2) wkręcone jest gniazdo (13), które łącznie z grzybkami (14) i sprężyną (4) stanowi zawór odpowietrzający.



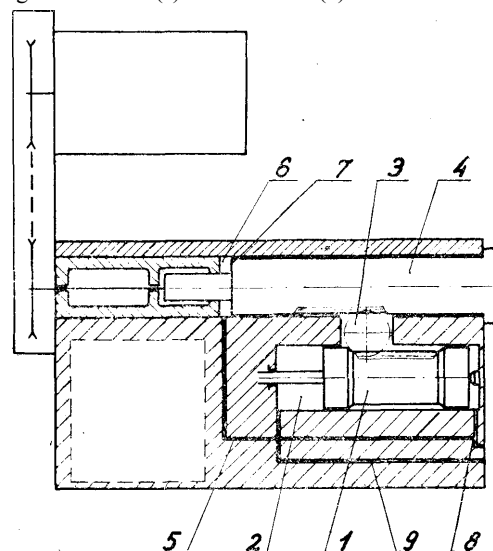
49a

(W. 45758)

16.07.1970.

Biuro Projektów Konstrukcji i Technologii Obrabiarek i Narzędzi „Koprotech”, Warszawa, (Bogusław Kwiatkowski).

Hydropneumatyczna jednostka wiertarska o zwiększonej sile osiowej wrzeciona składająca się z cylindra pneumatycznego dwustronnego działania którego tłok przekazuje za pomocą koła zębatego ruch postępowo - zwrotny na pinolę jednostki, znamienne tym, że powierzchnia czołowa (7) pinoli (4) stanowi tłok dodatkowego cylindra pneumatycznego (6) połączonego kanałem (5) z kanałem (8).



49c (W. 47088) 5.06.1971.

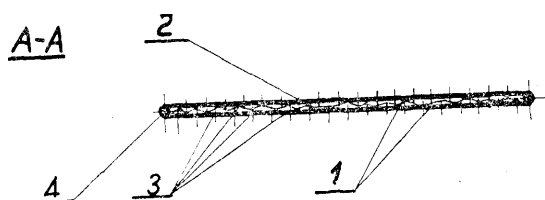
Fabryka Urządzeń Okrętowych „Techmet”, Pruszcz Gdański, Polska (Ludomir Osiewski).

Nóż składany do dłutowania, zwłaszcza kanałów w okrągłych otworach przelotowych o znacznej długości, składający się z oprawki, noża i zwijacza wióra połączonych śrubą dociskową, znamienny tym, że trzon oprawki ma przekrój porządkowy półokrągło-pryzmatyczny, z występem służącym do podparcia noża w miejscu największego obciążenia, przy czym nóż wraz ze zwijaczem wióra, mającym postać prostokątnej płytki, są osadzone w trzonie oprawki pod kątem 5° do 15° względem płaszczyzny prostopadłej do osi oprawki.

49h (W. 47075) 2.06.1971.

Przedsiębiorstwo Robót Instalacji Sanitarnych Budownictwa Warszawa, Warszawa, (Wojciech Górka, Bogdan Dąbrowka, Franciszek Boguszewski, Mikołaj Sajko).

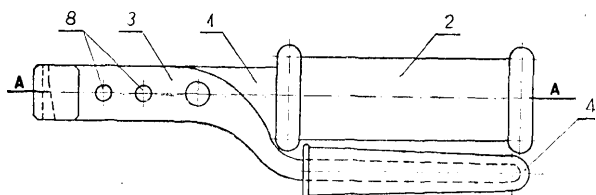
Ekran spawalniczy, który stanowi wielowarstwowa płyta płaska lub wylukowana, znamienny tym, że zewnętrzne warstwy (1) płyty, korzystnie z blachy, są na całej powierzchni perforowane a wewnętrzna warstwa (2) płyty, wykonana z materiału dźwiękochłonnego, korzystnie np. z wełny bazaltowej, jest pełna i przylega ściśle do zewnętrznych warstw (1) przy czym rozmieszczenie otworów (3) w zewnętrznych warstwach (1) jest tak wykonane, że otwory (3) nie pokrywają się ze sobą.



49h (W. 47592) 16.10.1971.

Przedsiębiorstwo Robót Instalacji Sanitarnych Budownictwa Warszawa, Warszawa, (Ryszard Szulc, Stanisław Tarantowicz).

Uchwyty elektrody do spawania łukowego składający się z stałej i ruchomej dźwigni połączonych przegubowo i działający na zasadzie nożyc, znamienny tym, że koniec stałej dźwigni (1) jest zagięty o kąt 180° a koniec ruchomej dźwigni (3) jest od czoła sfazowany, przy czym wewnętrzna powierzchnia zagiętego końca stałej dźwigni (1), tworzącego zakole, wraz z czołową, wklęsłą powierzchnią sfazowanego końca ruchomej dźwigni (3) tworzy gniazdo (11).

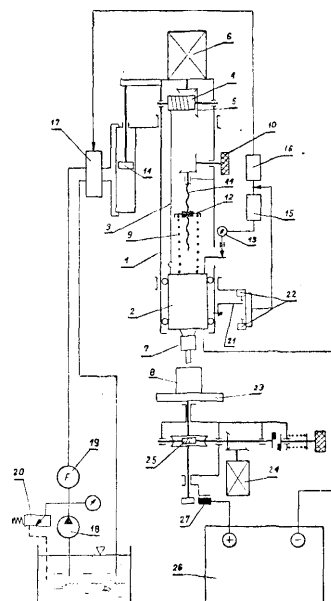


49l (W. 45928) 5.09.1970.

Instytut Obróbki Skrawaniem, Kraków, (Janusz Mianik).

Ultradźwiękowo elektrochemiczna drążarka do obróbki węglików spiekanych pozwalająca łączyć proces obróbki ultradźwiękowej z elektrochemicznym rozwarzaniem materiału obrabianego przy jednoczesnym stłoczeniu zawiesziny ziarn ściernych w elektrolicie do strefy obróbki pod zwiększonym ciśnieniem, mająca hydrauliczny posuw roboczy sterowany wzmacniaczem elektrohydraulicznym, znamienna tym, że ultradźwiękowa głowica (2) zawieszona jest przez linkę (3)

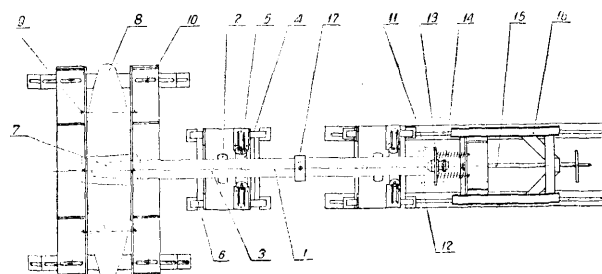
na bębnie (4) odciążającego mechanizmu (5) napędzanego dwufazowym kubkowym silnikiem (6) o regulowanym momencie, a nacisk narzędzia (7) na obrabiany materiał (8) dokonywany jest sprężyną (9) o napięciu ustawionym pokrętle (10) przez śrubę (11) oraz nakrętkę (12) i stabilizowany indukcyjnym czujnikiem (13) w stosunku do wrzeciona (1) poprzez regulator (15) sterujący stopień (16) i elektrohydrauliczny wzmacniacz (17).



49l (W. 47605) 20.10.1971.

Biuro Projektów Budownictwa Morskiego, Gdańsk, (Antoni Skawiński).

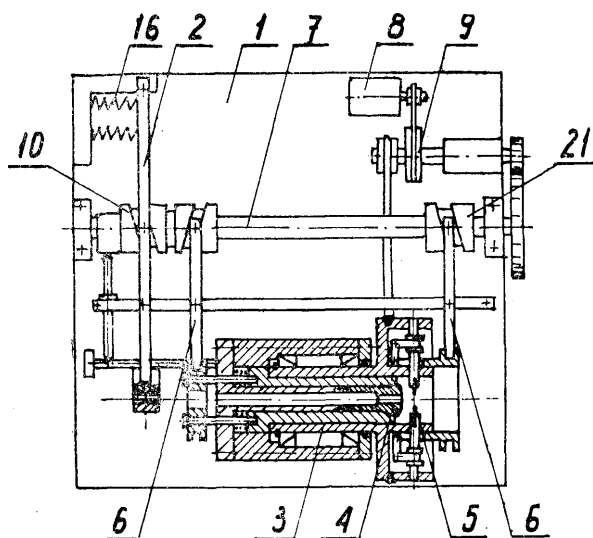
Urządzenie do mechanicznego docierania stożków wałów i śrub napędowych składające się z podstawy i obudowy śruby, jak również prowadnic dolnych znamienny tym, że wał (1) osadzony w piaskie śruby (8) ułożony jest w pozycji poziomej na rolkach podporowych (2) i rolkach bocznych (4) o zmiennej regulacji odchylenia, przy czym do kołnierza (11) zamocowane jest rozłączne tarcza zabierakowa (13) w której ułożony jest kiel dociskany do wału sprężynami (14) i śrubą (15).



49l (W. 47616) 23.10.1971.

Instytut Przemysłu Organicznego, Warszawa, (Krzysztof Salmonowicz, Aleksy Siwiec, Włodzimierz Rzeżuski).

Urządzenie do cięcia opóźniaczy do zapalników elektrycznych znamienny tym, że składa się z podajnika (2) i wrzeciona (3) w którym znajduje się uchwyt mocujący pręta (4) oraz dwa płaskie, wirujące noże (5) przy czym wrzeciono i podajnik połączone są dwiema dźwigniami (6) z wałem (7) napędowym zespołu krzywek, a całość urządzenia zamontowana jest na płycie metalowej (1) i napędzana silnikiem elektrycznym (8) poprzez przekładnię (9).



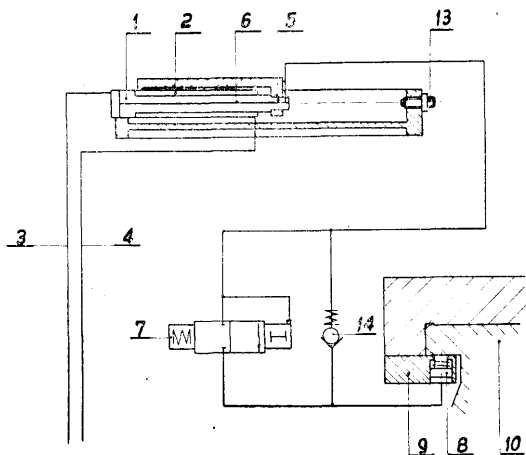
491

(W. 48040)

30.09.1970.

Biuro Projektów Konstrukcji i Technologii Obrabiariek i Narzędzi „KOPROTECH”, Warszawa, (Stanisław Kubicki, Krzysztof Skarżyński).

Stół podziałowy wzdłużny, zwłaszcza przestawny przeznaczony do dokładnego przestawiania przedmiotów obrabianych na poszczególne stanowiska obróbkowe, lub do dosuwania wrzecienników do przedmiotu obrabianego, wyposażony w hydrauliczne urządzenia zaciskowe umieszczone w ruchomej części stołu, znamienne tym, że ma zawór kolejności działania 7 umieszczony w ruchomej części stołu połączony z cylindrem hydraulicznym 2 i z hydraulicznymi urządzeniami zaciskowymi 8.



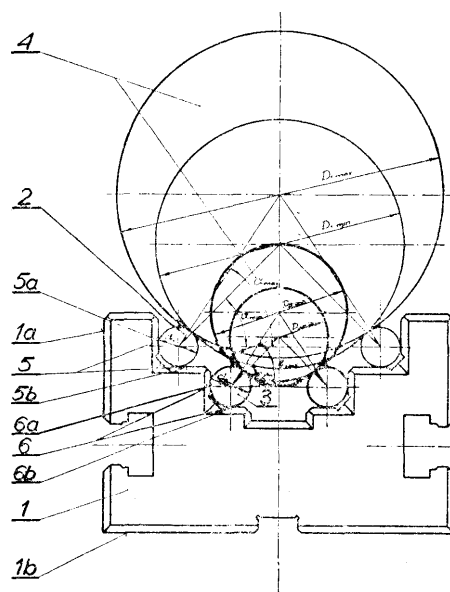
49m

(W. 48355)

14.02.1970.

Politechnika Krakowska, Kraków, (Andrzej Samek, Zbigniew Piórecki).

Element pryzmatyczny z podwójnymi rolkami wyposażony w prowadnice górną i dolną, mający zastosowanie do ustalania przedmiotu typu wałek na stole obrabiarki przy obróbce skrawaniem, znamienne tym, że w korpusie (1) elementu w górnej jego części w prowadnicach górnej (5) i dolnej (6), znajdują się ustalające rolki (2) i (3), przy czym ścianki pionowe (5a) i (6a) prowadnic (5) i (6) są wykonane symetrycznie z dużą dokładnością względem bocznych ścian (1a) korpusu (1), a ścianki poziome (5b) i (6b) prowadnic (5) i (6) są wykonane równoległe do podstawy (1b) korpusu (1).



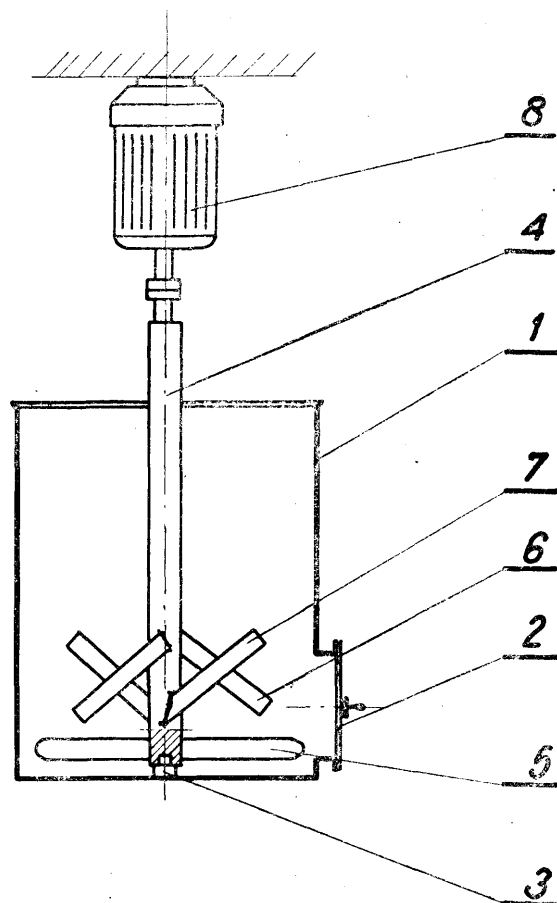
50f

(W. 45675)

22.06.1970.

Władysław Grabowski, Warszawa.

Urządzenie do mieszania składników masy zawierające zbiornik i mieszadło, znamienne tym, że w dnie zbiornika (1) jest czop (3) lub tuleja, na którym osadzony jest obrotowo wał (4) mieszadła sprzężony z silnikiem (8) lub napędem ręcznym bądź kieratem przy czym górny koniec wału jest ustalony w kierunku promieniowym.



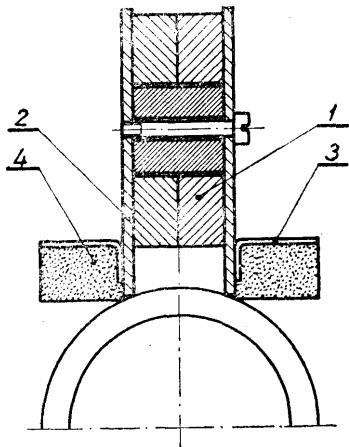
57a

(W. 47182)

25.06.1971.

Instytut Elektrotechniki, Warszawa, Polska (Henryk Piątkowski).

Przycisk magnetyczny do mocowania kaset rentgenowskich zawierający magnes krążkowy znamienny tym, że zestaw dwóch krążków magnesowych (1) jest przytwierdzony zewnętrznymi płaskimi powierzchniami do płaskościennych nabiegunków (2) zakończonych stopkami (3) zaopatrzonymi w elastyczne podkładki (4).



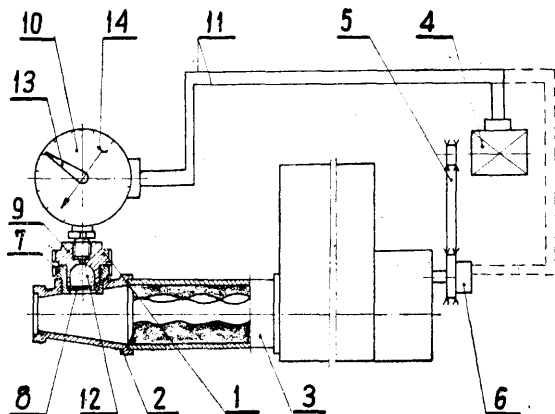
59a

(W. 45634)

15.06.1970.

Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy „ZREMB”, Warszawa, (Tadeusz Szumski).

Urządzenie zabezpieczające pompy tynkarskie przed przekroczeniem dopuszczalnego ciśnienia tłoczenia, znamienne tym, że posiada obsadę (1) manometru osadzoną na powietrzniku lub króćcu (2) pompy (3) i manometr kontaktowy (10) połączony ze sprężmem (6) lub silnikiem (4) pompy (3).



60a

(W. 48357)

24.04.1970.

Główny Instytut Górnictwa, Katowice (Andrzej Raczyński, Tadeusz Walter).

Zawór automatycznego rozładowania ciśnienia z podwójną regulacją (tekst zgłoszenia zawieszony został w klasie 47g1 na stronie 126).

63c

(W. 48197)

23.02.1972.

Ośrodek Rozwoju Techniki przy Wojewódzkim Związku Spółdzielczości Pracy, Lublin, (Tadeusz Duszynski, Lucjan Czapla, Stanisław Pietyra).

Klamra do pasów bezpieczeństwa stosowana w środkach komunikacji składająca się z zaczepu i głowicy

znamienna tym, że głowica wyposażona jest w przyciski, z których każdy posiada występ i szczękę zaciskającą, przy czym pomiędzy szczękami zaciskającymi powstaje otwór dla zaczepu, a pomiędzy występami i szczękami zaciskającymi tworzą się szczeliny dla sprężyn.

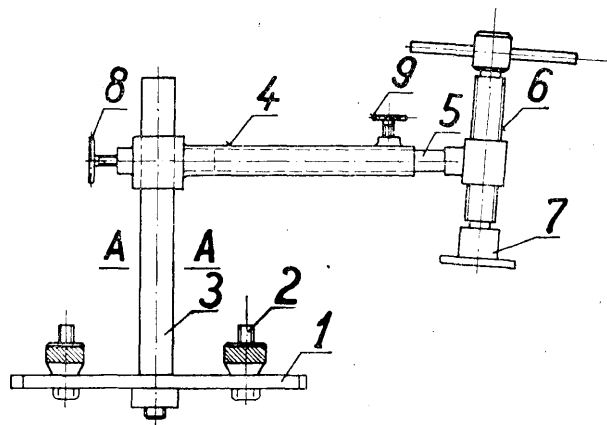
63e

(W. 46937)

19.05.1971.

Czesław Kozłowski, Zabrze.

Prasa do demontażu opon samochodowych znamienna tym, że do podstawy (1) ze śrubami mocującymi (2) przykręcona jest kolumna pionowa (3), na której zamocowany jest obrotowo i przesuwnie wysięgnik poziomy (4) i (5) zakończony głowicą, przez którą przechodzi śruba dociskowa (6) zakończona ruchomą końcówką (7) przenoszącą nacisk śruby (6).



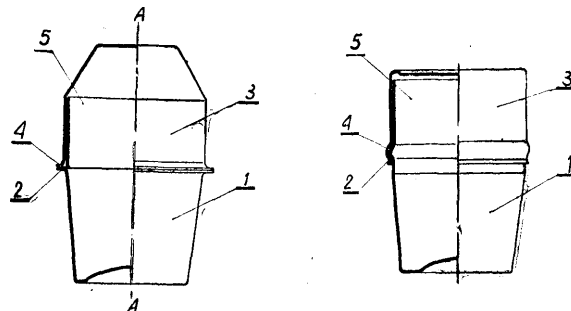
64a

(W. 48491)

16.12.1970.

Biuro Projektów Przemysłu Tworzyw Sztucznych „Proerg”, Gliwice, (Antoni Sołtys).

Opakowania z tworzywa sztucznego do przechowywania i spożywania napojów składające się z dwóch części z której jedna spełnia rolę kubka jednorazowego użytku zaś druga rolę pokrywki zamykającej znamienne tym że część 1 spełniająca rolę kubka do bezpośredniego spożywania zawartości opakowania ma elementy łączące przeznaczone do zamykania jak na przykład kołnierz, wyoblenie lub gwint usytuowane w znacznej odległości poniżej jego obrzeża otwartego.



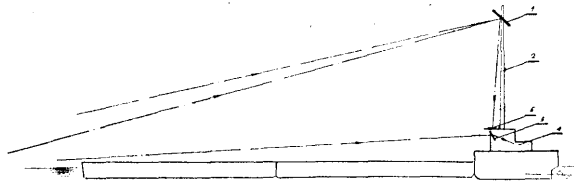
65a

(W. 46843)

22.04.1971.

Biuro Projektów i Studiów Taboru Rzecznego, Wrocław, (Jerzy Bobotek).

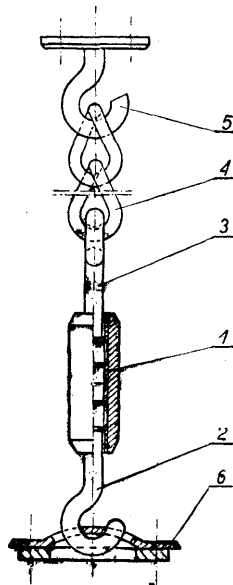
Urządzenie do zmniejszenia martwego pola widzenia na jednostce pływającej znamienne tym, że składa się z pryzmatu (1), zamontowanego na maszcie (2) i z lustra (3), spełniającego rolę ekranu, umieszczonego na stanowisku manewrowym w sterówce (4).



65a (W. 47271) 15.07.1971.

Stocznia Północna, Gdańsk, (Wacław Buturma).

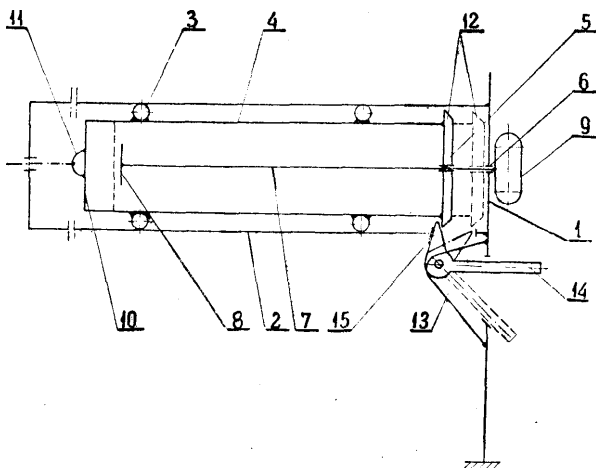
Ściągacz do mebli okrętowych znamieny tym, że zastosowany w nim element o zmiennej skokowo długości jest wykonany w postaci łańcucha (4) współpracującego z hakiem (2) i hakiem (3) oraz ze ściągaczem (1), co daje możliwość ustalenia długości ściągacza oraz dowolną długość.



65b (W. 47192) 30.06.1971.

Zakłady Okrętowych Urządzeń Technicznych „Techmor”, Gdańsk, (Franciszek Śliwiński, Jan Rybaczewski).

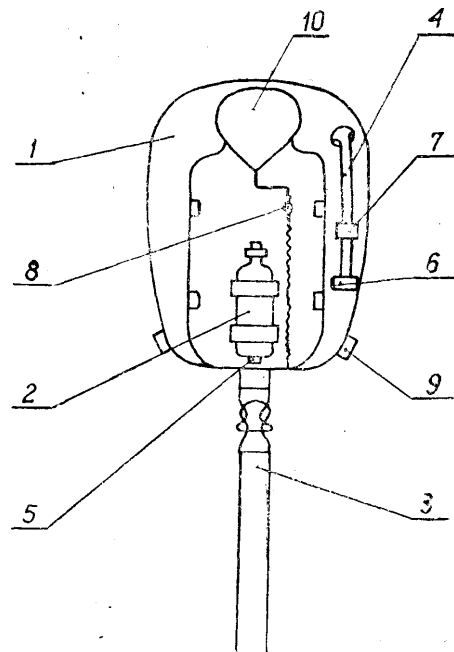
Mechanizm zwalniania łańcucha zapory wjazdowej, znamieny tym, że ma zamocowaną trwale do wsporczej płyty (1) obudowę (2) z osadzoną w niej suwliwie za pomocą pierścieni (3) prowadzącą tuleję (4), umieszczoną wewnątrz tej tulei (4) i przechodzącą przez otwory (5), (6) ciągnio (7) zakończone z jednego końca oporową płytką (8) a z drugiego - uchwytem (9), przy czym tuleja (4) z jednej strony jest zamknięta denkiem (10) z uchem (11) do zaczepiania łańcucha, a z drugiej strony nakładką (12), oraz zamocowaną przegubowo do wspornika (13) dźwignią (14) z blokującym zaczepem (15).



65b (W. 47363) 12.08.1971.

Zakłady Mechaniki Precyzyjnej Przedsiębiorstwo Państwowe, Gdańsk (Antoni Dutko).

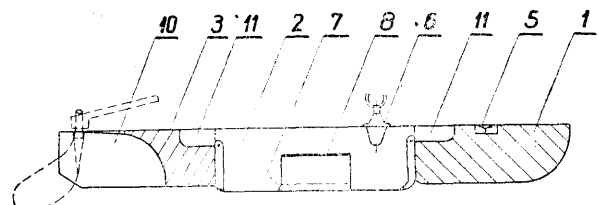
Kamizelka ratunkowa z układem pasów nośnych umocowana na piersi użytkownika znamieną tym, że ma otwór 10 do mocowania na szyi użytkownika, przez co po wypełnieniu powietrzem zapewnia utrzymanie głowy użytkownika na powierzchni wody oraz, że do kamizelki wmontowana jest butla powietrzna 2, która zawiera powietrze potrzebne do oddychania do czasu wynurzenia się użytkownika na powierzchnię i wypełnienia kamizelki ratunkowej.



65c (W. 48096) 4.02.1972.

Politechnika Gdańska, Gdańsk, (Jerzy Doerffer, Jan Kozłowski).

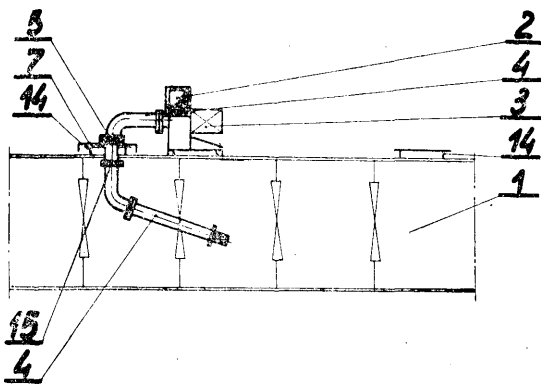
Sztynna łódź składana, zwłaszcza z tworzywa sztucznego, składająca się z części dziobowej, środkowej i rufowej, znamieną tym, że wybranie (10) w części rufowej (3) ma kształt stanowiący odwzorowanie zewnętrznej kształtu części dziobowej (1), obróconej o 180°, przy czym część środkowa (2) łodzi tworzy otwartą skrzynię o gabarytach obejmujących złożone ze sobą i zsunięte części rufową (3) i dziobową (1) łodzi.



65d (W. 46447) 2.01.1971.

Stocznia im. Komuny Paryskiej, Gdynia (Stanisław Patkowski).

Urządzenie do wentylacji zbiornika na statku, składające się z wentylatora, silnika i wentylacyjnego przewodu, znamienne tym, że do wentylacyjnego przewodu (4) zamontowana jest rozłączna pokrywa (7), w której umieszczona jest obrotowo tuleja (6) oraz przesłona (11), umożliwiającą zakrycie kształtowego wycięcia (10) wykonanego w pokrywie (7).

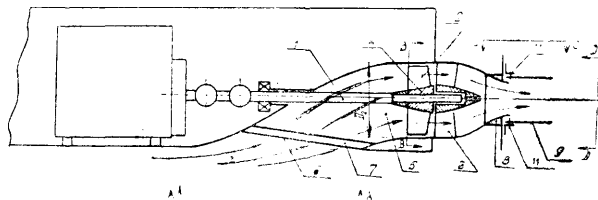


65h (W. 47710)

15.11.1971.

Józef Menet, Warszawa.

Pędnik na odrzut wodny dla łodzi, znamienno tym, że składa się z tunelu (5), w którego cylindrycznej części znajduje się wiernik (2) ze stożkową piastą (4) osadzony na wale (1) sprzężonym z dowolnym silnikiem, przy czym część wlotowa tunelu (5) o kształcie zbliżonym do prostokąta o jednej krawędzi eliptycznej, zaopatrzona jest w profilowe przegrody (7) natomiast dysza (8) wylotowa tunelu (5) posiada urządzenie sterownicze (9) z przesłonkami (10) zamocowane zawiasowo (11) do tunelu (5).

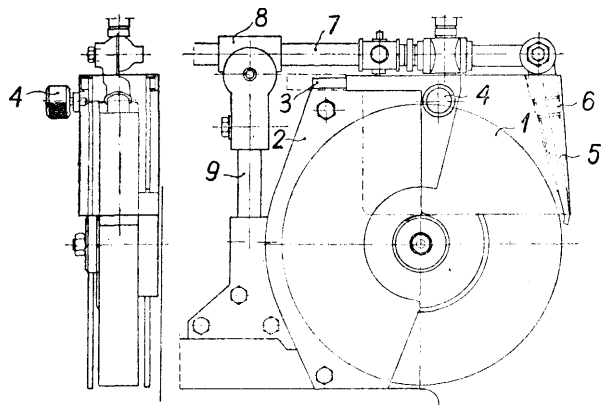


67a (W. 44715)

4.12.1969.

Zakłady Mechaniczne „Ponar-Tarnów”, Tarnów, (Zbigniew Chudzikiewicz, Adam Gedliczka, Krystyna Starzyńska, Józef Boryczko, Zdzisław Rak, Sławomir Szewczykowski).

Szlifierka do wałków składająca się ze znanych zespołów, to jest korpusu łoża, konika, wrzeciennika, osłony napędu wrzeciona, głowicy tarczy szlifierskiej, osłony tej tarczy, elementów doprowadzających chłodziwo, pulpitu sterowniczego, urządzeń do aktywnej kontroli i ustawionych obok korpusu: zbiornika na chłodziwo wraz z separatorem magnetycznym, zbiornika hydraulicznego wraz z pompami oraz szafy zawierającej aparaturę elektryczną, znamienno tym, że ruchoma część (1) osłony tarczy szlifierskiej zawieszona jest na prowadnicy (3), dla przemieszczania ruchomej części (1) osłony równoległe do średnicy tarczy szlifierskiej, a końcówka (5) przewodu doprowadzającego chłodziwo umieszczona jest w komorze (6) związanej na stałe z ruchomą częścią (1) osłony tarczy szlifierskiej.

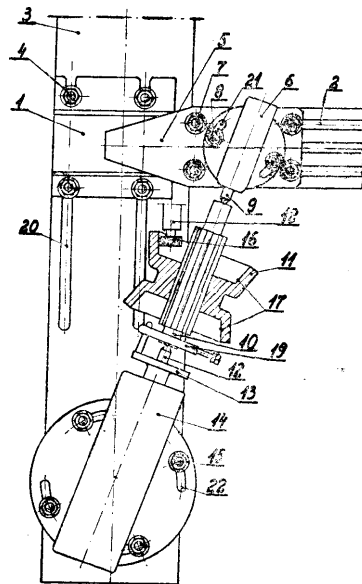


67a (W. 44965)

26.01.1970.

Wytwórnia Sprzętu Komunikacyjnego, Świdnik, (Konrad Denis).

Urządzenie do szlifowania współosiowych otworów stożkowych mocowane do łoża szlifierki za pomocą śrub osadzonych przesuwnie w rowkach prowadniczych wykonanych w łożu szlifierki znamienne tym, że posiada wysięgnik (1), płytę (5) i konik (6) w którym jest osadzony znany kiel (9) stanowiący podparcie trzpienia (10) z zamocowanym na nim obrabianym przedmiotem (11), przy czym wysięgnik (1) i płyta (5) są między sobą mocowane rozłącznie za pomocą śrub (7) prowadzonych w rowkach (2), a płyta (5) i konik (6) są połączone śrubami (8).

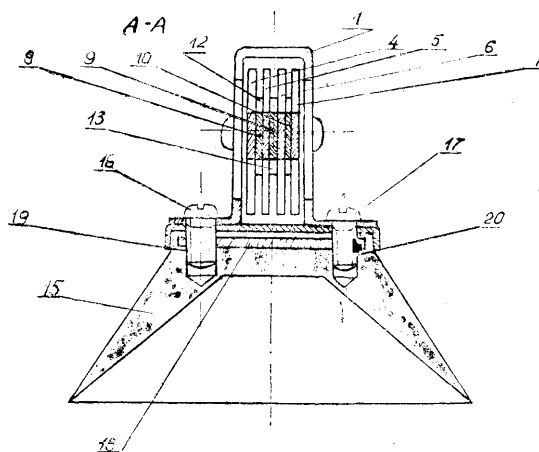


67a (W. 45648)

15.06.1970.

Zenobiusz Dębowski, Ursus.

Przyrząd do ostrzenia, szczególnie noży stanowiący obrotowe tarcze, znamienne tym, że tarcze (4), (5), (6), (7) i (8), (9), (10) osadzone są w prostokątnej obudowie (1) z wycięciem (11) osadzonej na podstawie (14) z gumową przyssawką (15) zamocowaną wkrętami (16) i (17) osadzonymi w otworach (19) i (20) płytki (18).



67c (W. 45262)

27.03.1970.

Zjednoczenie Przemysłu Meblarskiego, Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Meblarstwa, Poznań, (Wacław Czarnota, Edward Borowicz).

Kształtka polerska wykonana z materiału polerskiego w postaci prostopadłościanu o ścianach gład-

kich bez specjalnych ochwytów znamieną tym, że ma z jednego końca, w poprzek obydwóch, szerszych płaszczyzn kształtki rowkowe przewężenia o które zaczepia sprężysty uchwyt połączony z nośną tkaniną.

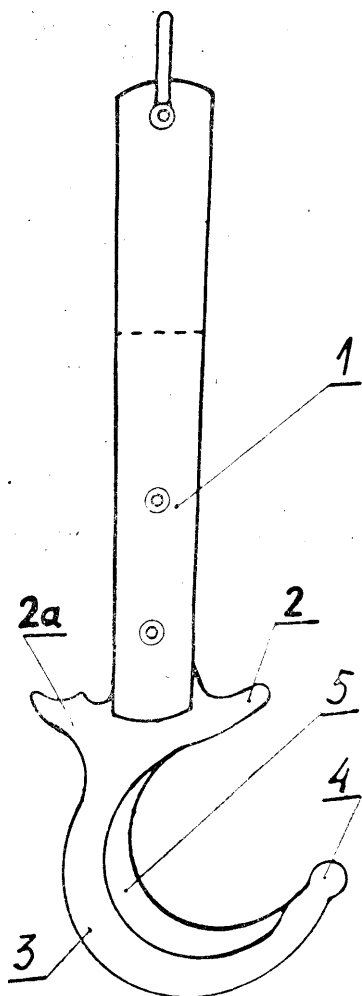
69

(W. 46523)

25.01.1971.

Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Przemysłu Zbożowo-Młynarskiego „Polskie Zakłady Zbożowe”, Bydgoszcz, (Jan Kola).

Nóż do przecinania sznurków i do otwierania i rozcinania wiązanych, zaszywanych, zaklejanych **toreb** papierowych oraz z tworzywa sztucznego znany np. z niemieckiego opisu patentowego nr 98777 kl. 69, 13, którego część robocza po przeciwnej krawędzi od ostrza ma szerszą płaszczyznę, przechodzącą w lancetowate zakończenie, lekko zagięte, znamieny tym, że rękojeść (1) u swej nasady ma gardę w postaci wystających przeciwległe z obydwu krawędzi występów (2) półkolisto lekko zagiętych w stronę rękojeści, oraz posiada część roboczą w kształcie sierpa (3) o zgrubionym zakończeniu w postaci kulki (4), przy czym wewnętrzna krawędź sierpa (3) jest wykonana w postaci ostrza (5), które nie dochodzi do samej końcówki.



70b

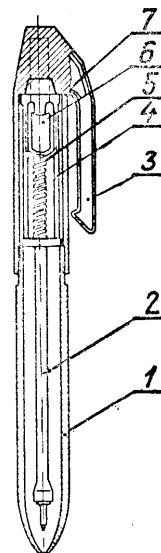
(W. 46873)

4.05.1971.

Spółdzielnia Pracy „Polgal”, Kraków, (Karol Jawornik, Jerzy Zientara).

Długopis dwukolorowy, składający się z dwuczęściowej oprawki, wewnątrz której wzdłuż prowadnic są wsunięte wypychacze, których przekrój poprzeczny

ma kształt przepołowionej elipsy oraz prowadnik przez który są przesunięte rurki wypełnione kolorową pastą, znamieny tym, że prowadnik (4) składa się z dwóch ramion (4a) posiadających na swej wewnętrznej powierzchni występy (4b), zamkniętych z jednej strony poprzeczką (4c) posiadającą na wewnętrznej stronie języczek (4d) a z drugiej strony płytkę (4e) na której powierzchni są dwa otwory (4f), natomiast wypychacze (6) mają kanał (8) oraz na zewnętrznej płaskiej powierzchni podłużny występ (8a).



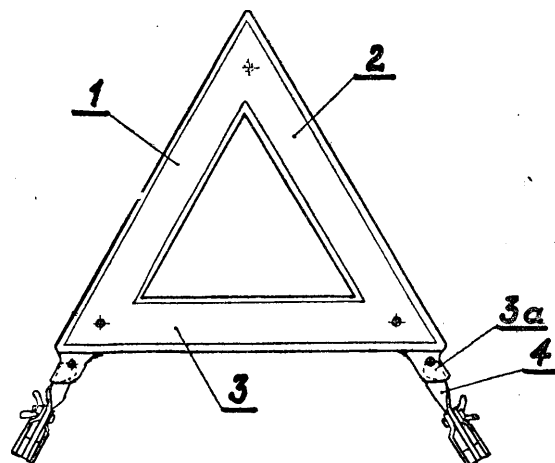
74d

(W. 47392)

21.08.1971.

Kazimierz Jakubowski, Radom.

Składany drogowy znak ostrzegawczy, znamieny tym, że obrzeża (10, 10a, 10b) ramion trójkąta są częściowo usunięte w stopniu umożliwiającym widoczność pełnego odbłyśku trójkąta.

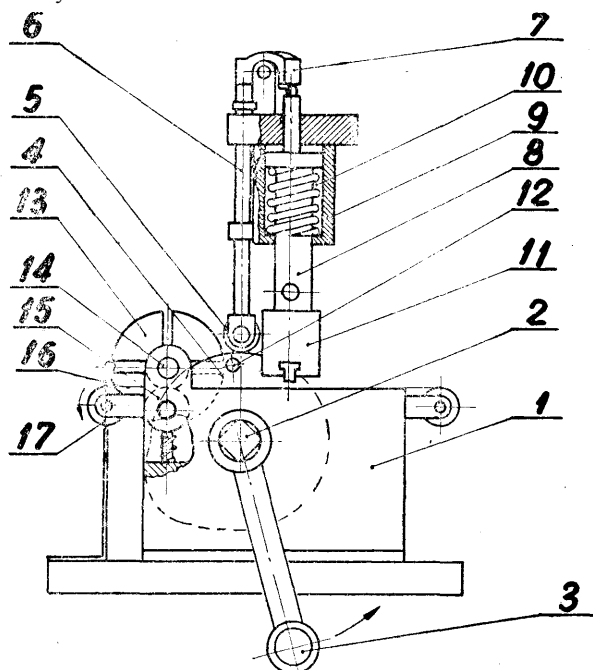


(W. 47544)

27.09.1971.

Wytwórnia Sprzętu Komunikacyjnego Okęcie, Warszawa, Polska (Ryszard Kszeszowiec, Robert Kościwicz).

Przyrząd do wyciskania znaków **na kalce** znamieny tym, iż zawiera krzywkę (4) z dowolną ilością wkrętów (12), współpracujących z maltańskim krzyżem (13) na którym osadzona jest napędzająca rolka (14), a pod nią dociskająca rolka (15), oraz popychacz (6), z dźwignią (7) pod którą znajduje się suwak (8) ze sprężyną (10) przesuwający się w prowadnicy (9), zawierający na końcu znakującą głowicę (11) z wymiennymi czcionkami.



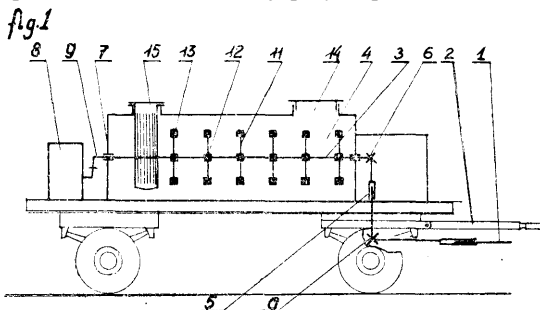
75c

(W. 47735)

4.12.1969.

Państwowy Ośrodek Maszynowy, Zamość, Polska (Władysław Ostasz).

Mieszalnik do farb płynnych znamieny tym, że zbiornik w którym farby są mieszane umieszczany jest poziomo na dwuosiowej przyczepie.



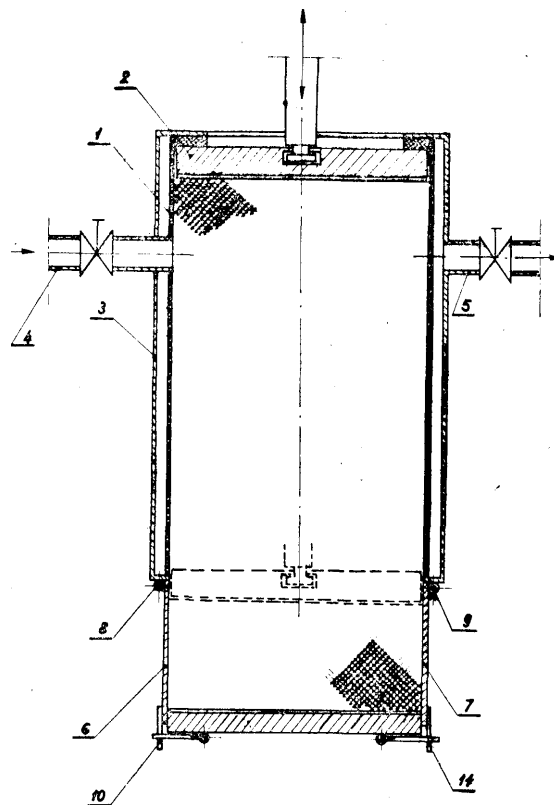
76d

(W. 46782)

26.03.1971.

Biuro Projektowania Zakładów Włókienniczych, Łódź, (Ireneusz Romanowski).

Belowarka do belowania przędzy i odpadków zwrotnych złożona z cylindra o przekroju prostokątnym wewnątrz którego umieszczony jest tłok, znamieny tym, że cylinder (1) jest wykonany z perforowanej blachy i otoczony wokół szczelnym płaszczem (3), przy czym między ścianą zewnętrzną cylindra (1) a wewnętrzną płaszcz (3) istnieje wolna przestrzeń, dodatkowo zaś do bocznej ściany cylindra (1) jest przyłączony przewód (4) instalacji pneumatycznego transportu przędzy i odpadków zwrotnych, a do bocznej ściany płaszcz (3) jest przyłączony przewód (5), odprowadzający z belowarki powietrze,



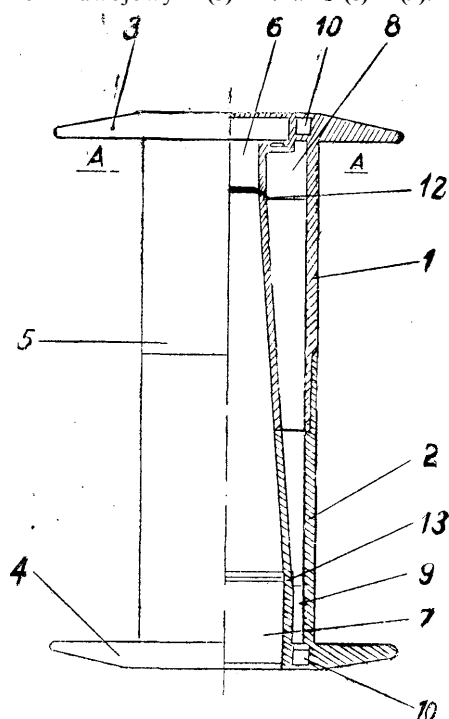
76d

(W. 48134)

12.02.1972.

Centralne Biuro Techniczne Przemysłu Maszyn Włókienniczych (Zdzisław Wasilewski, Zdzisław Pruszyński, Ryszard Jaworski).

Cewka tarczowa składająca się z dwóch części, które posiadają tarcze kołowe ograniczające cylindryczne wałki nawojowe, otwory zaciskowe, gniazda zbierakowe i wewnętrzne prowadzenie stożkowe, przy czym obie części łączone są na stałe, znamieny tym, że części (1) i (2) mają osadzone gniazda (12) i (13), utrzymujące symetrycznie wyodrębniony przewód wrzecionowy (11) o kształcie wydłużonego ściętego stożka, gdzie ścianki osadzących gniazd (12) i (13) połączone są z wałkiem nawojowym (5) **żebrowaniami** (8) i (9).



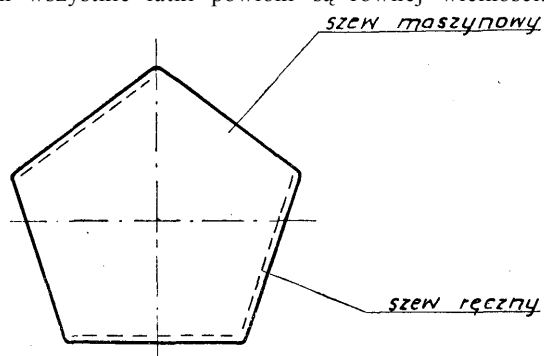
77a

(W. 47288)

21.07.1971.

Poznańskie Zakłady Wyrobów Rymarskich, Poznań, Polska (Piotr Muszkieta, Eugeniusz Rothe, Bernard Czarnowski).

Pilka, znamienna tym, że powłokę jej stanowi dwanaście pięciokątnych łątek równobocznych o bokach stanowiących odcinek obwodu koła, którego cięciwa jest jednym z boków pięciokąta równobocznego, przy czym wszystkie łątki powłoki są równej wielkości.



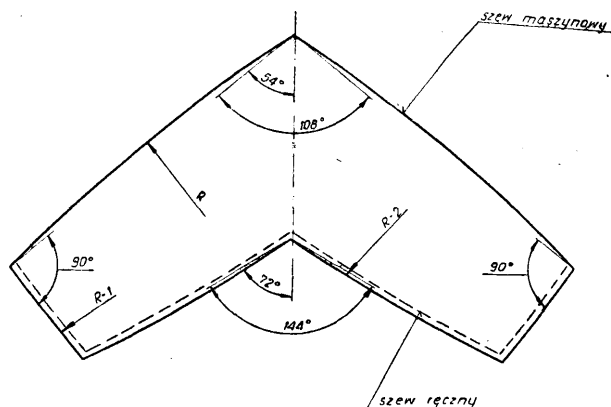
77a

(W. 47977)

16.01.1972.

Poznańskie Zakłady Wyrobów Rymarskich, Poznań (Piotr Muszkieta, Eugeniusz Rothe, Bernard Czarnowski).

Pilka o jednakowej geometrii łątek, znamienna tym, że powłokę jej stanowi dwanaście równych łątek o kształcie przedstawionym na rysunku fig. 1.



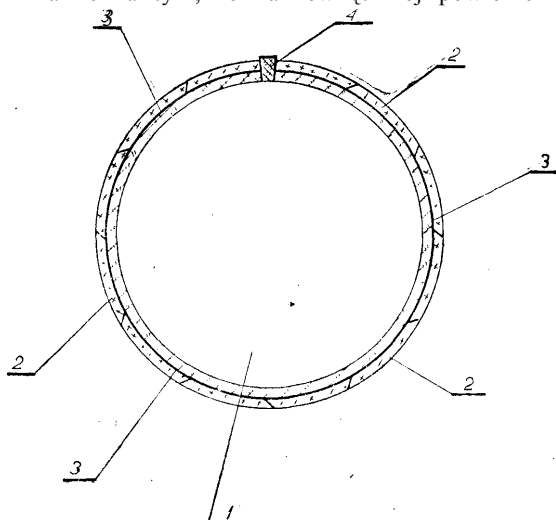
77a

(W. 48381)

22.03.1972.

Krakowskie Zakłady Przemysłu Gumowego „Stomil”, Kraków, (Czesław Sochnacki, Emil Dziwota).

Pilka skórzano-gumowa lub z tworzyw skóropodobnych znamienna tym, że na zewnętrznej powierzchni



zasadniczej piłki (1) posiada złączone w jedną całość o dowolnym kształcie elementy 2 ze skóry lub tworzywa skóropodobnego.

77b

(W. 47582)

11.10.1971.

Sylwester Rogalski, Warszawa. Zenon Lenarczyk - Warszawa.

Piramidka - gra w kolory, znamienna tym, że składa się z zespołów kulek o dowolnej ilości i kształcie (fig. 1) osadzonych na stojakach (fig. 1-a) o różnym kształcie, wielkości oraz naczynka i kostki barw (fig.-c,e).

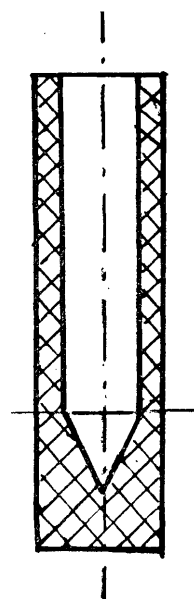
77b

(W. 48084)

3.02.1972.

Andrzej Chmielewski, Warszawa, Mieczysław Witkowski, Warszawa.

Ochroniacz na ostrza kijków narciarskich według fig. 1 znamienny tym, że jest wykonany z gumy w kształcie walca wewnątrz którego znajduje się zaślepiony otwór o kształcie i wymiarach ściśle dopasowanych do wymiarów ostrza kijka narciarskiego.



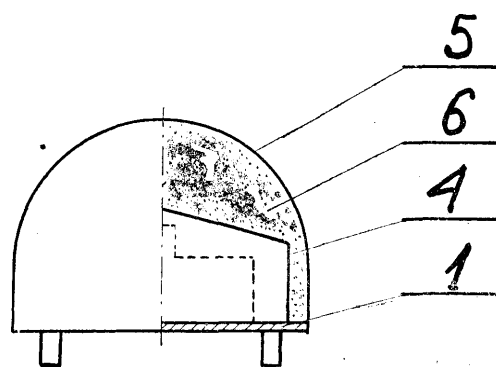
77c

(W. 47466)

14.09.1971.

Biuro Konstrukcyjno-Technologiczne „Kontech”, Spółdzielnia Pracy, Warszawa, Polska (Ludwik Lejmbach).

Zabawka mechaniczna z napędem **inercyjnym** zamocowanym do płytki zaopatrzonej w kółka jezdne, znamienna tym, że do jej podwozia jest zamocowana trwale ozdobna obudowa (5) uszyta z tkaniny lub dzianiny.



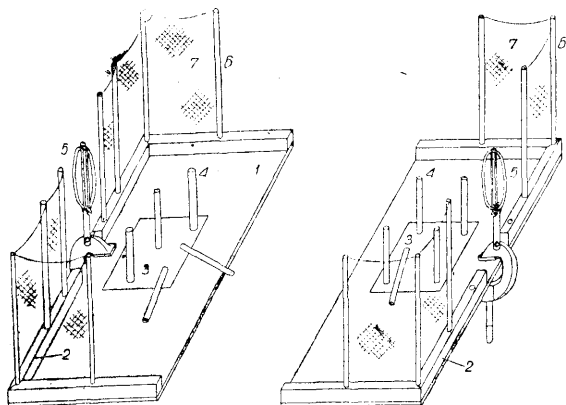
77d

(W. 47114)

9.06.1971.

Piotr Narkiewicz, Mrągowo.

Gra młodzieżowa składająca się z dwóch poolek przymocowanych do przeciwległych stron stołu, obramowanych barierkami z osłoną z siatki, z oznaczonymi na środku placówkami dla umieszczenia na nich przedmiotów służących za cel. Znamienne tym, że jest zaopatrzona w urządzenie do wyrzucania pocisków 5 składające się z ramki 3 przymocowanej dolną częścią do zwornicy i naciągniętej na ramkę pionowo ścięty 2 z rurki gumowej umocnionej na zaczepach 1 oraz pocisków z kawałków rurki igelitowej 12 lub strzałek w kształcie kotwiczki 4.



77f

(W. 47189)

30.06.1971.

Tadeusz Malinowski, Warszawa.

Zabawka tańcząca laleczka, wykonana z tworzywa sztucznego lub innego. Postaci ludzkiej lub zwierzęcej. Znamienne tym, że ręce i nogi zawieszono są luźno na bolcach co umożliwia swobodne ruchy.

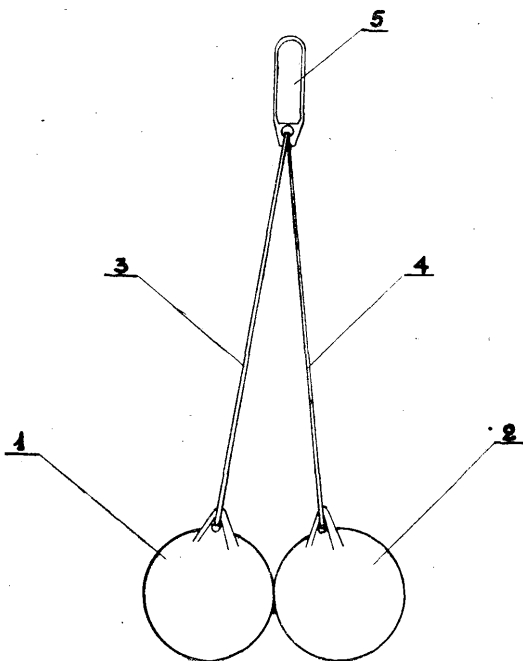
77f

(W. 47414)

28.08.1971.

Zbigniew Mirowski, Warszawa, Polska.

Zabawka - gra zręcznościowa w postaci kulek, znamienne tym, że stanowią ją kulki (1) i (2) zawieszono na sznurkach (3) i (4), których drugie końce zamocowane są do rękojści (5).



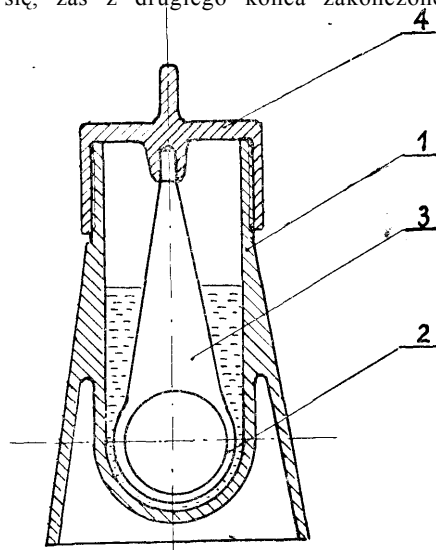
77f

(W. 47695)

09.11.1971.

Centralne Laboratorium Chemiczne Spółdzielnia Pracy, Warszawa, Polska (Ewa Ławicka, Barbara Piotrowska, Zdzisław Deutryk).

Zabawka w postaci przyrządu do wytwarzania baniek mydlanych, wykonana z tworzywa sztucznego. Znamienne tym, że stanowi ją naczynie (1) o kształcie zewnętrznym w postaci ściętego stożka i kształcie wewnętrznym w postaci walca zamkniętego od dołu czaszą kulistą oraz właściwy przyrząd, którego pierścień (2) połączony jest z pokrywką (4) naczynia za pomocą płaskiego pręta (3) z jednego końca rozszerzającego się, zaś z drugiego końca zakończonego czopem.



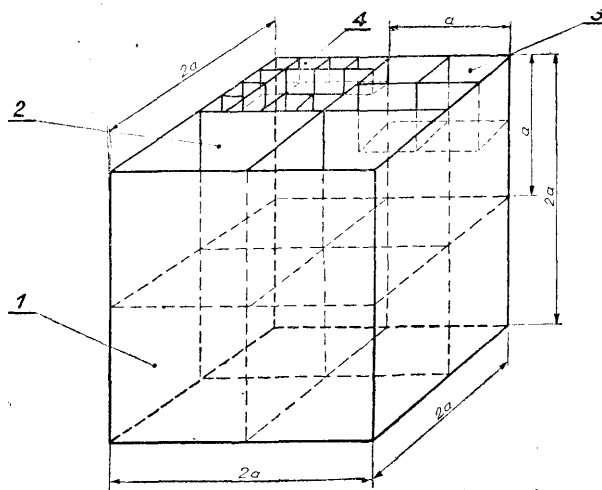
77f

(W. 48160)

16.02.1972.

Spółdzielnia Pracy „Steelon”, Wrocław, (Zdzisław Ciurla, Lech Sztylek).

Zabawka w postaci pojemników o uszeregowanej wielkości, wykonanych z różnokolorowego tworzywa sztucznego, znamienne tym, że składa się z zestawu pojemników o kształcie sześcianu, w których stosunek odpowiadających sobie boków jest stały i wynosi 2.



77f

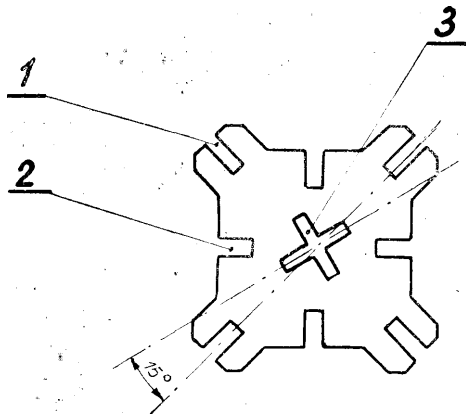
(W. 48161)

16.02.1972.

Spółdzielnia Pracy „Steelon”, Wrocław, (Zdzisław Ciurla, Lech Sztylek).

Zabawka w postaci przestrzennej układanki płytkowej, której płytki o zarysie nieco zbliżonym do pro-

stokata wykonane są z różnokolorowego tworzywa sztucznego, znanym tym, że każda płytki ma na poszczególnych narożach wykonane zewnętrzne wycięcia (1), a krawędzie pomiędzy zewnętrznymi wycięciami (1) są prostoliniowe i załamują się pod kątem 45° tworząc wybranie na środku którego wykonane są wycięcia pośrednie (2), przy czym wycięcia (1) i (2) skierowane są do środka płytki, w samym środku zaś płytki wykonany jest otwór (3) w kształcie krzyża, którego ramiona odchylone są od osi symetrii płytki o około 15° , przy czym długość ramion krzyża odpowiada szerokości płytki w miejscu obudowy zewnętrznych narożnych wycięć (1), a grubość płytki odpowiada szerokości wycięć (1, 2).



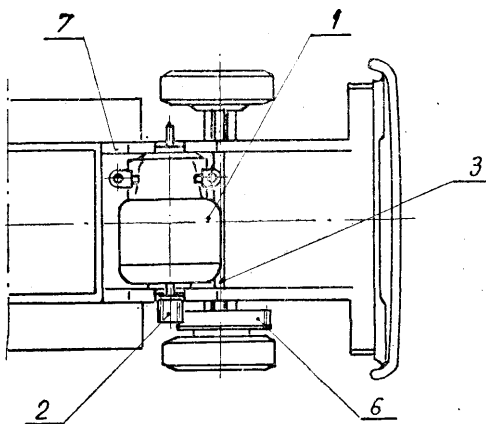
77f

(W. 48249)

02.03.1972.

Spółdzielnia Pracy „Estetyka”, Warszawa, Polska (Stanisław Smolaga, Albert Dobosz).

Napęd zabawek mechanicznych w postaci pojazdu silnikowego, znanym tym, że posiada silnik elektryczny (1) umocowany zatrzaskowo w kołowych wycięciach (4) w podwoziu (7) i dwa koła zębate współpracujące ze sobą z których jedno (2) zamocowane jest na wale silnika (1), a drugie (6) zamocowane jest na wale na obrotowej ośce (3) kół jezdnych (5).



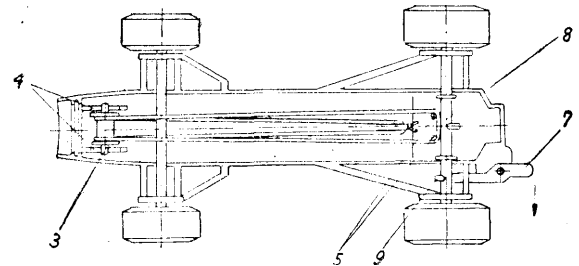
77f

(W. 48250)

02.03.1972.

Spółdzielnia Pracy „Estetyka”, Warszawa, Polska (Stanisław Smolaga, Albert Dobosz).

Napęd zabawek mechanicznych w postaci pojazdów, znanym tym, że posiada gumkę (1) przytwierdzoną do zaczepu (2) i osadzoną na kołkach (5) umieszczonych w tylnej części pojazdu tuż przed osią (8) kół jezdnych i poprzez umieszczoną obrotowo z przodu pojazdu w widelkach (4) rolkę (3) rozciągniętą na całej długości.



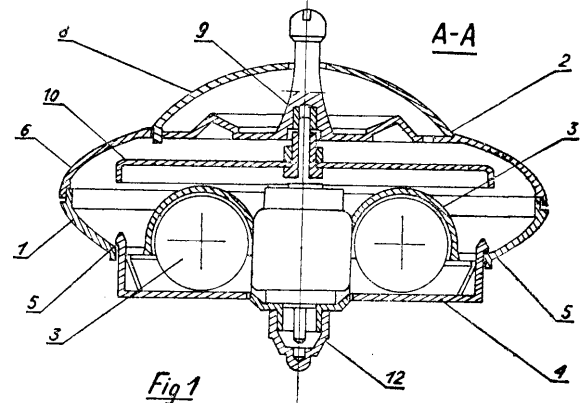
77f

(W. 48251)

02.03.1972.

Spółdzielnia Pracy „Estetyka”, Warszawa, Polska (Stanisław Smolaga, Albert Dobosz).

Zabawka wykorzystująca efekt żyroskopowy znanym tym, że ma wbudowany w korpus napęd elektryczny, składający się z silnika elektrycznego (2) i dwóch zasilających baterii (3) dzięki czemu obudowa zabawki nie musi wirować i może przyjmować położenie jak na rysunku (fig. 7 i fig. 8).



80a

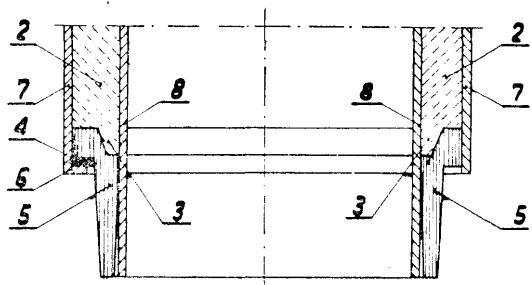
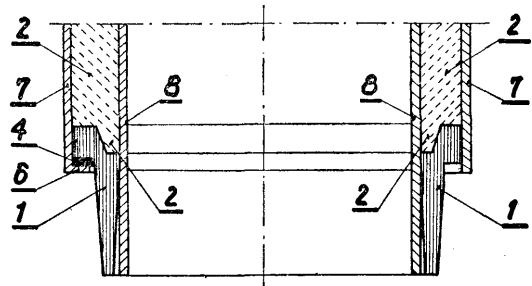
(W. 48424)

29.06.1972.

Spółdzielnia Inwalidów „Przyszłość”, Trzcianka, (Ryszard Galiński, Włodzimierz Jurek, Józef Matkowski, Henryk Juskiewicz).

Pierścień poliestrowy do produkcji rur i kręgów betonowych znanym tym, że pierścień (1) ma kształt koła i w spodniej, zewnętrznej płaszczyźnie ma wtopione trzy metalowe wkładki (4).

Odmiana pierścienia według zastr. 1 znanym tym, że zewnętrzna płaszczyzna pierścienia (5) ma kształt zbliżony do podkowy i w spodniej, zewnętrznej płaszczyźnie ma wtopione trzy metalowe wkładki (4).



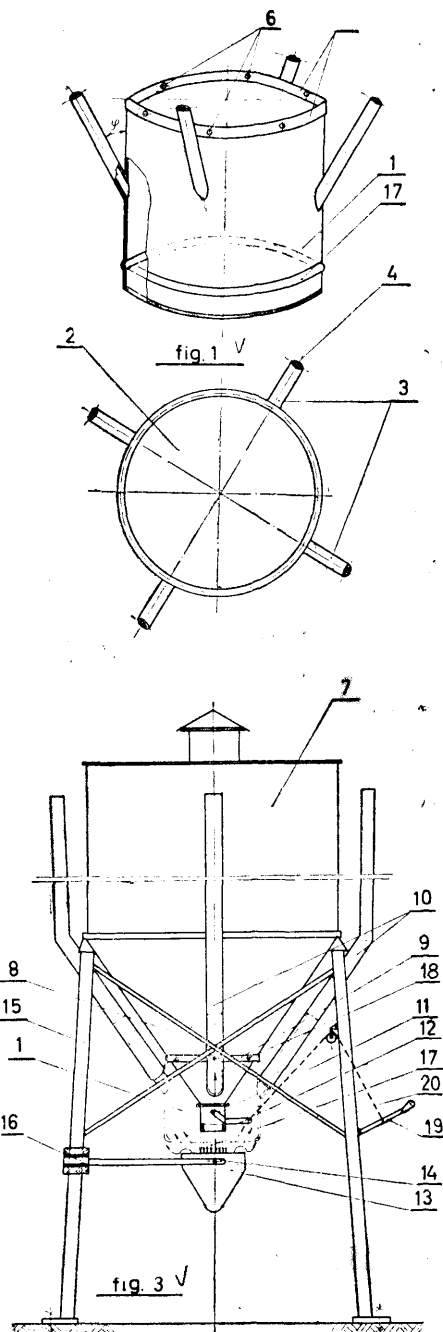
80b

(W. 46448)

2.01.1971.

Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Budownictwa Miejskiego, Tychy, (Stanisław Kęsoń).

Urządzenie do usuwania zapylenia w czasie pracy silosa do magazynowania materiałów budowlanych pylistych, znamienne tym, że posiada metalową osłonę pyłową 1 w kształcie wydrążonego walca, połączona z odciąganiem pyłu (10) za pomocą króćców (3) z otworami osiowymi (4), które symetrycznie rozmieszczone są na obwodzie wewnętrznej płaszczyzny (1) i nachylone do jej płaszczyzny w kierunku osi pionowej pod kątem φ .



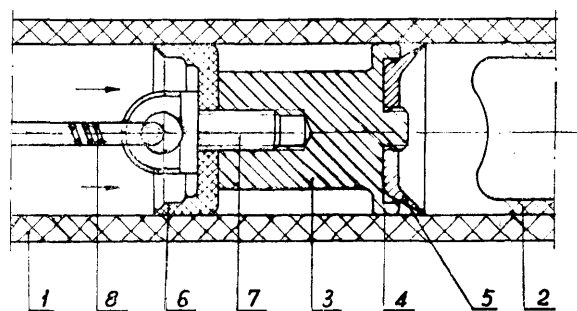
80b

(W. 47533)

23.09.1971.

Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy „Zremb”, Warszawa, Polska (Wacław Stelegowski).

Czyszczak do przewodów, znamienne tym, że składa się z korpusu (3) zaopatrzonego w prowadnice (4) i nóż (5) do usuwania nadrostów a z tyłu w uszczelkę (6).



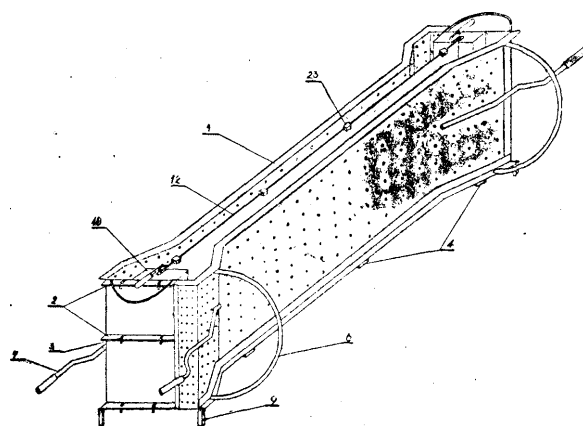
80q

(W. 48137)

14.02.1972.

Lubartowskie Zakłady Przemysłu Terenowego Materiałów Budowlanych Lubartów.

Forma bateryjna do produkcji płyt stropowych do stropu typ T-27 lub innych elementów betonowych, żelbetonowych drobnowymiarowych, znamienne tym, że składa się z obudowy (1), jako stałego elementu i elementów rozłączalnych wkładki profilującej (10), dna (11) i przegrody środkowej (12).



81a

(W. 45399)

28.04.1970.

Spółdzielnia Pracy „Intropapier”, Gdańsk, (Zygmunt Sandomierski, Jan Ignaciuk).

Wkładka ochronna opakowania w postaci arkusza z nakładkami, znamienne tym, że nakładki (2) utworzone z pasków (4) i paska (3) zewnętrznego leżą w obrębie arkusza (1), przy czym pasek (3) zewnętrzny obejmuje paski (4) i spięty jest z arkuszem (1) zszywkami (5).

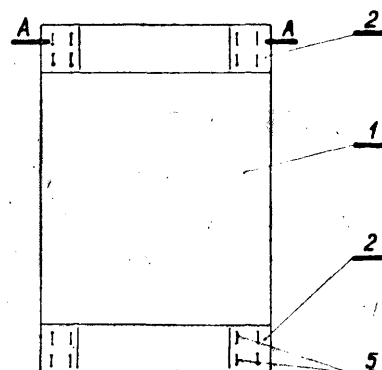


Fig. 1

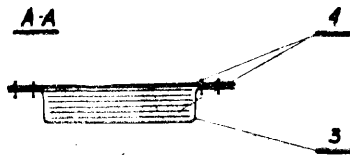


Fig. 2

81e (W. 45399) 28.04.1970.

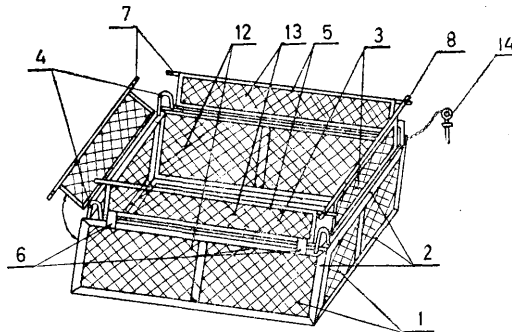
Spółdzielnia Pracy „Intropapier”, Gdańsk, (Zygmunt Sandomierski, Jan Ignaciuk).

Wkładka ochronna opakowania (tekst zgłoszenia zamieszczony został w klasie 81a na stronie 138).

81e (W. 46449) 2.01.1971.

Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Budownictwa Miejskiego, Tychy.

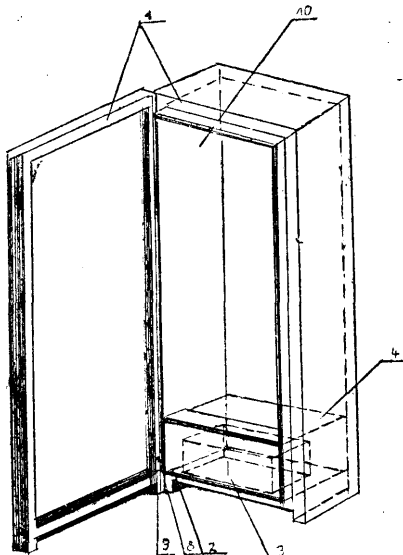
Pojemnik do transportu pionowego **materiałów budowlanych** znamienny tym, że u góry ma osłony (3) połączone zawiasowo z bokami (1) przy czym osłony (3) stanowi rama metalowa (5) w kształcie prostokąta, której górna część posiada obustronnie przedłużone ramiona (7) z otworami (8) do wzajemnego ich połączenia bolcem (14) podczas transportu.



81e (W. 46902) 10.05.1971.

Zygmunt Andrzej Nowicki, Zakopane.

Grający pojemnik, szczególnie na butelkę, znamienny tym, że stanowi go dwuczęściowa obudowa (1) wewnątrz której na denku (2) umieszczona jest znana pozytywka (3) przykryta pokrywką (4) i boczną osłoną (5), przy czym kluczyk (7) sprzężony z pozytywką umieszczony jest we wgłębieniu (6) pojemnika w jego spodniej części, natomiast przełącznik (8) w postaci przycisku i metalowego bolca (9) włączających i wy-

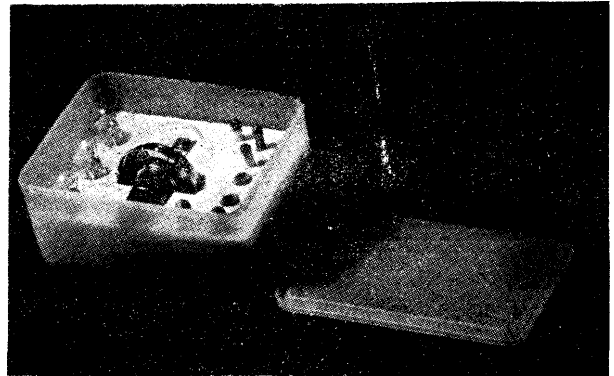


łączających pozytywkę, umieszczony jest na krawędzi obudowy przy zawiasu łączącym obydwie części obudowy (1).

81c (W. 48243) 1.03.1972.

Spółdzielnia Pracy „Gedania”, Gdańsk (Edmund Tysler).

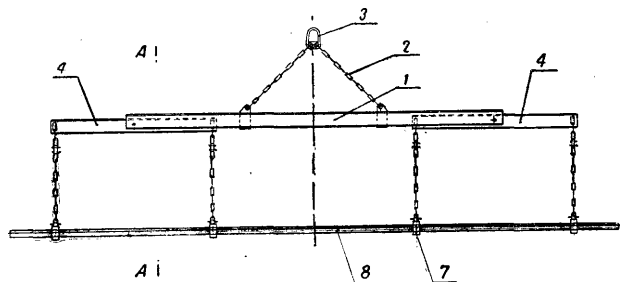
Opakowanie do samochodowych akcesoriów elektrycznych wykonane z polietylenu i styropianu znamienne tym, że w pudełku umieszczona jest wkładka z wykonanymi w niej gniazdami pod żaróweczki, kondensator i bezpieczniki samochodowe.



81c (W. 48370) 17.03.1972.

Centralne Biuro Konstrukcji Maszynowych Przedsiębiorstwo Państwowe, Bytom (Aleksander Kulczyński, Andrzej Sabatowicz).

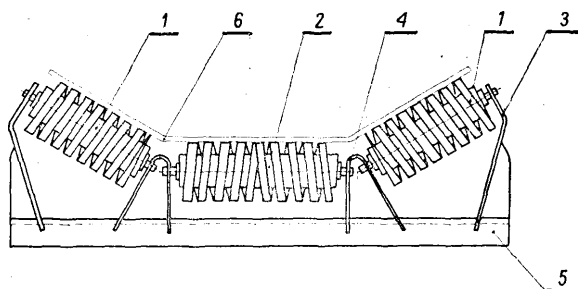
Zawiesie trawersowe do transportu długich pojedynczych blach w pozycji poziomej zaopatrzone w uchwyty zaciskowe znamienne tym, że na obu końcach głównej trawersy (1) są osadzone przegubowo dwie pomocnicze trawersy (4) z podwieszonymi wahaczami (5).



81c (W. 48423) 29.03.1972.

Przedsiębiorstwo Projektowania i Dostaw Kompletnych Obiektów Przemysłowych CHEMADEX w Warszawie, Oddział w Krakowie, Kraków, (Józef Strzeński).

Układ krążników przenośnika taśmowego, znamienny tym, że składa się z dwóch krążników bocznych (1) o uzwojeniu odpowiednio prawym i lewym oraz krążnika środkowego (2) o uzwojeniu w połowie prawym i w połowie lewym, zamocowanych przy pomocy elementów podtrzymujących skrajnych (3) i środkowych (4) do belki poprzecznej (5) połączonej z ramą przenośnika, przy czym każdy z krążników (1) i (2) składa się z wałka (7), na którym jest ułożyskowany korpus rurowy (9), zaś na zewnętrznej pobocznicę korpusu (9) jest nawinięty śrubowo i przyspawany do tej poboczniczy pręt stalowy (16) o dowolnym przekroju, służący jako prowadnica pręta gumowego (17), korzystnie prostokątnego, którego końce są zaciśnięte w zawierających szpilki mocujące (19) uchwytych bocznych (18), zakleszczających się w prowadnicach klinowych (20), przymocowanych do korpusu rurowego (9).



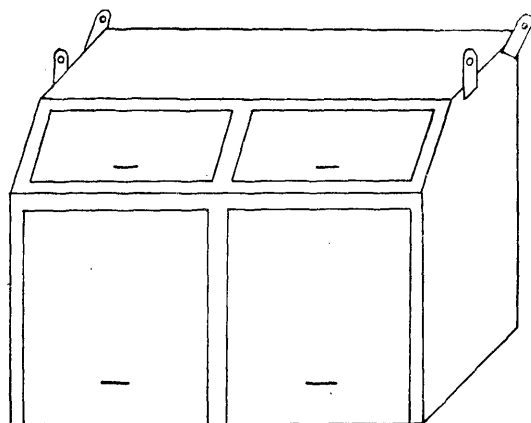
81d

(W. 47061)

29.05.1971.

Śląskie Przedsiębiorstwo Robót Drogowych, Katowice, (Zygmunt Wrona, Kazimierz Kokoszka, Aleksander Ryżko).

Pojemnik na odpady i śmieci, wykonany z blachy stalowej, znamieny tym, że na narożach posiada uchwyty (2) i dwa otwory (4) w części dolnej zamknięte przy pomocy drzwiczek zabezpieczonych zapadką.



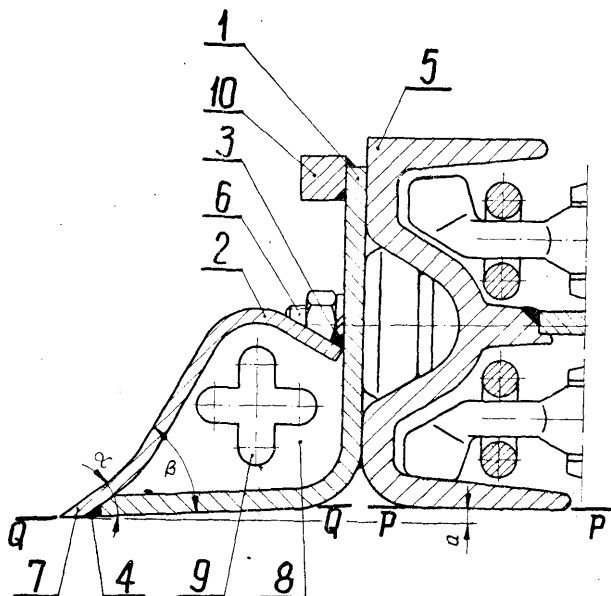
81e

(W. 46499)

19.01.1971.

Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyjne Przemysłu Węglowego, Gliwice, (Stefan Zeifert, Jan Dybkowski, Henryk Piechuta, Antoni Krzyżanowski).

Lemiesz przenośnika ścianowego, mający pochylą płytę do podnoszenia urobku i płytę do mocowania lemiesz na bocznej ścianie koryta przenośnika oraz prowadnicę łańcucha, znamieny tym, że składa się jedynie z dwóch płyt (1, 2), z których płyta (1) jest



zgięta tak, aby jedna jej część stykała się z boczną ścianą (5) koryta przenośnika, a druga część ze spągkiem, zaś płyta (2) ma dolną krawędź wzdłużną ukształtowaną wraz z przyłączoną do niej za pomocą spoiny (4) krawędzią płyty (1) jako ostrze (7) o krawędzi tnącej, umieszczone poniżej płaszczyzny (PP) podstawy przenośnika, zaś poniżej ostrza ma część płaską bardziej stromą niż górna powierzchnia ostrza oraz ma dalszą część aż po drugą krawędź wzdłużną łagodnie zagiętą w dół, która to krawędź wzdłużna jest połączona z płytą (1) za pomocą spoiny (3) przy czym między płytami (1, 2) jest ukształtowany kanał (8) do prowadzenia łańcucha.

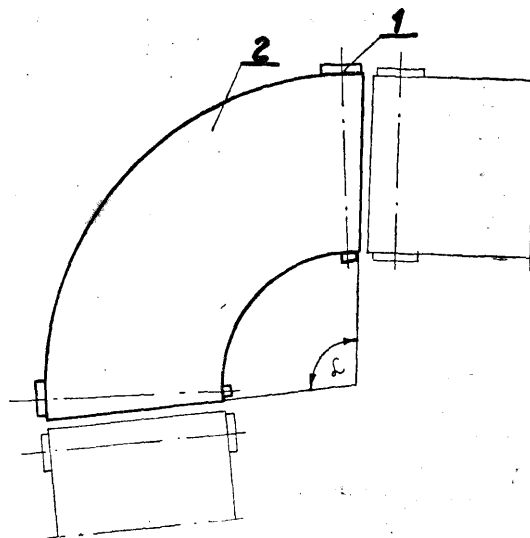
81e

(W. 47077)

3.06.1971.

Biuro Projektów Przemysłu Cementowego i Wapienniczego, Kraków, (Rafał Grohs, Paremski, Marek Pindelski).

Łukowy przenośnik taśmowy, składający się z osadzonych na konstrukcji wsporczej **krażników** oraz nałożonej na nie taśmy bez końca, znamieny tym, że krażniki (1) w kształcie stożków są osadzone względem siebie pod kątem, natomiast taśma (2) bez końca ma kształt ściętego stożka.



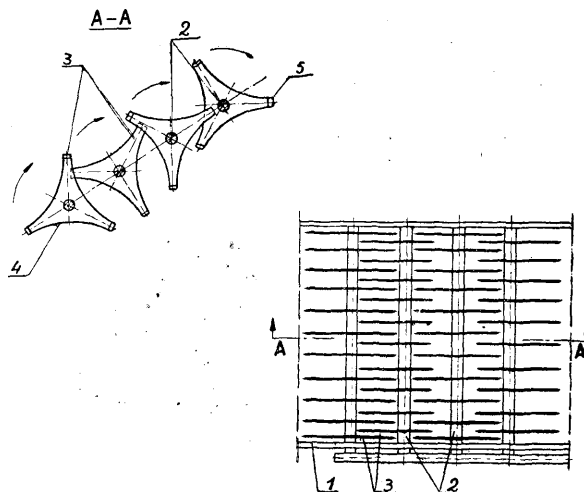
81e

(W. 47384)

19.08.1971

Przemysłowy Instytut Maszyn Rolniczych, Poznań (Kazimierz Lesisz, Zenon Laskowski).

Przenośniki materiałów **brzytów** zwłaszcza roślin okopowych wyposażony w kilka obrotowych elementów przenoszących, wchodzących pomiędzy siebie i osadzonych na wałach, znamieny tym, że elementy przenoszące mają kształt trójkątnych, symetrycznych gwiazd (3) o wklęsłych bokach (4), których wierzchołki (5) są zaokrąglone.



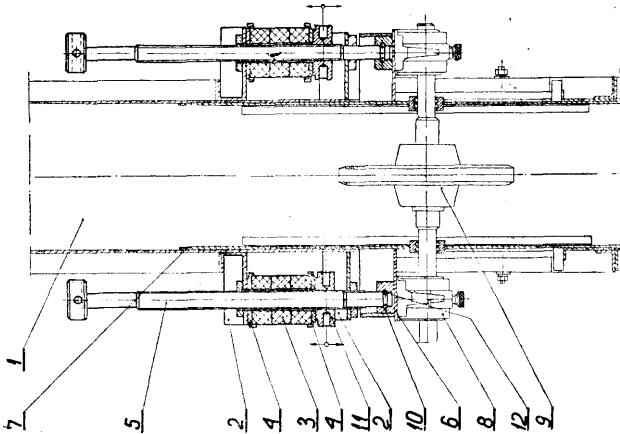
81e

(W. 48368)

16.03.1972.

Centralne Biuro Projektowo Konstrukcyjne Maszyn i Urządzeń dla Przemysłu Materiałów Budowlanych, Częstochowa (Ireneusz Kowalczyk, Stefan Bogdalski, Stanisław Matyjaszczyk).

Urządzenie napinające przenośnika kulekowego osadzone na dwóch podporach przyspawanych z obu stron do tak zwanej stopy przenośnika na wysokości osi mechanizmu napinającego znamienne tym, że wkładki gumowe (3) umieszczone między pokrywami (4) osadzone są na śrubie napinającej (5) przy czym śruba napinająca (5) przewleczona jest przez dwie podpory (2) pokryw (4) wkładki gumowe (3) oraz przez wspornik (6) półki ruchomej (7) i opiera się o oprawę łożyska (8) osi mechanizmu napinającego (9).



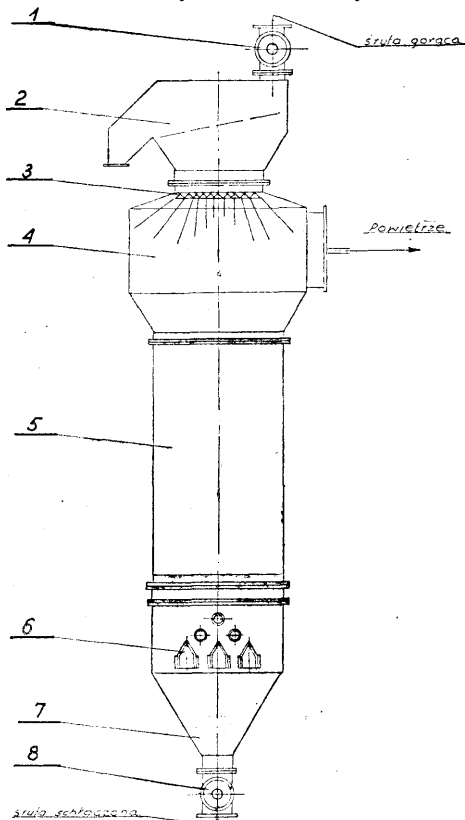
82a

(W. 47779)

8.12.1971.

Biuro Projektów Przemysłu Cukrowniczego „Cukroprojekt”, Warszawa, (R. Połatyński, J. Wrzodek, A. Bujanowski).

Chłodnica materiałów sypkich i ziarnistych w szczególności chłodnica śruty nasion oleistych stanowiąca



pionowy aparat o przekroju wielokątnym lub okrągłym, zakończona stożkowo od góry i dołu znamieną tym, że w części głównej (5) zmniejszono szybkość opadania materiału chłodzonego do około 0,1 m/sek. przez dobranie wymiarów poprzecznych części głównej (5), maksymalnych dla tej szybkości przyjmując ilość powietrza przepływającego w przeciwnym kierunku, wynikającą z bilansu cieplnego chłodnicy, przy jednoczesnym zamknięciu zasypu i wysypu śluzami (7) i (8).

84a

(W. 46137)

14.10.1970.

Zjednoczenie Budowlano-Montażowe Przemysłu Węglowego Zakład Badań i Doświadczeń Budownictwa Węglowego, Katowice, (Ryszard Regulski).

Zbiornik skarpowy prostokątny zagłębiony częściowo lub całkowicie w terenie, znamienne tym, że na całej powierzchni zbiornika rozścielana jest folia z polichlorku winylu lub polietylenu tworząca jednolitą szczelną błonę ułożoną na warstwie piasku, drobnoziarnistego żwiru lub gruntu rodzimego, przykryta od strony wewnętrznej zbiornika warstwą betonu lub żelbetu.

84a

(W. 47073)

2.06.1971.

Instytut Techniki Budowlanej, Warszawa, (Zdzisław Han).

Czteroramienny element do zabezpieczania brzegów rzek oraz potoków, którego ramiona połączone w jednym węźle są usytuowane w przestrzeni tak, że środki ciężkości ich przekrojów poprzecznych ułożone są w linii stanowiącej środkowe kątów wierzchołkowych ostrosłupa równobocznego o podstawie trójkąta równobocznego, znamienne tym, że ramiona mają przekrój poprzeczny w kształcie trójkąta równobocznego, przy czym stosunek długości boku przekroju poprzecznego ramienia do długości ramienia wynosi od 1 : 2,5 do 1 : 5.

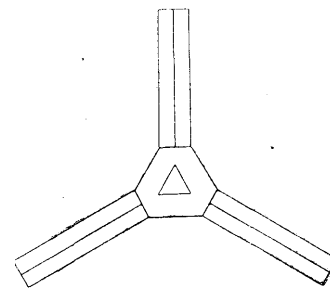


Fig. 1

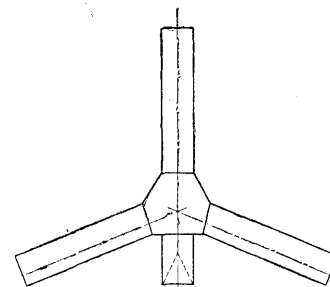


fig. 2.

84a

(W. 48128)

11.02.1972.

Biuro Projektów Przemysłu Metali Nieżelaznych „Bipromet”, Katowice, (Lesław Szymański).

Uszczelnienie rurociągów przechodzących przez ściany betonowe, znamienne tym, że stanowi go jeden lub więcej gumowych pierścieni o przekroju poprzecznym okrągłym umieszczonych na metalowej rurze.

84a

(W. 48322)

11.04.1968.

Biuro Projektów i Studiów Taboru Rzecznego, Wrocław, (Jan Janik, Zdzisław Chrzan).

Zamek do łączenia obiektów pływających znamieny tym, że składa się z wypukłego elementu (1) w kształcie półsferycznego walca i z wklęsłego elementu (3) o takim samym kształcie geometrycznym, przy czym element (3) w połączeniu z elementem (1) tworzą rodzaj przegubu.

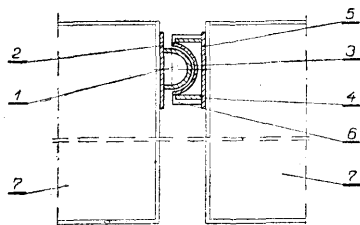


Fig. 1

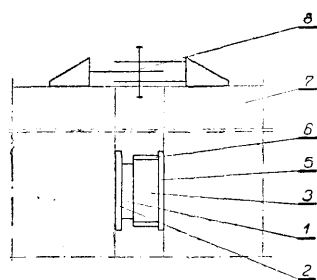


Fig. 2

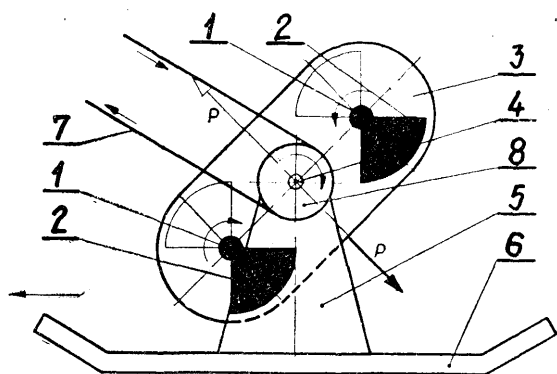
84a

(W. 48482)

22.04.1971.

Gdańskie Zakłady Mechanizacji Budownictwa, Gdańsk, (Janusz Kolenda, Maciej Paduszyński).

Wibrator bezwładnościowy o skierowanej sile wymuszającej w którym zmiana kierunku działania siły wymuszającej następuje przez odchylenie jego w dowolne położenia wokół osi jego podparcia znamieny tym, że oś obrotowego podparcia wibratora na wale napędowym (4) i czopie (4a) przechodzi przez środek ciężkości wibratora i leży w osi wału napędowego (4).



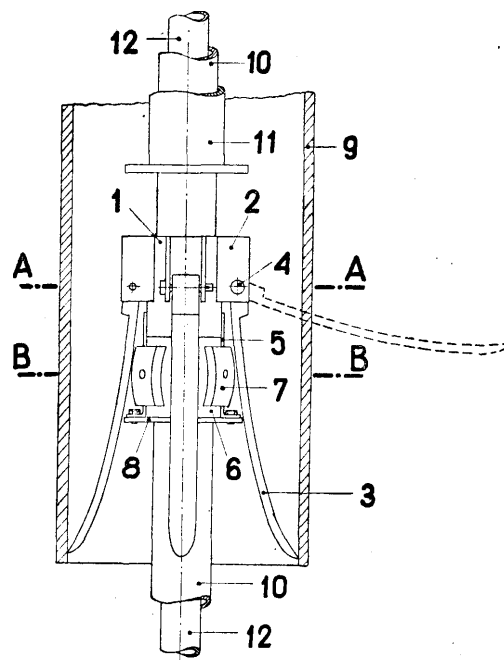
84e

(W. 48376)

20.03.1972.

Instytut Gospodarki Wodnej, Warszawa (Henryk Płocharski, Klemens Tarnowski).

Wciskany reper wgłębny służący do wyznaczania pionowych przemieszczeń gruntu znamieny tym, że łapy stalowe 3 zamocowane przegubowo rozchylają się i zagłębiają w grunt z otworu wiertniczego w wyniku uderzeń w głowicę reperu stabilizując trwale położenie reperu w gruncie.



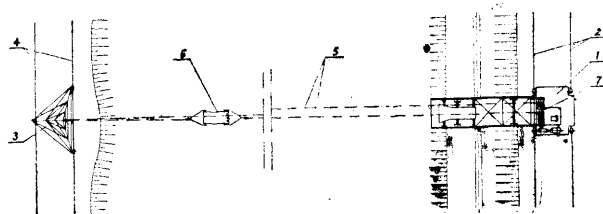
84d

(W. 44403)

18.09.1969.

Główne Biuro Studiów i Projektów Górniczych, Biuro Projektów Górniczych, Kraków, Kraków, (Erwin Sądaj).

Wygarniarka służąca do zgarniania i wygarniania gruntu z dna terenowych zagłębień i zbiorników o dużych powierzchniach otwartych stanowiąca układ wieży i jezdny wózek pławormowy, znamienna tym, że jezdny wózek (1) połączony jest z wieżą (3) zawieszonym układem lin (5) wraz z zamocowanym wygarniającym naczyniem (6) przy czym jezdny wózek (1) posiada wywrotnicowy mechanizm (8) sprzężony z wygarniającym naczyniem (6) i wodzącym mechanizmem (7) oraz uchylnym wysięgnikiem (9) sterowanym za pomocą podnoszącego urządzenia (11), a ponadto jezdny wózek (1) porusza się po torze (2) umiejscowionym po przeciwległym brzegu zagłębienia terenowego niż usytuowanie wieży (3).



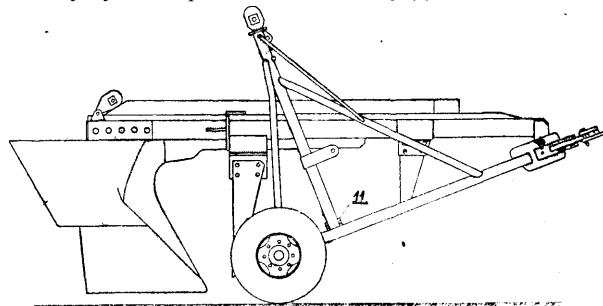
84d

(W. 46538)

28.01.1971.

Wojewódzkie Zjednoczenie Przedsiębiorstw Melioracyjnych, Kielce, (Eugeniusz Wojciechowski, Marian Durdyn, Stanisław Machocki).

Pług do kopania rowków drenarskich **WDM-1** znamieny tym, że posiada odkładnicę (2) w postaci radła



w korzystnym i **opływowym** profilu oraz trzy kroje pomocnicze.

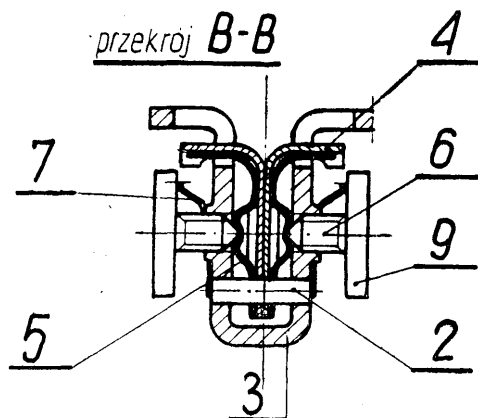
86c

(W. 48405)

24.03.1972.

Zakłady Artykułów Technicznych „Artech” Łódź (Tadeusz Basiński, Bogumił Felczak, Stanisław Wołnik).

Urządzenie hamujące składające się z płytek dociskanych elementami sprężystymi, których docisk wywierany jest przez wkręty zabezpieczone przed obrotem innymi elementami sprężystymi, znamienne tym, że dwie płytki (1) dociskane są w więcej niż jednym miejscu przez elementy sprężyste (5).



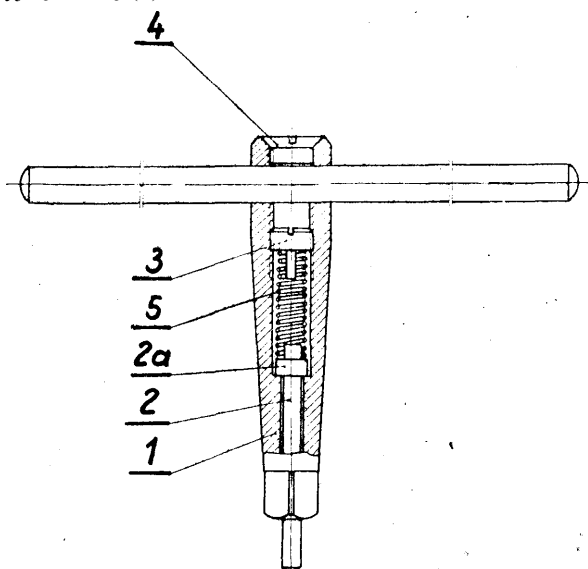
87a

(W. 45278)

28.03.1970.

Huta im. Lenina, Kraków, (Tadeusz Bryk).

Klucz do uchwytu samocentrującego wyposażony w sprężysty wypychacz znamieny tym, że wypychacz wykonany w formie trzpienia (2) i wypychająca, spiralna sprężyna (5) umieszczone są wewnątrz wydrążonego korpusu (1) klucza, przy czym wypychająca sprężyna (5) opiera się jednym końcem na kołnierzu (2a) trzpienia (2), natomiast drugim końcem o regulacyjną śrubę (3).



87 a

(W. 46245)

12.11.1970.

Swarzędzkie Fabryki Mebli, Swarzędz, (Zenon Urbaniak).

Kleszcze zaciskowe do łączenia metalowych części z drutu, płaskowników oraz kształtowników, względnie

nie innych elementów szczególnie w konstrukcjach sprężynowych formatek tapicerskich, znamienne tym, że mają formujące wymienne kowadełko umocowane w sposób ruchomy na szczęcie, przy czym w różnym położeniu rozwarcia szczęk kowadełko zajmuje samoczynnie położenie środkowe, w osi symetrii, pomiędzy roboczymi końcami szczęk, a odległość kowadełka od końców szczęk regulowana jest za pomocą wymiennej, dystansowej podkładki oraz wkręta.

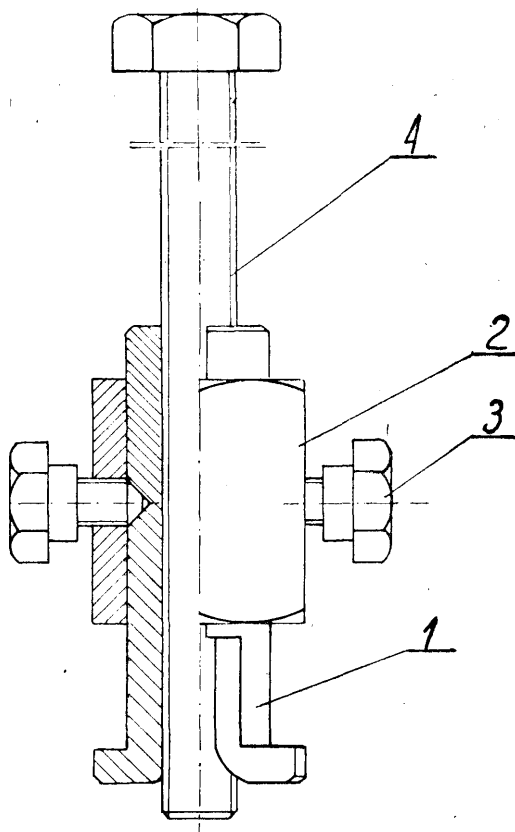
87a

(W. 46436)

30.12.1970.

Fabryka Samochodów Osobowych, Warszawa (Andrzej Fronczak).

Urządzenie do wyjmowania łożysk z korpusów maszyn składające się z tulei i śruby znamienne tym, że posiada dzieloną tuleję (1) umieszczoną w obejmie (2) i ustaloną wkrętami (3).



87a

(W. 46529)

26.01.1971.

Warsztat Ślusarski Jerzy Goljasz, Warszawa.

Komplet kluczy nasadkowych znamieny tym, że wyposażony jest w dwa egzemplarze przedłużaczy z możliwością łączenia ich dwustronnego, łącznika przegubowego, pokrętła grzechotkowego z wmontowaną zapadką, dźwignią i sworzniem z otworem na kulkę wzdłuż którego przechodzi kołek z wycięciem na kulkę zabezpieczającą spadanie nasadek kluczy z pokrętła.

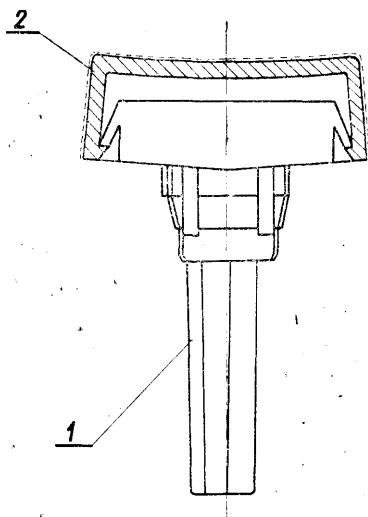
87a

(W. 46651)

19.02.1971.

Zakłady Radiowe im. M. Kasprzaka, Warszawa, (Mieczysław Próchnicki, Tadeusz Kęska).

Pokrętło z ozdobną nakładką, znamienne tym, że pokrętło (1) posiada sprężyste zaczepy, natomiast nakładka (2) posiada występy oporowe umożliwiające wejście w nie zaczepów sprężystych pokrętła (1) tworząc trwałe połączenie.



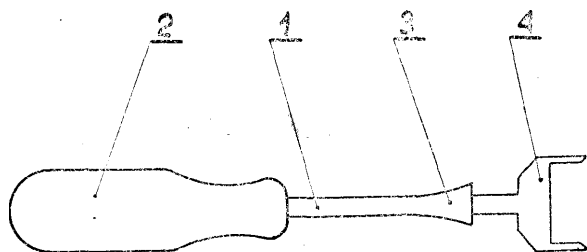
87a

(W. 46767)

24.03.1971.

„Polmo” Fabryka Mechanizmów Samochodowych, Szczecin, (Stefan Głowinkowski, Henryk Rokoszewski).

Przyrząd do ręcznego mocowania śrub posiadający pręt z jednej strony trwale zabezpieczony rękojeścią dielektryczną znamienny tym że drugi koniec pręta (1) posiada zakończenie kielichowe (3), w którym mocowana jest sztywno wymienna rozwidlona końcówka nasadca <4>.



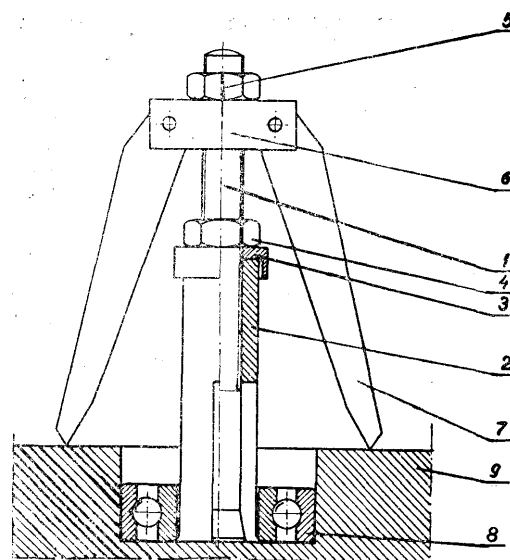
87a

(W. 46909)

12.05.1971.

Spółdzielnia Pracy „Elektrometal”, Pabianice, (Edward Dębski, Lucjan Guziński).

Ściągacz do łożysk przeznaczony szczególnie do wyciągania łożysk tocznych z korpusów maszyn i urządzeń, znamienny tym, że składa się ze śruby (1), zakończonej stożkiem, z osadzonym na niej rozprężnym trzpieniem (2), którego jeden koniec jest oparty o zakończenie stożków śruby (1) a drugi, za pośrednictwem tulei (3), o nakrętkę (4) nakręconą na śrubę (1), zaś o drugą nakrętkę (5), nakręconą także na śrubę (1), jest oparty o korpus (6) z zamocowanymi doń wsporczymi łapami (7).



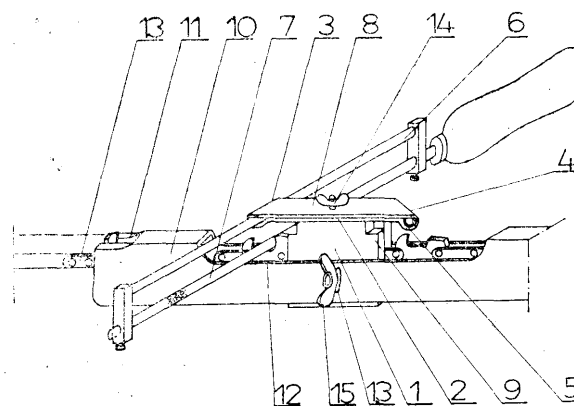
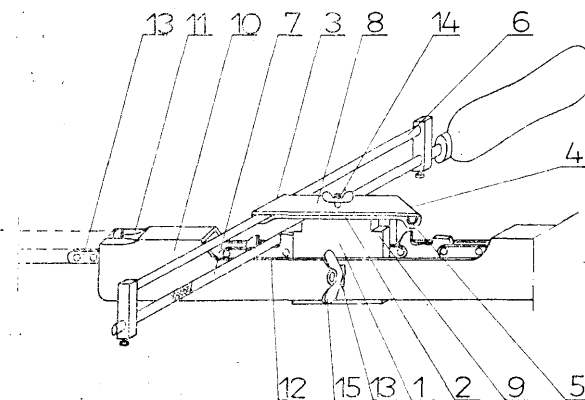
87a

(W. 48047)

28.01.1972.

Okręgowy Zarząd Lasów Państwowych, Szczecin, (Julian Sobierajski, Jan Płatek, Antoni Kuzior).

Przyrząd do ostrzenia łańcuchów tnących pil spaliniowych, szczególnie łańcuchów zębikowych, składający się z imadła, pilnika z równoległą do niego prowadnicą, znamienny tym, że imadło (1) jest wykonane w formie obejmy i posiada w górnej części poziomą głowicę (2) o dwóch przeciwnych bokach (3, 4) skośnych i zbieżnych, wzdłuż których umieszczone są łoża (5) prowadnicy (6) pilnika (7), przy czym kąt ustawienia łoża, a tym samym prowadnicy (6), wobec linii prostopadłej do ostrzonego ogniwa jest równy kątowi przyłożenia pilnika (7), zaś cała głowica (2) ma dociskaną nakładkę (8) umożliwiającą przekładanie prowadnicy (6) z pilnikiem (7) do drugiego łoża, natomiast płyta imadła (1), odpowiadająca dłuższemu bokowi głowicy (2), ma poniżej tej głowicy obustronne występy (9) leżące z nią w jednej płaszczyźnie.



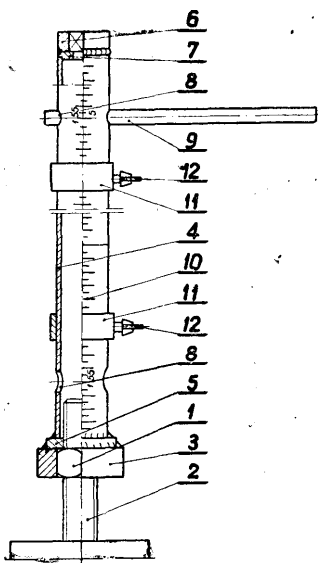
87a

(W. 48095)

4.02.1972.

Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy „ZREMB”,
Warszawa, (Zdzisław Sałach).

Klucz do ustawiania nakrętek śrub rektyfikacyjnych
znamienny tym, że jest zestawiony z rury (4), lub
pręta z naniesioną podziałką (10), spełniającego rolę
łaty geodezyjnej, oraz połączonych z nią dwóch kluczy
nasadkowych (3, 6).



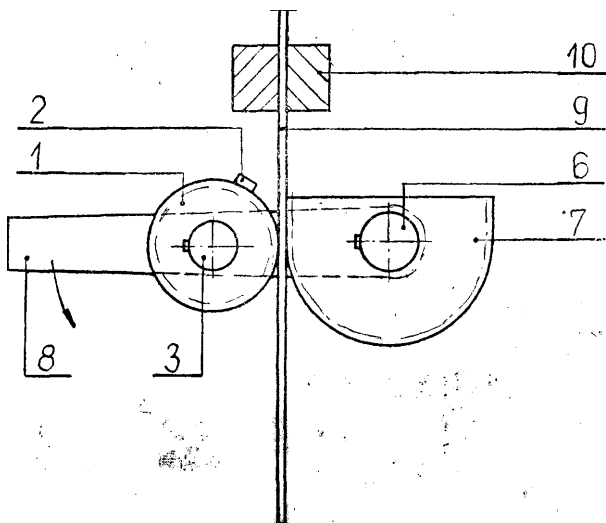
87a

(W. 48121)

11.09.1970.

Instytut Obróbki Plastycznej, Poznań, (Mieczysław
Olszewski, Teofil Świta).

Urządzenie do gięcia płaskowników **lub** innych prętów
profilowych z równoczesnym znakowaniem, składające się z szablonu i rolki gnącej, znamiennie tym, że rolka gnąca (1) posiada na powierzchni roboczej znakownik (2) i osadzona jest na wałku (3), któremu obrót nadaje koło zębate (4) toczone się po kole zębatym lub zębatce (5) związanej z szablonem (7).



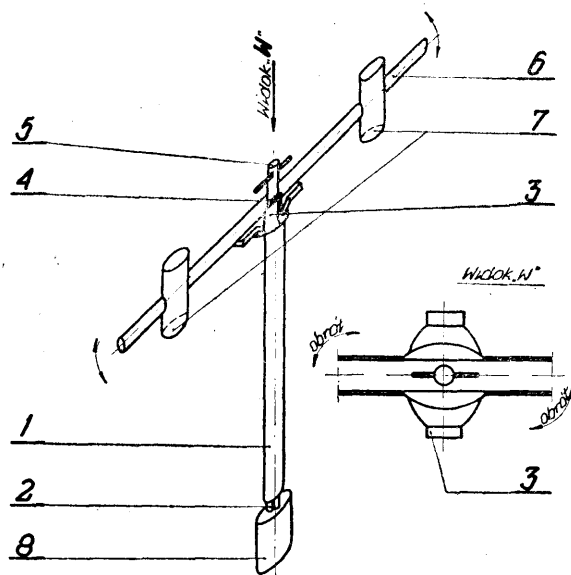
87a

(W. 48183)

19.02.1972.

Feliks Lewandowski - Bydgoszcz.

Klucz bezwładnościowy **zwłaszcza do samochodów**
znamienny tym, że składa się z trzonu (1) zakończonego z jednej strony ustalaczem nasadki (2), a z drugiej strony połączony za pomocą zaczepu (3), osi ramienia (4) i nakrętki (5) z ramieniem (6) na którym umocowane są symetrycznie bezwładniki (7).



87a

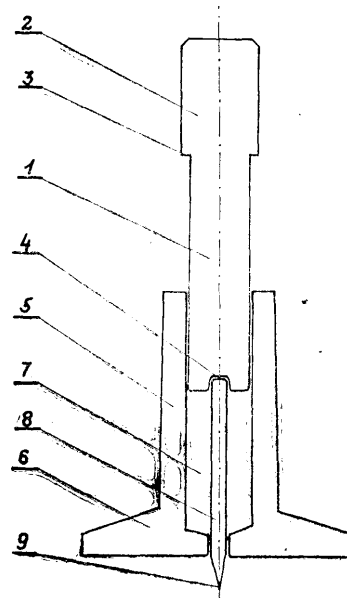
(W. 48253)

2.03.1972.

Włodzimierz Żórawski, Warszawa.

Przyrząd do wbijania **bolcy-haków**, znamienny tym, że składa się z okrągłego tłoczniaka (1) wyposażonego w górnej części w zbijak (2) o większej średnicy z kołnierzem (3) oraz w gniazdo (4) w dolnej części prowadnicy (5), wyposażonej w dolnej części w podstawę (6) posiadającej na całej długości cylindryczne wybranie (7) o średnicy w górnej części dopasowanej do tłoczniaka (1) a w dolnej o średnicy mniejszej dopasowanej do bolca (8), wyposażonego w dolnej części w ostry szpic (9) a w górnej w gwint (10), współpracujący z główką (11) oraz z główki (11) składającej się z obudowy (12) wyposażonej w otwór (13) mieszczący bolca (8) i kołnierz (14), spirali (15) z odstawą końcówką (18) współpracującą z gwintem (10) bolca (8) oraz przykrywką (16) wyposażonej w kołnierz (17).

Przyrząd według zastrz. 1, znamienny tym, że gwint (10) bolca (8) posiada większy kąt natarcia od strony tępego zakończenia bolca i jest płytki, przy czym jest on dopasowany do nakręcania nań główki (11) lub zwykłej nakrętki.



87b

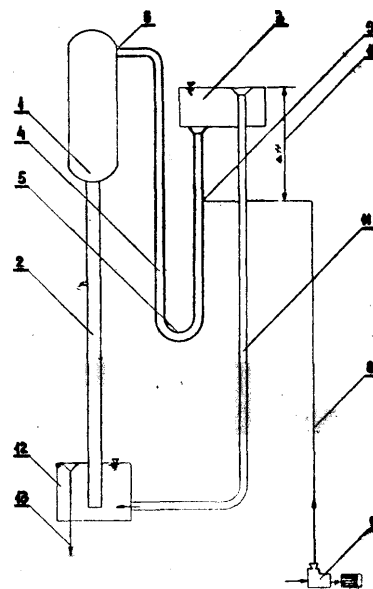
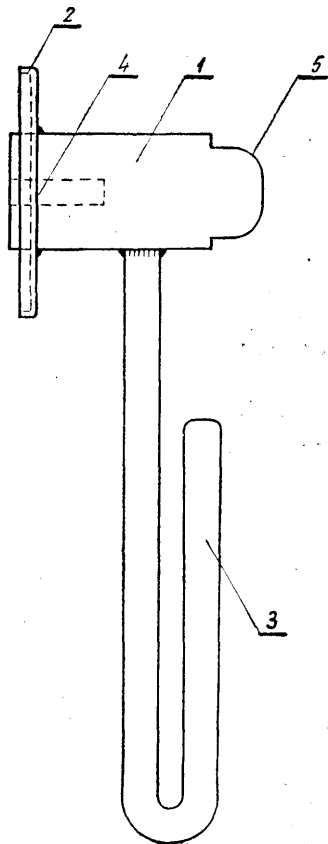
(W. 46063)

29.09.1970.

Warszawskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego „Dźwigar”, Warszawa, (Julian Krystosiak).

Przyrząd do wbijania kołków stalowych zwłaszcza kołków zakończonych gwintem, znamienny tym, że

trzcień (1) posiada w jednym końcu nawiercony otwór (2), który spełnia rolę przewodnicy dla wbijanego kołka, oraz zabezpiecza nagwintowaną jego część przed zdeformowaniem.



89e

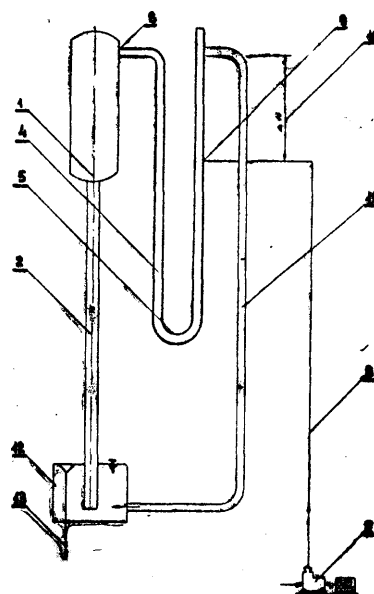
(W. 48430)

31.03.1972.

Biuro Projektów Przemysłu Cukrowniczego „Cukroprojekt”, Warszawa, (Felix Kuczyński).

Zespół urządzeń do zasilania wodą **skraplaczy barometrycznych** wyposażonych w rurę opadową i zbiornik wody barometrycznej, znamienny tym, że składa się z U-rury (4), której jedna odnoga jest połączona ze skraplaczem (1), a druga odnoga jest połączona z przelewem (11) odprowadzającym nadmiar wody do zbiornika wody barometrycznej (12) oraz z rurociągiem tłocznym wody (8) i **pompą** wirową (7), przy czym rurociąg (8) jest podłączony do U-rury (4) na wysokości odpowiadającej maksymalnej dopuszczalnej amplitudzie wydajności pompy (7) uwzględniając jej charakterystykę, a różnica wysokości pomiędzy połączeniem (6) U-rury (4) ze skraplaczem (1) a jej najniższym punktem (5) jest większa lub co najmniej równa różnicy wysokości pomiędzy najniższą częścią skraplacza (1), a poziomem wody w zbiorniku wody barometrycznej (12).

Odmiana zespołu urządzeń do zasilania skraplaczy barometrycznych według zastrz. 1 znamienna tym, że U-rura (4) jest połączona ze skrzynią wody barometrycznej (3) przy czym skrzynia (3) jest zaopatrzona w przelew (11) odprowadzający nadmiar wody do zbiornika wody barometrycznej (12),



SPIS TREŚCI

Wynalazki

	str.		str.
Klasa 1 Przygotowanie rud, paliwa i innych minerałów oraz pozostałości paleniskowych	1		
Klasa 3 Odzież	1		
Klasa 5 Górnictwo	1	Klasa 48 Obróbka i traktowanie metali sposobami innymi niż mechaniczne	83
Klasa 6 Przemysł fermentacyjny, alkohol, wódka, piwo, ocet, drożdże, jak również inne czynniki wywołujące fermentację, produkty fermentacji, enzymy.	2	Klasa 49 Obróbka mechaniczna metali	84
Klasa 7 Wyrób i obróbka blachy, rur metalowych, drutu oraz walcowanie metali	3	Klasa 53 Środki spożywcze i używki, o ile nie należą do klas specjalnych, również pasze.	84
Klasa 8 Bielenie, pranie, barwienie, drukowanie tkanin i tapet, wykańczanie	4	Klasa 54 Przerób papieru i tektury i wyroby z nich, o ile chodzi o sposoby ich wytwarzania, również reklama	84
Klasa 12 Chemiczne procesy i aparaty nie wymienione w specjalnych klasach	5	Klasa 55 Wyrób celulozy, papieru i tektury	84
Klasa 14 Silniki parowe, siłownie parowe i niezależne do kotła parowego zasobniki pary świeżej i odlotowej	51	Klasa 57 Fotografia, kinematografia i film obrazowo-dźwiękowy.	85
Klasa 15 Drukarnictwo, maszyny do liniowania, maszyny do pisania, stemple	52	Klasa 58 Prasy.	89
Klasa 18 Hutnictwo żelaza	52	Klasa 59 Pompy i inne urządzenia do podnoszenia cieczy.	89
Klasa 20 Kolejnictwo.	52	Klasa 60 Regulatory do silników, serwomotory - silniki nastawcze - do ogólnego zastosowania i ich włączanie	89
Klasa 21 Elektrotechnika	54	Klasa 63 Pojazdy bezszynowe.	90
Klasa 22 Barwniki, pokosty, lakiery, materiały powlekające, kleiwa	57	Klasa 64 Wyszynek.	91
Klasa 23 Przemysł tłuszczowy i olejowy	61	Klasa 65 Budowa okrętów i żeglarstwo	91
Klasa 24 Instalacja paleniskowa.	61	Klasa 69 Narzędzia do cięcia łącznie z bronią sieczną i kolną	91
Klasa 28 Garbarstwo, obróbka skór surowych, obróbka i przeróbka skóry	62	Klasa 75 Rzeźbiarstwo, malarstwo, ozdabianie powierzchni.	92
Klasa 29 Włókna przedziałnicze.	62	Klasa 77 Sport, gry i zabawy ludowe	92
Klasa 30 Lecznictwo.	62	Klasa 78 Wyrób materiałów zapalowych, materiały wybuchowe, rozsadzanie za pomocą materiałów wybuchowych , ogień sztuczny, światło błyskowe, wytwarzanie sztucznej mgły.	92
Klasa 31 Piece do wypalania, piece do prażenia, piece, retorty, odlewnictwo, metalurgia proszków.	66	Klasa 79 Tytoń, cygara, papierosy	92
Klasa 37 Budownictwo lądowe	66	Klasa 80 Wyroby z gliny, kamienia, wapna, cementu, gips, asfalt, również prasy do brykietów.	93
Klasa 38 Mechaniczna i chemiczna obróbka drewna	68	Klasa 81 Transport i opakowanie	93
Klasa 39 Przeróbka mas plastycznych, kauczuku i rogowatych tworzyw, nie przewidziana na innym miejscu; wytwarzanie produktów polikondensacji, poliaddycji i polimeryzacji	68	Klasa 82 Suszarnictwo, także prażenie, piecyki do palenia kawy, wirówki do ogólnego zastosowania	94
Klasa 42 Przyrządy.	71	Klasa 84 Budownictwo wodne i fundamentowanie.	94
Klasa 45 Rolnictwo łącznie z leśnictwem; hodowla zwierząt; polowanie i zakładanie pułapek; rybołówstwo	72	Klasa 85 Woda mineralna i musująca, oczyszczanie wody, wodociągi i kanalizacja	95
Klasa 46 Silniki spalinowe, na sprężone powietrze, sprężynowe i inne	79	Klasa 86 Tkactwo.	95
Klasa 47 Elementy maszyn, materiały izolujące, hamulce, urządzenia do smarowania, urządzenia zamykające do elementów		Klasa 87 Narzędzia i przyrządy, również narzędzia pneumatyczne do ogólnego użytku.	95
		Klasa 89 Otrzymywanie cukru i skrobi	95

Wzory

Klasa 1 Przygotowanie rud, paliwa i innych minerałów oraz pozostałości paleniskowych	97	Klasa 17 Wytwarzanie lodu i chłodu, przechowywanie lodu, wymiana ciepła, skraplanie drogą mechaniczną trudno kondensujących się gazów i mieszanie gazów, np. powietrza	103
Klasa 2 Piekarnictwo.	97	Klasa 18 Hutnictwo żelaza	104
Klasa 5 Górnictwo.	98	Klasa 19 Budowa dróg, linii kolejowych i mostów.	104
Klasa 13 Kotły parowe dla siłowni wraz z wyposażeniem oraz przewody parowe	101	Klasa 20 Kolejnictwo.	105
Klasa 14 Silniki parowe, siłownie parowe i niezależne do kotła parowego zasobniki pary świeżej i odlotowej	102	Klasa 21 Elektrotechnika	105
Klasa 15 Drukarnictwo, maszyny do liniowania, maszyny do pisania, stemple	103	Klasa 25 Splatanie, wyrób koronek, dzianie, wyrób pasmanterii, tkactwo dekoracyjne i dywanowe wiązanie sieci	110

Cena 45 zł